Cătălin Dan Cârnaru

Despre energie și nu numai

articole

Moreni - 2015

Cătălin Dan Cârnaru

Despre energie și nu numai
Articole

carnaruc@gmail.com
catalindancarnaru@gmail.com

Această carte a fost publicată în localitatea Moreni Dâmbovița în anul 2015 și are codul ISBN 978-973-0-19244-5.

Cuprins

Cuprins..3
Introducere..5
Despre energie..6
Ce-i energia liberă ?...6
Confiscarea progresului...12
De ce se ard tuburile ?...17
Eolienele…. alternative energetice ?...18
Lindberg şi Earhart – mistere sau mistificări ?...26
Cum transformăm un motor asincron în generator ?...28
Despre „generatoare”...33
Despre pendule și roți...35
Am o nelămurire...39
Dacii şi energia liberă...42
Un inventator misterios și-o invenție minunată...53
Scrisoare deschisa despre muncă..56
Adevăr şi minciună...60
Lăcomia ucide energia liberă...62
Un strop de aritmetică...73
Despre pedale şi nu numai...80
De la atom la univers...82
Plita cu inductie..87
Teoria chibritului...90
Despre pârghii şi pendule...92
Nu merităm !...97
Cu privire la legea conservării energiei şi relaţia ei cu tehnologiile energiei libere....................101
De ce nu avem energie liberă ?..104
QMoGen nu-i o noutate..109
Realitate şi tendinţe...113
Tesla şi energia radiantă..121
Generatorul static Kunel...125
MEG - Generatorul electromagnetic fără piese în mişcare......................................127
Cronica Akashă şi cronovizorul..129
Comutatorul Tesla..136
Colectorul de energie Barbosa-Leal..142
Puterea reactivă și energia liberă...174
Declarația de interes public..176

Alte subiecte....177
Roşia Montană....177
Legalizarea sclaviei – legalizarea crimei....189
Criminalul suprem ?....192
Nibiru ?....194
Teroriştii printre noi – combatere şi anihilare....202
Complexul complexităţii....205
Gogoriţa militară....207
La modificarea constituţiei....210
Sunt un om realizat....219
Trădarea....220
Laşitatea puterii....225
Libertatea....229
Proştii....233

Introducere

În situația în care s-a s-a ajuns ca 1% din populație să dețină peste 50 % din averea totală a planetei sărăcirea accentuată a populației începe să se facă simțită...

Omul, indiferent de locul său de origine, de cultura sau de religia sa, caută rezolvări... Și căile de găsire a acestora sunt nenumărate... iar una din ele este internetul... De când a apărut acesta, de când tehnica de calcul a devenit tot mai accesibilă maselor largi ale populației globale, omul a început să aibă acces la informații care, de obicei pe canalele tradiționale, (presă și televiziune) sunt... nu neapărat ocultate voit, dar oricum evitate pe criterii de cotă de piață, tiraj , rating, etc.

Se caută rezolvări la crizele majore ale umanității...

Criza alimentară, paradoxal, ne bate la ușă... Agricultura super-mecanizată și super-chimizată acaparată de mega-concerne agroindustriale produce din ce în ce mai mult, supermagazinele lumii civilizate aruncă zilnic cantități industriale de alimente în vreme ce pături largi din populația globală a lumii a treia din ce în ce mai săracă nu au acces la minimul de alimente care să le asigure existența...

Bolile asociate civilizației moderne proliferează... iar o anumită parte din societate a devenit conștientă de faptul că medicina tradițională și industria farmaceutică nu doar că nu au vreun interes în rezolvarea lor ci din contră... chiar le provoacă și le agravează...

Criza spirituală și culturală, de asemenea se adâncește... Paralel cu înflorirea și dezvoltarea bisericilor tradiționale de orice confesiune ar fi ele, și cu creșterea numărului sectelor religioase sau pseudo-religioase scade nivelul calitativ al sistemului global de învățământ... Tot această criză aduce cu sine o creștere semnificativă a șarlatanilor de tot felul de la specialiști psihiatri sau neurologi până la vrăjitori și șamani de tot felul...

În același timp populația începe să înțeleagă că ceva nu e în regulă cu societatea în care trăiește. Începem să simțim tot mai pregnant că sistemul economic și social nu face față problemelor create de complexa interdependență dintre dezvoltarea tehnologică accelerată și lăcomia păturii super-bogate a planetei reprezentate de bancheri, politicieni, militari și lideri religioși...

Și căutăm, disperați soluții... care deși sunt la îndemâna noastră, paradoxal, nu le vedem, tocmai din cauza degradării accentuate a nivelului spiritual și cultural care ne afectează...

Una din crizele majore care ne influențează viața de câteva decenii este criza energetică și indiferent că vorbim de electricitatea care ne luminează casele și ne alimentează aparatele electrocasnice, sau că vorbim de hidrocarburile poluate și din ce în ce mai scumpe cu care ne alimentăm mijlocele de transport... de ceva timp simțim că energia e din ce în ce mai greu accesibilă, un procent tot mai mare din veniturile noastre, câștigate printr-o muncă tot mai grea, se duce pe satisfacerea nevoilor energetice ale caselor sau mașinilor noastre.

Ca urmare, din ce în ce mai scârbiți de oferta societății, unii dintre noi, individual, în familie sau în grupuri mai numeroase se deprind de așa zisa civilizație și revin la tradiție, se apropie de natură. Case de vacanță devenite deodată reședințe permanente, mici comunități apărute de pe-un an pe altul răsar din ce în ce mai des pe întreaga planetă... Sunt simpli muncitori sau țărani fermieri, cum sunt și mari magnați care renunță brusc la întreaga avere și la stresul pe care-l aduce aceasta pentru a se întoarce în sânul naturii... Omul descoperă treptat pe diferitele paliere ale vieții sale socio-economice binefacerile unui trai simplu...

Renaște la alt nivel al istoriei mișcarea „power flower” din America anilor 60 – 70 ai secolului trecut... Mișcări ca Zeitgeist, proiectul Venus, ori permacultura și arhitectura cu materiale naturale... toate sunt rezultanta conștientizării în mentalul public al faptului că dincolo de conveniențele sociale impuse de societate și de cei care o conduc... noi, fiecare dintre noi, suntem individualități biologice libere și nesupuse nimănui... Cei care refuză categoric actele cu cip, amprentarea, controlul prin mijloacele audio-video de supraveghere, sunt tocmai din această categorie a

societății... e drept că asta intră în conflict flagrant cu actuala societate şi cu reprezentații puterii ei...

Dar asta pentru că această conștientizare a valorii individuale pe care o reprezentăm este doar un început... Sperăm că în timp... mai devreme sau mai târziu asta se va răspândi din ce în ce mai mult cuprinzând pături tot mai largi ale populației globale astfel ca la un moment dat așa zișii conducători ai societății actuale se vor trezi lăsați fără obiectul muncii... eliminați din societatea globală și din istorie de însăși mersul firesc al evoluției spirituale a omenirii.

Și chiar dacă despre această tendință socială nu se prea știe mare lucru pentru că mijloacele de informare în masă, obediente conducerii planetare, evită cu obstinență să facă public fenomenul, acesta, cu pași mici dar cu perseverență se dezvoltă... Dacă pe televiziuni și prin presa scrisă abia scapă câte o știre pe ici pe colo, pe internet informațiile abundă... Și chiar dacă sunt înecate în imensa masă a nonvalorii informaționale de care e plin internetul ele există la îndemâna oricui și e suficient să auzi despre aceste mișcări ca ajutat de motoarele de căutare să găsești o sumedenie de informații utile și fascinante despre evoluția omenirii spre o nouă paradigmă socio-economică...

În contextul acesta se înscriu și cărțile și articolele mele din ultimii ani, pe care le-am oferit cu generozitate tuturor celor care scotocesc prin internet după informații utile unei vieți fără conveniențe sau restricții materiale și spirituale...

Pentru că deja numărul articolelor pe care le-am publicat în ultimii doi ani în diferite locuri pe net, este destul de mare m-am gândit că este util să le grupez într-un volum pentru a ușura cumva accesul la ele. Le aveți dar în volumul de față și vă urez lectură plăcută.

Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru Mănăstirea Brazi 10 mai 2015

Despre energie

Articolele ce urmează au fost, în marea lor majoritate, articole publicate inițial pe blogul meu personal (http://blog.catalindancarnaru.ro/) parte integrantă a domeniului personal (http://catalindancarnaru.ro/). Unele dintre ele însă au fost publicate pe contul meu de SCRIBD, sau pe cel de Facebook precum și pe unele saituri terțe cu tematică energetică sau „free energy". Le voi plasa aici în ordinea publicării lor care nu e neapărat ordinea cronologică a scrierii lor. Deci să începem !...

Ce-i energia liberă ?

08.07.2013

Mă numesc Cârnaru Cătălin Dan. Unii dintre dumneavoastră mă cunoaşteţi. Aţi auzit de mine. Alţii, cei mai mulţi, nu. Nu aţi auzit nici despre „free energy" – energie liberă. Ce-o fi aia ? – vă întrebaţi. Şi cine o fi acest tip ?

Eu sunt unul din cei care, asemenea dumneavoastră, acum câţiva ani, mi-am pus aceleaşi întrebări… am căutat să aflu, şi studiind, am aflat nişte lucruri foarte interesante, care m-au dus spre alte şi mereu alte informaţii, până ce am ajuns ca acum să ştiu foarte multe.

Nu am studii superioare, doar mai multe calificări, printre care şi cea de electrician. Am vârsta de 49 de ani, şi sunt unul din cei mulţi care tocmai pentru că are o anumită vârstă, mai multe calificări şi mai ales pentru că-şi cunoaşte capacităţile şi drepturile, am rămas cam pe dinafară… Dar nu am voit şi nu voiesc să-mi părăsesc ţara, aşa cum ne îndemna, acum vreo doi – trei ani, un marinar vestit…

Nemaigăsindu-mi de lucru în ultimii ani, am avut timp să aprofundez studiul şi la un moment dat am luat hotărârea să scriu o carte despre acest subiect… despre energia liberă…

Şi după acea carte, am mai scris una şi apoi alta şi tot aşa… acum sunt la a şaptea… şi subiectul nu e pe deplin epuizat… Deci ce este energia liberă ?

Înainte de orice, energia liberă e un concept. Şi pentru a-l înţelege trebuie să ştim că întregul

spaţiu înconjurător, fie că vorbim de locul unde trăim fiecare din noi la oraş sau la ţară, fie că vorbim de imensităţile necuprinse ale cosmosului este o mare de radiaţii electromagnetice. Adică cu alte cuvinte, am putea spune că trăim într-o mare de energie la fel cum trăiesc peştii în apă. În şcoală, toţi am învăţat că energia nu se distruge şi nu se produce ci doar se transformă – legea conservării energiei…

Cu toate acestea toţi plătim către companii ca Renel sau Romgaz facturi pentru o energie care este „produsă" de ei şi despre care ni se spune, întreaga noastră viaţă, că o „consumăm"… Ce produc ei şi ce consumăm noi, de vreme ce energia nu face decât să se transforme ?… Nimic !… Toate aparatele pe care suntem învăţaţi de mici să le denumim „consumatori", fie ele electrice fie de altă natură nu sunt altceva decât convertori de energie… Aparatele electrice convertesc energia electrică în energie termică, în radiaţii electromagnetice, unde mecanice, etc., în vreme ce „generatoarele" de la uzinele celor cărora le plătim lună de lună electricitatea nu fac altceva decât să convertească lucrul mecanic al apei (în cazul hidrocentralelor) sau al aburului (în cazul termocentralelor şi a centralelor nucleare) în energie electrică… deci ei fac o conversie, noi o altă conversie, cu alte cuvinte închidem un cerc deschis de ei, pentru ca ei după aceea să aibă posibilitatea de a-l deschide din nou…

În acelaşi timp, aragazul şi toate motoarele şi aparatele care utilizează hidrocarburi sau gaz metan nu fac altceva decât să convertească energia chimică în căldură sau în lucru mecanic … De unde provine energia aceasta chimică?

Este lumina solară pe care plantele, în istoria miliardelor de ani ai biosferei terestre au transformat-o prin fotosinteză în însăşi fiinţa lor, care ulterior, după moarte s-a transformat în combustibil adică în hidrocarburi lichide sau gazoase… Deci totul, fie pe planetă fie în univers constă doar în transformări…

Exact aceiaşi cantitate de energie care exista în univers la apariţia pământului, exista şi în momentul naşterii noastre, cum va fi şi la multe miliarde de ani după ce noi nu vom mai fi ! Nici un aparat nu consumă energie, nici un aparat nu poate să o producă… Atunci ?...

Energia este omniprezentă, în tot universul înconjurător, fie sub formă de radiaţie electromagnetică, fie sub formă de energie chimică, înmagazinată aşa cum am spus…

Şi de vreme ce este omniprezentă avem toţi, drept egal asupra ei, la fel cum avem dreptul la aerul pe care-l respirăm…

Numai că, de-a lungul ultimelor două secole, o anumită pătură de oameni aflaţi în vârfurile conducerii omenirii, care şi-au arogat dreptul de a hotărî soarta umanităţii, au considerat că energia trebuie să fie a lor…. Şi prin diferite metode au impus ca sistemul de învăţământ, la nivel global, să ne înveţe de mici că energia e produsă în uzine electrice, şi că se plăteşte fiind produsă de aceste uzine electrice care… fireşte că le aparţin lor… Cine sunt ei ?… Poate că e mai puţin important… să le spunem capii complexului militar-industrial şi al sistemului bancar mondial….

În şcoală deşi ni se spune cum apare curentul electric, nu ni se spune cu adevărat ce este acela. Şi de asemenea nu ni se explică pe înţelesul tuturor cum se poate produce acesta, în mod practic, şi câte modalităţi de a-l produce există… Totul în şcolile noastre e o supă bogată de teorie şi explicaţii alambicate asezonate gros cu formule matematice, astfel că atunci când terminăm şcoala, fie ea medie sau superioară nu vom şti nici care-i structura materiei, nici ce-i curentul electric şi cum se produce, nici ce-i câmpul magnetic terestru sau cel al magneţilor permanenţi şi de unde provine el, nici ce-i gravitaţia şi de unde provine ea…

Ştiţi ce-i curentul electric ? Fireşte, veţi spune : „e o mişcare ordonată de electroni". Mai gândiţi-vă !...

Ştiţi ce-i gravitaţia ? Veţi spune toţi în cor: „da !" şi veţi adăuga apoi dintr-o răsuflare : „o forţă". Perfect! Dacă ştiţi că e o forţă, vă conjur pe oricare dintre dumneavoastră, cei care citiţi aceste rânduri să produceţi un dispozitiv care să aibă gravitaţie proprie… Nu trebuie s-l construiţi,

ci să explicaţi cum trebuie să arate şi să funcţioneze un asemenea dispozitiv… Ei… în acest moment nu mai sunteţi aşa de siguri că ştiţi ce-i gravitaţia !... Va urma… CCD

Partea a doua 08.07.2013

Toţi ştim ce-i şi cum arată un atom. Doar am învăţat în primii ani de şcoală atât la chimie cât şi la fizică, unii au învăţat şi la alte discipline, cum ar fi geologie, etc. … Dar vă întreb acum iarăşi : sunteţi absolut convinşi că ştiţi ce e şi cum arată un atom ? Aţi văzut vreodată un atom la microscop ? La biologie, în multe şcoli, tot în primii ani de şcoală, ni s-a arătat celula vie, punându-ni-se pe lamela microscopului foiţa de ceapă… Am văzut, unii dintre noi, cum are loc diviziunea celulară, am văzut cu alte cuvinte celula. VIE !! Am văzut minunea diviziunii celulare, am văzut o celulă înmulţindu-se, sub ochii noştri. V-a arătat profesorul de fizică sau cel de chimie vreodată un atom ? L-aţi văzut cu ochii dumneavoastră… ? Eu atunci, în primii ani de şcoală am cerut profesorului de chimie să-mi arate atomul întocmai cum îmi arătase profesoara de biologie celula… Ce credeţi ?! S-a conformat, sau nu ?... Fireşte că nu… şi nici dumneavoastră, cititorilor acestor rânduri nu v-a arătat nimeni un atom, pentru ca dumneavoastră să-l puteţi vedea cu ochii dumneavoastră…

Atunci de unde sunteţi atât de siguri că atomul arată aşa cum vi s-a spus la orele respective ? Ceea ce ni se spune la ore, c-ar fi atomul, este doar un model teoretic… cu alte cuvinte nişte presupuneri ale unor ştiinţifici care hotărăsc ce urmează să vă predea profesorii dumneavoastră…

Şi pentru că atomul aşa cum ni se explică c-ar fi, e doar un model teoretic, fiecare disciplină de învăţământ ni-l prezintă uşor diferit, astfel ca el să se potrivească mănuşă pe teoriile funcţionării lumii, care teorii iarăşi, diferă de la o materie la alta… Conform acestui model teoretic, atomul este de fapt… nimic… Este 99,9 % spaţiu gol. Dacă ar fi să ridicăm la scară un atom făcându-l de dimensiunea unui stadion, … hai să spunem atomul de Heliu… nucleul ar avea dimensiunea mingii de rugbi format din două mingi mai mici, (protonul şi neutronul) minge aşezată la centrul stadionului, iar cei doi electroni având dimensiunea unor mingi de tenis de masă, s-ar roti în jurul nucleului, pe o orbită care ar acoperi o sferă virtuală, la exact distanţa la care se află porţile… tot spaţiul dintre porţi şi centrul stadionului este spaţiu gol… adică 99,9% din atom este spaţiu gol… Aceiaşi ştiinţă care ne spune că atomul e format din protoni, neutroni, electroni, etc., ne mai spune că încălzirea conductorilor metalici la trecerea curentului electric prin ei se petrece datorită ciocnirii dintre electronii curentului electric şi atomii conductorului… Ia să vedem, cum mai exact se întâmplă asta ?...

În cazul atomului de cupru numărul de electroni este de 29. Bun ! Până aici nimic ieşit din comun. Doar că pe ultimul strat de electroni, acolo unde se află electronii de valenţă care se presupune conform modelului teoretic al atomului, că asigură legăturile atomice, în cristalul elementar de cupru care cristal este cubic, se află doar un singur electron. Şi aceiaşi situaţie e în cazul tuturor metalelor bune conductoare de electricitate. Deci un cristal elementar de cupru e format din opt atomi care pun în comun singurul lor electron de valenţă.

Curentul electric fiind definit ca o deplasare de electroni, se presupune că printre miliardele de miliarde de atomi, trec electronii… Dar oare cum trec ei ? ...căci forţele de atracţie ale atomilor care sunt imenşi în comparaţie cu electronii, sunt uriaşe… Iar electronii, am spus că sunt nişte mingi de tenis de masă, care trebuie să treacă printre miliarde de miliarde de atomi de dimensiunea unui stadion…

Nu vi se pare ciudat ?... Ce noroc trebuie să aibă acei electroni minusculi ca să reuşească să străbată acest spaţiu imens printre aceşti atomi imenşi… fără să fie capturaţi de forţele de atracţie ale acestora… Să luăm cazul unui singur electron din aceştia… Ce ziceţi, nu-i aşa c-i trebuie un noroc chior ca să poată trece printre miliardele de atomi ?!... Sau va avea un ghinion şi mai chior că nu va fi atras la sânul protector al unuia din miliardele de miliarde de atomi ?...

Dar să luăm cazul unui atom de wolfram … adică al materialului din care e format filamentul unui bec cu incandescenţă… Acel filament se încălzeşte la roşu, de fapt dincolo de roşu, spre alb

strălucitor… căci el e de fapt o rezistenţă la fel ca cea de la reşou… Fizica ne explică că încălzirea conductorilor are loc ca urmare a ciocnirii dintre electronii curentului electric şi atomii conductorului respectiv… Am spus că atomul este 99,9 % spaţiu gol…

Filamentul din fir de wolfram se încinge dincolo de roşu… oare câţi electroni ar trebui să-l lovească, în tot acel spaţiu gol uriaş, ca să reuşească să-l înroşească ? Un material care este 99,9% gol ! Nu cumva de multe milioane de ori mai mulţi decât toţi electronii tuturor atomilor acelui conductor ?... Şi oare de unde provin atât de mulţi electroni ? Nu vi se pare că ceva-i foarte putred în Danemarca ?...

Şi apoi… de vreme ce curentul electric e definit ca o deplasare ordonată de electroni, de unde oare provin acei electroni ?... conform acestei definiţii tensiunea este diferenţa de potenţial de la capetele unui conductor… Dar diferenţa de potenţial nu este oare diferenţa de număr de sarcini electrice dintre capetele conductorului ? Adică la un capăt sunt mai mulţi electroni decât la celălalt… Păi atunci oare nu ar trebui ca tensiunea să fie direct proporţională cu intensitatea ?... Căci intensitatea e definită ca cantitatea de electroni ce străbat un conductor în unitatea de timp… Da, numai că nu prea e aşa căci există conductori care au la capetele lor o diferenţă de potenţial egală dar sunt străbătuţi de intensităţi diferite de curent…

Avem la priza din perete 220 V şi o intensitate suportată de conductor de 20 – 30 A, iar la un aparat de sudură o tensiune de 20 – 30 V şi o intensitate de peste o sută de amperi… În acelaşi timp putem avea şi un conductor la capetele căruia tensiunea e tot de 20 – 30 V şi intensitatea curentului ce-l străbate e doar de 10 amperi …

Şi apoi chimia ne-a învăţat că legătura dintre atom şi electronii lui e foarte puternică, aproape indestructibilă, singurii care pot părăsi atomul sunt cei de valenţă…

Dar dacă aceştia ar părăsi atomul, nu cumva structura cristalină, atomică, sau moleculară s-ar desface ? Atunci în loc de curent electric ar trebui să avem… vaporizarea instantanee a conductorului !... Logic, aşa ar trebui să fie, nu ?...

Nu cumva e ceva-n neregulă ?... De vreme ce tensiunea-i diferenţă de potenţial, curentul e deplasare de electroni iar intensitatea cantitate de electroni în unitate de timp ?…

De fapt… Oare nu cumva începeţi să vă îndoiţi că definiţia curentului electric nu e chiar cea care vi s-a predat în şcoală ?... Şi apoi… De ce cei mai mulţi oameni trăsniţi mor şi sunt unii care totuşi nu mor ? Sau de ce nu ne curentăm la aparatul de sudură iar la veioza de pe noptieră da ?...

Vedeţi dumneavoastră ?!… Curentul electric nu prea mai pare a fi o deplasare ordonată de electroni… căci nu ar exista suficienţi electroni în materialele noastre conductoare ca să acopere necesarul teoretic care să explice comportarea conductorilor la „trecerea” curentului electric prin ei…

Bun! Concluzia rândurilor de mai sus este că definiţia curentului electric ce ne-a fost predată în şcoală s-ar putea să nu fie tocmai concordantă cu realitatea… Dar… oare nu cumva e mai convenabil ? Nu cumva dacă nu ştii exact ce-i curentul electric, sau nu ştii exact cum trebuie să „îl faci” sau dacă nu ştii ce-i câmpul magnetic şi ce-i gravitaţia… nu vei şti nici ce se întâmplă în realitate în uzinele electrice care ne furnizează curentul electric de la priză ? Şi dacă nu ştii cum să „faci” curent electric, nu cumva, vei accepta mai uşor să-l plăteşti, chiar dacă la aceleaşi ore de fizică, care nu te învaţă ce-i curentul electric, ai învăţat că energia nu se produce şi nu se distruge ?... Va urma… CCD.

Partea a treia 09.07.2013

Spuneam în rândurile precedente că energia nu se produce şi de asemenea spuneam că ea e omniprezentă. Ca urmare, pe cale logică, se desprinde concluzia că de fapt, cei ce ne mint că produc energie nu fac altceva decât să o culeagă din mediul înconjurător, la fel cum culeg negrii din Africa bananele…

Deci ei au instituit un monopol pe colectarea energiei şi pentru ca noi să acceptăm şi mai uşor

să o plătim ca pe un produs comercial, realizează această colectare prin instalaţii de dimensiuni ciclopice, a căror randament este rizibil de mic. După calculele mele aproximative, nici o uzină electrică actuală nu lucrează cu un randament real mai mare de 0,01 ‰. Şi pentru că aceste instalaţii uriaşe sunt accesibil a fi produse doar de industrie, adică tot de cei ce au instituit monopolul pe energie, e clar că noi ceilalţi neavând acces la aşa ceva, vom accepta, ca pe ceva firesc, să plătim…

Dar monopolul pe energie şi industrie deşi e o parte importantă, e doar un segment dintr-un monopol global mai larg, anume monopolul pe resurse. S-a instituit un monopol la fel de drastic şi pe resursele alimentare ca şi pe cele de materii prime utile în industrie.

În acelaşi timp prin educaţie (atât şcolară cât şi extraşcolară), s-a impus în psihicul populaţiei, o mentalitate consumistă care face ca noi să cumpărăm mereu şi mereu noi produse şi servicii, fie că ne sunt sau nu utile cu adevărat, chiar şi doar de dragul modei…

Astfel s-au instituit premizele controlului şi stăpânirii globale: „noi avem monopolul a tot ceea ce voi consumaţi iar voi nu puteţi fără să consumaţi… deci sunteţi la mâna noastră”…

Prin controlul local al accesului la resurse se creează inechităţi, acestea la rândul lor nasc conflicte şi crize care duc la mişcări sociale şi la războaie…

Iar din conflicte şi din războaie, cei ce au instituit acest control câştigă, căci după orice distrugere urmează o reconstrucţie, care va fi mereu, mereu mai costisitoare….

În acest context… democraţia s-a transformat în dictatură. A venit un moment în care aleşii au înţeles că odată cu funcţiile pe care le câştigă ca reprezentaţi ai poporului câştigă şi un acces mai facil la resurse. Numai că accesul facil la resurse înseamnă că, automat devin şantajabili şi şantajaţi de către cei ce stăpânesc aceste resurse…

Astfel se face că, indiferent cât de corecte şi democratice ar fi alegerile, oriunde pe glob, acestea nu fac din aleşii noştri, decât slugile şi sclavii celor care deţin controlul global…

Numai că oricât de îndobitociţi prin educaţie, reclame şi manipulare am fi, la un moment dat, o parte din noi au înţeles ce se întâmplă… Acest moment a fost acela al trezirii spirituale al unui popor imens de sclavi…

Aşa cum monopolul energetic este o parte a monopolului global pe resurse, tot la fel conceptul de „free energy” este parte a unui fenomen amplu acela al trezirii spirituale a omenirii… O parte din noi, cei mulţi, am înţeles că cine stăpâneşte energia este un om liber…

Conceptul de energie liberă este conceptul de libertate. Atunci când ai energie câtă vrei, acolo unde vrei şi atunci când vrei, nimeni şi nimic pe lumea asta, (sau pe oricare alta !) nu te mai poate controla, nu mai eşti şantajabil, nu mai eşti controlabil…

Dar pentru ca acest concept al energiei libere să poată să devină o realitate concretă, la fel cum e monopolul global, e nevoie ca noi cei mulţi, să aflăm ce-i cu adevărat energia, ce-i câmpul magnetic ce-i gravitaţia… cu alte cuvinte să aflăm cum să colectăm singuri, prin forţele proprii energia şi să începem să controlăm benefic şi în folosul tuturor, universul din jurul nostru…

Conceptul de „free energy” ca parte a trezirii spirituale a omenirii presupune mai mult decât conştientizarea faptului că devii liber în momentul în care nu mai depinzi de electricitatea livrată cu picătura la preţuri umflate de către nişte mafioţi… presupune conştientizarea faptului că suntem parte a energiei universale, alături de toate celelalte fiinţe ale planetei…

Conceptul de „free energy” presupune conştientizarea faptului că nu doar noi avem dreptul la viaţă, la o viaţă decentă, ci şi oricare altă fiinţă de pe pământ, fie ea o ciupercă, un cocotier, un melc sau o râmă…

Viaţa este nepreţuită şi are acelaşi preţ pentru toate fiinţele de pe glob. La fel de scumpă este viaţa unui melc pentru acel melc cum este viaţa mea pentru mine ca om…

Abia din momentul conştientizării acestor concepte, care nu sunt pur filozofice ci sunt pur practice şi reale, abia atunci conceptul de „free energy” va deveni unul real, practic, accesibil oricui, şi care ne va aduce libertatea…

Energie liberă înseamnă a colecta cu propriile noastre mijloace tehnice, local, atunci când avem nevoie, energia de care avem nevoie, asta, fără a atenta la viaţa celorlalte fiinţe de pe planetă şi fără a ne distruge planeta…

Acest lucru se poate face printr-o multitudine de mijloace tehnice…

Dar pentru a putea ajunge să facem asta trebuie să ştim cam care ar putea fi structura reală a materiei, ce e electricitatea, ce e câmpul magnetic şi cel gravitaţional şi de unde provin ele, să risipim ceaţa neştiinţei pe care anii îndelungaţi de studii şi de manipulare media au aşezat-o peste cunoaşterea noastră.

Toate astea le puteţi afla din cărţile mele şi poate, în parte şi din unele din articolele pe care le voi scrie aici de azi înainte. Cu stimă ! CCD

Partea a patra 12.07.2013

Poate că unii dintre dumneavoastră, citind rândurile precedente aţi şi gândit ceva de genul: « Ce tot bate câmpii ăsta cu conceptul lui, când eu am găsit cutând despre „free energy" termeni ca energia punctului zero, energia vidului, radiaţie cuantică, şi alte bazaconii de-astea… Ce-au acei termeni utilizaţi de toată lumea cu conceptul lui despre libertate şi culegerea energiei ca pe banane din natura înconjurătoare ?... »

Toate au, numai că pentru a înţelege asta trebuie să ne aplecăm un pic asupra definiţiei strict tehnice a energiei universale, sau aşa cum mai găsim uneori asupra energiei punctului zero sau energiei vidului.

Ce e, de fapt, energia vidului ?

Pentru a înţelege acest concept trebuie să ne întoarcem un pic în timp înainte de vremea când au fost stabilite cele trei legi ale termodinamicii. Cea de-a treia lege a termodinamicii spune că temperatura de zero absolut nu poate fi atinsă.

Se presupunea pe aceea vreme că deoarece un gaz încălzit se dilată şi-i creşte agitaţia moleculară, având energie crescută unul răcit la zero absolut ar îngheţa total şi ar fi blocat într-un fel de nemişcare absolut lipsită de energie. Mai apoi s-a mers mai departe cu logica şi s-a considerat că dacă dintr-o incintă s-ar scoate tot aerul, în acea incintă ar scădea automat temperatura la zero absolut.

Prin experienţa vestită făcută de fizicianul german **Otto von Guericke** (1602 -1686) în 1654 se dovedeşte concetăţenilor săi din Magdeburg existenţa şi forţa fantastică a vidului.

Numai că prin asta apare prima contradicţie între teorie şi practică. Cele două semisfere care nu aveau dimetrul mai mare de jumătate de metru se dovedesc a fi atât de puternic lipite între ele de forţa de atracţie a vidului din ele încât nici cei mai puternici cai nu reuşesc să le despartă.

De unde o asemenea forţă de vreme ce teoria spunea că de vreme ce e vid şi nu mai există mişcare moleculară, e logic că nu trebuie să fie nici energie…

De fapt pe vreme a aceea nu se înţelegea că nu vidul dintre cele două semisfere era cel care le ţinea lipite ci diferenţa de presiune dintre interiorul şi exteriorul lor. Practic presiunea de sute de ori mai mare a atmosferei din jurul celor două semisfere nu le dădea voie să se despartă.

Pe de altă parte aşa cum am mai spus, se presupunea că odată cu vidul ar trebui să scadă şi temperatura astfel ca în momentul în care s-ar extrage tot aerul dintr-o incintă temperatura acesteia ar fi logic să ajungă la zero absolut.

Din păcate avea să se dovedească mai târziu că acest lucru nu se întâmplă. Practic oricât s-au străduit oamenii de ştiinţă prin metodele din ce în ce mai sofisticate puse la dispoziţie de tehnologia pompelor de vid şi a maşinilor de lichefiere a gazelor, tot nu au reuşit să obţină temperatura de zero

absolut.

Chiar şi în vid există radiaţie

Oricât de mult se cobora temperatura într-o incintă oarecare, şi oricât de avansat ar fi fost vidul în ea, aparatura de detecţie a radiaţiei electromagnetice continua să înregistreze existenţa unei radiaţii de fond destul de puternice, şi de asemenea fireşte temperatura refuza să scadă la zero absolut. Astfel s-a postulat cea de-a treia lege a termodinamicii,

Dar odată cu constatarea că există radiaţie electromagnetică chiar şi în vid s-a format conceptul de radiaţie a punctului zero.

Acest concept spune de fapt că oricât de rece ar fi mediul şi oricât de rarefiată atmosfera, tot va exista în acel mediu radiaţie electromagnetică. Practic chiar dacă între sferele de magdeburg ar fi vid total, radiaţia provenită din mediul înconjurător, din afara lor, din atmosferă şi spaţiul cosmic, străbate şi acel spaţiu închis făcând ca să existe energie sub formă de radiaţie electromagnetică chiar şi în vid…

De aici provine expresia de energia punctului zero, sau energia vidului…

Dar această expresie spune un lucru pe care l-am spus şi-n textele anterioare, anume că întreaga materie universală, la nivel atomic, radiază prin mişcarea ei, unde electromagnetice, raze gama raze x şi o sumedenie de alte tipuri de radiaţie electromagnetică, care străbate universul fiind omniprezentă şi uniform distribuită.

Aşa se face că până şi în imensitatea necuprinsă a vidului cosmic, în spaţiul dintre planete, stele şi galaxii există radiaţie electromagnetică care este suficient de puternică pentru a asigura necesarul energetic al unei civilizaţii, dacă acea civilizaţie înţelege cum s-o colecteze şi s-o utilizeze.

Această radiaţie este de fapt energie. Aşa cum spunea şi Nikola Tesla în citatul de pe antetul acestui sait, energia electrică este omniprezentă…

Rămâne doar să înţelegem ce e, unde şi cum o putem colecta, şi cum o putem pune la muncă, astfel ca visul său de a vedea odată toate maşinile din lume propulsate de electricitatea colectată direct din mediu să poată deveni realitate.

Asta şi multe altele puteţi afla din cărţile mele unde sunt tot felul de detalii amănunţite despre aceste concepte şi despre modalităţi practice de a obţine electricitatea colectând-o din mediul înconjurător prin variate mijloace.

Dar despre asta şi despre multe alte aspecte legate de domeniul extrem de vast al energiei libere sau „free energy” cum e cunoscut pe alte meleaguri, voi mai vorbi în articolele viitoare… Cu stimă ! CCD

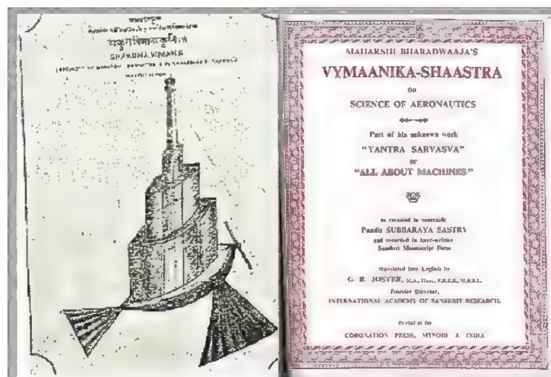
Confiscarea progresului

16.07.2013

Împiedicarea accesului la tehnologie este o practică străveche pe planeta noastră. Încă din urmă cu peste o sută de mii de ani, conform mărturiilor scrise pe tăbliţele sumeriene, şi a scrierilor străvechi ale celţilor, ale indienilor, şi civilizaţiilor precolumbiene, omul de rând trudea din greu în mine trăind în condiţii de lagăr pentru a scoate din adâncuri aurul râvnit de zei, în vreme ce aceştia având un nivel de trai comparabil cu cel pe care-l avem noi azi, se deplasau în lungul şi-n latul planetei cu impresionantele lor vehicule zburătoare rămase în amintirea omenirii cu numele de vimane sau care de foc… citiţi Vymaanika Shaastra există în format pdf pe internet traducerea englezească apărută

în 1973. Şi de fiecare dată când gloata de sclavi umani schiţa vreo urmă de nesupunere, aceiaşi zei, sau în cazul bibliei acelaşi zeu îi pedepsea nimicind mii de suflete nevinovate…

Ca o paranteză pentru a răspunde celor care atât de ahtiaţi de biblie şi crezând orbeşte în ea m-au apostrofat că îi critic fără a citi biblia, am să spun că eu nu am putut-o citi niciodată integral, nu doar pentru stilul ei sau pentru mărime ci mai ales pentru că în ciuda faptului că am citit-o fragmentar am constatat încă de la primele lecturi că este o impresionantă şi zguduitoare colecţie de crime în masă… Nu trebuie să amintim decât arhicunoscutul exemplu al Sodomei şi Gomorei sau cei un milion de etiopieni ucişi dintr-o singură lovitură a puterii nemăsurate a lui dumnezeu… E plin Vechiul Testament şi scrierile străvechi indiene, ale civilizaţiilor americane şi celtice de asemenea exemple…. Crime în masă efectuate cu arme atomice sau cu arme cu emisie de mare energie, fie ele lasere sau masere.

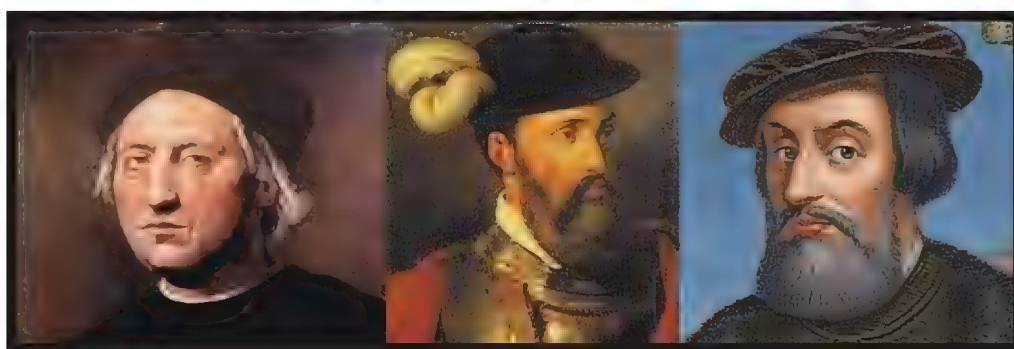

În vreme ce oamenii trudeau la edificarea unor clădiri impresionante şi a creării unor bogăţii nemăsurate pentru zei, regii lor, puşi să conducă peste gloată de către zei, trăiau în huzur indiferenţi la crimele în masă ale celor care-i puseseră şefi peste gloată… Solomon rege al iudeilor, îşi vizita săptămânal iubita, pe regina din Seeba folosind un vehicul asemănător elicopterelor de azi în vreme ce cei un milion de etiopieni supuşi ai acestei regine, fuseseră omorâţi dintr-un capriciu …

Noi nu ştim lucrurile acestea, deşi au fost făcute public la descifrarea vechilor scrieri încă de prin anii 60 – 70. Societatea marilor oameni de ştiinţă istorici şi arheologi care au scos la lumină aceste mărturii au declarat pentru marele public că ar fi basme şi mituri, şi continuă să ne mintă, în şcoli predându-ne o istorie a omenirii falsificată la greu…

În vreme ce nouă continuă să ni se spună că Americile au fost descoperite şi abordate prima dată de Cristofor Columb, civilizaţia Olmecă, civilizaţie formată din mineri africani, precum şi cea preaztecă şi preincaşă trudea în mine de aur şi cositor şi la ridicarea impresionantelor piramide, întocmai ca pe continentul african, tot în slujba şi beneficiul zeilor… Aurul zeilor era motivul vieţii lor de sclavi, iar zeii, sau slujitorii lor, călătoreau nonşalant de pe un continent pe celălalt adunând aurul de care nu se mai săturau, folosindu-se de aceleaşi păsări de foc…

În acel timp şi până mult mai târziu, corăbierii proveniţi din zonele de azi ale Mediteranei sau din Africa traversau regulat Atlanticul pentru a menţine un comerţ înfloritor care să sigure traiul miilor de sclavi… Stau mărturie miile de monede de provenienţă europeană antică descoperite pe malurile estice ale continentului american. Dar aceste lucruri nu ni se spun pentru a nu se impieta memoria marelui Cristofor Columb… un criminal care a deschis drumul altora ca el, cum ar fi Pizzaro, Cortez şi alţii care tot din lăcomia pentru aur, într-o ferocitate de nedescris au exterminat pur şi simplu poporul trăitor de milenii pe acele meleaguri… în doar câteva zeci de ani.

Noi nu ştim lucrurile acestea, nu ni s-au spus. Nici profesorii de istorie nu prea le ştiu… ei continuă să ne spună că un monument impresionant cu înălţimea de aproape 150 de metri şi în construcţia căruia au intrat peste două milioane de blocuri de piatră de peste două tone greutate, a fost construit acum 4000 de ani, de mii de oameni care l-au ridicat folosindu-se de unelte din cupru şi de frânghii… Acel monument, cred că aţi ghicit, piramida lui Cheops, are o abatere a vârfului faţă de centrul bazei de doar şase milimetri… Ar trebui să fim îngrămădiţi de proşti ca să putem crede că un asemenea monument imposibil de realizat chiar şi cu tehnologia actuală a fost ridicat manual cu ajutorul frânghiilor şi sculelor de cupru… în douăzeci de ani…

În acelaşi timp „sarcofagul" din interiorul aceleiaşi piramide prezintă două urme clare de tăiere cu ajutorul unui ferăstrău mecanizat de mare viteză care a intrat de două ori alături de tăietura principală şi de asemenea la prelucrările interioare are urme la fel de clare de prelucrare cu ajutorul unor burghie tubulare de mare viteză… În plus capacul aceluiaşi „sarcofag" prezintă urmele unui cuţit de strung… Tehnicile moderne de datare bazate pe metode atomice atestă că de fapt acea piramidă a fost ridicată cu peste zece mii de ani în urmă …

Profesorii de istorie nu ştiu aceste lucruri şi continuă să recite copiilor noştri prostia cu frânghiile, sculele de cupru şi miile de sclavi care trăgeau de frânghii luptându-se cu blocurile imense… De ce nu ştiu ? Pentru că confiscarea progresului începe şi se sfârşeşte cu confiscarea informaţiei…Va urma ! CCD

Partea a doua

În tinereţea mea, în perioada cât am fost elev de liceu am fost abonat pentru vreo doi ani la ziarul săptămânal de informare tehnico ştiinţifică Magazin. Nu am mai văzut acest ziar de câţiva ani prin chioşcurile de ziare, acum există numai în format electronic… şi asta-i o mare porcărie care se întâmplă !... (http://www.revistamagazin.ro/)

În acest ziar care avea cam 50 de pagini şi din cuprinsul lui te puteai ţine la curent cu cele mai noi descoperiri şi cercetări ştiinţifice ce se petreceau pe plan mondial… am avut un prieten de nădejde care mi-a format bună parte din cultura tehnică pe care o am.

De la descoperiri arheologice, până la ultimele progrese în domeniul fizicii nucleare sau ale astrofizicii, totul era acolo…

Dintr-un număr al acestui ziar am aflat că atunci… când eu eram elev, unul din marile laboratoare universitare din Statele Unite tocmai a terminat de testat după o muncă de mai mulţi ani, vaccinul anticarie… Vaccin care ar fi făcut ca orice mamifer să devină imun la bacteriile şi ciupercile microscopice care provoacă caria dentară… Aflat în stadiul de lansare pe piaţă ca produs comercial, acest vaccin ce ar fi trebuit administrat în perioada schimbării dentiţiei, urma să fie pe tarabele tuturor farmaciilor din lume în cel mult o jumătate de an…

Au trecut de atunci mai bine de 30 de ani… şi nu am mai auzit absolut nimic pe nicăieri despre acest vaccin…

Au mai fost de-a lungul anilor multe asemenea anunţuri despre care la prima lectură m-am bucurat pentru ca apoi să nu mai aud nimic de ele… Le-am uitat… nu au avut un impact emoţional asupra mea atât de mare cum a fost acel articol despre vaccinul anticarie…

Acum câţiva ani înainte de a scrie cartea „Criza energetică – adevăr sau minciună ?" am citit într-un număr din 2008 al revistei de informatică CHIP, că laboratoarele MIT au pus la punct, în urmă cu circa un an de zile, un nou tip de acumulator. Acumulatorul litiu-ion cu efect de tunel, care se poate încărca în câteva zeci de secunde şi nu mai prezintă pericolul de explozie caracteristic acestui tip de acumulatori. Se anunţa acolo că aceşti acumulatori vor fi disponibili a fi utilizaţi în industria electronică şi în cea auto în cel mult şase luni… Am scris despre acest acumulator în acea carte a mea… au trecut de atunci, iată… şase ani…

Căutaţi vă rog informaţii pe internet sau oriunde doriţi, despre acest tip de acumulator… mă

îndoiesc că veţi găsi ceva… eu cel puţin de atunci am tot căutat…

Cam tot în aceiaşi perioadă şi tot în aceiaşi revistă am citi un articol despre un inventator român care a pus la punct un nou tip de disc de calculator. Un disc din sticlă cu o anumită grosime, care ar fi înregistrat în adâncime, şi care ar avea capacitatea de înregistrare de câteva sute de TB, informaţie care rămâne în stare perfectă mii de ani. Se spunea în articol că toate cărţile din biblioteca naţională ar încăpea lejer pe acel disc…

Vă rog să mă credeţi că eu nu-mi mai amintesc cum se numea inventatorul. Îmi amintesc doar că primise promisiuni de la forurile în drept, că unitatea de CD şi CD-ul respectiv vor fi produse cu scopul de a fi utilizate în zonele unde este utilă arhivarea pe termen nedefinit a unor cantităţi mari de date… De asemenea vă conjur să găsiţi informaţii despre acest lucru… vedeţi unde se utilizează această tehnologie ... Nu veţi afla nimic…

La fel stă treaba şi în domeniul energiei fie că vorbim despre „free energy” fie că vorbim despre tehnologii de propulsie, neconvenţionale de mare putere şi randament cum ar fi cele antigravitaţionale…

În primele decenii de după război, lui Ottis T. Carr fost ucenic şi discipol al lui Nikola Tesla, care construise prin mijloace proprii cu ajutorul unui grup restrâns de oameni de ştiinţă şi tehnicieni o „farfurie zburătoare” interdimensională i-a fost distrusă societatea şi atelierele; lui şi colaboratorilor lui li s-a interzis să mai ia contact unul cu altul, şi Carr a făcut şi nişte ani de puşcărie. A murit de altfel la foarte scurt timp ducă ce a fost eliberat din puşcărie.

În aceleaşi prime decenii de după război, inginerul britanic John Searl care construise de asemenea o farfurie zburătoare, de astă dată de dimensiuni mai mici, care zbura telecomandată, şi care atingea viteze de zeci de mii de kilometri pe oră, a fost de asemenea condamnat la câţiva ani de închisoare. În prealabil i s-a dat foc la casă şi i-a fost confiscat un „genrator free energy” (SEG – Searl Electric Generator) care funcţiona pe acelaşi principiu ca şi farfuria zburătoare, generator care îi asigurase independenţa energetică pe termen de circa două decenii. A fost acuzat de către Societatea de Distribuţie a Electricităţii din Marea Britanie (la care de altfel lucrase) de furt de energie şi încarcerat…

În acest timp, în ateliere militare ultrasecrete, sub egida unor programe la fel de ultrasecrete, atât în Statele Unite, cât şi în Canada şi Marea Britanie, se efectuau cercetări şi se construiau aceleaşi vehicule zburătoare propulsate de motoare gravitaţionale…

Se prezentau publicului variante total ineficiente ale unor vehicule discoidale bazate pe efectul Coandă, dar şi acestea construite defectuos pentru a nu se desprinde cu succes de sol, în scopul de a se minţi populaţia că tehnologia e ineficientă, că se fac studii şi cercetări şi se munceşte din greu… Dar adevăratele realizări bazate pe studiile şi reuşitele inginerilor germani racolaţi prin vestita operaţiune „paperclip" , nu au fost niciodată date publicităţii.

Aceiaşi activitate la fel de ultrasecretă era şi pe cealaltă partea Cortinei de Fier, unde ruşii la rândul lor bazându-se tot pe studiile şi realizările prizonierilor de război germani, puneau la punct tot felul de tehnologii de uimitor de avansate, fără a face public nimic către nimeni…

Generalul american de informaţii Bob Dean, afirmă într-unul din interviurile filmate pe care le dă pentru proiectul Camelot, că pentru fiecare an de progres tehnico-ştiinţific al sectorului civil, armata înregistrează patruzeci de ani de progres.

Credeţi-mă dragi cititori, că eu cred această afirmaţie cu toată convingerea deoarece în cei aproape zece ani de când studiez domeniul „free energy" am ajuns adesea să-mi dau seama de acest fapt. Pe deasupra această afirmaţie nu a fost făcută doar de domnul Dean. Sunt mulţi ofiţeri şi ofiţeri superiori de informaţii de pe întreaga planetă care au făcut asemenea afirmaţii de-a lungul timpului. Chiar şi generalul Emil Străinu a făcut de câteva ori asemenea afirmaţii în câteva ediţii ale emisiunii sale.

În decembrie 2011 un jurist care lucra la una din sucursalele judeţene ale societăţii de distribuţie de electricitate de la noi din ţară, a fost acuzat de conducere sub influenţa alcoolului, i-a fost distrusă maşina şi a fost bătut crunt de câţiva poliţişti. A fost condamnat, şi-a pierdut maşina, carnetul de conducere şi locul de muncă pentru că şefii săi de la Bucureşti au aflat că e interesat de domeniul „free energy". Omul citise cărţile mele şi începuse să discute despre ele cu cei din jurul lui…

În vara aceluiaşi an, un cetăţean din Ungaria a fost arestat pentru că conducea pe drumurile publice din Ungaria un vehicul antrenat de un motor electric…

Poate că nu par relevante aceste exemple, dar sugerează clar faptul că noi, populaţia, prostimea, nu avem dreptul să cunoaştem aceste tehnologii şi de asemenea nici accesul la ele nu ne este permis…iar dacă încercăm să ni le producem singuri, sau chiar doar să discutăm public despre ele, suntem drastic pedepsiţi pe motiv că folosim tehnologii neomologate…

Şi voi încheia spunându-vă că în vreme ce tehnologiile străvechilor vimane sau ale turbinelor absorbante autoalimentate ale lui Viktor Schauberger, sunt declarate de ştiinţa oficială drept basme şi fantasmagorii, perpetuu-ri mobile, etc., în facilităţile de producţie militare sau spaţiale din Rusia spre exemplu, s-a pus la punct şi folosit două tipuri de motoare gravitaţionale bazate pe aceste principii. E vorba de motoarele Menşikov şi Poliakov. Aceste motoare sunt în esenţă turbine absorbante autopropulsate, care funcţionează cu mercur.

Au fost declarate de comunitatea ştiinţifică mondială drept perpetuuri mobile, nefuncţionale, doar dezinformări, iar presa spune că sunt bazaconii, în vreme ce planurile acestor motoare sunt ultrasecrete, iar inventatorii lor au fost făcuţi generali şi motoarele au lansat până în prezent cu succes mai multe misiuni spaţiale… Mai multe informaţii despre aceste motoare aflaţi de aici : http://universulromanesc.ro/straniu-insolit-mister/motorul-etern-de-lafludd-la-mensikov/

De asemenea trebuie să ştiţi că există şi un brevet al unii cetăţean român, anume domnul

Puşcaşu Aurel din Nicolae Bălcescu, Constanţa, pentru un vehicul discoidal acţionat de un motor turbionar pe bază de mercur : http://pub.osim.ro/publication-server/pdfdocument?PN=RO126111%20RO%20126111&iDocId=819&iepatch=.pdf

Din sutele de posturi de televiziune care sunt accesibile pe teritoriul ţării noastre nu există absolut nici unul care să fi dat vreo informaţie despre aceste motoare… şi nici despre lansările ultimelor misiuni spaţiale ruseşti…

Şi să nu credeţi că doar noi românii suntem ţinuţi în această ceaţă a dezinformării şi a lipsei de acces la informaţie… NU. Toată populaţia planetei se confruntă cu aceiaşi situaţie.

Nu uitaţi : Confiscarea progresului începe şi se sfârşeşte cu confiscarea informaţiei. Cu stimă ! CCD.

De ce se ard tuburile ?

20.07.2013

Fac parte din generaţia care a apucat să trăiască pe viu progresul fantastic al electronicii. În copilăria mea cvasitotalitatea aparatelor electronice erau construite având ca elemente active tuburi electronice cu vid (diode, triode, pentode, etc.) Am apucat să văd cum acestea sunt înlocuite iniţial de semiconductoarele cu germaniu pentru ca apoi să apară tranzistorii şi diodele cu siliciu, care de asemenea la fel de rapid au fost în locuite de circuite integrate care s-au dezvoltat din ce în ce mai puternic, astfel că numai în aparatul pe care scriu acum sunt o sumedenie, dintre care unul foarte mare are milioane de micro-tranzistoare… Până ce voi muri, precis voi apuca să asist la înlocuirea tehnologiei pe siliciu cu cea care se prefigurează la orizont de câţiva ani, anume cea pe carbon – a grafenelor … care e de multe ori mai performantă.

Şi pentru că veni vorba de grafene: acestea nu se studiază aşa cum se vehiculează acum informaţia pe internet de câţiva ani ci de peste treizeci… Eu citeam despre ele când eram abonat la ziarul „Magazin" prin anul doi de liceu.

Întrebarea e : de ce există interesul ca majoritatea populaţiei să nu ştie că ele se studiază de atâţia ani ? Nu cumva pentru că până acum au fost folosite numai în industrii strict secrete, iar în prezent probabil că au fost deja înlocuite de altceva mai bun iar ele ne sunt acum aruncate cum arunci nişte resturi unui câine jigărit ?...

Am avut în copilărie pasiunea de a înţelege măcar la nivel amatoricesc, felul cum funcţionează aparatul de radio şi televizorul aşa că am frecventat pentru o scurtă perioadă cercul aplicativ de electronică de la „Casa pionierilor".

În paralel am şi studiat, cărţi şi reviste… Astfel că prin anii optzeci – nouăzeci îmi reparam singur televizorul alb negru pe care-l aveam… Faptul că am învăţat de mic cum funcţionează un tub electronic, a făcut să descopăr una din multele inadvertenţe între definiţia curentului electric care-mi fusese predată în şcoală şi comportarea acestuia în realitatea de zi cu zi.

« Tuburile electronice sunt componente de circuit a căror funcţionare se bazează pe fluxul de electroni. Acesta este produs de un electrod special numit catod. Fenomenul de „generare" a electronilor de către catod poartă numele de emisie electronică... ….Emisia electronică se produce în vid. Nu se poate utiliza emisia electronică în aer deoarece electronii emişi nu pot parcurge distanţele corespunzătoare. De asemenea, în cazul tuburilor electronice trebuie să se ţină cont de temperaturile mari care sunt necesare pentru obţinerea unei emisii electronice corespunzătoare, care accelerează reacţia metalelor de a se

transforma în oxizi în prezenţa aerului....»Am citat din cursul „Electronică Partea I” apărut la editura Academiei Forţelor Aeriene „Henri Coandă” pagina 24. Practic simplist vorbind, mişcarea de electroni numită curent electric vine dinspre sursa de alimentare a tubului electronic, la catod, de unde sare prin vidul din balonul tubului la anod, şi se întoarce prin restul componentelor electronice pasive la sursă…

Intrigat de faptul că tuburile arse prezentau în interior un praf foarte fin, ca un fum de ţigară iar sticla balonului era acoperită cu un strat fin de funingine, şi de faptul că catodul pare a fi atacat ca de un acid fiind ciupit şi subţiat, am încercat să aflu ce se întâmplă şi am descoperit că aceiaşi ştiinţă a electricităţii care pune funcţionarea tuburilor pe seama emisiei de electroni spune că catodul se distruge pentru că din el se desprind atomi fără electron, adică ioni… Păi parcă era vorba de emisie de electroni… iar catodul se află alimentat la sursa de electricitate!… De ce să se desprindă ioni din catod ? Electronii care părăsesc catodul sunt imediat înlocuiţi de cei proveniţi din curentul electric care alimentează tubul… Aşa că încă odată la fel cum o mai făcusem în trecut am ajuns să mă întreb dacă nu cumva electricitatea nu e ceea ce mi se predase-n şcoală şi de fapt catodul unui tub electronic nu emite electroni ci atomi… Doar asta ar putea explica faptul că catodul este distrus şi prezenţa acelei funingini fine (atomii desprinşi din catod).

În plus vă mai atrag atenţia asupra uni aspect… în frazele de mai sus se spune: ***„Nu se poate utiliza emisia electronică în aer deoarece electronii emişi nu pot parcurge distanţele corespunzătoare.”***

Deci electronii nu sunt capabili să străbată distanţa de unul – doi centimetri prin aer, de aceea trebuie ca tubul să fie cu vid, dar sunt perfect capabili să străbată un conductor din cupru sau aluminiu, de sute de metri sau chiar zeci de kilometri… conductor care e de milioane de ori mai dens decât aerul !!... Eu mai multe nu spun… vă las să gândiţi singuri… şi să hotărâţi cum credeţi de cuviinţă. Cu stimă ! CCD

Eolienele.... alternative energetice ?

26.07.2013

Alternativă mincinoasă

Am spus deci în articolul intitulat „Ce este energia liberă” că aceasta e de fapt un concept – acela prin care trebuie să renunţăm a mai fi dependenţi de energia „produsă” şi vândută la suprapreţ de unii aflaţi dincolo de controlul nostru, şi de a trece la utilizarea unei forme de energie pe care să ne-o producem singuri acolo unde avem nevoie de ea adică local…

Vor fi fost mulţi care, după ce au citit acel articol, au spus probabil că acest lucru se întâmplă deja. Sunt foarte multe persoane din zone unde sistemul naţional (global) de electrificare nu a ajuns, care şi-au construit locuinţele alimentate de la microhidrocentrale, panouri fotovoltaice sau microturbine eoliene. Aceştia au energia lor, produsă local, deci au „free energy”

Nu-i adevărat ! Energia aceea este deja plătită în avans tot către sistemul de care cred că s-au desprins. De ce credeţi că aceste modalităţi de asigurare a energiei nu sunt cunoscute drept „free energy” ci cu numele ca energie regenerabilă, „green energy” biodiesel, etc. ?

Tocmai pentru că aceasta nu-i energie liberă. Este doar o alternativă mincinoasă pe care complexul industrial energetic o oferă populaţiei, pentru a-i crea iluzia independenţei energetice, în vreme ce de fapt o înrobeşte şi mai puternic sistemului actual. Să ne aplecăm un pic asupra tuturor acestor sisteme energetice destinate publicului larg şi să le vedem în ce constau de fapt. Le vom lua pe rând şi vom începe cu

Biocombustibilul

În urmă cu exact un secol, cumpărai o casă de mărime medie cu suma de o mie de dolari. Tot pe atunci, pentru că pe şosele erau încă destul de multe automobile electrice, care reprezentau un concurent real celor cu motoare cu ardere internă, făceai un plin de benzină cu un dolar. Iar

cantitatea de benzină existentă ca ofertă pe piaţă era mult mai redusă decât este azi, căci industria extractivă era la începuturile ei. Cu cât cumpăraţi acum o casă şi cu cât faceţi un plin autoturismului dumneavoastră ? În condiţiile în care acum oferta de hidrocarburi existentă pe piaţă este infinit mai mare, este uriaşă comparativ cu ce era acum un secol iar consumul unui autovehicul nu este cu mult mai mare ca atunci. De ce ? Pentru că în ciuda faptului că se folosesc aceleaşi motoare de bază, acestea au fost totuşi suficient de mult îmbunătăţite pentru a oferi consumuri mai reduse decât atunci, raportat la greutatea vehiculului pe care-l propulsează.

Între timp deoarece a început să se întrevadă la orizont posibilitatea ca ţiţeiul să se termine în următoarele decenii, în scopul menţinerii în producţie a mijloacelor de transport echipate cu ineficientele şi distructivele motoare cu ardere internă, s-a venit cu oferta către populaţie de a trece pe combustibili obţinuţi din culturi naturale, fie uleiuri fie alcooluri rezultate prin extragerea sau distilarea din plante tehnice – aşa numiţii biocombustibili.

Problema este însă, una uriaşă, şi la o analiză atentă se poate descoperi uşor escrocheria sistemului. Pentru cultivarea unui hectar de teren cu indiferent ce fel de cultură agricolă, există nişte costuri medii pentru lucrările agricole respective care se împart în lucrări ale solului, şi lucrări efectuate asupra culturii respective (spre exemplu tratamente chimice destinate menţinerii unei culturi sănătoase, irigare, etc.). Toate aceste lucrări se efectuează cu mijloace mecanizate, care de fapt înseamnă consum de motorină şi uzura utilajelor agricole respective. Ele costă per total într-un ciclu de producţie aproximativ cât se obţine la recoltare din valorificarea culturii către procesatori şi adesea chiar mai mult.

În continuare însă această producţie după ce a fost achiziţionată de le cultivatori, de multe ori plătită chiar cu preţuri care nu reuşesc să acopere cheltuielile de producţie ale acestora, recolta respectivă trebuie transportată la uzinele de procesare, transport care presupune altă cheltuială de motorină şi uzură a mijloacelor de transport respective. La uzină, tot cu consumuri energetice foarte mari, de astă dată în energie electrică şi termică se extrage din plantele respective biocombustibilul. Acesta fie el ulei sau alcool, este apoi trimis tot cu mijloacele de transport (iar consum de motorină şi uzură a camioanelor !) la staţiile de alimentare…

Preţul total al întregului proces, raportat la litru, de la aratul pământului şi până la momentul când şoferul toarnă în rezervor acest biocombustibil este de cel puţin două ori mai mare decât cel al celei mai scumpe benzine…

Lăcomia şi răutatea celor puţini ucid pe cei mulţi

În afară de acest fapt, o mare problemă pe care o are această soluţie este aceea că culturile tehnice destinate biocombustibililor se fac pe aceleaşi terenuri care, până mai ieri erau folosite pentru cultivarea plantelor destinate alimentaţiei noastre.

Per total, la nivel global, cam o jumătate din populaţia globului trăieşte sub nivelul minim de sărăcie. Foametea, bolile, şi mortalitatea datorată subnutriţiei şi sărăciei inclusiv mortalitatea infantilă, sunt cauzate direct de nivelul de trai ridicat din ţările bogate.

De altfel trebuie să ştiţi că eu pun foametea generalizată, a ţărilor sărace, pe nesimţirea, răutatea şi lăcomia populaţiei bogate care, alături de şefii complexului industrial bancar, nu vor să renunţe la motoarele cu ardere internă şi în general la sistemul energetic actual, pentru a trece la un sistem energetic echitabil care în nici un caz nu trebuie să se bazeze pe hidrocarburi… Va urma ! CCD

Partea a doua

Hidrocentralele şi microhidrocentralele

Am spus deci că alternativele energetice oferite populaţiei de către sistem nu sunt energie liberă sau „free energy” şi vom continua acum argumentaţia care demonstrează acest lucru.

Încă din copilărie am fost interesat de felul cum funcţionează centralele hidroelectrice, căci încă din ciclul primar am avut prilejul de a participa la nişte expediţii pionereşti în care, printre

obiectivele importante pe care le-am vizitat au fost şi câteva din cele mai mari hidrocentrale ale ţării. În afară de asta în timpul căutărilor mele prin biblioteci am găsit adesea cărţi de informare pentru elevi în care erau explicate pe înţelesul copiilor felul cum funcţionează o hidrocentrală, o centrală eoliană etc. Mai târziu aveam să înţeleg mai în amănunt funcţionarea acestor „uzine electrice”.

Acum am ajuns să ştiu exact care-i situaţia şi vă pot spune că acele baraje imense care m-au impresionat în copilărie, acum nu mă mai impresionează absolut de loc, din contră.

Îmi creează o stare de deznădejde, de regret şi de frustrare. Căci acum ştiu că randamentul lor este insignifiant de mic iar raportarea puterii electrice pe care o furnizează la pericolul pe care-l reprezintă ele pentru mediul înconjurător ca şi pentru localităţile din aval de baraje mă fac să le consider doar nişte instalaţii inutile, care pot fi înlocuite cu succes de o tehnologie mult mai compactă, total lipsită de pericol atât pentru mediu cât şi pentru populaţie, şi mai ales de mii de ori mai eficientă.

Bun aceste fiind spuse despre marile uzine hidroelectrice hai să vedem ce oferă sistemul industrial mondial actual ca alternativă pentru uzul populaţiei în acest domeniu.

Microgeneratoarele sunt exagerat supraevaluate. Acum ceva vreme fiind întrebat de cineva care locuia la ţară pe malul unui pârâu, am cerut nişte date tehnice de la firma cea mai cunoscută în acest domeniu, de la noi din ţară, la acea dată, anume LP Electric.

Cele câteva generatoare electrice echipate cu turbină Pelton, carcasă de protecţie a acesteia şi ştuţurile prin care apa era dirijată spre turbină arătau exact aşa cum se vede în imaginea alăturată acela fiind unul din produsele comercializate de ei. Trebuie să vă spun că generatorul din imaginea alăturată este unul de mică putere, de 1000 W la tensiunea de 48 V curent continuu. Preţul lui : … 2800 euro. Pe lângă acest generator mai e nevoie de un sistem de stocare, adică vreo 10 baterii de acumulatori şi un regulator de încărcare a acestor precum şi invertoare cu care să se transforme curentul electric de 48 V continuu în 220 V curent alternativ. Acestea mai costă circa o mie de euro. Există şi generatoare care furnizează direct 220 V curent alternativ, dar la puterea de 2000 W, a căror preţ este… 5000 de euro. Sunt destul de mulţi cei care având bani, oameni de afaceri, sau funcţionari, etc., îşi achiziţionează asemenea generatoare. Mai cheltuiesc dumnealor vreo o mie pentru a realiza amenajarea hidrografică care aduce apa la turbina generatorului. Un total de şase mii de euro. Adică 26 500 lei (265 000 000). Şi după ce termină sunt fericiţi că vila lor de vacanţă elegantă este independentă energetic. Oare ? Ia să facem nişte calcule.

Cât consumăm ?

Consumul mediu al unei gospodării este de 10 Kw pe zi. Asta corespunde unui consum mediu anual de 3650. Adică 0,5 lei x 3650 = 1825 lei. 26 500 : 1825 = 14,5 ani.

Dumnealor cu alte cuvinte şi-au plătit curentul electric în avans pe un sfert din viaţa pe care o mai au de trăit, (asta, dacă nu au trecut de patruzeci de ani !) pentru a se bucura de independenţa energetică… Cred că n-ar mai fi nimic de comentat… Dar…cam scumpă independenţa asta, nu-i aşa ? Şi dacă între timp, mori înainte de vreme, sistemul tot a încasat de la tine consumul tău mediu pe următorii ani de viaţă. Deci mai convenabil ar fi să nu te rupi de sistem ci să plăteşti lună de lună. Aşa… dacă e să mori înainte de vreme, măcar nu plăteşti energie decât până înainte de moarte…

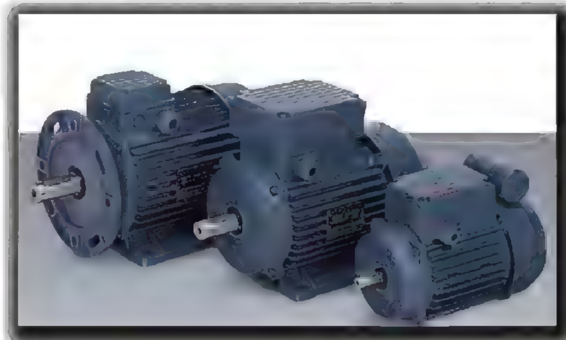
Toate motoarele electrice sunt reversibile

Şi acum am să vă spun că deoarece orice motor electric este reversibil, putând lucra şi ca generator, am să vă rog să faceţi un efort de memorie şi să vă amintiţi ce preţ are un motor electric

de 1000 W. Nu cumva e circa 150 de lei ?... constructiv este identic cu cel din imaginea de deasupra… priviţi imaginea alăturată. Atunci de ce o fi constând acel generator atât de mult ? …

Pentru că marea noastră majoritate, deşi am învăţat undeva la fizică că motoarele şi generatoarele electrice sunt reversibile, am uitat de mult acest amănunt minor.

În plus, întregul sistem de învăţământ, chiar şi cel de specialitate ne spune doar că motoarele sincrone ar fi reversibile… E drept că în facultăţile de profil şi în cărţile despre maşinile electrice se spune despre regimul de funcţionare ca generator al maşinilor asincrone, dar pentru că la studierea lor se insistă în special pe regimul de funcţionare al lor în calitate de motor, chiar şi unii ingineri uită repede de faptul că o maşină asincronă poate lucra ca generator. La cursul de electricieni deşi mi s-a spus despre regimurile de funcţionare ale maşinilor electrice, inginerul care a predat cursul nu a specificat că maşinile asincrone funcţionează foarte bine ca generatoare… Acest lucru nu l-aş fi uitat şi ar fi rămas notat şi pe carnetul de curs, având în vedere preocupările mele din ultimii ani. Deci, problema interesantă este că orice motor de curent alternativ, deci şi cele fără perii (sunt tocmai cele din imaginea alăturată) – asincrone sau cu rotorul în colivie cum mai sunt cunoscute, pot foarte bine genera curent.

Pentru asta însă trebuie să îndeplinească nişte condiţii, foarte uşor de asigurat, dar despre care nu ne spune nimeni, pe nici un nivel al ciclului de învăţământ… fireşte dacă cumva nu facem o facultate de electrotehnică.

Asta face ca atunci când am ajuns oameni maturi să acceptăm fără obiecţii să fim escrocaţi dând 5000 de euro pe un motor care ar trebui să coste maximum 100…

Eu am avut acum câţiva ani o tocătoare de crengi marca Viking, căreia i s-a crăpat carcasa de plastic şi din care acum nu mai am decât motorul. Acesta, un motor cu rotor în colivie, (deci asincron, fără perii) are 1800 de W şi o turaţie de 3000 de rotaţii… Acest motor poate fi foarte uşor transformat în ce se vede în prima imagine de mai sus. Pentru asta e nevoie a i se ataşa pe ax o turbină Pelton. O turbină Pelton poate fi realizată foarte uşor de orice lăcătuş bun dintr-o tigaie de inox şi vreo treizeci de căuşe de polonic tot din inox.. Cele patru ştuţuri la strung, făcute din bronz, alamă sau chiar material plastic, iar carcasa din tablă de aluminiu.

Deci o tigaie, treizeci de polonice şi un motor de doi Kw, care nu costă împreună mai mult de 250 lei. Să spunem că mai dăm două sute de lei lăcătuşului, sudorului şi strungarului.

O cheltuială totală 450 de lei adică un pic peste o sută de euro… E o diferenţă considerabilă până la cei 6000 de euro, nu ?....

De fapt sistemul poate să ne fraierească pentru că… poate ! … de vreme ce-i permitem… ba chiar ne şi bucurăm de asta ! Va continua ! CCD

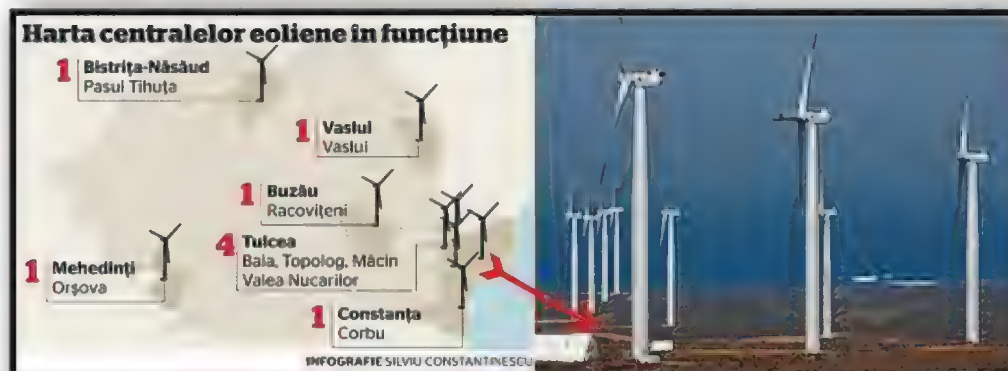
Partea a treia

Turbinele eoliene

Deci de vreme ce am afirmat că alternativele energetice oferite populaţiei de către sistemul industrial energetic nu sunt energie liberă sau „free energy” hai să vedem în continuare argumentaţia care sprijină această afirmaţie.

Am văzut toţi mai ales în ultimii ani cum guvernanţii noştri după ce au vândut pe nimic industria şi resursele acestei ţări, s-au apucat să vândă şi vântul care bate pe suprafaţa patriei.

În plus au avut neruşinarea de a rupe din facturile noastre de curent un anumit procent, căruia i-au spus „certificate verzi" prin care le-au mai oferit şi compensarea cheltuielilor de investiţie

străinilor care au venit şi au instalat pe teritoriul ţării noastre nişte instalaţii eoliene inutile.

De ce inutile ?

Pentru că necesarul energetic al ţării noastre este foarte bine acoperit de sistemul energetic construit înainte de 1989, sistem care fusese dimensionat să facă faţă unor consumuri mult mai mari decât cele actuale de vreme ce atunci motoarele întregii industrii, formată din peste 5000 de agenţi economici, mare majoritate a lor fabrici şi uzine, funcţionau din plin. Azi nu mai există decât circa douăzeci la sută din acei agenţi economici, deci energia produsă de sistemul energetic naţional e arhisuficientă. Şi asta cu atât mai mult cu cât din 1989 şi până în prezent au mai fost pornite treizeci de hidrocentrale noi (aproape 500 Mw putere instalată totală) şi Centrala de la Cernavodă (1400 Mw). A, şi era să uit ! A mai fost modernizată şi cea mai mare hidrocentrală din interiorul ţării anume cea de pe Lotru – Ciunget (510 Mw). Deci în prezent sistemul energetic naţional are o putere instalată de 13,5 GW, cu aproape trei Gigawaţi mai mult ca atunci.

Unde e această energie, cine o consumă oare ? Căci populaţia ţării a scăzut cu circa cinci milioane faţă de atunci iar industria aproape nu mai există….

Singura concluzie logică care se poate trage este că o mare parte din această energie este dată pe ochi frumoşi tot unora de prin afara graniţelor ţării noastre…

Deci e clar ca lumina zilei că de fapt parcurile de eoliene care au apărut pe ici pe acolo prin ţara noastră sunt doar o altă modalitate prin care nişte „băieţi deştepţi" spoliază poporul care vreme de peste două mii de ani şi-a dat sângele şi viaţa apărând ceea ce acum se fură cu neruşinare la adăpostul unor acte şi legi întocmite strâmb…

Iar noi nu ştim nimic deoarece, pentru mijloacele de informare în masă asta nu reprezintă o ştire de senzaţie… Energia şi resursele ţării nu poartă sutien şi chiloţi şi nu se dau în spectacol în faţa camerelor de luat vederi… Ele se scurg subtil şi pe tăcute…

Dar micro-eolienele ?

Şi dacă turbinele eoliene de tip industrial sunt instalate de unii şmecheri, pe ici pe acolo sub nasul nostru, pentru a acoperi nişte furtişaguri, populaţia, pe lângă că plăteşte acele furtişaguri, nici măcar nu poate visa la a putea avea acces la asemenea instalaţii. Căci eolienele destinate utilizării în sectorul particular sunt, la fel ca şi cele hidro, doar nişte caricaturi de mică putere vândute la preţ de

instalaţii industriale. După cum se vede din imagine, eolienele destinate uzului gospodăresc sunt total diferite de marile eoliene care au început să răsară prin ţară şi de asemenea au o serie de accesorii care se interpun între ele şi „consumatorii" din casa noastră. Aceste accesorii sunt un sistem de stocare bazat pe baterii de acumulatori, un controler al încărcării acestora şi invertoare destinate transformării tensiunilor continuii de la baterie, în tensiunea alternativă de reţea.Citez dintr-un catalog de preţuri al unei firme care importă şi montează asemenea sisteme eoliene (firma se numeşte Romsir):

*« **Sistem eolian de 300 W (12V)** (compus din turbină, stâlp, invertor sinusoidal de 500 VA, acumulatori) **preţ total = 3339 RON***

Sistem eolian 1000 W (48 V)** (compus din turbină, invertor şi acumulatori) **preţ total = 9204 RON

Sistem eolian 2000 W (120V)** (compus din turbină, invertor acumulatori) **preţ total = 18888 RON »

Şi în fine iată şi un sistem care produce 240 V. Dar… Surpriză, îi produce tot la curent continuu !

*« **Sistem eolian 3000 W (240V)** (compus din turbină, invertor şi acumulatori) **preţ total = 25949 RON »***

E nevoie să mai facem calculul pe care l-am făcut anterior la microhidrocentrale ? Haide s-o facem… fie şi de amorul artei dacă nu pentru a demonstra ce-i de demonstrat. Să luăm cazul celei mai puternice dintre aceste eoliene – 25949 : 1825 = 14 ani. Ce coincidenţă ! Tot paişpe ani !... Oare chiar o fi coincidenţă ?... Gândiţi-vă. Acolo era vorba de un sistem hidro de 2000 W la 220 V iar aici e vorba de un sistem de 3000 W la aproximativ aceiaşi tensiune !

Deci cumpărăm sistemul eolian cu preţul mediu al consumului nostru de energie electrică pe următorii 14 ani. Dar trebuie să ţineţi seama că atât turbina cât şi acumulatorii şi invertoarele nu sunt garantate mai mult de 3 – 5 ani, şi în afară de asta pe toată perioada de exploatare trebuie efectuate periodic lucrări de întreţinere şi de asemenea odată la 3 – 5 ani trebuie schimbat bancul de acumulatori.

Deci… şi în acest caz, trebuie să ne întrebăm :… achiziţionând un asemenea sistem, suntem independenţi energetic sau nu ? Avem energie liberă, sau nu ?...

Eu aş înclina, până la a mă dezechilibra şi a cădea în nas, să spun că **NU !** Va urma ! CCD

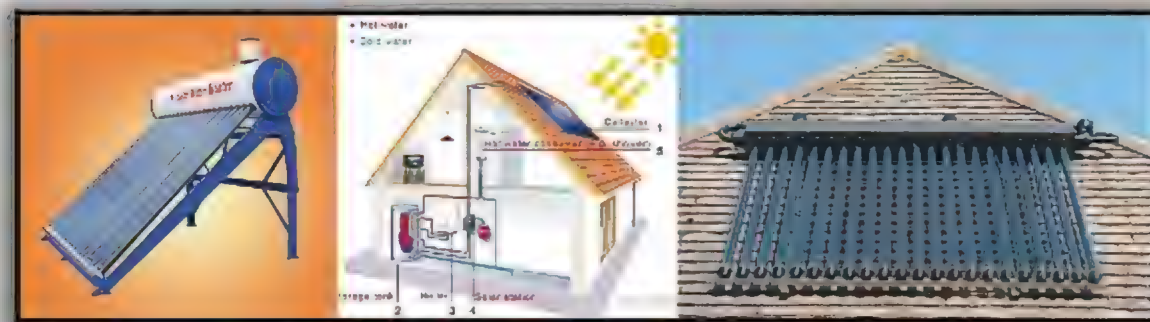
Ultima parte.

Panourile solare

Aşa cum spuneam alternativele energetice numite energii regenerabile, sau energie verde, nu sunt în nici un caz „free energy". Vom continua argumentaţia vorbind acum despre panourile solare. Acestea sunt două mari categorii de sisteme energetice.

Panourile solare propriu zise

Sau panourile termosolare, sunt instalaţii destinate conversiei radiaţiei solare direct în energie calorică mai exact în apă caldă menajeră. Priviţi imaginea următoare:

După cum vedeţi e vorba de două categorii de instalaţii. În stânga vedem un panou solar executat din tuburi din sticlă dură, tratate special, prin care circulă apă.

Acest tip de panou este montat în legătură directă cu un rezervor izolat termic care prezintă şi un vas de expansiune. Întregul circuit atât în cadrul panoului cât şi spre consumator, adică spre baia sau bucătăria noastră este un circuit de joasă presiune. Are marele avantaj că se poate monta rapid direct pe instalaţia de apă curentă a casei. Preţul unor asemenea panouri depinde de numărul de tuburi şi capacitatea rezervorului.

Nişte preţuri orientative extrase din catalogul unor importatori de asemenea echipamente ar fi: de la 250 de euro (90 litri/15 tuburi) până la 550 euro (250 litri/30 tuburi) Preţul este echivalentul consumului de curent pentru încălzirea apei din rezervor pe o perioadă de aproximativ un an şi jumătate. Calculul pe care l-am făcut este următorul: pentru primul preţ al panoului de 250 euro : 250 x 4,4 Ron = 1100 Ron/0,5 = 2200 Kw. Pentru un bazin de 90 litri e nevoie cam de 5 Kw pentru aduce întreaga apă la 70 – 90 grade cât ajunge ea să fie într-o zi însorită. 2200 / 5 = 440 zile.

Pentru panoul de 250 litri unde e necesar un consum dublu pentru a aduce apa la aceiaşi temperatură calculul dă ca rezultat 484 de zile.

Mai există şi panouri solare cu tuburi presurizate (în partea dreaptă a imaginii) a căror preţ este mai ridicat şi care au nevoie de boiler independent montat în interiorul casei (imaginea centrală) În cazul în care se optează a se achiziţiona acest panou independent urmând ca partea de instalaţie şi boilerul să fie realizată cu mijloace proprii preţurile sunt comparabile cu cele de mai sus uşor mai mari, cam cu zece la sută.

Sistemele complete, ne taie macaroana !

În cazul în care se optează la acest tip de panouri pentru achiziţionarea sistemului complet, adică a tot ce se vede în imaginea din centru (panou, boiler, regulator de presiune, supape de siguranţă, pompe de circulaţie, etc.) alta-i calimera căci preţul întregului sistem variază funcţie de numărul de tuburi, capacitatea boilerului instalat şi complexitatea instalaţie, între 900 de euro (pentru panoul de 10 tuburi/80 litri) şi 5500 euro (pentru panoul de 30 tuburi/1000 litri).

În acest caz preţul ar fi echivalent consumului energetic pentru încălzirea electrică a cantităţii de apă din boilerul instalaţiei pe o perioadă de patru până la zece ori mai mult ca-n exemplu precedent, deci pentru o perioadă între şase şi cincisprezece ani…

Parcă nu mai e independenţă… ci ajungem iar să plătim în avans pe mulţi ani, curentul pe care l-am consuma încălzind acea cantitate de apă, cu energie electrică.

Există şi panouri solare plane, care de asemenea se vând fie independent fie împreună cu sisteme complete. Panourile plane au randament şi preţul mai scăzut, decât panourile cu tuburi, dar diferenţa nu e notabilă.

Înainte de a încheia trebuie să nu uităm că indiferent de ce tip de panou termosolar am vorbi, temperatura apei calde obţinute depinde de timpul şi intensitatea radiaţiei solare… care este maximă doar pe perioada verii… În timpul iernii, când există uneori chiar săptămâni fără soare… sau cu soare a cărui radiaţie este extrem de slabă….

Acum hai să vorbim despre cele mai scumpe dintre alternativele oferite populaţiei de complexul industrial energetic ca iluzie a independenţei energetice, anume despre

Panourile fotovoltaice

Acestea sunt produse ale tehnologiei semiconductorilor fiind realizate în principal din siliciu. Există modele mai ieftine realizate din polimeri cu proprietăţi semiconductoare.

Panourile fotovoltaice convertesc direct radiaţii solară luminoasă (adică doar spectrul luminos al radiaţiei solare) în electricitate, mai exact în curent continuu.

În imaginea de mai sus se poate vedea o şarpantă de casă acoperită cu 34 de asemenea panouri. Acestea deoarece furnizează curent continuu au absolută nevoie pe lângă ele de un sistem de stocare şi invertoare dimensionate puterii totale a panourilor, care să convertească tensiunea continuă în curent alternativ cu caracteristicile reţelei (adică ceea ce se vede în stânga imaginii) .

Unul din cele 34 de panouri din imaginea de deasupra are preţul cuprins între 200 euro bucata pentru cele flexibile de putere mică (realizate din polimeri) până la peste 1500 euro bucata pentru cele rigide, de putere mare realizate din siliciu.

Dacă vom considera preţul mediu de 700 de euro bucata, pentru imaginea din dreapta avem un preţ total al panourilor fotovoltaice de... 23 900 euro. Doar pentru panouri.

Sistemul de stocare şi de conversie a energiei din curent continuu în cel alternativ, dimensionat pentru aceste panouri costă şi acela cam 5 000 de euro. Deci un total de 29 000 de euro, pentru a avea independenţă energetică bazată pe panouri fotovoltaice !...

Calculul pe care l-am făcut anterior, pentru suma aceasta ar fi : 29 000 x 4,4 = 127 000 RON. 127 000 / 0,5 RON = 255200 Kw / 3650 (consumul mediu anual) = 70 ani.

Asta da independenţă energetică ! .... Adică cumpărăm sistemul cu preţul curentului electric pe care-l vom consuma noi tot restul vieţii şi copilul nostru preţ de jumătate din viaţa lui, nu ?...

Marea escrocherie !

După cum am văzut deci, nici biocombustibilii nici sistemele energetice fie ele bazate pe energia hidro, pe cea eoliană sau pe cea solară nu reprezintă o alternativă fiabilă şi în nici un caz nu sunt „free enrgy” neavând nimic de-a face cu independenţa de nici un fel ci din contră cu o şi mai mare înrobire a noastră către sistemul industrial energetic global.

De fapt pentru toate aceste sisteme energetice alternative oferite populaţiei, preţul cu care sunt comercializate nu are nici o legătură cu materialele din care sunt făcute, sau cu tehnologia folosită la realizarea lor. Ele sunt vândute cu preţul întregii cantităţi de energie – curent electric pe care-l pot furniza pe întreaga perioadă garantată de funcţionare.

Aceiaşi politică se aplică în cazul multor produse energetice de uz curent, chiar şi banalului bec. Să luăm cazul unui bec economic de calitate (din cele gen Marva, Philipis, Lohuis, etc.) Preţul unui asemenea bec este între 20 şi 50 de lei funcţie de putere. Unele mai „supărate” costă şi peste o sută de lei. În general sunt garantate că ar funcţiona 10 000 de ore. Să considerăm că becul nostru e de 30 W.

El va utiliza în perioada sa de funcţionare un total energie electrică de 300 000 W adică 300 Kw. Înmulţim această energie la preţul mediu al kilowattului şi obţinem… 150 RON…

Ei… iată ce am descoperit noi aici ! Deci când cumpărăm un asemenea bec îl plătim cu preţul energiei pe care el o va consuma într-o treime din perioada de funcţionare… Dacă va funcţiona sau nu atât, e altă poveste !... De obicei nu funcţionează decât cam o treime – o jumătate din această perioadă, deci îl cumpărăm cu preţul electricităţii pe care o utilizează el în timpul real al perioade de funcţionare…

Şi după ce l-am plătit cu acest preţ, mai venim şi mai plătim şi la compania de electricitate acelaşi preţ, al curentului consumat de becul respectiv… Păi asta nu-i tâlhărie !?...

Eu spun răspicat că ESTE !... Deci se impune o concluzie: …

Toate aceste sisteme energetice alternative deşi produc local energia, nu sunt energie liberă decât dacă ni le realizăm noi înşine. În acest caz preţul lor va fi constituit din preţul materialelor şi muncii pe carele le vom folosi la construcţia lor ci nu din preţul curentului pe care ni-l vor furniza pe întreaga lor perioadă de funcţionare ! CE A FOST DE DEMONSTRAT S-A DEMONSTRAT. Cu stimă ! CCD.

Lindberg şi Earhart – mistere sau mistificări ?

28.07.2013

Încă din primii ani de şcoală primară am fost interesat de aviaţie. Prin clasa a treia sau poate a patra, nu-mi mai amintesc exact, am activat pentru o scurtă perioadă de timp la cercul de aeromodele al Casei Pionierilor din localitate.

Îmi amintesc şi acum cât de mândru am fost când am venit acasă cu primul aeromodel realizat de mine pentru a-l arăta părinţilor.

Ulterior, plecând din această localitate în reşedinţa de judeţ, oraş mare în plin avânt economico-social, am renunţat la activitatea de aeromodelist… Dar interesul a rămas şi peregrinând de-a lungul anilor de şcoală, prin cele trei biblioteci publice existente în acel oraş, am găsit adesea şi câteva cărţi care povesteau mai pe scurt sau mai pe larg istoria aviaţiei mondiale. Astfel se face că eu nu doar că am aflat mai în amănunt despre primele zboruri ale omului modern la care au avut o contribuţie majoră şi concetăţenii noştri a căror nume, acum este purtat de marile aeroporturi din ţară, dar am aflat şi lucruri mai puţin cunoscute şi mai ales misterioase…

Am aflat în primul rând faptul că în timpul primului război mondial, cele câteva avioane folosite de forţele combatante erau avioane simple, din pânză, pe schelet de lemn, întocmai ca aeromodelele pe care le construiesc toţi aeromodeliştii din lume.

Acestea erau echipate exclusiv cu motoare simple provenind din modificarea motoarelor Otto folosite în industria auto. Apoi aceste avioane au evoluat între cele două războaie, astfel că au început să fie echipate cu motoare în stea, iar fuzelajele şi ampenajele lor au început să fie realizate exclusiv din lemn iar mai târziu un pic, din lemn pe schelet metalic... Abia puţin înainte de cel de-al doilea război mondial au apărut avioanele exclusiv metalice iar spre sfârşitul războiului, primele avioane de vânătoare de mare viteză.

Între cele două războaie competiţia între constructori de avioane a fost acerbă şi a fost susţinută activ de populaţie care era informată de presă cu privire la orice noutate în domeniu. Un factor care a ajutat la sprijinul populaţiei a fost intensa mediatizare a diferitelor tipuri de concursuri aviatice care se organizau în acea perioadă, concursuri a căror premii erau reprezentate de sume imense pentru vremea aceea. Primele avioane care au traversat Canalul Mânecii, primele călătorii transcontinentale, prima traversare a Deşertului Sahara, etc. Toate acestea se efectuau de obicei cu o singură escală sau în cazurile cele mai spectaculoase fără escală. Dar atunci când am citit despre aceste concursuri am aflat şi care era marele impediment al unor asemenea întreprinderi temerare.

Motoarele care echipau acele avioane erau încă motoare a căror raport greutate putere, consum era extrem de ineficient… acele motoare erau adevărate risipe ambulante de carburant. Practic orice călătorie ce depăşea o mie de kilometri punea pilotul în dificila situaţie de a renunţa la

echipamente de bord vitale riscându-şi viaţa în caz de probleme tehnice, în favoarea unor rezervoare de carburant cât mai mari.

Astfel că asemenea călătorii se efectuau adesea în condiţiile în care la plecare, avionul decola cu mare greutate, fiind plin până la refuz cu preţiosul carburant care-i asigura zborul. Deci în acea perioadă pericolul aviaţiei nu consta exclusiv în faptul că te aflai în aer şi că puteai să cazi de acolo, ci mai ales, că te aflai în aer pe o bombă zburătoare care putea exploda în orice secundă…

În aceste condiţii nici nu se punea problema traversării oceanelor decât prin călătorii din insulă în insulă, cu escale necesare reumplerii rezervoarelor de combustibil. Deci marele vis al aviatorilor din acea perioadă era traversarea oceanelor fără escală.

Dar era un vis tocmai pentru că la nivelul tehnic de atunci acest lucru era o imposibilitate…

Ca atare când am citit despre traversarea Atlanticului de către Charles Lindberg pe 20 mai 1927, pentru suma de 25 000 de dolari, am fost curios să ştiu cum a reuşit acest lucru. Lindberg a efectuat vestita traversare a Atlanticului care presupunea un zbor fără escală peste 6400 de kilometri, în timp de 33,5 ore cu o medie orară de zbor de 191 Km la oră.

Din păcate oricât am căutat prin toate cărţile despre aviaţie pe care le-am găsit prin biblioteci nu am găsit o explicaţie a acestui fapt…

Distanţa care desparte New York-ul de Paris ar fi însemnat pentru un zbor fără escală cu orice tip de avion de pe vremea aceea, o călătorie cu o rezervă de combustibil care ar fi trebuit să depăşească greutatea totală a avionului, fapt care nu doar că ar fi făcut imposibilă decolarea ci ar fi fost ca fapt în sine o imposibilitate. Va continua ! CCD

Partea a doua

Spuneam că am fost intrigat neînţelegând cum a reuşit Charles Lindberg să traverseze Atlanticul într-un zbor fără escală. Practic un avion, pe vremea aceea parcurgea cel mult trei kilometri cu un litru de benzină. Deci un calcul simplu ne va spune că pentru a traversa Atlanticul, Lindberg ar fi avut nevoie de peste 2000 de litri de combustibil care fireşte că ar fi depăşit cu mult greutatea totală a avionului… care era de doar 934,4 Kg.

Deci traversarea aceea precum şi mai târziu călătoria în care a dispărut Amelia Earhart (2 iulie 1937) au rămas pentru mine nişte mari mistere ale aviaţiei mondiale…

Aceste două mistere au constituit mult timp subiecte seriase de reflecţie… şi chiar mi-am pus la un moment dat ipotetica problemă: în ce condiţii ar fi putut Lindberg să traverseze Atlanticul fără escală ? Ca răspuns nu am găsit decât necesitatea folosirii unui motor care să fi avut un raport putere consum fantastic chiar şi pentru ziua de azi, căci ar fi trebuit să poată funcţiona timp de 33, 5 ore cu o cantitate de combustibil de doar jumătate din greutatea avionului (atât ar fi permis volumul util al avionului acela) adică cu vreo patru, cinci sute de litri de benzină de aviaţie…

Dar dădeam iar de o imposibilitate… Nici un avion cu elice, nici chiar cele mai moderne nu are asemenea performanţe nici măcar în ziua de azi…

Deci… concluzia mea logică a fost că undeva presa şi declaraţiile oficiale de atunci au minţit grosolan. Probabil că Lidberg a traversat Atlanticul făcând o escală pe undeva, căci altfel nu ar fi fost cum…

Asta a fost convingerea mea fermă până acum câţiva ani, când am auzit prima dată de Lester Jennings Hendershot.

Atunci aveam să înţeleg că presa şi-a făcut datoria. Mincinosul principal a fost propaganda oficială, comandată de corporatiştii petrolului care au transformat succesul lui Lindberg în succesul lor personal, trecând sub tăcere existenţa motorului electric cu energie liberă care echipase de fapt avionul lui Lindberg. Cel care a conceput şi construit acel motor, angajat al lui Lindberg, a fost Lester J. Hendershot, un inventator genial, despre care nimeni nu ştie nimic în ziua de azi, dar care pe atunci era destul de cunoscut în Statele Unite.

Hendershot a fost găsit de băiatul său, Mark care se întorcea de la şcoală, pe data de 19 aprilie

1961, mort în maşina familiei, a cărui motor era pornit. Fumul ţevii de eşapament era introdus printr-un furtun în habitaclu …

Poliţia a declarat că a fost vorba de o sinucidere… doar că toţi ştim că în anii 50 – 60 aceasta era una din metodele favorite ale mafiei de a elimina pe cei nedoriţi…

A fost ucis pentru că s-a încăpăţânat să încerce să facă publică atât contribuţia sa la succesul lui Lindberg cât şi generatorul de energie liberă pe care-l concepuse şi voia să-l dăruiască omenirii.

În imagine sunt decupaje din presa vremii, şi fotografii ale primului prototip de motor inventat şi construit de Lester pentru Lindberg. Această imagine este extrasă din publicaţia lui Mark Hendeshot, intitulată „Din arhivele lui Lester J. Hendershot”.

'FUELLESS MOTOR' IS A GENERATOR

New Hendershot Device Has Enough Power to "Kill a Man," Lanphier Says.

EXTENSIVE TESTS AHEAD

Major Adds That Much Remains to Be Done Before Invention Can Be Applied Practically.

LESTER J. HENDERSHOT.

27, 1928

LINDY IN N. Y. TO PERFECT MAGNET MOTOR

Engine 28 Inches Long and Weighs 130 Pounds, Designer States

LINDY TESTS ELECTRIFIED AIR ENGINE

Whole Practice Of Aeronautics To Be Revolutionized By Invention, Is Forecast

EXCEEDS INVENTOR'S HOPES

Experiments Show Machine Can Turn Up 1,800 R. P. M. For 3,000 Hrs. Without Recharge

DETROIT, Feb. 24.—(A. P.)—The Detroit Free Press will say tomorrow that Col. Charles A. Lindbergh and Maj. Thomas G. Lanphier today tested a new type of motor at Selfridge Field, which is powered by electric magnetism instead of gasoline.

Col. Lindbergh

From The Archives Of Lester J. Hendershot

Page 7

THE EVENING HURONITE

Lindy Flies New Airplane Without Gas Or Other Fuel

Un motor care funcţiona conform declaraţiilor lui Lester cu energia câmpului magnetic terestru… În presa vremii se spune că motorul care a echipat avionul lui Lindberg avea o „turaţie de circa 2000 de rotaţii pe minut şi o putere fantastic de mare”…

În privinţa Ameliei Earhart încep să bănuiesc că avionul ei a fost echipat tot cu un motor asemănător cu cel al lui Lindberg. Căci există dovezi şi mărturii din timpul războiului care dovedesc faptul că Amelia a fost prizonieră într-un lagăr japonez până aproape de sfârşitul războiului şi se ştie că de fapt autorităţile competente au tergiversat demersurile necesare pentru eliberarea ei… până ce aceasta a fost omorâtă. De aceea bănuiesc că se dorea dispariția ei, pentru a nu se face publice adevăratele cauze ale performanţelor deosebite ale acelor avioane… Cu stimă ! CCD

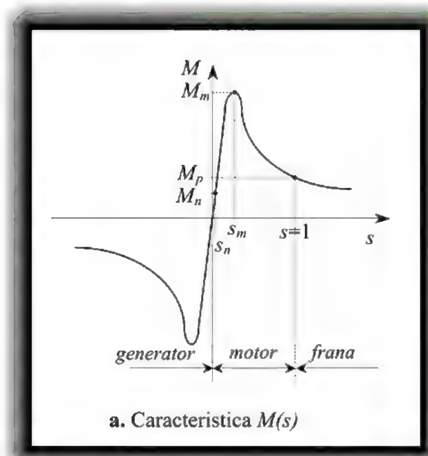
Cum transformăm un motor asincron în generator ?

29.07.2013

Pentru că în articolul intitulat ***„Eolienele – alternative energetice ?”*** în partea a doua am spus că orice motor electric este reversibil, am gândit să vă dau ceva amănunte. Cel mai comun motor electric de curent alternativ, este cel asincron cu rotorul în colivie. M-am gândit că poate, unii dintre dumneavoastră, vreţi să aflaţi cum putem transforma un asemenea motor în „generator”.

Pentru asta voi introduce aici un citat dintr-un curs universitar :

« 4.2.9 Maşina asincronă trifazată în regim de generator . ***Regimul de generator al maşinii asincrone nu a prezentat interes în aplicaţiile clasice, deoarece producerea energiei electrice în sistem trifazat cu generatoare sincrone a fost întotdeauna soluţia cea mai simplă şi eficientă pentru conversia mecano-electrică a formelor tradiţionale de energie. Abia dezvoltarea sistemelor eoliene şi de micro-hidrocentrale, cu saltul exploziv de aplicaţii din prezent a readus în atenţie regimul de generator al maşinii asincrone, a cărei funcţionare la turaţie de antrenare variabilă este adecvată regimurilor nestaţionare ale turbinelor de captare a energiei vântului sau a apei curgătoare. Pentru ca maşina să absoarbă putere electrică, rotorul trebuie antrenat la o turaţie mai mare decât turaţia de sincronism, ceea ce face ca alunecarea să ia valori negative (Fig. 4.15 a). Adaptarea turaţiei turbinei la valoarea suprasincronă necesară funcţionării optime a generatorului se realizează cu un sistem de reductoare. Maşina asincronă este reversibilă, adică nu necesită modificări constructive pentru a trece din regimul de motor în cel de generator, dar pentru o funcţionare la parametri optimi (randament ridicat, putere utilă constantă), alunecarea trebuie să aibă valoare redusă (cca. -0.04 … -0.03) şi turaţia trebuie menţinută la variaţii minime în jurul valorii la care este reglat sistemul mecanic de reductoare.***

a. Caracteristica *M(s)*

O particularitate în funcţionarea generatorului asincron este necesarul de putere reactivă pentru magnetizarea miezului şi pentru producerea fluxurilor de dispersie, pe care şi-o asigură absorbind-o pe la bornele înfăşurării statorice. Energia reactivă absorbită provine din reţeaua în care generatorul sincron debitează puterea activă (în cazul conectării la o reţea de putere mare, cum este reţeaua energetică), sau prin conectarea unei baterii de condensatoare în paralel cu bornele înfăşurării statorice (în cazul funcţionării pe o reţea de mică putere, o reţea proprie lipsită de surse de energie reactivă). Pentru generatorul cuplat la reţeaua de foarte mare putere a sistemului energetic este necesar un sistem de monitorizare a turaţiei rotorului; dacă aceasta scade sub valoarea turaţiei de sincronism, maşina trebuie deconectată de la reţea, deoarece intră în regim de motor şi absoarbe putere activă din reţea, învârtind turbina, ceea ce conduce la risipă de energie.»

Mai simplu…Deci pentru cei mai mulţi este clar. Pentru cei care nu au înţeles mare lucru putem intra în detalii… Astfel maşina asincronă este cel mai comun motor electric care se găseşte pe piaţă şi anume cel care nu are perii şi al cărui rotor este realizat din tole care au de jur împrejur nişte crestături în care sunt turnaţi conductori din cupru, (mai demult !) sau mai nou din aluminiu (pentru motoarele construite în ultimii cincizeci de ani). Aceşti conductori sunt scurtcircuitaţi la capete prin două inele ceea ce le conferă aspectul unei colivii. De aceea motorul asincron mai e numit motor cu rotorul colivie. La prima vedere rotorul acestui tip de motor pare că e un bloc cilindric nebobinat.

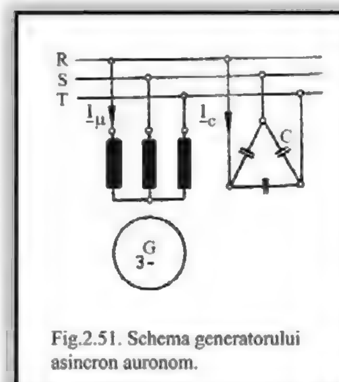

Fig.2.51. Schema generatorului asincron auronom.

Aceste motoare pot fi motoare trifazate, sau motoare monofazate, adică construite pentru a funcţiona în curent trifazic sau în regim de curent alternativ monofazat. Pentru ca motorul să producă curent electric lucrând în regim de „generator” trebuie să i se monteze în paralel pe fiecare înfăşurare câte un condensator.

Valoarea totală a acestor condensatori trebuie să fie între 150 şi 400 uF, la o tensiune de 330 V C.A. – ***atenţie condensatorii trebuie să fie de lucru nu de pornire.*** Obţinerea regimului corect de lucru se face prin tatonări până se găseşte valoarea convenabilă.

Cealaltă condiţie este ca motorul să fie rotit la o turaţie mai mare cu circa zece la sută decât turaţia lui nominală. Ca un exemplu pentru un motor de 1500 W având turaţia nominală de 3000 RPM, va fi adus la o turaţie de 3100 – 3150 RPM. În aceste condiţii el va furniza la borne o putere cu circa 20 % mai mică decât avea el nevoie pentru a funcţiona ca motor – în cazul nostru cam 1200 W. Dacă turaţia motorului scade, el intră în regim de motor, şi dacă este independent, nu va mai furniza energie.

Este recomandat a fi folosit oriunde poate fi antrenat la o viteză de rotaţie constantă care să nu scadă spre regimul de lucru ca motor. Cea mai convenabilă asemenea utilizare este ca „generator" pentru microhidrocentrale cu debit constant şi de asemenea ca „generator" pentru grupurile electrogene cu motor cu ardere internă. De altfel unele din acele grupuri care se găsesc în comerţ, mai ales cele ieftine şi de putere mică sunt realizate cu maşini asincrone pe post de „generator".

Mai există soluţia acţionării motorului asincron cu ajutorul unor motoare gravitaţional inerţiale (amplificatoare de energie cinetică de genul celor construite de Fotios Chalkalis).

Pentru mai multe amănunte vedeţi aici: http://chalkalis.blogspot.ro/

Amplificatorul de energie cinetică poate fi adus la regimul de turaţie de lucru, manual sau electric, de la o sursă externă, după care rotaţia lui poate fi întreţinută cu ajutorul unui motor de mică putere (acelaşi care l-a pornit !) alimentat de la motorul nostru asincron care va fi antenat de la axul amplificatorului de energie cinetică. În acest caz vom obţine un adevărat grup energetic cu energie liberă neconvenţională.

Câteva menţiuni teoretice (eu nu le-am verificat !)

Aceste menţiuni, nu sunt rodul experienţei mele personale, ci sunt culese de-a lungul timpului din diferite articole referitoare la comportarea maşinii asincrone ca „generator".

1. Un asemenea „generator" realizat dintr-un motor asincron cu rotor în colivie, nu va putea porni motoare electrice similare lui, care au o putere mai mare de 1/4 din puterea nominală a lui ca motor. Adică dacă avem un motor de 1000 W care furnizează ca „generator" indiferent cât (să spunem 750 W) el nu va putea alimenta un alt motor cu rotor în colive mai mare de 250 W.

2. De asemenea uneori, nu poate porni să furnizeze energie dacă este în sarcină. Adică „consumatorii" trebuie conectaţi la bornele lui abia după ce el furnizează deja tensiune nominală.

3. Dacă motorul nu vrea să lucreze ca generator, furnizând energie, atunci e recomandat să fie alimentat în prealabil preţ de jumătate de minut cu tensiune continuă în scopul de a premagnetiza armăturile sale.

4. Capacitatea bateriei de condensatoare poate fi redusă cu două treimi (recomandat) după ce motorul nostru începe să furnizeze tensiune. Asta se poate realiza prin construcţia bateriei de condensatoare din câte două condensatoare de valori deferite pe fiecare bobină, astfel ca un rând de condensatoare să poată fi deconectat din circuit ulterior, deconectare care se poate face automat cu ajutorul unor comutatoare normal deschis.

Pe de altă parte într-un articol am găsit nişte informaţii care nu-s tocmai concordante cu informaţiile pe care le culesesem deja – adică cu ceea ce am spus până acum:

5. Avantajele generatorului asincron autoexcitat:

- lucrează în regim stabil pentru sarcină activă cât şi pentru sarcină inductivă
- frecventa poate fi variată prin modificare capacităţii bateriilor de condensatoare
- tensiunea generatorului variază liniar cu frecvenţa
- conectarea receptoarelor se poate face înainte sau după conectarea bateriilor de condensatoare.
- ţinând seama de uşurinţa realizării bateriilor de condensatoare automate se poate spune ca

soluţia cu generatoarele asincrone poate fi utilizata cu succes la aplicaţii economice

Rămâne ca fiecare să verifice aceste fapt prin experienţa proprie. Deci…

Urez succes tuturor celor care-şi vor construi o centrală energetică proprie cu asemenea motoare !

Partea a doua

Deşi această parte a articolului e scrisă mai de mult, precipitarea evenimentelor legate de criza exproprierii poporului român de resursele naturale ale ţării a făcut să întârzii publicarea ei.Ca urmare începutul acestei părţi suferă prezenta introducere.

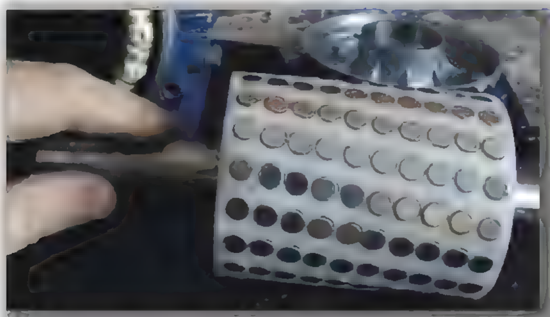
Între timp prima parte a suscitat mult interes generând ample discuţii între cititori pe una din reţelele de socializare de pe internet.

Modalitatea de modificare pe care am prezentat-o în prima parte este cea mai facilă şi se află la îndemâna oricui, chiar dacă nu are cunoştinţe de electrotehnică deoarece nu implică modificări majore făcute structurii motorului asincron.

Mai există însă o metodă mult mai eficientă, care poate transforma un motor asincron într-un alternator cu putere imensă comparabil cu fostul motor, putere care poate fi de la trei până la zece ori mai mare şi chiar mai mult.

Subliniez încă odată marele, imensul avantaj, că ambele metode furnizează curent electric alternativ perfect sinusoidal, a cărui frecvenţă este identică sau foarte apropiată de cea a reţelei naţionale.

Pentru exemplificare m-am folosit de capturi de imagine dintr-un film rusesc care prezintă asemenea modificare: https://www.youtube.com/watch?v=iyl2zXPxKbk

Această metodă însă, presupune ca cel ce modifică motorul respectiv să aibă cel puţin cunoştinţe minime de electrotehnică şi lăcătuşerie şi de asemenea acces la un atelier mecanic bine dotat, deoarece avem de-a face cu modificarea radicală a rotorului maşinii electrice.

Practic şi pe scurt spus, rotorul este strunjit şi în locul bobinelor în scurtcircuit ale acestuia (colivia) se vor monta un număr de perechi de poli magnetici formaţi din magneţi permanenţi cu neodim, care să fie multiplu al numărului de bobine al statorului. Procedeul de determinare al numărului de magneţi ţine mai mult de aritmetică decât de vreo cunoştinţă superioară de electrotehnică.

Trebuie să plecăm de la premiza că cele trei bobine ale statorului sunt repartizate pe un număr de ferestre ale miezului statoric care sunt multiplu de trei. Ca urmare ştiind că pentru fiecare bobină avem nevoie de o pereche de poli pentru ca câmpurile magnetice ce intersectează bobina să nu se anuleze între ele se poate determina numărul de poli magnetici ce se vor monta numărându-se miezurile statorului şi împărţindu-se acest număr la doi.

Rezultatul va fi numărul de perechi de poli ce se vor monta. Aceste perechi de poli se vor constitui în şiruri aşezate un pic oblic faţă de axa rotorului, întocmai cum sunt montate şi barele de conductor ale coliviei. De asemenea fiecare şir va avea polaritate diferită astfel că pe circumferinţă de jur împrejur vom avea polii montaţi alternativ.

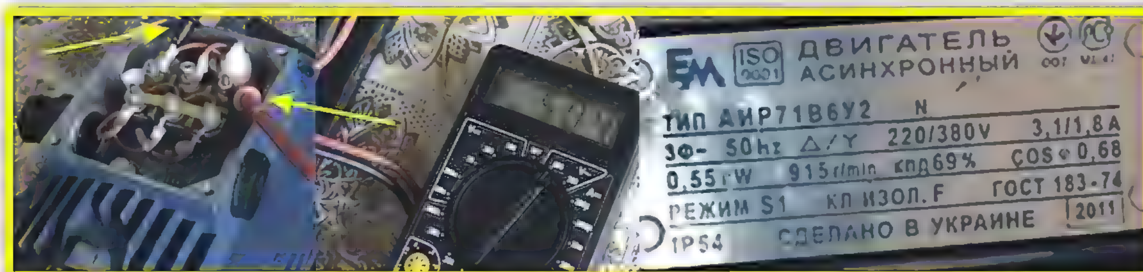
Dacă numărul de poli magnetici este egal cu cel al miezurilor statorului avem de-a face cu o păstrare a turaţiei de mers a motorului transformat în alternator. Dar se pot monta şi un număr diferit anume multiplu sau submultiplu al numărului de perechi de poli, caz în care pentru a obţine aceiaşi frecvenţă a curentului electric (50 Hz) va fi necesar ca alternatorul să fie rotit fie mai repede (submultiplu) fie mai încet (multiplu).

Vedeţi în imaginea de mai sus cum arată rotorul după modificare. Pentru a o realiza se procedează la demontarea motorului şi la efectuarea unor măsurători. Se va măsura diametrul rotorului şi cel interior al miezului statoric. Se face diferenţa şi apoi se împarte la doi pentru a se afla distanţa dintre ele pe rază. Cu cât magneţii montaţi vor fi mai apropiaţi de stator cu atât puterea totală a alternatorului rezultat va fi mai mare. Plecând de la această distanţă se va proceda la determinarea înălţimii magneţilor ce se vor folosi. Avându-se în vedere că câmpul magnetic al unui magnet permanent, indiferent cât de puternic ar fi el, se manifestă cu putere maximă la o distanţă comparabilă cu lungimea acestuia, şi considerând că câmpul magnetic trebuie să fie suficient de puternic pentru a influenţa relevant miezul statoric se va proceda la alegerea unor magneţi a căror înălţime să fie de 2 – 4 ori mai mare decât distanţa dintre rotor şi stator determinată după cum am expus mai sus.

Magneţii trebuie montaţi aşa cum se vede şi din imagine într-o cămaşă de propilenă sau teflon care să fie lipită pe rotor, în aşa fel încât aceştia să nu intre în contact cu partea metalică a rotorului şi nici să nu se influenţeze prea mult între ei. Se va folosi un adeziv de tip pastă bicomponentă care să aibă o priză bună atât pe metal cât şi pe materialul plastic folosit (ceva de genul poxipol, poxilină, etc.)

De asemenea insist asupra unui lucru important anume ca diametrul acestor magneţi să nu fie foarte mare ducând la montarea unui număr cu mult mai mic de poli decât are statorul, deoarece cu cât diametrul magneţilor va fi mai mare cu atât un număr mai mare de linii de câmp magnetic se vor scurtcircuita prin miezul statorului. Asta va constitui o frână magnetică importantă în rotaţia rotorului contribuind major al scăderea randamentului noului alternator prin necesitate unei forţe crescute la axul său pentru a-l putea pune în mişcare.

Ca urmare diametrul magneţilor trebuie ales pe cât posibil cât mai mic… eu chiar aş recomanda să se apeleze la montarea unui multiplu de perechi de poli magnetici faţă de cât are statorul, căci în felul acesta se vor putea folosi magneţi de diametru mai mic şi se va reduce mult şi viteza de antrenare a rotorului. Priviţi imaginea următoare:

În privinţa puterii totale rezultate, ea va depinde exclusiv de tensiune. De ce ? Pentru că bobinajul statoric rămâne nemodificat iar cum intensitate curentului e dependentă direct de diametrul conductorului câştigul de putere va fi exclusiv în tensiune. În capturile de imagine am făcut una în care se vede că bobinele motorului sunt legate în stea şi alta în care se vede tensiunea scoasă pe o bobină la antrenarea alternatorului rezultat precum şi plăcuţa cu datele tehnice ale motorului. Observaţi că avem o tensiune de 500 V pe două bobine, adică o putere totală de 1,35 Kw (250 x3) x 1,8 A =1350 W.

Ştiu că sunt unii care din lipsă de cultură tehnică vor spune că de unde ştiu eu că trebuie să înmulţesc cu trei. Simplu. La legarea în stea nu se poate măsura tensiunea decât pe fiecare latură în parte, sau cel mult pe două laturi simultan, cazul din film (ori în imagine se vede clar că bobinele sunt legate în stea (minutul 10 secunda 1). De altfel am indicat cu săgeţi galbene poziţionarea coselor aparatului de măsură. Iar de pe plăcuţa originală a motorului unde se observă că acesta avea iniţial o putere de 0,55 Kw şi o intensitate de curent de 3,1 respectiv 1,8 A.

După cum se poate observa această metodă duce la obţinerea unor tipuri de alternatoare mult mai puternice decât puterea originală a motorului asincron modificat. Deoarece această creştere de putere se face pe seama tensiunii, se impune folosirea după alternator a unor transformatoare de reţea coborâtoare care să furnizeze tensiunea de 220 V, sau calcularea numărului şi puterii magneţilor în aşa fel încât să se poată obţine pe fiecare bobină a motorului în parte o tensiune apropiată de cea a reţelei, aşa cum a obţinut rusul din filmuleţul acesta. 250 de volţi pe o bobină e o tensiune acceptabilă din punctul de vedere al „consumatorilor” folosiţi în orice gospodărie…

Baftă tuturor celor care au posibilitatea de a modifica astfel un motor şi vor avea curajul să o facă ! Cu stimă ! CCD.

Despre „generatoare”

29.07.2013

După cum probabil că aţi observat, în articolul despre cum transformăm un motor în „generator”, de fiecare dată când am folosit cuvântul „generator”, l-am încadrat în ghilimele, la fel cum am făcut şi acum. De altfel de o vreme încerc să fac asta şi cu cuvântul „consumatori” ori de câte ori îl folosesc în scris. Din păcate, anii mulţi în care am folosit aceste cuvinte impropriu, având şi o viziune improprie asupra lor, fac ca uneori să-mi mai scape neprinse-n ghilimele.. De ce ?

Pentru că **de vreme ce energia nu se produce şi nu se poate distruge ci ea doar poate fi convertită dintr-o formă în alta, absolut nici un „generator”, indiferent de ce tip ar fi el, nu generează energie.** El doar o colectează din mediul înconjurător în urma unei conversii.

Pe de altă parte ştiinţa oficială ne-a învăţat că „generatoarele” fie ele dinamuri fie alternatoare, convertesc lucrul mecanic în energie electrică. **Nimic mai fals !**

Am spus cu altă ocazie că întregul spaţiu înconjurător este plin de radiaţie electromagnetică de frecvenţă foarte ridicată. Orice „generator” colectează această radiaţie, sub formă de energie conform cu următorul proces. Cu ajutorul unei anumite cantităţi de energie, oferită de un prim bloc funcţional, al doilea bloc funcţional produce o fluctuaţie electromagnetică a mediului înconjurător.

Această fluctuaţie se obţine prin variaţia ciclică, fie pulsatorie fie rotativă a unor câmpuri magnetice sau electromagnetice. Această fluctuaţie ciclică a densităţii electromagnetice a mediului se constituie într-un factor de dezechilibru electromagnetic al mediului, care are ca urmare imediată apariţia unei diferenţe de densitate electromagnetică a mediului, sau altfel spus diferenţă de potenţial energetic a mediului. Această diferenţă numită dipol energetic face ca în cel de-al treilea modul funcţional al „generatorului” să se inducă printr-un proces de rezonanţă electromagnetică, o amplificare rezonant-armonică a oscilaţiei naturale a conductorilor care se traduce prin apariţia electricităţii în bobinajele de ieşire ale acelui „generator”.

Din cele spuse de aici rezultă că lucrul mecanic pe care profesorii de fizică ne-au spus că l-ar transforma „generatorul” în electricitate, nu reprezintă decât acea cantitate de energie care întreţine procesul de apariţie şi menţinere a factorului de dezechilibru energetic al mediului.

Acest factor e constituit de variaţia câmpului magnetic datorată rotaţiei rotorului, în calitate de secund bloc funcţional. Cel de-al treilea bloc funcţional al „ generatorului” este statorul de unde se culege energia electrică care este rezultată din conversia radiaţiei de înaltă frecvenţă a mediului, cu ajutorul câmpului electromagnetic al factorului de dezechilibru, în radiaţie electromagnetică de joasă frecvenţă şi ulterior în energie electrică.

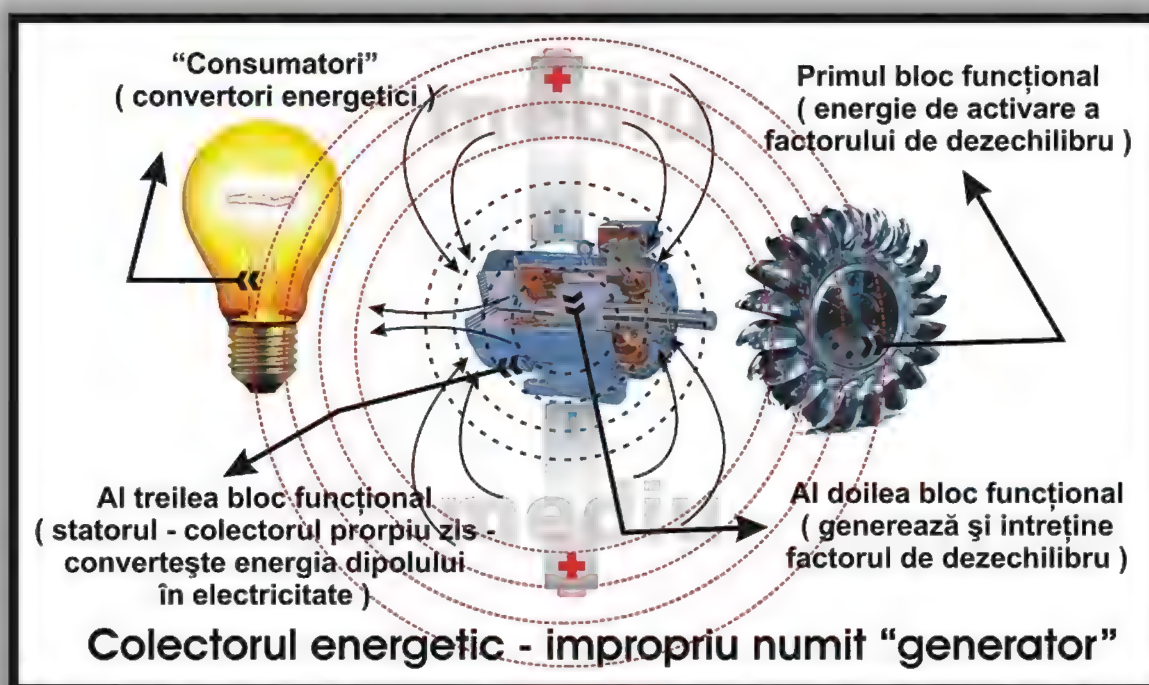
Ca urmare orice „generator” de orice tip ar fi el, nu face, aşa cum am mai spus, decât să colecteze energia din mediul înconjurător, printr-o conversie de tip electromagnetic.

Rezultă că de fapt, noi privim „generatorul” ca un dispozitive de sine stătător, în vreme ce el de fapt e doar o parte a unui întreg. Ceea ce noi numim „generator” nefiind decât o parte din colectorul energetic, şi anume ultimele două blocuri funcţionale.

Primul bloc funcţional, anume cel care asigură energia necesară apariţiei şi întreţinerii dipolului energetic al mediului, îl omitem din ecuaţie. Acest prim bloc funcţional este numit curent cu denumirea de „motor primar" şi este constituit în cazul vântului de palele turbinei plus vântul care le pune în mişcare, în cazul unei hidrocentrale e constituit de turbina „Pelton" „Caplan", etc. împreună cu aducţiunea de apă care o acţionează, iar în cazul unui dinam de bicicletă e constituit din cilindrul canelat care freacă pe roată, împreună cu roata, acţionată la rândul ei de „prostul" care pedalează din greu prin întunericul nopţii.

Şi tot pentru că energia nu poate fi creată sau distrusă ci doar convertită dintr-o formă în alta toate aparatele electrice cărora azi le spunem „consumatori" sunt în realitate convertori energetici. Un bec converteşte electricitatea în lumină şi căldură, un reşou o converteşte în căldură şi lumină, un motor electric o converteşte în lucru mecanic şi căldură, un televizor în imagini, sunet şi căldură, şi tot aşa. Dar toţi convertorii folosiţi actualmente de tehnologia umană având principii de construcţie şi funcţionare parţial greşite, nu scapă de a converti o parte din energia electrică în căldură, care se întoarce în mediul înconjurător nefiind folosită în scopul în care a fost construit convertorul respectiv.

Iată mai jos o imagine sugestivă pe care am făcut-o pentru dumneavoastră, şi din care se pot reţine mai uşor principiile de bază a celor ce le-am spus aici:

Deci ca o concluzie definitivă şi demnă de a fi reţinută este aceea că ceea ce noi numim „generator" de energie electrică este doar un colector de energie din mediul înconjurător iar „consumatorii" sunt doar convertori energetici.

Mai multe amănunte despre aceste procese şi ce e de fapt electricitatea, magnetismul, gravitaţia, sau inerţia, aflaţi din cărţile mele.

Cu stimă ! CCD

Despre pendule și roți

31.07.2013

În urmă cu nişte articole, mai exact în articolul intitulat ***„Cum transformăm un motor asincron într-un generator ?”*** am scris următoarea frază:

« Mai există soluţia acţionării motorului asincron cu ajutorul unor motoare gravitaţional inerţiale (amplificatoare de energie cinetică de genul celor construite de Fotios Chalkalis). Pentru mai multe amănunte vedeţi aici: http://chalkalis.blogspot.ro/ »

Cei care au intrat pe acel blog au avut surpriza să descopere nişte dispozitive stranii despre care un grec spunea că ar avea puterea de a amplifica energia cinetică cu mărimi de ordinul a sute şi chiar mii de ori, conform cu studiile oamenilor de ştiinţă care le-au supus investigaţiilor lor.

Dar probabil că aţi observat că e o destul de mare diferenţă constructivă între dispozitivul numărul unu al lui Chalkalis şi dispozitivul său numărul doi. În vreme ce primul seamănă cu un V uriaş care are fixate pe braţele sale două greutăţi mari, cel de-al doilea se apropie mai mult de forma unei roţi care are sudate pe ea un paralelogram şi-un **V** pe care sunt fixate patru greutăţi mai mici.

De asemenea poate aţi observat că dacă **V**-ul execută patru sau cinci rotaţii în urma impulsului primit, dispozitivul numărul doi execută multe, chiar foarte multe rotaţii (eu am reuşit să număr 100 înainte de a se schimba secvenţa filmului !). De unde atât de multă energie ? Este ea energie liberă ? Dacă da, cum ajunge să se manifeste aşa ?

Diferenţa între cele două dispozitive este că, primul e categoric un pendul, în accepţiunea noţiunii acestui dispozitiv pe care am învăţat-o în şcoală, iar dispozitivul numărul doi se apropie mai mult prin structură de forma unei roţi. Urmare, se comportă ca o roată. De fapt ce e o roată şi ce-i un pendul ?… Acelaşi lucru. Putem spune că un pendul e un sector de roată, (o felie de pizza) în vreme ce o roată este îngemănarea a mai multe asemenea sectoare pentru a forma un întreg.

Vi se pare ciudată comparaţia, sau mai bine spus descrierea ? Ia gândiţi un pic, un pendul execută mişcări alternative sub impulsul gravitaţiei, dar dacă i se dă un impuls suficient de puternic poate executa o rotaţie completă (o greutate fixată în capătul unei sfori şi rotită deasupra capului – praştia lui David). În această situaţie, pendulul nu mai execută mişcări circulare alternative ci o serie de mişcări de rotaţie sub impulsul dat regulat de mâna noastră, dar tot un pendul rămâne.

Din aceiaşi perspectivă putem privi şi roata. Ea execută mai multe mişcări de rotaţie în jurul axei sale sub impulsul primit de la ax, sau prin frecarea cu solul funcţie de ce fel de roată e,

tractată sau antrenată.

Ambele execută mişcări rotative repetitive, ciclice. Deci ambele sunt pendule. Doar că roata e un pendul perfect (mă rog ! – aproape perfect) echilibrat în vreme ce pendulul e o roată dezechilibrată. Spuneam în articolul **„Despre „generatoare””** :

« Această fluctuaţie se obţine prin variaţia ciclică, fie pulsatorie fie rotativă a unor câmpuri magnetice sau electromagnetice. »

Ei bine, aflaţi că orice fenomen ciclic ce se petrece cu regularitate şi frecvenţă suficient de ridicată, produce un dezechilibru energetic în mediu, dezechilibru care la reechilibrarea care se petrece natural, face ca o parte din energie să poată fi colectată. Deci trebuie să reţinem că nu doar fluctuaţiile câmpului electromagnetic ci şi rotaţia, sau mişcarea rectilinie alternativă sunt fenomene ciclice adică factori e dezechilibru energetic pentru mediu..

Un exemplu al faptului că rotaţia este un factor puternic de dezechilibru energetic în mediu este giroscopul. Toţi ne-am jucat în copilărie cu titireze sau, cum mai sunt numite în unele zone, sfârleze. Eu aveam prostul obicei, în copilărie de a strica jucăriile şi ceasurile pentru a scoate din ele volantul sau cea mai mare roată dinţată pentru a mă juca cu ea pe post de titirez.

Cred că orice copil este fascinat de faptul că prin rotirea axului unui titirez între degete printr-un impuls de doar două – trei rotaţii, declanşează o adevărată furtună energetică ce face ca apoi titirezul respectiv să execute peste o mie de mişcări de rotaţie în jurul axei sale.

Dar deşi mai târziu în şcoală învăţăm la fizica newtoniană despre inerţie, impuls, viteză unghiulară sau tangenţială, despre forţă centrifugă şi centripetă, nimeni nu ne spune care sunt aplicaţiile practice ale acestora… adevăratele aplicaţii practice, nu doar reglajul inerţial al vitezei de rotaţie sau separatoarele inerţiale. Şi mai ales nimeni nu ne explică de unde vine acest fenomen ciudat manifestat de titirez, de a fi capabil a efectua mii de rotaţii cu un impuls de doar câteva rotaţii şi care culmea ! – nici nu au cine ştie ce viteză. Căci orice copil care s-a jucat cu aşa ceva a remarcat că oricât de rapid ar încerca el să dea acel impuls, în nici un caz viteza de rotaţie a axului între degetele sale nu poate fi comparată cu viteza de zeci de ori mai mare pe care o capătă acel titirez în secunda imediat următoare primirii impulsului…

El se va opri pentru că frecarea cu aerul, cea cu suprafaţa şi gravitaţia terestră care acţionează asupra întregii lui suprafeţe va face ca viteza sa de rotaţie să scadă treptat, treptat. Dacă s-ar roti în vid şi într-o zonă fără gravitaţie, acel impuls dat iniţial i-ar permite să se rotească la infinit. Un titrez mai evoluat este giroscopul. Acesta e de fapt un titirez prins la capete în lagăre fixate pe un cadru solid care-l protejează şi permite a fi ridicat şi manipulat. Priviţi:

V-a explicat cineva vreodată de ce se comportă giroscopul în felul acesta ? Eu sunt gata să fac pariu că nu… De altfel nici profesorul de fizică pe care l-am întrebat, atunci în anul întâi de liceu,

nu ştia să-mi explice… Mi-a spus că totul s-ar datora inerţiei forţei centrifuge, momentului de rotaţie, etc. … tuturor celor pe care mi le explicase la oră, dar nu a ştiut să-mi spună de unde plusul de energie care-i permite să se rotească mai rapid decât impulsul primit şi să sfideze gravitaţia în felul în care o face… Iată unul din aspectele care scot în evidenţă energia liberă omniprezentă…

Ei bine, răspunsul privind comportarea giroscopului se poate găsi studiind pendulul. Un pendul execută o mişcare pe un arc de cerc. Dar această mişcare, indiferent de sensul ei, are două componente egale, o coborâre pe parcursul căreia acumulează energie cinetică atras fiind de gravitaţie, şi o urcare pe parcursul căreia cedează această energie până la punctul în care nu mai poate învinge gravitaţia şi revine la coborâre reluând ciclul de acumulare şi cedare de energie.

Numai că pendulul e caracterizat de o greutate mare aflată la periferia unei roţi… Această greutate fiind mult mai mare comparabil cu cea a materialului până la ax, respectiv a sforii are tendinţa ca sub influenţa forţei centrifuge să capete un impuls care o împinge nu tangenţial (perpendicular pe rază – adică pe sfoară) aşa cum am fi tentaţi să credem ci acel impuls tinde să o scoată de pe traiectoria de rotaţie pe o direcţie apropiată de prelungirea razei…

Pe acest fenomen se bazează funcţionarea praştiei lui David… cu cât piatra e rotită mai rapid şi masa ei e mai mare cu atât ea în momentul în care va fi eliberată va pleca pe direcţia razei, adică a poziţiei sforii în momentul eliberării, ci nu tangent la cercul de rotaţia adică nu perpendicular pe rază aşa cum ne-au arătat profesorii de fizică la analiza mişcării de rotaţie … De aceea dispozitivul numărul unu al lui Chalkalis face doar trei sau patru mişcări de rotaţie. Pentru că greutatea fixată pe braţele sale fiind foarte mare, se transmite ca forţă centripetă (de reacţie la forţa centrifugă + greutatea) axului, crescând foarte mult frecarea în rulment şi împiedicând rotaţia. Va urma ! CCD

Partea a doua

Să mergem mai departe cu lectura, pentru a înţelege ce legătură e între pendule, roţi şi energia liberă :…

Dacă luăm cazul unui titirez, a unei roţi oarecare aceasta având greutatea uniform distribuită, se comportă conform cu explicaţiile date de profesori la oră, adică orice punct aflat pe circumferinţa ei va avea tendinţa de a pleca spre exterior tangent la circumferinţă…

Ei bine de unde apare plusul de energie din titirez ? Din faptul că absolut nici o roată nu e perfect echilibrată. Poate că aparatele de măsură ne spun că ea e perfectă dar oricât ar fi ele de exacte în masa roţii respective e imposibil să nu cumva să existe o zonă cu densitate mai mare decât densitatea medie a materialului acelei roţi. De aceea orice roată are tendinţa ca fiind pe un ax sprijinit pe două ace, dacă va fi lăsată să se oprească singură din rotaţie se va opri mereu cu aceiaşi zonă orientată spre pământ…

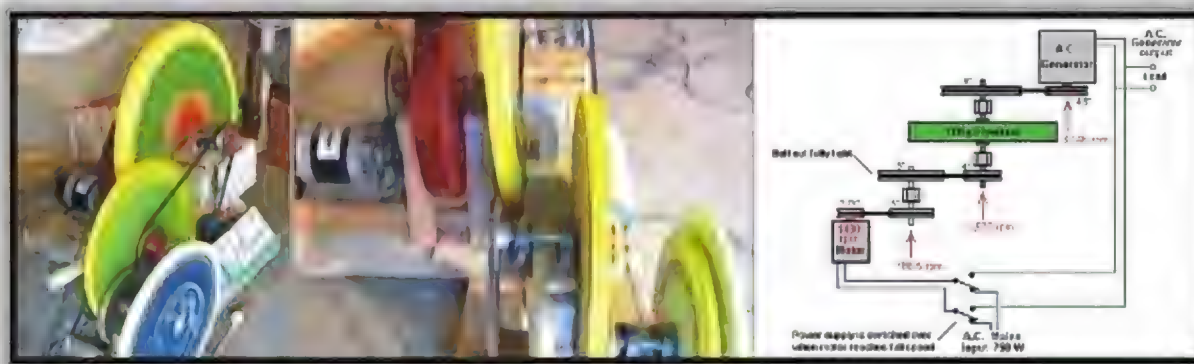
Acum hai să ne închipuim că avem un giroscop care are pe circumferinţa sa un mic bob de alică. El în acel moment devine o roată dezechilibrată. Trebuie ca bobul de alică respectiv să nu aibă o masă prea mare… să spunem 1 % din masa totală a roţii giroscopului.

În momentul în care vom roti giroscopul, dacă-l vom ţine de capete, în timpul cât se va roti cu viteză mare nu vom simţi nimic neobişnuit în rotaţia sa, dar în momentul în care rotaţia se va încetini, vom începe să simţim la fiecare rotaţie nişte mici impulsuri, ca o vibraţie care se manifestă pe o anumită direcţie determinată de poziţia pe care o are axul giroscopului cu suprafaţa pământului în momentul respectiv. Ce se întâmplă ? Dacă pe o roată greutatea aflată la periferie este mică, ea va face ca pe o jumătate din cursă, adică pe jumătatea de rotaţie mai apropiată de sol să apară o mică acumulare de energie, care va avea tendinţa să tragă greutatea în afara rotaţiei, în vreme ce pe cealaltă jumătate va ceda energia. Atât acumularea de energie cât şi cedarea ei, se vor manifesta sub forma unui impuls care va fi foarte apropiat de coliniaritate cu impulsul momentului de rotaţie, adică vectorul său se va însuma cu cel al vitezei tangenţiale de rotaţie. Fenomenul nu e sesizabil pentru o roată oarecare, dar la viteze mari duce la acumulări de energie în roata respectivă. Ca urmare o asemenea roată, care are doar o foarte mică dezechilibrare, raportat la masa ei totală,

dezechilibrare care e situată într-un singur punct ci nu disipată pe o zonă mai întinsă, va acumula energie. Pentru ca ea să poată fi făcută să cedeze această energie, e suficient a primi un impuls permanent care să poată învinge doar frecările cu aerul şi cele din lagăr. Pentru un volant de câteva zeci de kilograme, aceste frecări pot fi învinse de un motor a cărui putere este destul de mică, undeva la câteva sute de waţi. Dar cu cât masa distribuită pe circumferinţa acelui volant, diametrul lui şi viteza de rotaţie vor fi mai mari, cu atât acea dezechilibrare a lui, chiar dacă insignifiantă, fie şi sub 1% din masa sa, va duce la acumularea unei cantităţi de energie suficient de mare pentru a putea asigura acţionarea unui generator electric de zece şi chiar peste zece ori mai puternic decât motorul care roteşte volantul.

În 1995 televiziunea australiană prezenta realizarea unui domn, Chas Campbell, care construise în garajul său un asemenea generator care era acţionat de un motor de 750 W.

Dispozitivul era format dintr-un volant greu de zece kilograme (cel roşu) şi altele mai uşoare, iar la capătul lanţului de transmise era un generator electric de 3 Kw. În imagine aveţi dispozitivul şi schema lui cinetică şi electrică.

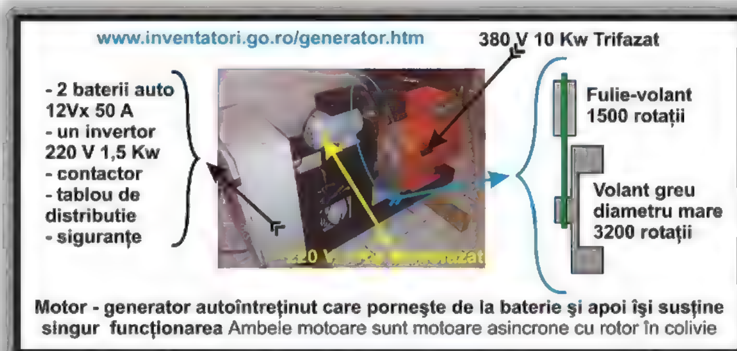

Principiul e vechi, cunoscut încă din antichitate… Şi mai nou, inginerul român Gogu Constantinescu a inventat şi creat motoare inerţiale care în perioada dintre cele două războaie mondiale chiar au propulsat tramvaiele şi troleibuzele prin Bucureşti…

Din păcate odată cu creşterea puterii complexului industrial bancar al petrolului, acest tip de propulsoare au fost eliminate din uz şi de asemenea şi din programa de învăţământ, ele nefiind studiate în facultăţile de inginerie…

Pe acest principiu se bazează toate tipurile de amplificatoare de energie cinetică, fie că sunt construite cu discuri, fie cu cilindri volanţi.

În aceiaşi perioadă cu australianul, un bătrân inginer din China a construit într-o fabrică un dispozitiv asemănător care însă funcţiona cu volanţi cilindrici (ţevi de diametru mare) care era mult mai performant decât cel al lui Campbell, anume de 3 de ori, prezentând un coeficient de performanţă de 30. Pentru cei care nu ştiu coeficientul de performanţă (COP) este cifra care arată de câte ori e mai mare energia furnizată, faţă de cea a factorului de dezechilibru al acelui colector.În imaginea următoare, pe marginea căreia am făcut eu câteva notaţii lămuritoare, aveţi un produs comercial, un colector de energie liberă bazat pe acest principiu, care este produs pe undeva prin lume. Eu am luat imaginea de pe un sait al unui importator român. Asemenea dispozitive sunt

foarte uşor de construit de către orice lăcătuş bun. Au marele avantaj că motoarele pot fi procurate din comerţ. Mai greu la noi în ţară, în prezent este cu realizarea volanţilor. Dar una peste alta o asemenea realizare nu e insurmontabilă. Şi în funcţie de concept şi de aranjament, fie cu volanţi discoidali sau cilindrici poate avea coeficienţi de performanţă de la zece până la treizeci şi chiar mai mult.

Micul secret pe care-l au aceste dispozitive, pe care după cum aţi văzut, unii profesori de fizică nu par să-l ştie, este însă cheia randamentului lor. De altfel pentru marea majoritate a fizicienilor, aceste amplificatoare de energie cinetică sunt clar o făcătură sau un mister, deoarece nu-şi pot explica cum „pentru o putere de intrare atât de mică se poate obţine la capătul opus acţionarea unor „generatoare" de peste zece ori mai puternice... după ce se mai „consumă" o grămadă de energie şi pentru acţionarea unui număr oarecare de fulii şi volante... Asta încalcă clar legea doi a termodinamicii"...

Mai sunt multe de discutat. Aici nu am abordat pentru interesul articolului de faţă decât aspectul acumulării de energie... dar un giroscop prezintă şi fenomenul ciudat de sfidare a gravitaţiei... doar că saitul nu face obiectul unor informaţii atât de ample, aici fiind limitat la articole scurte... pentru asta există cărţile pe care le-am scris... acolo pot povesti cât de mult nefiind limitat de caracteristicile unui sait. O ultimă remarcă înainte de a încheia !

Dacă marea majoritate se agită să cheltuiască sume importante pe construcţia de microhidrocentrale, sau pe instalarea de microturbine eoliene sau de diferite tipuri de panouri solare, acest tip de generator gravitaţional – inerţial (sau amplificator de energie cinetică) poate fi construit destul de ieftin. În plus ocupă suficient de puţin loc (de obicei pentru o putere de ieşire de 5 – 10 Kw nu ocupă o suprafaţă mai mare de un metru pătrat) şi ce e cel mai important poate funcţiona în orice punct pe suprafaţa pământului. Chiar şi instalat pe o barcă poate asigura energia necesară deplasării ei. Gravitaţia terestră fiind omniprezentă acest tip de colector de energie liberă este una din soluţiile ideale pentru obţinerea independenţei energetice dorite. Fireşte că s-ar putea să fie nemulţumiţi care să reproşeze zgomotul funcţionării permanente a două motoare... Sora mea precis ar fi printre ei ! Acestora le spun că nu-i împiedică nimeni să construiască o carcasă izolată fonic peste tot ansamblul mecanic... sunt destule materiale izolatoare fonice în depozitele de materiale de construcţie ! Dacă acest colector extrage energia din câmpul gravitaţional cu ajutorul inerţiei de rotaţie, există şi posibilitatea folosirii exclusive doar a gravitaţiei terestre. Sunt câteva brevete de motoare strict gravitaţionale care au fost făcute publice prin „Google patents". Cel mai cunoscut dintre ele fiind cel al lui **John J. Hurford** intitulat **„Gravity Motor"** acordat la data de **29 mai 2001** cu numărul **US 6237341B1**. Motorul care face obiectul acestui brevet poate fi folosit spre exemplu fie pentru a antrena direct un alternator prin intermediul unei transmisii, fie în locul motorului mic care antrenează volantele în dispozitivele de mai sus. Voi reveni cu alte articole în curând. Cu stimă ! CCD.

Am o nelămurire

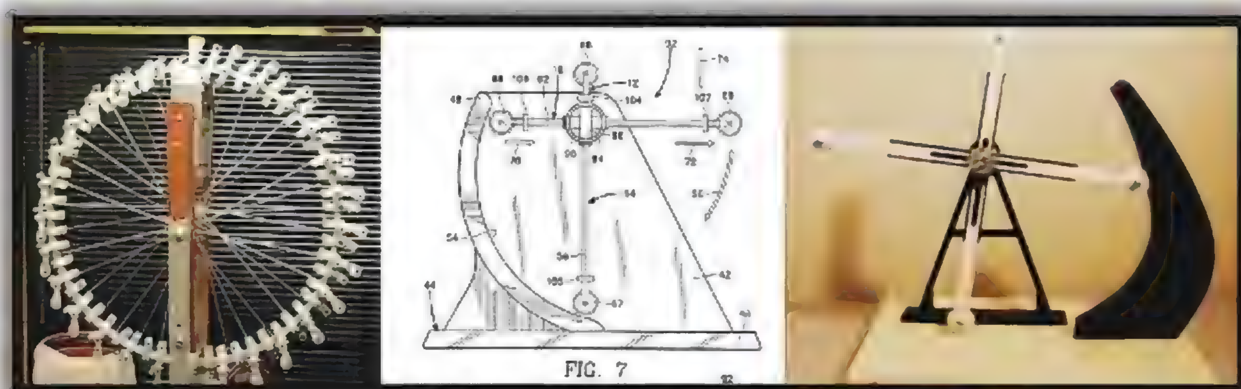
01.08.2013

Pentru că tot am vorbit în urmă cu ceva timp despre amplificatoarele de energie cinetică, sau gravitaţional – inerţiale, şi acolo la sfârşit am dat exemplu un brevet al unui motor pur gravitaţional, am realizat un fapt interesant. Am realizat că majoritatea celor care declară că doresc independenţă energetică nu acordă absolut nici o atenţie motoarelor gravitaţionale.

Deşi cred că ştiu care-i adevăratul motiv al acestei atitudini, mi se pare totuşi un pic cam ilogică. De ce ilogică ?

Pentru că gravitaţia este omniprezentă pe suprafaţa întregii planete, inclusiv deasupra luciului de apă, e la mintea cocoşului că ar trebui să fie prima către care să ne îndreptăm atenţia atunci când dorim să colectăm energie prin propriile mijloace.

În plus soluţia nu e deosebit de complexă nici tehnic nici conceptual. Cele mai simple motoare gravitaţionale, şi care şi-au dovedit cu prisosinţă funcţionarea sunt cele care folosesc principiul roţii dezaxate. Aceste dispozitive sunt formate dintr-o roată care are un dezechilibru permanent de masă pe direcţia de rotaţie, sunt extrem de simple principial. Cea mai vestită asemenea roată este fireşte roata lui Aldo Costa din Franţa, despre care am scris pe larg într-una din cărţile mele. Dar pe YouTube sunt destul de uşor găsite filme cu asemenea roţi. Priviţi două asemenea soluţii, imaginile fiind extrase din filmuleţe de pe acest sait:

În prima imagine vedeţi o roată gravitaţională care semănă foarte mult cu cea a lui Aldo Costa, dar este construită pe o roată de bicicletă. Remarcaţi că de jur împrejurul ei au fost montate elemente mobile basculante, care pe partea stângă a roţii atârnă iar pe cea din dreapta sunt aşezate în poziţie orizontală. Schimbarea de poziţie are loc la verticală în dreptul centrului roţii. Această schimbare de poziţie aduce după ea un decalaj între centrul geometric şi cel de greutate al roţii care o face să se rotească permanent. Rotaţia nu are viteză prea mare, dar nici nu e nevoie. E suficient că există. Pentru a se obţine un lucru mecanic util trebuie alăturate un şir de mai multe asemenea roţi, de dimensiuni mai mari astfel ca cuplul lor total să ajungă de ordinul kilogramelor, sau chiar al zecilor de kilograme. Un cuplu mărit permite angrenarea la roată a unei forme de multiplicare a vitezei de rotaţie (multiplicator de viteze construit fie cu pinioane, fie cu fulii şi curele fie cu pinioane şi lanţ).

În imaginea din centru e un extras din brevetul despre care vorbeam în articolul pomenit la început : al lui **John J. Hurford** intitulat **„Gravity Motor"** acordat la data de **29 mai 2001** cu numărul **US 6237341B1**.

În ultima imagine este o construcţie practică a acestei roţi. De asemenea şi în cazul acestui dispozitiv sunt valabile aceleaşi comentarii ca şi pentru cel dinainte. De altfel în brevet se prevăd modalităţi diferite de construcţie a dispozitivului, inclusiv prin cuplarea a mai multe secţiuni ca cea din imagine pe un acelaşi ax. Deşi viteza lor e mică, la dimensiuni constructive de ordinul a 1- 2 metri diametru, aceste roţi pot prezenta forţe considerabil de mari ceea ce permite multiplicarea vitezei până la necesarul cerut de antrenarea unui alternator, cu ajutorul unui lanţ de transmise adecvat.

După cum se vede energia liberă stă la îndemâna noastră prin această soluţie simplă pe care o poate adopta orice lăcătuş, orice meşter care se pricepe să construiască o roată în atelierul din fundul curţii sau din garaj.

Doar că încă nu am reuşit să ne trezim. Visăm la asemenea dispozitive, dar încă suntem adormiţi, ne credem încă într-un vis. Doar aşa s-ar explica de ce nici unul din noi nu vrem să privim cea mai apropiată şi mai la îndemână sursă de energie, care sursă este prezentă oriunde pe suprafaţa globului : gravitaţia. Va urma. CCD

Partea a doua

Mai există un tip de motoare gravitaţionale pure anume cele concepute de Paul Scheerbart, scriitor, şi inginer german de la începutul secolului trecut care a scris o carte în care sunt oferite nu mai puţin de 26 de soluţii tehnice pentru folosirea directă a gravitaţiei terestre. Cartea s-a numit „Despre maşinile cu mişcare perpetuă" şi poate fi achiziţionată de pe Amazon – are numele „The Perpetual Motion Machine". Vedeţi alăturat originalul şi o traducere modernă în limba engleză:

Toate dispozitivele descrise cu lux de amănunte în carte se bazează pe faptul că dacă printr-o pârghie care are două roţi alăturate se aplică o forţă simultan pe ambele feţe ale jantei unei roţi, forţa acţionând prin cele două roţi, diferenţa de presiune care apare pe cele două feţe, interioară şi exterioară a jantei roţii asupra căreia se acţionează face ca aceasta din urmă să se rotească. Viteza şi forţa cu care aceasta se roteşte depinde de forţa aplicată. Condiţia este ca forţa aplicată să fie oscilantă. Adică să nu fie statică.

Această oscilaţie se poate obţine printr-un resort prin intermediul căruia forţa de la capătul pârghiei acţionează, sau în alte cazuri prin însăşi elasticitatea pârghiei. Priviţi imaginea următoare care prezintă câteva aplicaţii practice ale acestui principiu:

În imaginea din stânga, cercul este static până în momentul în care, cineva îi imprimă un impuls cât de mic. Deoarece el e liber între cele două roţi de pe suport, iar distanţa dintre acestea depăşeşte cu mult grosimea cercului, acesta va începe să se rotească, oscilând insesizabil între roţi, ceea ce-l va face să se rotească până ce cineva îl va opri din mişcare.

În imaginea din centru, rotiţa mică din dreapta jos este aflată în capătul unui telescop care are în interior un resort. În momentul în care resortul împinge prin intermediul roţii mici în cea mare, forţa aplicată de roata mică pe roata mare o face pe aceasta din urmă să se rotească. Rotaţia este de asemenea continuă şi nu se va opri decât la îndepărtarea micuţei roţi împinsă de resort.

Aici aş avea ceva foarte important de comentat. Remarcaţi că forţele care se manifestă între rotiţa mică împinsă în sus de resort şi roata cea mare sunt tangente la circumferinţă, adică perpendiculare pe razele celor două roţi. Orice împingere perpendiculară pe raza unei roţi se transformă în mişcare de rotaţie a roţii respective. Ca urmare atât roata mică cât şi cea mare se rotesc sub acţiunea presiunii resortului. Acum încercaţi să faceţi un exerciţiu de imaginaţie şi închipuiţi-vă că roata mare ar avea diametrul de 1m şi o greutate de 50 Kg. De asemenea imaginaţi-vă că ar fi înconjurată de 20 de resorturi cu roată cauciucată care ar acţiona tangent pe întreaga ei circumferinţă cu câte zece kilograme fiecare. Să spunem că roata are un ax cu diametrul de 10 cm.

Ar rezulta că roata mare ar avea un cuplu total de 250 x10 Kg. Un cal putere a aproape egal cu 100 Kgf (mai exact 75 Kgf) şi ar rezulta că cuplul roţii noastre ar fi peste 25 C.P. mai exact 33,

adică 23Kw.

Cu alte cuvinte am putea antrena lejer un alternator de 15 Kw cu această maşinărie. Fireşte că dacă cumva viteza de rotaţie ar fi insuficientă, se poate recurge la o multiplicare a vitezei de rotaţie printr-o transmisie, cu o scădere corespunzătoare a puterii alternatorului.

În imaginea din dreapta este cel mai cunoscut dispozitiv al lui Scheerbart, cel ce e descris primul în cartea sa. În imagine, oscilaţiile imprimate cu degetul, de experimentator, fac roata mare să se rotească. Dacă în locul degetului acestuia ar fi un resort ancorat de sol, lucrurile s-ar petrece identic.

Ei bine, dovedit fiind faptul că gravitaţia e la îndemâna noastră, hai să analizăm de ce nu dorim să o abordăm. De ce o ocolim ca şi cum ar fi inexistentă ?

O explicaţie şi de fapt după părerea mea principala şi poate chiar singura, este aceea că sistemul de învăţământ, ne-a creat o convingere nestrămutată că orice motor gravitaţional poartă numele de perpetuu mobile şi este o imposibilitate, încălcând legile fizicii.

Dar cine a stabilit acele legi ale fizicii ? Nu cumva nişte oameni ? Sau le-a stabilit natura însăşi ? Cine le-a enunţat şi apoi le-a scris în manualele noastre de şcoală ? Dumnezeu, sau nişte oameni ? De fapt, aşa cum am mai afirmat, de câţiva ani încoace am căpătat tot mai ferma convingere că omenii de ştiinţă emit legi, care sunt presupuneri ale lor privind felul cum cred ei că funcţionează natura, apoi se chinuiesc să le valideze încercând să găsească în comportarea naturii, dovezi ale teoriilor pe care le-au creat… Doar că de obicei, natura nu se supune creierelor unor ştiinţifici ci acelui creier universal care i-a stabilit legile de funcţionare… creier care nu are nimic de-a face cu academicienii şi ceilalţi ştiinţifici de pe planetă…

Grav este că această mentalitate ne face să nu dăm atenţie acelor multe zeci sau poate sute de brevete de invenţie pentru motoare gravitaţionale care există pe întreaga planetă. La o simplă căutare pentru termenul „Gravity Motor” pe „Google Patents, (http://www.google.com/?tbm=pts) numai în primele zece pagini de rezultate se vor afişa aproximativ 20 – 30 de brevete dintre care două treimi sunt publice iar câteva pot fi construite fără probleme cu destulă uşurinţă de orice atelier de lăcătuşerie cu dotări medii. Deci energia liberă este cu adevărat liberă chiar şi în gravitaţia terestră. ***Nelămurirea mea este următoarea ? Oare vrem cu adevărat să fim independenţi energetic, sau ne e frică de libertatea pe care am putea-o căpăta atunci ? …*** sau şi mai grav : suntem suficient de proşti încât să credem orbeşte propaganda oficială şi să nu dorim să gândim cu propriile noastre creiere. Nu e ideea mea şi nu vă simţiţi jigniţi de afirmaţie. Această afirmaţie aparţine unuia din contemporanii lui Nikola Tesla, ***George Bernard Shaw (1856 – 1950)*** care a spus undeva că ***« 2 % din populaţie gândeşte, 3% crede că gândeşte, iar restul de 95 % ar prefera să moară decât să gândească! »***…

Ar mai fi o posibilitate… suntem atât de comozi încât aşteptăm ca alţii să le facă (pe toate, nu doar dispozitivele „free energy”) şi să ni le ofere pe tavă însoţite şi de scuzele de rigoare că nu au fost făcute mai repede ! De fapt eu cred că adevărul e undeva la mijloc… Cu stimă ! CCD.

Dacii şi energia liberă

05.08.2013

Istoria e o enigmă

Titlul acesta poate părea şocant pentru majoritatea dintre dumneavoastră. Voi dovedi însă că s-ar putea să existe o legătură mai strânsă decât ne putem noi închipui între civilizaţia geto-dacă şi tehnologiile avansate ale energiilor libere. Adevărul este că noi nu ne cunoaştem istoria. Şi când spun noi, să ştiţi că nu mă refer doar la români, deşi la poporul nostru mistificarea istoriei este mai puternică decât la altele. Iată de ce spun asta: …

în vreme ce profesorii noştri de istorie continuă să ne spună că începuturile civilizaţiei umane se află undeva în urmă cu aproximativ şase, şapte mii de ani, acum circa o sută de mii de ani

cohorte de sclavi scurmau pământul în cele câteva locaţii de pe glob unde aurul se găsea şi se mai găseşte nativ, în scopul de a-l scoate la lumină pentru o elită de oameni care străbăteau cerurile planetei în vehicule zburătoare ce depăşeau tehnologia actuală şi se luptau între ei pentru supremaţia peste continentele pământului cu arme pe care noi abia de câţiva ani am început să le punem la punct… Nu e literatură SF ce spun, nici o presupunere şi nici vreo afirmaţie nebunească.

Acest fapt este atestat în scris de către cele mai vechi scrieri sumeriene şi vedice, precum şi de majoritatea legendelor şi miturilor celor mai vechi popoare ale omenirii. Şi mai ales acest fapt este atestat material de dovezi arheologice care s-au adunat cu miile în depozitele a zeci dacă nu cumva sute de muzee de istorie ale omenirii sau care există în continuare pe teren în diferite locaţii pe glob… Din păcate, nu sunt făcute publice… Omenirea nu trebuie să ştie că de fapt Sodoma şi Gomora au existat cu adevărat şi că au fost rase de pe faţa pământului de nişte explozii nucleare cu mult mai puternice decât cele de la Hiroshima şi Ngasaki.

Nu trebuie să ştim că sutele de oameni morţi pe străzile străvechiului oraş Mohenjo – Daro - oraş a cărui nivel de civilizaţie era comparabil cu al oricărui oraş modern, au murit tot în urma unei explozii nucleare, scheletele lor prezentând şi azi după trecerea a circa patru mii de ani, cel mai ridicat grad de radioactivitate descoperit vreodată în vreun sait arheologic pe cuprinsul planetei.

Omenirea, noi masele largi, nu trebuie să ştim că în preistoria omenirii (străvechime) se utilizau frecvent în afara armelor nucleare, arme cu pulsuri electromagnetice sau lasere de mare putere capabile să topească instantaneu până şi cele mai dure roci… Şi despre lucrurile astea profesorii de istorie nu ne spun căci habar nu au… Ei ne predau istorie, nu preistorie ! Nu ?...

Dar cine stabileşte oare unde se sfârşeşte preistoria şi unde începe istoria ? Cine stabileşte distincţia între ele… istoria trebuie să fie una singură şi trebuie să înceapă cu începuturile vieţii pe planetă şi să se sfârşească cum e firesc cu sfârşitul, oricând va fi acesta…

Profesorul care-ţi predă la oră, îţi predă la rândul lui exact acelaşi lucru care i-a fost predat de către înaintaşii săi, conform aceleiaşi programe de învăţământ, programă de învăţământ pusă la punct de cercurile politice, care la rândul lor controlează ceea ce au voie sau nu au voie să spună, maselor largi, arheologii.

Pe de altă parte aceştia din urmă pe lângă faptul că sunt controlaţi (de cele mai multe ori fără să-şi dea seama) mai sunt şi tributari sentimentelor umane care-i fac să greşească…

Din păcate istoria planetei a fost scrisă de incompetenţi şi este predată conform unor programe scrise tot de nişte incompetenţi… la ordinul celor interesaţi ca aceşti incompetenţi să continue în greşeală… Şi arheologii sunt cu atât mai uşor de controlat de către elitele politice cu cât fondurile de cercetare vin de la acestea… şi de asemenea arheologii sunt cu atât mai uşor de controlat cu cât sunt mai incompetenţi… În felul, acesta arheologii ne mint din incompetenţă iar

profesorii de istorie din neştiinţă…

A persevera în greşeală-i cretinism

A greşi e omeneşte. Dar a persevera în greşeală e o dovadă de prostie sau de rea intenţie… Profesorii noştri ne spun deci că piramidele egiptene, şi toate suratele lor de pe toată suprafaţa globului au fost construite în urmă cu circa patru mii de ani, în vreme ce ele de fapt au fost realizate acum circa doisprezece mii de ani, unele din ele fiind chiar mai vechi. Ce fel de gândire trebuie să ai, ce fel de spirit critic trebuie să-ţi controleze gândirea ca să poţi afirma că o clădire înaltă de 150 m a cărei proiecţie a vârfului pe centrul bazei are o deviaţie de doar şase milimetri, şi care e realizată cu peste două milioane de blocuri de piatră cu greutatea medie de circa două tone, a fost realizată de câteva mii de sclavi care au lucrat cu scule din bronz şi cu frânghii şi pârghii ?...

Asemenea construcţie nici în prezent nu poate fi realizată la aceşti parametri – şi cred că aţi înţeles că am dat ca exemplu piramida aşa zisă a lui Keops. Când crezi că eşti cel mai mare specialist în istoria omenirii, fără a avea nici cele mai elementare cunoştinţe tehnologice de inginerie e uşor să decretezi că o construcţie ca piramida lui Keops a fost construită cu unelte realizate dintr-un material care nu poate tăia nici măcar o bucată de lemn de fag… (mă refer la uneltele de cupru şi bronz !). Când habar nu ai cum arată urma de tăiere lăsată de o pânză diamantată în roci dure cum ar fi andezitul sau granitul, e uşor să decretezi că blocuri întregi fasonate perfect din acest material aflate în compoziţia majorităţii construcţiilor megalitice străvechi au fost realizate cu dalta şi ciocanul…

Dacă nu ai cunoştinţe de inginerie nu ai ce căuta să practici arheologia… Inginerii care s-au aplecat asupra studiului acestor construcţii străvechi ştiu de mult că toate aceste construcţii au fost realizate cu ajutorul unor tehnologii cel puţin la fel de avansate ca cele pe care le avem noi azi, tehnologii care însă în mod sigur nu erau bazate pe hidrocarburi…

Şi pentru că vorbirăm de piramida lui Keops…: sarcofagul din granit dur care se află în inima acelei piramide poartă urmele clare ale prelucrării cu maşini unelte de mare putere care acţionau scule tăietoare diamantate. În vreme ce feţele exterioare ale acelui sarcofag au fost tăiate cu fierăstraie diamantate de mare viteză, interiorul a fost prelucrat cu burghie tubulare cu vârf diamantat, a căror viteză de lucru a fost de asemenea una de mii de rotaţii pe minut…

Iar capacul care de asemenea este o piesă înalt tehnologică poartă urmele clare ale prelucrării cu ceea ce noi azi am putea numi strung carusel de mari dimensiuni…

Dar dacă nu ai cunoştinţe de inginerie, şi nu ai văzut în viaţa ta cum lucrează o asemenea maşină unealtă nici nu vei fi capabil să înţelegi ceea ce dezgropi din colbul istoriei…Dacă eşti arheolog şi nu cunoşti tehnologie nu ai ce căuta în această meserie…

Tehnologia actuală şi posibilitatea de informare a internetului ne-a oferit şansa de a constata aceste falsuri grosolane… cu toate astea, acestea persistă în programele de învăţământ, continuând să oblige pe profesori să predea copiilor noştri nişte inepţii, nişte lucruri care un au nici o legătură cu realitatea… iar aceştia… cu scuzele de rigoare în nici un caz nu se pot numi oameni de ştiinţă… nici măcar profesori.

Ştiinţa prin însăşi definiţia ei originală este supusă perfecţionării continue, permanentelor actualizări. De aceea se numeşte ştiinţă, pentru că în urma cercetărilor continue, trebuie ca în permanenţă să vină cu date noi, cu anularea informaţiilor vechi şi înlocuirea lor cu altele noi, în lumina ultimelor descoperiri. Dacă nu faci asta nu te poţi numi om de ştiinţă… Cel mult un mincinos ordinar… Aceasta-i diferenţa între un mincinos şi un om de ştiinţă, ultimul fiind cel ce-şi recunoaşte permanent greşeala şi oferă noi şi noi date mereu şi mereu mai actuale şi mai conforme cu stadiul de dezvoltare la care duce implicit o asemenea modalitate de lucru.

Orice cercetător, orice om de ştiinţă, orice om care informează masele e supus greşelii… oricine oferă date va fi supus testului nemilos al timpului. Timpul le va dovedi de cele mai multe ori irelevanţa sau falsitatea… Eşti om de ştiinţă dacă vii onest şi recunoşti că te-ai înşelat oferind în

acelaşi timp noile date în lumina cărora ai ajuns la o nouă concluzie…

Eu însumi, în cărţile pe care le-am scris până acum am oferit date false… şi sunt convins că continui să ofer asemenea date… Dar tocmai de aceea continui să scriu, pentru ca noile şi tot mai noile date oferite să aducă informaţia din vechile cărţi într-o nouă lumină… Dacă nu aş face asta aş fi doar un mincinos ordinar…

Stau mărturie a celor pe care le spun, vechile construcţii megalitice ridicate cu mult înainte de ceea ce profesorii ne spun că ar fi începutul istoriei… şi toate, fără excepţie cu o tehnologie la care noi cei de azi nici măcar nu putem să visăm. Există blocuri imense de piatră a căror forme geometrice sunt perfecte şi pe care tehnologia actuală le-ar putea realiza lejer, dacă nu ar fi dimensiunile lor… Cele mai puternice macarale actuale abia pot ridica câteva sute de tone… Dar acele blocuri din piatră fasonate perfect la toleranţe de ordinul unui milimetru au greutăţi de peste o mie de tone…

Există zeci şi zeci de dovezi ale unor asemenea tehnologii… Sacsayhuaman, Tiahuanacu, Chavin, Baalbek, Giza, şi toate celelalte piramide şi construcţii perfecte de pe toată suprafaţa planetei…

Toate sunt catalogate de profesorii noştri de istorie ca fiind realizările unor oameni care abia ieşiseră din epoca de piatră…

În acelaşi context se înscriu şi lucrările megalitice din Munţii Orăştiei… Blocuri imense din andezit, prelucrate perfect… îmbinate perfect.. Ori andezitul nici în ziua de azi nu poate fi prelucrat la asemenea forme geometrice perfecte, fără ajutorul unor maşini unelte foarte performante… căci e una din cele mai dure roci din lume. Şi nu cred că ar fi capabil să-mi spună vreun arheolog sau istoric că fierăstraie diamantate de mare viteză şi mare precizie pot fi acţionate manual…

Ce făceau oamenii de atunci, dădeau la manivelă ca-n desenele animate ale cuplului Hannah şi Barbera ? (Aventuri în epoca de piatră). Să fim serioşi ! Soarele de andezit, din sanctuarul de la aşa zisa „Sarmisegetuza regia” de fapt Kogaionul, centrul spiritual al civilizaţiei geto-dace a fost la

origine o formă perfect circulară, un disc perfect care nu ar putea fi realizat prea uşor nici cu cele mai performante maşini unelte din ziua de azi. În nici un caz asemenea fineţe a prelucrării, asemenea muchii şi asemenea tăieturi perfecte şi egale nu ar fi putut fi obţinute manual, fie dăltuitorul respectiv cât de perfect ca meseriaş…

Sunt aspecte pe care arheologii noştri nici măcar nu le-au remarcat pentru că nu au avut nici un fel de pregătire tehnologică… Asemenea construcţii nu se pot realiza manual, şi cu atât mai greu se poate închipui că ar fi fost realizate cu dalta şi ciocanul din cupru sau din bronz.

Istoria e strâns legată de tehnică

Aşa cum spuneam într-o altă cartea a mea („Despre arcuri şi săgeţi… şi nu numai !" - care va apărea în curând) arheologii români, dacă ar dezgropa o piesă disparată, parte componentă a unui arc compus complex, nici măcar nu ar fi capabili să-şi dea seama cu ce au de-a face căci habar nu au cum şi din ce materiale se construiesc asemenea arcuri. Exemplul se extinde la întreg domeniul de activitate al arheologiei făcând ca atunci când un arheolog ar dezgropa o piesă a unui mecanism complex (şi au fost asemenea cazuri cu duiumul) ar înţelege că nu e o oală din lut, o unealtă din piatră sau o sabie, dar ar fi convins că ea provine din vremurile de azi, deoarece necunoscând capabilităţile şi nivelul tehnologic actual nu şi-ar putea da seama dacă acea piesă este sau nu posibil a fi încadrată tehnologiei actuale… şi astfel ar rata posibilitatea de a înţelege că are de-a face cu o tehnologie străveche dar care probabil a fost mult superioară celei actuale… Asemenea cazuri sunt nenumărate în istoria arheologiei moderne. Până acum au fost ignorate şi s-a ascuns pe cât posibil adevărul despre ele. Numai că în ultimul timp perfecţionarea tehnicilor de datare nu mai permite declararea unor asemenea artefacte ca fiind falsuri şi nici ignorarea lor, decât cu riscul de a te face ridicol în ochii opiniei publice.

Un alt factor care contribuie la falsificarea istorie este orgoliul unor ştiinţifici care şi-au construit cariere academice pe falsuri şi pe interpretări greşite, falsuri care, voit sau nu, au slujit intereselor marilor puteri (indiferent care au fost acestea) şi care dacă ar recunoaşte că au greşit ar trebui să recunoască implicit că au fost răsplătiţi de către cei cărora le-au slujit prin această activitate a lor …

Iar ceea ce e mai grav, este faptul că una din cauzele principale dacă nu cumva singura datorită căreia asistăm acum la distrugerea programatică a ţării noastre este tocmai legătura strămoşilor noştri cu aceste tehnologii extrem de avansate, pe care, inginerii de azi încă nu le pot înţelege deplin.

Istoria a consemnat în scrierile străvechi cele câteva locaţii de pe planetă în care aurul se găseşte în stare nativă. Cum or fi reuşit oamenii care tocmai ieşiseră din epoca de piatră să determine locaţiile acestea ? Căci, deşi aurul era mult, în nici una nu era la suprafaţa solului să dai cu piciorul în el cum dai într-un bolovan care-ţi stă în drum ? Veţi spune că exista aur totuşi în râuri… Da… în zonele unde zăcămintele de aur nativ sunt relativ aproape de suprafaţă, râurile vor prelua o parte din el şi-l vor transporta în aval… Dar puneţi-vă în locul unui om primitiv, din epoca de piatră, căruia-i chiorăie maţele de foame şi umblă să caute ceva de mâncare.

Credeţi că va da vreo atenţie strălucirii nisipului de pe fundul apei sau mai degrabă peştelui sau broaştei care stă pe acel nisip ?...

Nu vi se pare mai normal ca omenii de atunci să fi fost mai interesaţi de surse de hrană, de surse de pietre dure din care să-şi cioplească cuţite şi vârfuri de suliţă sau de săgeată, să fie mai interesaţi de cultura plantelor şi creşterea animalelor… ? Ori ei ce fac !? Abia coborâţi din pom, şi abia ce-au învăţat să vorbească devin brusc interesaţi de aur… unul din cele mai inutile metale din punctul de vedere al unei tehnologii primitive. Cu orice alt metal ai alia aurul, nu obţii decât un metal la fel de moale…

Havila – Vlahia

Bun… să trecem peste aceste întrebări asupra cărora nici un istoric nu e dispus să se aplece

serios, şi să vedem că undeva, într-una din cele mai vechi scrieri ale omenirii, anume în scrierile sumeriene, preluate mai târziu în forma aproape identică de scrierile Vechiului Testament scrie că ţara Havila avea aur şi că acesta era foarte bun… Adică în ţara Havila aurul era de o calitate deosebită…

Dar scrierile sumeriene povestesc despre nişte evenimente care s-au petrecut într-un interval de timp cuprins între circa 400 de mii de ani înainte şi până acum câteva mii… Ce interes aveau fisoniţii, locuitorii ţării Havila să exploateze aurul, şi de ce ar fi făcut-o ?... Şi asta când ?! Atunci când, conform declaraţiilor istoricilor, omul se afla undeva pe la jumătatea perioadei cunoscute drept epoca de piatră, adică prin mezolitic…

Ţara Havila este unul din cele două sau trei leagăne reale ale omenirii… şi este cunoscută de către istoricii actuali drept România. Havila este grafia veche a cuvântului străvechi Valahia (Vlahia) iar fisoniţii sunt locuitorii de pe malurile râului Fison, râu care nu e altul decât Dunărea de azi.. Dunăre care, de-a lungul existenţei ei în conştiinţa umanităţii a purtat mai multe nume dintre care cel mai vechi este acela de Pison sau Fison. Şi acum vine altă nelămurire pe care o am…

Dacă aurul se găseşte în unele zăcăminte în stare nativă, cuprul nu. Cuprul este aproape fără excepţie prins în combinaţii complexe în minereuri şi roci şi pentru extracţia lui trebuie folosită o tehnologie metalurgică complexă care implică mai multe procese care depind unul de altul.

Singurul metal care se găseşte în stare nativă pe sol este fierul, de cele mai multe ori provenind din meteoriţi… fierul meteoritic… altfel şi acesta trebuie extras din minereuri… dar se extrage mai uşor decât cuprul, procesul fiind mult mai simplu tehnologic, practic măcinarea minereurilor de fier şi topirea lor. Va urma. CCD

Partea a doua

E ilogic

Spuneam că am o nelămurire urmare căreia vin şi întreb acum… cum oare de avem după epoca pietrei pe cea a cuprului şi abia apoi pe cea a fierului ?… E ilogic căci fierul se extrage mult mai uşor din minereuri decât cuprul, iar fierul ca metal poate fi folosit fără aliere, simplul carbon provenit din cărbunele din furnal putându-l transforma într-un oţel destul de bun pentru a fi folosit la crearea unor unelte utile…

Pe când atât cuprul cât şi aurul pentru a putea fi utilizabile trebuie durificate prin aliere cu alte metale. Astfel cuprul se aliază cu cositorul pentru a putea forma bronzul iar aurul cu argintul şi cuprul pentru a putea deveni suficient de tare ca să reziste prelucrărilor ulterioare. Dacă cuprul aurul şi argintul sunt adesea asociate în zăcăminte comune, pentru obţinerea bronzului e nevoie de cositor care, nu se găseşte decât în extrem de puţine locuri pe planetă şi de cele mai multe ori nu e asociat cuprului şi aurului…

Ca urmare cum a fost posibilă apariţia bronzului înaintea oţelului, şi cum s-au întâlnit cuprul cu cositorul, când de obicei nu se găsesc în aceleaşi zăcăminte ?...

Apariţia acestor aliaje nu ar fi putut să se petreacă decât în urma unor necesităţi tehnologie mult superioare celor la care se presupune că era omenirea la data respectivă… Nici un om al epocii pietrei nu avea practic nevoie nici de aur nici de argint precum de asemenea nici de cupru sau de aliajul acestuia cu cositorul, bronzul… toate erau matale destul de moi, care nu aveau nici o utilitate pentru un om ce avea nevoie de vârfuri de suliţe, de cuţite, topoare, sape, târnăcoape, ghioage şi altele care constituie unelte indispensabile în lupta cu o natură sălbatică dominată de tot felul de prădători mult mai puternici decât firava fiinţă pe două picioare… Dacă aş fi fost un om al acelor vremuri pentru nimic în lume nu aş fi renunţat la toporaşul meu din silex (a căror muchii tăietoare sunt comparabile cu ale unui brici modern şi care este una din cele mai dure şi grele roci) pentru a-l înlocui cu un toporaş din cupru sau bronz, decât dacă aş fi fost pur şi simplu inconştient… Păi cu un topor din silex aş fi tăiat un copăcel de trei ori mai repede decât cu un topor de bronz… Şi atunci…?

Doar într-o singură situaţie aş fi acceptat să înlocuiesc toporul din piatră cu unul din orice metal (toate metalele sunt mai moi decât silexul) : atunci când o putere mult peste mine mi-ar fi impus forţat să fac asta… ori tocmai asta spun scrierile străvechi ale omenirii… că oamenii străvechi au lucrat în mine şi în oraşele zeilor, pentru bunăstarea zeilor…

Atunci când omul primitiv a fost forţat să devină sedentar adunându-se în grupuri mari şi întemeind localităţi, nu a făcut-o cu de la sine putere ci împins de o civilizaţie superioară care l-a obligat să facă asta…

Iar aurul şi cuprul au fost şi atunci cum sunt şi acum metale ale unei tehnologii înalte, metale fără de care o civilizaţie electrică nu poate fi concepută…

Zeii de atunci, foloseau aceste metale pentru tehnologiile pe care le stăpâneau, tehnologii bazate pe electricitate iar omul folosea aceleaşi metale din obligaţie, căci alt material nu i se permitea să folosească. Având unelte din metale moi, nu era prea periculos şi nici nu avea prea multe şanse să reuşească să se elibereze din jugul supunerii către zeii lui…

Aceste fapte sunt documentate în aceste scrieri străvechi scrieri pe care dacă le-au cunoscut, profesorii noştri, le-au considerat nişte basme…. Iar dacă cumva au fost conştienţi că sunt cronici ale unor evenimente de demult, nu au avut voie să ne spună asta, căci programele de învăţământ de pe întreaga planetă stabilesc începutul istoriei umanităţii în urmă cu circa şase mii de ani…

Înainte, a fost doar omul primitiv din epoca pietrei care se lupta cu animalele feroce folosind unelte din piatră şi adăpostindu-se-n peşteri…

De fapt societatea pământeană, atunci, ca şi în prezent era divizată în două pături distincte despărţite de mii de ani de evoluţie tehnologică. Cei care stăpâneau tehnologia, un număr destul de redus de indivizi – zeii, şi masele largi, triburi de pământeni trăind la limita dintre epoca pietrei şi cea a metalelor…

Metalele nobile, pe care aceştia din urmă le scoteau din adâncuri pentru acele elite, asigurau menţinerea „civilizaţiei" lor belicoase. Noi cei de azi, doar putem bănui, ce era tehnologia stăpânită de aceştia pe vremurile acelea …

Mormintele inexistente din piramide

Sunt unii dintre noi care am mai aflat faptul că în nici o piramidă nu s-au descoperit mumii. Şi unii chiar s-au întrebat de unde le-o fi venit istoricilor ideea năstruşnică de a declara ca cestea erau morminte, de vreme ce în nici una nu s-a descoperit vreo mumie. Dar întrebarea mai grea care ne bântuie este : care a fost adevăratul scop al acestor construcţii imense ?

Ei bine, se pare că toate erau, nimic altceva, decât mari centrale electrice. Erau dispozitive de înaltă tehnologie care converteau energia universală de înaltă frecvenţă în electricitate, folosind ansambluri complexe de rezonatori şi amplificatori de unde, care au existat cândva în aceste construcţii…

Marele inginer de origine istro-română (istro-românii sunt urmaşi ai geto – dacilor de la sud de Dunăre) Nikola Tesla spunea undeva: „dacă doreşti să înţelegi universul trebuie să te gândeşti la energie, frecvenţă şi vibraţie". Tocmai pe asta se baza tehnologia zeilor de atunci… Marile construcţii megalitice perfect uzinate au fost realizate pentru şi cu această tehnologie electrică de înalt nivel tehnologic. Numai că, la fel ca şi elitele actuale, cele de atunci erau spirite nu prea evoluate, dominate de setea de putere, şi de un instinct belicos foarte periculos. Urmare este că în prezent arheologii găsesc urme ale unor oraşe distruse în cataclisme nucleare… care nu au fost doar cele trei pomenite mai sus… Asemenea urme există pe tot arealul locuit în acele vremuri. Tehnologia aceea extrem de dezvoltată a dus la distrugerea unor super-civilizaţii rămase în memoria scrisă şi nescrisă a omenirii, cum ar fi Atlantida, Lemuria, Mu sau cum s-or mai fi numit… În

momentul în care aceste super-civilizaţii (în sensul de dezvoltări socio-economice) au fost distruse, zeii au început să piardă teren în faţa populaţiilor locale care deja se dezvoltaseră şi se răspândiseră suficient de mult…

Cum făcuseră oare asta ? Datorită zeilor civilizatori despre care ne vorbesc toate legendele lumii. Oricât de belicoasă şi avidă de putere ar fi fost societatea acelor zei, unii dintre ei, mai luminaţi la minte au înţeles că inechitatea aceea extremă dintre cele două lumi nu e normală şi au pornit o acţiune de civilizare a populaţiilor locale… Aceştia au rămas în memoria omenirii ca personaje luminoase şi pline de bune intenţii…

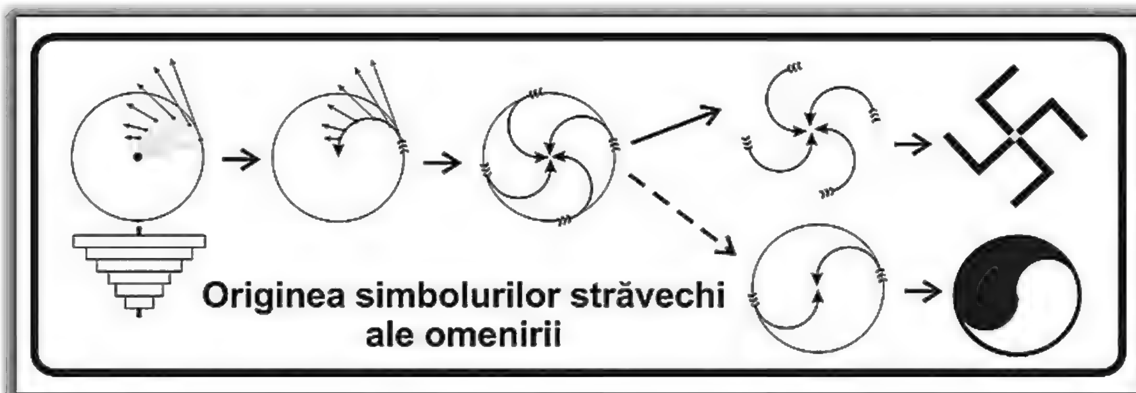
Legenda-i istorie străveche

Deşi prea arar istoricii se apleacă asupra simbolisticii vechilor însemne grafice ale tutor civilizaţiilor de pe glob, există două simboluri care se regăsesc doar în câteva areale geografice strict determinate, anume la noi şi în India şi care sunt cele mai vechi simboluri ale omenirii… vorbim de zvastică şi de simbolul dualităţii bine/rău (Yin/Yang) …

Asupra acestor simboluri nici un istoric nu s-a aplecat cu seriozitate, oficial istoria afirmând că originea acestora se pierde-n negura timpurilor fiind una incertă…

Oare ?… De fapt aceste două simboluri înglobează cel mai mare secret al tehnologiilor zeilor, anume acela al faptului că natura funcţionează prin procese ce se desfăşoară centripet nu centrifug, aşa cum tehnologia actuală foloseşte. Stau mărturie a provenienţei acestor simboluri desenele de pe ceramica de Cucuteni, şi de pe armele şi podoabele strămoşilor noştri, unde apare frecvent spirala simplă, dublă sau triplă înfăşurată dinspre margini spre centru precum şi simbolul străvechi al zvasticii…. Sunt dovezi ale faptului că strămoşii noştri îndepărtaţi cunoşteau acest fapt… ştiau că forţele naturii se adună amplificându-se prin rotaţii centripete…

Stau mărturie roata cu făcaie şi în general întreaga tehnologie ancestrală a străbunilor noştri…

Zeii se presupune că ar fi plecat acum 4037 de ani… dar au rămas slugile lor… şefi ai triburilor, cei cărora pentru supunerea lor, zeii le-au promis marea cu sarea… elitele de azi nu sunt alţii decât urmaşii acelor slugi… urmaşi care au întemeiat majoritatea caselor regale de pe glob (aşa zis-a aristocraţie neagră)…

Dacă zeii au plecat, tehnologia lor a rămas… şi sunt zone unde aceasta încă există… fireşte că probabil nu integral, dar o parte din ea încă există… Faptul că nu ştiau s-o folosească şi că nu aveau acces la ea a făcut ca secretul asupra ei să fie instituit sub cele mai drastice pedepse… Iar controlul acestui secret a fost trecut cum era firesc în sarcina unor organizaţii secrete. Pe fiecare continent au existat şi încă există ordine şi organizaţii secrete care la prima vedere sunt organizaţii caritabile, dar care structurate pe nivele de putere şi acces la informaţii, de la anumite nivele în sus au ca sarcină expresă păstrarea secretului asupra acestor tehnologii. Unele din aceste tehnologii şi locaşurile lor au fost uitate prin destrămarea acelor organizaţii în furtunile istoriei zbuciumate a

omenirii. Despre altele nu s-a ştiut niciodată.

Dar toate legendele lumii abundă de povestiri despre oraşele subterane secrete ale zeilor… Şi dacă până de curând toate acestea au fost catalogate de istorici drept basme, odată cu apariţia internetului şi creşterea exponenţială a posibilităţilor de informare ale maselor largi, unele dina ceste secrete nu au mai putut fi păstrate. Cine ştie să caute va găsi pe imensitatea reţelei internet o sumedenie de dovezi ale existenţei zeilor cuceritori precum şi ale zeilor civilizatori… Unul dintre aceştia ultimi a fost şi pe meleagurile noastre… A rămas în amintirea poporului nostru cu numele de Zamolxe… personaj care după ani mulţi de ucenicie pe lângă mari preoţi egipteni, păstrători ai secretelor zeilor, va reveni pe meleagurile natale, pentru a se retrage pentru alţi mulţi ani într-o misterioasă locuinţă subterană aflată în munţii – legendele spun că s-ar fi aflat în Bucegi…

Oficial nu există dovezi

Şi poate că totul ar fi rămas un simplu basm, o legendă frumoasă, dacă la excavaţiile pentru fundaţia castelului Peleş nu s-ar fi descoperit un număr de circa 300 de plăci din aur pur, inscripţionate cu scriere ciudată necunoscută…

Plăcile au o suprafaţă extrem de fină, ceea ce duce la concluzia că matriţele au fost realizate din materiale cel puţin la fel de fine ca cele mai fine matriţe folosite azi. Acele plăci au fost copiate în plumb… Nu ştiu să spun dacă toate sau doar cele care urmau să fie topite… ştiu doar că o parte din plăcile originale din aur încă există. Nu multe… vreo opt – zece… de asemenea până în urmă cu două trei decenii au existat şi celelalte – copiile lor în plumb… Au existat şi fotografii ale lor, care au permis unui cercetător ambiţios (Dan Romalo) ca după o muncă de mai mulţi ani să reuşească descifrarea acelui scris …

S-a dovedit că acel scris este limba vechilor geto-daci iar conţinutul plăcilor este o cronică amplă care cuprinde nu doar genealogia multor regi daci anteriori, dar şi o sumedenie de date despre viaţa de zi cu zi a geto-dacilor…

Şi poate că nu ar fi însemnat nimic dacă, prin tehnici superioare de datare a metalelor nu s-ar fi stabilit de către specialişti ai mai multor institute de studii metalurgice, faptul că plăcile originale (cele care mai există) au fost turnate din aur nativ provenit de la Roşia Montană, în urmă cu 16 000 de ani… Istoria oficială spune că acum 16 000 de ani eram încă în epoca de piatră…

Şi poate că totul nu ar fi fost decât un simplu basm dacă prin 1973 la Aiud nu ar fi fost descoperită o piesă din aluminiu (90 %) în aliaj cu alte metale rare, descoperite abia în ultimul secol (zirconiu, cadmiu, nichel, cobalt, bismut), a cărei vechime este de circa 80 000 de ani. Iar aluminiul nu se poate extrage decât prin electroliză, proces tehnologic pe care omenirea îl stăpâneşte doar de circa 100 de ani…Şi poate că iar nu ar fi fost nimic… Dar încă din antichitate strămoşilor noşti li se spunea cu respect şi veneraţie poporul străvechi al civilizaţiei, arieni… iar dovezile arheologice din ultima sută de ani arată că întreaga civilizaţie europeană şi asiatică provine de aici… de pe malurile Dunării, de la poalele munţilor Carpaţi… Vedele spun clar acest fapt… Populaţii îndepărtate locuitori ai unor insule de pe lângă ţărmurile Asiei de Este au conştiinţa faptului că se trag din Carpaţi, şi acest fapt este confirmat de testele ADN…Civilizaţiile de înalt nivel moral şi spiritual au fost mai multe în istoria omenirii, toate având la origini acei zei civilizatori… şi toate având origini străvechi au asistat la dispariţia acelor super-civilizaţii… distruse în cataclisme nucleare. Ele ştiu ce înseamnă folosirea fără discernământ a tehnologiilor care în prezent sunt ascunse departe de cunoaşterea lumii…

Întâmplarea sau destinul, a făcut ca dintre acele civilizaţii să nu mai supravieţuiască în prezent decât două… a noastră… şi cea aflată pe locul unde a existat cartierul general al acelor zei din

străvechime... urmaşii sumerienilor... civilizaţia irakiană. Noi prin descendenţa directă din Traco-Geto-Daci suntem urmaşii arienilor, unul din primele popoare civilizate şi civilizatoare ale omenirii...

Şi tot destinul a făcut ca să rămânem mii de ani pe locul unde ne-am născut, pe locul uneia din cele câteva locaţii de pe glob unde aurul este din abundenţă şi este nativ şi de o calitate deosebită...

Dacă zeii ne-au părăsit, urmaşii lor au căutat de lungul întregii istorii a omenirii să facă ca această ultimă rămăşită de popor civilizator să dispară...

Indiferent ce credem actual sau ce au dorit şi doresc elitele să ne facă să credem prin istoria care ne este predată în şcoli... adevărul este că dincolo de patriotismul normal la un popor străvechi, a existat mereu un motiv mult mai important pentru care poporul acesta a luptat până la ultima suflare pentru a apăra acest teritoriu... Şi adevărul acesta a ieşti la lumină abia de curând...

Există declaraţii ale unor ofiţeri din diferite structuri de securitate de pe glob care au spus în repetate rânduri că unul din importantele ţeluri ale structurilor lor, a fost acela de a face să dispară această ţară...

Şi poate că şi aceste afirmaţii ar fi fost doar nişte simple bazaconii, dacă de curând nu s-ar fi descoperit chiar în muntele pe care legenda îl desemnează ca locaş al zeului civilizator suprem al poporului nostru, Zamolxe, o structură subterană imensă, în care există o tehnologie de necrezut.

Se spune că nimeni nu a reuşit să pătrundă în acea cameră pentru a beneficia efectiv de ce se află acolo... Se pune că întreaga construcţie subterană de înalt nivel tehnologic este protejată de un câmp de forţe impenetrabil...

Câmp de forţe !... Aceasta-i o noţiune pe care o întâlnim doar în filmele SF... Şi poate că ar fi rămas iar un basm SF totul, dacă nu ar fi scăpat pe ici pe acolo informaţii conform cărora, datorită acestei construcţii subterane în prezent există un şantaj reciproc la cele mai înalte nivele diplomatice între statul român şi cel american care a descoperit această locaţie folosindu-se de sateliţii de spionaj militar...

Poate că nu ar fi fost totul decât un basm, dacă unora nu le-ar fi părut suspect faptul că atât poporul irakian cât şi cel român de circa 15 – 20 de ani fac obiectul unor acţiuni concertate de distrugere sistematică...

Mai există alte mărturii ale unor ofiţeri din anumite structuri de spionaj care ar fi afirmat că între misterioasa peşteră de sub Platoul de pe muntele Omu şi o locaţie străveche identică aflată în Irak s-ar întinde un tunel de legătură...

Şi nu ar fi fost totul decât un zvon dacă nu s-ar fi aflat de curând că în 1973 dintr-una din minele străvechi de la Roşia Montană s-a dezgropat scheletul unui dac de 10 m înălţime, schelet care a ajuns cu ajutorul structurilor secrete direct la Moscova. Şi iar nu ar fi fost decât un zvon dacă datorită internetului nu s-ar fi aflat că anul trecut, exact de sub locul unde a fost îngropat acel uriaş s-a scos un bloc imens paralelipipedic estimat la o greutate de peste o mie trei sute de tone... bloc realizat dintr-un aliaj de aur şi wolfram ... Acest bloc a fost tăiat în opt bucăţi care au fost date aproape de pomană firmei canadiene RMGC contra a 6% din valoarea aurului încorporat...

Şi nu-ar fi fost poate decât un zvon dacă la scoaterea blocului de aliaj dedesubt nu s-ar fi găsit intrarea într-un oraş subteran străvechi care are de asemenea o tehnologie extraterestră mult peste ce există oriunde pe pământ...

Trădarea e uriaşă având în vedere faptul că acel bloc era acoperit în întregime cu o scriere străveche (probabil mult mia veche de 10 000 de ani...)

Şi totul nu ar fi fost decât un zvon... dar e suspectă perseverenţa cu care atât canadienii cât şi autorităţile române vor să ascundă intrarea acelor mine, sub cel mai mare din lume, lac de nămol

cianurat…

Şi nu ar fi fost totul decât o fantasmagorie, dacă scrierile străvechi ale sumerienilor nu ar pomeni pe undeva că între cele câteva locaţii în care zeii exploatau aurul pe pământ erau reţele de transport ultrarapide care permiteau acestora să ajungă de la o mină la cealaltă în cel mai scurt timp… Şi dacă toate mitologiile celor mai vechi popoare ale lumii nu ar avea legende care fac referire la oraşele subterane ale zeilor legate între ele prin tuneluri transcontinentale… şi dacă aceste tuneluri nu ar fi fost dezgropate pe ici pe acolo şi printre altele nu doar în Bucegi şi la Roşia montană ci şi prin Moldova de azi… tuneluri tăiate în stâncă cu o tehnologie mult peste cea actuală, şi prin care se poate circula cu camioane de mare tonaj…

Şi încă odată, poate că toate acestea ar fi rămas simple presupuneri, basme, povestiri SF, dacă nu ar fi stat mărturie întărind povestirile scrierilor sumeriene, scheletele de uriaşi dezgropate în diferite locaţii pe planetă, printre care şi în mai multe locuri pe teritoriul ţării noastre, unde există cimitire cu zeci de morminte… Sau craniile prelungite a căror capacitate este de două ori mai mare decât a omului modern, printre acestea fiind craniile marii majorităţi a faraonilor egipteni din primele dinastii.

Ştiinţa oficială s-a ferit să ne spună aceste fapte, dar acum graţie răspândirii rapide a fotografiilor prin internet, oricine poate admira craniul reginei Nefertiti sau a celui ce i-a urmat la domnie, Tutankamon, cranii care au o formă prelungă şi un volum neobişnuit de mare…precum şi craniile foştilor regi ai civilizaţiilor preincaşe şi incaşe…

Noi ca urmaşi ai arienilor străvechi am apărat cu sângele şi viaţa noastră aceste meleaguri… şi poate că în afara „sărăciei şi neamului” am apărat o moştenire mult mai importantă… moştenirea unei foarte evoluate civilizaţii tehnologice…

http://www.efemeride.ro/orasul-subteran-al-zeilor-din-rosia-montana
http://adevarul2012.blogspot.ro/2013/10/vrem-adevarul-despre-aurul-furat-de-la.html
http://romaniaesoterica.blogspot.ro/2009/01/pentagonul-spioneaza-cu-sateliti.html
http://cultural.bzi.ro/povestea-scheletului-urias-descoperit-la-rosia-montana-6119

Ce faci când legenda se confirmă ? Minţi în continuare !

Depinde doar de dumneavoastră dacă veţi dori să credeţi sau nu… Eu ştiu doar un lucru… anume că 10 % din marii inventatori ai omenirii se trag de pe aceste meleaguri. E o cifră imensă dacă raportăm populaţia ţări noastre la populaţia globală. Faptul că poporul nostru nu a dus niciodată un război de cucerire, faptul că de-a lungul istoriei noastre multimilenare am fost mereu, şi mereu, sistematic şi obsesiv atacaţi de marile puteri…

Totdeauna mi s-a părut suspect acest lucru… Ce nevoie ar fi avut marile puteri de sărăcia noastră ?!… Dar sărăcia noastră se datora unui înalt nivel spiritual… sub pământul acestei sărăcii zace unul din cele mai bogate zăcăminte de minereuri de metale rare de pe planetă…
http://apostoldoru.blogspot.ro/2013/10/rosia-montana-o-biblioteca-de.html?spref=fb

…şi dacă povestea camerei de sub Sfinx şi a oraşului subteran de la Roşia Montană e reală, aici există şi cea mai evoluată tehnologie de pe glob…

Poporul nostru are un proverb străvechi care spune : ***„Nu iese fum fără foc !”***

Se zvoneşte că acum circa 15 – 20 de ani când americanii au descoperit această cameră ar fi avut surpriza să constate că de fapt noi ştiam de ea. Iar când au cerut acces la ea… l-ar fi primit neaşteptat de uşor… pentru a descoperi că de fapt nu pot intra. Şi când au încercat să forţeze intrare, au fost rugaţi să renunţe, căci nu vor putea intra decât atunci când vor fi atins un anumit grad de dezvoltare tehnologică şi spirituală… Nu ar fi dorit să dea ascultare sfatului, fapt ce a dus din partea noastră la ameninţarea că întreaga poveste a acestor tehnologii va fi făcută publică…

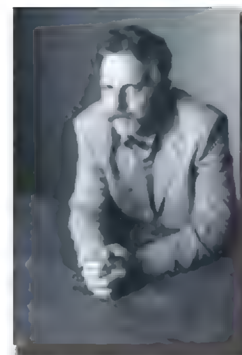
De atunci drept răzbunare pentru faptul că nu au reuşit să aibă acces la această locaţie au pornit pe faţă războiul de distrugere economică a ţării noastre…

Cât o fi adevăr, cât o fi minciună ?… Eu tind să cred că e adevărat… De-a lungul anilor de

când mă ocup de studiul energiilor libere, a fenomenului OZN şi adiacent a aşa ziselor teorii ale conspiraţiei am ajuns să am un fler care nu prea mă înşeală când vine vorba de asemenea lucruri. Cu stimă ! CCD

Un inventator misterios şi-o invenție minunată

07.08.2013

În urmă cu vreo câţiva ani am găsit pe internet un film de circa opt minute în care era arătat în amănunţime modul de montare a unui ansamblu tehnic cu roţi dinţate. Nu am înţeles la ce ar putea folosi acel ansamblu, dar pentru că părea interesant şi mai ales cu scopul de a cerceta mai târziu pentru afla ce ar putea fi, l-am păstrat. Acel film poartă numele ***„renewable energy energy power energia gratis mecanica”*** şi-l puteţi viziona aici: https://www.youtube.com/watch?v=I4QwWnqQE5wele

Ansamblul din film este format din trei pinioane de dimensiuni mari care sunt montate pe nişte axe aflate la capetele unor piese în formă de litera Y ce formau un fel de şasiu.

În centrul celor trei braţe se află câte un lagăr format dintr-un rulment prin care trece un alt ax pe care este montat un al patrulea pinion mai mic care se angrenează cu cele trei de pe capetele braţelor. Exista şi o fulie pe unul din cele două suporturi în formă de Y. Ce nu am observat atunci dar mi-a sărit în ochi ceva mai târziu la câteva zile, vizionând filmul a fost faptul că pe fiecare din cele trei pinioane mari erau montate de-o parte şi de alta nişte greutăţi excentrice. Am studiat atunci acest film de vreo trei patru ori, înţelegând faptul că cele trei roţi se rotesc angrenate în jurul celei centrale odată cu suporturile în Y care le susţine. Dar oricât am încercat atunci să-mi dau seama ce ar putea fi acest angrenaj şi cum poate el furniza energie liberă, nu mi-am putut da seama. Cu timpul am uitat de acest film.

Ei bine, mi-am amintit azi, cu ocazia unei căutări legate de articolul pe care l-am scris în urmă cu câteva zile anume cel intitulat „Despre pendule şi roţi”.Am găsit undeva, pe un forum, căruia nu i-am reţinut nici numele nici adresa, o referire la un brevet anume ***brevetul nemţesc cu numărul DE 0010003367A1 acordat în 2000 lui Felix Würth***.

BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND

DEUTSCHES PATENT- UND MARKENAMT

Offenlegungsschrift
DE 100 03 367 A 1

Int. Cl.[7]: F 03 G 3/08
F 16 F 15/30

Aktenzeichen: 100 03 367.9
Anmeldetag: 26. 1. 2000
Offenlegungstag: 21. 9. 2000

DE 100 03 367 A 1

Mit Einverständnis des Anmelders offengelegte Anmeldung gemäß § 31 Abs. 2 Ziffer 1 PatG

Anmelder:	Erfinder:
Würth, Felix, 96193 Wachenroth, DE	gleich Anmelder

Nota cineva acolo faptul că această invenţie ar fi un dispozitiv care poate furniza energie liberă extrăgând-o din câmpul gravitaţional terestru. Fireşte că mi s-a aprins imediat o lampă şi am încercat să aflu mai multe despre acest brevet… Încercarea a fost zadarnică. Ca de multe ori de-a lungul experienţei mele de scotocitor după asemenea dispozitive am constatat că am de-a face cu un brevet secret. Dar am dat peste un alt film : ***„renewable energy power energy energia gratis mecanica 2”*** - https://www.youtube.com/watch?v=wdodjuVC45k

Am rămas mască !

Filmul m-a lăsat mască, căci era acelaşi dispozitiv la montarea căruia asistasem în trecut de mai multe ori. Doar că în primul film, deşi mult mai lung, dispozitivul nu era complet. Filmul acesta mai scurt (de doar trei minute) se termina cu o secvenţă în care întregul ansamblu montat fiind avea în plus alte două lagăre prin care se montează pe un şasiu axul central iar pe capătul acestuia este o roată de antrenare, care poate fi acţionată manual… Am asistat cum spuneam stupefiat cum după câteva rotaţii manuale ale roţii de antrenare, ansamblul de dedesubt a căpătat viteză şi a continuat să se rotească cu mare viteză fără a mai necesita decât mici oscilaţii din partea roţii de antrenare… Era clar că am de-a face cu un amplificator centrifugal inerţial dar unul deosebit. Unul

al cărui coeficient de performanţă trebuia să fie undeva peste 200. Un dispozitiv ingenios care pare a fi o combinaţie între un volant clasic şi volanţii dezechilibraţi ai lui Chalkalis. Ceva extraordinar !

Filmul se termină cu o adresă de pagină WEB : http://www.wuerth-ag.com adresă care nu duce nicăieri… Dând clic pe ici pe colo pe ea, la un moment dat s-a deschis o fereastră care mă anunţa că domeniul este de vânzare…

Cine-i Felix Würth ?

Descoperind deci o nouă fundătură ... am continuat să caut şi am găsit un fişier pdf care face mai multe referiri la dispozitive „feree energy" … Pe o pagină a acestui fişier pdf am găsit şi o fotografie a primei pagini a brevetului sus pomenit (o vedeţi deasupra). După şi mai multe căutări am găsit şi o pagină web care m-a lămurit cine este domnul Felix Würth. Dumnealui, cetăţean german născut se pare prin 1957 a fost acţionar principal la o firmă care-i purta numele şi care producea dispozitive energetice de tip mecanic care-şi bazau funcţionarea pe amplificarea energiei cinetice sau extragerea energiei din câmpul gravitaţional cu ajutorul unor subansambluri rotative de tip inerţial centrifugal. Se pare că dumnealui a inventat mai multe dispozitive existând probabil brevete pentru fiecare. Se făcea referire la faptul că ar fi inventat şi o cutie de viteze care funcţionând pe principiul inerţial-centrifugal ar furniza la ieşire de multe ori mai mult lucru mecanic decât la intrare. În plus o altă informaţie pe care v-o pot da este că domnul Würth poate fi găsit pe una din reţelele de socializare ale firmei Google (încercaţi şi cu varianta Felix Wuerth).

Ce nu m-a mirat prea mult, dată fiind experienţa mea în acest domeniu, a fost faptul că comunitatea academică şi inginerească a declarat dispozitivele lui drept escrocherii, falsuri, perpetuuri mobile, iar lui şi asociatului lui i s-a adus acuzaţii. Nu specifica ce fel de acuzaţii… probabil de înşelătorie. Se specifică acolo doar că a avut loc o anchetă în urma căreia firma a fost desfiinţată… Va urma. CCD

Partea a doua

Un model ce merge independent

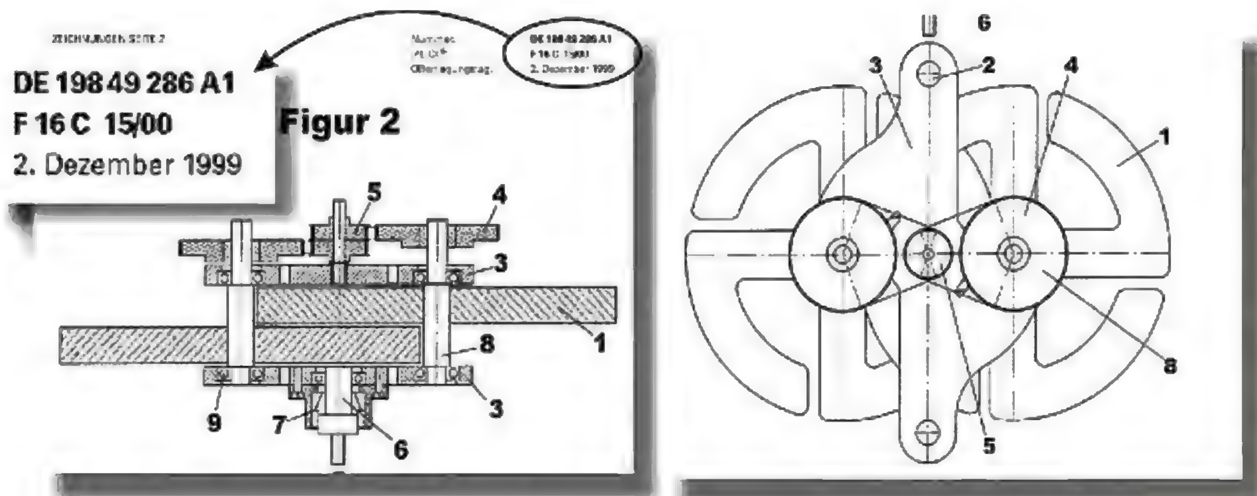
Tot căutând informaţii am mai dat de un film de astă dată mult mai mic, dar în care dispozitivul său funcţionează independent după ce este pornit manual. Roata de antrenare este legată de un solenoid care-i asigură oscilaţiile necesare întreţinerii mişcării. Filmul poartă numele ***„renewable energy power energy energia gratis mecanica 3"*** şi poate fi vizionat aici: https://www.youtube.com/watch?v=U8v7ZQiGSgE

Acest dispozitiv poate fi folosit fără probleme pentru antrenarea unui generator electric, şi poate fi construit la orice dimensiune. Forţa şi puterea pe care o poate furniza la ax este dependentă de mărimea greutăţilor descentrate de pe cele trei pinioane satelit şi de viteza cu care acestea se rotesc în jurul celui central. Roţii de antrenare i se poate asigura mişcarea oscilatorie fie cu ajutorul unui electromagnet fie cu ajutorul uni pendul sau chiar ambele.

Secretul care validează performanţele dispozitivului

Şi acum, înainte de a încheia, vin cu întrebarea de baraj:

Dacă dispozitivele domnului Felix Würth sunt falsuri, escrocherii, atunci de ce brevetele sunt trecute la secret ? Şi nu poate nimeni să-mi spună că asta ar fi pentru că acestea nu ar exista, de vreme ce am reuşit totuşi să găsesc pagina de gardă a brevetului ***DE 0010003367A1*** precum şi pagina a doua a brevetului ***DE 19849286A1***. Iată în imaginea următoare această pagină doi pe care eu am împărţit-o în două ca să-mi încapă pe lat. Dar subliniez, nu am găsit brevetele ci doar fotografiile acestor două pagini:

Şi continui să întreb ca prostul…: Ce rost ar avea să treci la secret ceva nefuncţional ? Chiar se prăpădesc oficialii de grija ca noi să nu muncim în van pentru a realiza ceva ce nu va funcţiona ?

Păi în acest caz ar trebui să treacă la secret mai bine de jumătate din dispozitivele prezentate pe tot internetul şi prin toate filmuleţele de pe YouTube, căci mare parte din ele nu funcţionează…

De fapt însăşi faptul că sunt trecute la secret dovedeşte că avem de-a face cu nişte dispozitive care extrăgând energie din câmpul gravitaţional, ar putea constitui pentru complexul industrial petrolier şi bancar actual o grea lovitură. Ce-ar fi ca toată lumea să se apuce să-şi construiască asemenea dispozitive şi să renunţe la motoarele cu ardere internă, la microhidrocentrale, la eoliene, la grupuri energetice cu motor cu ardere internă şi în ultimă instanţă la energia furnizată pe cablu prin priza din perete…

Nu-i prea greu de construit

Aşa că eu chiar recomand tuturor inginerilor şi tehnicienilor care au experienţă în construcţii de maşini şi maşini unelte, să studieze cu atenţie cele trei filme şi să se apuce să duplice acest dispozitiv. De asemenea am rugămintea să facă publice desenele tehnice ale lui căci este cel mai eficient motor centrifugal inerţial din câte am văzut. Prin faptul că poate furniza puteri foarte mari la dimensiuni relativ mici, se pretează pentru acţionarea oricăror tipuri de alternatoare sau motoare electrice (pe post de alternator) a căror putere e cuprinsă între 3 şi 10 Kw – adică pentru uzul casnic – gospodăresc. Sugerez celor interesaţi care nu au acces la o uzină de maşini unelte să încerce să caute pe la depozitele de maşini uzate cutii de viteze ale unor maşini comune (exemplu Dacia 1300 pentru pinioanele mici, camioane Roman sau tractoare pentru pinioane de dimensiuni mai mari). Din trei cutii de viteze se pot scoate trei pinioane identice, cărora să li se poată lărgi gaura suficient pentru a putea fi sudate pe un cupon de ţeavă în care să poată intra doi rulmenţi identici (sau poate fi folosită o bucşă care să le micşoreze gaura suficient pentru ca pe ea să intre un ax care să aibă rulmenţii la capete, iar pinionul se poate solidariza prin sudare de o şaibă, urmând ca aceasta la rândul ei să fie solidarizată cu axul). Al patrulea pinion rămâne a avea gaura lui originală. Toate aceste pinioane ulterior vor fi montate pe tije filetate de grosime adecvată, prin fixarea lor

între piuliţe şi contrapiuliţe. Restul ansamblului se va realiza din orice materiale uşor de procurat şi suficient de rezistente. Se pot folosi plăci multistrat din placaj, diferite materiale sintetice de duritate mare, etc. Piesele în formă de Y pot fi înlocuite cu discuri pe care se poate monta tot cu ajutorul a trei şuruburi ca şi-n filme, o fulie (de maşină de spălat de ventilator auto, etc.).

Comentarii :

Pentru că am primit la secţiunea de comentarii a primei părţi a articolului Întrebarea : „Prin ce se deosebesc volanţii lui Felix Würth de cei clasici ?" şi de asemenea şi o referire la faptul că deşi roata de bicicletă e tot un volant, cu toate acestea ea nu uşurează mersul pe bicicletă, voi mai adăuga aici următoare lămurire:

Orice volant pentru a-şi putea face funcţia de amplificator de forţă trebuie ca partea sa exterioară, adică aceea unde este concentrată cea mai mare parte a masei sale să se poată roti liber.

Roata de bicicletă deşi este antrenată de la centru prin intermediul lanţului, în acelaşi timp este frânată de pe circumferinţă de frecarea cu solul.

Ca urmare orice volant trebuie antrenat de la centru şi tot de la centru trebuie culeasă forţa pe care o amplifică. Excepţie fac volanţii lui Chalkalis care sunt antrenaţi de pe exterior prin impulsuri scurte date într-un singur punct al rotaţiei (circa 5 grade de rotaţie) restul rotaţiei lor fiind liberă.

Mişcarea liberă a circumferinţei asigură volantului rotaţia pulsatorie care va extrage energie din câmpul gravitaţional terestru. Această energie culeasă ca moment de rotaţie exterior va fi regăsită la ax ca forţă amplificată datorită pârghiei determinate între circumferinţa şi centrul de rotaţie al volantului. Subliniez : NU E TEORIA MEA, nu e fizica pe care aş fi învăţat-o cu femeia de serviciu, aşa cum am mai fost catalogat, ci e o teorie ştiinţifică pusă la punct de o echipă de oameni de ştiinţă respectabili din Hong Kong, conduşi de domnul Lawrence Tseung, după mai mult de zece ani de studii şi cercetări. Teoria poată numele de „Lead - Out Energy" şi s-ar traduce şi explica cumva prin „Captarea energiei prin procese pulsatorii"… Această teorie stă la baza funcţionării cvasi-majorităţii tehnologiilor „free energy" căci întregul univers funcţionează prin procese pulsatorii, fie ele electromagnetice (radiaţie şi câmpuri) fie cinetice (mecanice) care-s rotaţii ce nu sunt niciodată continui ci sunt pulsatorii, fie că vorbim de rotaţia unui atom fie de cea a unei galaxii).

Orice volant indiferent cât va fi el de bine echilibrat, va avea o mică neomogenitate de masă care are ca rezultat rotaţia pulsatorie a lui. Dar această pulsaţie va fi una statică căci geometria unui volant clasic nu se modifică în timpul funcţionării.

Volanţii lui Würth se deosebesc de volanţii clasici tocmai prin faptul că fiind construiţi ca având pe un volant principal, mai mulţi volanţi mai mici ce se rotesc independent şi în acelaşi timp cu acesta (rezonant), au o geometrie variabilă în timp, iar rotaţia întregului ansamblu este una a căror pulsaţii sunt de multe ori mai puternice şi mai dese decât ale unui volant clasic – ceea ce duce la o amplificare de forţă de multe ori mai puternică decât acesta, adică o eficienţă crescută. Cu stimă ! CCD.

Scrisoare deschisa despre muncă

05.09.2013

Dragi concetăţeni, articolul acesta este urmare a unei scrisori primite de la un vizitator al saitului meu. Dumnealui îşi exprima disponibilitatea de a colabora cu mine cerându-mi să mă ocup de un sait înfiinţat de dumnealui, şi de asemenea propunându-mi o colaborare la realizarea unor dispozitive practice, asta după ce mă informa că a cumpărat doar ultima mea carte iar pe primele le-a citit fără a le plăti undeva.

Am ajuns la concluzia că ar trebui ca răspunsul pe care i l-am trimis acestui om, să devină o scrisoare deschisă căci în acest răspuns sunt relevante nişte aspecte grave privind o anumită mentalitate şi moralitate a concetăţenilor noştri, indiferent că vorbim de conducători sau de proprii

noştri vecini, rude sau cetăţeni de oriunde din ţară.

« Stimate domnule,

Eu, în principiu, pot fi interesat de orice colaborare, dar din păcate sunt doar un singur om, cu un singur creier şi doar două mâini şi deja activitatea de scriitor (care implică nu doar tehnoredactarea unui text şi a unor desene şi imagini ci şi o documentare serioasă sprijinită pe verificarea pe cât posibil a informaţiei precum şi pe traducerea unor brevete) şi cea de publicist pe saitul şi pagina de facebook care-mi aparţin îmi mănâncă tot timpul…

Şi ca să fiu sincer, nu-mi aduc aproape nici un ban. Căci legislaţia de la noi din ţară încurajează şi chiar sprijină furtul, iar cetăţenii români preferă să caute să descarce cărţile dacă se poate de undeva de unde se găsesc gratuit, decât să le cumpere…

În plus legea românească îi ajută din greu pe stăpânii sistemului editorial oficial, care au dreptul să cumpere oricâte coduri ISBN doresc, dar eu ca autor, nu am dreptul decât la două coduri pe an. Chiar dacă aş dori să le cumpăr legea nu-mi permite asta… Anul trecut am scris trei cărţi şi nu am putut publica decât două…

Deci aici există atât sprijinirea hoţiei cât şi sprijinirea exploatării scriitorilor de către edituri, paralel cu limitarea dreptului scriitorilor de a-şi putea câştiga existenţa din munca proprie… (căci dacă scrii literatură neagreată de sistem nu vei putea s-o publici !) şi să nu mai vorbim şi de limitarea dreptului la libera exprimare a scriitorului şi la libera informare a cititorului… Dovadă, cele patru cărţi pe care le-aţi primit de la un prieten binevoitor. Aceste cărţi există pe saitul meu la vânzare. V-aţi gândit cumva după ce le-aţi primit de la prietenul dumneavoastră să căutaţi totuşi să le cumpăraţi, asigurându-mi mie ca scriitor, dreptul de a trăi din munca mea ? Nu v-aţi gândit căci, ca marea majoritate a românilor, undeva în subconştient, consideraţi ca fiind cărţi doar obiectele materiale realizate din hârtie pe care le cumpăraţi din librării… Ce e pe internet vi se cuvine gratuit, nu ?... căci e doar informaţia din carte nu cartea-n sine… Dar informaţia e şi ea o marfă şi trebuie plătită la fel ca orice marfă, iar atunci când cumpăraţi din librărie o carte, nu cumpăraţi un obiect din hârtie ci cumpăraţi informaţia cuprinsă în acel obiect.

Faptul că totuşi există unii care cumpără nu-mi aduce beneficii decât foarte mici şi la foarte scurt timp după ce public o carte nouă, căci se găseşte repede cineva s-o pirateze şi s-o pună la gratuitate pe vreun sait care oferă astfel de oportunităţi…

În plus legislaţia îmi pune beţe-n roate şi în privinţa modalităţii de a putea să-mi vând cărţile căci, nu pot încheia un contract de colaborare cu o firmă (indiferent care) care se ocupă cu monetizarea, pentru că trebuie să fiu persoană juridică, iar pentru asta trebuie să am neapărat o casă sau măcar o parte dintr-o casă în proprietate ?...

Dacă stau cu chirie sau în casa părintească care e proprietate a unuia din membrii familiei, nu am dreptul de a putea să-mi vând cărţile căci legea nu permite firmelor ce se ocupă cu monetizarea informaţiei pe internet să încheie contracte cu persoane fizice…

Şi pentru că vorbim de cumpărare… Însăşi sfaturile pe care mi le cer unii cititori prin scrisori sau prin telefon, oriunde în lume, se consideră activitate de consiliere şi se plăteşte…

Ştiţi că sunt unii (majoritatea) care mă sună având vădita intenţie de a prelungi discuţia pentru a afla cât mai multe şi care se simt jigniţi dacă le atrag atenţia că o asemenea convorbire se numeşte consiliere şi trebuie plătită ?...

Ştiţi câţi au venit la mine acasă minţindu-mă că au intenţia de a face şi drege şi după ce m-au descusut privitor la diferite sectoare punctuale ale acestui vast domeniu al energiilor libere, după câteva ore de discuţii s-au suit în maşinile lor scumpe şi au plecat fără să-mi dea nici măcar de-o bere, iar apoi nu am mai auzit nimic de ei ?!

Aşa că… vedeţi dumneavoastră, atât timp cât ne furăm căciula singuri considerând că cei din jur sunt datori să ne furnizeze tot ce vrem gratuit, iar noi nu avem conştiinţa faptului că şi

informaţia e o marfă şi trebuie plătită, nu cred că se va putea ajunge la acea schimbare de care vorbiţi.

Fireşte asta nu înseamnă că nu sunt dispus să colaborez trimiţându-vă din când în când câte un articol care ... poate fi sau nu plătit în diferite moduri...

Dar numai şi numai atât. Nu mă pot ocupa de două saituri...

De altfel cărţile mele au caracter pur informativ, pentru a deschide ochii tineretului că e minţit, manipulat şi că i se fură viitorul. Cei ce vor mai multe detalii sau vor să facă ceva practic nu au decât ca pornind de la cărţile mele să se documenteze – internetul e imens şi acolo se găsesc toate informaţiile necesare !

Eu când m-am apucat de studiul acestui domeniu în urmă cu aproape zece ani, nu am avut un Cârnaru care să fi scris şase cărţi despre acest domeniu... în limba mea maternă. Dumneavoastră îl aveţi... Încercaţi să nu abuzaţi de el !

Ca urmare... mi-ajunge saitul meu în privinţa publicării de informaţie despre energie liberă, căci nu cred că pot face faţă să scriu materiale şi să administrez din acest punct de vedere două saituri paralel cu munca mea de scriitor.

Bunul-simţ nu este o binecuvântare,ci o pedeapsă: dacă tu îl ai, trebuie să-i suporţi pe ăia care nu-l au!

În privinţa unor realizări practice, atunci când voi avea posibilităţile materiale şi tehnice de a le pune-n practică fiţi sigur că veţi găsi informaţiile despre ele pe saitul meu. Mă puteţi contacta atunci pentru eventuale colaborări în acest sector.

În cazul că sunteţi interesat punctual de un dispozitiv pe care-l descriu pe sait, şi pe care credeţi că aţi putea să-l construiţi, (spuneaţi că aveţi încă posibilităţi materiale) puteţi să mă contactaţi şi vorbim atunci ce e de vorbit dacă e de vorbit...

Până atunci continuaţi să urmăriţi saitul meu, căci s-ar putea să vă ajute să găsiţi modalităţi practice şi accesibile de a vă obţine independenţa energetică şi nu doar... ci poate şi libertatea. Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru »

Reflectaţi dragii mei concetăţeni la aspectele pe care le aduc în atenţia acestui om căci ele sunt aspecte care privesc întreaga societate românească. Va urma !

Partea a doua

Vedeţi dumneavoastră, în spatele oricărei informaţii care ajunge la noi, indiferent că vorbim de presa scrisă sau audio-video, de cărţi sau de internet, se află munca unor oameni. Această muncă nu e nici uşoară, nici simplă nici ieftină.

Dacă ar fi uşoară şi simplă am fi toţi inventatori, scriitori sau artişti. Dacă ar fi ieftină ziariştii nu ar avea salariile pe care le au... Să ştiţi că nicăieri în lume un ziarist „mare" nu are salariul minim pe economie ci toţi au salariu mediu spre mare...

Din această cantitate de informaţie care ajunge la noi, un procent covârşitor, situat undeva între 95% şi 99% este informaţie destinată dezinformării, manipulării, exacerbării instinctelor primare ale omului. Această informaţie ajunge la noi gratuit, nu plătim nimic sau aproape nimic pe ea, creându-ne iluzia că informaţia este ceva gratuit şi care ni se cuvine de drept...

Din păcate marea noastră majoritate scăpăm din vedere ceea ce am spus mai devreme... faptul că în spatele oricărei informaţii se află munca cuiva...

Toate armatele de ziarişti, scriitori şi „artişti" care se află în spatele acestui procent de peste 90% informaţie sunt plătite de cei care au interesul direct ca noi să fim dezinformaţi, manipulaţi, abrutizaţi... Cine sunt aceştia ? Guvernele, împreună cu stăpânii lor, oculta mondială... Scopul... o populaţie abrutizată, zăpăcită minţită şi ratutită e mai uşor de stăpânit, şi de păpuşat.

Din păcate impresia greşită că informaţia e gratuită şi ni se cuvine face ravagii. În scrisoarea căreia i-am răspuns prin citatul de mai sus, concetăţeanul meu îmi scria printre altele următoarea frază :

« Cred ca s-a ajuns în situaţia în care inventatorii ar trebui să-şi reconsidere poziţia în ceea ce priveşte remunerarea bănească când vine vorba de sisteme relativ simple de generare energie. Spun asta în cunoştinţă de cauză întrucât am cunoscut un asemenea caz care îmbătat de posibilităţile de câştig nu se gândea decât la vânzarea ei contra a zeci de milioane de dolari.

Asta poate ar fi fost poate okay acum 15-20-30 de ani, dar astăzi când opresiunea oamenilor este atât de evidentă cu rezultatele atât de rele, eu personal consider că inventatorii acestora au obligaţia morală de a le face publice în cele mai mici detalii. »

Trecând peste faptul că într-adevăr sunt unii inventatori care după ce au avut o idee strălucită se aşteaptă să câştige munţi de bani de pe urma ei, hai să ne punem în pielea unui inventator. Produsul muncii unui inventator, şi nu mă refer acum doar la cei din domeniul energiilor libere, ca şi produsul muncii unui artist, fie el cântăreţ, scriitor, compozitor, este pur şi eminamente intelectual.

Deci el nu ciopleşte o idee din lemn pentru a se duce apoi s-o vândă la obor… Ca urmare dacă noi, cei care ar trebui să fim beneficiarii acelei idei avem pretenţia ca el să ne-o ofere pe gratis, vă întreb : Şi din ce trăieşte acel inventator ? Cu ce-şi va cumpăra pâine cea de toate zilele, cu ce-şi va întreţine familia, cu ce va plăti studiile şi documentaţia care-l ajută să inventeze acele invenţii, să aibă acele idei ?...

Pe de altă parte trebuie să înţelegem un alt aspect al problemei… Procentul de numai 1 – 5% din informaţia care ajunge la noi, şi nu face parte din cea destinată a ne îndobitoci şi a ne manipula. Ea are un scop contrar, anume acela de a ne deschide ochii, de a ne atrage atenţia că suntem manipulaţi, dezinformaţi şi îndobitociţi… e destinată deconspirării ocultei şi maşinaţiunilor ei. Şi cine credeţi că plăteşte munca acelor oameni care se ocupă de acest gen de informaţii ?...

Oare tot oculta, împotriva căreia este elaborată această informaţie ? Oare noi, cei cărora ne e destinată direct pentru a ne face conştienţi de ce se întâmplă cu noi ?... Nici unii nici alţii. Oculta nu are nici un interes, din contră, iar cei mulţi care beneficiază direct de această informaţie, spun mersi, dar nu se gândesc nici o clipă la faptul că omul care a adunat informaţiile respective, a

scotocit, a gândit, a conceput, a făcut într-un cuvânt, muncă informativă pentru a ne informa, trebuie să trăiască din rodul muncii lui… Informaţia nu e gratuită… e plătită de cei care au interesul de a beneficia de pe urma ei… Numai că dacă oculta şi guvernele cheltuiesc sume fantastice pentru plata manipulatorilor şi dezinformatorilor, dumneavoastră beneficiarii acestei informaţii refuzaţi să plătiţi informaţia care vă deschide ochii, pe principiul fals că informaţia ar fi gratuită şi vi s-ar cuveni de la sine…

Şi apoi unii vă mai şi miraţi că sunt atât de puţini cei care vă aduc în atenţie şi vă deconspiră maşinaţiunile ocultei şi a celor pe care i-aţi adus la putere. Unii dintre dumneavoastră chiar credeţi că aceste informaţii sunt false pentru că nu le vedeţi în presa stăpânită de cei care vă manipulează, fără să realizaţi ce imens nonsens şi contradicţie ar însemna asta… Şi mai ales nu realizaţi că un om care nu primeşte nici un ban pe munca lui, nu doar că nu are din ce trăi, dar nici nu are acces la mijloace de exprimare de largă audienţă…

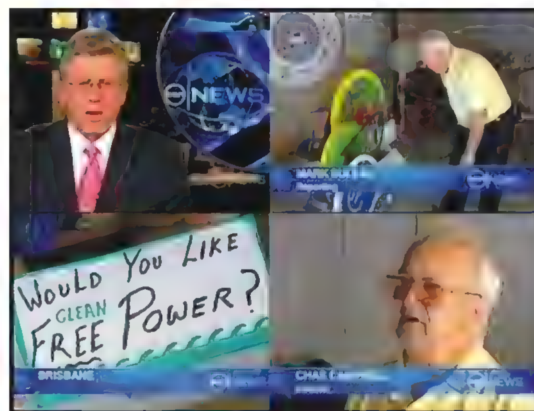
Schimbarea spre o societate bazată pe valori umaniste, despre care îmi spunea domnul căruia i-am răspuns prin această scrisoare nu cred că se va produce atât timp cât nu reuşim să ne schimbăm pe noi înşine în bine, atât timp cât nu renunţăm la egoism şi lăcomie, atât timp cât nu realizăm că pentru a fi bine informaţi şi a şti ce se întâmplă cu adevărat în lume ar trebui să-i preţuim şi să-i răsplătim pe cei care ne informează şi altfel decât periindu-i cu laude. Cu stimă. CCD

Adevăr şi minciună

20.09.2013

Cat e adevăr şi cât minciună în domeniul energiei libere ? De cele mai multe ori prezentările televiziunilor de ştiri care fac cu orice risc şi din orice subiect interesant un lucru de senzaţie, fac ca încrederea în tehnologiile energetice de tip „free energy” să fie una extrem de scăzută.

Am să dau ca un exemplu pentru asta, televiziunea australiană, care în urmă cu circa zece ani, prezentând colectorul centrifugal-inerţial al lui Chas Campbell afirma că acesta ar desfide fizica… cu alte cuvinte ar fi ceva care încalcă legile fizicii.

Acest colector este de fapt un sistem de mai mulţi volanţi interconectaţi prin curele de transmise, care prin rotaţie, extrag energia din câmpul gravitaţional terestru. Aceşti volanţi sunt puşi în mişcare de rotaţie de un motor de 750 W. Fiind conectaţi cinetic, acumulează treptat din ce în ce mai multă energie pe măsură ce le creşte viteza de rotaţie. Ultima curea este între ultimul volant şi un generator electric de 3 KW. În felul acesta se creează impresia celor inculţi că s-ar obţine 2,25 Kw de energie electrică practic din nimic, ducând imediat cu gândul la perpetuu mobile şi neînţelegându-se că diferenţa de putere dintre 750 W şi cei 3 Kw este extrasă de către volanţi, din gravitaţia terestră.

Orice volant acumulează energie.

Orice obiect aflat în rotaţie, nu face altceva decât să comute direcţia de acţiune a forţei greutăţii sale (care este un rezultat la gravitaţiei !) din verticală, spre paralelă la suprafaţa terestră sau în planul de rotaţie al acelui obiect aflat în rotaţie, adică greutatea lui se transformă în moment de rotaţie (datorită inerţiei) şi forţă centrifugă (de aici denumirea de centrifugal inerţiale a dispozitivelor cu volanţi).

Cel mai concret şi cunoscut exemplu mai ales pentru cei mai de-o seamă cu mine sunt cunoscutele carusele cu lanţuri din bâlciurile de altădată. Scaunele atârnate de lanţuri legate de

circumferinţa unei roţi imense, în momentul în care caruselul începe să se rotească, nu vor mai atârna perpendicular ci vor avea tendinţa de a se ridica în acelaşi plan cu roata. Cu cât viteza de rotaţie va fi mai mare cu atât lanţurile cu scaune se vor ridica mai sus în jurul roţii până ce la o anumită turaţie se poate ajunge ca lanţurile să se afle în acelaşi plan cu roata, adică să nu mai fie perpendiculare pe sol ci paralele cu acesta sub influenţa forţei centrifuge. Dar în egală măsură acest efect conduce şi al creşterea momentului de rotaţie al roţii.

Prin această acţiune de rotaţie, caruselul respectiv transformă greutatea în lucru mecanic. Acelaşi lucru îl face orice volant.

Încercaţi experienţa de a opri un motor electric al unui ventilator apucând strâns de elicea lui. Dacă ventilatorul nu e foarte mare iar motorul lui foarte puternic veţi reuşi să-l opriţi. Dar dacă în locul elicei acelui ventilator aţi monta un volant având acelaşi diametru cu cel al elicei, dar greutatea de câteva kilograme, situaţia se va schimba radical. Motorul va porni mai greu decât cu elicea, dar după ce volantul va ajunge să se rotească cu viteza nominală a motorului respectiv, nu veţi mai putea să opriţi acel motor decât cu eforturi foarte mari. De ce ? Pentru că energia consumată de motor pentru a roti acel obiect metalic greu, va fi doar acea energie care va ajuta ca acesta, prin rotaţia sa, să transfere greutatea momentului de rotaţie…

Acest principiu este unul cunoscut de ingineri de foarte mult timp. Unii dintre ei chiar au imaginat şi s-au şi realizat diferite tipuri de motoare inerţiale cu aplicabilitate în transporturi, fie ele maritime sau terestre. Unul din aceşti ingineri, de renume mondial, a fost Gogu Constatinescu. Din păcate interesele industriei auto şi petroliere care este condusă în întregime de capii sistemului bancar mondial, au făcut ca aceste motoare centrifugal inerţiale să nu fie niciodată introduse în producţia de serie.

Orice rotaţie înseamnă transformarea greutăţii în lucru mecanicOrice rotaţie a oricărui obiect este transformarea greutăţii obiectului în moment de rotaţie şi forţă centrifugă, adică în lucru mecanic.

Cu alte cuvinte în felul acesta putem avea energie liberă direct din gravitaţia terestră. Condiţia esenţială este ca acel obiect să fie un volant, adică indiferent dacă vorbim de un disc, de o sferă sau de un cilindru, trebuie ca un procent covârşitor din masa sa să fie repartizat pe circumferinţă, iar viteza de rotaţie să fie cât mai mare.

Cu cât viteza va fi mai mare cu atât un procent mai mare din greutatea acelui volant se va însuma cu momentul de rotaţie până ce la o anumită viteză foarte ridicată întreaga greutate se însumează momentului de rotaţie. În acel moment forţa centrifugă este foarte mare şi întreaga energie acumulată de acel volant este mult mai mare decât greutatea lui în stare de repaus. Atunci, energia consumată de motorul care pune în mişcare acel volant va fi doar un infim procent din energia totală acumulată în felul acesta de volantul respectiv.

Mai multe informaţii despre mecanismul intim prin care un volant, şi în general orice obiect în mişcare de rotaţie acumulează energie cinetică extrăgând-o din gravitaţia terestră, găsiţi în cartea pe care o voi publica anul care vine : „De la hidrocarburi la gravitaţie – normalitate sau revoluţie ?!...”

Vedem deci că de fapt volanţii nu desfid în nici un fel legile fizicii ci pur şi simplu le aplică…

E vorba de primul manual de fizică studiat în liceu, acela în care învăţăm despre masă, inerţie, moment de rotaţie, viteză unghiulară, etc., adică despre fizica newtoniană…

Prin ce desfide un volant fizica ? Prin nimic… Doar proştii care nu ştiu fizică pot afirma că acesta desfide fizica…

Există doar interese şi prostie

Şi dragii mei cititori, să ştiţi că acelaşi lucru se petrece cu marea majoritate a tehnologiilor „free energy". Sunt prezentate de nişte prompterişti inculţi dornici de senzaţional, drept dispozitive care ar încălca legile fizicii…

Nici pe departe. Nici motoarele magnetice, nici generatoarele fără mişcare, nici colectoarele de energie radiantă nu încalcă legile fizicii, nici chiar transformatorul amplificator rezonant armonic al lui Tesla nu încalcă legile fizicii… Absolut toate tipurile de colectoare de energie liberă sunt mecanisme ingenioase care exploatează inteligent legile fizicii.

Doar că ele nu sunt suficient de bine înţelese de cei care le prezintă marelui public datorită unei slabe sau chiar inexistente culturi tehnico-ştiinţifice.

Iar deoarece această situaţie este convenabilă pentru cei care controlează sistemul energetic învechit şi ineficient actual, televiziunile şi presa în general, sunt încurajate să continue să folosească pe post de prezentatori pentru asemenea tehnologii oameni care nu numai că nu au cultură tehnico-ştiinţifică dar de cele mai multe ori nu cunosc nici cele mai elementare legi ale fizicii. Cu stimă ! CCD.

Lăcomia ucide energia liberă

30.09.2013

Acum ceva timp puneam pe pagina mea de facebook un mesaj destinat domnului Bogdan Bunea Liviu care prin saitul său intitulat „ATLANTIS DEPARTAMENT - Bogdan BUNEA" oferă spre vânzare grupuri energetice cu energie liberă care-şi bazează funcţionarea pe principiul amplificării energiei cinetice cu ajutorul volanţilor. Primul asemenea dispozitiv este cel realizat de domnul Chas Campbell din Australia despre care am mai publicat deja aici.

Acest dispozitiv este unul „open source" şi deoarece se bazează pe proprietatea volanţilor de a extrage energia din câmpul gravitaţional terestru, proprietate bine cunoscută de tehnologia umană încă din vechime, nici nu se pune problema de a-l putea breveta (de altfel motoarele centrifugal inerţiale au fost deja brevetate cu foarte mulţi ani în trecut de inginerul român Gogu Constantinescu) şi ca atare orice oficiu de brevete care ar breveta aşa ceva ar face clar un abuz..

Problema pe care doresc s-o supun atenţiei dumneavoastră e următoarea. Când am auzit prima dată despre „generatorul cinetic de energie liberă" al domnului Bogdan Bunea, în primul moment m-am bucurat, pentru ca văzând concret despre ce e vorba să mă întristez amarnic.

Ca urmare am postat pe pagina mea un mesaj, către dumnealui. Deoarece dumnealui face parte dintr-un grup cu care pagina mea e interconectată, sunt convins că scrisoarea mea deschisă către dumnealui a ajuns la destinaţie. Dar aşa cum veţi vedea unei asemenea scrisori nu ai ce să-i răspunzi. Ca urmare iată scrisoarea:

« Mesaj către domnul Bunea care ne oferă la următoarea adresă :

http://www.inventatori.go.ro/generator.htm soluţii energetice aşa zis „Free energy". La prima vedere pare lăudabilă iniţiativa. Dar ia să vedem noi, oare chiar sunteţi atât de bine intenţionat pe cât pare, domnule Bogdan Bunea Liviu ? :

Să luăm cazul unui grup energetic de 5 KW posibil a fi util într-o gospodărie. Este situat pe poziţia a cincia pe tabelul dumneavoastră. . Preţul lui este de 9000 euro. Asta înseamnă 36000 lei. Considerând că am consuma 5KW/zi adică 1800 Kw pe an din această sumă am plăti curentul pe care l-am consuma în decurs de 20 de ani. Pe de altă parte tipul de alternator cu care-i dotat acest grup, este chinezesc. Un alternator chinezesc de 5 Kw costă maximum 200 de euro (pentru

comenzi de peste zece bucăţi). Ar mai costa tabloul electric şi motorul de antrenare împreună cu volantul încă 200 de euro. Adică groso-modo cel mult 500 euro.

Domnule Bunea, ce cretin ar trebui să fiu ca să cumpăr aşa ceva cu preţul curentului pe care urmează să mi-l producă timp de 20 de ani, adică cu alte cuvinte să-mi plătesc energia electrică pe 20 de ani în avans ? Nu e mai simplu să plătesc cu picătura lună de lună la reţeaua naţională ? Şi mai aveţi dumneavoastră şi pretenţia de a vinde un număr minim de 21 de bucăţi per comandă…

Pe de altă parte, cum să dau eu un preţ de 20 de ori mai mare pe un produs în care dumneavoastră aţi băgat doar cel mult 500 de euro ?

De aceea nu merge omenirea înainte, pentru că suntem exagerat de lacomi şi de egoişti… 16.09.2013 »

După cum vedeţi, e limpede ca lumina zilei. Acelaşi aspect pe care-l discutam şi atunci cînd, în articolele dedicate aşa ziselor energii regenerabile, demonstram că nu avem de-a face cu energie liberă, ci cu plata în avans a energiei pe care urmează să o consumăm în anii următori, mult peste timpul de amortisment al investiţiei ca produs finit.

Iar plătim în avans !

Problema s-a dovedit a fi gravă, în momentul în care am descoperit un alt domn „plin de bune intenţii“ care patronează un sait asemănător, (http://valyenergistar.ro) oferind acelaşi tip de colector enrgetic cu volanţi. Aici, acesta poartă numele de „sistem autonom“ sau „generator VEL“.

Şi aici pare lăudabilă iniţiativa până în momentul în care accesezi preţul (unicul afişat de altfel) pentru un greup energetic de 16,5 Kw. Deşi comercializat prin comandă cu bucata, are preţul de un euro pe watt. Cu alte cuvinte pentru acest dispozitive cumprătorul ar trebui să ofere 16500 euro, adică aproximativ 70 000 lei.

Dacă considerăm un consum mediu de jumătate din capacitatea energetică a acestui grup drept consum pe zi, ceea ce e rezonabil pentru o gospodărie mare, factura anuală de curent electric ar fi de 1500 lei pe an. ***Ca urmare cumpărăm grupul energetic cu preţul energiei electrice pe următorii 46 de ani.***

Şi la fel ca şi-n cazul domnului Bunea spun următorul lucru: cât de prost ar trebui să fiu eu în calitate de potenţial client, ca să ccept să cheltui banii pe acest dispozitiv, care, ca preţ de producţie nu depăşeşete 700 de euro ?!... hai să spunem că ar fi o mie, dacă luâm în calcul carcasa antifonată în care este introdus.

Păi dragilor, la fel ca şi-n mesajul către domnul Bunea spun că e mai ieftin şi mult mai convenabil să plătesc facturile lună de lună, către distribuitorul naţional, sau, dacă chiar am banii aceştia, cu ei voi putea să-mi realizez singur, chiar dacă nu am nici un fel de pregătire tehnică – apelînd în acest caz la meseriaşi pricepuţi – cel puţin douăzeci de bucîţi din discutatul grup

energetic.

În acest caz vreau să atrag atenţia asupăra unor aspecte mult mai importante. Astfel cele două iamgini din care e compus grupajul fotografic de mai sus sunt extrase de pe saitul sus pomenit. Ceea ce se vede în imaginea din dreapta constituie ceea ce e eascuns în carcasa neagră din stânga. După cum vedeţi, la fel ca şi la domnul Bogdan Bunea avem de-a face cu un grup energetic cu volant care urmează conceptul domnului Campbell.

Atenţionez că deşi la punctul patru din lista de mai sus, domnii de la „Valyenergistar“ spun că „generatoarele“ lor au puteri de până la 20 Kw, acestea sunt construite cu motoare asincrone (sau cel puţin aşa pare din imagini şi din film). Practic atât motorul mic din imaginea din dreapta cât şi cel albastru – mare sunt motoare asincrone, cel mare lucrând în regim de „generator“. Asta duce la costuri de producţie mai reduse, căci orice motor asincron, este de cel puţin două – trei ori mai ieftin decât maşina electrică de aceiaşi putere concepută să lucreze ca „generator“.

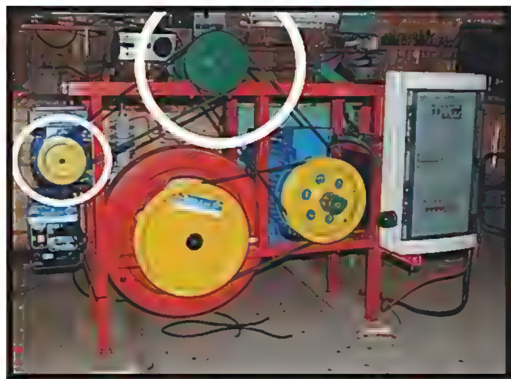
Ca urmare ceea ce s-ar ascunde în carcasa neagră, indiferent de putere, va avea un preţ de producţie chiar mai mic decât ceea ce oferă domnul Bogdan Bunea pe saitul său. Şi pentru că veni vorba de domnul Bogdan Bunea, trebuie să vă spun că fotografia grupului energetic afişată pe saitul dumnealui este preluată de pe un sait dintr-o ţară din Asia, ceea ce ar putea însemna că de fapt firma dumnealui nici nu a reuşit să producă vreun grup prorpiu.

Pe câtă vreme ceea ce vedeţi în dreapta fotografiei de mai sus este realizarea românaşilor noştri. Deci aceştia au măcar meritul că oferă un film de prezentare reprezentând realizarea lor. Va urma. CCD

Partea a doua

E greşit !

Un alt aspect asupra căruia vreau să atrag atenţia este faptul că acest dispozitiv tehnic prezentat în film şi ca urmare în imaginea din dreapta de mai sus, este, după umila mea părere, prost conceput.

Remarcaţi că între motorul de antrenare din stânga şi cel antrenat din dreapta (care îndeplineşte funcţia de „generator”) este o descreştere de viteză în două trepte, atât fulia verde cât şi cea galbenă a motorului mare, fiind mai mari decât cea a motorului de antrenare. Asta ne arată clar că motorul, de antrenare are o turaţie de lucru dublă faţă de „generator”. Nimic nu e greşit până aici. Greşit şi cu adevărat grav este faptul că volantul menit a acumula energie din gravitaţie prin rotire este legat cinetic nu de motorul de antrenare ci de cel antrenat. Asta înseamnă că el se va roti cu viteza de sincronism a maşinii electrice „generatoare”, iar dacă acesteia îi scade turaţia printr-o depăşire a puterii extrase din ea, de un număr prea mare de ori şi la intervale scurte, va scădea într-un târziu şi turaţia volantului, fapt ce va duce implicit la scăderea tensiunii debitate şi pe cale de consecinţă a vitezei motorului de antrenare. Ca urmare prin folosire îndelungată, acest „generator” cinetic se poate opri din funcţionare.

O proiectare şi o realizare corectă a acestui ansamblu ar fi trebuit să fie realizată cu cel puţin doi volanţi. Unul mic de circa cinci kilograme, montat direct pe axul maşinii antrenoare, alături de fulie, iar cel mare care acum e dedesubt antrenat de „generator” ar fi trebuit montat pe axul cu fulie verde. Să considerăm că avem o turaţie de lucru a motorului de antrenare de 3000 rotaţii pe minut iar a generatorului de 1500 de rotaţii pe minut. Conform raportului dintre cele trei fulii în mod sigur antrenarea „generatorului” se face la puţin peste 1600 de rotaţii.

Viteza la care se roteşte axul verde este undeva pe la două mii. Să analizăm ce s-ar întâmpla

dacă s-ar construi aşa cum am spus. Volantul de pe axul motorului de antrenare va face ca inerţia să împiedice scăderea de turaţie a motorului de antrenare, adică va menţine o rotaţie constantă a acestuia la valoarea nominală. În acelaşi timp va acumula suficientă energie pentru a putea antrena tot la viteză constantă volantul mare care s-ar afla pe axul verde. În această situaţie, datorită faptului că volanţii acumulează cu atât mai multă energie cu cât se rotesc mai repede, acesta va acumula o energie cinetică uriaşă, la turaţia de circa două mii de rotaţii, ceea ce reprezintă o viteză mai mare decât cea a „generatorului". Urmare va fi că acesta chiar dacă prin extragerea unei puteri care să-l forţeze la a-i scădea viteza de rotaţie, va fi împiedicat să încetinească din următorul considerent: în primul rând pentru că volantul mare nefiind antrenat de el ci de motorul de antrenare va avea o turaţie mai mare şi o inerţie uriaşă care va învinge uşor tendinţa de a fi încetinit în ciuda faptului că fulia sa e mai mică decât cea a „generatorului". O construcţie a sistemului cinetic în acest fel asigură o fiabilitate mare, o funcţionare constantă şi sigură în parametri şi ca urmare chiar dacă prin utilizarea unui motor asincron pe funcţie de generator, în general scade randamentul general al ansamblului electrotehnic, această scădere e compensată de cantitatea mai mare de energie acumulată de volanţi …

Am spus mai sus că acest ansamblu ar fi trebuit construit măcar cu doi volanţi. Ce-am vrut să spun, este faptul că în cazul utilizării acestui grup energetic în condiţii grele, adică cu variaţii mari de putere şi consum care pentru scurte perioade pot depăşi puterea nominală debitată se poate adăuga un alt volant mai greu decât cel de pe axul verde, şi care să fie antrenat de la „generator" printr-un raport uşor descrescător întocmai ca la imaginea de faţă.

Acest volant fiind mult mai greu decât cel de pe axul verde, va compensa viteza scăzută de rotaţie printr-o masă mai mare şi fiind cuplat direct cu „generatorul" va contribui direct la „frânarea" tendinţei de oprire a acestuia atunci când sarcina crescută are tendinţa să-l încetinească. În această situaţi practic „generatorul" fiind ajutat în mod egal atât de volantul de antrenare de pe axul verde cât şi de cel antrenat aflat alături.

Mai grav !

Ce e foarte grav este mesajul pe care-l postează dumnealor pe ultima poziţie la pagina unde descriu „generatorul" lor „VEL" (mesaj pe care l-am încercuit cu roşu) :

« Generatoarele VEL sunt echipate cu sistem control satelit pt.a nu se încerca copierea acestei tehnologi in cazul in care se constată că a fost copiata de catre cunmparator prin desfacerea acestuia Acesta se obliga prin contract la o despagubire de 2 000 000 de euro.»

Textul dintre ghilimele este copiat identic, deci spaţierea cuvintelor, lipsa celui de-al doilea i de la cuvântul tehnologii precum şi litera mare la jumătatea propoziţiei le aparţin.

Este incorect şi necinstit, faptul că respectivii domni de la „Valyenergistar" îşi arogă prin această clauză contractuală, drepturi de proprietate asupra unui concept „open source", şi mai cer şi o despăgubire uriaşă de două milioane de euro ! Să fie clar un lucru pentru toată lumea : acest concept de amplificare centrifugal inerţială a energiei cinetice a fost brevetat deja de către domnul inginer român Gogu Constatinescu, prin motoarele sale centrifugal-inerţiale, iar grupul energetic compus dintr-un motor, un lanţ de volanţi interconectaţi cinetic şi un generator este sistem „open source" oferit cadou lumii întregi de domnul Chas Campbell, acum mai bine de zece ani în urmă !

Trebuie să spun că dacă o comercializare cu preţ dublu, hai să spunem triplu faţă de cel de producţie se încadrează în practicile uzuale comerciale, a oferi un produs cu preţul de peste zece ori mai mare decât costurile de producţie intră clar în sfera infracţionalităţii economice.

Înainte de 1989 asemenea practici erau drastic şi imediat sancţionate de către lege, respectivii fiind condamnaţi de către statul român, la ani grei de închisoare pentru speculă şi înşelătorie.

Remarcaţi lăcomia ascunsă în spatele acestor oferte şi mentalitatea de a profita de lipsa de cultură a clienţilor care nu ştiu să aprecieze valoarea reală a ceea ce cumpără.

Şi aşa cum spun în titlu, asemenea practici ucid răspândirea conceptului de energie liberă, şi creează sau întreţin în mentalul public un sentiment de neîncredere în aceste tehnologii. Cred că ce-a fost de demonstrat am demonstrat.

Post Scriptum

Zilele acestea am fost contactat de către domnul Bogdan Bunea Liviu. Am conversat un pic pe secţiunea de discuţii a paginii de Facebook. Dumnealui a invocat raţiuni de ordin economic şi mai ales de ordin administrativ pretextând că de fapt preţurile la care se comercializează grupurile energetice de pe saitul Atlantis, sunt stabilite de producător, care este un O.N.G. : Atlantis Departament …

Nu contest poate că are dreptate. Probabil că nu depinde de dumnealui stabilirea preţurilor, deşi dumnealui conduce acest O.N.G., dar aşa cum i-am comunicat, atât timp cât grupurile energetice respective sunt comercializate la preţuri de zece şi chiar peste zece ori mai mari decât valoarea subansamblurilor componente, oricine va face asta-şi va bate singur cuie-n talpă şi pe de altă parte va contribui la menţinerea neîncrederii populaţiei în aceste tehnologii. Şi chiar dacă dumnealui invocă raţiunile economice şi faptul că acestea nu au de-a face cu actele de binefacere, e o diferenţă ca de la cer la pământ între a vinde la preţuri de zece ori mai mari şi a vinde la preţul just… Iar a vinde la preţ just, nimeni şi nicăieri nu va considera a fi un act de binefacere. Dar aşa cum spuneam la un moment dat în discuţia cu dumnealui, în zilele noastre, este la mare stimă ştiinţa marketingului, adică ştiinţa de a înşela clientul… Păcat că forurile în drept permit asta… Când hoţia şi înşelătoria ajung să fie politici de stat sau ajung să fie considerate normale fie şi sub numele de marketing… societatea e condamnată…

În aceste condiţii şansele ca o schimbare de paradigmă, care să ducă la eliberare, să se mai producă, sunt extrem de mici, chiar dacă unii ca mine sau ca dumnealui avem intenţii bune şi dorim să facem ca această paradigmă să se schimbe.

Cu stimă ! CCD.

Megatalhăria energetica şi crima gazelor de sist Prima parte

15.10.2013

Jaful

Un concetăţean de-al nostru făcea o remarcă relevantă pe pagina sa de Facebook:

« N. N. MIE îmi zic copiii : măiiii tatucule da voi în 50 de ani n-aţi produs nimic ?... - stau şi mă uit înlemnit ! AU DREPTATE COPIII. DACĂ NU SE MAI vede nimic ?! LACUSTE ! ...s-a ales prafu' ...copiii nu ştiu ce era…»

La această remarcă a primit următorul comentariu :

«L.C. *Când băiatul meu avea vreo 2 – 3 ani, pentru că a venit vorba de macarale, am căutat în tot Ploieştiul să-i arăt o macara. N-am găsit. Ţin minte, în copilăria mea ca era plin de macarale, iar acum nu găseşti una să o poţi arăta copiilor. Asta spune tot despre dezvoltarea sau regresul unui stat.*»

Dacă vrei să pui stăpânire pe bogăţia cuiva trebuie să i-o furi

Să fie clar pentru toată lumea un lucru, căci am văzut că mulţi fac o greşeală fatală, considerând că ceea ce se întâmplă acum cu patria şi poporul nostru se numeşte comunism, sau criptocomunism. Asta dovedeşte că acei care afirmă asta, habar nu au ce este sau măcar ce ar trebui să fie comunismul… sunt convins că dacă-i iau la bani mărunţi pe cei ce afirmă acest lucru nici unul din ei nu au citit operele lui Marx şi Engels… Nu ! Ce se întâmplă de 24 de ani nu e altceva decât un amestec omogen de mafie şi capitalism sălbatic, adică mai concret un capitalism mafiot sălbatic

de tipul celui caracteristic începutului capitalismului mondial, adică al celui din secolul 17 – 18 din perioada formării Statelor Unite ale Americii când în societate predominau structurile de tip criminal. Aceste structuri se îmbogăţeau nemeritat pe seama jefuirii rezultatului muncii celor mulţi.Cei care fac asta sunt cei care se aflau cândva înainte de ’89 în eşalonul doi şi trei din conducerea R.S.R., anume funcţionarii mărunţi, cărora nu le plăcea munca şi care se doreau a fi la fel de bogaţi ca cei din eşalonul unu dar fără a avea capacităţile intelectuale, organizatorice şi de muncă ale acestora – într-un cuvânt cozile de topor ale poporului român.

Aceştia au înfăptuit lovitura de stat din decembrie 1989 prin înscenarea televizată şi prin crimele din acele zile care au culminat cu inimaginabilul asasinat comis în zi de Crăciun prin care au ucis pe preşedintele ţării noastre şi pe soţia sa.

În ce mă priveşte, consider că doar un prost mai poate crede că acel simulacru de proces a fost justiţie ! Justiţie ar fi însemnat un proces corect într-o sală de tribunal nu o mascaradă într-o cameră mizeră din cazarma unităţii de artilerie din Târgovişte… Ce a fost atunci se poate numi orice numai proces nu ! Iar capetele de acuzaţie… Vă rog să le analizaţi.

Veţi constat că toate acele capete de acuzaţie sunt perfect imputabile „politicii” duse de cei care n-eu ucis atunci preşedintele şi de către toţi urmaşii lor. De fapt vorbim de aceiaşi clică de tâlhari lipsiţi de scrupule… Interesant este că au avut grijă să abroge pedeapsa cu moartea şi crimele de înaltă trădare şi de subminare a economiei naţionale care erau pedepsite cu moartea… adică au avut grijă să se pună la adăpost de lege… De legea lor! … Dar să nu uităm că există o lege mult peste legea lor… aceea a poporului !... Aceea a strămoşilor care şi-au dat viaţa pentru ca noi să avem acum o ţară…

Sistemul Energetic Naţional a crescut odată cu ţara

Şi acum deşi poate să vi se pară irelevant am să vă spun că acest lucru are o legătură foarte strânsă cu subiectul articolului de faţă. Înainte de 1989 timp de peste 50 de ani Republica Populară şi ulterior Socialistă România a cunoscut o permanentă şi susţinută creştere economică dublată de o la fel de permanentă şi susţinută creştere a populaţiei. Practic a fost o perioadă de câteva decenii în care ţara noastră a avut cel mai înalt indice de creştere economică şi cea mai mare rată a natalităţii din Europa.

Asta a făcut ca în acea perioadă numărul de fabrici şi uzine existente pe teritoriul patriei să depăşească cu mult cifra de 5000 de unităţi economice productive. Pe lângă ele existau cam tot pe atâtea staţii de mecanizare a agriculturii, cam jumătate din această cifră întreprinderi de stat cu profil agricol fie zootehnic fie vegetal, exista cel mai amplu şi bine pus la punct sistem de regularizare a râurilor din ţară, dublat fireşte de cel mai complex şi bine pus la punct sistem de irigaţii din toată Europa acelor vremuri.

În acelaşi timp în fiecare oraş din ţară existau câteva zeci e macarale care trebăluiau alături de betoniere şi aparate de sudură în cadrul şantierelor de construcţii civile. Şantierele de construcţii civile erau, fireşte dublate de cele de construcţii industriale.

Fiecare din acele macarale aveau motoare de câteva zeci de kw. Fiecare din fabricile şi uzinele de care am vorbit aveau sute şi chiar mii de motoare electrice cu puteri cuprinse între câţiva kilowaţi şi câteva sute de kw şi de asemenea cele cinci – şase oţelării mari din ţară consumau cantităţi industriale de energie electrică în topitoriile şi laminoarele lor.

Toate staţiunile de mecanizare a agriculturii şi cele de irigaţii precum şi toate fermele agricole aveau la rândul lor însumat mii de motoare electrice de mică şi mare putere, (pompele de irigaţii aveau unele din cele mai mari motoare electrice de tip industrial) care la rândul lor, la nivel naţional se constituiau într-un consumator important.

Ce v-am expus aici este doar un procent de circa jumătate din consumatorii electrici industriali. Trebuie să ne mai amintim că capacitatea de prelucrare a combinatelor petrochimice şi chimice din ţara noastră era suficient de mare pentru a putea face faţă extracţiei de ţiţei la nivelul

întregii Europe.

În acelaşi timp tot acest consum energetic era dublat de consumul populaţiei care la nivelul datei de 1 ianuarie 1990 era de 23, 5 milioane de locuitori.

Sistemul Energetic Naţional s-a dezvoltat din aproape în aproape începând cu primele hidrocentrale (cele de la Porţile de Fier, Bicaz, sau Vidraru din deceniul 6 al secolului trecut) până ce a ajuns ca la data de 1 ianuarie 1990 România să aibă aproximativ 120 de hidrocentrale şi mai multe zeci de termocentrale. Puterea acestor instalaţii energetice era de la câteva zeci de Mw la sute de Mw. În afara acestora în fiecare oraş din ţară erau Centrale Electro-Termice (CET) de oraş şi de cartier care asigurau energia în locuinţele oamenilor.

Minciuna

Acum poate a venit timpul să spulberăm şi minciuna sfruntată conform căreia sistemul energetic naţional nu făcea faţă consumului populaţiei fiind subdimensionat şi de aceea comuniştii îi lăsau pe oameni în frig în case. Nu e adevărat !! Acest fapt se întâmpla datorită trădătorilor sus pomeniţi, acele cozi de topor care au preluat puterea după 1989 şi care pe vremea aceea erau funcţionari mărunţi prin oraşele şi întreprinderile ţării, şi care, din exces de zel şi slugărnicie, raportau de multe ori, mai multă producţie decât se făcea, ducând la erori în gestionarea resurselor ţării. Din cauza lor se ajungea adesea ca populaţia să fie obligată să rămână pe întuneric deoarece datorită incompetenţei lor, sectorul industrial se trezea în anumite momente cu vârfuri de consum nejustificate. A opri curentul în anumite sectoare industriale este absolut imposibil. Astfel spre exemplu oprirea curentului unei oţelării are ca rezultat răcirea oţelului în cuptor. Acel oţel odată răcit nu mai poate fi retopit şi ca urmare întregul cuptor cu toată şarja de oţel din el trebuie dărâmat şi construit altul. Aceiaşi este situaţia şi în sectoarele unde se lucra cu sticlă şi de asemenea situaţia era chiar mult mai periculoasă în sectorul chimic unde oprirea curentului anumitor instalaţii putea avea ca rezultat explozia unor secţii întregi al acelor uzine chimice.

În această situaţi raportările false făcute de trepăduşii incompetenţi din oraşe făcea ca la un moment dat aceştia să fie obligaţi să oprească curentul sau alimentarea cu gaz metan a populaţiei.

Cei ce făceau asta, să fie clar pentru toată lumea, sunt trădătorii care în ultimii 24 de ani au distrus patria, au distrus toate aceste fabrici, uzine, instalaţii de irigaţie, flota comercială, instalaţiile militare, şi una peste alta tot sectorul industrial – agricol şi minier al ţării.

Sistemul Energetic Naţional făcea cu brio faţă consumului acelor vremuri, căci el fusese proiectat şi construit odată cu dezvoltarea ţării, deci pe măsură ce a crescut necesarul de consum au crescut şi numărul şi puterea unităţilor de producţie energetică. Cu o justă administrare acel sector energetic făcea faţă lejer, consumului întregii ţări. Dacă nu puteţi crede asta, intraţi în biblioteci şi studiaţi anuarele statistice ale României dinainte de 1989. Veţi vedea care erau capacităţile industriale şi energetice ale R.S.R.

În timp ce capacităţile energetice naţionale au crescut, puterea „consumatorilor" a scăzut

De atunci şi până in prezent industria a fost distrusă, astfel încât în prezent nu mai sunt funcţionale decât circa zece la sută din numărul întreprinderilor existente atunci.

De atunci şi până în prezent sistemul de irigaţii şi toate dar absolut toate întreprinderile agricole de producţie, fie de stat fie cooperatist, au fost desfiinţate,

De atunci şi până acum sectorul de construcţii navale şi de asemenea flota maritimă şi fluvială a României a dispărut.

De atunci şi până acum nu s-a mai construit nici un bloc în nici un oraş al ţării şi toate acele mii de macarale existente în toate localităţile din ţară au fost date la fier vechi.

De atunci şi până acum mai mult de trei sferturi din capacităţile petrochimice ale ţării au fost închise şi multe din ele tăiate şi date la fier vechi.

De atunci şi până acum majoritatea oţelăriilor ţării au fost închise sau şi-au redus activitatea.

De atunci şi până acum sectorul miner al României a fost aproape desfiinţat… rămânând

funcţional doar circa un sfert din cel de cărbune.

De atunci şi până în prezent populaţia reală a României a scăzut cu peste cinici milioane de locuitori, adică s-a redus la trei sferturi din cât era atunci.

Dar nici una din capacităţile energetice ale ţării nu a fost desfiinţară. Ca urmare întreaga energie care „se producea” la 1 ianuarie 1990 „se produce” şi în prezent.

Ba mai mult, în anii care au trecut de atunci au mai fost date în folosinţă peste 30 de noi hidrocentrale, cele două reactoare ale centralei nuclear electrice de la Cernavodă şi în ultimii 5 ani au mai apărut şi parcurile de centrale eoliene care la nivel naţional produc cât centrala de la Cernavodă precum şi de asemenea capacităţile fotovoltaice care la nivel naţional sunt foarte importante..

Ca urmare sectorul energetic naţional are în prezent o putere instalată totală mai mare cu circa 5 Gwh. În acelaşi timp şi producţia de gaze naturale s-a menţinut la acelaşi nivel de atunci având chiar o uşoară creştere.

Ca urmare în condiţiile în care consumul energetic total s-a redus faţă de data de 1 ianuarie 1990 la circa jumătate din cât era atunci, nouă, populaţiei, ni se vând an de ani gogoşi că suntem nevoiţi să importăm energie pentru a justifica permanentele creşteri de tarife.

Datele pe care le-am furnizat eu acum aici le puteţi verifica fiecare dintre dumneavoastră intrând pe Wikipedia şi încercând să aflaţi care-i puterea instalată sau puteţi intra pe saitul Sistemului Energetic Naţional unde se vede permanent cât este consumul momentan la nivel naţional.

http://ro.wikipedia.org/wiki/Sistemul_Energetic_Na%C8%9Bional

Vă pot informa că eu, în calitate de electrician, am fost interesat să aflu aceste lucruri tocmai pornind de la faptul că nu exista şi nu există nici o justificare pentru creşterile de tarife din toţi aceşti ani, în condiţiile în care industria ţării a dispărut. Ca urmare e logic pentru oricine că de fapt populaţia României are dreptul la energie electrică gratuită, având în vedere că surplusul energetic este imens, practic consumul la nivelul întregii ţări fiind de circa jumătate din puterea instalată a Sistemului Energetic Naţional. Şi toată această putere instalată a fost instalată majoritar de părinţii şi bunicii noştri…

Cel puţin consumul populaţiei care e cam o treime din consumul la nivel naţional categoric poate fi pus lejer pe seama capacităţilor de producţie hidrologice construite de părinţii şi bunicii noştri.

Cu toate acestea, în condiţiile unei industrii de doar zece la sută din cea de acum 25 de ani, şi a unei populaţii reale de doar 18 milioane de locuitori, consumul energetic naţional este raportat în mod fals ca fiind de peste 7 – 8 Gwh însoţit mereu de minciuna că nu ar fi suficientă energie şi ca urmare trebuie să importăm, astfel importurile justificând creşterile de tarife. Va urma. CCD

Partea a doua

Realitatea

Realitatea este că cei aproximativ 17 Gwh instalaţi la un consum naţional de doar 7-8 Gwh, sunt dublul consumului naţional. Ca urmare, populaţiei nu ar trebui să-i vândă nimeni energia electrică, ea trebuind să fie gratuită, tarifele încasate de la consumatorii industriali fiind suficiente pentru întreţinerea sistemului.

Se naşte întrebarea : ***ce se întâmplă cu acest surplus de energie electrică şi de gaze naturale ? Este dat de pomană mafiei energetice internaţionale de către trădătorii care au pus***

mâna pe conducerea sectorului energetic naţional.

Deschideţi o hartă a Sistemului Energetic Naţional şi veţi constat surprinşi că energia de la Cernavodă nici măcar nu ajunge în ţara noastră ci pleacă din ţară după ce trece prin staţia de transformare de Isaccea pe două linii paralele una de 400 KV (roşie) şi alta de 750 KV (singura din ţară de altfel – albastru), îndreptându-se direct spre Bulgaria şi Republica Moldova… Interesant este că doar o mică parte din această energie va ajunge să fie utilizată de concetăţenii noştri de peste Prut, cea mai mare parte mergând spre mafia sectorul energetic din fosta Uniune Sovietică, mai exact Ucraina de azi. http://www.transelectrica.ro/StareSistem/protocoale/starea_sistemului.php

Şi pentru că se desprinde clar concluzia că jumătate din producţia energetică a ţării este dată altora în vrem ce noi murim de frig în case lipsiţi de mijloace de a plăti energia din ce în ce mai scumpă, guvernul mai are de gând să mai construiască o capacitate hidroelectrică de 1 Gwh anume cea de la Tarniţa – Lăpuşteşti care va deveni astfel cea mai mare hidrocentrală din interiorul ţării. Pentru ce oare ?...

Este clar că avem energie mult mai multă decât putem consuma, şi mai ales se preconizează că vom avea şi mai multă. De altfel în ultimul timp au fost câţiva oficiali din guvern şi de prin agenţiile guvernamentale legate de energie care chiar au recunoscut că avem energie şi că nu avem cui s-o vindem… ***interesantă declaraţie nu-i aşa !? N-avem cui s-o vindem dar nu ne gândim să scădem tarifele pentru populaţie şi să permitem populaţiei să se încălzească peste iarnă cu energia care-i aparţine de drept.***

http://www.agerpres.ro/media/index.php/economic/item/227925-Ponta-In-acest-an-avem-surplus-de-energie-electrica-dar-nu-avem-cui-so-vindem.html

Gazele naturale

În acelaşi timp trebuie să ştiţi că şi în privinţa rezervelor de gaze naturale, ţara noastră stă foarte bine. Şi mă refer aici la rezervele de gaze naturale clasice, unde avem mai multe zăcăminte uriaşe, exploatabile prin tehnologia clasică şi care pot asigura consumul naţional de gaze naturale pe mai multe decenii de acum înainte. E vorba de zăcămintele din Marea Neagră, şi cele din Ardeal.

Ca urmare se naşte firesc întrebarea retorică… : ***cui sunt necesare gazele de şist ?*** Mai ales dacă vom mai lua în calcul un factor extrem de important: tehnologia de exploatare a cestor gaze este una suficient de costisitoare ca să fie total ineficientă din punct de vedere economic – preţul metrului cub de gaze extras prin fracturare hidraulică este de fapt mult mai mare decât cel al gazelor naturale extrase din pungi de gaze prin extracţie clasică.

Ca urmare ce rost are toată această, zbatere a celor de la Chevron şi de la alte multinaţionale americane ?... ***Rezultă răspunsul logic că în nici un caz nu ne sunt necesare aceste gaze nouă, şi nici lor, decât dacă au cu totul alt scop decât cel economic.***

Se urmăreşte desfiinţarea poporului român şi dispariţia ţării

Dacă vrei să pui stăpânire pe bogăţia cuiva trebuie să i-o furi, ori asta se poate face fie luptându-te direct cu proprietarul respectiv fie determinându-l să-şi păsărească casa. Asta se face acum. Prin otrăvirea sistematică a teritoriului ţării se urmăreşte să fim obligaţi să ne părăsim ţara împrăştiindu-ne în întreaga lume. În felul acesta cei care fac asta vor deveni stăpâni fără oprelişti pe toate bogăţiile ţării şi fireşte şi pe tehnologiile zeilor din oraşele subterane ale ţării (vedeţi mai jos !). Şi mai ales se va reuşi un lucru mai important pentru ei, va dispărea proprietarul de drept al acestor bogăţii.

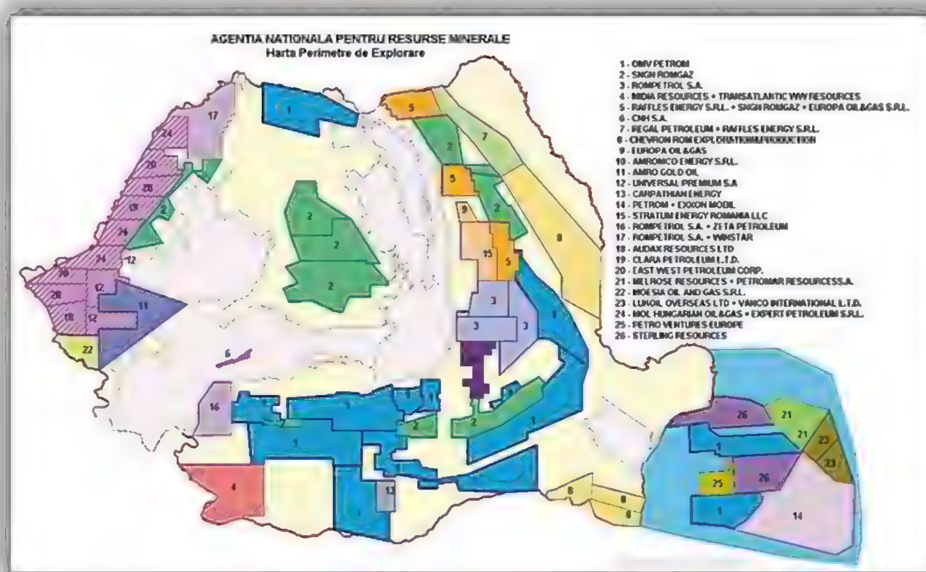
Oricât vi s-ar prea de şocantă afirmaţia mea, vă rog să o luaţi nu ca pe o ştire de SF ci ca pe un adevăr. Sunt un număr destul de mare de agenţi şi ziarişti care s-au învârtit la viaţa lor prin anumite cercuri ale structurilor secrete internaţionale care au afirmat de mai multe ori că undeva prin cercurile politice americane se vehiculează ideea că România nu va mai exista în următorii 50 de

ani. De asemenea aceşti ziarişti şi unii ofiţeri din structurile de securitate au afirmat tot în repetare rânduri faptul că de mai bine de două secole se urmăreşte desfiinţarea poporului român şi ştergerea de pe harta lumii a ţării noastre. (cel mai cunoscut dintre ziarişti fiind americanul Larry Watts – « ***Încă din secolul XIX exista imperativul ideologic care spune că ROMÂNIA TREBUIE SĂ DISPARĂ !*** »)

https://www.youtube.com/watch?v=Hxm2ET_NGYY

Ca urmare trebuie să privim exploatarea gazelor de şist prin prisma distrugerilor pe care le aduce. Exploatarea prin fracturare hidraulică distruge la nivelul suprafeţei solului, pentru fiecare sondă utilizată, un cerc cu diametrul de 30 km. Dacă vom lua în calcul numărul se sonde preconizat a fi instalat în cele 30 de locaţii din aproape toate judeţele ţării unde acestor criminali li s-a acordat permisiunea de explorare şi exploatare, vom constata că de fapt întreaga suprafaţă a României, după plecare acestor sondori criminali, peste cel mult zece ani, va deveni un deşert imposibil de refăcut, căci milioanele de tone de substanţe chimice extrem de toxice care se injectează în pământ împreună cu sutele de milioane de tone de apă, vor otrăvi iremediabil întreg solul României…

Şi dacă vom mai ţine seama de faptul că prin noua lege a resurselor naturale orice firmă particulară după ce face explorare fără nici o aprobare, pe terenurile particulare, poate să te exproprieze în interesul ei, încălcând orice normă de drept internaţional şi orice constituţie din lumea asta, nu doar a ţării noastre… se conturează clar ideea că de fapt se urmăreşte deposedarea poporului român de propria lui patrie.

Şi dacă ne gândim că nu avem nevoie de energie, având mai multă decât ne trebuie, indiferent că vorbim de cea electrică sau de cea a hidrocarburilor şi gazelor naturale, acest scenariu devine nu doar credibil ci singurul care justifică încrâncenarea cu care trădătorii din fruntea ţării se luptă să dea aprobări pentru aceste exploatări, neţinând seama de proprietăţile oamenilor, neţinând seama de Constituţia şi nici de Biblia pe care au jurat, neţinând seama de faptul că ei sunt slujitorii poporului căruia prin acest jurământ depus la investitură i-au jurat credinţă şi supunere…

Aşa că trebuie să fie clar pentru oricine, faptul că cei care ne conduc de 24 de ani şi mai ales în ultimii zece sunt uneltele celor care duc la îndeplinire desfiinţarea poporului român şi dispariţia de pe hartă a ţării noastre, ţara care este nimic altceva decât vatra vechii Europe…

Interesele sunt enorme cu atât mai mult cu cât pe teritoriul ţării noastre e chiar dovada faptului că suntem urmaşii direcţi ai celei mai superioare civilizaţii spirituale străvechi cea numită de

strămoşii din antichitate „civilizaţia ariană”. În subsolul ţării noaste în mai multe locaţii există oraşe subterane ale zeilor, (oraşe construite de civilizaţii extraterestre străvechi) unde se pare că există tehnologii a căror nivel este cu cel puţin câteva mii de ani superioare celor pe care le folosim noi în prezent.

http://www.cartesiarte.ro/expresia/upload/files/showFile.php?filetype=pdf&filename=i69037Iulian%20Dragnea.pdf.

http://www.efemeride.ro/orasul-subteran-al-zeilor-din-rosia-montana

http://adevarul2012.blogspot.ro/2013/10/vrem-adevarul-despre-aurul-furat-de-la.html

http://romaniaesoterica.blogspot.ro/2009/01/pentagonul-spioneaza-cu-sateliti.html

În acelaşi timp trebuie să nu uităm bogăţiile inimaginabile ale acestor pământuri bogăţii care nu se regăsesc laolaltă în nici o ţară de pe glob şi despre care am vorbit deja în articolul dedicat Roşiei Montane.

Trebuie să legăm aceste afirmaţii ale mele şi de dezinteresul şi indiferenţa oficialităţilor şi a serviciilor secrete ale României privitor la atentatele împotriva valorilor naţionale, precum şi la vânzarea sau distrugerea tuturor obiectivelor industriale. De asemenea liberalizarea internaţională a vânzării terenurilor în condiţiile în care puterea de cumpărare a românilor a dispărut, precum şi aşa cum am mai spus, legalizarea exproprierii cetăţenilor României în interesul unor firme particulare. Nu în ultimul rând trebuie să nu uităm faptul că statul român este total indiferent la politica de acaparare a teritoriilor Ardealului de către Ungaria concomitent cu oferirea gratuită a cetăţeniei ungare oricărui doritor, cetăţenie care aduce după ea multiple avantaje de ordin material…

O poveste

Pe când eram copil, un bătrân cioban de la munte, de prin părţile Ceahlăului mi-a spus o poveste. Mi-a povestit că strămoşii noştri, de foarte demult, pasă-mi-te cei pe care acum îi numim traco-geto-dacii arieni, se întristau când li se năştea un copil şi petreceau când le murea vreo rudă… Făceau asta pentru că ei erau convinşi că aici, pe pământ, se află iadul…Raiul era undeva, în altă lume, unde plecăm când murim… Deci moartea nu înseamnă decât o călătorie spre o lume mai bună… Şi pentru că aici e iadul, ei considerau că pământul pe care s-au născut îl primesc moştenire de la strămoşi pentru ca viaţa de suferinţă de pe aceste meleaguri să le fie cât mai uşoară, adică să aibă unde să cultive o plantă şi să crească un animal, ca să poată să-şi ducă traiul greu măcar ca oameni liberi, nu ca sclavi şi cu liniştea că au ce da de mâncare copiilor… pentru a le fi iadul vieţii cât mai uşor. De aceea, acest pământ, îl apărau cu viaţa şi sângele lor bucuroşi, căci o făceau pentru a-l dărui apoi copiilor şi nepoţilor, căci el, pământul acesta gras şi bogat, nu le aparţinea. Îl primiseră de la strămoşi ca pe-o ştafetă, pentru a-l dărui urmaşilor urmaşilor lor, din tată-n fiu…

De aceea atunci când cotropitorii şi tâlharii veneau în ţara lor, erau bucuroşi să-i ia cu ei pe lumea cealaltă, într-o lume mai bună… o lume unde nu mai există suferinţă şi nedreptate…

Atunci lumea lor era o lume a dreptăţii şi a bunului simţ… Şi de aceea orice om ştia ce-i dreptatea şi ce-i bunul simţ… şi orice om ştia când e vremea să pui mâna pe plug şi coasă pentru a lucra pământul şi când e vremea să pui mâna pe arc şi pe coasa transformată în falx, pentru a-ţi apăra pământul… Asta era legea divină.

Pământul era primit de la strămoşi pentru a fi dăruit nepoţilor, şi era atât de bine cunoscut acest lucru pe aceste meleaguri, că după sute şi sute de ani, domnitorul Ştefan Muşat al Moldovei zis cel Mare avea să spună pe patul de moarte urmaşilor săi următoarea frază:

„Ţineţi minte cuvintele lui Ştefan care v-a fost baci până la adânci bătrâneţe… că Moldova n-a fost a strămoşilor mei, n-a fost a mea şi nu e voastră, ci a urmaşilor voştri, şi a urmaşilor urmaşilor voştri, în veacul vecilor…!”

Numai că dacă atunci existau legile bunului simţ şi ale dreptăţii, azi, cotropitorii şi tâlharii le-au înlocuit cu legi scrise şi cu jurăminte strâmbe… Aşa că acum… cel ce face dreptate trebuie să fie omul legii, … Dar ce te faci când acesta împarte dreptate numai celui hain şi ticălos ? Te întorci la

legea strămoşească !… Legea divină – aceea prin care tot omul îşi face dreptate singur… Şi-i bine aşa… căci legea divină e mai presus de orice hrisov şi de orice jurământ strâmb.

Amintindu-mi de povestea ciobanului din nordul Moldovei stau şi-mi imaginez şi eu o poveste… o poveste cu nişte cotropitori haini care slujindu-se de trădători nemernici ar veni şi m-ar alunga de pe pământul pe care-l am de la strămoşii mei… şi după ce mi-ar otrăvi pământul mi l-ar da înapoi ca să nu mai pot cultiva nimic, în vecii vecilor pe el… Cum mi-aş îndeplini eu datoria de a lăsa moştenire pământul către urmaşii urmaşilor mei ?... Şi atunci acel nemernic de trădător de ţară împreună cu cotropitorul care mi-a otrăvit definitiv pământul condamnându-mi urmaşii la chinul perpetuu al iadului, nu ar trebui să fie convins că aici e iadul şi că ar fi mai bine să meargă într-un loc mai bun, un loc unde omul nu mai ştie de griji şi de nevoi, un loc unde nu mai există sclavi şi nici stăpâni ? Cred că ar fi o datorie de onoare, atât faţă de strămoşii mei cât şi faţă de urmaşii urmaşilor mei …

Ce se întâmplă în ţara mea acum, este clar o politică de neoimperialism în esenţa lui cea mai pură şi malefică, pe care autorităţile aflate în slujba poporului român o sprijină trădându-şi în acest fel poporul.

Şi dacă nu înţelegem că cei care ne conduc şi cei care le îndeplinesc lor şi stăpânilor lor voinţa, nu sunt altceva decât nişte criminali de cea mai joasă speţă care trebuie scurtaţi de cap cât mai urgent, ne vom merita soarta cu vârf şi îndesat. Cu stimă ! CCD

Un strop de aritmetică

22.10.2013

Acest articol pleacă de la constatarea că majoritatea inginerilor, consideră volantul doar un simplu organ de maşină care are rolul de a uniformiza mişcarea, sau de a anula şocurile mişcărilor de rotaţie.

Pe de altă parte, un al doilea motiv pentru care scriu acest articol, este faptul că în câteva rânduri s-a spus că nu aş cunoaşte fizică pentru faptul că afirm că volantul este un amplificator de energie cinetică. A fost chiar o exprimare dură la adresa mea pe această temă şi mi s-a adus ca argument un articol din cea mai cunoscută enciclopedie propagandistică de pe internet, Wikipedia, unde se afirmă că volanţii sunt acumulatori de energie cinetică… Da, într-adevăr, pot fi folosiţi ca acumulatori de energie cinetică, dar nu asta sunt. Dacă ar fi acumulatori de energie cinetică, atunci ar exista următoarea situaţie:…

Într-un atelier, pornim un polizor care are două pietre noi. La pornirea unui polizor trec circa cinci, zece secunde până ce acesta ajunge la turaţia nominală de lucru. În acest timp pietrele se rotesc accelerat până ce ajung la o viteză de rotaţie constantă. După oprirea polizorului odată cu încetarea funcţionării motorului pietrele îşi continuă rotaţia timp de zece – cincisprezece minute… Pietrele de polizor nu sunt tocmai cei mai eficienţi volanţi deoarece au masa distribuită uniform pe întreaga suprafaţă. Cu toate acestea ele continuă să se rotească atât de mult… Dacă volantul ar fi acumulator de energie cinetică pietrele ar trebui să se oprească în scurt timp după oprirea motorului care le antrenează, adică într-un timp comparabil cu cel consumat pentru aducerea pietrelor de la viteza zero la cea nominală… sau hai să spume cel mult dublu… sau triplu… dar nu mai mult… ***Volantul este, aşa cum am spus, un amplificator, nu un acumulator de energie cinetică, chiar dacă cvasitotalitatea inginerilor habar nu au despre lucrul acesta…***

E trist că se întâmplă asta, deoarece toţi am învăţat în primul an de liceu, la fizică, despre pârghii, inerţie, acceleraţie, impuls, moment de rotaţie, forţă centrifugă, etc. ….

Greşita înţelegere a fizicii obiectelor aflate în rotaţie face ca nimeni să nu fie conştient de faptul că volantul este un amplificator de energie cinetică, amplificare care are loc nu pe baza energiei motorului care-l pune în mişcare ci a gravitaţiei terestre căci greutatea unui obiect cât şi viteza cu care se mişcă, este rezultanta directă a gravitaţiei (mărul care cade din pom !).

Veţi spune fireşte că „ce are sula cu prefectura ?" – adică ce are mişcarea de rotaţie cu căderea unui măr din pom ?… Păi au pentru că ambele ţin de fizica newtoniană şi pentru că atât mişcarea de rotaţie a unui obiect cât şi cea a unui proiectil sau a unui mobil pe o traiectorie, nu sunt altceva decât cazuri particulare ale mişcării rectilinii a mărului atras de gravitaţie, adică orice mişcare de orice tip ar fi ea care se desfăşoară pe suprafaţa pământului este într-un fel sau altul rezultanta gravitaţiei terestre, căci se desfăşoară sub directa influenţă a acesteia.

Fizica de liceu

Şi pentru a dovedi funcţia de amplificator a volantului, am să explic acest lucru cu puţina aritmetică pe care o mai ştiu după mai bine de 30 de ani de când am terminat şcoala, pornind de la enunţul impulsului punctului material din fizica de liceu.

Fizica de clasa a IX (ediţia 1988) ne spune la pagina 43 că ***impulsul punctului material este produsul dintre masa şi viteza sa***, (p=(m)x(V)) respectiv impulsul este egal cu forţa unui corp cu masa de 1 kg ce se deplasează cu viteza de 1 m/s. (1kgm/s sau 1 Kgf ori aproximativ un daN (9,8)). Vedem deci că forţa impulsului creşte odată cu creşterea vitezei astfel că dacă avem un corp de 1 kg ce se deplasează cu 10 m/s impulsul va fi de 10 Kg, iar dacă viteza va fi de 100 m/s impulsul va fi de 100 kg. Şi tot aşa.

Pentru un volant, impulsul inerţial (momentul de rotaţie) este dat de greutatea volantului înmulţită cu viteza tangenţială a acelui volant. Să spunem că avem un volant ideal cu diametrul de 32 cm şi greutatea de 10 kg, repartizată pe circumferinţă... Circumferinţa acestui volant va fi de un metru. Ca urmare pentru o singură rotaţie pe secundă (60 rot./min) acest volant va avea un moment de rotaţie de 10 de kg. Dar dacă-l vom roti cu 10 rotaţii pe secundă (600 rot./min) va avea un moment de 100 kg. Dacă viteza sa va fi de 2400 rot./min., va avea un moment de rotaţie de 400 kg.

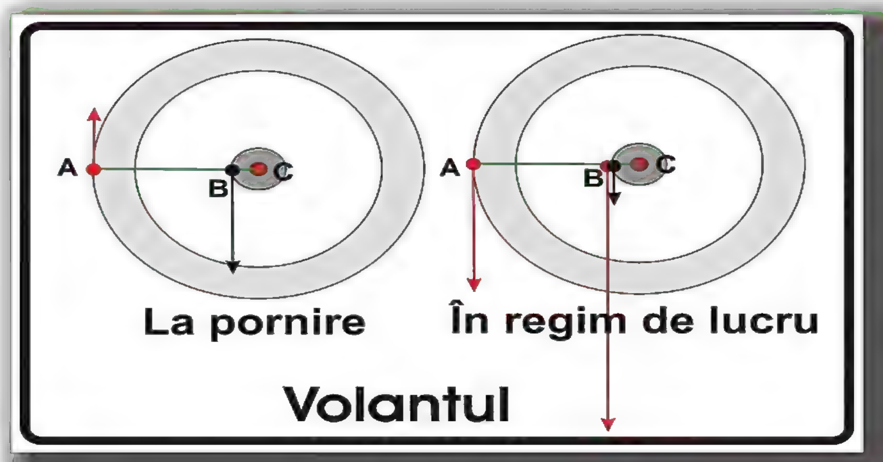
Dar totodată trebuie să ne reamintim faptul că momentul de rotaţie este o forţă care acţionează perpendicular pe rază şi tangent pe circumferinţă. Ca urmare forţa manifestată la axul volantului, numită şi cuplu de torsiune, va fi de atâtea ori mai mare de câte ori este mai mică raza axului faţă de raza volantului, căci între circumferinţa unui volant, cea a axului său şi centrul de rotaţie avem o pârghie. Dacă vom lua cazul concret al unui volant de 32 cm diametru, care ar avea axul de 3,2 cm diametru, atunci în cazul rotirii sale la viteza de 2400 rot. /min avem la ax o forţă de 400 kg x 10 = 4 000 kg. Această valoare corespunde cu 53 Cai Putere sau 38.9 Kw. Un cal putere este egal cu 75 Kgm/s sau Kgf şi cu 0,736 Kw.

Acum am înţeles că la axul unui volant se regăseşte o forţă cu atât mai mare cu cât viteza sa de rotaţie e mai mare, şi raportul dintre grosimea axului şi diametrul total al volantului e mai mare, ajungându-se chiar la forţe uriaşe, raportat la dimensiunile fizice ale volantului. Deja parcă se întrevede cum stă treaba cu amplificarea energiei… Dar hai să vedem mai în amănunt cum de este acest organ de maşini un amplificator de energie cinetică.

De unde vine amplificarea

Să considerăm acum acelaşi volant de care am discutat, având 10 kg şi diametrul de 32 cm. Pe raza sa, între centrul de rotaţie şi periferie se pot defini două pârghii. Una va fi cea dintre centrul de rotaţie şi raza axului având două puncte, identică cu raza axului, (BC) şi o alta având trei puncte (ABC) care este identică cu raza volantului.

Aceste două pârghii se suprapun. De asemenea avem două regimuri de funcţionare ale unui volant : unul determinat de momentul pornirii sale şi cel de-al doilea determinat de regimul normal de lucru. Priviţi deci imaginea, care ne va ajuta să analizăm aceste două regimuri de lucru ale unui volant:

În cazul pornirii sale: să presupunem că vrem să antrenăm volantul nostru cu ajutorul unui motor de 500 W. Trebuie să fie perfect capabil să-l antreneze căci volantul care are 10 Kg ar fi echivalent cu a şaptea parte dintr-un cal putere, iar motorul nostru are peste jumătate cal putere (0,6798 C. P.).

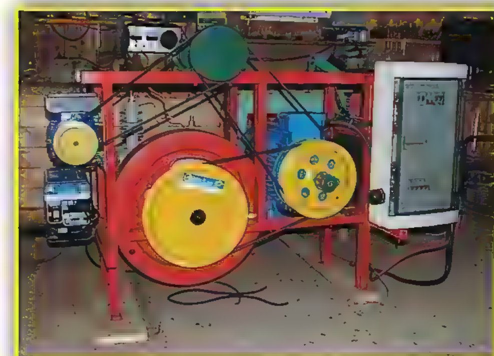
Am notat cu săgeată roşie forţele aparţinând volantului, adică greutatea în prima imagine şi momentul de rotaţie al volantului şi forţa la ax (cuplul de torsiune) în imaginea din dreapta, iar cu săgeată neagră forţa aparţinând motorului nostru – în ambele imagini.

Vedem că de fapt motorul nostru este depăşit de volant la pornire căci cei 10 Kg ai volantului trebuie puşi în mişcare prin intermediul pârghiei reprezentată de punctele BC; deci practic motorul are nevoie de o putere de cel puţin 100 Kgf pentru a urni volantul din loc deoarece trage de braţul scurt al pârghiei. Ca urmare motorul va porni foarte greu şi va lucra preţ de câteva momente suprasolicitat.

Se observă că de fapt în acest moment greutatea volantului este mai mare decât forţa motorului şi trage, din cauza inerţiei, (tendinţa de a-şi păstra starea) în sens invers acţiunii motorului. Cât timp durează această situaţie ? Să vedem.

Până acum am luat în calcul impulsul unui punct material care are mişcare invariabilă, uniformă (statică) considerând mişcarea lui aceiaşi atât în momentul pornirii cât şi în regimul de lucru, adică fie 10m/s , fie 100 m/s atât în secunda 1 cât şi în secunda … 100 să spunem.

Dar în natură lucrurile nu se petrec astfel. O masă oarecare pentru a ajunge la o anumită viteză de deplasare, fie că vorbim de mişcare rectilinie, fie de mişcare circulară trebuie să aibă o variaţie crescătoare a vitezei odată cu timpul. Asta se numeşte acceleraţie, şi arată că impulsul pe care-l vom nota cu F va creşte pătratic odată cu creşterea vitezei în timp (F=(m(kg) x $(a(m/s)^2$). În acest caz lucrurile stau astfel. Dacă în prima secundă volantul nostru de 10 kg care stă pe loc va avea la periferie o inerţie de 10 kg şi la ax un moment (numit şi cuplu) de 100 kg opuse tracţiunii motorului prin pârghiei AB/BC şi va suprasolicita motorul, deja din momentul în care motorul aduce volantul nostru peste o rotaţie pe secundă se trece la imaginea din dreapta, adică momentul de rotaţie al volantului nu se mai opune acţiunii motorului ci are acelaşi sens acţionând atât de la periferie

tangent în punctul A cât şi prin intermediul braţului lung al pârghiei AB/BC în punctul B, iar forţa acestuia va creşte exponenţial cu fiecare secundă ce trece până se va stabiliza la mişcarea de rotaţie uniformă a vitezei nominale de lucru a motorului.

Adică după momentul în care volantul nostru va atinge viteza de 2 rotaţii pe secundă motorul nu va mai depune aproape nici un efort, căci din acel moment forţa din punctul B reprezentată de pârghia ABC (cu săgeată roşie) o va depăşi din ce în ce mai mult pe cea a motorului aplicată tot în punctul B în acelaşi sens dar reprezentată de pârghia BC (cu săgeată neagră), diferenţa dintre ele fiind din ce în ce mai mare pe măsură ce viteza de rotaţie creşte. În momentul în care volantul va ajunge să se rotească cu aceiaşi viteză ca viteza nominală a motorului, să spunem că are, pentru uşurinţa calculelor, 2400 rotaţii pe minut, adică 40 rotaţii pe secundă, forţa din punctul B va fi de 4000 kg, depăşind-o pe cea a motorului de mai bine de 50 de ori, mai exact de 78 de ori .

Motorul merge-n gol !

În acel moment din punctul de vedere al consumului de energie electrică motorul nostru va lucra în regim de mers în gol el antrenând volantul doar cu forţa necesară învingerii momentelor când acesta are tendinţa de a încetini ca urmare a frecărilor din ax şi cu aerul.

Practic rolul motorului va fi doar acela de a menţine volantul în regim nominal de rotaţie constantă, prin învingerea frecărilor, această rotaţie fiind cea care va transforma greutatea volantului amplificând-o ca moment de rotaţie ce creşte odată cu viteza de rotaţie şi care se va regăsi la axul volantului drept cuplu de torsiune, având o valoare uriaşă comparativ cu puterea motorului care antrenează volantul. ***Iată unde era amplificarea !...***

De aceea grupurile energetice compuse dintr-un motor de 0,5 – 1Kw unul sau mai mulţi volanţi de 10 kg şi un alternator de 5 – 50 KW sunt perfect funcţionale şi nu încalcă nici o lege a fizicii chiar dacă din ignoranţă şi superficialitate am avea tendinţa să credem asta. https://www.youtube.com/watch?v=zTM_EQim5JE

De fapt asemenea mecanisme cinetice aplică inteligent fizica newtoniană, mai exact fizica obiectelor aflate în mişcare de rotaţie.

Pornind de aici se pot concepe vehicule, fie de tipul autoturismelor, a camioanelor sau a tractoarelor precum şi vase, fie ele bărci sau vapoare, care să poată fi antrenate de motoare electrice de puteri foarte mici, între motor şi roată sau elice existând amplificatoare de energie cinetică cu volanţi. Cu stimă ! CCD

Acestui articol care face parte ca și precedentele de pe fostul meu blog am să-i adaug și comentariile primite după publicare și răspusurile mele la ele căci sunt relevante pentru o anumită stare de fapt din lumea în care trăim.:

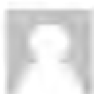
Silviu POPESCU noiembrie 15, 2013 la 8:26 am

http://blog.catalindancarnaru.ro/documentare/

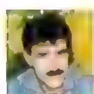
Fiind impresionat de exemplificare, indraznesc aceasta rugaminte, in speranta unui raspuns asteptat. Doresc sa construiesc acest mic generator eolian…. deci pentru obtinerea curentului electric sa transform aceasta:POMPA PAMA CPm 158, 10-90i/min/ 220-240v. 50/60hz, 2900t/min , 0,75kw, hp1, 5,5A, 1200w max. vl.450v c20mf, 1.p.44. (rotor: diametru:58mm+78mmm L, AX diam:18mm.DECI CATI MAGNETI NEODYMIUM, forma numar si dimensiune ar trebui pentru un maxim randament? Multumesc pentru atentie, Domnule Catalin Dan CARNARU, cu respect, in speranta sincera a unui posibil ajutor, (apropo de aritmetica!), Silviu POPESCU

*Catalin Dan Carnaru Autor articol*noiembrie 15, 2013 la 1:13 pm

Stimate domnule, regret dar din mesajul dumneavoastră nu am priceput nimic. Despre care "acest mic generator eolian" e vorba, despre care "această pompă pama" e vorba ? Ce e o pompă pama ?… Dacă cumva vă referiţi la o eventuală intenţie de a scoate din motorul unei pompe rotorul pentru a-l modifica prin adăugarea de magneţi nu eu trebuie să vă spun câţi şi de ce dimensiuni trebuie să fie aceştia. Asta trebuie să calculaţi singur, funcţie de dimensiunile fizice ale rotorului respectiv… Şi mai ales pentru a face asta trebuie să aveţi un minim de cunoştinţe tehnice… Din felul cum vă exprimaţi aş putea trage concluzia că nu prea le aveţi, ca mulţi din tinerii de azi. Şi aşa cum am mai spus adesea tinerilor care mă contactează nu e vina mea că şcoala nu v-a pregătit… şi mai ales nu am cum să vă învăţ eu ceea ce ar fi trebuit să învăţaţi în toţi anii de şcoală… Deci dacă nu aveţi cunoştinţele necesare apelaţi la un electrician şi un mecanic din preajma dumneavoastră… aceştia trebuie să desfacă motorul să-l măsoare şi să facă calculele respective… nu eu…Cu stimă.

Sorin noiembrie 15, 2013 la 11:20 am

Dupa cum spuneam, la mecanica pricep mai multe decat majoritatea, deci dati-mi voie sa fac niste corecturi: "Dar totodată trebuie să ne reamintim faptul că momentul de rotaţie este o forţă care acţionează perpendicular pe rază şi tangent pe circumferinţă". Nimic mai gresit. Momentul presupune forta ori brat. Nm. A spune ca o forta [N] e egala cu un moment e ca si cand ai spune ca presiunea [N/mm2] daca e repartizata pe o suprafara sau [N/mm] daca e repartizata pe o linie e egala cu forta. "Să spunem că avem un volant ideal cu diametrul de 32 cm şi greutatea de 10 kg, repartizată pe circumferinţă". Cuvantul cheie aici e "repartizata" deci practic vorbim de 10 kg/m. Deci daca ne intereseaza forta care poate fi transmisa de volant pe o lungime relativ mica (contactul dintre el si cureaua de transmisie) vom masura cat este aceasta lungime de contact (in metri) si vom inmulti cu 10. Pe parcursul articolului inlocuiti in repetate randuri forta cu cuplu sau moment: "va avea un cuplu de 100 kg". Dupa cum am aratat, cuplul este moment, deci poate fi eventual Kg*m. Forta e in N, masa in Kg. Din aceste cauza mi-e practic imposibil sa urmaresc logic firul narativ al articolului. Nu-mi pot da seama la ce forta va referiti, sau e poate moment!?

*Catalin Dan Carnaru Autor articol*noiembrie 15, 2013 la 12:57 pm

Asta e problema cu dumneavoastră, inginerii şi ştiinţificii, sunteţi tobă de tot felul de formule matematice care v-au îndepărtat de la realitate, formule care în multe situaţii descriu fenomene similare, dar de care nu sunteţi conştienţi… Eu nu apelez la îndoctrinarea făcută în facultăţi cu matematici superioare (deşi am trecut şi eu printr-una) ci la fizica elementară şi la aritmetică care nu minte niciodată… Vreau să spun că am avut ocazia să mi se confirme de către cel puţin un matematician de talie internaţională, faptul că prin matematici superioare de genul celor ce se predau în facultăţi se poate dovedi orice… ceea ce nu mai e cazul cu aritmetica…

Eu sunt muncitor, am lucrat ani de zile cu diferite tipuri de volanţi fie că vorbesc despre pietre de polizor, de roţi dinţate sau chiar de volanţi adevăraţi… eu ştiu că ceea ce spun e adevărat pentru că am simţit cu propriile mele simţuri ceea ce explic aici… Ca să înţelegeţi ce vreau să spun, ar trebui să fi fost obligat de zeci de ori, dacă nu cumva de sute, aşa cum am fost eu în viaţa mea de meseriaş, să opriţi un volant fie de la circumferinţă fie de la ax… Ori de la ax este aproape imposibil să-l opreşti căci forţele ce se manifestă acolo sunt uriaşe… mai ales dacă acel volant depăşeşte 5-10 kg şi o viteză de rotaţie mai mare de 10 rotaţii pe secundă. Şi vă întreb eu pe dumenavoastră un lcuru : ştiţi de ce se rotesc planetele, stelele şi galaxiile ? Care-i mecanismul care le face să se rotescă constant timp de miliarde de ani ? Ei bine… eu ştiu sigur că e acelaşi ca la volantul despe care vorbesc în acest articol… doar că locul motorului care roteşte volantul, este luat de radiaţia universală care are efect mecanic uriaş asupra materiei, dar probabil că profesorii pe care i-aţi avut de-a lungul procesului de şcolarizare nu v-au spus niciodată acest lucru… Nimeni nu explică unui elev ce-i cu adevărat curentul electric, sau ce-i magnetismul şi ce-i gravitaţia sau de ce se rotesc planetele… Eu cel puţin asta am dorit să aflu de la şcoală ! Credeţi că am avut vreun profesor care să ştie aceste lucruri ?… Iar acolo unde aceste lucruri sunt explicate… se apelează la teorii false… căci dacă am şti adevărul, nu am mai accepta să ne înregimentăm scalvi în sistemul sclavagist modern reprezentat de societatea actuală cu toate formele ei de exploatare. Când ştii care-i sursa reală a energiei universale şi de unde provine ea, nu vei mai accepta să scoţi bani din buzunar pentru a o plăti cuiva care te minte că o produce… Asta ar însemna un pericol imens pentru sistemul global actual… Mie mi-au trebuit peste 30 de ani ca să aflu ceea ce şcoala a refuzat să-mi spună… şi pentru asta am citit enorm… reuşind să aflu adevărul din fragmente minuscule de informaţie de-a lungul timpului, fragmente care, treptat, treptat s-au concretizat într-un mozaic superb care mi-a arătat cât de simplu şi de la îndemâna cunoaşterii noastre este adevărul funcţionării naturiii şi cât de fantastic de falsificat ne este el arătat prin sistemul de învăţământ creându-ne o imagine falsă asupra lumii în care trăim… Vorba aceea strămoşească ” Teoreia ca teoria dar practica ne omoară” nu e aşa cum cred mulţi, în favoarea teoreticienilor şi ştiinţificilor care trebuie să ştie că aplice practic acea teorie, ci spune de fapt că aceştia din prea multă carte s-au prostit… adică s-au depărtat de natură, de înţelegerea adevăratelor cauze ale fenomenelor naturale…Cu stimă.

Sorin noiembrie 15, 2013 la 2:27 pm

Stimate domn, Recunosc sincer ca definitia curentului electric nu m-a multumit nici pe mine, ca profesorii nu stiau cu adevarat de ce se rotesc planetele sau galaxiile, ca si eu cred ca traim intr-o societate de tip scalvagist, ca si eu imi doresc ca un dispozitiv “free-energy” sa existe si sa fie accesibil maselor. Si cautarea mea se indreapta in aceleasi directii. DAR, in masura in care ma folosesc de termeni tehnici (ai tehnicii actuale, asa cum e ea vazuta de majoritate, inclusiv de comunitatea stiintifica) ma simt obligat sa-i folosesc corect. Mai ales ca formulele mentionate de dumneavoastra in articol nu se bazeaza pe o aritmetica/fizica paralela, ci chiar pe cea unanim acceptata. Folositi notiunile de moment si forta cu echivalenta intre ele. Eu am spus ca daca va referiti la notiunile de care am auzit cu totii, lucrurile nu stau asa. Daca va referiti la alte notiuni, va

rog frumos definiti-le. La fel cu greutatea distribuita si forta.De ce nu pot opri un volant de langa ax? Pai e foarte simplu: motorul ala scoate la ax o putere in kW. daca vrem sa o transformam in Nm folosim urmatoarea formula M= 30*P/(pi*n) in care : M-momentul de rotire in kNm; P-puterea motorului; n-nr de rotatii/min. Deci, ca sa opresc acel motor, ar trebui sa introduc un moment egal dar de sens contrar. Acel moment introdus ar fi forta mainii mele ori segmentul BC din desenul dumneavoastra. Pot opri motorul daca segmentul BC creste semnificativ. EU asa vad o demonstratie logica, bazata pe formule, cu o congruenta a masurilor si a unitatilor. Daca 10kg/m se transforma cu de la sine putere in forta, dupa care in moment (cuplu) atunci putem demonstra orice, pentru ca orice este posibil…Dar doar in teorie…a noastra…

*Catalin Dan Carnaru Autor articol*noiembrie 15, 2013 la 6:03 pm

Vedeţi deci că până la urmă se dovedeşte că de fapt aţi înţeles perfect ce vreau eu să demonstrez în articol ! De fapt mesajul dumneavoastră are în subsidiar un perdaf… anume acela că nu mă aliniez convenţiilor unanim acceptate de ştiinţa oficială actuală… Păi tocmai de aceea suntem toţi slujitori obedienţi ai sistemului sclavagist actual… tocmai pentru că acceptăm să ne supunem convenţiilor impuse atunci când spiritul critic al majorităţii încă nu e bine format… Un blocaj mental impus prin cunoştinţe teoretice, ilogice, sau cel puţin inutile, la acea vârstă, este definitiv instalat pentru toată viaţa şi şansele ca el să mai fie desfăcut sunt minime… În felul acesta sistemul se asigură că turma iubită nu calcă pe de lături. De aceea omeni de geniu cum a fost Viktor Grebenikov, Viktor Schauberger, Worrell Keelly, Walter Russell, Nikola Tesla şi cîţi or mai fi fost despre care am uitat sau nici măcar nu ştiu eu, sunt încă respinşi şi nerecunoscuţi de ştiinţa oficială, pentru că nu au acceptat să se înregimneteze convenţiilor impuse de această aşa zisă ştiinţă oficială. Eu nu scriu pentru oamenii de ştiinţă sau pentru specialiştii cu studiii academice din domenii tehnice, eu scriu pentru "proştii" de copii din ziua de azi care nici măcar puţinele cunoştinţe reale despre natură pe care le-am învăţat noi în şcolă la timpul nostru, nu le mai au… eu scriu pe înţelesul celui care nu are habar de matematici şi formule.. , care nu ştie ce-i acela un şubler, dar care a pus mâna pe o piesă în mişcare… şi care vrea să înţeleagă lumea în care trăieşte… Marea majoritate a celor din jurul nostru nu mai ştiu aproape nimic din ce au învăţat în şcoală la mai puţin de cinci ani după ce au terminat ultima formă de învăţământ pentru că învăţământul actual este în mod intenţionat împănat cu formule şi demonstraţii matematice care nu neapărat sunt inutile ci din contră au tocmai acest scop… de a face omul, tânărul, ca pierdut printre formule matematice să nu înţeleagă şi ca urmare nici să nu reţină esenţa… Să ştiţi dumneavoastră, v-o poate confirma orice psiholog, doar un procent de circa 5% maxim 10% din populaţia globală are creierul structurat pentru a înţelege matematicile superioare… Cei mai mulţi au probleme serioase chiar şi la înţelegerea aritmeticii şi geometriei în spaţiu… Cu toate acestea sistemul mondial de învăţămînt este bazat în cea mai mare parte pe demonstraţia matematică ci nu logică a fenomenelor…Am întâlnit extrem de puţini oameni care să se fi întrebat de ce se întâmplă asta, şi un număr şi mai mic din ei au încercat să şi găsească un răspuns la acest fenomen… Dar tocmai de aceea nu o fac pentru că sunt blocaţi, la fel ca majoritatea în nişte blocaje mentale impuse… Acele 10 kg/m de care pomeniţi ce ziceţi dumneavoastră, cum sunt simţite de cel care pune măna să oprească un volant ? Ca pe o forţă în newtoni sau decanewtoni sau în kilograme cu care e obişnuit să evalueze efectul grvitaţiei, şi a oricărei apăsări de orice natură o fi ea, căci cântăreşte de-o viaţă cartofi la piaţă pe care ulterior îi cară de i se lungesc mâinile ca să-i pună pe masă copiilor ?… Şi indifernt ce formule ar folosi ştiinţificii lumii de fapt totul se reduce la transformarea greutăţii acelui volant în lucru mecanic adică în mişcare de rotaţie utilă pe care omul o percepe după simţurile şi experienţa sa nu după

conveninenţele academicienilor… Pentru un om fără studii e mai puţin important cum se cheamă unitatea de măsură, important e să înţeleagă că rotaţia unei greutăţi înseamnă energie utilă… doi moşi când se întâlnesc târând după ei o bicicletă, nu se întreabă unul pe altul câţi decanewtoni au la axul pedalei bicicletei ci cu câte kilograme din greutatea persoanală apasă pe pedală… răspunsul va fi ceva de genul "cu toată greutatea sau doar pe jumătate, sau cu atâtea kilograme"…Este o ruptură, o prăpastie imensă între populaţie şi oamenii de ştiinţă, cei care ar trebui să contribuie real la progresul omenirii. Cei care de fapt în loc s-o ducă spre progres, sub false declaraţii şi jumătăţi de adevăr sau făţarnice acţiuni , o reprimă o împiedică să progreseze…

Despre pedale şi nu numai

22.10.2013

Am încheiat articolul intitulat „Un strop de aritmetică" cu următoarea frază:

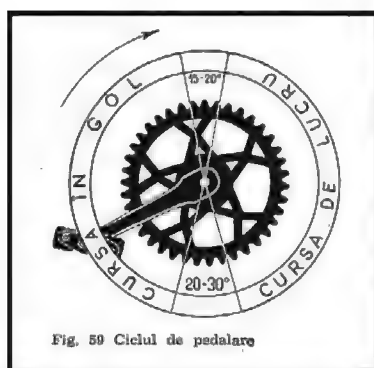

Fig. 59 Ciclul de pedalare

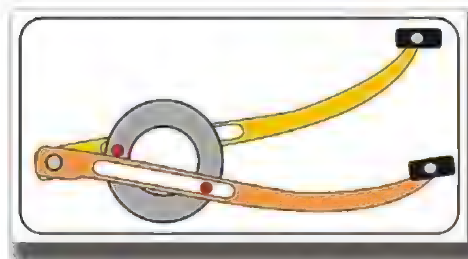
« Pornind de aici se pot concepe vehicule, fie de tipul autoturismelor, a camioanelor sau a tractoarelor precum şi vase, fie ele bărci sau vapoare, care să poată fi antrenate de motoare electrice de puteri foarte mici, între motor şi roată sau elice existând amplificatoare de energie cinetică cu volanţi. »

Dar dacă prin această rezolvare tehnică vehiculul rămâne în continuare un vehicul cu motor, şi ca urmare susceptibil a cădea sub incidenţa legislaţiei restrictive, volanţii pot sluji de asemenea, realizării unor vehicule care să nu mai aibă motor… ceva cam la fel ca bicicleta…

Un asemenea vehicul, fie el trotinetă, bicicletă, tricicletă, autoturism sau tractor, dacă ar fi acţionat prin pedale, nu va mai fi supus regimului omologării şi înmatriculării căci este un vehicul cu tracţiune animală (la fel ca bicicleta sau căruţa).

Între pedale şi roţi trebuie să fie interpus un lanţ cinetic format dintr-o transmisie multiplicatoare de viteză, un volant (sau două mai mici), urmat apoi de un ambreiaj, şi o altă transmisie descrescătoare, care să cedeze roţii întreaga forţa de la axul volantului multiplicată de raportul dintre viteza de rotaţie a acestuia şi viteza roţii…

Probabil că deja unii dintre dumneavoastră aţi şi exclamat : „Extraordinar ce idee !..." pentru ca imediat să vă dezumflaţi amintindu-vă cât de greu este să pedalezi pe o bicicletă, împotriva vântului, la deal, cu dinamul cuplat la roată, sau dacă eşti foarte obosit…

Perfect adevărat. Dar asta se petrece deoarece pedalele bicicletei constituie un organ de maşină nu tocmai bine optimizat… hai să analizăm un pic, şi nu mă voi obosi să mai desenez eu o pedală ci voi pune aici o captură de imagine dintr-o carte veche despre întreţinerea şi repararea bicicletelor. După cum vedeţi ciclul de pedalare are doar ceva mai puţin de jumătate din rotaţia cu un picior ca efect acţionarea directă a pedalei. În plus mişcarea alternativă circulară a picioarelor nu este o mişcare naturală şi ca urmare deşi mulţi nu sunt conştienţi de asta, oboseala se instalează mult mia rapid decât la mersul pe jos.

Deoarece mişcarea rotativ-alternativă nu e o mişcare naturală, pedalarea foloseşte cu totul alte grupe de muşchi decât mersul pe jos, de aceea pentru cineva care abia a învăţat să meargă pe bicicletă, sau care nu a mai pedalat de mult mersul pe bicicletă poate fi foarte obositor. Această

oboseală este accentuată şi de faptul că braţul pârghiei format de pedală cu foaia pedalieră este destul de scurt, practic biciclistul depunând un mare efort pentru a roti foaia pedalieră, şi prin ea roata bicicletei. Deşi cel care a inventat pedala a încercat să lungească cât a putut braţul pedalei, nu a avut unde căci datorită poziţiei necorespunzătoare a pedalelor (aproape sub şa) lungirea braţelor acestora poate duce la atingerea solului cu pedala. Concluzia care se impune este aceea că pedalele bicicletei trebuie regândite. Ar trebui ca braţele pedalelor să fie mai lungi, să formeze o pârghie cu punctul de rotaţie undeva în spatele foii pedaliere iar pe marginea acesteia să se afle un butuc cu rulment care să alunece pe un canal aflat în lungul braţului pedalei, aşa cum se vede-n schiţa alăturată. Am figurat pentru simplificare foaia pedalieră ca pe un cerc de culoare gri iar braţele pedalelor de culoare galbenă şi portocalie. Cei doi butuci alunecători ai foii pedaliere sunt figuraţi cu culoare roşie.

Este un tip de pedale mult mai eficient datorită braţului foarte lung al pârghiei pe care se apasă şi mai ales datorită faptului că transformă pedalatul în mişcare alternativă rectilinie, care e mult mai apropiată de mişcarea naturală a mersului.

Să nu credeţi cumva că asemenea pedale sunt ideea mea exclusivă sau că sunt cine ştie ce revoluţie în domeniul bicicletelor. Priviţi imaginea de mai jos care arată deja două tipuri de pedale construite după acest principiu, una folosită la o bicicletă iar alta la o trotinetă.

Asemenea pedale se pot adapta pe orice bicicletă actuală, ele putând fi fixate printr-un colier solid pe cadrul bicicletei în spatele foii pedaliere. În locul în care braţele pedalei depăşesc foaia pedalieră, acestea se taie, iar la un centimetru de capăt se găuresc şi acolo se fixează axul unui butuc cu rulment care va aluneca pe canalul braţului noilor pedale. Astfel se lungeşte mult pârghia pedalei şi se transformă pedalatul într-unul alternativ.

În faţă se va fixa tot pe cadru un ghidaj vertical care să nu permită braţelor să oscileze în plan orizontal de-o parte şi de alta a bicicletei.

O asemenea modificate adusă unei biciclete normale va face ca să se poată circula pe cea mai rapidă viteză aproape fără nici un efort, astfel că până şi un copil va putea atinge viteze de 40 – 50 Km pe oră chiar cu o bicicletă grea şi cu roţile groase aşa cum sunt bicicletele de teren. Deşi forţa cu care vom apăsa pe capătul pedalei nu se va modifica, datorită braţului mult mai lung al pedalei, aceasta se va multiplica regăsindu-se la foaia pedalieră de două sau trei ori mai mare.

Asemenea pedale ar permite fără nici un fel de oprelişte acţionarea unui lanţ cinetic format dintr-una sau două foi pedaliere şi un volant de 10 Kg sau doi de cîte 5 kg care să fie aduşi la o turaţie de peste 2000 de rotaţii pe minut. În felul acesta vom transforma bicicleta, trotineta, sau tricicleta într-un veritabil vehicul de mare putere care va urca orice pantă la fel de uşor ca orice scuter motorizat şi se va întinde la drum lung cu aceiaşi viteză cu care merge o motocicletă… Iar dacă unii dintre tehnicieni sunt sceptici cu privire al aplicarea acestei metode pentru a transforma un autovehicul într-unul cu pedale, atrag atenţia că un autovehicul normal poate că nu ar putea fi

transformat astfel datorită faptului că este extrem de ineficient, el cântărind enorm comparativ cu energia regăsită la roţile sale. Dar un vehicul de dimensiuni mici, construit pentru a transporta doar o persoană sau două şi având o caroserie uşoară ar merge perfect. La fel şi orice barcă sau şalupă …

De fapt dacă stau să mă gândesc pentru că de curând am avut ocazia de a-l cunoaşte personal pe domnul Justin Capră, cred că toate vehiculele sale cu trei şi patru roţi, dacă ar fi adaptate în acest fel ar putea circula fără nici un impediment pe şoselele patriei căci fiind acţionate la pedale nu ar exista nici un motiv pentru a fi împiedicate să circule.

Spor la meşterit celor care se vor apuca să realizeze aşa ceva ! Cu stimă ! CCD.

De la atom la univers

07.11.2013

O afirmaţie care ascunde un secret uriaş

Nikola Tesla spunea: ***„Dacă vrei să înţelegi universul gândeşte la energie, frecvenţă şi vibraţie…”***

Universul este într-o perpetuă mişcare… nimic nu e static totul se schimbă… orice comportare a universului are înţelesuri diferite dacă e privită din puncte de vedere diferite…

Cu toate acestea învăţământul mondial actual ne-a format ideea că universul se supune unor legi fixe şi nestrămutate… Şi aşa şi e, doar că aceste legi sunt declarate ca imuabile dincolo de siguranţa absolută a valabilităţii lor. Aşa se face că noi în şcoală, învăţăm aceleaşi lucruri pe care le-au învăţat şi străbunicii noştri… ba chiar am siguranţa că de fapt învăţăm mult mai puţine… în condiţiile în care de mai multe decenii a devenit limpede pentru mulţi dintre noi, faptul că ceea ce se învaţă sau ni se comunică despre lumea înconjurătoare este cel puţin parţial fals…

Universul nu face risipă de energie, chiar dacă ne arată că dispune de ea în cantităţi inepuizabile. De fapt energia universală e infinită, dar ea nu e risipită în procese ineficiente, căci universul este structurat şi funcţionează pe baza unor principii ce merg spre eficienţă extremă… De obicei cu cât un mecanism este mai complex, are o structură şi o comportare mai complicată, cu atât se va defecta mai rapid… de aceea natura evită complexitatea şi complicaţiile… Structura cea mai simplă chiar dacă pare improbabilă are cele mai multe şanse să fie cea mai apropiată de natură, de aceea cele mai simple procese şi comportări, deşi pot părea improbabile sunt cele mai apropiate de comportarea reală a naturii şi sunt cele mai eficiente… De altfel o veche înţelepciune străbună spune că de obicei explicaţia cea mai simplă este cea adevărată…

De aceea e destul de mare probabilitatea ca existenţa unei sumedenii de particule subatomice care se comportă după legi şi principii din ce în ce mai complicate, aşa cum a ajuns ştiinţa actuală să interpreteze universul, să fie una falsă… E mai probabil ca atomul să fie o structură sferică, de natură plasmatică aşa cum enunţă fizicianul atomist belgian de origine iraniană Mehran Tavakoli Keshe, decât să fie format dintr-o multitudine de particule subatomice care se comportă aparent haotic şi diferit de la un proces la altul, o structură cu un nucleu şi multe straturi de electroni care ţopăie de pe un strat pe altul când într-un sens când în altul în funcţie de dorinţa oamenilor de ştiinţă…

E mai probabil ca tabelul clasificării elementelor chimice făcut de Walter Russell după frecvenţa de oscilaţie şi masă să fie mai apropiat de natură decât cel al lui Mendeleev care a imaginat structuri complexe cu multe particule subatomice şi multe straturi de electroni care se răsucesc cu viteza luminii în jurul unui nucleu format la rândul lui dintr-o sumedenie de particule subatomice, din care nouă la şcoală ni s-a spus doar de protoni şi de neutroni…

Nu putem şti adevărul căci în vreme ce o celulă, care se consideră a fi cărămida fundamentală a vieţii poate fi văzută al microscop, structura atomului în schimb nu poate fi văzută… Oare nu cumva pentru că nu e nimic de văzut ?...

În copilăria mea atunci când am cerut profesorului de chimie să-mi arate atomul la microscop

ca să văd electronii şi protonii aşa cum văzusem celula divizându-se la biologie cu câteva zile mai devreme, mi-a spus că aşa ceva nu se poate … că de fapt structura atomului nu poate fi văzută ea fiind doar un concept teoretic…

Şi atunci… ce ne garantează nouă că ceea ce ni se spune despre atom şi comportarea lui, e real… ce ne garantează nouă că comportarea şi proprietăţile materiei sunt date de structurile şi comportarea atomilor aşa cum ne sunt ei prezentaţi de către profesori ? Nimic.

Ca urmare … eu am preferat să plec de la conceptul că ce e mai simplu este cel mai probabil şi adevărat… şi cum modelul plasmatic al atomului care spune cumva că atomii diferitelor elemente ar fi sfere plasmatice de densităţi diferite, compuse din mai multe tipuri de plasme cu densităţi şi sarcini electromagnetice uşor diferite… pare mai simplu, l-am ales pe acesta.. Am imaginat un atom structurat la fel ca orice planetă sau stea în mai multe straturi concentrice de densităţi diferite, straturi formate din radiaţie concentrată, adică din plasmă dar nu în sensul de atomi ionizaţi pe care ni-l spune fizica oficială ci în sensul de câmpuri electromagnetice. Am ajuns să cred că câmpurile electromagnetice de la o anumită densitate şi frecvenţă în sus sunt percepute de simţurile noastre ca fiind materiale, acordând în acelaşi timp credit şi înţelepciunii strămoşeşti ezoterice de pe tot globul care afirmă că suntem energie, suntem lumină condensată…

Am mai pornit şi de la conceptul că de fapt universul are structură holo-fractografică ca urmare ce există la nivel macroscopic ar trebui să fie şi la nivel microscopic… deci dacă structura unui soare sau a unei planete se asemănă între ele înseamnă că şi structura atomului ar trebui să fie asemănătoare…. mai asemănător cu soarele pare un atom de tip plasmatic decât unul de tip corpuscular cu zeci de straturi de electroni şi cu comportări ciudate ale acestora şi ale particulelor subatomice ale nucleului său… Ori, de ce trebuie ca atomul să se asemene cu un sistem solar ci nu cu un soare ?...

Logica simplităţii

Logica simplităţii face ca mai aproape de adevăr să fie modelul plasmatic al atomului şi clasificarea elementelor pe baza masei şi frecvenţei de rezonanţă şi mai ales în conformitate cu cunoştinţele strămoşilor noştri… Atunci, de mult în urmă cu două – trei mii de ani, oamenii de ştiinţă ai vremii şi înalţii preoţi păstrători ai cunoaşterii au decretat că atomul este cea mi mică particulă a universului… Dar de unde oare, ştiau ei asta ?

Nu existau microscoape şi nici noţiunea de indivizibilitate a materiei… ca urmare, teoretic ar fi trebuit să fie valid conceptul că materia se poate divide la infinit. Cu toate cestea ei spuneau că atomul este particula cea mai mică indivizibilă a materiei…

Probabil că parte ca urmare a logicii, parte a contactului cu cei ce cunoşteau mai mult, au ajuns ei la această concluzie (pe vreme a aceea capacităţile telepatice erau comune multor semeni de-ai noştri, iar telepatia îţi permite să comunici instantaneu cu oricine la orice distanţă - căci e vorba de unde scalare))…. În vreme ce noi azi căutăm să detectăm civilizaţii extraterestre cu ajutorul radiotelescoapelor, ei, pe vremurile acelea îndepărtate comunicau telepatic cu orice civilizaţie din univers… Şi ştiu, mi s-a reproşat că a afla de la alţii nu e cunoaştere ci mură-n gură… Şi am răspuns acelor reproşuri că nu există cunoaştere proprietară absolută a unei singure fiinţe căci creierul oricărei fiinţe de pe planetă şi din univers emite în jurul său cunoaştere formând un câmp informaţional universal pe care orice creier din univers îl accesează… Orice fiinţă accesează acest câmp dar nu poate extrage din imensul noian de informaţie de acolo decât pe cea pe care o poate înţelege în conformitate cu nivelul său spiritual şi tehnologic… Şi am şi argumente :…

În urmă cu circa 40 de ani, cineva a făcut o experienţă interesantă dând macacilor japonezi de pe malul mării, cartofi dulci murdari… Macacii pe măsură ce continuau să primească aceşti cartofi murdari învăţau unul de la altul să-i spele în mare, până ce un procent din ce în ce mai mare de macaci japonezi a ajuns să înveţe să spele cartofii înainte de a-i mânca… Procentul era destul de ridicat trecând de 50 % din macacii de pe ţărmurile Japoniei, numai că într-o zi s-a întâmplat ceva

ciudat. În acea zi toţi macacii, de pe ambele maluri ale Mării Japoniei, atât cei din Japonia cât şi cei din China şi Coreea au început să-şi spele cartofii… Câmpul informaţional a recepţionat cunoaşterea respectivă treptat, treptat, de la fiecare macac în parte până ce la un moment dat această informaţie a depăşit o anumită limită a densităţii, densitatea limită sau prag… şi atunci toţi macacii au avut acces la această cunoaştere…

Şi dacă cei cu care comunicau strămoşii noştri, erau departe în universul necuprins fiind percepuţi drept zei… şi dacă zeii le-au transmis confirmarea cunoaşterii faptului că atomul este cea mai mică particulă a materiei… de ce s-a ajuns la modelul corpuscular cu zeci şi uneori chiar sute de particule subatomice care orbitează fiecare aiurea pe zeci de orbite ?...

Nu ştiu… poate din autosuficienţa unor ştiinţifici care neavând ce inventa au inventat o nouă structură a materiei… structură peste care, de peste o sută de ani, tot încearcă să facă universul să se potrivească…

În mod normal atomul, în condiţiile oferite de natură nu se mai divide, sau dacă o face o face doar acolo, în structurile intime ale materiei… Asta probabil doar în condiţii speciale o poate face… De aceea tot găsesc, ştiinţificii noştri, tot mereu şi mereu noi particule, aşa zis subatomice în acceleratoarele lor de particule. Dar asta nu înseamnă neapărat că avem de-a face cu subparticule independente ale atomului… ci poate însemna faptul că avem de-a face doar cu atomi mai mici…

Şi e logic şi simplu deoarece materia cu cât e mai minusculă cu atât are tendinţa de a se aduna în structuri aglomerate… Practic e acelaşi fenomen care se întâmplă cu uleiul emulsionat lăsat după o perioadă în repaus… particulele de ulei se vor aduna la un loc reconstruind integritatea cantităţii originale de ulei. La fel se petrece şi cu nisipul care sub influenţa radiaţiei universale se adună în conglomerate din ce în ce mai mari…iar sub influenţa sunetelor armonice creează superbe structuri complexe. De aceea nisipul se adună în aglomeraţii pe plaje, pe prundurile gârlelor sau în dunele deşertului…

Acelaşi fenomen are loc şi cu atomii materiei… au tendinţa naturală de a se alipi unii altora… datorită câmpurilor magneto-plasmatice pe care le au. Asta nu înseamnă că ceea ce-i ţine este un minuscul electron aflat pe un ultim strat şi care electron deşi s-ar roti cu viteza luminii sau poate tocmai de aceea ar avea suficientă energie ca să adune el singur doi sau mai mulţi atomi împreună, chiar dacă aceştia sunt de milioane de ori mai mari ca el…

Cu toate acestea ştiinţificii oficiali ai planetei recunosc că electronul ar avea viaţa foarte scurtă şi datorită faptului că masa sa e infimă se transformă în foton… şi apoi dispare…

Secretul

Nu ştiu… structura corpusculară a materiei predată-n şcoli pe lângă că are contradicţii flagrante de la o disciplină la alta, mai este şi foarte ilogică… electronul e infinitizimal comparativ cu întregul atom, care de asemenea mai are şi o forţă de atracţie imensă… e ilogic ca el să poată să ţină doi sau chiar mai mulţi atomi legaţi împreună, sau şi mai ilogic să poată să străbată spaţiul dintre doi atomi sau mai grav în cazul curentului electric să treacă prin atom, lovindu-se de el pentru a duce la înroşirea conductorului… fără a fi captat de acesta… şi mai sunt multe contradicţii flagrante şi ilogice pe care nu le discut aici… nu acesta fiind scopul acestui articol.

Mie mi se pare mult prea complicat acest model… Şi să nu mai luăm în calcul prestidigitaţia ştiinţifică prin care aceiaşi ştiinţifici au pus bazele fizici cuantice, pentru a încerca să potrivească comportarea naturii pe teoriile lor din ce în ce mai complicate… Mai degrabă ce-i ţine lipiţi pe atomi, este un câmp magnetic propriu.

Eu cred în simplitate şi de acea cred că totul e simplu… atomul e o particulă de plasmă electromagnetică indivizibilă care se asociază cu altă particulă din aceiaşi tip de plasmă cu aceleaşi caracteristici electromagnetice, la fel cum se apropie doi magneţi între ei… V-aţi jucat cu sfere magnetice de 2-3 mm diametru ? Ce se întâmplă cu o cantitate foarte mare de asemenea sfere ? Nu cumva se apropie unele de altele fuzionând şi dând la nivel macromolecular aceiaşi imagine pe care

ne-o arată microscoapele atunci când fotografiază structura intimă a materiei ?... **Şi unde-şi au locul electronii, protonii, neutronii, bozonii, leptonii, particula lui Dumnezeu şi câte şi mai câte alte invenţii teoretice al ştiinţificilor lumii ?... Eu zic că, în nici un caz în natură, care nu face risipă nici de energie nici de complexitate…**

Pornind de aici am ajuns al concluzia că aşa cum soarele sau planeta noastră sau oricare altă planetă nu este perfect omogenă tot la fel ar trebui să fie şi atomul… o sferă plasmatică la fel ca soarele dar care nu e prefect omogen. Şi cum soarele se roteşte în jurul axei sale aşa-mi închipui eu că atomii se rotesc în jurul axei proprii, făcând ca prin neomogenitatea de masă şi de densitate a câmpurilor electromagnetice a plasmelor pe care le au să emită radiaţii electromagnetice care sunt dependente de viteza cu care se rotesc şi de densitatea lor.

Orice sferă, orice dimensiuni ar avea şi oricât de omogenă ar fi ea, va avea o oarecare zonă unde densitatea sa va fi mai mare decât media densităţii sale generale… Asta va face ca rotaţia acelui obiect sferic fie el soare sau atom să se petreacă pe o perioadă completă de rotaţie de 360 de grade cu viteză variabilă… asta duce la transformarea rotaţiei din rotaţie continuă în rotaţie pulsatorie.

S-ar întâmpla cam aşa…imaginaţi-vă că avem o bilă din lemn, care are undeva aproape de periferie un nod… Nodul va avea o densitate diferită faţă de lemnul din jur, fiind mai dens, ca urmare dacă sfera respectivă o vom pune pe un ax şi o vom roti, atunci când nodul se va îndrepta spre pământ, adică în direcţia atracţiei gravitaţionale, sfera noastră se va roti mai repede decât atunci când nodul va urca în sens invers gravitaţiei terestre. Fireşte că acest fenomen la nivelul unei planete este insesizabil pentru locuitorii ei, diferenţa de viteză de rotaţie pe parcursul unei rotaţii complete nefiind foarte mare, dar ea existând duce la pulsaţia rotaţiei.

În cazul a doi atomi, neomogenitatea lor de masă va influenţa viteza rotaţiei lor funcţie de poziţia relativă a lor unul faţă de altul, la fel cum viteza sferei de lemn a fost influenţată de poziţia ei relativă faţă de pământ…

Această neomogenitate de masă a atomilor face ca în rotaţia lor, densitatea electromagnetică locală a spaţiului unde ei se rotesc să varieze odată cu variaţia vitezei lor de rotaţie, astfel ei radiind în jur impulsuri electromagnetice … Aceste impulsuri de radiaţie electromagnetică venite de la miliardele de miliarde de atomi se însumează armonic formând radiaţia universală… toţi atomii din univers radiază… Această radiaţie este deci rezultatul rotaţiei lor pulsatorii… şi ea interferând în spaţiul universal se însumează sau se scade armonic ducând al apariţia a numeroase lungimi de undă şi frecvenţe care îşi continuă drumul mai departe interferând în continuare cu alte şi alte lungimi de undă… în tot universul.

Dar trebuie să ştiţi că şi radiaţia la rândul ei are efect mecanic asupra materiei, astfel că atunci când o anumită lungime de undă loveşte un atom care se roteşte pe aceiaşi frecvenţă sau pe o frecvenţă armonică, această radiaţie se va însuma cu cea a atomului respectiv ajutându-l să-şi continue rotaţia…

Ca să înţelegem acest fapt trebuie să facem apel la experienţa prin care fizicianul olandez Hendrik Brugt Gerhard Casimir (1909 – 2000), în 1946 a pus în evidenţă radiaţia universală… Prin experienţa sa cu plăcile el a dovedit însă nu doar existenţa radiaţiei universale ci mai ales un lucru incomparabil mai important, anume efectul mecanic pe care aceasta-l are asupra materiei. Practic plăcile sale s-au apropiat una de alta împinse de radiaţia universală. Şi deoarece plăcile erau foarte bine şlefuite, în momentul în care s-au alipit una de alta împinse de radiaţia exterioară lor, a fost aproape imposibil să mai fie dezlipite una de alta… la fel ca atunci când doi magneţi mari şi puternici sunt aproape imposibil de îndepărtat prin tracţiune directă, ei desfăcându-se doar prin alunecare, sau la fel ca-n experienţa din Magdeburg în 1654 a fizicianului german Otto von Guericke (1602 -1686) cu semi-sferele care nu s-au mai desprins una de alta nu datorită lipsei de aer dintre ele ci datorită presiunii atmosferice exterioare, sau mai corect spus diferenţei enorme de

presiune între peretele exterior şi cel interior al sferelor. Deci atunci când radiaţia atinge materia ea efectuează un lucru mecanic asupra ei… ducând la diferenţe de presiune între o latură şi cealaltă a materiei.

Când un atom se roteşte cu o anumită viteză specifică masei şi densităţii sale generale, rotaţia sa nu e una continuă ci datorită neomogenităţii sale de masă va fi o rotaţie pulsatorie cu variaţii ale vitezei momentului de rotaţie. Dacă radiaţia care atinge atomul are aceiaşi frecvenţă ca şi variaţia momentului de rotaţie a atomului, aceasta fiind în aceiaşi fază îl va ajuta în rotaţia sa prin mici împingeri aplicate în momentele în care rotaţia sa are acelaşi sens cu direcţia de unde vine radiaţia… în felul acesta radiaţia va potenţa mişcarea atomului dar totodată prin accelerarea relativă a acestuia, acesta va iradia în continuare în aceiaşi fază cu radiaţia care vine din jur. Deci atomul va rezona cu aceasta radiaţie astfel că radiaţia va fi amplificată faţă de momentul dinaintea interacţiunii sale cu radiaţia din jur…

În felul acesta materia emite radiaţie iar radiaţia ajută materia să se mişte… e o mişcare radiantă, o interdependenţă continuă între radiaţie şi materie în întreg universul… Această mişcare radiantă a materiei la nivel atomic nu încetează nici măcar în vidul cosmic, la temperatura de zero absolut… De aici vine expresia „energia punctului zero”.

Planetele se rotesc împinse de radiaţie

Şi oricât ar părea de neverosimil, această radiaţie este cea care face ca planetele să se rotească…. Căci dacă radiaţia universală poate să ne pară a fi insignifiantă ea are o forţă imensă… Sunt oameni de ştiinţă care au calculat că energia acestei radiaţii pentru un centimetru cub de materie ar fi echivalentă cu 25 GWh energie electrică. Iar forţa sa apasă permanent asupra materiei care fiind liberă în vidul cosmic este neîngrădită să se mişte. Radiaţia apăsând permanent pe suprafaţa oricărui corp ceresc, datorită momentului de rotaţie diferit dintre ecuator şi poli şi a faptului că diferenţele de densitate din structură constituie puncte de sprijin pentru pârghia definită între suprafaţă şi centrul planetei, apare rotaţia… Şi cum, pe măsură ce mişcare sa se accelerează treptat sub influenţa acestei împingeri permanente a radiaţiei cosmice… se ajunge la situaţia că planetele şi în general toate corpurile cereşti se rotesc aparent de la sine timp de miliarde şi miliarde de ani cu viteze constante care sunt determinate de un echilibru natural între presiunea permanentă a radiaţiei şi masa şi densitatea corpului ceresc respectiv..

Această radiaţie este cea responsabilă şi de gravitaţie şi de magnetism şi de energia universală… Pentru mai multe amănunte privind felul intim cum apar aceste fenomene, despre comportarea reală a curentului electric, despre magnetism, gravitaţie, „antigravitaţie” cum se obţin ele şi cum pot fi utilizate, citiţi cartea mea **„De la hidrocarburi la gravitaţie – normalitate sau revoluţie ?!...”**, unde veţi găsi nu doar explicaţia amănunţită a acestor fenomene ci şi aplicaţii practice ale utilizării gravitaţiei terestre ca sursă energetică.

Ca urmare atunci când un corp se roteşte el va crea în spaţiul în care evoluează o modificare a densităţii energetice a mediului…mediul îşi va modifica atât caracteristicile electromagnetice cât şi pe cele gravitaţionale… Rotaţia pulsatorie a unui obiect creează deci în mediu, două feluri de oscilaţii: ale câmpului gravitaţional dar şi ale celui electromagnetic…

Spunem că local apare o diferenţă de potenţial energetic faţă de mediul înconjurător… un dezechilibru de densitate energetică pe care-l numim dipol energetic…

Acest dezechilibru este cel care potenţează funcţionarea universului.. Întreg universul e format din dezechilibre locale care se potenţează şi caută permanent să se reechilibreze… ducând la o mişcare şi o schimbare a stării de echilibru permanent precare a fiecărui component, fie că vorbim de un atom, de o planetă, o stea, sau o galaxie…

Aceste dezechilibre în câmpul energetic şi gravitaţional local sunt cu atât mai puternice, cu cât masa obiectului aflat în rotaţie e mai mare, raportat la dimensiunile sale, sau cu cât această masă este distribuită la periferie, acolo unde viteza tangenţială este mai mare… şi de asemenea cu atât

mai mare e acest dezechilibru cu cât viteza de rotaţie a obiectului respectiv e mai mare, cu alte cuvinte cu cât frecvenţa rotaţiei pulsatorii este mai mare…

Ca urmare un obiect care are masa distribuită pe margini, fie că e o sferă, un cilindru sau un disc, va avea o gravitaţie proprie cu atât mai mare cu cât el va fi mai mare şi se va roti mai rapid… de asemenea energia implicată în procesul rotativ respectiv fie că vorbim de câmp gravitaţional sau de câmp electromagnetic, va fi cu atât mai multă cu cât acel obiect având o masă crescută se va roti mai rapid…

De aceea un giroscop, e capabil să învingă gravitaţia terestră, deoarece el este un volant, un obiect care prin rotaţia sa pulsatorie modifică densitatea locală a câmpului gravitaţional terestru… Cu stimă ! CCD

Plita cu inductie

13.11.2013

Pădurea

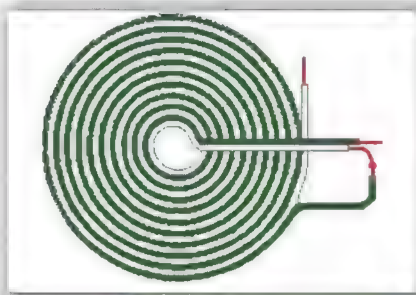
Uneori nu vedem pădurea din cauza copacilor, de aceea e nevoie ca cineva să ne tragă de mânecă şi să ne-o arate. Acest articol este prilejuit de unul din conaţionalii noştri care m-a făcut atent asupra faptului că anumite aparate electrocasnice de uz curent pot furniza energie în exces… chiar dacă nu face nimeni publicitate acestui fapt. M;ulţumesc din inimă domnule T.S., că mi-aţi arătat pădurea !

Acum dragii mei cititori, să vă spun despre ce e vorba în cazul plitei cu inducţie. Eu am mai vorbit într-una din cărţile mele despre încălzirea prin inducţie. Numai că atunci nu am abordat subiectul decât prin prisma faptului că încălzirea prin inducţie e una mai economică comparativ cu cea prin rezistenţă electrică clasică.

Acolo spuneam despre soluţii tehnice industriale de călire sau topire a metalelor şi specificam că acele bobine de uz industrial lucrează la peste 1 KHz. Ei bine între timp am mai studiat şi printre altele, am aflat şi faptul că plitele normale cu inducţie destinate uzului civil adică cele ce se găsesc în bucătăriile noastre, fie că au un ochi sau mai multe, au în interiorul lor o bobină plată care lucrează la frecvenţe mult mai ridicate şi anume 20 – 60 KHz.

Hai să prăjim plăcinte

Ei bine aflaţi că o plită cu inducţie poate fi o sursă de energie liberă chiar foarte eficientă. Pentru un consum din reţea de circa 1 – 3 Kw aceasta ne poate furniza energie electrică utilizabilă cuprinsă între de trei până la zece ori mai multă. Dar pentru asta trebuie ca în loc să încălzim pe ea o tigaie cu cartofi sau cu ouă ochiuri va trebui să încălzim o plăcintă specială… anume „Tesla Pankake Coil" adică bobina plată pentru electromagneţi a domnului Nikola Tesla care face obiectul brevetului cu numărul US 512340 din data de 9 ianuarie 1894. https://docs.google.com/viewer?url=patentimages.storage.googleapis.com/pdfs/US512340.pdf

Pentru cei care nu cunosc limba engleză, pentru a citi brevetul în original, găsesc traducerea acestuia în cărţile mele: „Totuşi ce naiba-i energia liberă ?!" la pagina 21,

http://catalindancarnaru.ro/totusi-ce-naiba-i-energia-libera/#more-248
„Şi totuşi ce naiba-i energia liberă ?!” la pagina 49
http://catalindancarnaru.ro/si-totusi-ce-naiba-i-energia-libera/#more-298
sau „”Generatoare” fără mişcare – principii şi utilizare” la pagina 148.
http://catalindancarnaru.ro/generatoare-fara-miscare/#more-313

Cum se face ?

Pentru exemplificare am folosit o captură dintr-un film făcut de laboratoarele Naudin în iunie anul acesta: https://www.youtube.com/watch?v=JqgO7AEZXzI

Aceştia au folosit pentru experienţa lor o plită de circa 1500 W şi au fot interesaţi în special de felul cum se comportă bobina de ieşire, adică bobina plată pentru electromagneţi – „plăcinta” pe care plita electrică o „încălzeşte”…

Din film se vede că pentru construcţia bobinei au utilizat cablu bifilar în două culori de tip audio, cu grosimea de circa 1,5 mm. Sarcina de ieşire a bobinei a fost formată din patru grupe de becuri cu halogen puse în paralele totalizând 4180 W. Plita a consumat 1330 W iar temperatura bobinei de pe plită nu a depăşit 42°C.

Mulţi dintre dumneavoastră, necunoscători vor întreba cum de e posibil ? Este pentru că bobina pentru electromagneţi a lui Tesla nu are miez ferometalic, deci oscilează fără probleme la orice frecvenţă. Ca urmare curentul de ieşire a acestei bobine este unul având exact aceiaşi frecvenţă cu a celui al bobinei de inducţie a plitei, adică între 20 şi 60 KHz funcţie de tipul constructiv şi puterea consumată de plită.

În afară de asta trebuie să ştiţi că deşi prin adăugarea bobinei pe placa plitei aceasta e transformată într-un transformator, datorită faptului că frecvenţa de lucru a acestuia e foarte mare secundarul nu influenţează primarul, ca urmare bobina din interiorul plitei de inducţie nu e solicitată astfel că ea nu va ajunge să lucreze la putere maximă. Astfel înţelegem că atât timp cât nu există rezonanţă între reţea şi „consumator” reţeaua nu va fi influenţată de creşterea puterii din ieşire.

De aici se desprinde ideea că putem ilumina o vilă întreagă cu o plită cu inducţie, dar nu numai atât !... Se poate folosi pentru orice „consumator” de tip rezistiv de putere mare, deci în locul becurilor cu halogen, se pot folosi boilere electrice, calorifere sau radiatoare electrice fie cu rezistenţă fie cu cuarţ, plite cu rezistenţă, becuri incandescente de orice tip, şi se poate chiar imagina o centrală termică de apartament cu o plită cu inducţie ca sursă de curent pentru rezistenţa unui boiler de mare capacitate care să alimenteze circuitul caloriferelor.

De asemenea acest aranjament mai poate fi utilizat drept aparat de sudură. Ştim toţi… sau…

mă rog, aproape toţi, că orice aparat de sudură foloseşte cel puţin o puterea electrică de 2,5 Kw cele mai multe folosind curent o putere cuprinsă între 4 şi 7 Kw. Ori există posibilitatea ca „plăcinta" noastră realizată cu conductor suficient de gros să furnizeze lejer puteri, chiar mai mari, variaţia puterii de ieşire fiind determinată de variaţia puterii de emisie a bobinei din interiorul plitei, căci orice plită cu inducţie are o plajă de puteri între care funcţionează cuprinse între 200 W şi 2- 3 Kw. În condiţiile în care puterea absorbită de către plita cu inducţie este de cel puţin trei ori mai mică decât cea furnizată la bornele bobinei plate, ar rezulta un aparat de sudură extrem de economic care ar avea un alt mare avantaj, anume acela că datorită înaltei frecvenţe a curentului debitat, sudura ar fi una de calitate superioară, comparabilă cu cea efectuată cu curent continuu.

Se mai desprinde de aici ideea că o plită cu inducţie este de fapt un amplificator de energie (de putere) căci dacă la intrarea ei sunt 1300 W iar la ieşire – din „plăcinta-ncălzită" sunt 4000 W) e clar că avem de-a face cu un amplificator… şi chiar e unul grozav având un coeficient de performanţă (COP) de aproximativ 3. E şi adevărat şi fals… pentru că bobina de ieşire din acest film a fost una experimentală fiind de putere mică. Nu ne împiedică nimeni să folosim o bobină realizată cu fir mult mai gros. Ştiind că un conductor bobinat având diametrul de un milimetru furnizează un curent de 5 amperi, ar rezulta că dacă am folosi la realizarea bobinei un cablu de 10 mm diametru am obţine un curent de circa 50 amperi.

Dar ce tensiune avem ? Ei bine aceasta e strict dependentă de numărul de spire şi de puterea inducţiei magnetice deci bobina trebuie realizată experimental. Astfel se poate realiza o bobină de 10 sau 20 de spire căreia i se măsoară tensiunea, după care prin regula de trei simplă se va calcula numărul de spire necesar obţinerii unei tensiuni apropiată de cea a reţelei, anume 230 – 250 V, (sau oricare alta dorim!). Dacă spre exemplu am construi o bobină care scoate 250 V la o intensitate de 50 A am avea o putere de ieşire de 12500 W adică 12,5 Kw. În acest caz COP nu ar mai fi 3 ci aproape 10 (mai exact 9,377).

Dar acest calcul e valabil pentru frecvenţa reţelei (50 Hz), căci la frecvenţe ridicate densitatea energetică susţinută de cabluri este mult mai mare. Ca urmare acest COP de 10 e în mod categoric unul foarte mic, în realitate el fiind de cel puţin 2 – 3 ori mai mare funcţie şi de variaţia frecvenţei. De aceea bobina din film realizată cu cablu de tip audio, atât de subţire, poate susţine fără să se încălzească o putere de peste patru kilowaţi.

Poate fi separator de siguranţă !

Înainte de a trece mai departe, ar trebui să mai fac o remarcă extrem de importantă şi anume : pentru că orice curent electric alternativ a cărui frecvenţă depăşeşte 10 KHz este unul care nu mai prezintă pericol de moarte prin electrocutare, plita cu inducţie poate fi folosită şi ca separator faţă de curentul electric al reţelei naţionale, curent extrem de periculos prin frecvenţa lui foarte scăzută (50 Hz). Astfel am putea imagina o casă care în tabloul electric de la intrare să aibă o plită cu inducţie cuplată la contorul electric, iar restul instalaţiei electrice a casei (sau măcar o parte din ea, destinată exclusiv consumatorilor de tip rezistiv – becuri, rezistenţe electrice) să fie legat de bobina plată pentru electromagneţi aflată pe plita cu inducţie.

Poate fi folosită ca sursă independentă de energie ?

Aceasta ar fi probabil prima întrebare logică pe care ar pune-o oricine… Teoretic dacă tensiunea bobinei de ieşire e apropiată de cea a reţelei, plita electrică ar putea funcţiona direct cu curentul electric furnizat de „plăcinta prăjită"...

Dar numai teoretic, căci acest lucru depinde de schema electrică de intrare a plitei… eu nu am acces la asemenea plite, (deocamdată) deci nu am avut cum verifica acest lucru. Dar pentru ca un grup energetic realizat cu o asemenea plită să poată funcţiona independent mai trebuie îndeplinite nişte condiţii.

Astfel plita ar trebui alimentată iniţial, de la un invertor cu circa 200 W mai puternic decât plita, care să fie alimentat la rândul lui de la o baterie auto cam de două ori mai puternică decât

plita, iar o parte din curentul obţinut la ieşire ar trebui adus printr-o buclă de reacţie la alimentarea bateriei… sau direct în intrarea invertorului ca tensiune continuă. Asta ar presupune ca peste bobina principală de mare putere să se mai monteze una care să furnizeze 12 V având intensitatea necesară bunei funcţionări a invertorului, tensiune care să fie redresată de o punte de diode de înaltă frecvenţă ce suportă curentul respectiv…

Oricum ar fi, reţineţi faptul că orice plită cu inducţie e o sursă de energie liberă !

Cu stimă ! CCD

Teoria chibritului

19.11.2013

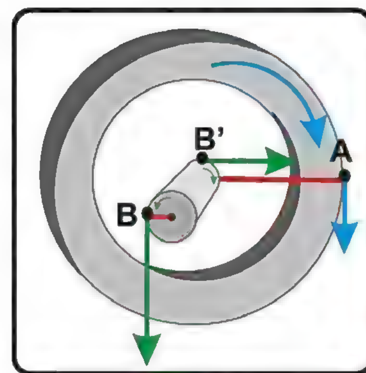
Ştim toţi în ce context se foloseşte expresia din titlul articolului. Acest articol a fost determinat de comentariile lăsate de unul din cititori, la adresa articolului intitulat „ Un strop de aritmetică”.

Prin comentariile sale cititorul îmi reproşa faptul că articolul despre comportarea volantului nu are nici un suport ştiinţific, eu confundând unităţile de măsură între ele şi momentul de rotaţie cu cuplul de torsiune…

Nu am confundat nimic… Ştiu exact la ce se referea domnul respectiv, doar că… şi aici intervine teoria chibritului…

Între teorie şi realitate

În şcoală ni s-au predat tot felul de noţiuni tehnice în care, pentru forţă s-au folosit unităţi de măsură diferite în funcţie de tipul forţei implicate… Astfel unitatea de măsură pentru forţă exprimată în kilograme, Kgf, poate fi foarte bine echivalată cu cea exprimată în Nm/s ele fiind unităţi din aceiaşi categorie, (de altfel orice convertor de unităţi de măsură va furniza nu mai puţin de patru unităţi de măsură echivalente pentru forţă). În uzul curent orice om gândeşte forţele fie drept apăsări fie drept tracţiuni, pe care le conştientizează în kilograme, căci aceasta-i unitatea de măsură cea mai la îndemână pentru experienţa unui om normal în Europa de est, pe când cei din spaţiul de limbă engleză gândesc forţele în pounzi.

Dacă ai luat în spate un sac de ciment de 50 kg, apăsarea lui pe umerii tăi este echivalentă cu greutatea sacului. Dar în acelaşi timp dacă încerci să-l ridici de jos, aceiaşi apăsare de 50 kg o vei resimţi ca pe o tracţiune… ambele sunt nu doar echivalente ci absolut egale… În cazul articolului în discuţie dacă luăm pârghia trasată între centrul de rotaţie şi circumferinţa volantului, în punctul A, avem fie o apăsare (reprezentată deasupra liniei ce delimitează pârghia), fie o tracţiune dacă o vom privi ca acţionând sub linia respectivă.

Exact acelaşi lucru se petrece şi în cazul punctului **B** adică cel situat pe circumferinţa axului… doar că acolo forţa fie că e apăsare fie că e tracţiune va fi multiplicată cu raportul dintre raza volantului şi raza axului.

Pentru rigurozitate, este adevărat că asupra axului se manifestă un cuplu de forţe, care este adevăratul cuplu de torsiune… acest cuplu acţionând ca forţă totală opusă greutăţii volantului doar în momentul pornirii şi în cel în care volantul va fi decelerat, dacă asta se petrece prin acţiunea asupra axului.

De fapt ce este cuplul de torsiune ? Este un cuplu de forţe total opuse care acţionează la capetele axului tangent pe circumferinţa sa. Astfel în momentul pornirii când inerţia volantului se va opune răsucirii sale, la contactul axului cu volantul există o forţă opusă acţiunii motorului care motor, se manifestă la capătul liber al axului. Aceste două forţe opuse obligă axul la torsiune (răsucire) de aceea ele se numesc cuplu de torsiune (adică pereche de forţe care torsionează –

răsucesc axul), reprezentate aici cu săgeţile verzi ce pleacă din punctele **B** şi **B'**. Doar că cei mai mulţi dintre noi după ce terminăm şcoala uităm repede ce înseamnă cu adevărat cuplul de torsiune şi îl considerăm doar ca o forţă ce solicită axul la a se răsuci considerându-i implicit celălalt capăt ca fiind static…

Practic este doar o chestiune de nuanţă sau de interpretare… Căci ori vorbim de două forţe diferite care acţionează în sens contrar ori de una egală cu suma celor două care acţionează într-un singur sens considerând celălalt capăt a axului ca fiind fix, tot „la gara aceea se coboară"… cum se spune în popor…

Să despicăm firul în patru

Atât timp cât această răsucire a axului în cazul volantului are acelaşi sens cu forţa multiplicată de pârghia ABC practic cuplul de torsiune e identic cu momentul de rotaţie al axului… şi forţa ce pleacă din punctul B este percepută ca apăsare sau tracţiune după punctul de vedere al fiecăruia şi interpretată în unica şi cea mi obişnuită unitate de măsură cu care omul normal percepe apăsarea şi tracţiunea anume kilogramul…. Dar nu mai stăm să despicăm firul în patru… căci ajungem la … teoria chibritului.

Problema care apare şi se constituie într-adevăr într-o teorie a chibritului este atunci când realizăm că majoritatea celor care lucrează în domeniul tehnic şi mai ales a celor care folosesc curent termenul de cuplu de torsiune se referă în special la cuplul manifestat la axul motoarelor cu ardere internă… Acolo într-adevăr există un permanent cuplu de torsiune asupra axului motor (al arborelui cotit) căci arborele cotit al unui motor cu ardere internă format, să spunem, din patru cilindri va avea patru biele… O rotaţie completă a acestui arbore va fi formată din patru şocuri (împingeri bruşte) ale manivelei pistonului în pârghia bielei axului. Astfel se face că pentru o viteză de rotaţie să spunem de 1200 de rotaţii pe minut, (20/s) arborele respectiv va fi supus la 80 de torsiuni pe secundă, extrem de puternice reprezentate de împingerile pistoanelor ca urmare a exploziilor din camerele de ardere…

Deci un motor cu ardere internă lucrează într-adevăr printr-un permanent cuplu de torsiune ce-i solicită axul la forţe de rupere prin răsucire.

Cu totul alta e situaţia unui volant, care odată adus la o rotaţie uniformă nu mai prezintă cuplu de torsiune decât ca un procent infim din momentul său de rotaţie, fie el manifestat la periferia volantului fie la periferia axului…

De acest aspect nu sunt conştienţi cu adevărat decât extrem de puţini, şi de aceea eu am preferat să folosesc termenul de cuplu de torsiune, în accepţiune oamenilor simpli ci nu a specialiştilor, cadre tehnice cu studii în domeniu, care fac permanentă paradă de corectitudinea şi rigurozitatea matematică, scăpând din vedere adesea, esenţa fenomenelor pe care încearcă să le descrie…

Situaţia e veche

Această diferenţă de percepţie dintre omul normal de pe stradă şi omul de ştiinţă, este indusă intenţionat prin sistemul de învăţământ, nu de ieri de azi ci din totdeauna, ea fiind cea care a creat o prăpastie între omul de ştiinţă actual sau păstrătorul cunoaşterii, preotul sau şamanul străvechi şi popor, fie el de cum sau de mai multe milenii în trecut…

Asta asigură ca poporul să fie tratat de către pătura de minoritari reprezentaţi de „elite" ca o castă inferioară, o turmă bună doar de exploatat…

Din păcate pentru ei, există în popor o vorbă străveche care spune că nebunul este cel care este minoritar diferit de majoritate… Ca urmare oricât şi-ar aroga elitele cunoştinţe şi superioritate faţă de popor, atitudinea pe care o au, le plasează în mod distinct într-o categorie de „ciudaţi" pe care poporul în cel mai bun caz îi ignoră sau adesea îi urăşte… sau îi dispreţuieşte… „Ce-şi face omul cu măna lui …"

Ca o concluzie generală, trebuie reţinut faptul că la axul unui volant se regăseşte o forţă de

atâtea ori mai mare de câte ori e mai mare raza lui decât raza axului său iar această forţă creşte exponenţial odată cu masa şi viteza de rotaţie a acelui volant, fiind de multe zeci de ori mai mare, decât cea folosită de motorul care antrenează volantul respectiv.

Şi acest lucru este valabil pentru orice tip de volant, fie că vorbim de cei clasici, de cei ai lui Chalkalis, ai lui Wurth, sau perechi de volanţi cicloizi, procesele implicate fiind similare, şi independente de convenţiile şi denumirile ştiinţifice.

Nu cu denumiri şi convenţii ştiinţifice se colectează energia ci cu procese şi fenomene naturale care sunt total indiferente la denumirile şi convenţiile ştiinţificilor lumii acesteia.

Ca urmare deoarece textele de pe acest blog sunt păreri şi opinii personale ale proprietarului acestui blog, indiferent dacă sunt sau nu ştiinţifice, criticile şi comentariile celor care sub pretextul rigurozităţii ştiinţifice încearcă să-mi azvârle activitatea în derizoriu, pentru a crea neîncredere şi suspiciune sunt nule şi neavenite.

Atât cărţile cât şi articolele mele nu sunt destinate ştiinţificilor şi aşa zişilor specialişti blocaţi mental în convenţii şi reguli de tip matematic, ci sunt destinate publicului larg, celor care habar nu au de matematici, formule, definiţii şi convenţii ştiinţifice, pentru care, oricum, aceste convenţii şi formule, reprezintă o limbă străină ilogică şi inutilă… Dacă m-aş folosi de aceste convenţii şi reguli, indiferent dacă le cunosc sau nu, nu aş face altceva decât să întăresc blocaje mintale, şi să dresez pe conaţionalii mei pentru a face mai departe din ei nişte oi docile şi proaste destinate a fi exploatate în continuare de „elitele" fie ele de învăţaţi, politicieni, bancheri sau fie ei ce altă formă de minoritari care-şi arogă drepturi necuvenite asupra concetăţenilor lor de pe această planetă. Cu stimă ! CCD

Despre pârghii şi pendule

20.11.2013

Introducere

În vreme ce în articolul intitulat „Despre pendule şi roţi" explicam funcţionarea pendulului rigid şi a roţilor, spunând că prin rotaţia pulsatorie are loc o colectare de energie din mediul înconjurător, în articolele intitulate „Adevăr şi minciună", „Un strop de aritmetică" şi „Teoria chibritului" am vorbit despre funcţia de amplificare a energiei cinetice a volanţilor.

Din păcate se pare că blocajele mentale instituite de un sistem de învăţământ care nu are interesul să scoată din noi oameni ci doar nişte slugi obediente cu o viziune falsă asupra mediului în care trăim, fac ca majoritatea noastră să refuzăm să vedem realitatea să refuzăm să acceptăm evidenţele.

Am primit asupra tuturor acestor articole comentarii, unele dintre ele dure, care mă acuzau în diferite feluri că de fapt eu sunt cel care nu cunoaşte fizica. Şi poate că într-adevăr nu o cunosc… sau cel puţin nu în accepţiunea celor care mă critică astfel. Dumneavoastră aţi dori să ştiţi pe de rost o materie de studiu despre care aveţi convingerea că v-ar forma o viziune falsă asupra vieţii şi mediului în care trăiţi ? Eu sincer să fiu, nu !

Se vedea din atitudinea şi tonul majorităţii acelor comentarii faptul că în ciuda explicaţiilor mele cei ce mă criticau refuzau să înţeleagă realitatea legăturii dintre un pendul rigid şi o roată şi mai ales continuau să insiste asupra faptului că volantul nu este decât un simplu acumulator de energie cinetică energie care se acumulează pe baza extracţiei ei din sursa motorului care întreţine rotaţia, adică de cele mai multe ori din sistemul energetic naţional.

Aceşti oameni nu pot înţelege în ciuda explicaţiilor mele faptul că un motor care are fie pe axul lui, fie pe un angrenaj pe care-l conduce, un volant, va porni cu mare greutate, în regim de suprasarcină datorită faptului că mişcă volantul prin intermediul braţului scurt al unei pârghii, după care odată ajuns la turaţia uniformă de rotaţie va trece la un regim de mers în gol deoarece volantul va ajunge într-un final să conducă motorul…

Aceste regimuri de lucru pot fi oricând verificate de orice meşter cu ajutorul unui cleşte ampermetru care va arăta curentul absorbit din reţea începând cu prima fracţiune de secundă de după pornirea motorului şi până în momentul în care consumul se va stabiliza la o valoare constantă…

În plus într-unul din comentarii am primit şi o atenţionare asupra faptului că nu contează că între circumferinţa unui volant, cea a axului său şi centrul de rotaţie, este o pârghie, aceasta e doar o aparenţă căci volantul tot acumulator de energie cinetică rămâne…

Acestui comentariu i-am răspuns printr-o întrebare simplă şi de bun simţ, anume aproximativ următoarea : „Domnule, dumneavoastră când proptiţi o pârghie în pământ sprijinind-o pe o piatră pentru a ridica cu propriile dumneavoastră braţe o căruţă încărcată, acumulaţi energie cinetică sau amplificaţi propria forţă musculară ?”

Sunt aproape ferm convins că aceşti critici nu ştiu un lucru, deoarece nimeni nu s-a obosit să li-l comunice vreodată, anume faptul că tendinţa de rotaţie îndelungată a unui volant după ce motorul său de antrenare s-a oprit, nu are nici o legătură cu vreo acumulare de energie cinetică sau de orice alt fel, (nu vorbim aici de acumulatori) ci este rezultatul direct al faptului că orice obiect ce se roteşte îşi creează un câmp gravitaţional propriu care e cu atât mai puternic cu cât viteza de rotaţie şi masa acelui obiect sunt mai mari… asta duce la o destabilizare locală a echilibrului energetic al câmpului magneto-gravitaţional terestru.

Ori atunci când gravitaţia şi magnetismul exterior, (din afara obiectului analizat) dispar sau sunt mult atenuate (la fel cum este în cosmos) orice mişcare are tendinţa de a se permanentiza.

Dincolo de acest aspect m-a frapat faptul că toţi aceşti critici nu sunt capabili să recunoască existenţa şi funcţiile unei pârghii. Mi-am dat seama că e vorba de un blocaj mental, şi am căutat să-i aflu sursa.

Aşa cum spuneam blocajele mentale induse de o proastă metodă de predare şi de o incorectă înţelegere a naturii sunt aproape imposibil de desfăcut, dacă nu există bunăvoinţă, dacă suntem orbi în faţa evidenţelor.

De aceea consider că e cazul să discut un pic despre pârghii pentru ca prin ele să vă introduc apoi în cunoaşterea unui alt dispozitiv care vă poate ajuta să extrageţi energia din gravitaţia terestră, anume pendulul lui Milkovici. Deci…

Despre pârghii

Căutând sursa blocajului mental de care spuneam, am încercat să mă întorc la manualele de fizică din liceu, convins fiind că acolo pe undeva am învăţat odată despre pârghii.

Am fost surprins să constat că în toată fizica de liceu nu s-a învăţat niciodată despre pârghii. Şi asta a făcut să merg la manualele de şcoală generală…

Într-un târziu am găsit lecţia respectivă în manualul de fizică de clasa a şaptea… Deşi pare cumva logic ca pârghia să fie subiect de studiul încă de la primele ore de fizică, anormal este faptul că deşi toată fizica studiată în ciclul primar este aprofundată mai târziu în liceu, despre pârghii nu se mai pomeneşte nimic în nici unul din cele patru manuale de liceu…

Nu mi se pare a fi nici o omisiune întâmplătoare şi nici o anomalie datorată vreunei greşeli… ci cred că e ceva ce s-a făcut cu bună ştiinţă. De ce spun asta ? Deoarece aproape că nu există mecanism tehnic din orice domeniu care să nu aibă în schema sa cinetică măcar o pârghie… Ori dacă cunoştinţele elementare din anii de şcoală primară sunt rapid acoperite de munţii de informaţie inutilă sau mai puţin utilă ce vin în avalanşă în anii de liceu (eu la un moment dat aveam nu mai puţin de 14 discipline de studiu pe an) sunt şanse sigure ca adultul să nu mai ştie ce este şi cum funcţionează cu adevărat o pârghie, şi ce rol important are aceasta în viaţa de zi cu zi şi în mecanismele, procesele şi funcţionarea intimă a naturii.

Ori combinaţia dintre pârghie şi rotaţie este cea care se află la baza stăpânirii şi controlului gravitaţiei căci prin ele se naşte aceasta şi prin ele aceasta există în întreg universul…

Dacă tot omul ar fi conştient de acest fapt atunci un mare procent dintre noi, am ajunge prin diferite concursuri de împrejurări din viaţă, să înţelegem cum putem stăpâni şi utiliza în folos propriu, gravitaţia…

Deci m-am dus aşa cum spuneam la fizica de clasa a şaptea şi am descoperit că acolo (la pagina 45, e vorba de ediţia 1998 – dar care e identică cu manualele anterioare) pârghia este predată incomplet, aşa cum pentru mine care deja aveam suspiciunea unei greşite înţelegeri a funcţiei ei, era de aşteptat.

De fapt ce se întâmplă acolo, este că pârghia este privită doar din punctul de vedere a forţelor care apasă pe ea şi mai ales din punctul de vedere al echilibrului dinamic dintre cele două braţe ale ei, şi implicit şi din punctul de vedere al echilibrului de raport dintre cele două forţe de la capetele unei pârghii.

Există o definiţie a pârghiei : « ***Pârghia este o bară rigidă care se poate roti în jurul unui punct de sprijin, şi asupra căreia acţionează două forţe, forţa care trebuie învinsă numită forţă de rezistenţă şi forţa cu ajutorul căreia este învinsă forţa de rezistenţă, numită forţă activă.»***

De fapt principala definiţie de acolo e următoarea: ***«Dacă o pârghie este în echilibru, raportul forţelor este egal cu raportul invers al braţelor».***

Până aici nimic anormal am avea tendinţa de a spune, numai că la analiza celor două tipuri principale de pârghii, anume cea cu punct de sprijin median şi cea cu punct de sprijin pe capăt, se insistă doar pe direcţia de aplicare a forţelor ce acţionează asupra pârghiei, spunându-se că în timp ce la prima forţele activă şi rezistentă sunt în acelaşi sens, la cea de-a doua categorie sunt în sensuri contrare… Se dau ca exemple câteva utilizări curente ale pârghiei, pe care orice copil trebuie să le fi întâlnit cum ar fi o foarfecă, o roabă, un om care mută o greutate cu o rangă sprijinită pe o piatră precum şi penseta şi spărgătorul de nuci ca exemplu de împreunare a două pârghii cu sprijin pe capăt.

Ce vreau să spun este că prin aceste două definiţii se induce subtil în mentalul copilului, (iar ceva pătruns în subconştient la acea vârstă rămâne definitiv pentru mulţi ani, independent de voinţa şi conştiinţa omului) faptul că forţele de la capetele unei pârghii sunt într-un permanent echilibru (de fapt sunt într-un raport de interdependenţă continuă !) Dar exprimarea este defectuoasă inducând ideea de static şi anulând funcţia dinamică a pârghiei, şi această anulare a funcţiei dinamice este întărită prin următoarea constatare pe care am făcut-o :…Va urma CCD

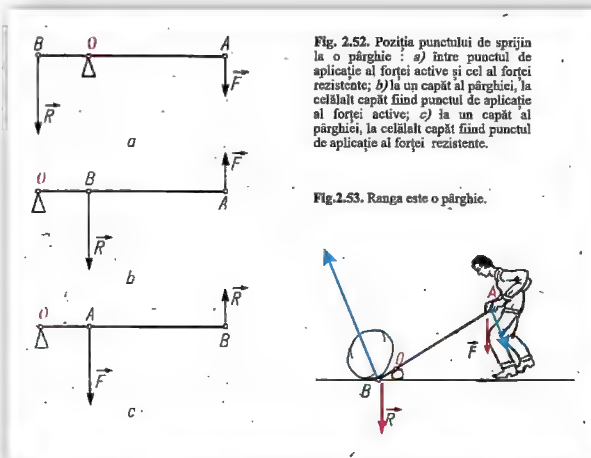

Fig. 2.52. Poziţia punctului de sprijin la o pârghie : *a)* între punctul de aplicaţie al forţei active şi cel al forţei rezistente; *b)* la un capăt al pârghiei, la celălalt capăt fiind punctul de aplicaţie al forţei active; *c)* la un capăt al pârghiei, la celălalt capăt fiind punctul de aplicaţie al forţei rezistente.

Fig.2.53. Ranga este o pârghie.

Partea a doua

Dezinformare prin omisiune

Fireşte că se spune că pârghia a fost studiată prima dată de Arhimede dar contează enorm cum se spune asta : «***… aplicând condiţiile de echilibru în cazul pârghiei, putem spune că raportul F/R (forţă activă/ forţă de rezistenţă) este egal cu raportul br/bf (raportul braţelor celor două forţe) . Această relaţie a fost descoperită pe cale experimentală de învăţatul grec al antichităţii Arhimede (287 – 212). Relaţia poate fi enunţată astfel: dacă o pârghie este în echilibru, raportul forţelor este egal cu raportul invers al braţelor*** »

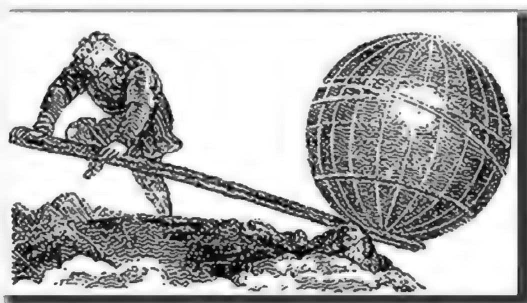
Cam asta-i tot… nimic despre celebra afirmaţie a învăţatului antic, afirmaţie care ar schimba definitiv percepţia asupra funcţie reale a unei pârghii şi mai ales ar forţa la explicarea pârghiei din

punctul de vedere al transmiterii forţelor în lungul ei, transmitere care se face prin amplificare sau din contră şi care se desfăşoară-n sensuri contrare…

Neexistând această menţine şi analiză a pârghiei din acest punct de vedere copilul, tânărul şi maturul de mai târziu, va rămâne cu o idee cel puţin falsă despre pârghie şi dacă cumva nu va lucra într-un domeniu tehnic unde pârghia este des folosită va avea toată viaţa lui o percepţie greşită asupra acestei simple bare rigide…

Dacă privim imaginea extrasă din manual, şi analizăm schiţa reprezentând omul care deplasează piatra observăm că în vreme ce el apasă pe capătul lung al pârghiei, adică pe braţul forţei active, braţul forţei rezistente adică capătul scurt al pârghiei apasă în sens contrar asupra pietrei… am figurat asta cu săgeţi albastre adăugate de mine) şi se vede că forţa cu care pârghia apasă la capătul scurt asupra pietrei e foarte mare, ceea ce contravine schiţelor de acolo unde sunt reprezentate cu săgeţi negre, respectiv roşii, doar forţele ce acţionează asupra pârghiei, nu şi transmiterea forţei prin pârghie.. Avem de-a face cu două puncte de vedere diferite.

În vreme ce schiţa de la punctul a ne spune cum acţionează forţele asupra pârghiei, nu ne spune în schimb absolut nimic despre cum acţionează pârghia.

Celebra frază spusă de Arhimede atunci când a studiat pârghia este : « Daţi-mi un punct de sprijin şi voi muta pământul din loc! »

Dacă adolescenţii de clasa a şaptea ar fi avut în manualul de fizică această imagine însoţită de explicarea amănunţită a ceea ce a vrut să spună învăţatul antic, atunci alta ar fi fost percepţia lor asupra pârghiei şi această percepţie nu ar fi permis ca în viaţă să li se inducă alte şi alte informaţii false… căci principiul pârghiei ar fi intrat în contradicţie cu noile şi falsele informaţii… Acest mecanism de gândire, l-am constatat pe propria-mi piele, căci eu când ajunsesem la acea vârstă citisem mult mai multe decât colegii mei, aveam un spirit critic foarte dezvoltat şi da, ştiam deja şi despre afirmaţia lui Arhimede… şi mai ales ce implica această afirmaţie.Practic pârghia e un amplificator de forţă… Dacă apeşi pe capătul unei pârghii cu o forţă oarecare, celălalt capăt va apăsa în sens opus cu o forţă de atâtea ori mai mare, sau mai mică, de câte ori este mai lung, sau mai scurt braţul forţei active, faţă de braţul forţei rezistente … Datorită acestei funcţii a pârghiei eu am considerat din totdeauna volantul ca fiind un amplificator de forţă, ci nu un acumulator de energie cinetică…

Acest principiu este universal şi guvernează întreg universul… Planetele sunt mişcate din loc şi obligate să se rotească tocmai de pârghia formată între circumferinţa lor şi centrul de rotaţie, având ca punct de sprijin, zonele de trecere de la o densitate la alta din structura lor… forţa activă, este radiaţia universală… care apasă uniform din toate părţile… Numai că această forţă (apăsare uniformă a radiaţiei) este transformată în rotaţie datorită acestei pârghii de care vorbeam şi a faptului că momentul de rotaţie de la ecuator este mai mare decât momentul de rotaţie de la poli… această diferenţă şi multiplicarea ei prin pârghie forţează planeta să se rotească.

Orice neomogenitate de masă din structura unui corp ceresc constituie punctul de sprijin al unei pârghii. Astfel se face că radiaţia universală care acţionează permanent asupra tuturor corpurilor cereşti de la apariţia universului şi până ce acesta va muri (atunci când se va întâmpla asta şi dacă se va întâmpla !) duce la rotaţia permanentă timp de miliarde de ani a tuturor corpurilor cereşti. Mi se va spune că diferenţa de presiune dintre ecuator şi poli a acestei radiaţii este insignifiantă… Într-adevăr, dar vorbim de corpuri cereşti imense, şi de o acţiune permanentă, acţiune care are loc în vidul cosmic… deci e suficient ca corpul ceresc să fie urnit din loc căci ulterior el se va accelera treptat, în mii de ani până va ajunge la o stare de echilibru între viteza sa

de rotaţie şi masa sa… Acum hai să vedem cum putem folosi pârghia în interesul nostru şi să trecem la…

Un pendul special

Tot o percepţie greşită a indus în subconştientul nostru şi studiul pendulului.

Ştim cu toţii că un pendul eliberat de la o anumită înălţime va efectua o mişcare de rotaţie determinată de coarda care-l ţine ancorat, mişcare care va avea ca punct cel mai jos jumătatea arcului de cerc pe care-l descrie.

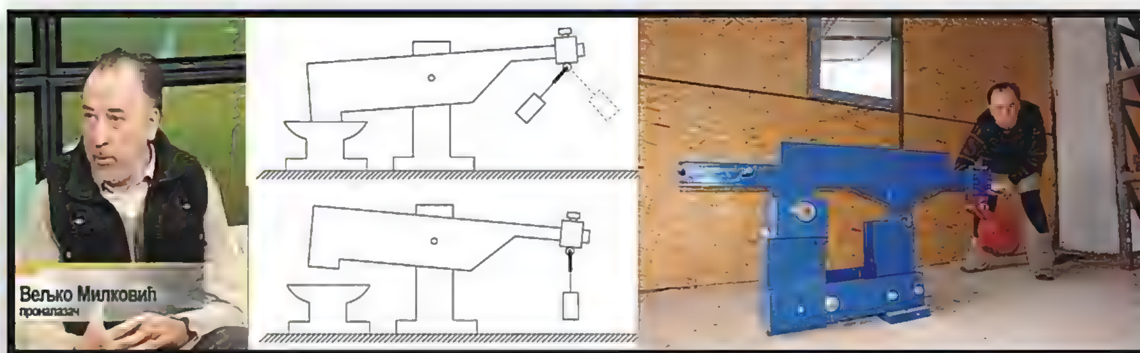
S-a mai spus faptul că pendulul înmagazinează energie pe porţiunea coborâtoare a arcului de cerc şi că cedează această energie pe porţiunea urcătoare: ***« energia cinetică şi potenţială se transformă reciproc dintr-o formă în alta… »*** (aceiaşi fizică de clasa a şaptea la pagina 37) .

Deşi pendulul mai este studiat şi în liceu la capitolul oscilaţii, această definiţie nu se mai repetă.

Şi lucru pe care nu ni-l spune nimeni niciodată în mod explicit, este faptul că datorită acestei transformări ciclice între energia potenţială şi cea cinetică, pendulul suferă variaţii majore de greutate… astfel că pe cursa de coborâre el este mai greu în vreme ce pe porţiunea de arc de cerc în urcare din contră este mai uşor, decât cântăreşte în stare de repaus.

Pe acest efect şi pe funcţionarea pârghiei se bazează un pendul special, anume pendulul pus la punct de profesorul sârb Veliko Milkovici (născut la 13 noi. 1949 la Subotica).

http://www.veljkomilkovic.com/indexEng.htm

Pendulul său este compus dintr-o pârghie, care la un capăt are o greutate foarte mare iar la celălalt are un pendul rigid. Prin oscilaţia pendulului rigid care pierde din greutate de fiecare dată când se ridică şi devine mai greu atunci când coboară, greutatea mare din capătul opus al pârghiei execută mişcări oscilatorii, sus jos. Astfel acest dispozitiv se pretează pentru a fi utilizat ca ciocan de forjă, sau pentru acţionarea unor ansambluri tehnice extrem de grele.

Printr-o corectă şi judicioasă alegere a greutăţii pendulului raportat la lungimea braţelor pârghiei se pot acţiona greutăţi oricât de mari cu ajutorul unor pendule suficient de uşoare care nu necesită eforturi fizice mari.

Practic domnul Milkovici a reuşit să acţioneze cu ajutorul unui pendul de câteva zeci de kilograme un ciocan de forjă a cărui greutate era de multe sute de kilograme, ciocan care de altfel i-a slăbit structura de rezistenţă a magaziei în care era instalat. Deoarece pendulul are nevoie doar de impulsuri uşoare la unul din capetele de sus ale mişcării sale, se poate automatiza cu consumuri extrem de mici orice mişcare rectilinie alternativă ce implică forţe foarte mari. Astfel o pompă de extracţie petrolieră (sondă) clasică care funcţionează cu motoare de până la 20 Kw care antrenează braţul pompei prin intermediul unor reductoare de mare putere, ar putea fi înlocuite cu sonde a căror consum să fie insignifiant. Aceste pompe ar putea spre exemplu, să fie antrenate de un electromagnet care să atragă pendulul la capătul de cursă suficient cât să învingă frecările cu

aerul şi pe cele din lagăr, restul făcând gravitaţia terestră.

Imaginaţi-vă acum că pe braţul scurt al pârghiei unui pendul Milkovici avem o mare greutate care este articulată la o bielă-manivelă care acţionează o roată dinţată. Avem în acest caz posibilitatea de a acţiona prin intermediul unui angrenaj un volant extrem de greu. Să ne imaginăm că am avea o foaie pedalieră care antrenează printr-o creştere mare de turaţie un volant de 30 – 50 Kg greutate. În mod normal chiar dacă am putea antrena acest volant direct prin intermediul foii pedaliere, efortul ar fi foarte mare şi am obosi rapid…

Dacă însă în loc să acţionăm asupra pedalelor foii pedaliere am lovi ritmic cu piciorul un pendul de la capătul pârghiei unui pendul Milkovici, acesta fiind cel care ar antrena de fapt foaia pedalieră ce pune în rotaţie volantul, efortul nostru ar fi insignifiant, dar de la axul acelui volant enorm, am putea culege energia suficientă pentru a pune în mişcare un autoturism, un tractor, un camion sau orice alt tip de vehicul, fie el terestru sau pe apă.

Pe volant ar freca un ambreiaj care ar fi cuplat la transmisa către roţi, ambreiaj care s-ar decupla odată du frânarea şi la oprire, pentru a nu forţa roţile atunci când se frânează şi descoperim astfel o alternativă extraordinară la vehiculele cu ardere internă care distrug acum planeta ! Cu stimă ! CCD

Nu merităm !

Deşi am auzit prima dată de energia gratuită sau energia liberă prin 2005, de posibilitatea utilizării unor cantităţi nelimitate de energie m-am lovit încă din copilăria mea, când, la curent fiind cu literatura despre OZN-uri, realizasem că aceste vehicule îşi bazează deplasarea pe controlul gravitaţiei… Intuiam încă de atunci că motoarele acestor vehicule extrem de grele (urmele lăsate pe sol indicau pentru discuri cu diametre situate în jurul a 10 m, greutăţi care depăşeau sute de tone şi uneori chiar treceau de o mie) nu au nimic în comun cu tehnologia cunoscută de noi… Era fantastic să realizezi că un vehicul care se deplasează atât de dezinvolt sfidând toate legile cunoscute ale aerodinamicii poate cântări atât de mult… şi concluzia logică la care am ajuns încă de atunci a fost că probabil e nevoie de cantităţi impresionante de energie… care părea ilogic să poată fi obţinute într-un spaţiu atât de mic cât se presupunea că ar fi volumul unui „disc de aluminiu” cu diametrul de doar 10 m.

În 2005 citind articolul despre energia liberă semnat de Peter Lindemann și apărut în varianta australiană a revistei Nexus în 2001, (Nexus nr. 2/2005) aflam prima oară atât despre energia liberă cât şi despre faptul că Tesla fusese cu totul altcineva decât învăţasem, sau mai bine spus, nu învăţasem eu, în şcoală.

Iată ce citeam eu atunci în introducerea acelui articol intitulat „Unde este energia gratuită ?” :

« Spre sfârşitul anilor 1880, jurnaliştii specializaţi în electricitate şi în ştiinţele asociate preziceau „electricitate gratuită” pentru viitorul apropiat.

Descoperirile incredibile legate de natura electricităţii deveniseră ceva obişnuit. Nikola Tesla demonstra ,,iluminarea fără fir” şi alte minuni asociate curentului de înaltă frecvenţă. Niciodată până atunci nu existase aşa un entuziasm în ceea ce priveşte viitorul. În mai puţin de douăzeci de ani urmau să apară automobile, avioane, filme, înregistrări muzicale, telefoane, transmisiile radio şi aparatele de fotografiat. Epoca victoriană ceda locul în favoarea a ceva complet nou. Pentru prima dată în istorie, oamenii obişnuiţi erau încurajaţi să-şi imagineze un viitor utopic, îmbogăţit de mijloace de transport şi de comunicare moderne, precum şi de locuri de muncă, alimente şi locuinţe pentru toată lumea.

Bolile şi sărăcia urmau să fie învinse. Viaţa urma să devină mai bună şi de data asta toată lumea urma să capete „o felie din tort”.

Ce s-a întâmplat deci? În mijlocul acestei explozii tehnologice, unde au dispărut descoperirile din domeniul energeticii? Toate acele emoţii legate de ,,electricitatea gratuită” nu au fost altceva

decât rodul unei gândiri exagerat de optimiste pe care „ştiinţa reală" le-a dezaprobat ulterior?

STAREA TEHNOLOGICĂ DIN PREZENT

De fapt, răspunsul la această întrebare este „nu". Mai mult, contrariul este adevărat. Au fost dezvoltate tehnologii energetice spectaculoase, împreună cu inovaţii uimitoare în alte domenii. De atunci s-au descoperit metode multiple de a produce cantităţi vaste de energie, la preţuri extrem de scăzute. Oricum, nici una dintre aceste tehnologii nu a ajuns pe piaţa de consum, ca şi articol comercial. Vom discuta pe scurt despre motivul pentru care lucrurile s-au petrecut astfel. Mai întâi, aş dori să vă prezint o scurtă listă de tehnologii producătoare de „energie gratuită" pe care le cunosc şi care s-au dovedit, dincolo de orice îndoială, rezonabile.

Trăsătura comună tuturor acestor descoperiri este folosirea unei mici cantităţi dintr-o formă de energie pentru a controla sau elibera o cantitate mare dintr-un alt tip de energie. Multe dintre ele exploatează într-un anume fel câmpul eteric fundamental – o sursă de energie ignorată de ştiinţa „modernă". »

După citirea acelui articol am rămas cu sentimente amestecate de dezamăgire şi frustrare… căci am înţeles că de fapt există cineva, mult peste puterea mea de înţelegere care controlează strict destinele omenirii… şi urmare a fost că am vrut să aflu şi eu care sunt aceste tehnologii, să văd dacă există pe undeva informaţii despre ele… şi cam ce fel de tehnologii sunt… Intuiam că e vorba de electronică de electricitate, aveam cunoştinţe minime consideram eu din ambele domenii aşa că de atunci am început să caut informaţii…

Informaţiile s-au adunat ba chiar de la un moment dat în cantitate din ce în ce mai mare… Dar odată cu aceste informaţii am înţeles un lucru esenţial… am înţeles că dacă energia poate şi ar trebui să fie gratuită, tehnologia care ţi-o poate pune la dispoziţie nu este şi nu va fi niciodată gratuită…

Acele colectoare-convertoare care utilizând pentru funcţionare o cantitate infimă de energie, convertesc o formă de energie într-o altă formă – de obicei electricitate, sunt ansambluri tehnice care trebuie construite de cineva…

Aceste colectoare se fac cu materiale, cu scule prelucrătoare, cu ore muncă şi cu salarii care trebuie plătite… Într-o societate în care nimic nu e gratuit, nimeni nu va face indiferent ce tehnologie pentru a o oferi gratuit…

Dar totodată am mai înţeles un lucru… am înţeles faptul că sistemul internaţional de control şi evidenţă a drepturilor intelectuale în domeniul tehnic – totalitatea oficiilor de brevete şi mărci din întreaga lume nu va permite nici unei fabrici sau atelier, indiferent de unde, să utilizeze o tehnologie care aduce atingere tehnologiilor actuale… Iar cei care le stăpânesc şi controlează pe acestea – capii sistemului bancar şi industrial mondial – nu vor permite nimănui să producă o asemenea tehnologie…

Ca urmare era clar ca lumina zilei că cine vrea energie liberă trebuie să şi-o colecteze singur… Asta înseamnă că trebuie să-şi construiască singur colectorul respectiv…

Şi am mai înţeles un lucru esenţial de aici, acela că dacă ai energie liberă, la discreţie devii un om liber, un om căruia nimeni nu-i mai poate impune cum să gândească şi ce să gândească, şi mai ales căruia nimeni nu-i mai poate băga mâna în buzunar când şi cum vrea.

Şi aici intrăm în conflict cu mentalitatea maselor largi care prin sistemul educaţional şi prin presă au fost dresaţi să nu aibă decât un minim posibil de cunoştinţe tehnice strict limitate pe un singur domeniu, şi să aştepte ca tot ce au nevoie să le fie oferit în magazine, pentru ca ei doar să scoată banul din buzunar şi să cumpere…

Am fost idealist şi naiv crezând că dacă voi scrie despre aceste tehnologii oferind informaţii pe înţelesul tuturor şi trimiţând la brevete şi inventatori, voi oferi concetăţenilor mei un instrument… anume instrumentul prin care aceştia să-şi câştige independenţa şi libertatea…

M-am înşelat amarnic… căci concetăţenii mei nu doresc asta… Ei sunt suficient de leneşi ca

să le fie greu să citească un brevet şi mai ales şi mai leneşi ca să meşterească la a-l pune-n practică…

Concetăţenii mei de asemenea sunt suficient de proşti ca atunci când citesc un brevet să nu înţeleagă nimic din el… pentru că în anii de şcoală majoritatea dintre ei au învăţat pentru note, nu pentru ei înşişi, şi acum, oameni maturi habar nu au să citească şi să interpreteze un desen tehnic, habar nu au de un minim de cunoştinţe şi îndemânări tehnice…

Am crezut că majoritatea concetăţenilor mei sunt la fel ca mine… doar au făcut aceiaşi şcoală ca şi mine… M-am înşelat amarnic.. în vrem ce eu în lungul proces de şcolarizare am selectat din noianul de cunoştinţe predate tot ce mi-a fost util în viaţă ajungând să am un bogat bagaj de cunoştinţe tehnice teoretice şi practice, majoritatea colegilor mei, mulţi din ei, chiar mai buni la învăţătură ca mine, nu au reţinut nimic din şcoală…

Şi constatat acum stupefiat, că eu care în şcoală învăţam doar enunţurile şi definiţiile principiilor fizice fără a da vreo atenţie demonstraţiilor matematice ale lor, ştiu acum mai multă fizică decât toţi colegii mei care au învăţat după aceleaşi manuale ca şi mine…

Şi atunci mă mir că nimeni nu e capabil să înţeleagă un brevet şi să-l pună-n operă ? Atunci mă mir că aproape nimeni nu crede că un motor magnetic poate produce lucru mecanic, sau că toţi consideră că un grup cinetic motor-generator e un perpetuu mobile, o escrocherie („trebuie să fie ceva necurat la mijloc !") ?!.... Asta cu atât mai mult cu cât tinerii din ziua de azi nu cunosc nici măcar cât am uitat eu din ce am învăţat cândva… Ce pretenţie pot avea eu ca tinerii care habar nu au ce-i o casetă de rulment să înţeleagă cum funcţionează un grup cinetic motor-generator… cu toate explicaţiile mele pe înţelesul oricui ?!…

Dar cu adevărat trist este, că toţi aceşti concetăţeni de-ai mei, frustraţi de prostia şi limitările lor mă acuză sau mă critică pe mine că nu le ofer pe tavă o tehnologie pe care sistemul industrial de stat nu e dispus să-l ofere…iar ei nu sunt în stare să şi-o realizeze singuri.

Sunt catalogat ca impotent, sau prost, pentru că nu par a înţelege că de fapt ei sunt impotenţii, cei care nu sunt capabili să înţeleagă un desen tehnic, dar totodată neînţelegându-l au pretenţie ca un tehnician de excepţie cum e bătrânul inventator Justin Capră, să le ofere lor desenele tehnice şi planurile amănunţite al invenţiilor sale… pe internet.

Şi ei ce vor face cu ele de vreme ce habar nu au ce-i o casetă de rulment sau o fulie ?… Nu mai spun de a şti să şi le construiască apelând la una din cele două meserii străvechi ale omenirii, tâmplăria sau lăcătuşeria ?…

Trist cu adevărat este că aceasta fiind situaţia, concetăţenii mei sunt suficient de fuduli ca să nu-şi recunoască limitările, şi preferă să acuze pe cei ca mine de impotenţă… Trist este cu adevărat faptul că nerecunoscându-şi limitările, sunt pe deasupra şi extrem de lacomi şi de zgârciţi pentru a accepta că nimeni nu-ţi oferă nimic pe gratis, cu atât mai puţin o tehnologie care este refuzată oficial…

Trist şi cu adevărat tragic este faptul că nimeni nu e dispus să scoată un ban din buzunar, sau din fondurile guvernamentale, europene, etc., pentru a-i plăti pe cei care au cunoştinţele necesare pentru a construi asemenea tehnologii…

Şi trist şi cu adevărat tragic e că, nefiind dispuşi să plătească sunt totuşi suficient de proşti şi de lacomi încât să aibă pretenţia ca cei care cunosc „să facă dom-le pe dracu-n patru" şi să construiască acele „generatoare de energie liberă" ca să aibă ei de unde să le cumpere… că… vezi Doamne, ar fi datoria lor sacră să facă asta !…

Dar … aşa cum spuneam nu-s dispuşi să plătească costurile implicate de procesul de producţie… Mulţi dintre ei pentru că pe lângă banii mulţi pe care-i au posedă o cantitate invers proporţională de neuroni… şi ca atare nu înţeleg că orice tehnologie pe lumea asta trebuie realizată de nişte muncitori, într-un atelier, cu nişte materiale de producţie, folosind nişte scule electrice sau de alt fel, care consumă electricitate. Iar la sfârşitul zilei de muncă toate aceste materiale şi energie

consumată trebuie plătite, iar acel muncitor trebuie să aibă un ban în buzunar cu care să poată cumpăra de mâncare pentru a se hrăni pe el şi familia lui…

Şi da… energia liberă e gratuită, dar colectorul-convertor care o culege şi o transformă în electricitate nu… El costă… Nu costă prea mult însă !… Preţul de producţie al unui asemenea colector e comparabil cu preţul comercial al unei drujbe bune… Dar tocmai pentru că el costă cât o drujbă dar nu se găseşte în magazin preferăm să mergem la magazin, să cumpărăm o drujbă, cu care să tăiem un arbore care abia ne va încălzi o jumătate de lună…

Cu acelaşi preţ am scăpa de toată lupta de a doborî câţiva arbori iarnă de iarnă, de toată lupta de a-i toca şi a-i încărca în căruţe sau camioane şi a-i duce acasă… de toată lupta de a sparge toată iarna, lemne…

Un colector de energie liberă ne-ar asigura independenţa energetică totală… căci odată cumpărat ar furniza la preţul unei drujbe suficientă energie nu doar ca să ne încălzească casa, ci şi ca să ne-o lumineze, să ne încălzească apa cu care ne spălăm şi de asemenea să ne furnizeze şi energia termică cu care să ne gătim mâncarea… Dar noi preferăm să mergem la magazin şi să cumpărăm o drujbă…

De aceea spun că nu merităm… Dacă nu suntem conştienţi că atunci când intrăm într-o pădure cu drujba-n mână nu suntem altceva decât nişte criminali… nu merităm energie liberă…

Dacă nu conştientizăm că a tăia un arbore şi a-l arde în sobă e o crimă, şi nu căutăm alternative la asta, nu merităm energie liberă…

O ţară năpădită de drujbe nu merită energie liberă ! PUNCT !…

Am fost un naiv crezând că oferind informaţii despre energie liberă aş contribui la ridicarea spirituală a concetăţenilor mei…

Internetul e plin de saituri şi bloguri care fac referire la o pretinsă înălţare spirituală pe care o trăieşte omenirea în prezent… ***VACS ! Pe dracu !!! NU există nici o ridicare spirituală… Nu există decât declaraţii făţarnice !***

Ipocrizie, lăcomie, perfidie şi răutate duse până la extrem. Acesta-i adevărul… Omenire se îndreaptă cu viteza unui supersonic spre fundul unei prăpastii morale…

Pe blogul acesta în partea dreaptă scrie că cel care îl are nu are nici o sursă de venit, adică eu… şi fac apel la vizitatorii blogului să depună o sumă în contul meu sumă care să mă ajute să continui munca de informare…

În spatele oricărei informaţii afişată sau tipărită se află munca unui om… A scrie o pagină este o muncă de o jumătate de oră… a formata un text şi a prelucra o imagine (a-i pune contur, a-i modifica conţinutul, contrastul, claritatea, luminozitatea a face un desen fie el tehnic sau o schiţă) e o altă muncă de o jumătate de oră, o oră şi uneori chiar mai mult…

În spatele fiecăruia din cele peste 25 de articole largi pe care le-am postat pe acest blog s-a aflat o muncă de câteva zile…

Pe saitul meu (inclusiv pe blog) în această jumătate de an de când l-am lansat au intrat circa 20 000 de vizitatori… Asta înseamnă o medie zilnică de 110 vizitatori… ***din totalul celor care au vizitat acest sait, absolut şi atenţie subliniez asta, absolut nimeni nu a depus nici un ban în contul afişat în dreapta acestei pagini*** ***!***

Şi eu ce să înţeleg din asta ? Pe paginile de socializare sunt criticat, beştelit, jignit, catalogat drept impotent, iar pe blog toţi cei care aţi intrat mi-aţi lăudat munca dar nu aţi contribuit cu absolut nimic la a mă ajuta să o continui… Cu alte cuvinte v-aţi căcat pe munca mea…

Şi atunci… De ce oi fi eu prost să vă mai dau informaţii !?… de vreme ce nu sunteţi dispuşi să le apreciaţi la adevărata lor valoare ?…

Ca urmare concluzia mea se referă nu doar la concetăţenii mei, români ci la întreaga omenire de fapt… De vreme ce nu suntem în stare să apreciem viaţa şi drepturile fiinţelor din jurul nostru, de vreme ce nu suntem în stare să apreciem munca celor din jurul nostru şi considerăm că doar noi

suntem cei care trebuie să fie răsplătiţi ceilalţi ar fi obligaţi să ne dea totul pe gratis, iar dacă nu o fac merită fraieriţi, şi şmecheriţi, e clar că omenirea nu doar că nu e pregătită pentru a avea acces la energie liberă ci mai mult de atât, nici măcar nu merită asta !

Cu stimă ! CCD. 10.03.2014

Cu privire la legea conservării energiei şi relaţia ei cu tehnologiile energiei libere

De ce ?...

De ce un mecanism cu mişcare continuă este o imposibilitate ? Păi, datorită faptului că de-a lungul istoriei, o serie de oameni de ştiinţă au declarat asta. Nu-i ştiu pe toţi, dar dacă privim o istorie sintetică a acestui concept, de pe enciclopedia Wikiedia, vom remarca cinci declaraţii în acest sens ale unor mari învăţaţi ai timpului lor:

În 500 înaintea erei noastre filozoful grec Anaxagora ar fi declarat că : „ din nimic nu se poate obţine nimic şi nimicul nu poate fi anulat."

În 1490 Leonardo da Vinci demonstrează imposibilitatea mişcării spontane a unei roţi dezechilibrate cu greutăţi.

În 1586 olandezul Simon Stevin demonstrează imposibilitatea funcţionării unui perpetuu mobile cu planuri înclinate.

În 1648 englezul John Wilkins demonstrează imposibilitatea funcţionării maşinii lui Johannes Taisnierus (1562) (planul înclinat cu bilă şi magnet).

Capacul pentru întreaga lume ştiinţifică îl va pune declaraţia din 1775 a Academiei Franceze care de fapt exprima părerea lui Pierre Simon Lapalce: „Construcţia unei maşini cu mişcare perpetuă este absolut imposibilă."

Dar omenii de ştiinţă au mai făcut de-a lungul timpului declaraţii aberante… să ne amintim doar de faptul că ştiinţa sfârşitului de secol 19 declara în unanimitate în frunte tot cu Academia Franceză, imposibilitatea zborului unui aparat mai greu decât aerul…

Toate aceste declaraţii au fost şi sunt în continuare susţinute de interpretarea parţial sau total eronată a unor legi sau teorii ştiinţifice care şi ele contribuie la întărirea părerii că declaraţia Academiei Franceze e una universal valabilă. Astfel:

În 1660 matematicianul, fizicianul şi astronomul olandez Christian Huygens stabileşte legile conservării momentului cinetic al corpurilor în rotaţie.

În 1686 Gottfried Wilhelm Leibniz defineşte energia potenţială că fiind produsul dintre forţă şi înălţime.

În 1848 Hermann von Helmholtz formulează principiul conservării energiei.

Iar în 1880 Rudolf Clausius formulează primele două legi ale termodinamicii iar ...

În 1910 Walther Nernst formulează a treia lege a termodinamicii, care va fi reformulată ulterior de Max Planck

Toate aceste legi sunt de fapt cazuri particulare ale comportării naturii, care are o funcţionare interdependentă. Absolut nici un sistem natural nefiind de sine stătător toate sunt interconectate şi depind integral de funcţionarea sistemelor vecine. Această interdependenţă le conferă caracterul de sisteme deschise, adică sisteme care primesc şi cedează simultan energie dinspre sau către mediul înconjurător.

Confuzii şi neînţelegeri

O altă sursă de confuzie şi înţelegere greşită este însăşi metodologia total greşită (şi după părerea mea intenţionat aleasă) de a preda fizica în şcolile lumii, greşită nu doar prin exemplele practice alese ci şi prin insistenţa de a demonstra totul exclusiv şi puternic accentuat, prin formule matematice, fără a explica, sau explicând telegrafic, logica funcţionării mecanismului discutat şi relaţia sa cu mediul…

Astfel cel mai banal exemplu pe care l-am mai pomenit şi în altă parte este cel al predării pârghiei în şcoală primară. La acea lecţie pârghia e predată doar din punctul de vedere al forţelor care acţionează asupra ei, nu şi din acela al felului cum aceasta la rândul ei transmite forţele asupra mediului cu care interacţionează. Şi pentru a întări confuzia în mintea copiilor nu se pomeneşte nimic de celebra afirmaţie a lui Arhimede : „Daţi-mi un punct de sprijin şi voi muta Pământul.” – afirmaţie a cărei predare ar impune explicarea pârghiei din perspectiva felului cum transmite forţa ci nu din cea a felului cum acţionează aceasta asupra ei. Un corolar al acestui fapt este şi predarea conceptului de acţiune şi reacţiune a forţei care este în mod intenţionat ales aşa fel ca cel mic să nu priceapă nimic… La vârsta când acest concept se predă (cel puţin în cazul generaţiei mele) orice copil purta o praştie în buzunar, şi orice copil îşi făcuse şi utilizase măcar odată, un arc realizat dintr-o creangă tăiată din pădure… Cu toate acestea cei care au stabilit programa de învăţământ au ales ca exemplu pentru conceptul de reacţiune, împingerea egală a unui perete asupra braţului copilului atunci când acesta apasă pe perete… Reacţiunea unui perete la o apăsare e una total statică şi a cărui concept e extrem de greu de înţeles pentru un copil de 12 ani. De ce nu se recurge la exemplul reacţiunii dinamice a unui arc sau a praştiei cu care copilul e familiarizat la acea vârstă !?.. La o analiză atentă a întregii programe de învăţământ la materia fizică, fie ea de ciclu primar fie de cel secundar, se va descoperi că în toate manualele, exemplele practice alese, sunt inaccesibile sau extrem de greu accesibile înţelegerii copiilor… Nu cumva pentru a crea confuzie, pentru a face ca adevăratele implicaţii ale celor predate să nu fie relevate ?... Nu cumva pentru a face ca doar un procent extrem de mic de copii să înţeleagă iar restul să rămână o turmă proastă care trecând prin şcoală are impresia că învaţă… în timp ce de fapt se prosteşte ?... Pe de altă parte, alături de neînţelegerea sau înţelegerea greşită a anumitor părţi din ştiinţa predată în şcolile lumii, intervine confuzia… pe care această neînţelegere o naşte.

Sunt mai multe confuzii… Prima confuzie a fost impusă de denumirea de perpetuu mobile. Acesta în traducere directă înseamnă mişcare continuă… ca urmare orice mecanism cu mişcare continuă a cărui sursă de energie nu este vizibilă capătă automat catalogarea de perpetuu mobile şi va fi din start respins. A doua mare confuzie este acea a faptului că nimeni nu gândeşte energia universală în termeni generali. Toată lumea are tendinţa să se cramponeze de o formă particulară de energie, şi atunci când analizează un anumit sistem tehnic, de orice fel ar fi el, să nu vadă decât una din formele de energie implicate în funcţionarea acelui mecanism tehnic… O altă mare confuzie este aceea de a confunda forţa cu energia… De multe ori un sistem, folosind o anume cantitate de energie, prin utilizarea corectă a pârghiei poate să efectueze un lucru mecanic care la prima vedere şi insist să spun asta, la prima vedere poate părea a nu fi posibil decât cu un consum mult mai mare de energie.

O altă mare confuzie este pierderea din vedere a faptului că nici un fel de mişcare continuă nu e de fapt continuă… chiar şi mişcarea planetelor are la un moment dat un sfârşit… indiferent dacă raportat la lungimea vieţii noastre mişcare lor pare fără sfârşit…

Şi poate că acestea nici nu sunt cele mai importante confuzii, şi de asemenea nici nu sunt singurele… Dar ele sunt sursă ale unor mari neînţelegeri şi mai ales a refuzului de a înţelege natura chiar şi în ciuda evidenţelor…

Legile termodinamicii şi falsurile tehnice?...

Legile termodinamicii precum şi cea a conservări energiei, au fost stabilite în urma unor cercetări experimentale de laborator şi din păcate atât la elaborarea lor cât şi la introducere lor în programa de învăţământ s-a pierdut din vedere că de fapt ele sunt doar cazuri particulare ale comportării naturii. S-a pierdut din vedere că ele deşi par a stabili nişte limite stricte, în realitate nu pun nici un fel de oprelişti… ele nu doar că nu interzic aportul de energie dinspre mediu spre sistem ba chiar prima lege, prin declararea faptului că energia nu se produce şi nu se distruge ci doar se transformă şi a treia prin declararea faptului că nu se poate ajunge la 0 absolut, (mişcare moleculară

şi radiaţia nu încetează) tocmai asta subliniază… Orice consum energetic am efectua noi în sistemele noastre tehnice, acestea nu consumă energia ci o cedează mediului… Dar în natură orice cedare energetică va fi rapid înlocuită de o cantitate de energie venită din altă parte… energie care, subliniez asta, căci e foarte important, nu e totdeauna de acelaşi tip cu cea cedată şi nici nu e mereu egală ! (exemplu : sistemul energetic format de atmosfera terestră, unde orice deplasare a unei mase de aer cald va fi înlocuită de o masă de aer rece şi invers…ducând la… uragane, tornade, etc. … nu vedem aerul şi nici temperatura sa, dar vedem mişcarea valurilor sau efectele tornadelor…) De aici rezultă faptul că pierderile energetice ale sistemelor noastre sunt înlocuite cu cantităţi egale sau nu, de energie venite din mediul înconjurător, doar că printr-o concepţie cel puţin neinspirată sistemele noastre tehnice nu ştiu să exploateze această reechilibrare naturală. Impedimentul cu tehnologiile destinate colectării energiei libere este acela că nu sunt înţelese tocmai pentru că anterior nu sunt înţelese legile termodinamicii…

Toate aceste tehnologii, fără excepţie, nu fac altceva decât de a folosi o mică cantitate dintr-o formă de energie pentru a controla şi a colecta o cantitate mare dintr-o altă formă de energie.

Problema este că nu suntem capabili să vedem decât una din aceste tipuri de energii implicate… Cazul cel mai concret este cel al grupului cinetic motor-generator al lui Chas Campbell care folosind 750 W energie electrică, prin lucrul mecanic efectuat de motorul de antrenare, colectează o cantitate mare de energie din câmpul gravitaţional pe care o converteşte prin generatorul de la ieşire în 3 kW energie electrică. Toţi văd energia electrică din intrarea şi din ieşirea sistemului, dar nimeni nu e capabil să vadă colectarea de energie din câmpul gravitaţional, care are loc pe lanţul cinetic de transmisie şi ca urmare se creează impresia eronată că acest dispozitiv încalcă legile termodinamicii… Acest dispozitiv aplică de fapt, în mod inteligent, proprietăţile obiectelor aflate în mişcare de rotaţie, adică fizica clasică a căror legi au fost stabilite de Isaac Newton, fizică ce se studiază în primul an de liceu şi de asemenea o teorie relativ nouă necunoscută şi nepredată nicăieri în şcoli : Teoria pulsatorie a energiei a lui Lawrence Tseung de la Universitatea din Hong Kong. Mai e cazul să amintesc aici premiul Nobel acordat prin 1978 lui Ilya Prigogine pentru "Termodinamica sistemelor aflate în permanent dezechilibru energetic", termodinamică care nu se studiază pe nicăieri în învăţământul mondial… şi care descrie tocmai starea de interdependenţă a tuturor sistemelor naturale, în colaborarea lor continuă spre a-şi reface dezechilibrele temporare… Realitatea problemei pe care o avem este educaţia parţial eronată pe care am primit-o fiecare din noi, care ne împiedică să înţelegem principiile de funcţionare a acestor tehnologii. Ca urmare deşi internetul e plin de asemenea tehnologii, şi este în egală măsură plin de falsuri, insuficienta pregătire pe care o avem nu ne dă posibilitatea de a putea depista care sunt cu adevărat funcţionale din ele … (şi când spun insuficientă, nu mă refer la ea în termeni doar cantitativi ci şi în termeni calitativi – cu alte cuvinte nu suntem pregătiţi în domeniul necesar aprecierii acestor fenomene). Ajungem astfel să le considerăm pe toate falsuri…

Sfântul Graal al energiei libere

S-au făcut şi se fac încă comentarii cum că cei care studiază aceste tehnologii cunoscute cu numele de „free energy" ar alerga după „cai verzi pe pereţi" după un ipotetic „Sfânt Graal al energiei libere"… ***Dar acel „Sfânt Graal al energiei libere" există de mult timp, numai că prin contribuţia egală a educaţiei pe care o avem şi a acţiunii cercurilor interesate ca masele să nu aibă acces la energie, nu suntem capabili să-l recunoaştem, şi cu atât mai puţin să ajungem la el.*** Iată un asemenea „Sfând Graal" este grupul cinetic motor – generator de care am vorbit mai sus, precum şi toate tipurile de motoare magnetice, care se pot remagnetiza în timp foarte scurt şi cu consumuri energetice infinit de mici comparativ cu ce se va scoate ulterior din ele ca lucru mecanic sau electricitate. Din păcate toate aceste tipuri de motoare magnetice, unele dintre ele extrem de puternice (ex. „maxforce engine" construit pe structura a doi arbori cotiţi – https://www.youtube.com/watch?v=wO5ASxjwi14) nu au ajuns niciodată să fie produse industrial

şi comercializate către mase, datorită presiunilor fantastice ale cercurilor interesate şi a legislaţiei…

Un asemenea „Sfânt Graaal”, e şi tehnologia energiei radiante (curent electric pulsatoriu de înaltă frecvenţă şi înaltă tensiune) pusă la punct de Nikola Tesla, a cărui reprezentat tehnic actual sunt dispozitivele lui Donald Lee Smith şi cel al lui Tariel Kapanadze, precum şi toate celelalte asemănătoare lor. De asemenea un „Sfânt Graal al energiei libere” este şi foarte noul şi extraordinar de eficientul (are un COP cuprins între 100 şi 500) colector al brazilienilor Barbosa şi Leal : http://energiauniversal.eco.br/ precum şi http://www.scribd.com/doc/214406082/Colectorul-Barbosa-Leal sau http://peswiki.com/index.php/Directory:Evolutions_in_Energy_%28Company_in_Brazil%29

Cu stimă ! CCD. 31.03.2014

De ce nu avem energie liberă ?

Faptul că nu vedem în jurul nostru tehnologii energetice eficiente şi la îndemâna tuturor aşa cum ar fi normal în societatea superindustrializată în care trăim este doar efectul… Cauza lui este una, paradoxal foarte simplă în toată complexitatea ei. Pentru început am să vă descriu pe scurt aşa cum îmi amintesc şi eu un articol în care Peter Lindemann explica lumii întregi de ce nu vedem tehnologiile energetice care se anunţau revoluţionare începând încă din timpul vieţii lui Nikola Tesla. Acestea sunt toate, fără excepţie legate de

Monopol

S-ar crede la prima vedere că monopolul asupra producerii şi comercializării energiei de orice fel ar fi ea e prima cauză a dispariţiei acelor tehnologii anunţate cu surle şi trâmbiţe pe la începutul secolului trecut…

Dar adevărul e că nu acesta-i primul monopol care împiedică accesul populaţiei la tehnologiile energetice inovatoare. ***Primul monopol este cel financiar…*** Întregul flux monetar al omenirii este controlat de câteva bănci private aflate în posesia unor familii superbogate de pe plantă. Aceste bănci, încă de la înfiinţarea lor au avut ca scop unic declarat mai mult sau mai puţin făţiş controlul tuturor resurselor economice planetare. Asta se poate realiza destul de uşor, şi de fapt s-a şi realizat prin faptul că toată economia lumii este dependentă de o unică monedă şi anume dolarul. Chiar şi moneda euro pe care mulţi o cred un concurent serios al dolarului este de fapt dependentă de fluxurile financiare americane deoarece tot petrolul lumii este tranzacţionat în dolari.

Printr-un acord secret încheiat undeva pin prima jumătate a secolului trecut nici un baril de petrol extras sau prelucrat pe planetă nu este plătit în altă monedă decât în dolar… Şi cum toate vehiculele planetei merg cu petrol, şi cum toate industriile chimice ale planetei merg cu petrol… dolarul e moneda forte pe planetă iar cei care o controlează adică bancherii privaţi americani şefii celor mai mari bănci ale lumii sunt de fapt stăpânii lumii…

Orice industrie de pe planetă e controlată de bănci prin manipularea dobânzilor şi a inflaţiei… asta înseamnă că băncile controlează tot ce mişcă pe planetă. Inclusiv salariul ultimului amărât din ţara asta e plătit tot într-o monedă care e dependentă de dolar…

Ori în aceste condiţii orice tehnologie care ţi-ar permite să te stabileşti unde vrei, să nu mai plăteşti facturi şi să trăieşti confortabil şi fără griji, fără a mai depinde atât de puternic de bani şi de bănci este una nedorită şi ca urmare nepermisă.

Al doilea monopol este cel despre care am pomenit deja acela ***al industriei petroliere*** fie ea extractoare sau prelucrătoare… cine, credeţi dumneavoastră, dinte cei care depind de petrol, ar privi cu ochi buni o tehnologie care ar face peste noapte petrolul caduc, ineficient şi nedorit ? Întrebare retorică fireşte !

Nimeni dintre cei care controlează această industrie, şi prin ea toată industria planetei nu doreşte apariţia şi răspândirea pe piaţă a unor tehnologii energetice cu adevărat eficiente. Şi nu doar cei care controlează industria aceasta ci chiar şi cel mai umil muncitor implicat în această industrie

nu doreşte asta căci şi-ar putea pierde rapid locul de muncă.

Al treilea monopol implicat în ocultarea tehnologiilor energiei gratuite ***este cel politic.*** Politicienii sunt cei care stabilesc legile, trasează şi controlează mersul înainte al omenirii… Oare ? ei bine, asta e doar la prima vedere. De fapt ei sunt uneltele primilor două monopoluri de care vorbeam… Deoarece nici controlul fluxurilor financiare ale lumii nici controlul economic productiv nu poate fi efectuat decât prin oamenii politici, atât bancherii cât şi industriaşii (ne referim aici în special la multinaţionalele complexului industrial militar dar nu doar la ele) cheltuiesc resurse imense de bani, influenţă şantaj şi chiar crimă pentru a controla sectorul politic al lumii. Cine mai poate crede acum la începutul mileniului trei, faptul că prin procesul electoral democratic alege pe cei ce ajung la putere, e fie un naiv fie un prost… Conform butadei lansate dacă-mi amintesc bine, de Stalin „ alegem pe cine vrem şi iese cine trebuie" nici unul din politicienii care ajung să ne conducă destinele nu a ajuns acolo datorită voturilor mulţimii… sau mai corect spus… doar datorită voturilor mulţimii !

Voturile noastre au fost astfel influenţate prin campaniile electorale duse de uriaşa uzină a presei audio-vizuale actuale, încât nici nu ne dăm seama că de fapt la alegeri desemnăm pe cel pe care ni s-a impus să-l desemnăm… Şi asta-i doar o faţetă a procesului electoral… doar o parte din cauzele care duc la desemnarea unui politican pe o funcţie anumită… mai sunt şi altele… Dar influenţa şi manipularea electoratului făcută pe faţă prin campanii electorale nu e totuşi suficientă… de cele mai multe ori alegerile bazate pe acest factor de decizie sunt la limită şi nu garantează numirea pe postul politic a celui dorit de complexul industrial bancar … Ca urmare, dacă influenţarea şi manipularea electoratului prin campanii electorale se face pe faţă, cireaşa de pe tort, ca să spunem aşa, adevăratele manevre care au ca urmare numirea pe post a celui dorit se fac pe ascuns prin falsificarea unui număr important de voturi…

Nu intrăm acum în amănuntele marii escrocherii a alegerilor democratice actuale, indiferent unde s-ar desfăşura ele. E suficient să spunem că urmare a acestei situaţii, politicienii având pâinea şi cuţitul destinelor omenirii beneficiază de sume imense la dispoziţie. Nu au nici un interes ca o industrie fie ea chiar şi artizanală, care ar oferi libertate energetică şi ca urmare desprinderea de monopolurile acestea, să apară şi să se răspândească subminându-le puterea şi controlul asupra maselor…

Deci procedează în consecinţă sprijinind prin toate pârghiile pe care le au la dispoziţie situaţia industrial energetică actuală şi obstrucţionând prin tot aceleaşi pârghii orice tehnologie sau iniţiativă care ar aduce atingere statutului actual al lumii energetice şi industriale mondiale.

Şi nu în ultimul rând monopolul militar e un factor foarte important al inexistenţei energiei gratuite la dispoziţia maselor largi. Tehnologiile prin care se colectează energia din mediul înconjurător sunt capabile de a colecta cantităţi imense de energie… Ori însăşi deţinerea unei asemenea cantităţi de energie este prin ea însăşi o armă … Câţi dintre noi nu s-au minunat de manevrele fantastice pe care le pot face OZN-urile, de viteza lor extraordinară şi de puterea lor ?!

Aceste vehicule zburătoare sunt propulsate de motoare gravitaţionale, care presupun colectarea şi conversia energiilor mediului înconjurător în câmpuri de forţă uriaşe… Ca urmare cine deţine asemenea tehnologii este, din perspectiva creierelor bolnave care conduc armatele lumii, extrem de periculos.

Deci orice tehnologie care poate duce la captarea unor cantităţi de energie mai mari decât e dispus sistemul să ofere maselor este una nedorită şi cu atât mai mult de temut.

În afara cauzelor de monopol impus de elitele lumii mai există şi alte cauze de natură socială care ne privesc pe noi toţi, cei care ar trebui să beneficiem de energia gratuită respectivă…

Gherţoii şi energia liberă

Orice asemănare cu persoane reale este pur întâmplătoare

Conform Dicţionarului explicativ al limbii române termenul de gherţoi e sinonim cu cel de

bădăran… Dar gherţoi, în vorbirea curentă a celor mai puţini culţi, mai are un înţeles nespecificat de dicţionar… acela de sărăntoc lipsit de morală.

Ei bine în mare parte indiferent pe ce poziţie socială suntem noi, cei care compunem masele largi potenţiale beneficiare ale energiei gratuite, suntem toţi bădărani… Prin educaţie, sau prin moştenire familială, prin interese sau împinşi de societate, toţi, cu mici excepţii acţionăm în viaţă conduşi de interese egoiste personale care fac din noi la modul general o turmă de bădărani aflaţi pe primele trepte ale evoluţiei spirituale… Şi deşi elitele ne dispreţuiesc pentru acest fapt, noi suntem în această situaţie tocmai datorită faptului că ele, elitele, fie ele politice, militare, industriale sau bancare, au hotărât că acolo trebuie să fim… Cu alte cuvinte suntem gherţoi pentru că acesta ne e statutul social impus de cei ce conduc omenirea, şi mai ales suntem datorită faptului că nu suntem conştienţi de asta. Deci una din cauzele principale de la care pleacă refuzul maselor largi de a căuta şi utiliza tehnologiile energiei libere este tocmai imoralitatea generală a omului.

Tehnologiile acestea sunt fascinante… atrag prin imensul potenţial pe care-l au… Masele largi adoră să viseze că ar putea avea acces într-o bună zi la o sursă de energie pe care să n-o mai plătească… Şi cum unde există dorinţă, de cele mai multe ori este şi cineva care s-o satisfacă … zis şi făcut. Doar că pentru că monopolurile de care tocmai am vorbit mai sus nu permit apariţia şi proliferarea acestor tehnologii singura ofertă rămasă pentru satisfacerea acestor visuri sunt promisiunile deşarte… şarlataniile…

E plin internetul de tot felul de şarlatanii, dispozitive care alimentate fiind prin fire ascunse abil sau prin unde electromagnetice emise de antene puternice dau impresia că ar fi independente şi auto-susţinute… Cum cultura tehnică a marii noastre majorităţi tinde spre zero, sunt extrem de puţini cei care sunt capabili să realizeze ce este şi ce nu este şarlatanie din multitudinea de dispozitive prezentate pe net. Dintre sutele de dispozitive unele sunt prezentate de omeni lipsiţi de scrupule ca oferind o viitoare independenţă energetică mult visată… Contra cost, fireşte !… Căci o fi ea energia gratuită, dar dispozitivul care o colectează şi o converteşte nu e. El e scump, uneori al dracului de scump. Aşa că se percep avansuri şi se dispare cu banii…

Probabil că e plină lumea de asemenea escroci. Sunt ei şi-n domenii mult mai prozaice ale vieţii sociale… e notorie metoda prin care până în urmă cu câţiva ani, prin marile oraşe ale ţării aşa zişi meseriaşi din construcţii care înşelau vigilenţa clienţilor aducându-şi la domiciliul clientului o găleată cu vreo mistrie uzată şi vreun crac de pantalon de salopetă, cereau apoi avans la lucrare şi dispăreau cu banii lăsând amintire găleata respectivă…

De ce nu ar fi situaţia similară şi-n domeniul energiei libere ? Nu există nici un impediment ca lucrurile să fie similare. Şi tocmai că sunt. Există printre noi meşteri, specialişti care, cu o brumă de cultură tehnică suficientă ca să poată construi asemenea dispozitive tehnice înşelătoare dar insuficient de bine pregătiţi ca să înţeleagă tehnologiile „free energy”, înşeală pe cei din jurul lor care, de cele mai multe ori, au o cultură tehnică apropiată de zero. Asta face ca în rândul maselor largi să se fi indus treptat în ultimii ani o din ce în ce mai mare neîncredere în tehnologiile energiei libere care sunt de cele mai multe ori asimilate acestor escrocherii…

O altă cauză care duce la neproliferarea tehnologiilor energiei libere alături de această neîncredere, este egoismul şi lăcomia… care fac ca atunci când cei care au potenţa financiară de a investi în acest domeniu şi au şansa de a activa în acest domeniu, să fie de cele mai multe ori tentaţi să îi escrocheze pe cei care au cunoştinţe teoretice şi practice necesare…

De această atitudine m-am lovit de mai multe ori în anii de când studiez acest domeniu… De cele mai multe ori s-au prezentat la mine oameni cu bani care crezând că eu aş fi cumva un guru a toate ştiutor şi a toate făcător, le pot construi lor pe gratis… un dispozitiv de pe urma căruia ei apoi să se-mbogăţească vânzând energie… Cei mai mulţi din ei au considerat ca de la sine înţeles obligaţia mea de a le pune la dispoziţie cunoştinţele şi îndemânarea mea pentru asemenea realizări, de vreme ce ei aveau banii iar eu nu, ei neschiţând măcar intenţia de a mă răsplăti cumva pentru

asta… Asemenea oameni nici măcar nu au conceptul că cunoştinţele şi îndemânarea căpătată-n ani de studii sunt şi ele o marfă şi trebuie plătite…

Pentru ei e o mare favoare pe care mi-o fac prin faptul că se obosesc să promită că vor investi-n acest domeniu… doar că… Atunci când trebuie să scoată efectiv bani din buzunar pentru aceste realizări, nu mai sunt dispuşi să plătească, căci ei nu pricep un fapt simplu dar esenţial : orice dispozitiv construit în acest domeniu este un prototip care se construieşte şi devine funcţional din aproape în aproape prin ore muncă şi bani cheltuiţi pe materiale cerute de încercări repetate… Au fost asemenea omeni la mine şi am fost convocat de asemenea oameni…

Tot în această categorie de oameni se încadrează cei care cred că ar putea obţine fonduri guvernamentale sau europene destinate implementării ofertelor energetice neconvenţionale oferite de sistem adică a celor eoliene, termosolare sau fotovoltaice, folosindu-se de proiecte din domeniul energiei libere…

Aceştia, tot datorită culturii tehnice insuficiente pe care o au, nu înţeleg diferenţa între aceste tehnologii şi cele „free energy” şi ca urmare se arată foarte supăraţi şi chiar jigniţi de refuzul meu de a întocmi asemenea proiecte.

De fapt cum aş putea întocmi un proiect prin care sabotez de la rădăcină sistemul energetic actual ?... Dar pentru ei nu contează asta… contează doar sumele imense promise de sistem pentru proiecte energetice… Lăcomia !...

O largă categorie de oameni cu bani sunt cei care vor să investească în acest domeniu al energiei libere, dar nu sunt dispuşi să scoată bani pentru dezvoltarea şi cercetarea lui fără a vedea în prealabil cu ochii lor asemenea dispozitiv funcţionând… ei de asemenea neînţelegând că construcţia unui asemenea dispozitiv e imposibil a fi realizată de cineva care nu are banii şi mijloacele tehnice cerute de asemenea realizare…

Ei bine toate aceste categorii de omeni de afaceri se încadrează în aceiaşi grupare largă a escrocilor inculţi şi lacomi… gherţoii care cred că domeniul energiei libere e o găină cu ouă de aur. Am să vă exemplific acum cu o povestioară atât de neverosimilă încât pare ruptă dintr-o realitate kafkiană… dacă nu s-ar fi întâmplat aievea chiar anul acesta :…

Un meseriaş electrician, priceput binişor în alte câteva meserii legate de construcţii, şi cercetător în timpul liber al energiei libere, s-a pomenit la un moment dat abordat de un individ… Tipul, provenind din structuri, medic militar, retras din activitate, stabilit într-o zonă de munte unde împreună cu alţi oameni de bună credinţă a pus bazele unei asociaţii care promovează întoarcerea la tradiţii şi desprinderea de sistemul actual prin abordări tehnologice care să facă societatea autosustenabilă…. Nu era prima dată când se-ntâlneau…

Simpaticul fost medic militar, e genul de om care inspiră încredere de la prima vedere şi care pe măsură ce discuţiile se prelungesc întăreşte această încredere prin atitudine şi exprimări…

Înţelegerea dintre ei presupunea plata unui salariu pentru ceea ce este angajat ca meseriaş şi cazare şi masă pentru perioada când în calitate de specialist „free enrgy” va construi un grup cinetic motor - alternator… Se cade la înţelegere şi cei doi bărbaţi îşi strâng mâna privindu-se-n ochi ca doi români adevăraţi… Deci ajunge meseriaşul la om acasă într-o dubă calitate atât de specialist în energie liberă cât şi de electrician… Prevăzând că va dura mai mult timpul de realizare a grupului cinetic căci materialele necesare nu se prea găsesc pe piaţa noastră decât la preţuri foarte mari, şi preferând în beneficiul clientului său să abordeze o soluţie cât mai economică, şi-a luat cu el o parte din lucrurile personale şi fireşte, toate sculele necesare… Doar că odată ajuns în frumoasa localitate de munte constată că domnul medic, are o vilă superbă neterminată pe care a construit-o la negru, fără respectarea tuturor standardelor şi documentaţiei aferente… nici măcar întabulată, care vilă devine deodată subiectul muncii lui viitoare… se fac presiuni asupra lui să termine instalaţia electrică realizată parţial şi neconformă cu standardele şi legislaţia în vigoare, se fac presiuni asupra lui să realizeze instalaţia sanitară, finisajele şi una peste alta să termine vila, adică i

se sugerează (a se înţelege încearcă să i se impună !) ca în viitorul apropiat să facă munca unei întregi echipe de constructori…

În acelaşi timp deşi în calitatea de meseriaş contribuie la două lucrări majore în urma cărora medicul bagă-n buzunar o sumă de câteva zeci de mii de lei, nu îi este plătită munca pe considerentul că aceasta ar compensa de fapt cazarea şi masa…

În acest timp primele cheltuieli privind crearea grupului cinetic sunt lăsate baltă proprietarul vilei nemai-arătându-se disponibil a cheltui bani în această realizare …

Realizând că de fapt a încăput pe măna unui escroc, meseriaşul nostru, cere imperios plata muncii prestate şi punerea la dispoziţie a mijlocului de transport cu care a fost adus pentru a se reîntoarce la domiciliu… Este refuzat şi se ajunge la ceartă şi ameninţări din partea proprietarului… Doar ameninţarea din partea meseriaşului că va face o plângere penală pentru sechestrare de persoană şi furt de bunuri face posibilă plecarea sa spre domiciliu… dar asta fără a i se plăti munca prestată… Două luni de viaţă irosite, stresul aferent, şi dezamăgire cât cuprinde…

A trecut destul de mult timp de atunci dar meseriaşul nostru şi acum se întreabă dacă acel medic militar a voit cu adevărat un grup cinetic pentru a-şi uşura cheltuielile energetice sau a voit să termine o vilă neîntabulată, care ridicată la negru şi rămasă nefinisată nu are şanse de a mai fi terminată căci nici o echipă de meseriaşi care se respectă nu termină o lucrare la negru neconformă cu legislaţia şi care nu respectă normativele şi proiectul…

Şi în final închei cu principala cauză a neproliferării tehnologiilor energiei libere. Imensa majoritate a populaţiei globului este încă tributară din punct de vedere informaţional, mijloacelor de presă tradiţionale, fie ea presă scrisă sau audio-video. Ori întru-cât aceste mijloace sunt stăpânite şi controlate de câteva trusturi internaţionale ale căror proprietari sunt membrii ai ocultei, nimeni nu face publicitate tehnologiilor energiilor libere în presa lumii.

În acelaşi timp deşi internetul este plin de informaţii în acest domeniu, el este la fel de plin şi de dezinformări iar cantitatea de informaţie existentă e atât de mare şi complexă încât îţi trebuie măcar o cultură tehnică medie ca să poţi să te informezi în acest domeniu. Altfel, dacă pentru un dispozitiv există pe internet o ştire favorabilă şi cinci nefavorabile, în lipsa acestei culturi vei trage concluzia că această tehnologie e un fals…

De asemenea nici sistemele de învăţământ controlate de guverne care la rândul lor sunt controlate de ocultă, nu informează populaţia cu privire la aceste tehnologii…

În aceste condiţii marea masă a populaţiei globului fie nu ştie de existenţa acestor tehnologii fie le consideră escrocherii şi ca urmare nu au conceptul existenţei unei alternative energetice la cea actuală. Urmare este că populaţia nu cere efectiv folosirea cestor tehnologii iar unde nu e cerere nu există nici premizele apariţiei şi dezvoltării ofertei…

Dar, faptul că există acest monopol impus de elite, faptul că nu se face publicitate pe mijloacele media oficiale, şi de asemenea faptul că există această atitudine din partea populaţiei nu înseamnă implicit că tehnologiile energiei libere sunt falsuri sau nu există…. Din contră, ele chiar sunt şi încet dar sigur se răspândesc… fireşte unele dintre ele sunt tehnologii costisitoare şi ca urmare sunt accesibile tot celor care au bani. Dar unele, printre care cea despre care vorbim în această carte, anume grupurile cinetice formate din motor şi alternator sunt mai accesibile şi din ce în ce mai răspândite, existând în acest moment la nivelul întregului mapamond poate că sute de asemenea grupuri energetice.

Sunt unele realizate de firme specializate cum ar fi „AG Energies” din India, „YMNEE” din Regatul Unit al Marii Britanii ori „EKA Electirik” din Turcia care produc grupuri cinetice motor – generator a căror puteri furnizate sunt de ordinul sutelor de kilowaţi până la zeci de megawaţi. Dar fireşte că datorită atitudinii populaţiei şi monopolului de care vorbim, aceste produse nu vor ajunge prea curând în magazine pentru a fi la dispoziţia tuturor, ele fiind în prezent realizate doar pe bază de comandă efectuată la sediul firmelor respective de către doritorii care şi le permit. În cazul celor

de puteri mici şi foarte mici, capabile să asigure energia unui apartament sau gospodării, ele sunt realizate de asemenea tot pe bază de comandă de oameni ca mine care se pricep să le calculeze şi să le realizeze…

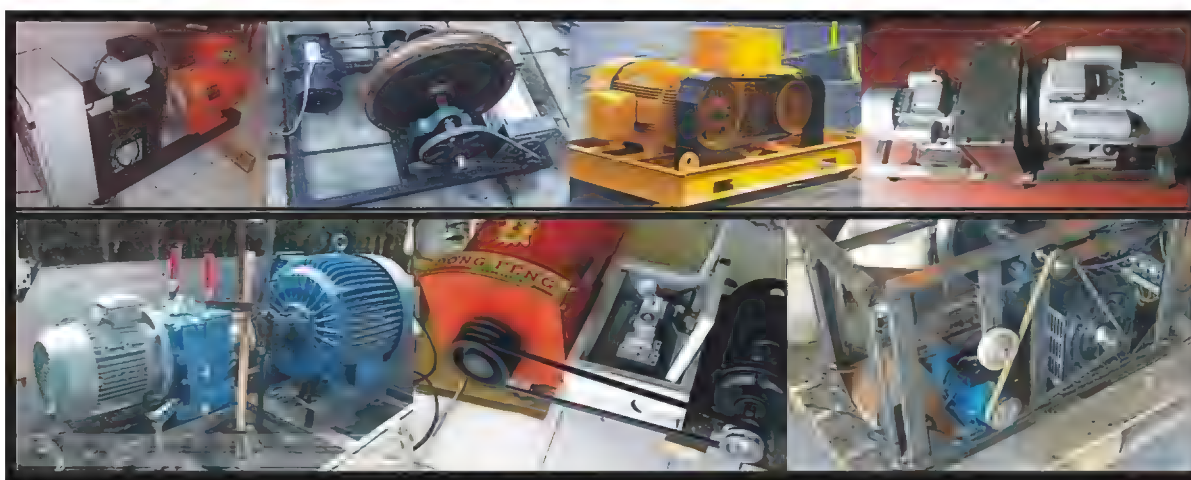
Cătălin Dan Cârnaru 16.10.2014

Din cartea aflată în pregătire „Energie liberă – grupuri cinetice" ***carte pe care am renunţat să o mai public.***

QMoGen nu-i o noutate

22.09.2014

Mai întâi, dragi cititori să vă explic celor care intraţi prima dată în contact cu tehnologiile „free energy" ce-nseamnă QMoGen. Acest termen este un acronim pentru grupul cinetic motor generator. Iată câteva :

După cum vedeţi este un ansamblu format dintr-un motor electric de dimensiuni mici şi un alternator de dimensiuni cel puţin duble. Ele sunt interconectate fie doar prin fulii şi curele fie în plus, undeva pe acest lanţ cinetic, existând intercalat şi un volant.

Până aici nimic deosebit doar că motorul nu e mic doar fizic ci şi ca putere comparabil cu alternatorul pe care-l antrenează… de fapt raportul cel mai des întâlnit între acestea două e de 10 până pe la 20. Adică alternatorul produce de 10 – 20 de ori mai multă energie decât consumă motorul care-l antrenează.

Cei mai mulţi veţi spune imediat că asta e imposibil pentru că încalcă legea a doua a termodinamicii anume principiul conservării energiei. Oare ? Vin eu şi vă întreb…:

Ce garanţie aveţi că atunci când v-a fost predată această lege a fizicii ea v-a fost predată corect ? Ce garanţie aveţi că cel ce v-a predat-o nu v-a minţit, nu neapărat cu intenţie, ci poate având la rândul lui convingerea că ceea ce vă predă e corect ? Vedeţi dumneavoastră, legea a doua a fost stabilită pe baza unor experienţe de laborator şi stipulează că energia de la intrarea unui sistem este totdeauna egală cu pierderile (care sunt considerate automat ca fiind termice) plus energia de la ieşire care e cea rămasă în urma acestor pierderi.

Dar de vreme ce prin asta, această lege admite că pot avea loc schimburi energetice cu mediul înconjurător dinspre sistem spre mediu (acele pierderi termice), în mod implicit nu interzice ca aceste schimburi să fie şi dinspre mediu spre sistemul respectiv.

Cu alte cuvinte între energia intrată-ntr-un sistem şi cea de la ieşire, pe lanţul de legătură între intrare şi ieşire să mai existe o a doua cale de schimb energetic prin care mediul, să cedeze sistemului, energie, astfel ca la ieşire să fie regăsită o cantitate mult mai mare de energie decât la

intrare.

Este principiul general al tehnologiilor „free energy” care prin consum dintr-o cantitate mică a unei forme de energie, colectează din mediul o mare cantitate dintr-o altă formă de energie, pentru ca apoi s-o convertească în aceiaşi formă ca cea din intrare… dar de n ori mai multă reprezentând suma energiei intrată dinspre mediu şi de la intrarea sistemului.

Tocmai asta fac grupurile cinetice motor-generator care furnizează de 10 – 20 de ori mai multă energie decât cea consumată de motorul de antrenare, astfel că tot sistemul îşi poate autoîntreţine funcţionarea furnizând nouă părţi (în cazul celor cu raportul de 10 ori) de energie utilă.

Această colectare de energie are loc pe lanţul cinetic de transmisie a mişcării dintre cele două maşini electrice, lanţ format fie din fulii şi curele, fie din roţi dinţate şi de cele mai multe ori având în componenţă şi cel puţin o volantă.

Cum se petrece această colectare de energie din mediu, şi de unde provine exact ea, e mai puţin important în acest moment. Am descris în alte articole care sunt principiile ce stau al baza colectării energiei în aceste grupuri cinetice motor - generator.

E suficient să spunem că avem de-a face atât cu o amplificare de forţă dinte motor şi alternator cât şi cu colectarea efectivă de energie prin procese rotativ pulsatorii.

Faptul că marea majoritate a noastră nu putem accepta funcţionarea cestui tip de sistem energetic prin prisma proastei înţelegeri a legii doi a termodinamicii, nu înseamnă că ele nu există şi nu sunt funcţionale. Stau dovadă sutele de asemenea grupuri energetice care funcţionează în acest moment pe întreg mapamondul, unele dintre ele fiind comparabile ca putere cu centralele hidroelectrice de putere mică şi medie (zeci – sute de kilowaţi până la câţiva megawaţi.).

Bine, bine – veţi spune – dacă spui că sunt sute, noi de ce nu am auzit nimic de ele ? Simplu pentru că nu le face aproape nimeni publicitate, cel puţin nu de către mijloacele media oficiale.

Dar… ele există şi nu de azi de ieri, şi nici măcar de prin anii 90 când a început timid să se afle despre ele prin sistemul mecanicului australian Chas Campbell (1995) şi prin brevetul americanului Jesse McQueen din 2006 (US patent 7095126B). Sincer să vă spun eu am convingerea că au fost concepute (probabil la nivel principial) de însuşi marele vrăjitor al electricităţii Nikola Tesla.

Dar pentru a înţelege asta trebuie să mergem mult în urmă tocmai pe vremea când acesta aflat la anii senectuţii, rămăsese a avea ca singuri prieteni porumbeii. Iată ce scriam într-un articol al uneia din cărţile pe care le-am publicat de curând:

<< Otis T. Carr

Aproape sigur este faptul că nu aţi auzit niciodată până în prezent acest nume. Cei care au fost interesaţi de viaţa lui Nikola Tesla s-ar putea să fi întâlnit acest nume şi să şi-l amintească. Dar aceştia sunt extrem de puţini.

S-a născut în 7 decembrie 1904 şi a murit în data de 20 septembrie 1982. În tinereţe, nu am reuşit să stabilesc exact în ce an, dar e clar că undeva între anii 1925 – 1930 a venit din Baltimore, Maryland, la New York pentru a se înscrie la o facultate de arte plastice. Ca mulţi tineri pe atunci, întru-cât economia ţării sale era zdruncinată de criză, pentru a-şi plăti studiile s-a angajat la unul din hotelurile din marele oraş.

Întâmplarea a făcut ca acest hotel să fie unul din hotelurile în care locuia Nikola Tesla. Acesta, l-a oprit într-o dimineaţă pe tânărul om de serviciu şi l-a rugat să-i cumpere nişte arahide. Erau hrana preferată pe care o oferea porumbeilor. Tesla era un om extrem de zgârcit cu hotelierii pe care de obicei nu-i plătea. Considera că omenirea îi datorează prea mult şi probabil că astfel înţelegea el să se răzbune pentru faptul că întreaga omenire beneficia de invenţiile sale, în vreme ce guvernul S.U.A. deja îl înlăturase din viaţa socială, academică şi ştiinţifică. Dacă nu-l doreau şi puseseră stăpânire pe invenţiile lui fără să-i ofere o compensaţie considera de cuviinţă că are tot dreptul să locuiască undeva gratis, după tot ceea ce a dat omenirii.

Deci după cum spuneam, Tesla era extrem de zgârcit şi de aspru cu hotelierii, dar probabil că ceva din atitudinea şi aspectul tânărului Otis l-a făcut să apeleze la el.

Din acel moment timp de trei ani, zi de zi, Otis îi aducea marelui inventator arahide pentru porumbei şi petreceau împreună câteva ore. În general discuţiile dintre ei nu erau neapărat discuţii tehnice legate de activitatea lui Tesla. Otis nici măcar nu avea vreo pregătire tehnică la acea dată. Dar avea o memorie excepţională şi o dorinţă de a învăţa pe măsură, fapt ce a făcut să-l asalteze pe Tesla cu mii de întrebări. Asta i-a atras din partea marelui inginer porecla de „Buretele".

După ce şi-a terminat studiile, Otis nu l-a mai întâlnit pe Tesla. Dar a continuat să înveţe, pregătirea sa tehnică a ajuns să fie una de excepţie, şi chiar dacă nu a făcut niciodată o facultate de profil, era mai bine pregătit într-o multitudine de domenii tehnice decât marea majoritatea a universitarilor.

Ajutat de memoria sa fantastică a căutat să înţeleagă şi să aprofundeze toate aspectele tehnice ale discuţiilor pe care le avusese în acei ani de „ucenicie" pe lângă marele inventator.

Astfel se face că după nişte ani stăpânind perfect cunoştinţe pe care omenirea nici nu le bănuia, a înţeles cum trebuia construit şi cum ar fi trebuit să funcţioneze un motor gravitaţional şi o sursă de energie capabilă să-l alimenteze.

A pus la punct „bateria electrică „utron"" – ceea ce noi azi am numi acumulatorul electric de energie liberă şi „generatorul electric gravitaţional" – generator de câmp gravitaţional, „motorul gravitaţional Carrotto „– motor gravitaţional interdimensional şi „tunul fotonic". Nu intru acum în amănuntele construcţiei şi funcţionării lor, nu e cazul aici. O voi face într-o carte dedicată special farfuriilor zburătoare.

În 1955 a pus bazele unei companii private care urma să construiască primul vehicul cu capacităţi gravitaţionale şi interdimensionale, OTC Enterprises în statul său de baştină.

Din păcate deja era în vizorul serviciilor secrete americane de mai mulţi ani, aşa că activitatea companiei sale, care acum este controversată şi negată de mijloacele de informare în masă a fost una cu pronunţat caracter clandestin, chiar dacă Otis T. Carr nu a făcut niciodată un secret din activitatea sa.

Practic atât el cât şi întregul grup de ingineri şi tehnicieni care au activat în acei ani în compania sa erau permanent supravegheaţi şi ameninţaţi. Aşa că pentru ultima fază a activităţii lor au fost obligaţi să caute o altă locaţie mai depărtată de capitală şi de oficialităţi.

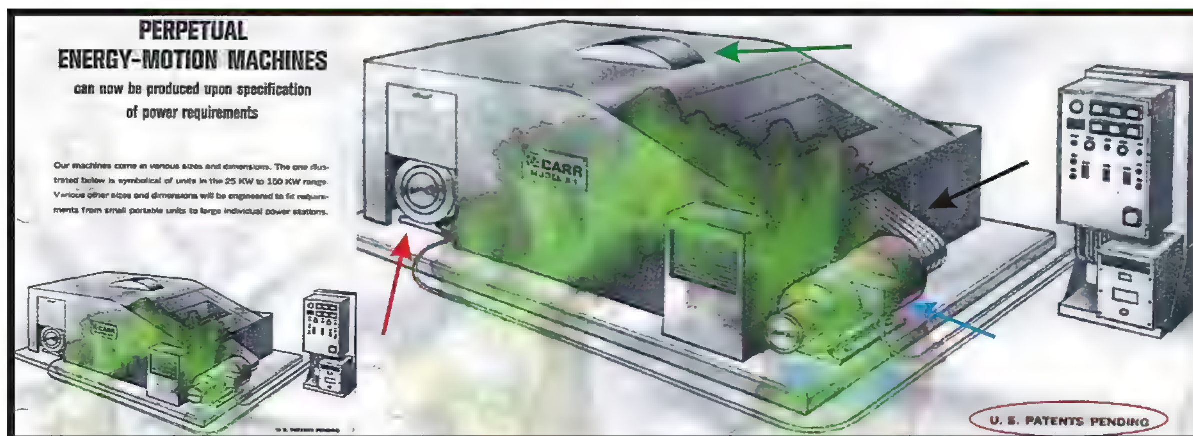
Întreaga echipă cu materiale şi tehnica aferentă s-au mutat în secret într-o locaţie din California. Aici după o muncă susţinută grăbită de teama că oricând puteau apărea oficialităţile pentru a închide proiectul au construit primul disc gravitaţional multidimensional „OTC X-1", care avea dimensiunea de 13,7 m.

La scurtă vreme după ce au făcut primele „zboruri" de probă cu acesta, au apărut autorităţile, i-au arestat pe toţi, au închis şi dezmembrat atelierul şi i-au obligat pe toţi să semneze un acord e confidenţialitate prin care se obligau să nu mai intre niciodată în contact unul cu celălalt şi să uite definitiv despre acea perioadă din viaţa lor. ….

… ***Otis a continuat să activeze în ceea ce azi am numi domeniul energiilor libere, punând la punct tot felul de dispozitive colectoare de energie liberă, despre care fireşte că acum dacă am dori să aflăm ceva nu vom găsi nici o informaţie… Agasat de faptul că acest om continuă o activitate supărătoare pentru el, statul american l-a acuzat în 1961 de atentat la siguranţa naţională şi i s-a impus ca pedeapsă o amendă foarte mare pe care fireşte că nu a putut-o plăti. Urmare a fost condamnarea sa la 14 ani de închisoare. După efectuarea pedepsei a trăit în Pittsburgh până la moartea sa în 1982. >>***

Cu adevărat important pentru cele ce vreau să vi le aduc la cunoştinţă acum este ultimul paragraf pe care după cum observaţi l-am şi îngroşat.

Priviţi imaginea de mai jos :

Este un grupaj format din imaginea de ansamblu al unui afiş publicitar şi un detaliu al acestuia, afiş al firmei lui Otis T. Carr, << OTCE >> OTC Enterprises.

Textul afişului spune :

<< MAŞINI ENERGETICE CU MIŞCARE PERPETUĂ

pot fi produse acum cu puteri diferite după necesităţi

Maşinile noastre au mărimi şi dimensiuni variate. Cea ilustrată mai jos este un model simbolic al unei unităţi cu puteri cuprinse între 15 KW şi 150 KW. Alte dimensiuni diferite pot fi concepute pentru a se încadra cerinţelor, de la unităţi portabile până la centrale electrice staţionare de dimensiuni mari.>>

Pe eticheta ce apare central pe imaginea agregatului energetic scrie :

<< Carr Model X-1 >>

Ne mai atrage atenţia notiţa din partea de jos a imaginii pe care eu am încercuit-o cu un oval roşu unde scrie << **U S Patents Pending** >> : în curs de brevetare.

Dacă analizăm imaginea şi o comparăm cu cele de la începutul articolului vom depista rapid, motorul de antrenare indicat de mine cu săgeată albastră, locul sub carcasă unde se află volantul, indicat cu săgeată verde, care volant e antrenat de motor prin curele de transmise indicate de mine cu săgeată neagră şi fireşte generatorul cu săgeată roşie. Se vede clar că sistemul este similar multora din grupurile cinetice motor generator moderne. Ar fi de făcut câteva comentarii. Oare Otis o fi obţinut brevetul pentru acest grup cinetic ? Există două răspunsuri ambele la fel de plauzibile…

Fie nu a mai apucat să depună actele datorită arestării sale, fie dacă a apucat să le depună, iar brevetul a fost obţinut, e foarte posibil ca acesta să fi fost clasificat drept invenţie de interes strategic şi să i se fi interzis utilizarea acestei idei. Asta ar explica de ce nu a continuat activitatea în acest domeniu după ce a ieşit din puşcărie. O altă idee pe care aş dori să o formulez este aceea că indiferent dacă concepţia farfuriei zburătoare şi a acestui grup cinetic îi aparţine, aproape sigur acestea sunt urmare a lungilor convorbirii pe care le purta zilnic cu marele Nikola Tesla. Dar mai degrabă am tendinţa să cred că ambele idei nu îi aparţin în totalitate ci au fost probabil sugerate de marele inventator… ele devenind ulterior parte a moştenirii lăsate de acesta. Şi dacă e să ne luăm după cele pe care le voi spune în continuare e clar că nici măcar Otis nu a fost primul care a conceput un asemenea tip de grup energetic.

O mărturie către PESN

Într-o scrisoare primită de Sterling D. Alen proprietarul saitului Pure Energy System Network, scrisoare primită de la un anume Tim Peters se spune :

<< Sterling, Doar câteva comentarii

McQueen este desigur primul care folosit acest aranjament de bază, dar nu este unicul. Acest montaj era puţin diferit la fiecare sistem pe care l-am văzut. Primul asemenea montaj pe

care l-am văzut a fost cel făcut de un mecanic care utiliza un model funcţional prin anii 1930 – 1940. Al doilea a fost un alt mecanic, un coleg care locuia la câţiva kilometri de mine, în perioada când am locuit în Dallas. Primul său sistem a fost construit în 1960.

Pe cel de-al doilea care i-a urmat şi care era un pic diferit de cel anterior, a refuzat să-l breveteze din cauza corupţiei care considera el că există atât la Oficiul de Brevete cât şi în sistemul de învăţământ, care creează falşi oameni de ştiinţă.

Fiul său a preluat cunoştinţele sale şi le-a dus mai departe. Acest om nu mi-a împărtăşit toate detaliile tehnice ale sistemelor sale care furnizau de la 20 până la 30 de ori mai multă energie decât consumau la intrare şi odată puse-n mişcare se autoalimentau. McQueen trebuie să realizeze că nu e atât de unic pe cât crede el… şi deşi trebuie să-i fim recunoscători pentru ceea ce a făcut – în cazul în care acesta va deveni disponibil pentru noi toţi, nici ceilalţi care au conceput şi construit asemenea sisteme nu trebuie mai puţin respectaţi… Deci faptul că are această invenţie nu-i dă dreptul să ceară despăgubirile pe care le cere… >>

Ca urmare putem vedea că de vreme ce mecanicul australian Chas Campbell nu a fost primul care a construit şi oferit omenirii ca proiect „open source” acest tip de sursă de energie, probabil a făcut-o datorită faptului că el era conştient că această invenţie este foarte veche şi ar fi o chestie de bun simţ să nu pretindă drepturi intelectuale asupra ei.

În încheiere spun doar un lucru pe care-l spunea în continuarea scrisorii sale şi corespondentul lui Sterling anume faptul că în aceste condiţii în care există măcar acest tip de sursă energetică nepoluantă, ecologică, sigură şi foarte fiabilă, e de neînţeles perseverenţa cu care elitele mondiale continuă să aloce sume imense pentru construcţia de noi şi noi centrale nuclear electrice pe tot globul… Cu stimă ! 22.09.2014 Cătălin Dan Cârnaru

Realitate şi tendinţe

Dragi cititori, apariţia acestui articol este prilejuită de un mesaj primit prin e-mail de la domnul Ionuţ Pârâuşanu, prin care-mi atrăgea atenţia asupra jocurilor politico economice de culise prin care interese străine poporului nostru încearcă să acapareze ultimele resurse ale ţării noastre, cu sprijinul şi contribuţia benevolă a trădătorilor de ţară care de peste 20 de ani iau hotărâri şi acţionează fără a ţine cont de interesul acestui popor din care fac şi ei parte…

Articolul despre care vorbesc poartă numele de „**Drumul României spre democraţie”** şi poate fi citit aici http://ecouri.ro/

Tot ce se descrie în acest articol se înscrie într-o acţiune amplă de mare anvergură, a cărei directive au fost trasate cu mult înainte de destrămarea lagărului comunist şi care-şi are originea în trecutul extrem de îndepărtat al omenirii… Această acţiune este prezentată maselor largi de către slujitorii înfăptuirii ei, ca fiind una cu finalitate benefică pentru toată lumea, în vreme ce de fapt, este contrară oricăror interese populare. E vorba de globalizare.

Globalizarea are un scop pragmatic şi extrem de egoist şi anume acapararea puterii şi resurselor planetare de către un grup foarte de mic din populaţia globului, concomitent cu nimicirea restului populaţiei cu scopul reducerii acesteia la un număr suficient de mic astfel încât această „elită” să nu se mai simtă ameninţată de noi, cei mulţi.

Această „elită” este cunoscută de ceva vreme sub un nume care desemnează o identitate incertă, care are conotaţii malefice : **oculta mondială.**

Pentru a înţelege ce-i oculta mondială, care sunt planurile ei, şi în ce măsură este amestecată ţara şi poporul român în planurile acestei oculte trebuie mai întâi să definim cam ce se ascunde sub numele acesta, şi unde şi când a apărut ea.

În privinţa definiţiei ar fi suficient să spunem că oculta este un procent mic şi difuz din populaţia globală situat mult deasupra structurilor statele ale lumii, format din grupuri de interese

reprezentate de organizaţiile secrete, cercurile industrial - corporatiste, financiar - bancare, politice, militare, şi de crimă organizată care colaborează între ele cu un unic scop acela de a acapara puterea şi resursele planetare. Această colaborare de cele mai multe ori nu este nici asumată nici conştientizată de aceste cercuri, liantul care le leagă fiind doar interesul pur material reprezentat de lăcomie şi setea de putere. Dar întreaga această caracatiţă este condusă şi controlată de undeva, din umbră de un număr şi mai mic de personaje, care însă au scopul clar şi conştient de acaparare a tuturor resurselor globale, grup al căror rădăcini sunt adânc înfipte în cele mai îndepărtate neguri ale istoriei planetare, din grupul acestora făcând parte principalele familii regale ale lumii, cele mai mari şi influente familii de bancheri şi o extrem de mică parte din conducătorii organizaţiilor secrete şi ale concernelor industrial-energetice planetare.

Pentru a înţelege care sunt planurile ocultei mondiale şi ce o mână în lupta împotriva noastră a majorităţii, trebuie să facem o incursiune în trecutul îndepărtat al planetei noastre, al umanităţii şi implicit al strămoşilor îndepărtaţi ai poporului nostru. Veţi descoperi acum o sintetică istorie străveche a omeniri, o istorie care nu se studiază în nici o şcoală de pe planetă, dar care este reală, cunoscută, confirmată şi sprijinită pe tradiţii şi legende, pe scrieri apocrife străvechi, pe documente istorice, pe studii geologice, pe descoperiri arheologice, pe studii lingvistice, toate sprijinindu-se reciproc în crearea imaginii aceluiaşi trecut unic al omenirii.

Faptele despre care vă voi vorbi acum, în ciuda caracterului lor stupefiant sunt cunoscute de către cei care au în grijă marile biblioteci ale lumii şi în special biblioteca Vaticanului, care este principala continuatoare a străvechii biblioteci din Alexandria.

O bună parte din această istorie străveche este chiar scrisă, publicată şi la îndemâna oricărui cetăţean al planetei, în cea mai larg răspândită carte de pe planetă, anume Biblia – Vechiul Testament. Vechiul Testament este o colecţie de cronici istorice preluate din tradiţia şi scrierile străvechi ale celor considerate cele mai vechi civilizaţii ale omenirii anume cea babiloniană şi cea sumeriană.

Ce nu se ştie de către masele largi ale populaţiei globale este faptul că nu acestea au fost cele mai vechi civilizaţii ale omenirii şi de asemenea faptul că în spatele stilului oarecum impersonal al vechilor scrieri apocrife precum şi al celor reţinute şi păstrate în Biblie şi în celelalte scrieri religioase (Coranul, Vedele, epopeile eroice cum ar fi cea a lui Ghilgameş, Mahabharata, etc. …) se ascunde un adevăr poate de necrezut dar cu atât mai real cu cât e confirmat de sursele geologice şi arheologice pomenite mai sus.

Trebuie să ştiţi că planeta noastră a fost vizitată de-a lungul istoriei sale cu regularitate de cel puţin o civilizaţie extraterestră, încă dinaintea apariţiei primelor fiinţe vii în oceanul planetar. De altfel confirmare a faptului că viaţa a fost însămânţată pe planeta noastră de către una din aceste civilizaţii stă centrala atomoelectrică descoperită în Gabon care a funcţionat timp de câteva mii de ani în urmă cu 1,7 – 2 miliarde de ani, sau sutele de sfere metalice din fier pur, scoase la lumină de minerii din Africa de Sud sfere perfecte din punct de vedere geometric şi a căror vechime este şi mai mare, anume 2,8 miliarde de ani… exact atunci când singurele fiinţe de pe planetă erau … fiinţele unicelulare.

Întreaga evoluţie biologică a planetei a fost mai mult sau mai puţin supravegheată de civilizaţiile extraterestre şi cum era şi normal, în momentul apariţiei primilor hominizi, această atenţie a crescut mult. Toată istoria geologică a planetei este presărată cu tot felul de artefacte tehnice care ne dovedesc fie că planeta a fost vizitată cu regularitate de civilizaţii extraterestre fie că evoluţia vieţii pe planeta noastră a implicat mai multe cicluri de sine stătătoare care au ajuns la dezvoltare tehnologică superioară după care s-au autodistrus.

Oricare ar fi adevărul, vestitul salt evolutiv cunoscut sub numele de veriga lipsă care a dus la apariţia lui Homo Sapiens este categoric opera unei civilizaţii extraterestre care ne vizitează cu regularitate o dată la 36 000 de ani atunci când planeta lor se apropie de a noastră.

Acest fapt este documentat în toate scrierile străvechi ale omenirii şi e susţinut de dovezi arheologice şi geologice solide.

Din păcate omenirea, majoritatea populaţiei globului, nu cunoaşte aceste amănunte deoarece arheologii şi mai ales istoricii planetei, sub presiunea ocultei, şi veţi înţelege mai târziu de ce, nu au permisiunea de a preda această variantă a istoriei în nici o şcoală de pe planetă.

Interesant este că evoluţia umanităţii ca urmare a intervenţiei acestor „zei" civilizatori nu s-a făcut de loc dezinteresat, aşa cum mulţi ar avea tendinţa să creadă. De fapt toate civilizaţiile extraterestre aflate cu mult înainte noastră pe scara evoluţiei tehnologice au vizitat planeta doar cu un scop, acela de a se aproviziona cu materii prime şi cu apă.

Apariţia lui Homo Sapiens, aşa cum spuneam este rezultatul direct al intervenţiei acestei civilizaţii de „zei" şi existenţa şi acţiunea ei au fost aduse la cunoştinţa marelui public, în ultimii zece – cincisprezece ani de către un arheolog care a lucrat întreaga sa viaţă în zona aşa zisului leagăn al civilizaţiei omeneşti, zona de apariţie şi dezvoltare a civilizaţiei sumero-babiloniene, anume Irakul şi Iranul de azi. Arheologul Zaharia Sitchin a publicat o serie de cărţi prin care aduce în atenţia marelui public realitatea, anume că faptele descrise în epopeile şi scrierile de căpătâi ale omenirii sunt cât se poate de reale, susţinute şi confirmate de descoperirile arheologice şi geofizice.

Conform celor spuse în Vechiul Testament care preia scrierile străvechi ale sumerienilor, precum şi în tăbliţele de lut şi sigiliile sumeriene studiate de Sitchin, în urmă cu circa 400 000 de ani pe când omul era undeva pe la jumătatea drumului său spre ce este el azi, de planeta noastră s-a apropiat o alta, care aşa cum spuneam intră în ceea ce cunoaştem noi ca fiind sistemul nostru solar odată la 36 000 de ani Această planetă numită de sumerieni Nibiru iar de babilonieni Marduk este parte integrantă a sistemului solar, numai că orbita ei este extrem de alungită şi de amplă. De pe această planetă au venit un număr de nave care aveau o misiune clară. Exploatarea aurului şi probabil a altor minereuri. Vizita acestora era una planificată a dura mult timp şi ca urmare ei aveau nevoie de forţă de muncă pe termen lung. Trebuie să spunem că la data aceea pământul nu era cel pe care-l cunoaştem noi azi.

Clima era mai rece iar calotele glaciare erau enorme, acoperind tot oceanul arctic în vreme ce continentele aşa cum le ştim noi azi, se aflau mult mai la sud. Asta făcea că o bună parte din nordul Europei şi Asiei erau atunci în zona în care ne aflăm noi azi, iar Mărea Mediterană se afla cam unde este azi Sahara, în vreme ce nivelul oceanului planetar era cu circa 15 – 20 metri mai scăzut. Marea Neagră nu exista, şi de asemenea continentele erau mult mai întinse şi aveau o configuraţie uşor diferită, dată de terenul care acum se află sub apă.

Perioada cât au stat aceşti vizitatori – mineri aici, a fost foarte îndelungată, ei părăsind planeta în urmă cu exact 4037 de ani.

Şederea lor aici a avut două perioade distincte înainte şi după potop. Potopul, care este recunoscut acum de către studiile geologice că s-a datorat încălzirii globale şi de asemenea posibil alunecării cantităţilor imense de gheaţă în momentul în care acestea au atins o masă critică capabilă să influenţeze dinamica geofizică a planetei, a dus la schimbări dramatice în peisajul continentului european şi asiatic fapt ce i-a obligat pe vizitatori de a-şi reorganiza întreaga civilizaţie instaurată aici.

Ce nu i s-a dat voie domnului Zaharia Sitchin să spună este faptul că prima perioadă a activităţii acestor mineri extratereştri s-a desfăşurat în cu totul alt areal geografic decât cel sumeriano-babilonian, şi anume în arealul ocupat în prezent de suprafaţa Mării Negre.

Misiunea anunakilor, sau nefilimilor aşa cum sunt ei numiţi în scrierile sumeriene şi biblice străvechi a fost condusă de doi fraţi Enlil şi Enki care aveau firi total opuse. Iniţial Enlil care avea o moralitate să-i spunem mai elevată, a fost cel ce a condus lucrările de selecţie şi de formare a forţei de muncă anume primele grupuri masive de Homo Sapiens, obţinuţi prin manipulare genetică a hominizilor existenţi atunci, omul de Cro-magnon şi Neandertal.

Aceste grupe de oameni formau forţa de muncă ieftină destinată a uşura exploatarea imenselor cantităţi de aur, argint, cupru, şi ce-o mai fi fost prezent la suprafaţa solului pe întreg arealul Carpaţilor din vremea aceea. La un moment dat masele de muncitori au început să devină conştiente de statutul lor şi au încercat să se răscoale.

Asta se petrecea aşa cum am spus pe teritoriul de azi al României anume în spaţiul delimitat de fluviile Fison (Dunărea) şi Ghihon (Don), fluvii care la acea dată se vărsau în Mediterana, după ce străbăteau o câmpie imensă foarte fertilă ce se află acum sub ape, în vestul Mării Negre, practic în zona apelor teritoriale ale României şi Bulgariei, câmpie desemnată de biblie cu numele de grădina Edenului (Geneza capitolul 2 versetele 8 - 12). De altfel actuala strâmtoare Bosfor-Dardanele nu e altceva decât fosta albie a unuia din aceste două fluvii.

În momentul în care masele largi de muncitori primitivi au ajuns la o suficient de dezvoltată conştiinţă de sine pentru a înţelege că sunt folosiţi drept sclavi de către „zei" au încercat să se răscoale. Răscoala lor a dus la intenţia lui Enki, de a-i extermina prin folosirea unei arme atomice. Enlil însă, mai umanitar din fire, i-a îndemnat pe răsculaţi şi pe cei dintre vizitatori care li se alăturaseră sau îi sprijineau, să părăsească zona lagărului cu cunoscutul îndemn, „plecaţi, înmulţiţi-vă şi umpleţi pământul…"

Acţiunea lui Enlil rămasă în scrierile străvechi şi în conştiinţa neamurilor ca alungarea din Grădina Edenului, a creat disensiuni în familia sa, fapt ce a dus la înlăturarea lui de la conducerea coloniei, conducere ce a fost preluată de fratele său războinic, Enki.

Tribul imens de muncitori care a părăsit câmpia Mării Negre, s-au împrăştiat pe un larg areal geografic, punând bazele civilizaţiei străvechi cunoscută de istorie cu numele de civilizaţia ariană, sau pelasgă, şi probabil că o parte din ei şi din vizitatorii care li se alăturaseră au pus bazele civilizaţiei atlante. Cert este că după o perioadă de câteva sute sau poate mii de ani, atlanţii deveniseră o mare putere politico economică în vreme ce arienii puneau bazele civilizaţiei agrare care avea să ocupe o largă suprafaţă din Europa şi Asia de atunci. Acest areal avea să se lărgească pe măsură ce încălzirea globală făcea ca calotele glaciare să se retragă.

Numai că retragerea calotelor glaciare, ca urmare a topirii lor accelerate şi probabil şi sub influenţa gravitaţională a planetei Nibiru aflată la una din trecerile sale prin sistemul solar, au făcut ca la un moment dat să aibă loc un eveniment catastrofic, anume repoziţionarea continentelor datorită alunecării calotelor glaciare dezechilibrate brusc…

Repoziţionarea continentelor care au alunecat pe stratul de magmă în decurs de câteva zile a dus la relocarea unor zone întinse din suprafaţa globului relocare urmată fireşte de o schimbare bruscă de natură climatică. Acest eveniment este cel ce a fost înregistrat de istorie, figurând în toate scrierile şi legendele străvechi ca ziua (respectiv noaptea) care a durat patru zile, eveniment însoţit de cutremure, şi care a avut ca urmare imediată scufundarea atlantidei, şi mai lent, creşterea apelor oceanului planetar într-un timp scurt. Acest eveniment a fost cel care a făcut ca un număr foarte mare de mamuţi să moară congelaţi într-un timp extrem de scurt împreună cu toată vegetaţia de stepă formând ceea ce azi e cunoscut drept stratul de permafrost din nordul continentului Euro-Asiatic.

Topirea accelerată a imenselor blocuri de gheaţă relocate brusc într-o zonă mai caldă a dus la creşterea în decurs de câteva luni a nivelului oceanului planetar şi ca urmare şi a Mării Mediterane fapt ce a avut ca rezultat inundarea câmpiei dintre Dunăre şi Don, lac imens ce va căpăta mai târziu numele de Pontul Euxin – actuala Mare Neagră.

Anunaki, ajutaţi de tehnologia pe care o aveau au putut prevedea din timp toate aceste schimbări fapt ce le-a permis să părăsească planeta,în rachetele lor, până ce lucrurile au revenit la normal.

Numai că întreaga lor logistică formată din cosmodrom, aerodroame, depozite, fabrici şi ce-or mai fi construit ei în zona dintre cele două fluvii a fost inundată aşa că au fost nevoiţi să-şi mute tot

calabalâcul mai la sud. Singura câmpie suficient de întinsă care să poată adăposti un cosmodrom cu tot ce este pe lângă el fiind la sud de Marea Neagră, şi anume pe teritoriul ocupat actualmente de statele Egipt, Israel Siria şi Iraq, adică malurile Nilului, Peninsula Sinai şi partea de nord a peninsulei arabice la sud de Turcia actuală, căci nordul continentelor reaşezate în poziţia lor actuală deja începuse să îngheţe masiv, calota glaciară coborând până spre Polonia şi Ucraina de azi.

Deci repoziţionarea întregii lor logistici s-a făcut după o perioadă destul de îndelungată, probabil cel puţin câteva sute de ani poate chiar peste o mie, care a permis populaţiei de Homo Sapiens ce se împrăştiase deja pe mari întinderi să înfiinţeze diferite culturi agrare atât în Europa cât şi în Asia Mică şi în nordul Africii – în acea perioadă au fost mai multe migraţii ample atât pe direcţia este-vest cât şi nord sud în ambele sensuri.

Enki stabilit fiind în noua locaţie va fi cel ce a construit complexul de la Gizeh, lângă oraşul Cairo de azi, şi îşi va stabili cosmodromul principal în peninsula Sinai. Va continua exploatarea zăcămintelor de minereuri atât din Carpaţi cât şi din Caucaz şi din nordul Africii, dar de astă dată pentru a se asigura că populaţiile de triburi care-l slujeau nu se vor mai răscula, le-a promis unui număr de 12 triburi din zonă că le va lăsa moştenire stăpânirea întregului pământ.

Orice stăpân pentru a-şi asigura loialitatea slujitorilor promite marea cu sarea… problema devine gravă atunci când aceşti slujitori încep să şi aibă pretenţia de a avea de facto acea mare... La un moment dat triburile devin de asemenea conştiente că totul nu e decât praf în ochi şi declanşează o răscoală, care de astă dată, nemaiavând ca oponent pe paşnicul Enlil, va avea urmări tragice. Enki va folosi un număr de şapte rachete nucleare împotriva răsculaţilor după care va părăsit definitiv pământul. Asta s-a întâmplat acum 4037 de ani.

Norul radioactiv rezultat din acele explozii nucleare va duce la exterminarea întregii populaţii aflate la est de peninsula Sinai, practic civilizaţia sumeriană dispărând aproape complet.

Au rămas în urma ei zeci de mii de tăbliţe scrise şi mii de artefacte arheologice care vorbesc de cele întâmplate, precum şi urmele exploziilor nucleare şi de asemenea un tunel care leagă actualul Bagdad de Sinaia, (aflat sub Sfinx mai precis la verticala dintre Sfinx şi Babele) tunel la capetele căruia sunt instalaţii video holografice care depăşesc orice ar putea imagina inginerii IT de azi.

Am rămas noi, Homo Sapiens, care dacă nu ar fi intervenit ei în evoluţia noastră, probabil că acum abia am fi făcut primii paşi timizi spre epoca pietrei, şi o promisiune neonorată, făcută de către Enki (Conform scrierilor străvechi viaţa acestor fiinţe extraterestre era egală cu sute de mii de ani tereştri dar trebuie să luăm în considerare faptul că erau astronauţi şi efectuau dese călătorii spre planeta lor de origine, fapt care putea duce la o prelungire artificială a vieţii lor - care oricum era mult mai lungă decât a noastră).

Ei bine această promisiune neonorată a zeilor către acele triburi de evrei din străvechime este cea care a dus la toate zbaterile şi frământările istoriei omenirii. Urmaşii lor, de-a lungul secolelor au căutat pe toate căile care le-au stat la îndemână să onoreze acea promisiune ce li se făcuse.

Veţi spune poate că sunt bolnav de teoria conspiraţiei. Vă atenţionez însă că de vreme ce aceşti extratereştri au stat alături de noi timp de sute de mii de ani, perioada de numai patru mii care s-a scurs de la plecarea lor este un timp extrem de scurt, iar promisiunea făcută strămoşilor acestor oameni convinşi că li se cuvine stăpânirea planetei, poate căpăta altă înfăţişare privită fiind din această perspectivă.

Pe de altă parte, nu avem nici o dovadă concretă care să ne convingă definitiv, că atunci când au plecat, au făcut-o cu toţii. Deci de patru mii de ani o categorie extrem de redusă de fiinţe, fie ei pământeni sau nu, organizaţi în societăţi secrete străvechi au acaparat puterea statală pe întreg globul, ocupând poziţii cheie. Practic cele mai vechi familii regale ale omenirii îşi revendică o linie de sânge care-i leagă direct de strămoşii cărora li s-a promis puterea pe pământ… Asta explică organizarea societăţii de-a lungul întregii istorii în tot felul de clanuri şi societăţi secrete, precum şi

mania caselor regale de a se încrucişa numai între ele, de teama de a nu li se „strica sângele", convinşi fiind probabil că „zeii" odată întorşi le-ar fi putut verifica cumva apartenenţa la acea linie de sânge albastru care le-ar permite puterea totală. Urmaşii celor „promişi" constituie vârful ocultei şi din perspectiva aceasta globalizarea capătă alt sens.

Iar noi… românii… Noi, ca fiind urmaşii direcţi ai primilor servitori ai „Zeilor", populaţiile de Homo Sapines care au fost izgoniţi din Edenul biblic înainte de potop, şi au format civilizaţia ariană sau pelasgă, suntem cei care le putem ameninţa lor toate planurile, căci dacă umanitatea ar afla cine suntem cu adevărat, adică „înaintaşii" lor, am putea să le revendicăm puterea globală pe care ei o consideră că li se cuvine de drept.

Astfel se dezvăluie o parte din interesele care s-au materializat de-a lungul istoriei principatelor române în jurul acestui teritoriu străvechi…şi până în prezent… aici se explică adevăratul motiv al distrugerii acestei ţări şi al intereselor ca ţara să dispară împărţită fiind între statele înconjurătoare… Aici se explică opoziţia făţişă faţă de istoria şi tradiţiile noastre străvechi…

Astfel se dezvăluie şi adevăratul scop al războiului din Irak, acela de a distruge muzeul de istorie naţională din Bagdad, unde erau adunate toate dovezile poveştii pe care v-am spus-o până acum şi de asemenea de a pune mâna pe tehnologia care se află la capătul tunelului de care tocmai v-am vorbit. Acest al doilea scop însă nu a putu fi atins deoarece sălile înalt tehnologizate de la capetele tunelului se pare că sunt protejate de nişte câmpuri energetice deosebit de puternice pe care tehnologia americană actuală nu are posibilitatea de a le anula.

Fireşte că povestea e mult mai amplă şi mai captivantă, eu făcând aici o sinteză a cărei compresie a fost maximă, şi doar din perspectiva înţelegerii adevăratului scop al ocultei anume adevărul din spatele globalizării. Planul în detaliu al globalizării ca fenomen politico economic ce se desfăşoară acum ca un al treilea război mondial – război economic – a fost stabilit în urmă cu peste o sută de ani. Ceea ce nu a putut prevedea vârful ocultei, este rolul şi însemnătatea internetului în toată această poveste.

Suntem de acord că din planul de acaparare a puterii, o componentă primordială este stăpânirea mijloacelor de informare în masă : cartea, presa scrisă şi audiovizuală.

Dovadă este că întreaga presă mondială este stăpânită prin diferite aranjamente juridice de culise de un număr extrem de mic de concerne mediatice, concerne care slujesc cu sfinţenie oculta.

De asemenea un al doilea factor important este acela al stăpânirii sistemului mondial de învăţământ. Dacă populaţia, în procesul de educare, nu află care-i este adevărata istorie, nici nu se va opune globalizării ca fenomen politico-economic prin care de fapt statele şi popoarele îşi pierd suveranitatea…

Şi acest lucru este înfăptuit de mult deoarece oculta aflându-se mult deasupra structurilor statale, toate hotărârile pe care le iau politicienii sunt subsumate intereselor acesteia…

De asemenea trebuie să spunem aici faptul că oculta de obicei acţionează prin intermediari, cele mai obediente instrumente ale ei fiind însăşi cei pe care vor să-i stăpânească, din rândul cărora se desprind trădătorii şi oportuniştii care nun sunt capabili să vadă dincolo de măruntul lor interes imediat.

Ei bine, din această perspectivă şi văzând în jurul nostru cele ce se întâmplă am putea fi cât se poate de pesimişti, totul ducându-ne cu gândul că vârful ocultei este pe cale să-şi îndeplinească scopul suprem acela de a acapara puterea totală asupra planetei şi de a sclaviza populaţia planetară. Eu sunt totuşi optimist şi iată de ce:

Acum câţiva ani când a pătruns şi la noi tehnica de calcul, internetul încă nu exista… la scurt timp acesta a apărut şi pe la noi şi s-a dezvoltat exponenţial. Ce nu ştiţi dragi cititori, este faptul că această reţea mondială a fost creată şi lansată ca instrument de spionaj şi furt intelectual. Acesta-i principalul ei scop şi rol. Prin declararea pe toate mijloacele media a faptului că internetul este o reţea pe care circulaţia informaţiei este liberă, se deschid porţile larg către spionajul economic, şi

către furtul intelectual de orice formă ar fi el.

E un instrument pe care oculta l-a scăpat din mână. Practic acesta-i instrumentul care deşi le-a permis să-şi îndeplinească scopurile cu o viteză crescută, aproape tot la fel de mare precum dezvoltarea internetului, este totodată, şi un instrument pe care nu-l mai pot controla deplin fără riscul de a recunoaşte că l-au folosit şi-l folosesc ca pe un mijloc de spionaj. Şi asta nu ar fi nimic, dar deja au sădit în conştiinţa maselor largi de pe întreg globul convingerea că această reţea este şi trebuie să fie una gratuită la dispoziţia tuturor cetăţenilor planetei…

E o sabie cu două tăişuri. Deşi permite ocultei să controleze şi să afle totul, mai rapid, în acelaşi timp, permite populaţiei exact acelaşi lucru, adică să fie informată în timp real…

Şi dacă guvernele şi politicienii globului precum şi trusturile media şi editurile de carte sunt în stăpânirea şi/sau controlul ocultei, populaţia prin compararea informaţiilor de pe mijloacele media cu cele difuzate pe internet, a ajuns destul de rapid să înţeleagă faptul că pe mijloacele clasice media sunt minţiţi tot la fel de rapid au ajuns să înţeleagă şi faptul că politicienii în calitate de aleşi ai lor nu le reprezintă de loc interesele.

Faptul este confirmat de prezenţa din ce în ce mai scăzută la vot, pe tot mapamondul, urmare a neîncrederii populaţiei în politicieni şi a convingerii tot mai puternice că toate alegerile de pe planetă, sunt cumva prin cine ştie ce mijloace oculte, falsificate. Şi acum vine cu adevărat motivul care mă face pe mine să fiu optimist.

În articolul **„Drumul României spre democraţie”** se desprinde îngrijorarea că diferite cercuri de interese contrare interesului naţional, controlate şi păpuşate cumva de ocultă, acaparează cu sprijinul trădător al politicienilor şi industriaşilor români, ultimele resurse minerale ale ţării, rezervele şi distribuţia energetică şi alte domenii strategice printre care infrastructura de transport feroviar…

Ei bine am să vă dezvălui un fapt interesant. Acum peste o sută de ani când Nikola Tesla a pus la punct sistemul energetic global, bazat pe curentul electric alternativ polifazic, marii industriaşi şi bancheri ai lumii în spatele căror se ascundea şi atunci ca şi acum oculta, au pus stăpânire pe acest sistem energetic întrevăzând în el, ca şi-n cel de exploatare şi prelucrare a hidrocarburilor, un mijloc de îmbogăţire facilă şi totodată un mijloc eficient de acaparare a puterii globale… Ai resursele, ai puterea !

Atunci această acţiune de înlăturare a marelui inginer şi inventator din viaţa social economică a lumii, şi din conştiinţa maselor prin eliminarea studierii lui în orice programă de învăţământ a fost un pas inteligent spre scopul pe care deja îl aveau stabilit clar, acela de a acapara puterea globală.

Deşi Tesla a încercat ulterior să schimbe acest sistem cu unul bazat pe colectarea energiei local, acolo unde e nevoie de ea – energia liberă, el nu a mai reuşit să găsească finanţare pentru grandiosul său proiect pentru omenire.

Şi planul ocultei ar fi rămas a reuşi deplin, în toate amănuntele sale dacă nu ar fi apărut internetul ca instrument de informare în masă…

Acum circa zece ani când am auzit prima dată termenul „energie liberă”, am dat de un articol într-o revistă. Acum circa patru ani când am scris prima carte despre energie liberă, exista un singur sait de limbă română despre acest domeniu, şi câteva zeci în întreaga reţea internet. Atunci aveau acces la internet mai puţini locuitori din ţara noastră. Şi doar unul din o sută de utilizatori ai internetului auzise de energie liberă, doar ca termen, dar nu ştiau concret ce înseamnă această alăturare de cuvinte.

Acum când scriu a opta carte despre acest domeniu, sunt zeci de saituri în limba română unde acest termen poate fi întâlnit şi probabil mii în alte limbi, şi doi din cinci utilizatori de internet au auzit despre energie liberă iar unu din ei chiar are o idee vagă despre ce ar putea fi vorba… În maximum doi trei ani, fiecare utilizator de internet va fi intrat măcar o dată pe săptămână pe un sait dedicat tehnologiilor energiei libere şi măcar unul din cinci va meşteri în curtea sau atelierul

personal un dispozitiv destinat colectării energiei libere.

Oculta acaparează sălbatic resursele planetare inclusiv energetice, blocată fiind în concepţia că stăpânirea resurselor înseamnă putere.

Din păcate pentru ei, populaţia globului a devenit tot datorită internetului, din ce în ce mai conştientă de faptul că tehnologiile energetice actuale sunt iraţionale, ineficiente, costisitoare, şi criminale atât la adresa mediului cât şi a noastră a tuturor, a populaţiei planetei.

Chiar dacă acum nu toţi utilizatorii internetului ştiu că există o alternativă, în maximum doi trei ani, toţi cei care navighează pe internet vor şti că există o alternativă energetică curată, sigură, eficientă şi la îndemâna oricui.

Acum, mare parte din cei preocupaţi de tehnică şi tehnologie, tot datorită oportunităţilor de informare oferite de internet, au ajuns la concluzia că sistemul internaţional de brevetare a invenţiilor este conceput nu cu scopul de a asigura evoluţia tehnologică a omenirii ci cu scopul de a putea controla această evoluţie. De aceea din ce în ce mai mulţi ingineri sau inventatori de pe întreaga planetă au renunţat să îşi mai breveteze invenţiile şi le oferă întregii umanităţi ca proiecte deschise (open source). Această atitudine o au mai ales cei interesaţi de tehnologiile energetice bazate pe energie liberă.

Datorită dezvoltării exponenţiale a internetului, are loc şi o creştere tot exponenţială a cantităţii de informaţie la care are acces populaţia globului. Asta face ca deoarece acum numărul celor ce au auzit sau ştiu ce e energia liberă e în creştere se va ajunge curând la o densitate informaţională în acest domeniu care va face ca toţi cei ce folosesc internetul să ştie ce sunt acest tehnologii, şi tot la fel de rapid din acel moment în viitor se va ajunge în situaţia în care un număr tot mai mare din ei vor începe să pună în practică aceste tehnologii, ocolind sistemul clasic al brevetării şi uzinării în industria controlată de ocultă… Totul se va petrece, după părerea mea în maximum 10 – 20 de ani.

Şi toţi cei care acum acaparează lacomi toate resursele energetice ale planetei convinşi fiind că acestea le asigură puterea totală, în momentul în care vor fi terminat de acaparat totul se vor trezi posesorii unui cartof extrem de fierbinte pe care nu-l va dori nimeni, deoarece populaţia planetei graţie internetului va trece treptat, treptat pe nesimţite, la o nouă paradigmă energetică.

Şi atunci totul va fi diferit, nimeni nu va mai avea nevoie de energia electrică adusă-n case pe cabluri şi stâlpi, nimeni nu va mai avea nevoie de benzină şi motorină deoarece populaţia va fi trecut la sisteme de propulsie electrică bazată pe colectarea energiei direct din mediul înconjurător, totul va fi diferit…

Şi oculta va rămâne cu buzele umflate… incapabilă să înţeleagă când şi cum s-a petrecut fenomenul… pentru că ei sunt în continuare ocupaţi, foarte ocupaţi chiar, de lupte intestine pentru acapararea diferitelor felii din rezervele energetice actuale, învechite şi depăşite …

O nouă paradigmă energetică bazată pe colectare energiei libere în orie punct de pe glob, acolo unde e nevoie de ea, prin dispozitive suficient de simple şi de mici pentru a putea fi construite de orice electrician, electronist sau electromecanic fie el amator sau profesionist va asigura libertatea populaţiei. Când ai în plasă un dispozitiv de numai un sfert de metru cub care-ţi poate furniza suficientă energie ca să asigure lumina şi căldura unei case întregi, atunci te poţi stabili oriunde doreşti pe suprafaţa globului, şi nimeni dintre cei de la putere nu mai are la îndemână vreun mijloc prin care să te poată şantaja…Nu-i convine de tine, te muţi în altă parte… pur şi simplu. Atunci am putea trăi chiar şi la polul nord, într-un cort turistic obişnuit care ar fi încălzit electric de un radiator de 4 -5 kw alimentat de la un dispozitiv de dimensiunea unei sticle de doi litri…

De aceea spun dragi cititori, nu trebuie să ne fie frică de ocultă căci globalizarea în nici un caz nu poate reuşi atât timp cât se bazează pe lăcomie şi pe setea de putere. Globalizarea se va produce de la sine atunci când condiţiile socio-economice o vor cere şi ea se va baza doar pe principii de colaborare şi interes reciproc al întregii populaţii globale în scopul progresului general.

Iar această situaţie nu poate fi creată de paradigma energetică şi industrială actuală ci doar de una nouă bazată pe respectul pentru mediu şi pentru urmaşi.

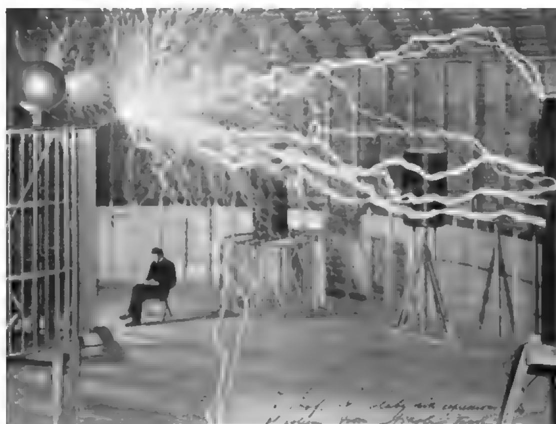
Până atunci singura noastră opţiune este aceea legată nu de ce face oculta ci de ce trebuie noi să facem pentru a ne păstra valorile tradiţionale şi culturale caracteristice fiecărui popor căci în toată această fierbere din prezent doar acestea mai au cu adevărat însemnătate: istoria şi tradiţiile noastre care ne definesc ca popor…

Scris pe 01.04.2013 de Cătălin Dan Cârnaru

Următoarele trei articole au fost publicate pe saitul energii alternative.ro. Deși înțelegerea inițială cu administratorul acestui sait a fost că articolele vor fi plătite, adevărul e că plata lor integrală nu s-a mai făcut, eu primind doar un avans reprezentând doar jumătate din suma pentru care ne-am înțeles... Articolele însă au apărut și pot fi citite pe acest sait.

Tesla și energia radiantă

Articol publicat iniţial pe saitul „energii alternative"

În ultimul timp, mai pregnant de vreo zece ani încoace, numele lui Nikola Tesla apare tot mai des în presă… Sistemul de învăţământ mondial, încă nu l-a reabilitat. Opera şi realizările lui nu sunt încă studiate suficient în şcoli şi-n facultăţi. Dar presa… Ca totdeauna sesizând apetenţa publicului larg profită de ocazie… şi conform mentalităţii ei, că de-aia e presă, nu ?... ni-l prezintă pe marele inventator cel mai adesea cu referirea al celebrul său transformator amplificator rezonant armonic pe care ei, ziariştii, în vasta lor cultură continuă să-l numească bobină… Pe vremea lui Tesla ziariştii erau specializaţi… cei cu pregătire tehnică, scriau despre tehnică, cei cu pregătire în domeniul biologiei scriau despre biologie, cei sportivi scriau doar despre sport… acum toţi se pricep la toate… Defectul dintotdeauna al presei… goana după senzaţional cu orice preţ… s-a agravat … „Dacă nu eşti specialist stai în banca ta şi nu te amesteca-n treabă !" mă apostrofa adesea în tinereţea mea un meseriaş cu înaltă calificare şi mulţi ani de vechime… Poate părea irelevant ce spun aici faţă de subiectul articolului de faţă… Dar credeţi-mă că are foarte mare însemnătate… căci vă spun că opera şi realizările lui Nikola Tesla sunt, dincolo de declaraţiile sforăitoare ale diferiţilor ştiinţifici de azi, şi de senzaţionalul scos în faţă de către presă, accesibilă oricui dacă se apleacă asupra studiului ei de pe poziţia specialistului ci nu a vânătorului de senzaţional care mai mult rău face decât bine… Există şi acum presă tehnico-ştiinţifică şi de popularizare a ştiinţei dar pentru că ea urmează directivele dictate de ştiinţa oficială, nu se ocupă de subiectul Nikola Tesla… Ca urmare acest subiect a fost preluat şi folosit după cum ştim de către presa de senzaţional… ceea ce duce la menţinerea şi chiar agravarea spre derizoriu în mentalul public a imaginii marelui învăţat.

Să vedem deci..

Hai să pornim chiar de la celebrul transformator rezonant armonic numit impropriu bobină Tesla. Graţie televiziunii sunt destul de puţini, poate cei care nu au acces la mijloacele de presă audio – video, care să nu ştie că acest transformator produce descărcări electrice de milioane de volţi… E înconjurat de fulgere de jur împrejur şi aşa-l ştim toţi… Mulţi îl ştiu şi pe inventatorul său tot dintr-o imagine cu multe fulgere emise de mai multe asemenea transformatoare, în timp ce inventatorul stă relaxat pe un scaun între ele şi citeşte ziarul…

E impresionantă cantitatea fantastică de energie degajată de acest transformator cu ciupercă-n cap… Dar ceea ce nu ştim, marea noastră majoritate, este că acest transformator are capacitatea de a colecta energie din mediul înconjurător, energie care e de zeci sau chiar de sute ori mii de ori mai multă decât cea folosită la alimentarea lui… Şi veţi întreba fireşte de unde vine această energie ?

Cum adică din mediul înconjurător ?.. Da… din spaţiul care ne înconjoară… Între pământ şi straturile superioare ale atmosferei, mai exact între pământ şi ionosferă, se formează un condensator imens, care are capacitatea de a acumula o mare cantitate din energia venită de la soare din radiaţia cosmică şi din cea rezultată din frecările gazelor atmosferice, sub formă de electricitate… Energia aceasta poartă numele generic de energie radiantă. Nikola Tesla a calculat că acest condensator are o capacitate de 25 de Farazi la o tensiune de 400 KV. Cu alte cuvinte noi trăim, toţi, fie oameni, fie plante sau animale, între armăturile unui condensator imens…

Transformatorul rezonant armonic nu face altceva decât să colecteze local şi apoi să descarce prin celebrele sale fulgere, o mică parte din energia acestui condensator. Dar studiul acestui transformator nu se face-n şcoli pentru că el, ***aparent*** încalcă legea doi a termodinamicii…

Caracteristicile sale funcţionale ciudate îl fac nedorit în curicula de studii a majorităţii facultăţilor de electrotehnică de pe planetă… Dar ia să vedem care-s aceste caracteristici:lucrează numai cu tensiune pură, practic curentul său fiind foarte apropiat de zero, adică zeci sau sute de miliamperi, cel mult unul-doi amperi pentru cele cu adevărat uriaşe, la ieşirea sa tensiunea e de sute, mii sau chiar zeci de mii de ori mai mare ca la intrare, funcţie de dimensiunea sa constructivă, şi poate ajunge la zeci de milioane de volţi, fapt care face ca puterea din secundar să fie de tot atâtea ori mai mare decât cea din primar, primarul şi secundarul său lucrează la frecvenţe diferite, practic în secundar regăsindu-se armonici multiple ale unor frecvenţe diferite de cea a curentului de intrare, datorită faptului că bobinele sale sunt comandate prin descărcări electrice ale unor condensatori într-un eclator, transferul de energie nu are loc unidirecţional de la primar la secundar ca la un transformator normal ci înfăşurările sale se influenţează şi se potenţează reciproc, este un transformator care lucrează cu câmp şi radiaţie preponderent electrică şi prea puţin electromagnetică… pentru că nu are miez metalic ci bobinele sale sunt „în aer”.

Toate aceste caracteristici de funcţionare ale sale încalcă unele din principiile de bază ale electrotehnicii… fapt ce pune într-o situaţie jenantă ştiinţa şi fizica oficială…

De asemenea ce nu ştim, marea majoritate a noastră, tocmai pentru că presa de popularizare a ştiinţei nu ne spune lăsând sarcina în baza presei de senzaţional, este faptul că acest transformator colectează aşa cum am mai spus o parte din energia stocată în condensatorul pământ – ionosferă... şi o face cu consumuri energetice insignifiante comparabil cu cantitatea de energie de la ieşirea sa. Şi iar ce nu ne-a spus nimeni este faptul că pe baza lui urma ca întreaga umanitate să aibă acces liber la electricitate gratuită… căci turnul de la Wardenclyffe nu era altceva decât un transformator amplificator rezonant armonic de dimensiuni uriaşe care urma să împartă energia stocată în condensatorul pământului către populaţia globului …

Şi iar ce nu ştim este faptul că acest aparat electrotehnic impresionant nu e altceva decât dezvoltarea supremă a unor dispozitive banale, prin simplitatea lor, care colectează aceiaşi energie radiantă din mediul înconjurător, ce-i drept nu în cantităţi impresionante ci pe tăcute, şi fără spectacolul descărcărilor de milioane de volţi…. **Va urma .**

La data de 5 noiembrie 1901, au fost acordate două brevete de invenţie cu număr consecutiv avându-l ca inventator pe Nikola Tesla. E vorba de brevetele cu numărul U.S. 685 957, respectiv U.S. 685 958. N-ar fi nimic în neregulă dacă nu ar frapa faptul că aceste brevete tratează acelaşi subiect. Deci două brevete cu acelaşi subiect, acordate în aceiaşi zi… şi ce a mai ciudat este că de asemenea cererea pentru ele a fost depusă tot într-o aceiaşi zi, anume pe 21 martie 1901… Numele celor două brevete : ***„Aparat pentru utilizarea energiei radiante”***, respectiv ***„Metodă de utilizare a energiei radiante”***… Pornind de la titlul celor două brevete s-ar putea crede că e vorba de două

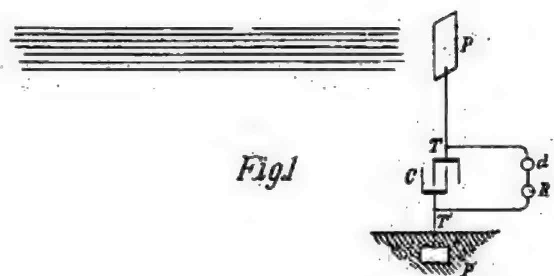
brevete care se completează reciproc… primul fiind aparatul folosit pentru captarea energiei radiante iar cel de-a doilea metoda de utilizare a acestui aparat… ciudăţenia e şi mai mare dacă vom citi brevetele căci vom constata că de fapt jumătate din textul ambelor e identic, până la punct şi virgulă… Există doar diferenţa dată de faptul că schiţele care însoţesc textul nu sunt identice, iar explicaţiile pe marginea acestora sunt uşor diferite… Cu alte cuvinte vorbim despre unul şi acelaşi brevet care a fost depus, acordat şi obţinut ca duplicat cu aceiaşi dată de depunere, aceiaşi dată de acordare dar cu titlu şi număr diferit… şi cu modalităţi de explicare a construcţiei şi funcţionării uşor diferite…

Nu voi traduce integral brevetele ci doar voi face o descriere a construcţiei şi funcţionării dispozitivului pornind de la explicaţiile oferite de inventator în cele două brevete.

Dar pentru o mai uşoară şi bună înţelegere am să revin asupra a ceva ce am spus anterior… anume faptul că Tesla a calculat că condensatorul format între pământ şi ionosferă are capacitatea de 25 F la o diferenţă medie de potenţial de 400 000 V. Acest condensator e un condensator polarizat, (electrolitic) armătura negativă fiind constituită de pământ. Asta înseamnă că între pământ şi orice punct din atmosferă vom avea o diferenţă de potenţial în curent continuu care va fi cu atât mai are cu cât acel punct din atmosferă va fi mai depărtat de scoarţa terestră. Dacă vom împărţi diferenţa de potenţial de la capetele condensatorului adică cei 400 000 V la înălţimea medie la care începe ionosfera – 50 km vom obţine o diferenţă de potenţial de 8 V/m dar aceasta e o valoare medie care are mari variaţii şi de obicei este mult mai mare în apropierea pământului unde de fapt există o diferenţă e potenţial de 50 – 150 V/m funcţie de condiţiile atmosferice. Dacă am înţeles acest lucru ne va fi mult mai uşor să înţelegem construcţia şi funcţionarea aparatului pentru utilizarea energiei radiante. Avem însă o problemă… : anume faptul că această diferență de potențial se referă la curentul continuu care nu poate fi utilizat ca atare în aceste condiţii.

De aceea trebuie ca odată cu colectarea energiei din super-condensatorul Pământ să transformăm acest curent într-unul variabil.

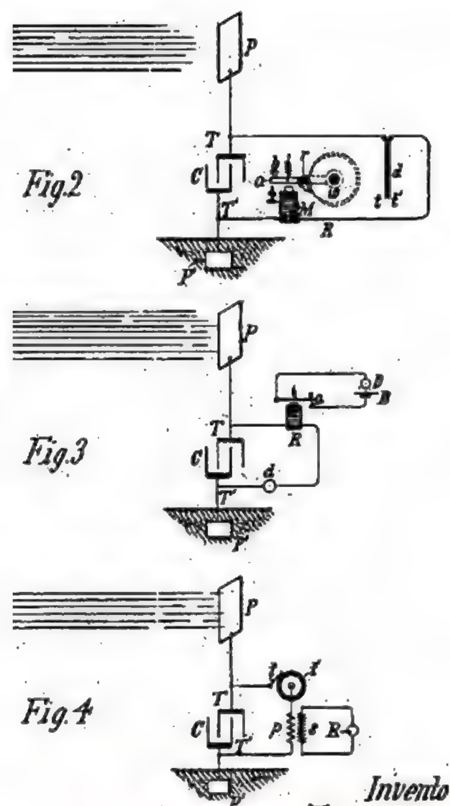
Priviţi imaginea de mai jos care este prima schiţă din brevetul 685957.

Avem două plăci : P, respectiv P’, un condensator C, conductorul de legătură între armăturile condensatorului şi cele două plăci (T, T’) un dispozitiv care forţează descărcarea condensatorului (d) şi un rezervor în care se acumulează electricitatea (R) care e o baterie sau un banc de baterii de acumulatori. Deci acest aparat este un condensator format dintr-o placă (sau plasă) metalică P aflată la o anumită înălţime deasupra solului şi o altă placă metalică P’ aflată sub nivelul solului (îngropată). Între acestea două este un conductor (T şi T’) care se duce la capetele unui condensator de capacitate mică dar de tensiune mare….

Şi ce observăm ? Observăm că în super-condensatorul pământ – ionosferă avem un alt condensator mai mic format din cele două plăci metalice care au legătură la bornele unui condensator şi mai mic… deci vorbim de doi condensatori în interiorul unui condensator uriaş… Dar pentru că fiecare armătură a condensatorului mic de la jumătatea circuitului este în contact direct cu fiecare din cele două plăci de fapt ele formează doar o parte integrantă a acestor plăci… ca urmare avem doar un condensator în alt condensator… Condensatorul mic (C) însă trebuie să aibă capacitate cât mai mică pentru ca el să se-ncarce din plăci şi să se descarce în baterie foarte des… cam 100 de ori pe secundă… Această frecvenţă de descărcare este recomandat să fie una minimă pentru că la această frecvenţă bateria de acumulatori (de obicei o baterie plumb acid) suportă fără probleme tensiunile mari de la borne şi de asemenea se încarcă extrem de rapid şi nu se mai sulfatează.

Deci am spus că condensatorul se încarcă de la diferenţa de potenţial pământ atmosferă şi apoi trebuie forţat să se descarce într-un rezervor (acumulator). Petru asta pe circuitul dintre armăturile condensatorului şi fiecare placă se interpune un eclator, (bujie) (d) legat în serie cu acumulatorul electric. Orice eclator are o proprietate interesantă, anume că pentru fiecare mm distanţă între electrozii săi permite formare unei descărcări electrice de 1000 V… Ca urmare distanţa între electrozii eclatorului trebuie să fie corelată cu tensiunea la bornele condensatorului… şi trebuie să permită descărcarea unei tensiuni cam de două ori mai mici decât cea la care lucrează condensatorul. Concret, dacă avem un condensator de… să spunem 3 pF la 1000 V atunci eclatorul nostru poate avea o distanţă maximă între electrozi de 0,5 mm.Astfel de fiecare dată când tensiunea acumulată-n condensator va depăşi 500 V ea se va descărca prin eclator sub forma unui impuls electric în baterie… Acesta-i principiul de funcţionare…

În celelalte schiţe ale brevetelor sunt diferite situaţii de montare cum ar fi interpunerea între baterie şi condensator a unui transformator (o bobină de inducţie auto) (fig. 4 – p.s.) ori comanda descărcării cu un electromagnet (fig. 3) sau cu eclatoare rotative pe axul unui motor (fig. 2 – w şi fig. 4 – t), motor alimentat direct de la bateria pe care o şi încarcă sau chiar de la bornele condensatorului. Veţi întreba probabil ? Păi cum, merge motorul cu curentul descărcat din condensator ? Fireşte că merge deoarece acest curent electric nu e unul alternativ ci unul continuu care se descarcă prin impulsuri foarte rapide… Trebuie să mai ştim că acest curent (numit curent pulsatoriu) are proprietatea de a furniza puteri mult mai mari al aceiaşi diferenţă de potenţial decât curentul alternativ. Pentru cei curioşi iată un filmuleţ care prezintă un motor alimentat direct la acest captator de energie radiantă. https://www.youtube.com/watch?v=Td9OpWJz13w

Ulterior la bornele bateriei sau a bancului de baterii se poate conecta un invertor corelat cu puterea bateriei care să ne furnizeze tensiunea astfel colectată în baterie, sub formă de curent alternativ compatibil cu cel al reţelei naţionale adică 220 V la 50 Hz.

Pentru cei care vor să încerce realizarea acestui montaj recomand să descarce de pe internet cele două brevete şi să le studieze cu atenţie şi abia apoi să se apuce de lucru. Brevetele se găsesc la această adresă : https://www.google.ro/patents/US685957?

...De asemenea este interesant de spus că tehnologia pe care o avem acum al dispoziţie e net superioară materialelor cu care lucra Tesla şi în această idee trebui să spun că se găsesc în magazinele de piese electronice eclatoare încapsulate care lucrează şi la tensiuni mai mici de 500 V. Iată cum a rată ele :

Înainte de a încheia trebuie să subliniez că acest captator de energie radiantă este net superior oricărui panou fotovoltaic datorită faptului că :

e infinit mai ieftin chiar dacă trebuie să ni-l construim singuri, furnizează puteri mult mai mari, captează direct electricitate din condensatorul pământ – ionosferă, ci nu transformă lumina în electricitate electricitate ca panourile fotovoltaice, ca urmare funcţionează tăcut şi neobosit 24 de

ore din 24… indiferent dacă e noapte, zi, soare, ceaţă, vânt furtună, plouă sau ninge !

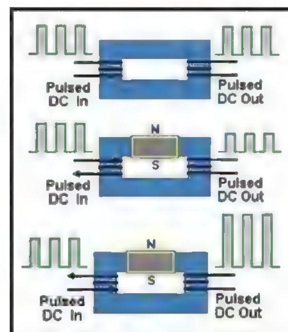
În speranţa că v-a plăcut prezentul articol am onoarea să vă salut dragi cititori şi sper să ne reîntâlnim şi cu alte teme ! Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 20.12.2014

Generatorul static Kunel

Articol publicat iniţial pe saitul „energii alternative"

Michael Faraday dovedeşte în 1831 în urma experienţelor sale apariţia curentului electric ca urmare a inducţiei magnetice creată de mişcarea unui magnet. Ce a dovedit el atunci este legea prin care apariţia curentului electric nu poate să aibă loc decât ca urmare a variaţiei unui câmp magnetic perpendicular pe un conductor electric. Urmare, astăzi nimeni nu concepe posibilitatea obţinerii curentului electric decât prin mişcarea unui conductor prin faţa unui magnet sau a unui magnet în apropierea unui conductor… ceea ce se-ntâmplă în orice dinam sau alternator. Cu alte cuvinte nu se nu se poate obţine curent electric decât prin dispozitive rotative sau cu mişcare alternativă. Dacă acest lucru l-am învăţat la fizica de clasa a opta şi ulterior prin clasa a zecea, în liceu, un alt lucru pe care nu l-am învăţat, deschide larg poarta obţinerii electricităţii fără mişcare. În anul în care Faraday stabilea existenţa liniilor de forţă electrice, anume în 1837 se năştea un necunoscut care cu aceiaşi perseverenţă îndelungată cu care Faraday a studiat electricitatea avea să studieze ani mulţi magnetismul. E vorba de Wesley W. Gary. Descoperirea epocală pe care a făcut-o Gary în cercetările sale şi despre care nimeni nu învaţă nimic în nici o instituţie de învăţământ tehnic este faptul că dacă în punctul neutru dintre doi magneţi se introduce o fâşie metalică aceştia îşi schimbă polaritatea… în sensul că dacă până în acel moment se respingeau, pe perioada cât lama metalică este între ei se vor atrage.

Există două brevete de motoare magnetice oscilante realizate de către Gary pe acest principiu : US 190206 din 1 mai 1977 respectiv US 10239 din 16 iulie 1879. Importanţa majoră a acestei descoperiri este aceea că dovedeşte, contrar concepţiei majorităţii fizicienilor, faptul că câmpul magnetic al unui magnet permanent nu e un câmp staţionar invariabil în orice condiţii ci că atunci când acesta este supus unui stres venit din exterior îşi schimbă caracterul static şi devine variabil… dacă acest stres se manifestă cu regularitate, atunci câmpul magnetic al magnetului intră-n rezonanţă cu acel factor de stres periodic şi devine la rândul lui un câmp cu variaţie periodică. Şi nu e imperios necesar ca acest factor de stres să fie o piesă metalică… poate fi şi un alt câmp magnetic sau electromagnetic…

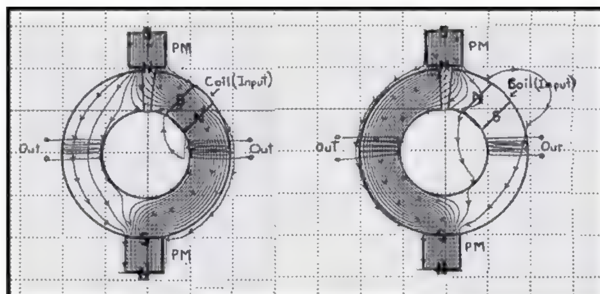

Importanţa acestui fapt e aceea că permite conceperea unor generatoare electrice fără mişcare în care cu ajutorul unui electromagnet se induce în preajma unui magnet un câmp magnetic variabil de o anumită frecvenţă care face câmpul magnetului permanent să intre-n rezonanţă şi să ducă la apariţia într-o altă bobină decât cea a electromagnetului a unui curent electric mult mai mare decât cel cu care a fost perturbat câmpul iniţial static al magnetului … Există la oficiile de brevete de invenţii de pe întreaga planetă zeci, dacă nu cumva sute de brevete de invenţie care se bazează pe acest principiu… Unele dintre ele sunt foarte vechi chiar şi de peste cincizeci de ani… Dar ciudat este că ştiinţa oficială nu le recunoaşte şi nu le ia în studiu tocmai pentru că în concepţia lor câmpul magnetic al unui manget permanent fiind un câmp static nu are cum să schimbe bilanţul energetic local necontribuind cu nimic la curentul ce se manifestă într-o bobină aflată-n imediata lui apropiere… Pentru a înţelege mai bine priviţi imaginea alăturată : Este schiţa unui transformator alimentat cu curent pulsatoriu. Pentru cei care nu ştiu ce e curentul pulsatoriu vă spun că acesta este o formă de curent continuu obţinută prin redresarea monoalternanţă (cu o singură diodă) a curentului alternativ, în urma cărei redresare rămâne un curent electric de o singură polaritate care are întreruperi regulate. În cazul redresării

curentului de la reţeaua naţională obţinem un curent cu 50 pulsaţii pe secundă. În imagine avem trei ipostaze diferite. În prima este doar miezul respectiv cu cele două înfăşurări considerate a fi egale (transformator de separare). În această situaţie amplitudinea, impulsurilor din secundar este identică cu cea a impulsurilor din primar. Nu luăm în clacul pierderile transformatorului .

În cea de-a doua situaţie pe una din laturile miezului dintre cele două înfăşurări a fost introdus un magnet permanent. Aici avem două cazuri.

Primul ar fi acela în care impulsurile din primar induc în miez un câmp magnetic opus celui al magnetului permanent. Impulsurile culese în secundar vor fi mult mai mici datorită opoziţiei câmpului magnetic al magnetului permanent.

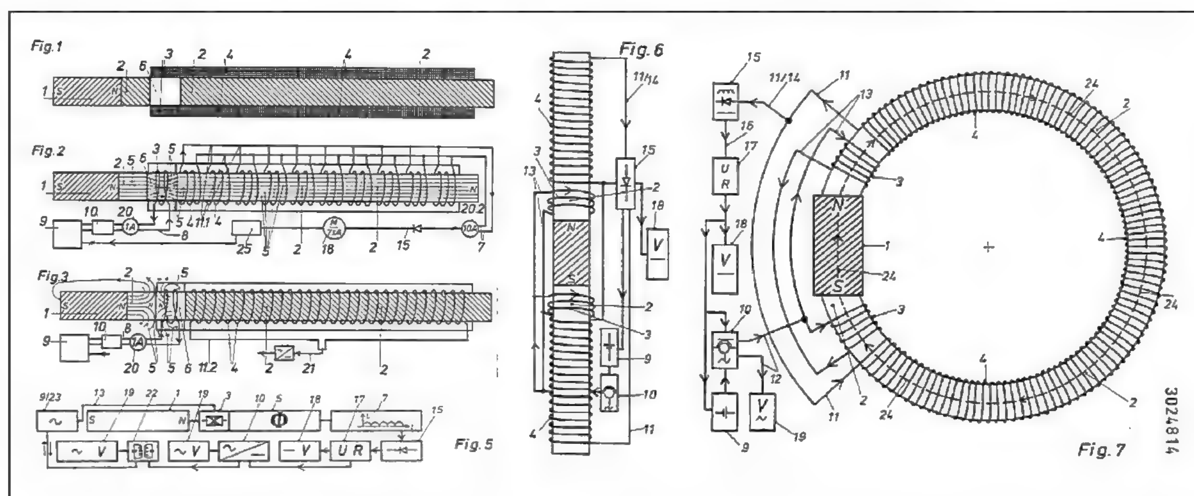

Dacă însă câmpul magnetic indus de impulsurile din primar are acelaşi sens cu cel al magnetului acestea se vor însuma cu câmpul magnetic al magnetului permanent şi rezultatul va fi că din secundar se vor culege impulsuri a căror amplitudine este mai mare decât cele din primar cu nivelul corespunzător intensităţii câmpului magnetic al magnetului permanent... Acest principiu e valabil şi în cazul curentului alternativ, cu specificarea că miezul transformatorului respectiv trebuie să permită ca fiecare polaritate a curentului electric să se-nchidă pe o cale diferită-n miez dar să se regăsească sub formă de curent indus în secundar. Iată o variantă de asemenea aranjament :

Imaginea vorbeşte de la sine. Spuneam că la oficiile de brevete de pe întreaga planetă sunt o sumedenie de invenţii de generatore statice care se bazează pe acest principiu. Unul dintre ele este cel al germanului Heinrich Kunel. Brevetul tradus în limba engleză poate fi descărcat de la această adresă:

http://www.intalek.com/Index/Projects/Patents/DE3024814.pdf

Brevetul a fost acordat la data de ***28 ianuarie 1982*** şi poartă titlul ***„Procedură şi dispozitive pentru producerea energiei”.*** Priviţi imaginea următoare şi apoi vom comenta puţin pe baza ei:

Dacă vom privi cu atenţie figurile 1 şi 2 din imagine vom vedea că dispozitivul este format dintr-un miez din fier moale sau din ferită (e excelentă bara de ferită folosită ca antenă la aparatele de radio). Acest miez, notat cu 2 pe desen, poate fi dintr-o bucată sau divizat aşa cum se vede în figură. Pe piesa mai scurtă se alipeşte un magnet. Cu cât acest magnet e mai puternic cu atât va fi mai puternică energia pe care o vom culege la ieşirea dispozitivului.

Pe capătul aflat în contact cu magnetul este bobinată o bobină de comandă controlată de un curent pulsatoriu obţinut prin redresarea monoalternanţă a celui de la reţeaua naţională. Pe miezul mai lung este bobinat un număr de zece bobine identice cu cea de comandă dar care sunt legate în paralel. Bobina de comandă este acţionată de impulsuri cu intensitatea de un amper, iar de pe cele zece bobine de ieşire se culege un curent cu intensitatea de zece amperi.

Cu alte cuvinte avem de-a face cu un câştig de putere de zece ori şi vorbim de o amplificare de putere în intensitate. Dacă vom privi figura 3 vom vedea că putem construi dispozitivul şi pentru o amplificare în tensiune, folosind o singură bobină de ieşire a cărui număr de spire este de n ori mai mare decât a bobinei de comandă. Figura 5 arată o schemă bloc privind felul cum trebuie configurat dispozitivul pentru a funcţiona atât cu curent pulsatoriu cât şi cu curent alternativ.

În figurile 6 şi 7 avem două exemple de configuraţii pentru folosirea acestui dispozitiv în acest caz. În cazul figurii 6 e vorba de folosirea a două miezuri situate de-o parte şi de cealaltă a unui magnet în acest fel cele două alternanţe ale curentului alternativ fiind culese de pe bobinele aflate de-o parte şi de alta a magnetului. În cazul 7 avem de-a face cu un miez toroidal decupat. În decupajul acestuia intră un magnet. De astă dată avem la fel ca şi în cazul precedent două bobine de comandă dar curentul de ieşire este cules de pe o singură bobină secundară căci în acest caz curentul urmează liniile de câmp magnetic care se închid fie într-un sens fie în celălalt.

Configuraţiile din figurile 6 şi 7 pot funcţiona la fel de bine atât cu curent pulsatoriu cât şi cu curent alternativ. Închei urându-vă succes celor care veţi aborda realizarea acestui dispozitiv !

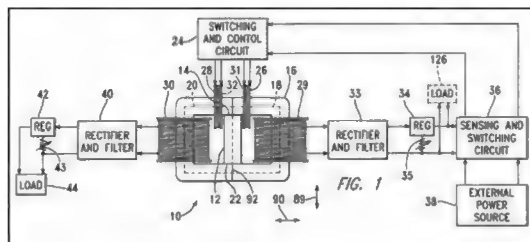
Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 23.12.2014

MEG - Generatorul electromagnetic fără piese în mișcare

Articol publicat iniţial pe saitul „energii alternative”

Scriam în articolul precedent despre cum câmpul magnetic al unui magnet permanent poate fi făcut sa rezoneze cu un factor perturbator extern format fie din mişcarea ritmică a unei piese ferometalice fie din pulsaţiile unui câmp electromagnetic. Explicam acolo cum câmpul magnetic creat de un curent pulsatoriu se poate însuma cu cel al magnetului permanent sau se poate din contră ca aceste două câmpuri să se anuleze reciproc total sau parţial funcţie de intensitatea lor. De asemenea acolo spuneam și următorul lucru :

„Acest principiu e valabil și în cazul curentului alternativ, cu specificarea că miezul transformatorului respectiv trebuie să permită ca fiecare polaritate a curentului electric să se închidă pe o cale diferită-n miez dar să se regăsească sub forma de curent indus în secundar.”

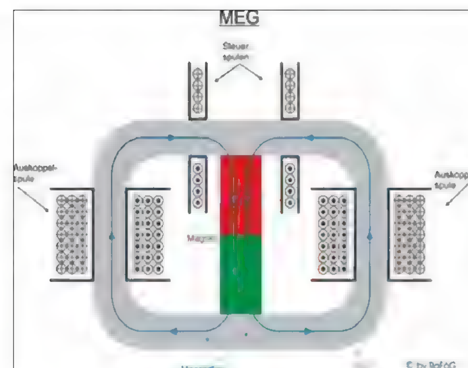
Ei bine printre acele multe brevete de invenție care spuneam ca se bazează pe acest principiu este și brevetul cu numărul US 6372718 din **26 martie 2002** intitulat **Motionless Electromagnetic Generator** (Generator electromagnetic fără mișcare) acordat unui colectiv format din următorii : ***Stephen L. Patrick, B.S., Thomas E. Bearden, Ph.D., James C. Hayes, Ph.D., Kenneth D. Moore, B.S. si James L Kenny,*** brevet care poate fi găsit în baza de brevete „google patents”.

Textul brevetului începe cu:„Un generator electromagnetic fătă părți mobile include un magnet permanent, un miez magnetic având două căi pentru câmpul magnetic. Prima bobină de intrare și prima bobină de ieșire se află montate pe prima cale magnetică a miezului, în vreme ce a doua bobină de intrare și a doua bobina de ieșire se află pe cea de-a doua cale magnetică. Bobinele de intrare sunt acționate pulsatoriu alternativ pentru a induce curenți pulsatorii în bobinele de ieşire.

Controlând curentul din fiecare bobină de intrare se reduce nivelul fluxului magnetic de la

magnetul permanent spre căile magnetice ale miezului magnetic în jurul căruia sunt bobinele de intrare." Urmărind imaginea extrasă din brevet putem înţelege mai bine despre ce e vorba. Pare foarte complicat cu toate aceste pătrate reprezentând tot felul de circuite electronice...

Dar totul e extrem de simplu. Pe centrul miezului se afla magnetul permanent iar cele două bobine mici aflate deasupra de o parte și de alta a lui sunt bobinele primare de control și comanda a câmpului electromagnetic pulsatoriu care va face circuitul magnetic în miez să se închidă în același sens cu magnetul, rând pe rând, când pe stânga când pe dreapta prin bobinele secundare (cele mari) aflate in lateral. Acest lucru se face prin impulsuri de curent pulsatoriu injectate alternativ în cele două bobine.

Brevetul se refera la un circuit electronic deoarece experimentele și prototipul făcute de colectivul de inventatori era unul de dimensiuni reduse care lucra la tensiuni și puteri mici și ca urmare a fost dotat cu un circuit electronic de generare a impulsurilor.

Daca dorim însă să realizăm un asemenea transformator de dimensiuni mari pe care sa-l alimentam direct de la reţeaua naţională fie direct la 220 V fie la o tensiune mai mică, putem renunţa la circuitul electronic complicat. Totul se poate rezolva prin folosirea a două diode care sa suporte tensiunea și puterea celor doua bobine primare de comandă și control.

Circuitul electric respectiv e simplu. Se va pleca de la firul de fază al reţelei cu două diode puse în sens invers astfel ca prin fiecare-n parte să treacă doar una din polarităţile curentului alternativ. Acestea se vor cupla fiecare la unul din capetele bobinelor primare. Cel de-al doilea capăt al bobinelor primare va fi conectat la nulul reţelei. Asta în cazul folosirii tensiunii de 220 V a reţelei naţionale. Dacă vom face alimentare prin intermediul altui transformator, la o tensiune mai redusă diodele se vor lega la unul din firele de ieșire ale transformatorului, iar capetele primarelor neconectate la diode se vor conecta ambele la celălalt fir. În felul acesta prin bobinele primare va circula un curent pulsatoriu care va fi activ rând pe rând când într-una când in cealaltă. Grija mare la sensul câmpului magnetic generat de acestea pentru ca acesta să fie in același sens cu polaritatea magnetului permanent... astfel ca impulsurile date de primare sa se însumeze cu câmpul magnetic al magnetului permanent astfel ca prin miez să circule rând pe rând un curent magnetic pulsatoriu care va străbate magnetul în același sens așa cum se vede în imaginea de mai sus.

Priviţi imaginea de mai jos care reprezintă un model funcţional de dimensiuni mici realizat pe un miez de ferita provenit de la un transformator de linii de televizor :

Presupunem ca sensul de bobinare al celor doua primare e același. Conectorul electric al primarelor este cel din centru cu patru conexiuni. Se va lega nulul pe cele două conexiuni centrale iar fiecare diodă care vine de la faza reţelei pe conexiunile din margine ale lui.

Ieșirea, adică secundarele au cei doi conectori cu două conexiuni de pe margini. Acum se naște întrebarea : ce fel de curent electric vom putea culege din acest generator MEG ?

Păi ... daca vom lega secundarele în serie pe același sens de bobinaj curentul din ele se va anula. Daca le vom înseria în sensuri contrare curentul din ele se va însuma și vom obține curent pulsatoriu a cărui amplitudine va fi foarte mare. Daca le vom lega in paralel vom obține curent alternativ iar dacă le vom lega în antiparalel vom avea curent continuu nefiltrat – care va prezenta

un brum puternic.... Lucrul acesta se va putea rezolva prin folosirea în paralel cu conexiunea de ieşire a unui condensator polarizat de capacitate cat mai mare care să lucreze la tensiunea scoasă de secundare... în felul acesta puterea culeasa din secundarele transformatorului MEG este rezultatul însumării câmpului electromagnetic al magnetului cu cel al curentului pulsatoriu din primar. Inventatorii au declarat că generatorul acesta are un coeficient de performanta de cel puţin șase ori. Coeficientul de performanță (notat COP) se refera la raportul dintre puterea consumată de intrare şi cea livrata la ieşirea unui generator oarecare. COP depinde de fapt de dimensiunile şi caracteristicile magnetice ale miezului, de caracteristicile bobinelor primare şi de dimensiunea şi puterea magnetului permanent. Ca urmare cu un miez și un magnet mai mare se va obține un COP mai mare... Printr-o exprimare plastică dispozitivul este scalabil.

Încă o remarca aş mai face : deşi inventatorii spun ca acest transformator trebuie construit pe miez din ferită specială, eu am convingerea ca el funcţionează foarte bine pe orice fel de miez adecvat frecvenței la care este comandat primarul.

Cu asta închei urând succes celor care, după ce vor studia brevetul se vor apuca să meşterească la a-l pune-n practică ! Am onoarea să vă salut, dragi cititori !

Cătălin Dan Cârnaru 04 ianuarie 2015

Cronica Akashă şi cronovizorul

Pe măsură ce incultura şi obscurantismul se adâncesc în lume, răsar tot mai mulţi escroci de factură… ezoterico-spirituală… Pe lângă religiile mari şi pletora de culte desprinse din acestea a început să-şi facă apariţia o nouă religie, una pe cât de eterogenă pe atât de insidioasă… Începând cu străvechii astrologi reinventaţi de tehnologiile informatice şi terminând cu tot felul de mistici care se cred în legătură cu învăţaţi spirituali dispăruţi de mult sau mesageri ai unor civilizaţii extraterestre… ori din cei care se cred chiar veniţi din cine ştie ce constelaţii răspândite în imensitatea galaxiei – pleiadeeni, siriusieni, alfa-centaurieni sau mesageri ai unor presupuse consilii galactice care ar muri toate de grija sorţii insignifiantei planete pe care trăim… E o întreagă faună dubioasă formată fie din escroci spiritişti care acum jupoaie omenirea folosindu-se de instrumentele extrem de puternice alte tehnicii de calcul şi ale reţelei internet, fie din oameni puturoşi sau bolnavi psihic, care incapabili să-şi înţeleagă rostul şi să-şi suporte răspunderea propriei vieţi, se trezesc într-o dimineaţă convinşi că de vreme ce nu se simt bine printre oamenii normali, precis sunt născuţi pe planeta greşită…

Toţi aceştia îmbătaţi de studiul după ureche al metafizicii şi astronomiei şi tot mai conştienţi că nu suntem singuri în univers, transformă cunoştinţele cu adevărat ştiinţifice într-un soi de ciorbă ezoterică cu iz de ştiinţă menită să-i convingă atât pe ei înşişi cât şi pe cei din jurul lor că de fapt cineva din afara noastră, fie spirite fie civilizaţii extraterestre, ne conduc şi ne controlează implacabil destinul… Şi culmea e că masele largi nemulţumite de eşecul ştiinţei oficiale care ne ţine-ntr-o stare de prostie semidoctă, pentru a fi mai uşor manipulaţi de elite, sunt din ce în ce mai convinse că aceasta-i alternativa viabilă nu doar a ştiinţei dar şi a religiilor eşuate în corupţie, lăcomie şi păcat…

Şi-s tot mai pline librăriile şi internetul de un anumit gen de literatură pseudo-ştiinţifică, ezoterico-ştiinţifică ori mistico-ştiinţifică, din care se cultivă necultivaţii noştri concetăţeni care încă mai ştiu să citească…

În toată această literatură fie ea tipărită sau blogăristică apare din loc în loc dar ca un lait motiv termenul „cronica akaha” sau „înregistrările akashice”…

Dacă-i întrebi, cei mai mulţi din aceşti proaspăt cultivaţi în domeniul atât de fascinant al acestei pseudoştiinţe, habar nu au ce e de fapt această cronică, pe care însă ei o pomenesc adesea cu adoraţia adevărului suprem.

Enciclopedia virtuală Wikipedia începe descrierea acestui termen astfel :

« *Cuvântul akasha în sanscrită înseamnă „cer”, „spaţiu” sau „Aether” este un termen folosit de autorii ezoterişti în teosofie (şi Antropozofie) pentru a descrie un compendium de cunoştinţe mistice codificat în planurile existenţiale non-fizice. Aceste înregistrări sunt descrise a conţine toată cunoaşterea întregii experienţe umane cât şi istoria cosmosului. Sunt prezentate metaforic ca o bibliotecă cât şi alte analogii deseori găsite în concepte derivate din mişcările teozofice ale secolului 19, rămânând predominant un subiect din discursul New Age. De obicei, autorii încearcă pe aceasta cale să dea o aură de revelaţie propriilor scrieri fantastice, dar unii dintre aceştia cred în aceste ,,revelaţii” imaginare, ele fiind rodul imaginaţiei lor în stări de transa meditativă, sau stări alterate de conştiinţă, cum ar fi cele ale unor persoane bolnave de epilepsie ...* » Pentru cei curioşi să citească întregul articol al enciclopediei : http://ro.wikipedia.org/wiki/%C3%8Enregistr%C4%83rile_akashice

Şi peste toată această dereglare spirituală de mase, a venit să pună gaz pe foc o ştire de acum vreo doi ani care anunţa cu surle şi trâmbiţe pe marile agenţii de presă, faptul că Vaticanul ar avea o maşină de factură ştiinţifico-fantastică… un vis de milenii al omenirii, anume adevărata maşină a timpului… Această maşină s-ar numi cronovizor… care nu face călătorii reale în timp ci aşa cum îi sugerează numele ar fi un fel de televizor care prezintă imagini şi secvenţe de viaţă trecută sau viitoare a universului pe care de fapt le-ar recepţiona din… cronica akashă…

Pentru că în discuţiile mele de pe internet din ultimul timp s-a făcut de mai multe ori referire al această cronică sau la acest televizor magic, mă văd obligat să încerc să lămuresc un pic această problemă făcând o analiză din perspectiva cunoştinţelor tehnice pe care le am pentru a depista cât ar putea fi adevăr şi cât minciună din existenţa acestui cronovizor şi al postului său de emisie numit cronica akashă.

Şi voi porni în analiza mea prin încercarea de a depista dacă ar putea exista cu adevărat vreo modalitate de stocare a informaţiei universale pe timp nedefinit, astfel ca ea să poată fi accesată oricând.

Întregul univers este format din radiaţie electromagnetică, de diferite lungimi de undă şi de densităţi diferite. Mai nou s-a dovedit că însăşi materia nu e de fapt corpusculară în sensul material înţeles până acum ci atomii ar fi de fapt radiaţie condensată… Asta ar fi în perfect acord cu cunoştinţele străvechi filozofice transmise de milenii care spun că totul este vibraţie, adică radiaţie : www.scoalaedu.ro/news/715/88/Nu-exista-materie-Doar-energie-condensata

Mai trebuie să ştim că orice radiaţie, de orice frecvenţă şi orice natură ar fi ea are două componente. Chiar dacă noi în şcoală nu am învăţat acest fapt, undele nu sunt doar unde herţiene…. Componenta herţiană (care le face să oscileze perpendicular pe direcţia de propagare) e numai una din componente, cea de-a doua fiind cea tesliană sau scalară. După cum îi spune numele această componentă a undelor a fost descoperită de Nikola Tesla. Orice undă în timp ce oscilează perpendicular pe direcţia de propagare, în acelaşi timp are şi o oscilaţie în lungul direcţiei de propagare. Această componentă deşi e responsabilă ca purtătoare a celei mai mari părţi a energiei unei unde, nu se studiază-n şcoli şi nu ni se spune de ea la orele de fizică… O ciudăţenie e aceea că în timp ce oscilaţia perpendiculară a undei are viteza luminii, cea longitudinală are viteză superluminică.

O altă caracteristică importantă a undelor scalare este aceea că ele pot străbate orice mediu nefiind cunoscută (cel puţin până în prezent sau cel puţin în mod public) vreo modalitate de a ecrana această componentă a undei. Cu alte cuvinte dacă undele herţiene sunt absorbite de mediu şi ecranate de materialele metalice, partea de oscilaţie longitudinală a lor trece prin orice cu viteză superluminică (instantaneu !).

Un alt aspect pe care trebuie să-l luăm în calcul atunci când vorbim de unde electromagnetice este acela al interacţiunii lor. Dacă undele de aceiaşi frecvenţă se interferează, în cazul când au aceiaşi fază se vor însuma, adică amplitudinea lor se va dubla, sau va creşte, iar dacă sunt în

antifază se vor anula reciproc total sau parţial funcţie de diferenţa de amplitudine dintre ele... Când vorbim de unde de frecvenţe diferite, întâlnirea dintre ele are ca rezultat modificarea formei lor de undă care modificare poartă numele de modulaţie care e de două feluri, în frecvenţă, când unei unde de bază care-şi păstrează oscilaţia joasă i se umple oscilaţia cu frecvenţa ridicată a celei de-a doua unde, sau atunci când undei în sine a purtătoarei îi oscilează amplitudinea de vibraţie în ritmul frecvenţei ridicate… de fapt lucrurile nu stau chiar aşa simplu, interacţiunile dintre unde fiind foarte complexe… dar ce am spus acum simplificând la maximum, e suficient pentru înţelegerea articolului de faţă.

De asemenea ştim că întreaga informaţie inclusiv cea a tuturor bibliotecilor ar putea fi, cu ajutorul tehnicii actuale transformată în informaţie digitală care poate fi stocată electronic… O primă modalitate de stocare a informaţiei ar fi cea digitală… care … atenţie aici ! : poate fi magnetică, adică pe suport magnetic… sau… în mai noile unităţi de memorie electronice… Dar aceste unităţi de memorie au în componenţa lor nişte minusculi condensatori…

Iar în condensator se stochează energie electrică… Cel puţin aşa am învăţat la fizică… şi am mai învăţat că un condensator, dacă e bine construit şi electrozii săi sunt izolaţi de orice mediu conductor, poate stoca pe timp nedefinit sarcina electrică din el…

Ei…eu, aici, am de făcut o mică corecţie… De-a lungul timpului datorită anilor de studii ştiinţifice am ajuns de mult la concluzia că mecanismul de stocare al energiei în condensator nu este cel predat nouă la şcoală unde ni s-a spus că sarcinile electrice sub formă de electroni ar fi înmagazinate în armăturile metalice ale condensatorului.

Dacă armăturile ar înmagazina electroni aşa cum ne-a spus nouă fizica de şcoală primară, atunci aceştia, datorită faptului că materia inclusiv aerul e compusă printre altele şi din ioni, s-ar scurge rapid din condensator în exterior iar condensatorul nu ar putea rămâne încărcat pe termen nedefinit cum se întâmplă de fapt…

În plus funcţionarea condensatorului confirmă şi convingerea la care am ajuns că electricitatea nu e deplasare de electroni ci vibraţie a atomilor căci în cazul deplasării de electroni, condensatorul nu ar fi capabil să stocheze electricitate deoarece electronii nu au viaţă lungă de sine stătători şi se transformă în fotoni după care dispar sau se vor pierde prin cei doi conductori fiind absorbiţi de mediul înconjurător aşa cum am mai spus adineauri.

Cele două armături ale unui condensator sunt mai degrabă asemănătoare plăcilor din experienţa lui Hendrik Brught. G. Casimir din 1947 experienţă prin care acesta a dovedit existenţa radiaţiei universale… Acesta a demonstrat că între două plăci metalice atârnate faţă în faţă se manifestă doar frecvenţele electromagnetice a căror lungime de undă e comparabilă cu distanţa dintre plăci, în vreme ce radiaţia exterioară plăcilor fiind de spectru mai larg creează o presiune pe feţele externe ale lor care duce la apropierea acestora din ce în ce mai rapidă pe măsură ce radiaţia dintre ele are lungime de undă tot mai mică, până ce ele intră-n contact direct… iar presiunea dintre ele e 0 în vreme ce cea externă e maximă. Ca o paranteză… aceasta e şi explicaţia magnetismului natural… Dacă însă cele două plăci ar fi împiedicate să se apropie prin fixare fermă pe un suport solid, atunci radiaţia care s-ar manifesta între ele ar fi mereu aceiaşi.

Mai plastic spus cele două armături ale condensatului sunt de fapt două oglinzi în care radiaţia electromagnetică indusă de energia de la bornele lui este reflectată la infinit fără posibilitatea de a scăpa… un fel de laser…

Un laser e format din două oglinzi aflate faţă-n faţă dar una din ele are o porţiune minusculă care e transparentă… Lumina reflectată de mii de ori între cele două oglinzi se amplifică prin însumare rezonantă până ce devine coerentă… şi iese de mii de ori amplificată prin orificiul transparent de care vorbeam… Dar ce s-ar întâmpla într-un laser dacă ambele oglinzi ar fi perfecte şi lumina odată pătrunsă între ele nu ar mai avea pe unde să scape ? S-ar reflecta la infinit între cele două oglinzi !…

Cam la fel funcţionează şi condensatorul. Sarcina electrică aplicată la bornele sale face ca cele două foi metalice (armături) aflate faţă-n faţă să rezoneze pe o anumită lungime de undă specifică dimensiunilor lor fizice iar această radiaţie emisă de cele două plăci se va reflecta la infinit între ele. Între armături avem radiaţie electromagnetică dar aceasta lovind armăturile se transformă în electricitate… Atât timp cât între armături are loc o reflexie infinită a radiaţiei aceasta depăşeşte orice posibilitate de pierdere a electricităţii apărute-n armăturile condensatorului datorită faptului că conductorii conexiunilor au secţiune infimă comparabil cu cea a armăturilor iar aerul înconjurător are o rezistenţă mult prea mare şi practic nu avem diferenţă de potenţial între armături. Spuneam şi că electricitatea e mai degrabă vibraţie iar vibraţia materiei, a atomilor conductorului nu se poate manifesta la frecvenţa armăturilor şi practic armăturile sunt total izolate de mediul exterior. În momentul în care cei doi electrozi ai condensatorului sunt antinşi unul de altul, întreaga electricitate indusă de radiaţie în cele două armături se va anula descărcată fiind printr-un mic fulger.

Deci cel mai probabil am dreptate spunând că de fapt condensatorul este o capcană în care radiaţia e reflectată la infinit între cele două armături care intră-n rezonanţă cu aceasta şi menţine astfel amplitudinea şi lungimea de undă (adică frecvenţa) neschimbată…

Din perspectiva condensatorului văzut astfel putem înţelege posibilitatea stocării informaţiei sub formă de radiaţie electromagnetică pe termen nedefinit…

Am spus că întregul univers este format din radiaţie… Există radiaţie în jurul nostru dar şi-n întreaga galaxie… Până şi noi înşine emitem radiaţie… calorică, electrică, etc. … Cei mai puternici emiţători de radiaţie electrică şi electromagnetică ai corpului nostru sunt inima şi creierul… Dacă inima emite impulsuri extrem de puternice regulate… în schimb creierul nostru emite unde cerebrale care corespund tuturor gândurilor noastre… Ştiinţa a stabilit că activitatea creierului are patru stări.

Starea delta (1 – 3 Hz) activitate specifică somnului profund fără vise şi stărilor de inconştienţă.

Starea theta (4 – 8 Hz) activitate electrică specifică meditaţiei, e starea dintre somn şi trezie, moment al creativităţii prin accesarea subconştientului şi al anumitor stări aşa numite şamanice.

Starea alfa (9 – 13 Hz) stare caracteristică relaxării, imaginilor vizuale, a viselor şi introspecţiei.

Starea beta (14 – 30 Hz) e starea normală de activitate conştientă când suntem treji, alerţi concentraţi asupra anumitor gânduri sau a muncii pe care o depunem.

Reţineţi plaja de frecvenţe ale activităţii electrice a creierului căci ea e extrem de importantă acestea fiind unde electromagnetice de extrem de joasă frecvenţă (ELF) a căror bandă e cuprinsă de la 0 la 30 Hz.

Aceste stări sunt perfect detectabile cu ajutorul encefalografului. Deşi neuronii creierului funcţionează preponderent prin modulaţie scalară, emisia creierului în afara cutiei craniene nu e pur scalară ci este la fel ca orice emise una mixtă herţian-tesliană. Componenta herţiană fiind de fapt cea detectată de encefalograf. Să nu credeţi că emisia aceasta e una deosebită… Encefalograful e un aparat de mare sensibilitate care face o foarte puternică amplificare a undelor detectate de electrozii plasaţi pe cutia craniană. Puterea de emise a unui creier (indiferent că e al nostru sau al unui câine – excepţie fac probabil cele ale delfinilor care folosesc intens ecolocaţia şi am tendinţa să cred că şi radiolocaţia) este extrem de redusă anume de ordinul a câţiva miliwaţi, fiind chiar mai redusă decât a unui telefon mobil.

Datorită faptului că creierul emite şi unde scalare iar acestea au proprietatea, aşa cum am spus, de a trece prin orice şi în acelaşi timp de a străbate spaţiul instantaneu, se explică de ce telepaţii intră-n contact unul cu altul în aceiaşi fracţiune de secundă indiferent cât de departe s-ar afla unul de altul.

Există chiar şi o constatare ştiinţifică care pledează atât pentru capacitatea de telecomunicaţie

(conştientă sau nu) dintre două sau mai multe creiere cât şi pentru existenţa unui rezervor în care această emise este stocată pentru a fi accesată de o întreagă specie….

Această observaţie ştiinţifică ar putea valida cumva existenţa cronicii akashe, deşi cel mai probabil e vorba doar de o atingere a unei densităţi prag de amplitudine şi putere a emisiei, prag de la care emisia şi informaţia pe care o poartă devine instantaneu accesibilă întregii specii.

În 1948 cercetătorul japonez Imashy Kinjy de la Universitatea din Kyoto deşi avea în plan să studieze caii sălbatici dintr-o insulă nelocuită a arhipelagului nipon, întâlnind o ceată de macaci a renunţat la studiul cabalinelor şi şi-a concentrat atenţia asupra maimuţelor. A fost ajutat în studiul său de o învăţătoare localnică, Mito Satsue. În 1950 când încrederea maimuţelor în cei doi oameni devenise deja deplină aceştia din urmă au început să le dăruiască maimuţelor cartofi dulci. La un moment dat una din maimuţe a început să spele cartoful primit, în apa mării, pentru a îndepărta pământul de pe coaja acestuia… Treptat puii ei precum şi rudele apropiate şi prietenii au început să-i imite comportamentul constatând desigur că cartoful dulce e mai gustos curat şi muiat în apa mării… După opt ani, când aproape toate maimuţele din acel grup ajunseseră să obişnuiască să-şi spele cartofii s-a întâmplat un fenomen uluitor. În decurs de doar câteva zile toţi macacii din regiune dar şi cei de pe insulele învecinate au început să-şi spele mâncarea în apa mării. Aşa cum spuneam se pare că există un moment când comportamentul întregului grup duce la o emisie rezonantă sincronă care ajunge să fie suficient de puternică pentru a putea fi recepţionată de toate fiinţele din specia respectivă.

Deci avem principiul de funcţionare al condensatorului, dar avem şi informaţia conform căreia întreaga noastră gândire, şi nu doar a noastră ci de fapt a tuturor creierelor de pe planetă este emisă în spaţiul înconjurător sub formă de unde scalare…

Vedem că în jurul nostru odată cu a noastră, există o permanentă emise electromagnetică reprezentând gânduri, trăiri, imagini, tot ceea ce prelucrează miliardele de creiere la un moment dat…

Această radiaţie undeva în jurul nostru se însumează… Bun… Începem să înţelegem că dacă undeva în jur, în natură, ar exista un mecanism asemănător condensatorului, acesta ar putea stoca pe termen nedefinit emisia gândurilor noastre. Acum hai să vedem dacă chiar poate exista un asemenea condensator…

În 1904, într-un comunicat cu ocazia aniversării a 30 de ani de existenţă a revistei Electrical World and Engineer, în data de 5 martie 1904, Nikola Tesla spunea :

« *Spre sfârşitul anului 1898, o cercetare sistematică întreprinsă de-a lungul mai multor ani, cu scopul de a perfecţiona o metodă pentru transmiterea energiei electrice prin mediul natural, m-a condus la identificarea a trei condiţii absolut necesare : prima, să realizez un transmiţător de putere mare, a doua să perfecţionez mijloace pentru a individualiza şi izola energia transmisă, şi a treia să elaborez legile după care se propagă curenţii, prin pământ şi prin atmosferă.* »

Cercetările la care face referire Tesla prin această frază se referă la activitatea de cercetare pe care acesta a susţinut-o în special al Colorado Springs. Din perspectiva legăturii cu articolul de faţă, ne interesează în mod deosebit cea de-a treia parte a acestei declaraţii, anume elaborarea legilor după care se propagă curenţii prin pământ şi prin atmosferă.

În urma acestor cercetări Tesla a descoperit că descărcările electrice din atmosferă emit impulsuri radio de extrem de joasă frecvenţă (tocmai ELF de care vorbeam mai sus) care se propagă în întreaga atmosferă terestră. Studiul acestor radiaţii l-au ajutat să înţeleagă că între suprafaţa pământului şi straturile superioare ale atmosferei se formează un condensator.

Practic a constatat că atât pământul cât şi termosfera sau ionosfera cum e mai cunoscută (care e puternic încărcată electric) sunt foarte buni conducători de electricitate, în vreme ce straturile atmosferice cuprinse între acestea sunt bune izolatoare ceea ce face ca de fapt ansamblul pământ – ionosferă să se constituie într-un condensator uriaş de formă sferică.

A determinat prin cercetările şi măsurătorile efectuate faptul că acest condensator este un condensator polarizat a cărui armătură negativă e reprezentată de pământ şi că are o capacitate de douăzeci şi cinci de farazi la o tensiune medie de patru sute de mii de volţi.

Aceste valori sunt cele care i-au fost relevate de mijloacele tehnice de care dispunea la data respectivă… S-a constatat ulterior că deşi multe din măsurătorile şi calculele sale, nu sunt false ele au fost greşite faţă de realitate printr-o destul de mare subevaluare… De obicei s-a constat că de fapt realitatea e cu un ordin de 5 – 10 ori mai mare.

Indiferent cum ar fi, calculele sale au relevat şi faptul că emisia descărcărilor electrice ale atmosferei devine una permanentă, reflectată între cele două armături ale condensatorului terestru, fapt ce duce la o circulaţie perpetuă a acestei radiaţii în jurul globului terestru…

Frecvenţa pe care a calculat-o el atunci este una foarte apropiată de cea redescoperită şaizeci de ani mai târziu (1952) de fizicianul Winfried Otto Schumann. Radiaţia aceasta perpetuă care avea să capete de atunci denumirea de rezonanţă Schuman (tocmai datorită caracterului ei rezonant permanent) nu e unică ci are câteva valori fundamentale şi anume : 7,83 Hz, 14,3 Hz, 20,8 Hz, 27,3 Hz şi 33,8 Hz.

Remarcaţi că aceste fundamentale sunt foarte apropiate de armonicile matematice şi mai remarcaţi, lucru fundamental, faptul că au aceleaşi frecvenţe ca domeniile de funcţionare şi emisie electromagnetică ale creierului…

Dar asta este un lucru normal. Ne-am născut şi am evoluat pe această planetă la fel ca toate fiinţele vii împreună cu care formăm biosfera terestră şi ar fi ilogic ca domeniile de frecvenţă ale funcţionării creierelor noastre să nu se-nscrie în această bandă de frecvenţă…

Acum dacă ne amintim ce spuneam mai devreme despre felul cum se combină undele, descoperim că iată, chiar există un condensator natural care ar putea concura cu succes la primirea titlului de cronică akashă. Căci undele cerebrale emise de fiinţele de pe planetă chiar au capacitatea de a modula frecvenţele fundamentale ale rezonanţei Schuman contribuind semnificativ energetic la menţinerea ei.

Din această perspectivă putem înţelege mai bine informaţia (neconfirmată oficial) conform căreia frecvenţa fundamentală de bază a rezonanţei Schuman nume cea de 7,83 Hz ar fi crescut ajungând cumva la 12,6 Hz. Dacă vom analiza intervalul de timp în care acest fenomen s-a petrecut, vom constata că se suprapune peste explozia demografică a populaţiei planetare care a crescut brusc de la 2,5 miliarde prin deceniul 7 al secolului trecut la peste şapte miliarde în prezent. La scara timpului geologic această creştere este fantastică într-un timp extrem de scurt şi aproape sigur dacă valoarea fundamentalei de bază a rezonanţei Schuman chiar a crescut tocmai în acest interval de timp, cel mai probabil aceasta-i cauza.

Ba mai mult chiar condensatorul pământ – ionosferă este mult mai complex de atât căci el nu stochează doar informaţia modulată ce provine de la fiinţele de pe planetă ci poate stoca şi informaţia venită de la fiinţe din galaxie… căci să nu uităm că o parte din emisia creierului este scalară iar undele scalare pot străbate aproape instantaneu chiar şi distanţele uriaşe din cadrul galaxiei…

Şi nu doar atât ! Condensatorul pământului nu e compus doar din pământ şi ionosferă ci are o structură mult mai complexă… În jurul pământului există trei câmpuri ionizate extrem de puternice, ce formează un scut dar totodată se comportă ele însele ca parte a condensatorului terestru. Vorbim de centurile de radiaţie van Allen care sunt două şi de scutul energetic dintre ele care a fost descoperit doar de curând…

Toate acestea protejează suprafaţa terestră de radiaţiile puternice şi nocive venite din imensitatea universului sau chiar de la soarele nostru dar totodată şi stochează o parte din imensa cantitate de energie care le intersectează.

Se deprinde deci concluzia logică că da… cronica akashă este cel mai probabil localizată în

radiaţia acestui condensator terestru imens şi mai ales faptul că ea ar putea stoca atât informaţia sub formă de radiaţie electromagnetică venită de la fiinţele terestre cât şi pe cea venită de la extratereştri…

Şi dacă ne reamintim ce spuneam că într-un condensator reflexia radiaţiei este perpetuă atunci am putea trage concluzia că există premizele ca informaţiile constituite de emisia creierului universal (totalitatea creierelor) al fiinţelor vii din… hai să spunem antichitate, să poată încă să existe stocată ca radiaţie modulată în cavitatea Schuman…

Asta înseamnă că tot trecutul şi prezentul umanităţii şi nu doar, chiar şi o parte din informaţia provenită de la civilizaţiile extraterestre să ne stea la dispoziţie stocată în acest condensator… Atenţie mare la ce am spus… tot trecutul şi prezentul… În nici un caz viitorul… căci nu poate fi stocată o radiaţie care încă nu a fost emisă…

Dar lucrurile iarăşi nu sunt chiar aşa simple deoarece condensatorul terestru nu e unul cu armături bine delimitate din metal şi cu dielectric din mică ci e un condensator imperfect în care radiaţia este menţinută de permanentul aport de radiaţie venită din univers, din descărcările electrice atmosferice şi de la fiinţele vii de pe planetă. Urmare este că nu e sigur că lucrurile stau chiar aşa cum ar rezulta din analiza noastră de până acum. Undele electromagnetice au şi proprietatea de a se atenua în timp şi a se pierde dacă nu au fost foarte puternice. Ca urmare e foarte posibil ca o bună parte din informaţia care a pătruns între armături să se piardă Ca urmare ar rezulta pe cale logică că dacă informaţia e păstrată în condensatorul pământului, aceasta e doar cea care are ce mai mare energie, amplitudine, şi putere de emisie… Deci iată că avem cronica akaha…

Dacă lucrurile stau aşa e logic că de fapt orice televizor care ar fi construit ca să poată recepţiona una sau mai multe din fundamentalele rezonanţei Schuman modulată pe frecvenţele specifice anumitor activităţi cerebrale ar trebui să fie perfect realizabil şi perfect funcţional… Şi iată că avem şi cronovizorul.

Dar adevărul e că de vreme ce modulaţia frecvenţei Schuman ar fi făcută de creierele finelor vii de pe planetă ar fi logic ca accesul la această modulaţie să poată fi liber oricărei fiinţe de pe planetă… Şi de fapt chiar este… (dovadă macacii japonezi !) doar că…

Şi aici trebuie să fac o analogie pentru ca dumneavoastră, dragi cititori să puteţi înţelege deplin care-i realitatea de fapt.

O bibliotecă publică are să spunem… câteva sute de mii de volume din toate domeniile cunoaşterii omeneşti. Dacă îmi iau fiul de grădiniţă de mână şi merg acolo pentru a studia o carte de electrotehnică eu voi accesa conştient o parte specifică din informaţia cuprinsă acolo în vreme ce pentru fiul încă neştiutor de carte vor avea relevanţă din toată acea cunoaştere omenească doar fotografiile şi desenele de pe coperţile unor cărţi şi eventual şi cuprinsul vreunei cărţi de colorat pe care i-o voi da s-o răsfoiască cât voi studia ceea ce mă interesează.

Copilul va accesa inconştient, independent de voinţa lui, doar acea informaţie pe care o înţelege, adică pozele şi desenele. Restul informaţiei este total irelevantă pentru el şi s-ar putea spune, la un anumit nivel logic, că nici nu există. Aceiaşi situaţie este şi pentru un copil care a terminat prima clasă dar încă nu e capabil să citească… ca şi pentru oricare alt analfabet funcţional. O femeie nepasionată de tehnică dar pasionată de literatură va putea avea acces şi va înţelege doar romanele şi poeziile, şi să spunem cărţile de bucate sau care conţin alte informaţii femeieşti… cum la fel un filozof nu va-nţelege nimic din informaţiile tehnice iar un tehnician din filozofie. Biblioteca le stă la dispoziţie tuturor… dar nivelul de accesare şi înţelegerea a informaţiei este dependent strict de nivelul cultural şi tehnic sau mai corect spus intelectual al fiecăruia.

Situaţia poate fi similară şi-n cazul cronicii akashice… O accesăm prin acordarea frecvenţei creierului pe frecvenţa radiaţiei din înregistrările akashice, inconştient pe timpul relaxării, în timpul somnului sau în comă ori conştient prin meditaţie, introspecţie vis conştient, etc. Dar ceea ce putem culege din toată informaţia existentă în această bază de date, va fi strict dependent de capacitatea

noastră intelectuală. Şi încă odată subliniez, indiferent ce credem că putem accesa din această bază de date nu se referă decât la prezent şi la trecut… NU poţi înregistra ceva ce încă nu s-a născut, chiar dacă literatura SF cochetează cu această idee.

Nu există nici un secret… Secretul e doar în mintea noastră… secretul e dat de propriile noastre limitări… Dacă vrem să avem acces la cunoaşterea omenească la marile secrete ale acesteia, nu trebuie decât să învăţăm. Niciodată nu e suficient şi cu cât vom învăţa mai mult cu atât vom accesa şi vom înţelege un procent mai mare, mai profund din cunoaşterea lumii.

Sperând că prezentul articol v-a fost util şi v-a plăcut, am onoarea să vă salut…

Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 25.12.2014

Comutatorul Tesla

Aproape că nu există persoană dintre cei preocupați la un moment dat de fenomenul energiei libere să nu fi auzit de vestitul automobil Pierce Arrow 8 cu care Nikola Tesla a circulat pe străzile orașului Bufallo în anul 1931... Și toți rămân cu un sentiment de regret că marelui inventator nu i s-a permis să-și ducă la îndeplinire planurile mărețe pe care le-a avut pentru omenire... Visul oricărui automobilist este să nu mai fie nevoit să oprească la benzinării unde să-și golească buzunarele...

Pentru cei care urăsc carburanții, sistemul oferă la prețuri foarte piperate, câteva mărci de mașini electrice... dar și acestea sunt tributare acumulatorilor, foarte grei și total ineficienți comparabil cu combustibilii chimici obținuți prin rafinarea petrolului...

Obișnuiți cu această situație am ajuns să ni se pară normală și habar nu avem că înainte de apariția motorului cu ardere internă au existat doar mașini electrice mult mai eficiente decât cele la care avem acces azi, iar în perioada dinaintea apariției motoarelor alimentate cu hidrocarburi, au circulat pe șosele unele automobile care funcționau cu amestec de hidrogen și oxigen, obținut printr-o electroliză de zeci de ori mai eficientă decât cea despre care am învățat noi în sistemul de învățământ din prezent....

Aceasta fiind situația... rămânem cu nostalgia de a ne imagina ce ar fi putut fi azi viața noastră și transportul mondial dacă Tesla ar fi reușit să pună în practică visul său de a oferi gratuit, electricitatea, întregii omeniri...

Probabil că fiecare ar dori, fie și la modul teoretic, să știe care era marele secret al mașinii „cu energie liberă” a lui Tesla... Una din soluțiile posibile, este nesperat de simplă și mai aproape de noi decât ne-am putea imagina și nu e de acum, ci de foarte, foarte mult timp, chiar din timpul vieții marelui geniu al electricității. Această soluție despre care vă voi vorbi în continuare nu e doar eliberarea transporturilor față de industria petrochimică ci ar putea fi însăși cheia independenței energetice a căminului dumneavoastră. „Bine – veți spune – dacă soluția e simplă și a fost aici, lângă noi de mai bine de un secol de ce nu știm de ea ?

Nu știm, în primul rând pentru că prin educația pe care am primit-o, nu vrem să știm... căci majoritatea consideră fenomenul „free energy”, o chestie neserioasă... fantasmagoriile unora care nu cunosc fizică... cel puțin așa ne face presa și învățământul să credem... Fie că vorbim de conceptul în sine al independenței energetice, fie de tehnologiile care-l pot face realizabil, avem mai ales în presă, numeroase exemple care ne dovedesc că aceste tehnologii încalcă aproape cu regularitate legi ale fizicii și ca urmare dovedesc că cei care le promovează sunt niște escroci sau, în cel mai bun caz niște neserioși cu capul în nori...

Dar... ... Și aici există un mare DAR... Dar cine ne garantează că ceea ce ni s-a predat în școală e chiar conform cu funcționarea naturii și că acele legi ale fizicii despre care ni se spune că sunt încălcate de aceste tehnologii sunt chiar corecte ?

E cineva dintre noi care să se fi întrebat măcar o dată-n viața lor de elevi sau studenți, (și de ce nu și mai târziu de specialiști în meseria pe care o practică) dacă nu cumva ar fi posibil ca profesorii să ne fi mințit ? Nu neapărat cu intenție, ci ghidându-se după o programă de învățământ

învechită, după nişte cunoştinţe măcar parţial eronate, pe care şi ei la rândul lor le-au primit de la profesorii lor...

Programele de învăţământ, pe-întreaga planetă, sunt stabilite de către ministere care sunt parte ale unor guverne care la rândul lor sunt subordonate unor instituţii financiare superstatale a căror interes, niciodată nu a fost ca noi să fim independenţi... căci tocmai de aceea Nikola Tesla nu a ajuns să poată oferi omenirii electricitatea aşa cum ar fi dorit-o... adică gratuit...

Sunt multe lucruri care nu ni se spun în şcoală : minciuni sau jumătăţi de adevăr care ne fac incapabili să înţelegem adevărata esenţă a fenomenelor naturale care ne înconjoară. Nu ştim ce-i gravitaţia... nimeni nu pare să ştie... Oare ?! Nu ştim ce-i magnetismul, nimeni nu pare să ştie !... Oare ?... Nu ştim de ce se rotesc planetele... nimeni nu ştie !... Oare ? Şi câte altele nu mai ştim !...

Iar ce învăţăm despre electricitate, se dovedeşte... pentru cei care ulterior vor lucra cu ea, a fi cel puţin parţial fals... unii dintre noi forţaţi de experienţa personală descoperim mai devreme sau mai târziu că ceea ce am învăţat în şcoală nu prea se potriveşte cu felul cum se comportă natura... dar nici nu vom şti să ne explicăm această nepotrivire căci întreaga noastră cunoaştere se bazează pe informaţii total sau parţial eronate...

De aceea când ne lovim de fenomenul „free energy" cei mai mulţi dintre noi suntem reticenţi şi suspicioşi... convinşi mai degrabă că avem de-a face cu nişte şarlatanii în baza tendinţei naturale de a crede orbeşte în ce am învăţat în şcoală... Implicaţiile posibilităţii ca ceea ce am învăţat în şcoală să fie fals ar fi dezastroase pentru noi ca indivizi... ar duce la prăbuşirea întregului fundament al credinţelor şi cunoaşterii noastre, iar perspectiva aceasta este mult prea înfricoşătoare ca să putem accepta fie şi la modul vag teoretic faptul că s-ar putea ca şcoala să nu fi fost chiar ceea ce credem...

Deci ca o concluzie... nu putem crede în conceptul şi tehnologia „free energy" pentru că nu vrem să acceptăm că încalcă legile fizicii pentru că acele legi, cel mai probabil sunt sau ne-au fost predate măcar parţial eronat...

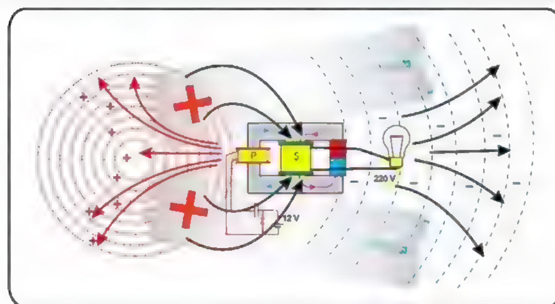
Tesla este considerat şi acum la peste 70 de ani de la moartea sa un geniu al electricităţii... De ce ? Pentru că a înţeles electricitatea aşa cum e ea în mod natural nu cum i-a fost predată în şcoală... Ca o paranteză, ar fi de spus că la acea dată electricitatea nici nu prea era cunoscută şi ca urmare a fost obligat să o descopere şi s-o înţeleagă singur... Dar ulterior ceea ce s-a predat în instituţiile tehnice de învăţământ legat de electricitate nu a fost niciodată în întregime conform descoperirilor sale. Din perspectiva definiţiei electricităţii ca deplasare ordonată de electroni, marea majoritate a dispozitivelor „free energy" ar trebui să nu funcţioneze...

Faptul că funcţionează ne pune în faţa concluziei că s-ar putea ca definiţia electricităţii pe care am învăţat-o să nu fie corectă... Şi de fapt chiar aşa este... De aceea pentru a putea înţelege chiar şi un dispozitiv extrem de simplu ca cel pe care vi-l voi descrie în continuare trebuie să percepem electricitatea nu din perspectiva rigidă a programei de învăţământ, ci dintr-o perspectivă mai flexibilă, mai apropiată de comportarea naturii ... Nu voi intra în amănunte legate de ce este în realitate electricitatea şi de dovezile care contrazic definiţia oficială, şi validează concluzia la care am ajuns eu ... ar trebui să scriu un articol destul de amplu doar despre asta... şi nu e acesta scopul meu acum...

E suficient să spunem că natura indiferent că vorbim de spaţiul imediat înconjurător sau de infinitul galactic este saturată cu radiaţie electromagnetică... Toată această radiaţie, este omniprezentă şi uniform distribuită, fiind în egală măsură provenită din spaţiul înconjurător şi emisă de fiecare obiect în parte fie el viu sau ne-viu, ca totalitate a radiaţiei atomilor componenţi... Această radiaţie de fond, pe care ştiinţa oficială de obicei o neglijează, deşi nu poate fi sesizată de simţurile noastre şi de aparatele de măsură, are, aşa cum a dovedit Hendrik Brught Casimir (1909 – 2000) în 1946, efect mecanic asupra materiei...

El, dorind să dovedească existența radiației universale a așezat față în față, atârnate la o distanță foarte mică, două plăci metalice bine șlefuite. Urmare a faptului că radiația care se manifestă între plăci are lungime de undă foarte mică (permisă de spațiul dintre ele) iar pe fețele externe acționează tot spectrul radiației universale indiferent de lungimea de undă, între fețele opuse ale plăcilor apare o diferență de presiune considerabilă care duce la apropierea plăcilor și care prin acest efect face ca radiația dintre plăci să scadă tot mai mult, mărind diferența aceasta de presiune și accelerând apropierea plăcilor până ce acestea se vor lipi una de alta împinse doar de presiunea radiației exterioare. Fenomenul este similar unuia dovedit cu mulți ani mai devreme în 1864 de către Otto von Guericke în localitatea Magdeburg prin vestita sferă... experiment prin care s-a dovedit existența vidului și presiunea fantastică dată de diferența dintre atmosfera exterioară și vidul din interiorul sferei...

Dar efectul acesta al radiației, care la scară dimensiunilor noastre poate părea insesizabil... nu se reduce doar la interacțiuni mecanice la nivel macro cu materia ci mai ales are efecte puternice asupra cărămizilor materiei, anume asupra atomilor...

Radiația electromagnetică universală este cea care face ca în structura materiei amplitudinea naturală de oscilație a atomilor să se manifeste în întreaga materie dintr-un univers, sincron... Cu alte cuvinte, eu cred că dincolo de frecvența specifică de oscilație a fiecărei substanțe există o oscilație sincronă comună a întregii materii... Densitatea energetică a acestei radiații este enormă dar pentru că e omniprezentă și uniform distribuită nu o putem sesiza... În situația în care un câmp electric, magnetic (sau electromagnetic) – provenit spre exemplu de la un magnet, un electromagnet, sau de la o oscilație electrică sau electrochimică se manifestă local, în acel loc apare un dezechilibru al densității radiației electromagnetice... care creează în spațiul local ceea ce se poate numi un dipol energetic, adică o **di**ferență de **po**tențial **energetic**... Materia aflată în zona acestui dipol va răspunde rezonant la această dezechilibrare. Orice atom din zonă, indiferent de substanța căruia îi aparține va rezona cu acea creștere de amplitudine și schimbare de frecvență a oscilației locale... doar că pentru nemetale această creștere este insesizabilă, pentru că atomii acestora au un câmp magnetic propriu extrem de slab. În schimb atomii metalelor (oricare metale ar fi ele) au câmp magnetic propriu puternic și ca urmare răspund rezonant cu modificarea caracteristicilor radiației locale, răspuns care se regăsește în masa metalului ca o creștere generală sincronă și instantanee de amplitudine a oscilației tuturor atomilor acelui metal... Astfel că în cazul unui fir de... cupru să spunem, masa atomilor săi va avea o diferență de amplitudine de oscilație față de materia înconjurătoare (și față de aparatul de măsură) diferență care va fi în acel moment sesizabilă pentru aparatul de măsură drept curent electric continuu... și care se va manifesta în „consumatori” convertindu-se într-o altă formă de energie (spre exemplu filamentul unui bec va deveni incandescent).

În cazul în care sursa dezechilibrului își schimbă ciclic sensul (prin translație, prin rotație ori prin oscilație electronică) metalele răspund printr-o creștere nu doar de amplitudine a oscilației atomilor lor ci și printr-o copiere sincronă prin schimbare de sens de oscilație care va fi sesizat de aparatele de măsură drept curent alternativ...

Cu cât amplitudinea de oscilație a atomilor unui conductor e mai mare față de materia înconjurătoare, cu atât se sesizează (măsoară) o tensiune mai mare... Cu cât masa metalică afectată de dezechilibru e mai mare (grosimea conductorului în care numărul de atomi e mai mare) cu atât aparatele vor măsura o intensitate (amperaj) mai mare.

Din ce am spus acum rezultă că de fapt curentul electric nu e o deplasare ordonată de electroni... ci e creștere indusă artificial a oscilației materiei. Nu aduc acum argumente, dar vă asigur că am foarte multe motive să fiu ferm convins că ceea ce spun aici e corect și că aceasta e de fapt curentul electric...

Motivele sunt verificate practic de-a lungul vieții mele și toate, fără excepție, contrazic definiția oficială... Așa cum am spus nu face obiectul acestui articol să expun aceste argumente. Am spus doar strictul necesar pentru ca dumneavoastră, cititorii mei să puteți înțelege corect funcționarea montajului pe care-l voi descrie în continuare. Dar în prealabil mai trebuie să înțelegem două lucruri legate de această radiație universală.

În primul rând, am afirmat mai sus că domul Casimir a dovedit atât existența radiației universale cât mai ales efectul acesteia asupra materiei... ei bine, radiația aceasta universală, aici pe pământ este mult mai concentrată decât în spațiul cosmic datorită faptului că e prinsă în capcana condensatorului format între suprafața pământului și stratul superior al atmosferei numit ionosferă. Practic noi trăim cu toții, aproape toate ființele planetei, (cu excepția celor ce-și duc traiul sub pământ) între armăturile unui condensator. Iar existența și valorile electrice ale acestuia au fost dovedite prima oară, de către... cine altul decât Nikola Tesla care a stabilit că acest condensator are valoarea de 25 F la 400 000 V.

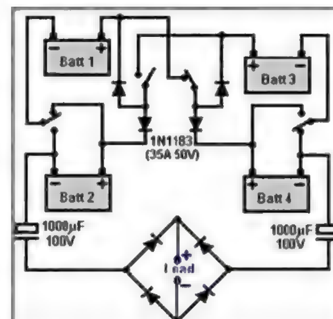
Știm cu toții ce-i un condensator... am învățat la fizică... Numai că eu vin acum și vă spun iar că s-ar putea ca ceea ce am învățat în școală să nu fie tocmai adevărat... știm cum e construit un condensator... două plăci metalice puse față-n față la mică distanță cu un strat izolator între ei... (sună cunoscut deja, nu-i așa ?!) Știm și cum funcționează... Ei bine... aici mai e de discutat... Vedeți dumneavoastră, știința ne spune că electronii nu au o viață prea lungă individual (se transformă în perechi de fotoni)... și de asemenea știm conform aceleiași științe oficiale că ei migrează de la un atom al altul prin masa conductorului... Se presupune tot conform științei că electronii ca componente ale atomilor au număr limitat și ca urmare de unde ar proveni acei mulți electroni care constituie electricitatea și cu care cu care încarci condensatorul ? Atunci ce-i împiedică ca după ce am încărcat condensatorul să plece frumos pe conductorii de conexiune ai condensatorului spre mediul înconjurător ? Nimic, căci dimensiunea lor infimă comparabil cu grosimea conductorului atașat armăturilor condensatorului este chiar un motiv care i-ar invita să plece din armături... Concluzia ar fi că în realitate condensatorul nu-i un acumulator de sarcini electrice (electroni) ci e altceva... De fapt funcționarea lui se bazează pe efectul descoperit de Casimir... Imaginați-vă plăcile din experimentul său închise ermetic într-o incintă și fixate față-n față astfel ca să fie împiedicate să se apropie una de alta... În acest caz orice sursă de electricitate aplicată pe armăturile condensatorului (adică pe aceste plăci) va face ca acestea să emită radiație electromagnetică care se va reflecta în armătura opusă unde va duce la o creștere a amplitudinii oscilației naturale a atomilor acelei armături care va duce la rândul ei la o emisie crescută de unde electromagnetice, care la rândul lor se vor reflecta de placa opusă nu înainte de a avea același efect de amplificare a amplitudinii oscilației atomilor acesteia... Practic armăturile unui condensatoare sunt oglinzi în care radiație dintre ele e reflectată la infinit păstrându-și datorită efectului pe care-l are asupra lor, caracteristicile... Și astfel se explică de ce un condensator odată încărcat cu electricitate rămâne în această stare timp nelimitat...

Ca urmare condensatorul pământ – ionosferă este un mediu extrem de dens în radiație electromagnetică care radiație este cea pe care am spus noi că o destabilizăm local relizând în acest fel un dipol energetic ori de câte ori un motor, un generator, un aparat de emise recepție, etc, e pornit. Am mai spus mai sus că dezechilibrul energetic poate fi creat prin oscilații electrice. Una din cele mai puternice dacă nu cumva chiar cea mai puternică sursă a unei asemenea destabilizări este scânteia electrică... Cunoașteți despre brumul puternic pe care-l induce-n aparatura electronică rotorul unui motor a cărui perii sunt defecte și produc scântei pe inelele colectoare ale axului

rotorului ? Dar despre pocniturile foarte puternice recepționate de aparatele de radio atunci când un întrerupător defect are scântei la acționare ? De fapt scânteia produce câmpuri radiante electromagnetice suficient de puternice ca să poată fi recepționate la mai mulți kilometri... O altă sursă puternică de dezechilibru energetic al mediului sunt oscilațiile electrice date de modificările ciclice ale valorilor unor curenți electrici ce străbat conductorii. Această destabilizare e cu atât mai puternică cu cât frecvența de repetiție a acestor fenomene este mai ridicată.

Pentru că am spus că aceste oscilații puternice duc la modificări ale mediului cărora le răspund prin rezonanță conductorii electrici furnizând electricitate, rezultă că că orice sursă de destabilizare electromagnetică a mediului poate fi în același timp și o sursă de electricitate... Și de fapt chiar așa este... electricitate nu se obține doar din baterii, din dinamuri și din alternatoare ci și din orice alt dispozitiv electrotehnic, electronic sau electrochimic care e capabil să producă destabilizare electromagnetică a mediului înconjurător, destabilizare căreia apoi să-i răspundă rezonant prin apariția la bornele sale de ieșire a curentului electric indus de acel mediu...

Înțelegând până aici care este mecanismul prin care se poate „produce" electricitatea putem înțelege și faptul că în realitate dispozitivele „free energy" nu încalcă legile termodinamicii și în special pe cea de-a doua, așa cum susțin unii, pentru simplu motiv că aceştia nu iau în calcul toate formele de energie implicate în funcționarea unui asemenea dispozitiv. Înțelegem că de fapt ei iau în considerare ca putere de intrare doar energie „consumată" pentru a produce destabilizarea electromagnetică a mediului, raportând-o la puterea de multe ori sau zeci de ori mai mare, din ieșire, fără a ține seama de răspunsul rezonant al conductorilor la destabilizarea mediului, adică fără să ia în calcul de energia care „se scurge" în acest fel din mediul înconjurător intrând în „generatorul" nostru...

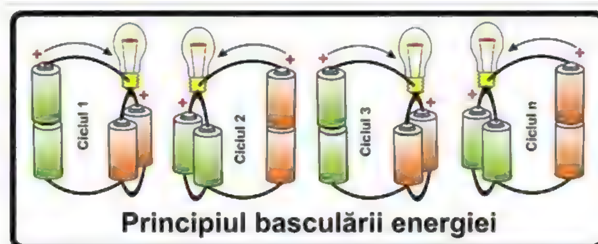
În plus trebuie să spunem că pe o scală a eficienței destabilizării mediului și implicit a cantității de energie pe care o întoarce la destabilizare, cele mai slabe rezultate le are destabilizarea prin mijloace mecanice rotative de joasă frecvență (cu magneți sau electromagneți adică dinamurile și alternatoarele) iar cele mai eficiente sunt cele care produc această destabilizare prin scântei sau oscilații electrice de mare intensitate, înaltă tensiune sau înaltă frecvență, fiecare luate separat... Iar dacă acestea din urmă sunt cumva implicate în proces împreună, efectul este de o eficiență covârșitoare, practic cantitatea de energie culeasă din mediu în acest fel putând fi imensă comparabil cu ce se obține acum prin mijloacele rotative electrotehnice. Ei bine din această ultimă categorie fac parte majoritatea surselor „free energy". De aici putem înțelege și de ce multe din aceste dispozitive care furnizează puteri de zeci și chiar sute de KW având totuși dimensiuni incredibil de mici sunt imediat suspectate de marea majoritate a necunoscătorilor drept șarlatanii.Un asemenea dispozitiv este cel pe care vi-l voi descrie în continuare. A fost adus în atenția publicului în urmă cu trei decenii, mai exact în 1983 de către un anume Ronald Brandt despre care unele surse afirmă că ar fi fost în tinerețea sa prieten cu Tesla. Dispozitivul este nesperat de simplu, fiind format la origine, adică în formatul prezentat de Brandt, din patru baterii auto, patru diode, două condensatoare, o punte redresoare și un comutator... se pare că domnul Brandt ar fi folosit un asemenea circuit montat pe un autoturism electric cu care circula în acea perioadă. Acest dispozitiv deși poartă numele de comutator Tesla (Tesla Swich) nu provine direct de la acesta, nefiind prezent în nici unul din brevetele sau scrierile sale ci se pare că principiul i-a fost dezvăluit lui Brandt de către marele inventator și ar fi fost deja utilizat în timpul vieții sale la automobilele electrice. La baza funcționării acestui dispozitiv stau trei principii :

1 – Principiul basculării energiei prin separarea pozitivului,

2 – Apariția curentului electric alternativ din curent continuu prin comutații repetate între baterii,

3 – Amplificarea datorată excitației mediului prin scânteie, sincron cu comutația bateriilor.

Lucrurile se petrec după cum urmează: având două perechi de baterii una se va lega în serie iar cealaltă pereche se va lega în paralel iar apoi fiecare pereche astfel conectată este legată de cealaltă pereche în paralel (avem astfel plusul perechilor legat printr-un fir iar minusul prin alt fir). În acel moment bateriile legate în serie se vor descărca în perechea legată-n paralel. După ce bateriile legate în serie s-au descărcat și tensiunea dintre perechi s-a egalizat se schimbă legăturile între ele, perechea ce a fost legată în paralel se va lega în serie și invers – caz în care descărcarea va fi de astă dată în sens invers... Procedând în felul acesta timpul total de descărcare al bateriilor va fi de câteva ori mai mare decât dacă acestea ar fi fost utilizate individual...

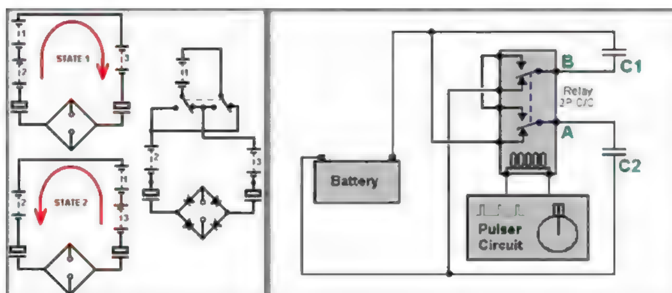
Principiul basculării energiei

Dacă însă această comutație a legăturilor dintre baterii se face rapid, într-un ritm mult mai intens, folosindu-se pentru comutarea lor un comutator rotativ astfel ca ciclul de comutație să fie de peste o sută de ori pe secundă se va petrece ceva neașteptat. În acel moment curentul electric își va schimba sensul cu fiecare ciclul de comutare și va apărea un curent alternativ... iar datorită scânteilor produse de comutator (la fel ca la periile motoarelor) se obține o oscilație electrică extrem de puternică care va induce în mediu o destabilizare pe măsură, căreia conductorii dintre baterii îi vor răspunde așa cum am spus rezonant ... S-a descoperit că scânteile care se petrec în curent cu diferență de potențial monopolar induc în conductori puteri mult mai mari. În montajul acesta, scânteile date de curentul cu potențial pozitiv fiind sincrone cu schimbările de sens fac ca răspunsul conductorilor la destabilizarea făcută de scântei să fie extrem de puternic astfel că curentul electric alternativ apărut între baterii va avea tensiune mult mai mare decât tensiunea nominală a bateriilor și nu doar că le va menține încărcate, ba chiar va fi capabil să susțină „consumatori” cu puteri de 10 – 15 ori mai mari decât puterea totală a bateriilor. Comutatorul Tesla în varianta de patru baterii pe care o vedeți în imaginea precedentă a fost verificat de firma Electrodyne corp. din S.U.A., așa cum spuneam, acum trei decenii. S-a folosit un comutator cu trei discuri cu câte trei contacte și câte două perechi de lamele de contact pe fiecare disc. Montajul a funcționat timp de trei ani neîntrerupt, perioadă în care a susținut alimentarea unor becuri, a unor încălzitoare, motoare mici precum și a unui motor de 30 C.P. (22,4 KW)... S-a constatat că frecvența de comutație optimă trebuie să fie peste 100 pe secundă și de asemenea raportul lor spune că o comutație mai mare de 800/s devine periculoasă, ne-specificându-se în ce sens. Deși curentul din circuit a depășit cu mult peste 36 V bateriile nu au fost afectate cu nimic, iar la sfârșitul acestei perioade de funcționare nu prezentau nici un semn de „oboseală” fiind ca și noi. Deși circuitul a fost replicat de foarte mulți entuziaști pe întreg mapamondul, rezultatele sunt fie excelente fie descurajante... De obicei cei care raportează reușite sunt cei care au replicat montajul folosindu-se de comutator rotativ în vreme ce din rândul celor care raportează insuccese sunt cei care au încercat să-l reproducă folosind comutație electronică cu tranzistori sau cu tiristoare... De aici se desprinde clar ideea că, așa cum spuneam eu mai devreme, scânteile și frecvența lor sincronă cu schimbarea de sens a curentului sunt cheia reușitei... Din păcate, deși e lesne de înțeles motivul pentru care majoritatea doresc realizarea cu piese electronice, se pare că acest tip de comutație anulează mare parte din fenomenele specifice apărute în circuitele de comutație electromecanice...

În plus o altă cauză pentru care montajul acesta nu s-a răspândit este, după părerea mea, comutatorul destul de complicat, căci a comuta două grupe de câte două baterii pe rând serie-paralel cu o frecvență atât de ridicată cere un comutator foarte rezistent... și asta nu prea atrage

constructorii amatori. Din fericire în cei 30 de ani trecuți de la experiment a apărut o variantă mai simplă cu doar trei baterii. Aceasta simplifică drastic lucrurile căci o baterie mediană este legată în serie pe rând cu una din celelalte două, fapt ce duce la necesitatea folosirii unei singure perechi de contacte... tot o singură pereche de contacte folosește și o altă variantă chiar mai simplă care apelează doar la o baterie și cele două condensatoare de ieșire.

După cum se vede din imagine avantajele simplificării schemei sunt evidente. Atrag atenția asupra unor aspecte interesante privind utilizarea bateriilor de acumulatori : toți cei care au citit specificațiile tehnice ale acumulatorilor au remarcat că în general aceștia (mai ales cei plumb acid) se comportă mai bine dacă nu sunt lăsați să se descarce niciodată sub 80 % din capacitatea lor... De fapt viața lor este garantată de fabricant ca fiind cu atât mai lungă cu cât descărcarea lor prin utilizare este mai mică, indiferent de câte cicluri de descărcare ar fi... Păi utilizarea acumulatorilor în comutatorul Tesla ar duce la păstrarea lor în stare perfectă practic timp nedefinit... Dacă ținem seama și de faptul că utilizați în acest fel ei vor furniza puteri de peste 10 – 15 ori mai mari decât capacitatea lor, se vede clar că acest montaj este în mod categoric rezolvarea independenței energetice a mijloacelor de transport... În același timp datorită faptului că tensiunea de ieșire a montajului e dată de tensiunea de lucru a celor două condensatoare iar intensitatea curentului este enormă chiar și pentru condensatoare de valori mult mai mici decât cele de pe schemă rezultă că sistemul poate furniza după dorință fie 110 V fie 220 V fie chiar tensiuni mai mari. Practic cu cât crește tensiunea cu atât ar trebui să scadă capacitatea condensatoarelor pentru ca acestea să aibă timp să se încarce și să se descarce optim pe fiecare ciclu de comutație... Cum tensiunile de lucru ale condensatoarelor sunt standardizate rezultă că tensiunea de ieșire a montajului se poate alege după dorință și necesități singura diferență față de sursele clasice fiind aceea că forma de undă a curentului alternativ furnizat nu va fi perfect sinusoidală... Se pot crea în acest fel surse începând de la 1 KW până pe la 10 – 15KW folosindu-se bateriile plumb – acid cu gel, de capacități cuprinse între 4-5 Ah și 40 – 50 Ah. În speranța că v-am captat interesul și dorința de a meșteri vă urez succes și spor la treabă. Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru pe 21 aprilie 2015

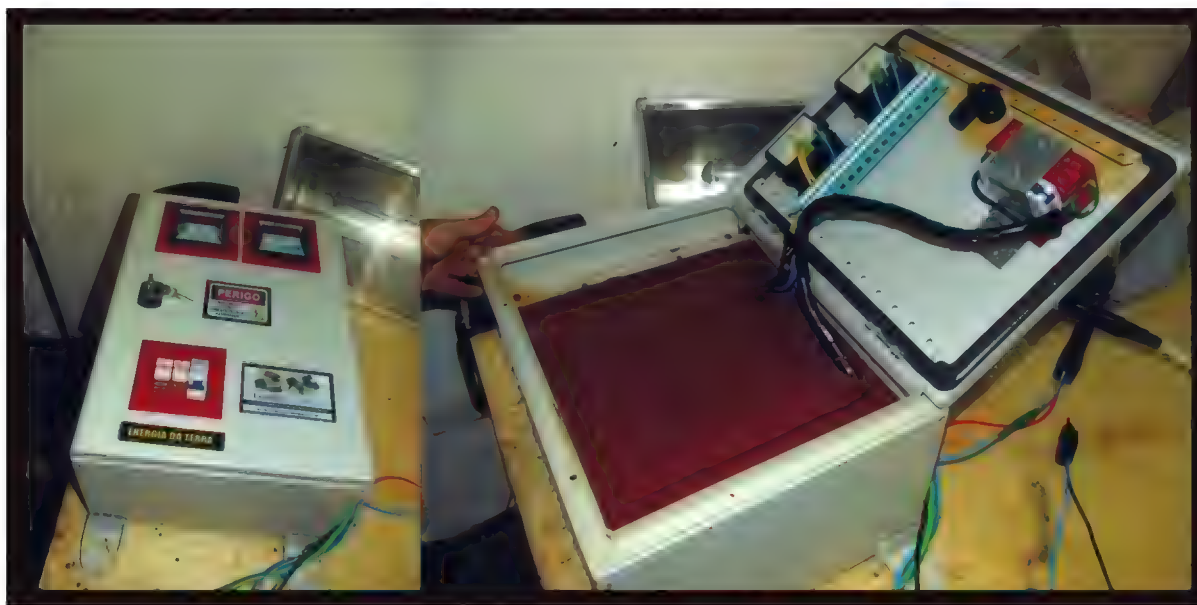
Colectorul de energie Barbosa-Leal

Comentarii – introducere

În anii de când studiez tehnologiile energiei libere, am constatat adesea că deşi multe din aceste tehnologii sunt destul de simple principial, ele nu sunt foarte uşor de pus în practică datorită condiţiilor tehnico-materiale care în urma distrugerii economiei au ajuns ca şi inexistente… Am sperat totuşi că voi găsi la un moment dat un dispozitiv suficient de ieftin şi de simplu de construit încât să prezinte o serioasă şansă de a fi adoptat în construcţie şi în uzul unor pături largi de populaţie… Din păcate cele mai multe dispozitive „free energy” îşi bazează funcţionarea pe principii greu de înţeles de către mulţi oameni de ştiinţă şi de cvasi-majoritatea celor mai mulţi dintre noi, deoarece felul cum e predată fizica în sistemul de învăţământ actual face ca multe din principiile ei să fie greşit înţelese şi la fel de greşit aplicate… Am crezut mult timp că cele mai mari şanse de reuşită în a penetra în mase l-ar avea un dispozitiv electronic, sau electrotehnic fără mişcare datorită fiabilităţii mai ridicate… Deci eram pe atunci convins că „generatoarele” fără mişcare ar fi cheia accesului omenirii la energia liberă şi prin ea la libertate… Din păcate pe măsură ce trecea timpul şi intram tot mai mult în contact cu cititorii mei, realizam faptul că cultura tehnică a

majorităţii celor ce mă înconjoară este catastrofală, ca urmare sunt slabe speranţe ca dispozitivele electrotehnice sau electronice fără mişcare să aibă şanse de a fi înţelese şi ulterior folosite…

Dacă totuşi ar fi fost vreunul din această categorie acesta ar fi trebuit să fie suficient de simplu constructiv şi mai ales realizat din piese gata prefabricate pe care chiar şi cei cu minime cunoştinţe electrice să-l poată realiza… Ori cam greu asta… majoritatea fie aveau inductoare complicate, fie piese electronice active cum ar fi tranzitorii şi tiristoare fie ambele şi mai ales cele mai mult aveau scheme foarte complexe şi greu sau aproape imposibil de înţeles ca principii de funcţionare, din punctul de vedere al fizicii şi tehnologiei acceptate oficial…

Aşa că de o perioadă de timp mi-am îndreptat atenţia către dispozitivele gravitaţional inerţiale care prin faptul că sunt construite din piese în mişcare, sunt mai uşor de înţeles constructiv, chiar dacă principiul prin care acestea extrag energie din câmpul gravitaţional este o enigmă pentru majoritatea dintre cei din jurul meu… Şi iată că după ce am aflat că doi dintre cei care promiteau să ofere maselor două grupuri cinetice motor – generator fiabile, au fost cumpăraţi am avut convingerea că nereuşitele celor care activează în acest domeniu se perpetuează potenţate de şantaj, ameninţare şi bani…

Şi a venit şi momentul când am aflat că odată cu începutul acestui an aceştia doi, după ce tot anul trecut şi-au făcut o acerbă campanie publicitară produselor lor prin saiturile Valienergistar.ro şi Atlantis Departament de pe inventatori.go.ro, nu mai răspund la telefon. Ce ar putea să însemne asta ? Nu oare că zvonul cumpărării lor e real ?...

Şi dezamăgirea era pe cale să se instaleze iar când am auzit pentru a doua oară în ultimele şase luni despre colectorul de energie radiantă şi telurică al celor doi brazilieni…

Prima dată nu i-am dat mare atenţie crezând că e vorba ca de atâtea dăţi anterioare de vreun balon de săpun reprezentat de o tehnologie realizabilă doar prin uzinare şi ca urmare accesibilă tot celor care au bani şi stăpânesc sistemul industrial şi energetic actual… deci ceva inaccesibil maselor… Asta până ce mi-au căzut sub ochi brevetele… Suspect de noi şi mai ales suspect faptul că erau disponibile, chiar dacă nu pe saitul oficial cu brevete, la atât de puţin timp după acordare… Răsfoindu-le am realizat că am în faţă o rezolvare impresionant de inteligentă şi totodată de simplă… prea simplă pentru a fi adevărată !... Şi totuşi în calitatea mea de electrician, cu atât cât cunosc despre electricitate mi-am dat imediat seama că principial funcţionarea acestor dispozitive ar putea fi viabilă… Ce era deosebit la ele ? Faptul că cei doi brazilieni au reuşit să găsească răspuns la o „întrebare de un milion de dolari” : „cum luăm tensiunea din reţea, şi intensitatea din cu totul

altă parte ?"…

Soluţia aşa cum spuneam, dezarmant de simplă, este interconectarea unor transformatoare prin secundarele lor a căror bobine au doar una sau două spire, dar care sunt realizate atât ele cât şi cablul de legătură dintre ele cu acelaşi conductor foarte gros… conductor pus în scurtcircuit în buclă închisă…

În acest fel în secundar apare o tensiune foarte redusă (una – patru spire nu asigură o tensiune mai mare de jumătate de volt, cel mult spre doi trei volţi la transformatoarele cu adevărat mari). Dar acest cablu fiind pus în scurt circuit este străbătut în permanenţă de un curent de scurtcircuit de multe sute până la peste o mie de amperi… fireşte că grosimea cablului trebuie corelată cu tensiunea scoasă de cele câteva spire astfel ca puterea rezultată să nu depăşească puterea suportată de primar. Pentru ca bucla să poată avea şi tensiune se recurge la o rezolvare genială : anume se polarizează bucla prin aducerea tensiunii de la reţea prin contact direct pe buclă… Cel puţin aşa reiese din brevete…

Se folosesc două grupe principale de transformatoare pe una bucla în scurt circuit fiind polarizată cu faza reţelei iar pe cea de-a doua fiind polarizată cu nulul… şi … logica ar spune că un consumator inserat între acestea ar trebui să se folosească de tensiunea din reţea dar de intensitate din curentul de scurt circuit al buclelor… tot acestui curent datorându-se şi izolarea reţelei faţă de consumator. Se specifică de asemenea că buclele sunt legate la pământ dar… ciudat lucru ! printr-o legătură inductivă, asta în condiţiile în care brevetul explică că această împământare ar culege electroni din sol, electroni ce se adaugă celor care circulă în circuitul închis al buclei în scurt circuit…

Numai că… aici deja apare lucrul care nu se leagă… de vreme ce împământarea nu face contact fizic direct, electric cu bucla, nu are cum să colecteze electroni, căci s-ar presupune că aceştia ar trece prin cele două straturi de izolaţie ale cablurilor şi prin aerul dintre ele… Deci aici este lucrul neclar în brevet… ca urmare concluzia mea este cumva că cei doi brazilieni au o perspectivă diferită asupra electricităţii decât cea a ştiinţei oficiale, poate una asemănătoare perspectivei mele …În rest…

Felul cum arată colectoarele construite de cei doi, faptul că au fost prezentate întregii prese braziliene, faptul că au început să producă şi să comercializeze colectoarele pe plan local şi de asemenea faptul că au intrat în conflict cu distribuitorul local de electricitate, m-au făcut să cred că nu e vorba de o farsă… În plus din câte ştiu eu oficiile de brevete, de oriunde ar fi ele, nu se ocupă de farse… Şi iar în plus, faptul că au preferat să toarne peste structura constructivă a colectoarelor lor răşină epoxidică colorată pentru a preîntâmpina replicarea dispozitivelor, m-a convins că ce este în interior nu e prea complicat, şi probabil nu depăşeşte cu mult conţinutul brevetelor… adică ar fi extrem de uşor de duplicat de către oricine. Şi din nou un plus ar mai fi faptul că greutatea declarată a celui mai mic dintre colectoarele lor este de doar 1,5 kg în condiţiile în care conform brevetului construcţia sa cu patru sau opt transformatoare care să totalizeze puterea de intrare respectivă, (21 W) se încadrează exact în această greutate, m-a convins o dată în plus că nu e vorba de o diferenţă majoră între ce spune brevetul şi ce este în realitate în cutiile lor ca de tablou electric… (colectoarele lor arată ca nişte cutii de tablou electric obişnuit)…

Faptul că acest dispozitiv poate fi realizat cu transformatoare din comerţ, faptul că nu conţine alte componente complicate şi faptul că autoalimentarea sa se poate realiza uşor folosindu-se acumulatori plumb acid, invertoare şi încărcătoare de baterii sau chiar surse neîntreruptibile tip UPS de calculator, face ca potenţialul acestui dispozitiv să fie mare…

Iar dacă luăm în calcul că raportul dintre energia consumată pentru funcţionare şi cea livrată după colectare (COP) este cel puţin 100 mergând până la aproape 600 (571 pentru modelul cel mai mic !) face din el a avea un potenţial imens de penetrare în mase…

Ca urmare m-am apucat serios de studiat brevetele şi pentru o cât mai uşoară şi completă

înţelegere a lor le-am tradus folosindu-mă atât de varianta originală a lor în limba portugheză cât şi de două variante traduse în engleză…

Acestea nu sunt singurele brevete, cei doi mai au în afara acestor trei brevete încă cinci, din care două în regim internaţional, şi restul naţional… toate privind aceleaşi generatoare electrice funcţionând pe exact acelaşi principiu.

Cei doi inventatori la prezentarea colectorului către presă din data de 11 iulie 2013

Convingerea mea e că nu avem de-a face cu nişte escroci ci cu nişte inventatori de bună credinţă, care însă nu au spus chiar absolut totul în brevet, pentru a putea să-şi protejeze într-o oarecare măsură interesele… de asemenea mai cred că în momentul în care aceste brevete vor fi bine înţelese şi puse-n practică, atunci drumul spre răspândirea generală masivă şi globală a acestui dispozitiv este asigurat… 10.03.2014 CCD

Iată brevetele :

Traducere pentru uz personal făcută de Cârnaru Cătălin Dan (4.03.2014):

Brevetul numărul WO2013104041A1//BR2013/000014

Publicat la data de **18 iunie 2013**, depus la **11 ianuarie 2013**, limba de depozit şi de publicare **portugheză,** inventatori **BARBOSA Nilson şi DE MORAES LEAL Cleriston** din **Imperatriz BR**. (adresa completă în brevetul original)

Echipament electromagnetic colector de electroni din spaţiul liber pentru generarea energiei electrice

Rezumat

Invenţia se referă la un dispozitiv format din cel puţin trei perechi (A,B,C, D) formate din cel puţin un dispozitiv pentru generarea câmpului electromagnetic (3) şi (4), alimentate de o sursă electrică (fără miez, sau cu cel puţin un miez) miezurile sau orice extensie a acestora – preferabil a fi formate prin bobinarea lor de către cel puţin un conductor formând un circuit închis prin el însuşi polarizat şi energizat (5) aşezate peste dispozitivul generator electromagnetic (3) şi (4) fiind legat împreună prin polii opuşi, acestea încurajând interacţiunea câmpurilor electromagnetice care

sunt preferabil a fi localizate între două semisfere metalice goale (1), astfel ca să se concentreze şi să se amplifice aceste câmpuri electromagnetice, ***această interconexiune ducând la un nou efect tehnic, declanşarea unui curent electric care circulă, cu sau fără tensiune, în elementele conductoare care formează circuite închise prin ele însele (5)***, - puncte de conexiune cu consumatorii externi chiar dacă nu există consumatori conectaţi al ele.

Câmp Tehnic

Prezenta invenţie se referă la un echipament electromagnetic pentru generarea de energie electrică şi alternativ, pentru generarea energiei termice.

Mai concret un dispozitiv capabil să producă energie electrică şi termică din abundenţă cu ajutorul unui consum infim de energie electrică.

Descrierea principiului tehnic

Conform legii lui Lenz orice curent indus are direcţia astfel încât câmpul magnetic generat se va opune câmpului magnetic inductor. Matematic legea lui Lens se exprimă prin semnul matematic minus (-) astfel că apare în Lega lui Faraday astfel: magnitudinea forţei electromotoare induse (E) într-o spiră conductoare este egală rata schimbării fluxului magnetic (F) în timp:

Ecuaţia 1:

$$\varepsilon = -\frac{d\Phi_B}{dt}$$

Ca un exemplu al aplicării legii lui Faraday putem calcula forţa electromotoare apărută într-o spiră rectangulară care se mişcă cu viteză constantă intrând sau ieşind dintr-o zonă influenţată de un câmp magnetic constant. Fluxul câmpului magnetic prin spaţiul străbătut de spiră e dat de formula:

Ecuaţia 2:

$$\phi = xLB$$

Iar variaţia sa în timp e :

Ecuaţia 3:

$$\frac{\Delta\phi}{\Delta t} = \left(\frac{\Delta x}{\Delta t}\right)LB = vLB$$

Astfel :

Ecuaţia 4:

$$\varepsilon = vLB$$

Şi dacă spira are rezistenţă (R) atunci curentul indus este :

Ecuaţia 5 :

$$i = \frac{\varepsilon}{R} = \frac{vLB}{R}$$

Un conductor parcurs de un curent electric variabil într-un câmp magnetic constant va fi împins de o forţă dată de :

$$F = IL \times B$$

Ecuaţia 6:

Astfel efectul indus de curent în spiră devine forţa F. F= **e**F**M**. acestea două se anulează mutual iar a treia este anulată de forţa exterioară Fext necesară menţinerii spirei la o viteză constantă.

Aşa cum forţa F se opune forţei exterioare Fext curentul (i) indus în spiră de variaţia fluxului magnetic este indicat în figura 1. Acest fapt este un exemplu particular al legii lui Lenz.

Considerând activitatea experimentală discutată la lege lui Faraday, când un magnet se apropie de o spiră, curentul indus în spiră arată ca-n imaginea 2.

Acesta generează un câmp magnetic a cărui pol nord este opus polului nord al magnetului. Aceşti doi poli se vor respinge reciproc astfel că curentul indus se opune mişcării de apropiere a mangetului.

Când magnetul este retras din bucla spirei, curentul indus în spiră are direcţie contrară aşa cum se arată în figura 2. Asta generează un câmp magnetic al cărui sud se află în faţa polului nord al magnetului. Cei doi poli se atrag reciproc, astfel că curentul indus acţionează opunându-se retragerii din spiră a magnetului. Acest comportament în generatoarele de curent este cunoscut ca frânare electromagnetică a motoarelor şi este un fenomen indezirabil care duce la creşterea rezistenţei şi a pierderilor energetice.

Când două bobine sunt plasate una în faţa celeilalte, nu există putere în nici una din ele. Când întrerupătorul uneia este închis alimentând-o, curentul corespondent în ea crescând, generează un curent indus în a doua bobină. Când închizi întrerupătorul curentul corespondent al bobinei merge de la zero la o valoare maximă anumită, unde apoi rămâne constant.

Astfel când curentul se schimbă câmpul magnetic generat de el, polul său nord aflat în faţa celei de-a doua bobine, se schimbă de asemenea şi ca urmare şi câmpul magnetic al celei de-a doua bobine. Apoi curentul indus în bobina a doua a cărui sens e astfel că câmpul său magnetic generat are tendinţa de a-şi diminua fluxul menţionat astfel încât polul său nord se va confrunta cu polul nord al primei bobine.

Când întrerupătorul de alimentare e deschis, curentul din prima bobină va ajunge de la maxima sa valoare la zero cu scăderea corespunzătoare a câmpului magnetic. Fluxul magnetic din a doua bobină va descreşte de asemenea, astfel că curentul indus acum va avea direcţie opusă.

Astfel aceasta este realizarea principiului conservării energiei exprimată prin legea lui Lenz, în care, orice curent indus, are ca efect opoziţia faţă de cauza care l-a produs. *(eu curentul cel indus / totdeauna m-am opus / cauzei ce m-a produs ! – de fapt vorbim de proprietatea materialelor metalice de a forma în structura lor un câmp magnetic de polaritate opusă câmpului magnetic de influenţă din exterior – nota CCD)*

În conformitate cu asta, curentul indus acţionează pentru a favoriza schimbarea fluxului magnetic care va produce câmpul magnetic al bobinei astfel ca polul sud al bobinei să fie contrar celui nord al magnetului ce se apropie, ducând la atracţia puternică a acestuia spre bobină.

Dacă magnetul este atunci eliberat, va suferi o accelerare către bobină, crescând intensitatea curentului indus în aceasta, care va avea urmare o creştere proporţională a câmpului. Acest câmp, la rândul său atrage magnetul cu forţă crescută, şi tot aşa, cu o continuă creştere a energiei cinetice a magnetului.

Dacă s-ar proiecta un sistem energetic magnet – bobină la aceiaşi rată la care energia cinetică a magnetului creşte, acesta ar fi un sistem care ar furniza energie fără sfârşit. Astfel ar fi un motor perpetuu care ar trebui să violeze principiul conservării energiei.

De aici putem concluziona că aceste generatoare de curent ar fi caracterizate de mari pierderi de energie în generarea electricităţii.

Obiectul invenţiei

Prezenta invenţie caută să contribuie la generarea sustenabilă a energiei, propunând un dispozitiv electromagnetic capabil să producă electricitate abundentă printr-un consum energetic neglijabil.

Scopul sus pomenit şi alte obiective sunt obţinute de prezenta invenţie printr-un dispozitiv constituit din cel puţin trei grupe a câte cel puţin un dispozitiv generator de câmp electromagnetic –

fără nucleu, sau măcar un miez – alimentate de sursa de putere alimentând nucleele sau orice extensii ale lor, preferabil bobinele sale sau seturile sale de bobine, înconjurate de cel puţin un element conductor în buclă închisă prin el însuşi, circuit de tensiune polarizată şi seturile sale de câmpuri electromagnetice generate de ele, aranjate cu polii în conflict pentru a promova interacţiunea câmpurilor electromagnetice şi preferabil a fi situate între două semi-sfere metalice goale, în scopul concentrării şi întăririi câmpurilor lor electromagnetice, ***care vor cauza interacţiuni având ca rezultat un nou efect tehnic caracterizat prin apariţia unui curent electric care va rămâne în circulaţie cu sau fără tensiune, în elementele conductoare care formează circuite închise prin ele însele, puncte de conexiune cu consumatorii externi chiar dacă nu există consumatori conectaţi al ele.***

Dispozitivul, obiect al prezentei invenţii operează astfel : Perechile de dispozitive electromagnetice generatoare de câmp electromagnetic sunt alimentate de la o sursă de energie, iar câmpul electromagnetic produs de ele induce un curent electric în conductorul în buclă închisă (scurt circuit) şi creează o interacţiune între polii lor magnetici ducând la atracţie şi repulsie electromagnetică şi furnizarea neîntreruptă de electroni în elementul conductor aflat în scurt circuit. Electronii atraşi sunt adăugaţi curgerii curentului din elementul conductor în scurtcircuit, unde electricitatea e disponibilă pentru alimentarea consumatorilor externi de mare putere, cu toate că dispozitivul care face obiectul acestei invenţii este alimentat cu foarte puţină energie.

Avantajos : astfel dispozitivul care face obiectul invenţiei formează o capcană pentru electronii liberi din spaţiu, pentru a genera electricitate.

Conexiunile dintre elementele captatoare ale obiectului invenţiei de faţă, ***creează ca nou efect tehnic, apariţia unui curent electric care-şi păstrează circuitul fie cu fie fără tensiune în elementul conductor în scurtcircuit, chiar fără ca consumatorii externi să fie conectaţi la el***, în timp ce colectorul e conectat.

Echipamentul electromagnetic prezent, pentru a genera electricitate sau energie termică demonstrează accesul al o nouă sursă de energie prin intermediul câmpului magnetic.

Colectorul propus poate fi de asemenea utilizat pentru generarea energiei termice depinzând de forma circuitului utilizat din care rezultă curentul electric apărut în acest echipament electromagnetic.

Acest câmp generează curgerea unui curent electric, indus de bobinele electromagnetice şi care apare în spire şi interacţiunile dintre câmpurile electromagnetice generate de dispozitivele cu inductori, electromagneţi sau magneţi. Acest lanţ operează pentru favorizarea schimbării fluxului magnetic produs de câmpul magnetic în colectorul de electroni. Asta creează un pol nord şi unul sud furnizând o rezervă continuă de curent electric fără rezistenţa dintre câmpurile electromagnetice ale dispozitivelor generatoare. Astfel curentul electric e indus cu sau fără tensiune între conexiunile dintre spirele (secundarele) în scurt circuit din componenţa dispozitivelor electromagnetice, în funcţie de metoda de conectare aleasă în colectorul de electroni.

Colectorul electronilor din spaţiu poate genera curent alternativ (AC) sau curent continuu (DC). *(de fapt curent pulsatoriu, care-i doar o formă particulară de curent continuu; curentul continuu curat în general nu poate fi furnizat de dispozitivele electromagnetice de tip static deoarece nu creează variaţie în timp a câmpului electromagnetic – există totuşi o configuraţie de redresor electromagnetic pusă la punct de Nikola Tesla – notă CCD)* Raportul dintre consumul energetic al dispozitivului generator de câmp electromagnetic al colectorului şi cantitatea de energie generată este de 1x100 adică energia generată este de o sută de ori mai multă decât cea consumată, atunci când are cel puţin o spiră în scurt / bobină secundară între bobine şi inductori sau electromagneţi. Această relaţie totuşi, nu e limitată, la raportul e 100 ea depinzând de forma şi scopul utilizării colectorului de electroni.

Un alt avantaj al colectorului de electroni din spaţiul liber, al prezentei invenţie este acela că

cu o izolaţie termică a componentelor circuitului electric e posibil a se produce o cantitate medie de energie termică de joasă sau înaltă temperatură din mişcarea electronilor din spire/ bobine sau electromagneţi.

Temperatura generată este direct dependentă de numărul de spire din înfăşurări.

Energia termică furnizată, preluată de un schimbător de căldură poate fi folosită pentru încălzirea sau evaporarea apei utilizată în alte tipuri de generatoare energetice, înlocuind utilizarea cărbunelui sau a gazului natural, spre exemplu.

Un alt avantaj al colectorului de electroni propus în prezentul brevet, este acela că colectorul poate transporta electronii din punctul „A" în punctul „B" fără cădere de tensiune în spira conductoare – dacă aceasta e polarizată – indiferent de distanţa dintre puncte, depinzând de cantitatea de putere şi de intensitatea câmpului electromagnetic generate de dispozitiv. E de asemenea posibil a se transporta electronii când spirele în scurt, ale dispozitivului electromagnetic nu sunt polarizate. Astfel curentul electric e transportat fără utilizarea tensiunii, doar prin câmpul magnetic format între bobine. Această metodologie poate fi folosită în variate câmpuri de activitate.

Abordând o manieră constructivă simplă, colectorul de electroni este simplu, compact, ieftin în exploatare şi generare de energie, şi poate fi utilizat cu orice tip de maşină, echipament sau obiect, de orice fel, în oricare segmente, sectoare sau arii de activitate unde electricitatea este necesară pentru operare. colectorul de electroni poate avea o singură fază, două sau trei faze, şi poate fi utilizat în orice segment al generării electricităţii, fie joasă, medie sau înaltă tensiune, oriunde.

Prezenta invenţie va fi descrisă în continuare cu ajutorul desenelor, dar ea nu e limitată absolut la această configuraţie, în care se pot vedea mai multe detalii şi avantaje ale invenţiei prezente, cu un exemplu de implementare cu ajutorul a patru seturi de bobine/inductoare/electromagneţi.

Descriere sumară a desenelorFigurile arată:

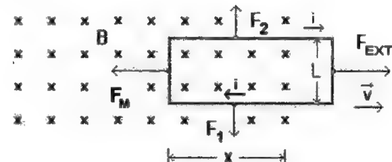

Figura 1 – reprezentarea legii lui Faraday.

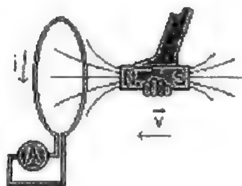

Figura 2 – Reprezentarea legii lui Faraday când magnetul se apropie de bobină.

Figura 3 – O vedere de sus a semi-sferelor metalice.

Figura 4 – O vedere de jos a semi-sferelor cu bobine.

Figura 5 – O vedere laterală a colectorului de electroni din spaţiu.

Figura 6 – O vedere de jos a colectorului cu bobine şi electromagneţi.

Figura 7 – O vedere de sus a colectorului cu bobine şi electromagneţi.

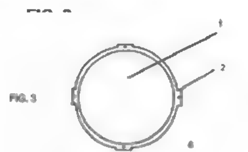

Figura 8 – O vedere din perspectivă a unei spire / bucle conductoare cu electromagnetul sau inductorul.

Figura 9 – O reprezentare a schiţei electrice a dispozitivului arătând efectul câmpului electromagnetic.

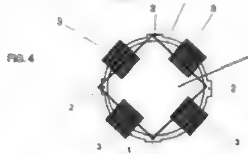

Figura 10 – O reprezentare a schiţei circuitului electric a conexiunilor bobinelor inductoare din seturi (A, B, C, şi D).

Figura 11 – O reprezentare a schiţei ai repartiţiei polilor nord şi sud a seturilor de bobine (A, B, C, şi D).

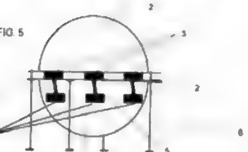

Figura 12 – O reprezentare a electronilor atraşi sau respinşi de dispozitiv.

Descrierea detaliată a desenelor

Figura 3 arată o vedere de sus a două semi-sfere metalice goale, care

este unul din colectorii electronilor din spaţiul liber prezentat în acest brevet. Această jumătate de sferă 1 e fabricată de preferinţă dar nu neapărat din aluminiu, având cleme de blocare 2. **Figura 4** arată partea de jos a unei semi-sferei metalice 1. Se observă că are patru dispozitive generatoare de câmp electromagnetic, în acest caz patru bobine/inductoare 3 aşezate de jur împrejurul semi-sferei şi fixate în brăţara 6 fiind fixat de semi-sferă prin clemele de blocare 2.

O vedere laterală a colectorului este prezentată **în figura 5**. Putem observa cele două semi-sfere metalice 1 formând o sferă imperfectă şi trei bobine 4 fixate în cleme de fixare 2 şi interconectate prin conductoare 5, formând o buclă în scurt circuit totul fixat pe suportul 6, care susţin componentele şi structura întregului colector.

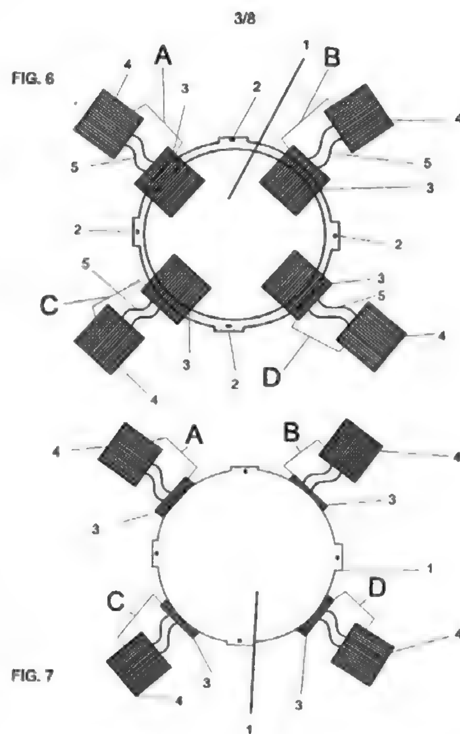
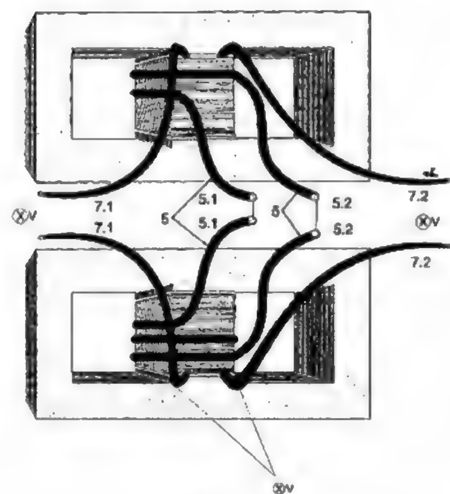

Figura 6 şi 7 arată vederi de sus şi de jos ale semi-sferelor metalice 1, care au montate patru bobine 3, fixate pe suportul 6, (nu e arătat) care e fixat pe prima semi-sferă prin cleme de fixare 2. Se mai pot observa încă în figura 6 inductoarele sau electromagneţii 4, conectaţi cu bobinele 3, prin conductorii 5. Fiecare bobină 3 formează o pereche cu inductorul ei respectiv 4. În figura 6 şi 7 se observă patru astfel de perechi A, B, C, şi D.

Bobinele 3 conectate prin conductorul 5 au fiecare cel puţin o spiră pentru obţinerea de energie electrică vor avea două spire iar dacă se doreşte obţinerea de energie termică atunci vor trebui să aibă patru spire. Bobinele 3 pot avea diferite forme. Numărul de spire din bobinele 3 sunt direct dependente de cantitatea de generat, iar conectorul dintre el 5 poate fi de asemenea unul singur sau mia multe conductoare, secţiunea sa fiind aleasă în funcţie de cantitatea de curent care se doreşte a fi generată.

În grupurile (perechile) A, B, C, şi D, legăturile realizate cu conductorul 5 au cel puţin o spiră în jurul bobinelor 3. Această înfăşurare e conectată cu electromagnetul 4 corespunzător din fiecare set A, B, C şi D aşa cum se vede în figurile 6 şi 7. E de notat că aceşti inductori sau electromagneţi 4 pot fi orie tip de inductor sau se pot utiliza orice alt tip de bobine.

Figura 8 arată interconexiunile 5, care fac legăturile între bobinele 3 şi electromagneţii 4, dintre dispo-zitivele electromagnetice pentru fiecare din cele patru seturi A, B, C sau D. Aşa cum se vede în figurile 6 şi 7 conectorul de legătură 5 face conexiune între bobinele 3 şi 4. Asta înseamnă că capetele firului marcate 5.1 sunt toate conectat împreună iar cele marcate 5.2 la fel sunt conectate împreună. Făcând astfel se stabileşte interconexiunea 5 arătată în desen. Firele de alimentare marcate 7.1 sunt conectate împreună la fel cum cele marcate 7.2 sunt legate împreună. Cele marcate 7.1 vor fi conectate la faza sursei exterioare de alimentare iar cele marcate 7.2 la nul.

În colectorul de electroni liberi propus în prezenta invenţie, bobina 3 poate fi orice fel de bobină monofazată, bifazată ori trifazată. Mai mult, bobina 3 poate fi alimentată la orice valoare a tensiunii (V).

Bobina primară 3 poate fi alimentată de la orice sursă de putere electromagnetică la fel de bine

cum şi de la reţeaua de electricitate. Şi colectorul de electroni poate fi construit într-un montaj destinat fie curentului alternativ fie celui continuu *(pulsatoriu ! - CCD)*. Astfel dacă sursa de electricitate e curentul alternativ (CA) colectorul va furniza curent alternativ (CA). Dacă sursa de electricitate va fi curentul continuu (DC) atunci colectorul va furniza curent pulsatoriu.. colectorul poate fi monofazat, bifazat sau trifazat, de joasă, medie sau înaltă tensiune.

Figura 9 arată o schiţă a circuitului colectorului cu patru perechi A, B, C, şi D de bobine inductor 3 şi 4. Remarcaţi inducţia 9 din jurul nucleului bobinei 3 din seturile A, B, C, şi D. E arătat de asemenea efectul interacţiunii câmpului electromagnetic 11.

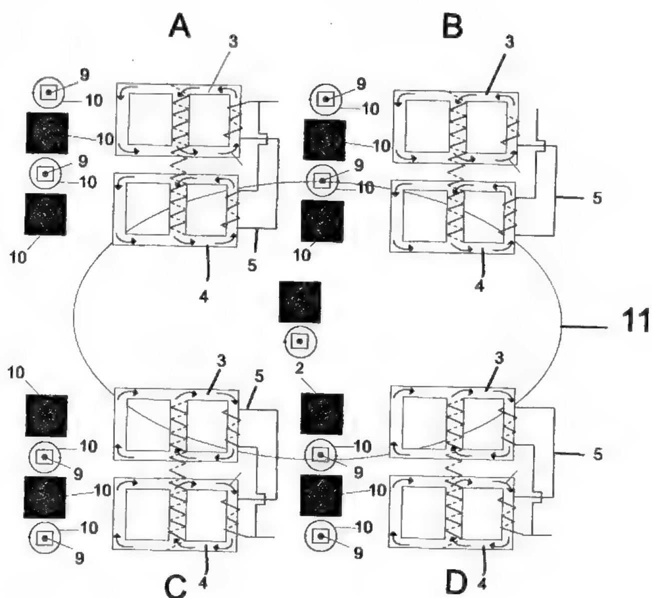

FIG. 9

Curgerea curentului electric 10, conductorul de legătură 5 atrăgând electronii spre câmpul electromagnetic al colectorului. Aceştia se alătură curentului din conductorul 5, care circulă între polii magnetici nord-dus respectiv sud-nord.

Ca un exemplu, bobina 3 e formată de un sistem monofazat de tip coloană dar poate fi folosită bobină de orice gen. colectorul de electroni propus de prezenta invenţie, poate fi construit cu un alt tip de dispozitiv generator de câmp electromagnetic, cum ar fi cel puţin o bobină electromagnetică sau magnet, sau inductor electromagnetic de orice formă, cu price combinaţie dintre ele, cu o cantitate nelimitată de stări captoare de electroni.

Captura electronilor se petrece prin câmpul electromagnetic care e format prin legarea bobinelor 3 cu electromagneţii sau inductorii 4, conductorul de legătură 5, între cele opt elemente.

Acest circuit închis produce o mişcare a electronilor din ansamblul de bobine 3, (A) (pentru simplificare ne vom referi la ea ca la bobina 3A) atraşi de protonii ansamblului bobinei 3D, şi vor fi respinşi de electronii câmpul electromagnetic al bobinei 3D Astfel electronii bobinei 3D sunt atraşi de protonii bobinei 3B şi respinşi de electronii câmpului bobinei 3B . Aceşti electroni ai bobinei 3B sunt atraşi de protonii bobinei 3C şi în acelaşi timp sunt respinşi electronii câmpului electromagnetic al bobinei 3C. În mod analog electronii bobinei 3C sunt atraşi de protonii bobinei 3A şi în acelaşi timp respinşi de cei ai câmpului ei electromagnetic. La fel electronii bobinei 3A sunt atraşi de protonii bobinei 3D şi respinşi de electronii câmpului ei electromagnetic, iar electronii bobinei 3D sunt atraşi de protonii bobinei 3B şi respinşi de cei ai câmpului ei electromagnetic. În acelaşi fel electronii bobinei 3B sunt atraşi de protonii bobinei 3C şi respinşi de electronii câmpului electromagnetic al bobinei 3C şi al fel electronii bobinei 3C sunt atraşi de protonii bobinei 3A şi respinşi de cei ai câmpului ei electromagnetic ciclul reluându-se în buclă continuă pentru toate cele patru bobine A, B, C şi D, atât timp cât ele sunt alimentate cu tensiune. Acest ciclu nesfârşit de atracţie şi respingere generează curentul electric din spirele conductorului 5.

În colector tensiunea este stabilă. Indiferent de cantitatea de curent generată – care poate fi foarte mare – tensiunea va fi identică în circuitul colectorului, pentru că curentul se deplasează prin intermediul atracţiei şi respingerii electronilor independent de tensiune.

Figura 10 e o reprezentare a schiţei conexiunilor circuitului electric dintre bobinele 3 şi inductoarele 4 în perechile A, B, C, şi D. Notăm faptul că seturile A, B, C, şi D sunt legate în circuit închis prin intermediul conectorului 3 şi respectiv electromagneţilor şi inductorilor 4. conductorii de alimentare ai bobinelor 3 7.1 şi 7.2 sunt interconectaţi. Când sunt alimentate bobinele 3 şi 4, faza trebuie conectată la conductorul 7.1 iar nulul la 7.2. Perechile A, b, C, şi D, după ce sunt alimentate, generează tensiune prin atracţia şi repulsia electronilor din legătura 5, pe care există cel puţin un punct de conexiune 8.1 prin care trebuie conectate împreună perechile A şi C şi cel puţin un punct de conexiune 8.2 prin care trebuie conectate împreună perechile B şi D.

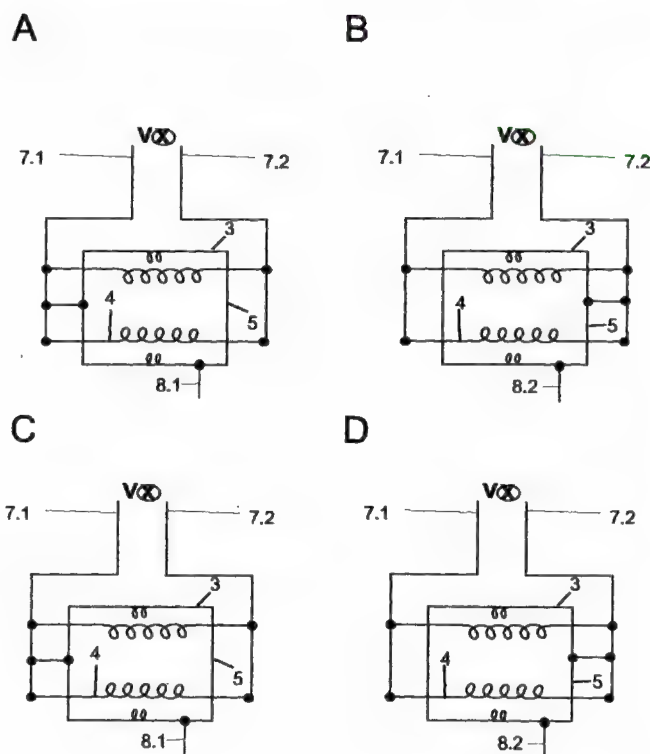

FIG. 10

Punctele de ieşire 8.1 şi 8.2 sunt respectiv nuluri şi faze pentru punctele de alimentare 7.1 şi 7.2.

În acest e realizat un colector monofazat din două perechi de seturi de bobine 3 şi inductori 4.

Ansamblul bobină 4 – electromagnet 3 poate fi înlocuit cu un set de bobine 3/bobină 3 fără nici un fel de pagubă adusă colectorului.

Perechile A, B, C şi D sunt aşezate între două semi-sfere metalice goale 1, realizate preferabil, dar nu strict limitativ din aluminiu. Semi-sfera 1 a cărei funcţie e să concentreze şi să amplifice câmpurile lor electromagnetice, simulând un nor de electroni, e fixată pe substrat prin suportul 6 şi are două cleme de montare 2 pe care se fixează bobinele 3.

Figura 11 arată o schiţă a configuraţiei electromagnetice a polilor nord şi sud dintre bobinele inductori 3 şi 4 în perechile A, B, C şi D în structura colectorului. Com-portarea electromagnetică descrisă pentru figura 9 e din nou demonstrată de aranjamentul seturilor de electromagneţi a căror poli nord şi sud se atrag sau se resping pe liniile de forţă pornind din punctele „A” la „D” prin linie punctată de la „A” la „B” de la „B” la „C” de la „C” la „D” şi tot aşa.

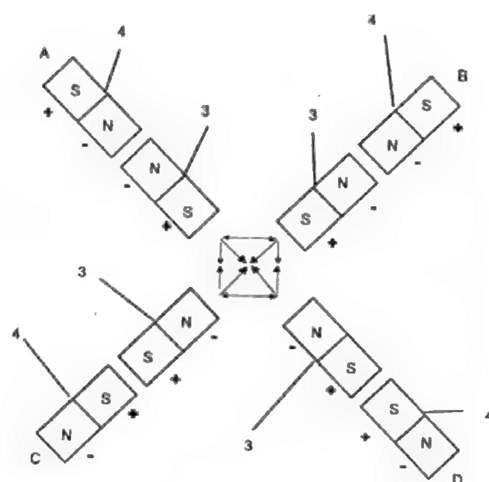

FIG. 11

Colectorul din spaţiul liber furnizează electroni astfel că curentul electric indus de câmpurile electromagnetice circulă în sensul reducerii fluxului magnetic. Astfel câmpul magnetic creează pol nord şi pol sud pe fiecare din seturile A, B, C şi D aşa cum se vede în figura 11.

Alimentând bobinele 4 ale colectorului cu tensiunea dorită, un câmp magnetic este generat în bobinele 3 şi între seturile A, B, C şi D se formează un flux de electroni. Această curgere formează curentul

electric care circulă în spirele cablului de legătură 5 aflate în circuit închis care constituie electronii captaţi din spaţiul înconjurător.

Câmpul electromagnetic al bobinei 3A circulă în direcţia nord – sud, câmpul electromagnetic al bobinei 3B circulă în direcţia nord – sud, câmpul electromagnetic al bobinei 3C circulă în direcţia sud spre nord, iar câmpul electromagnetic al bobinei 3D circulă pe direcţia sud spre nord, aşa cum arată figura 11.

Accentuăm faptul că seturile de perechi A, B, C şi D pot fi formate prin price combinaţie dintre bobine, magneţi şi electromagneţi.

Câmpul electromagnetic sud – nord induce curgerea curentului în bobina 3A Câmpul electromagnetic nord – sud induce curent în bobina 3B. Câmpul electromagnetic nord – sud induce curent în bobina 3C şi câmpul electromagnetic nord – sud induce curent în bobina 3D. Astfel câmpul electromagnetic indus în bobine simultan poate avea orice putere importantă monofazată, bifazată sau trifazată.

Figura 12 arată electronii fiind atraşi sau respinşi de către bobinele 3 sau 4.

Fiind respinşi sau atraşi, de inducţia electromagnetică mişcarea curentului electric este una fără rezistenţă. Colectorul produce unde electromagnetice care pot fi utilizate pentru diferite scopuri, inclusiv acela al transmisiei oricărui semnal major pentru orice frecvenţă şi scop.

Captura electronilor este susţinută de aceste unde electromagnetice. Putem găsi acelaşi efect fizic de absorbţie cu o combinaţie de alte tehnologii, inclusiv electro-mecanice, electromagnetice, electronice, sau prin combinaţii de magneţi, sau orice alt tip de echipament material.

Colectorul de electroni din spaţiul liber, din prezenta invenţie este de asemenea o sursă regenerabilă pentru producerea de curent electric, şi o nouă cale de obţinere a energiei prin efect de captură, generând curent electric, aşa cum se vede în figurile 9, 11 şi 12.

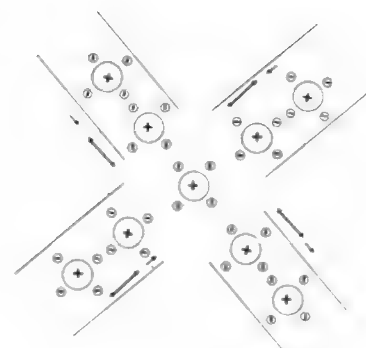

FIG. 12

Electronii se vor putea deplasa fără diferenţă de potenţial în conductorul aflat în circuit închis 5, acolo unde curentul este generat şi se manifestă cu sau fără tensiune. Acest circuit închis poate fi polarizat cu orice tensiune se doreşte.

Astfel prezenta invenţie oferă un nou concept pentru generarea energiei.

Cu toate că prezenta invenţie a fost descrisă cu referinţă la un aranjament preferat şi o aplicaţie practică specifică, ea se pretează unei varietăţi de tipuri, forme structuri, genuri, modificări şi schimbări, care pot fi realizate fără a se depăşi scopul invenţiei care este într-adevăr cea declarată în introducere.

Este de la sine înţeles că fiecare element descris anterior fie el unul, două sau mai multe îşi pot găsi utilitatea în alte tipuri de echipament şi efecte de tip diferit.

Brevetul numărul WO2013104042A1//BR2013/000015

Publicat la data de **18 iunie 2013**, depus la **11 ianuarie 2013**, limba de depozit şi de publicare **portugheză,** inventatori **BARBOSA Nilson şi DE MORAES LEAL Cleriston** din **Imperatriz BR**. (adresa completă în brevetul original)

Echipament electromagnetic colector de electroni din pământ pentru generarea energiei electrice

Rezumat

Invenţia se referă la un aparat care include cel puţin un dispozitiv pentru generarea unui câmp electromagnetic 1, alimentat de la o sursă de electricitate, o bobină care este înconjurată de cel puţin un element conductor formând un circuit închis prin el însuşi 4, care e conectat inductiv la cel puţin un element conductor 5 care e conectat la o priză de împământare, ***această conexiune cauzând, ca efect tehnic nou, apariţia unui curent electric care circulă prin conductorul care formează circuitul închis prin el însuşi***, pentru a alimenta consumatori externi.

Câmp tehnic

La fel ca la precedentul brevet.

Descrierea principiului tehnic

La fel ca la precedentul brevet.

Obiectul invenţiei

Obiectivul prezentei invenţii este să contribuie la generarea de energie sustenabilă, propunând o maşină electromagnetică capabilă să producă electricitate abundentă cu un extrem de scăzut consum de energie electrică la intrare.

Obiectivul descris anterior precum şi alte obiective sunt obţinute de prezenta invenţie printr-un echipament compus din cel puţin un dispozitiv generator de câmp electromagnetic (fără miez sau cu cel puţin un miez), alimentat dintr-o sursă de energie electrică (fără miez sau cu cel puţin un miez) având propriile bobine, ori seturi de bobine, înfăşurate cu cel puţin conductor comun tuturor într-un circuit închis prin el însuşi, şi fiind polarizat în tensiune, care e conectat prin cel puţin un element de interconectare ce e ***legat inductiv la o priză de împământare; această legătură creând un nou efect tehnic constând în apariţia în circuitul închis a unui curent electric care rămâne în circulaţie şi care poate fi apoi utilizat pentru alimentarea consumatorilor exteriori.***

Dispozitivul care reprezintă obiectul invenţiei prezente funcţionează în felul următor: dispozitivul generator de câmp electromagnetic, alimentat de la sursă, produce un câmp electromagnetic care induce un curent electric în circuitul închis, şi creează o interacţiune între polii magnetici ai echipamentului şi polii magnetici tereştri, atât prin atracţie cât şi prin repulsie electromagnetică. O cantitate nelimitată de electroni se va scurge din pământ cablul buclei în circuit închis care e conectată inductiv la priza de pământ. Electronii atraşi în acest fel se vor adăuga celor ai curentului deja existent în această buclă, furnizând astfel curentul disponibil alimentării consumatorilor exteriori de mar putere în ciuda faptului că echipamentul însuşi e alimentat cu o cantitate foarte mică de electricitate. Astfel echipamentul care este obiectul prezentei invenţii acţionează ca o capcană pentru electronii din pământ şi asta asigură apariţia curentului electric.

În mod avantajos prezentul echipament electromagnetic furnizează fie electricitate fie energie termică asigurând accesul la o nouă sursă energetică prin intermediul câmpului electromagnetic. Conexiunile dintre componentele colectorului de electroni al prezentei invenţii, ***creează un nou efect tehnic avantajos, constând în apariţia unui curent electric autoîntreţinut în conductorul aflat în buclă în circuit închis,*** fie că e polarizat fie nu cu tensiune, şi indiferent dacă există un consumator conectat la buclă – dovadă că colectorul de electroni e activ.

Colectorul propus poate fi utilizat, de asemenea, pentru generarea de energie termică în funcţie de forma în care dorim să utilizăm efectul curgerii curentului electric produs în echipamentul electromagnetic.

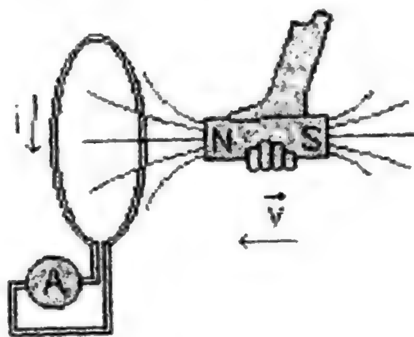
Pentru generarea energiei termice în cantitate proporţională cu puterea colectorului, datorită mişcării electronilor în circuitul închis, rezistenţa trebuie crescută prin creşterea numărului de spire ale circuitului închis în jurul miezurilor, şi în această situaţie bobinele dispozitivului generator de

câmp electromagnetic va fi apoi făcut prin izolarea circuitelor şi componentelor electrice cu materiale izolatoare termice care să ducă al obţinerea temperaturilor dorite. Energia termică generată de colector poate fi folosită în orice aplicaţie domestică sau industrială.

Această tehnologie poate fi de asemenea folosită în scopuri tehnice variate, în maşini electrice. Prin „maşini electrice" trebuie înţelese : maşini electrice statice, transformatoare, balasturi, maşini electrice rotative, maşini electrice sincron, maşini, maşini energetice duale, redresoare de curent sincrone în cascadă, maşini cu poli externi, maşini sincrone de curent alternativ sau continuu, echipamente electronice şi rezistenţe electrice. Colectorul poate furniza curent monofazat, bifazat, sau trifazat, la joasă, medie sau înaltă tensiune.

Colectarea electronilor prin inducţie, nu are nici un impact asupra mediului. De fapt utilizarea sa la extragerea energiei va utiliza doar o cantitate neglijabilă de energie comparativ cu curentul colectat. Raportul dintre curentul de intrare consumat şi cantitatea de electricitate generată de colector, va fi de cel puţin 1 la 100, astfel că pentru fiecare watt de energie consumată de colector acesta va furniza cel puţin 100 waţi de electricitate disponibilă pentru consumatorii externi. Această relaţie, totuşi, nu e limitativă ci ea depinde de dimensiunile, structura şi scopul colectorului, astfel că puterea generată poate fi mult mai mare de 100 de ori decât cea cu care e alimentat.

Un alt avantaj al colectorului de electroni tereştri propus în prezenta invenţie este aceea că colectorul poate transporta electronii din punctul „A"în punctul „B" fără cădere de tensiune în elementul conductor de circuit închis – dacă e reglat în tensiune – indiferent de distanţa dintre puncte, în funcţie de tăria şi cantitatea câmpului electromagnetic generat de dispozitiv. E de asemenea posibil transportul electronilor atunci când elementul conductor din circuitul închis nu e polarizat. Astfel curentul electric este transportat fără tensiune, doar prin câmpul magnetic format între dispozitivele generatoare de câmp electromagnetic.

Descriere sumară a desenelorPrezenta invenţie va fi acum descrisă cu ajutorul desenelor, dar conceptul nu e limitat la structura arătată de aceste desene, chiar dacă acestea ne arată şi alte detalii şi avantaje ale prezentei invenţii.

Figurile arată :Figura 1 – Ilustrează legea lui Faraday,

Figura 2 – O reprezentare a legii lui Fraday,

Figura 3 – O altă reprezentare a legii lui Fraday,

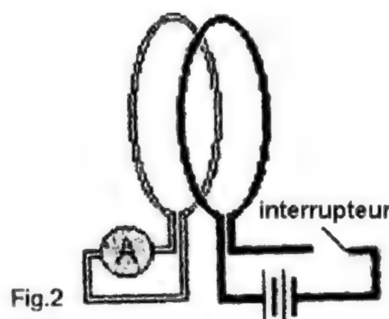

Figura 4 – O reprezentare de perspectivă a colectorului cu bobină monofazată,

Figura 5 – O vedere de perspectivă a colectorului cu două bobine,

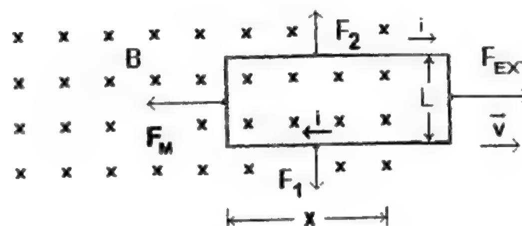

Figura 6 – O reprezentare a efectului fluxului electromagnetic în bobine în jurul miezurilor colectorului de electroni,

Figura 7 – O reprezentare a circuitului electric cu două bobine a perechii bobină / buclă conductor polarizat,

Figura 8 – O reprezentare a circuitului electric cu două bobine a perechii bobină / buclă conductor dar nepolarizat.

Descrierea detaliată a desenelor

Figura 4 arată unul din cele câteva tipuri de colector propuse de prezenta invenţie, unde colectorul este monofazat şi e constituit din cel puţin un dispozitiv generator de câmp electromagnetic cu cel puţin un set de bobine, în acest caz se întâmplă să fie un tip cu bobinele având miezul magnetic comun, dar se pot folosi orice alt tip şi formă. Totuşi colectorul propus de prezenta invenţie poate fi construit cu diferite tipuri de dispozitiv generator de câmp electromagnetic, cum ar fi un inductor electromagnetic sau electromagnet, de orice tip sau formă, sau orice combinaţie dintre ele şi în număr nelimitat pentru orice fază a colectorului.

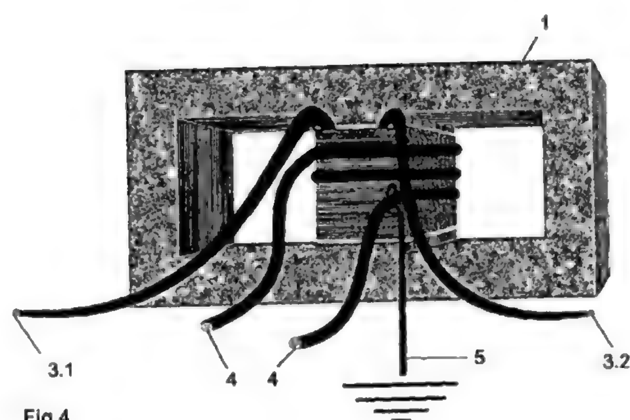

Fig.4

Când se bobinează aceste bobine, spre exemplu 4 – 4, fiecare bobină trebuie să aibă cel puţin o spiră completă, preferabil două spire dacă obiectivul este obţinerea electricităţii, şi patru spire dacă obiectivul este generarea energiei termice. Numărul spirelor din bobină în jurul miezului comun, este direct proporţional cu cantitatea de curent dorită.

Cel puţin un element conductor comun de conectare în acest caz cel marcat cu 5 care poate fi cupru sau orice alt material conductor, care poate fi izolat sau nu, va constitui legătura prin buclă a conductorului 4 la priza de pământ.

Conexiunea între conductorul 4 şi 5 este prin inducţie electromagnetică.

Înfăşurarea 4 este, de asemenea sursă de energie pentru consumatorii care vor fi alimentaţi cu electronii colectaţi.

De asemenea în figura 4, conductorii de alimentare 3.1 şi 3.2 (fază şi nul) sunt intrare pentru bobina de alimentare externă 1 (vezi imaginea 7 - CCD), care poate fi alimentată de la orice sursă externă de electricitate, printre care şi reţeaua locală de electricitate.

Colectorul de electroni poate fi configurat să furnizeze curent continuu (DC) sau curent alternativ (AC). Astfel dacă sursa de alimentare pentru bobina 1 este de curent alternativ – AC, atunci colectorul va furniza curent electric alternativ. Dacă sursa de alimentare este de curent continuu – DC, atunci colectorul va furniza curent continuu. *(încă odată subliniez că aici e vorba de curentul pulsatoriu nu de cel continuu pur, căci curentul continuu neavând oscilaţii în timp nu induce câmp electromagnetic variabil în miez – notă CCD)*

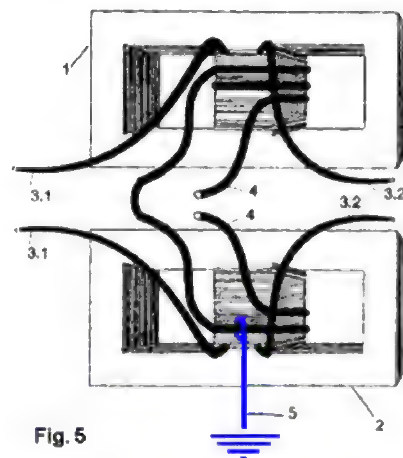

Fig. 5

Sursa electrică de alimentare pentru colectorul de electroni poate fi monofazată, bifazată, sau trifazată, de joasă,

medie sau înaltă tensiune.

Figura 5 ne arată un colector format din două bobine cu un singur miez monofazate 1 şi 2, totuşi acestea pot fi de orice tip şi formă. Deci colectorul de electroni propus de prezenta invenţie poate fi construit cu orice tip de dispozitiv generator de câmp electromagnetic, cu cel puţin un inductor electromagnetic, sau electromagnet care poate fi de orice tip şi formă, cu orice combinaţie dintre ele, şi în cantitate nelimitată pe fiecare fază a colectorului.

Bobinele din miezurile 1 şi 2 pot avea alte forme, dar ele trebuie să aibă fiecare cel puţin o spiră completă mai ales în bobina 4. Numărul de spire din această bobină este direct dependent de cantitatea de curent care trebuie generată. Această bobină de asemenea face conexiunea între dispozitivele electromagnetice 1 şi 2 formând o legătură între cele două miezuri ale lor.

Cel puţin un element conductor de conexiune, în acest caz 5 – are poate fi cupru sau orice alt material conductor, care poate fi sau nu izolat, va constitui legătura prin buclă a conductorului 4 la priza de pământ. Conexiunea dintre conductorii 4 şi 5 este realizată prin inducţie electromagnetică.

În colectoarele cu mai multe seturi de bobine 1 şi 2 capetele tuturor conductorilor de alimentare marcaţi 3.1, trebuie conectaţi împreună şi de asemenea toate capetele conductorilor 3.2 se vor lega împreună. Astfel toate bobinele 1 şi 2 vor fi alimentate simultan. Energia de alimentare pentru bobinele 1 şi 2 poate fi furnizată de orice sursă externă printre care şi reţeaua locală de electricitate.

În colectoarele care au numeroase bobine 1 şi 2 o singură bobină va conecta miezurile tuturor bobinelor 1 şi 2.

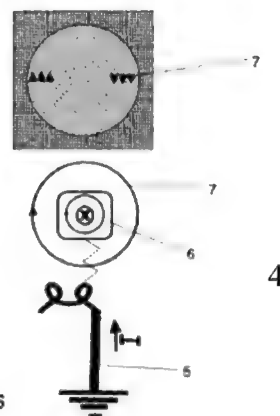

Fig. 6

Desenul reprezentat de **figura 6** ilustrează inducţia magnetică 6 în jurul miezului „X" al bobinei. Această inducţie determină apariţia curgerii curentului electric în conductorul bobinei de legătură 4/7 prin atracţia electronilor din pământ via conductorul de legătură 5, atraşi fiind de câmpul electromagnetic al colectorului, unde toţi aceşti electroni se alătură curentului generat prin inducţie în bobina de legătură în circuit închis 4, unde curentul circulă între polii magnetici nord şi sud.

Figura 7 ne arată cum trebuiesc realizate conexiunile într-o versiune a circuitului electric a colectorului de electroni propus în această invenţie. Schema de arată circuitul electric al unui colector de electroni a cărei bobine de legătură 4 este polarizată cu tensiune. Aceasta e o formă de construcţie pentru colectorul de electroni, care are două bobine 1 şi 2 sau numai una 1 în care conductorul 4 este comandat în tensiune care e aplicată bobinei de legătură 4 fiind preluată de la sursa de alimentare prin conductorii 3.1 respectiv 3.2 în funcţie de stare.

Pe această cale fiecare colector de electroni, folosind acest circuit, face că conductorul 4 care este polarizat cu aceiaşi tensiune cu care sunt alimentate bobinele 1 şi 2 poate fi utilizat ca sursă de alimentare pentru consumatorii externi şi poate de asemenea fi utilizată pentru generarea energiei termice. **Figura 8** arată conexiunile care trebuiesc făcute pentru un alt tip de circuit electric al colectorului de electroni propus de prezenta invenţie, care arată colector de electroni cu bobina 4 nepolarizată. E o formă de construcţie a colectorului de electroni în care bobina de legătură în buclă 4 care leagă bobinele 1 şi 2 nu este polarizată astfel că între conductorul 4 şi conductorii reţelei de alimentare 3.1 respectiv 3.2 nu există contact electric.

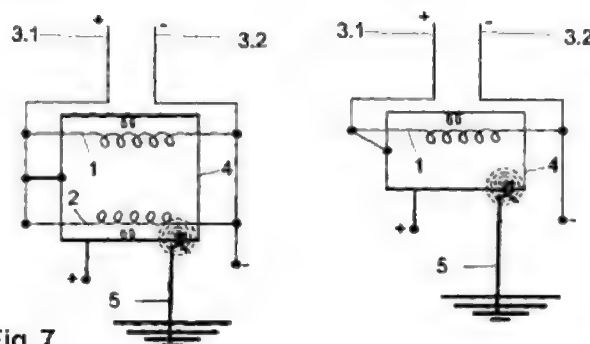

Fig. 7

Dacă se adoptă acest circuit al colectorului de electroni, în care nu există polarizare, atunci în bobina de legătură care uneşte bobinele 1 şi 2 curentul care circulă nu are tensiune, legătura făcându-se doar prin inducţie electromagnetică.

Poate fi de asemenea utilizată pentru generarea de energie termică.

Structura circuitului în circuitul deschis au închis al bobinelor 1 şi 2 şi întotdeauna în circuit închis a bobinei legătură 4 face posibilă generarea electricităţii prin inducţie şi colectarea de electroni prin electromagnetism în bobina de legătură 4 – în care curentul odată generat rămâne în mişcare, cu sau fără tensiune, atât timp cât bobinele 1 şi 2 sunt alimentate. Astfel prezenta invenţie oferă un nou concept pentru generarea electricităţii, atât timp cît se obţine din circulaţia unui curent electric fără consum şi indiferent dacă există sau nu consumatori conectaţi la colector.

Adiţional, pentru că curentul electric circulă indiferent de prezenţa sau absenţa tensiunii, poate fi utilizată ca stabilizator de curent, pentru reţelele de curent electric, indiferent dacă sunt monofazate, bifazate sau trifazate, cu joasă, medie sau înaltă tensiune.

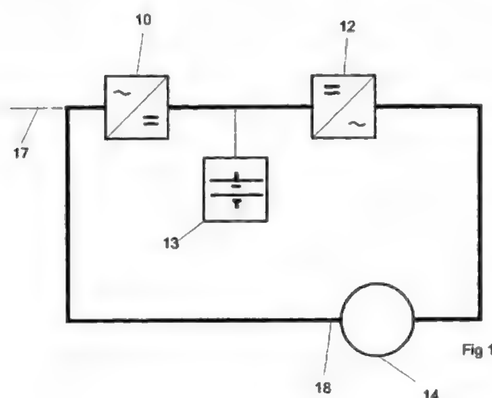
Brevetul numărul WO2013104043A1//BR2013/000016

Publicat la data de **18 iunie 2013**, depus la **11 ianuarie 2013**, limba de depozit şi de publicare **portugheză,** inventatori **BARBOSA Nilson şi DE MORAES LEAL Cleriston** din **Imperatriz BR**. (adresa completă în brevetul original)

Sistem autoalimentat de generare a energiei electrice

Rezumat

Prezenta invenţie se referă la un echipament de generare a energiei electrice a cărui circuit de bază e format dintr-un redresor (10), spre exemplu un convertor AC/DC conectat în serie cu un invertor (12), spre exemplu un convertor DC/AC, şi un banc de baterii (13) conectate în serie între redresor (10) şi invertor (12). Un element colector de electroni (14) care poate fi un colector de electroni din spaţiul liber sau un colector de electroni tereştri, este conectat în serie cu circuitul de bază format din redresor (10), invertor (11) şi ansamblul de baterii (13). Bancul de baterii (13) alimentează circuitul de bază fiind conectat în sistem. În consecinţă, invertorul (12) converteşte curentul continuu în curent alternativ, şi asigură energie elementului colector de electroni (14). După primirea curentului electric de la invertorul (12), elementul colector de electroni (14) începe să colecteze electronii formând curentul alternativ şi alimentează redresorul (10), care converteşte curentul alternativ în curent continuu cu care va reîncărca bateriile (13) care alimentează invertorul (12) care la rândul lui alimentează elementul colector de electroni, închizând circuitul şi asigurând astfel energie electrică pentru consumatorii externi.

Câmp Tehnic

Prezenta invenţie se referă la un dispozitiv pentru generarea electricităţii, în particular un echipament autoalimentat pentru generarea electricităţii.

Descrierea principiului tehnic

Sunt mult metode de generare a electricităţii folosind electromagnetismul, dar toate sunt dispozitive electromecanice care utilizează magneţi şi care au capacitate limitată de generare, şi un impact ecologic car ele face nepotrivite pentru proiecte la scară mare.

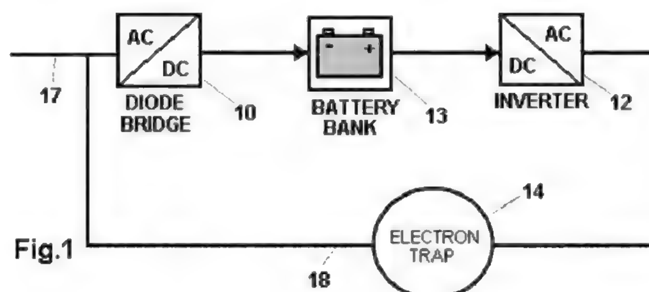
Obiectivele invenţiei

Ţinta acestei invenţii este generarea sustenabilă a electricităţii, folosind un generator care este capabil să producă mari cantităţi de electricitate, dintr-un extrem de scăzut curent de intrare, care iniţial este furnizat de un banc de baterii, dar ulterior este asigurat de la ieşirea generatorului care este de asemenea capabil să alimenteze consumatori externi.

Obiectivele anterioare, şi alte obiective, sunt obţinute de prezenta invenţie, prin folosirea unui circuit tipic neîntrerupt de energie (UPS) format dintr-un redresor AC/DC alimentând un banc de baterii care la rândul lor alimentează un invertor DC/AC, care e conectat la un dispozitiv colector de electroni din spaţiu, (cum e descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008378 din 13 ianuarie 2012 *(WO2013104041A1 // BR2013/000014 din 18 iunie 2013)*) sau alternativ un dispozitiv care extrage electroni din pământ (cum este descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008386 din 13 ianuarie 2012 *(WO2013104042A1 // BR2013/000015 din 18 iunie 2013)*) care transferă electronii colectaţi către redresorul AC/DC încărcând bancul de baterii prin asta închizând bucla *(auto-alimentării – CCD)* şi furnizând electricitate consumatorilor externi de putere.

Sistemul autoalimentat de generare a electricităţii din prezenta invenţie poate fi fix sau mobil. Este fix atunci când utilizează un colector de electroni din pământ printr-o priză de împământare, sau mobil când foloseşte colectarea electronilor din spaţiu.

Sistemul autoalimentat de generare a electricităţii din prezenta invenţie poate fi configurat în câteva moduri diferite, fiecare folosind acelaşi concept al de principiu dar cu aranjamente diferite ale componentelor. Diferite versiuni includ versiuni monofazate, bifazate sau trifazate, furnizând la ieşire orice putere sau tensiune.Descriere sumară a desenelor

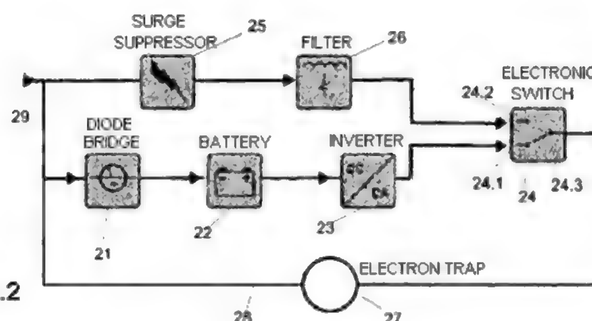
Invenţia de faţă va fi acum descrisă cu ajutorul desenelor, dar acest brevet nu e limitat la versiune a şi detaliile din aceste desene, care descriu daor detalii şi avantaje adiţionale ale invenţiei.

Desenele arată :

Figura 1 – arată sistemul de bază al circuitului autoalimentat al generatorului din prezenta invenţie, *(vezi deasupra)*

Figurile 2 – 6 arată cinci aranjamente constructive ale sistemului pentru autoalimentarea generatorului de electricitate din prezenta invenţie,

Descrierea detaliată a invenţiei

Există diferite căi de închidere a circuitului de autoalimentare în funcţie de configuraţia circuitului aleasă. Unele din aceste aranjamente sunt arătate în figurile 2 – 6 în care circuitul de bază continuă să oscileze, generând continuu şi instantaneu electricitate.

Aşa cum se vede în figura 1 sistemul autoalimentat pentru generarea electricităţii e format dint-un circuit de bază compus din redresor (convertor AC/DC) 10 care e conectat în serie cu un invertor, (DC/AC) 12. Un banc de

baterii 13 este conectat între redresorul 10 şi invertorul 12. ieşirea din invertorul (AC/DC) 12 este conectată la colectorul de electroni 14, care poate extrage electroni din spaţiu, (cum e descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008378 din 13 ianuarie 2012) sau alternativ un dispozitiv care extrage electroni din pământ (cum este descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008386 din 13 ianuarie 2012).

Când este conectat bancul de baterii 13, furnizează energie invertorului (DC/AC) 12, care converteşte curentul continuu în curent alternativ, şi asigură alimentarea colectorului de electroni 14. Ieşirea colectorului de electroni 14 este conectată prin conductorul 18 la redresorul (AC/DC) 10, care menţine materiile încărcate, alimentând astfel invertorul (DC/AC) 12. Adiţional energia e transferată echipamentului extern prin calul 17.Figura 2 ne arată un alt aranjament al sistemului acestui generator electric autoalimentat. Se compune dintr-un circuit neîntrerupt tipic (UPS) cu circuit de încărcare a bateriei (convertor AC/DC) 21, conectat la un dispozitiv de comandă (invertor DC/AC) 23, între care este un banc de baterii 22, ce formează un circuit de bază.

Adiţional dispozitivul are un colector de electroni 27 care colectează electroni liberi din spaţiu, (cum e descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008378 din 13 ianuarie 2012) sau alternativ un dispozitiv care extrage electroni din pământ (cum este descris în brevetul brazilian numărul BR1020120008386 din 13 ianuarie 2012). Comutatorul electronic pe două căi 24 conectează normal prin 24.1 la 24.3 colectorul de electroni 27 la invertorul 23. În paralel este un limitator de supratensiune 25 care comută conexiunea 24.3 de la 24.1 la 24.2.

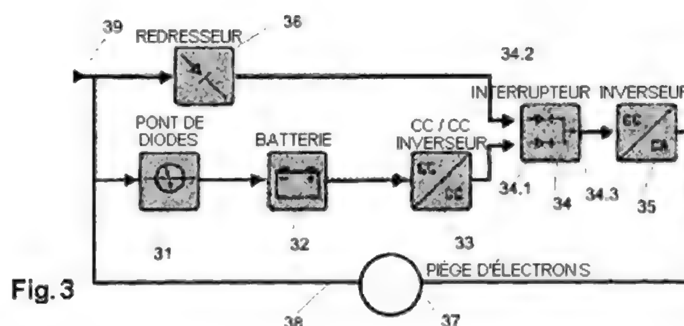

Fig. 3

Un aranjament alternativ pentru utilizare în situaţii de urgenţă, este utilizarea sistemului fără autoalimentare. Pentru acest scop sistemule compus din intrare de alimentare de la o sursă externă, direct la punctul de conectare 29, pentru a furniza energie limitatorului de supratensiune 25, care va furniza tensiune de alimentare direct punctului 28 pentru alimentarea consumatorilor externi. Când colectorul de electroni e oprit, comutatorul electronic 24 îşi inversează poziţia conectând punctul 24.1 la 24.3 şi punând din nou circuitul în funcţiune prin revenirea la modul de lucru autoalimentat. Imediat ce colectorul de electroni furnizează suficientă putere către senzorul de supratensiune 25, va fi acţionat comutatorul 24 spre filtrul 26, întrerupând iar faza de autoalimentare şi furnizând energie direct către punctul de ieşire 28, pentru alimentarea consumatorilor externi.

Figura 3 ne arată alt aranjament al sistemului autoalimentat de generare a energiei electrice, compus dintr-un dispozitiv care cuprinde un circuit clasic de alimentare neîntreruptă (UPS) constituit dintr-un încărcător pentru baterii (convertor AC/DC) 31, conectat la un dispozitiv conducător (invertor DC/AC) 35, şi ataşat la el un banc de baterii 32. Acest circuit de bază împreună cu alte dispozitive e conectat la un colector de electroni 37, pentru colectarea de din spaţiul înconjurător sau

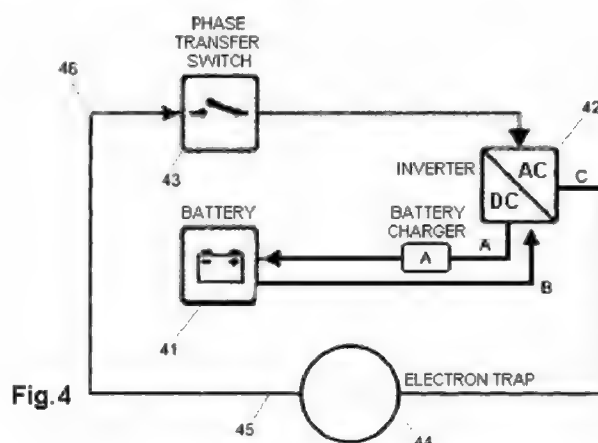

Fig. 4

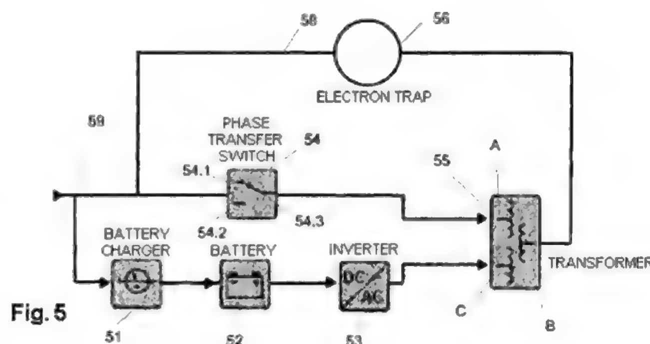
alternativ, din împământare.

Avem apoi un banc de baterii 32 conectat la un convertor DC/DC 33, care e conectat la un comutator de fază 34/34.1 care e conectat la punctul 34.3 spre invertorul 35, şi apoi colectorul de electroni 37.

Figura 4 ne artă un alt aranjament al sistemului autoalimentat de generare a electricităţii compus dintr-un circuit tipic de alimentare neîntreruptă (UPS) care constă dintr-un încărcător de baterii (convertor AC/DC) A conectat la un invertor (DC/AC) 42 şi ataşat prin el la un banc de baterii 41, şi acest circuit de bază, împreună cu alte dispozitive sunt conectate la un dispozitiv colector de electroni din spaţiu 44, sau nunul colector de electroni tereştri 44.

Încărcătorul de baterii A e constat la bancul de baterii 41, care e conectat în serie cu invertorul 42, în punctul B; iar în punctul C al invertorului 42 e conectat colectorul de electroni 44, care de asemenea e legat la acelaşi invertor şi prin intermediul conductorului 45 şi a întrerupătorului de fază 43. Întrerupătorul de fază 43, fiind în serie cu invertorul 42, care-i conectat cu încărcătorul de baterii A, va alimenta bancul de baterii 41.

O construcţie alternativă pentru utilizarea în situaţii de urgenţă în care sistemul încetează a mai fi autoalimentat, sistemul conţine şi o intrare de alimentare externă prin punctul de conexiune 46, care va furniza electricitate prin punctul 45, consumatorilor externi. Bancul de baterii 41, asigurând alimentarea invertorului 42, care transformă curentul continuu în curent alternativ, va alimentează astfel şi colectorul de electroni 44. Întrerupătorul de fază 42 se va închide atunci când bateriile vor avea nevoie de a fi încărcate.

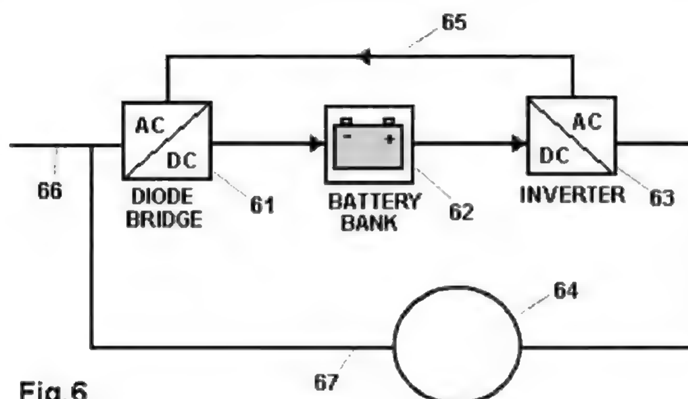
Colectorul de electroni 44 produce curent alternativ când e alimentat prin intermediul întrerupătorului de fază 43 de la re reţeaua de alimentare. Întrerupătorul 43 alimentează în acelaşi timp şi invertorul 42, care încarcă bateriile prin intermediul încărcătorului A, completând circuitul închis care asigură energie la ieşirea 45, alimentând atât intrarea de alimentare cât şi orice consumatori externi.

Figura 5 ne arată un alt aranjament al echipamentului autoalimentat de producere a energiei electrice compus dintr-un circuit care include un alimentator permanent tipic (UPS) format din încărcător de baterie (convertor AC/DC) 51, conectat la un invertor (DC/AC) 53, prin intermediul bancului de baterii 52. Acest circuit de bază, împreună cu alte dispozitive sunt toate conectate la un colector de electroni din spaţiu 56, (conform cu brevetul brazilian numărul BR1020120008378 din 13.01.2012) sau alternativ cu un colector de electroni din sol 56 (conform brevetului brazilian numărul BR1020120008386 din 13.01.2012).Acesta apoi, cuprinde un încărcător de baterii 51 care este conectat în serie cu bancul de baterii 52, care apoi e conectat în serie cu invertorul 53, conectat la rândul lui cu transformatorul 55, la punctul său C, care prin punctul B face legătura cu colectorul de electroni 56, conectat prin conectorul 58 la încărcătorul de baterii 51, şi de asemenea la punctul de ieşire 59, ce e legat cu întrerupătorul de fază 54 care prin contactele sale 54.1 şi 54.3 se leagă la transformatorul 55 în punctul A realizând astfel închiderea circuitului prin acesta cu punctul B. Întrerupătorul de fază este legat paralel atât cu încărcătorul de baterii 51, cât şi cu bateriile 52 şi cu invertorul 52, precum şi cu punctul C al transformatorului 55.

O construcţie alternativă pentru utilizare în situaţii de urgenţă, în care sistemul încetează să ai fie autoalimentat, acesta include un punct extern de alimentare 59, prin care întrerupătorul de fază 54 furnizează energie punctului de ieşire 58 alimentând consumatorii exteriori. Bancul de baterii 52

furnizează energie colectorului de electroni prin intermediul invertorului 53 şi transformatorului 55 ceea ce face ca prin încărcătorul bateriilor 51 să fie alimentat şi autoalimentarea să revină la normal.

Figura 6 arată un alt aranjament în care redresorul 61 este conectat la invertorul 63 şi la bancul de baterii 62 şi la colectorul de electroni din spaţiu 64, compus astfel din un convertor delta (AC/DC) 61, care-i conectat în serie cu bancul de baterii 62, care la rândul său e conectat la invertorul (DC/AC) 63, la care e conectat colectorul de electroni 64, a cărui ieşire se conectează la redresorul 61 a cărui parte de curent alternativ este conectat şi direct cu ieşirea invertorului peste bancul de baterii prin puntea 65. şi închizând astfel circuitul închis al autoalimentării.

O construcţie alternativă pentru folosire în situaţii de urgenţă, în care autoalimentarea încetează, sistemul este prevăzut cu o intrare de alimentare exterioară în punctul de interconexiune 66 în care se întâlnesc atât ieşirea colectorului de electroni 67, cât şi puntea de legătură dintre intrarea încărcătorului de baterii şi ieşirea invertorului, furnizând astfel energie consumatorilor externi.

Bancul de baterii 62 asigură energie invertorului 63, care converteşte curentul continuu în curent alternativ, alimentând colectorul de electroni 64. electroni capturaţi de acesta vor alimenta convertorul 61 prin conductorul de ieşire 67. Partea alternativă a convertorului trifazic 61, este alimentată prin puntea de legătură 65 de la invertorul 63.care punte e conectată în paralel cu convertorul 61, bancul de baterii 62 şi invertorul 63, realizând închiderea circuitului de autoalimentare şi furnizând energie ieşirii 67 care este punctul de ieşire de putere. Având exemplele descrise ale acestor aranjamente, trebuie înţeles că scopul prezentei invenţii trece peste alte posibile asemănătoare aranjamente care folosesc colectoare de electroni conectate la circuite tipice de bază pentru autoalimentare, cunoscute ca UPS, compuse în general dintr-un dispozitiv redresor (AC/DC) 10, conectat cu un invertor (DC/AC) 12 între care se află un dispozitiv de stocare a energiei (format de obicei dintr-un banc de baterii de acumulatori). *Traducere pt. uz personal de Cârnaru Cătălin Dan (9.03.2014)*

Comentarii – continuare

După lectura brevetelor, la prima vedere totul pare simplu aşa cum spuneam în prima parte a acestor comentarii : se ia tensiunea din reţea iar curentul din cel de scurt circuit al buclelor secundarelor legate-n buclă-nchisă.

Dar numai la prima vedere, căci trebuie să ţinem seama de câteva aspecte extrem de importante.

Comisiile ştiinţifice ale oficiilor de brevete şi invenţii cer în prezent, spre deosebire de acum o sută de ani, ca cererea de brevet să fie însoţită de un model funcţional al dispozitivului care face obiectul invenţiei. Ca urmare a acestui fapt inventatorii de azi, forţaţi de concurenţa acerbă şi de legislaţia şi atitudinea societăţii preferă să treacă în textul explicativ al brevetului minimul de informaţii necesare înţelegerii funcţionării dispozitivului respectiv. Atât timp cât comisia ştiinţifică are în faţă modelul funcţional, acordarea brevetului are loc prin validarea funcţionalităţii respectivului dispozitiv chiar dacă explicaţiile din text sunt minime sau uneori chiar trunchiate, căci modelul funcţional este edificator. Cei care au acces doar la brevet sunt în situaţia ingrată de a avea în faţă doar o jumătate din adevăr şi anume cel care spre deosebire de modelul funcţional are

deseori omisiuni care sunt datorate fie explicaţiilor minimaliste fie datorită intenţiei de protejare a drepturilor intelectuale.

Ca urmare … deşi la prima lectură a brevetelor s-ar spune că adevărul e cel al afirmaţiei mele de la început, realitatea nu e chiar aceasta. Astfel, prin polarizarea directă a buclei care leagă secundarele perechilor de transformatoare în scurt circuit, în bucla respectivă tensiunea nu creşte aşa cum ar fi de aşteptat la aceiaşi valoare ca cea a reţelei ci dor cu câteva zeci de volţi, ceea ce e insuficient. Astfel consumatorul va extrage din bucla respectivă puterea echivalentă acelei tensiuni, (să spunem 20 V x 50 A) restul fiind extras direct din reţea sau din sursa de alimentare prin firul de polarizare a buclei.

Ca urmare considerând că pot exista omisiuni în textul brevetului, pentru a înţelege cum funcţionează de fapt dispozitivul celor doi brazilieni se impune analiza lui amănunţită prin lămurirea a trei aspecte importante:

Primul aspect ar fi de ce nu creşte tensiunea în buclă până al valoarea celei a reţelei fapt ce ar permite ca consumatorul să nu mai extragă putere din reţea ?

Al doilea aspect ar fi, ce rol are de fapt împământarea în condiţiile în care, conform brevetului ea nu are contact electric direct cu bucla polarizată.

Şi al treilea aspect s-ar referi la numărul minim de perechi de transformatoare cu care funcţionează colectorul din brevet şi a rolului aranjamentului specific în cruce prezentat de imaginea 11 din brevetul …41.

Pentru lămurirea acestor aspecte analiza trebuie să se facă din dublă perspectivă deoarece faptul că împământarea nu face contact electric cu bucla duce la ideea că inventatorii au o perspectivă diferită asupra electricităţii decât cea impusă de ştiinţa oficială clasică. Ca urmare analiza trebuie să ia în calcul comportarea buclei aflate în scurt circuit, a polarizării acesteia în relaţie cu împământarea şi a configuraţiei perechilor de transformatoare, toate astea din dublă perspectivă a fizicii clasice dar şi a unei perspective diferite mai apropiată de realitatea a ceea ce este cu adevărat curentul electric. Deci :

Din **punctul de vedere al fizicii oficiale** care consideră curentul electric o deplasare masivă şi ordonată de electroni, funcţionarea acestui colector ar fi o imposibilitate şi iată de ce :…

Primul aspect – bucla aflată în regim de scurt circuit:

Cablul care face legătura este acelaşi cu cel ce constituie înfăşurarea secundară. Ca urmare avem de-a face cu un conductor unic foarte gros aflat în regim de scurt circuit prin legarea sa în buclă închisă. Fizica clasică spune că la scurt circuit rezistenţa scade spre zero iar intensitatea creşte proporţional cu asta,

Deci din această perspectivă rezistenţa în această buclă fiind apropiată de zero s-ar impune concluzia logică că prin polarizarea buclei unei grupe cu fază şi a celeilalte cu nul în felul acesta între ele apărând diferenţă de potenţial, consumatorul va extrage curentul necesar funcţionării sale din această buclă (deoarece rezistenţa în aceasta este zero) astfel că întregul curent de scurt circuit ar „fugi” spre consumator. În realitate însă, nu e aşa pentru că rezistivitatea mai mare a consumatorului decât a celor două bucle-n scurt face ca extragerea curentului din ele să pară imposibilă…

Pe de altă parte tot din perspectiva fizicii clasice, conductorul aflat în scurt circuit pe fiecare pereche de transformatoare poate fi considerat un accelerator de particule în care înfăşurările secundare joacă rol de electromagneţi acceleratori iar restul buclei, care se aflǎ între transformatoare făcând legătura între ele jucând rol de ciclotron. Deci atât timp cât primarul va fi alimentat creând în miezul secundarului un câmp electromagnetic în buclă se va manifesta un curent permanent accelerat (curentul de scurt circuit) a cărui intensitate urcă până la maximum suportat de conductor datorită rezistenţei care scade datorită accelerării în buclă a fluxului de electroni dar a cărui tensiune este cea indusă de electromagneţi adică de cele două secundare.

Ca urmare ar fi logic că energia ar putea fi extrasă din orice punct al buclei în scurt, fără nici o opreliște fie folosind o înfăşurare care să culeagă electromagnetic curentul fie printr-o priză directă, doar că există impedimentul faptului că tensiunea acestui curent accelerat este cea a secundarelor adică una redusă de sub un volt.

Tocmai aici constă imposibilitatea funcţionării acestui colector şi totodată falsitatea modelului electricităţii ca deplasare de electroni. În „bucla accelerator”, electronii nu sunt mai mulţi şi nici nu provin din exterior, singurul lucru care se întâmplă cu ei este faptul că datorită câmpului electromagnetic al celor două secundare ale transformatorului ei sunt acceleraţi până la o viteză maximă suportată de conductor fapt ce ar duce la încălzirea cestuia şi raportarea de către instrumentele de măsură a unui curent de scurtcircuit… din păcate extragerea din buclă a acestor electroni de către consumator ar duce la desfacerea legăturilor atomice a cristalelor elementare a conductorului… de aceea concluzia logică este că de fapt electronii extraşi de consumator provin de la reţea prin firul de polarizare. De aceea pentru explicarea funcţionării din perspectiva fizicii clasice s-a recurs la justificarea provenienţei lor din spaţiul înconjurător pentru brevetul 41 respectiv din pământ pentru brevetul 42…

Şi aici intervine **cel deal doilea aspect al problemei, rolul polarizării inductive a împământării**…

Numai că, conform aceleiaşi fizici clasice care consideră curentul electric o deplasare de electroni, electronii nu străbat decât materialele conductoare şi în anumite situaţii pe cele semiconductoare. Păi atunci apar două contradicţii.

În cazul brevetului 41 cele două semi-sfere metalice care conforma explicaţiilor brevetului au rolul de a „concentra şi a amplifica câmpurile electromagnetice”. Bun dar asta nu ar aduce în nici un caz electroni în plus în conductor ci doar ar contribui la accelerarea celor existenţi peste acceleraţia dată de electromagneţii celor două secundare, şi în nici un caz adăugarea de electroni în circuitul închis.

Acelaşi aspect este valabil şi în cazul celei de-al doilea brevet care în locul semi-sferelor apelează la împământare ca sursă de electroni suplimentari…

Numai că de vreme ce această legătură venită de la priza de pământ este una inductivă ci nu una fizică, de contact electric, cum trec electronii veniţi de la pământ prin cele două straturi de izolaţie ale cablului împmântării şi a celui al buclei pentru a ajunge să se alăture celor aflaţi în circuit închis în buclă ?...

Pe de altă parte brevetul apelează aici şi la o altă explicaţia anume cea referitoare la cel **de-al treilea aspect necesar a fi lămurit anume aranjamentul celor patru perechi de transformatoare**. Conform brevetului, electronii ar mai proveni, din atracţia şi respingerea lor ciclică de către câmpurile electromagnetice ale miezurilor, câmpuri care induc în bobine atracţii (deci adăugare de electroni) din mediul înconjurător… electroni atraşi de protonii circuitelor inductive şi în acelaşi timp respinşi de electronii câmpurilor electrice… De asemenea, această explicaţie nu stă în picioare datorită faptului că aceiaşi fizică clasică ne spune că electronii în mediul liber din atmosferă s-ar transforma în fotoni şi după o foarte scurtă perioadă ar dispărea dezintegrându-se… Cum oare se poate dezintegra o particulă materială fără să lase nimic în loc nu ne mai explică fizica clasică (bine există nişte explicaţii abracadabrante date de fizica cuantică, dar pe care nu insistăm aici căci eu nu consider că fizica cuantică are vreun suport real…) Deci iar avem o explicaţie pentru funcţionare care nu se mulează pe teoria curentului electric ca deplasare de electroni, dovedind fie falsitatea teoriei (implicit a modelului corpuscular al materiei) fie falsitatea brevetului…

Şi aici ajungem la cel de-al doilea aspect al problemei noastre cel al explicaţiei funcţionării din cu totul altă perspectivă.

<u>Perspectiva neconvenţională.</u> Înainte de a trece mai departe cu explicaţiile ar trebui să insist

pe un aspect. Teoria corpusculară a materiei este, din ce în ce mai des în ultimii 30 de ani, contrazisă de practica funcţionării reale a universului. Nimeni nu a văzut până acum un electron cu toate că microscoapele din ce în ce mai performante ar putea permite asta şi ca urmare … vorba aceea : „teoria ca teoria, dar practica ne omoară”… pentru anumite clarificări iată că în ultimii ani timid, dar mai bine aşa decât de loc, unii ştiinţifici pe ici pe acolo încep să recunoască că de fapt această teorie fiind doar un model teoretic este infirmată de realitate : http://www.scoalaedu.ro/news/715/88/Nu-exista-materie-Doar-energie-condensata (vezi anexa)

Se pune problema totuşi de ce nu se schimbă teoria şi definiţiile ?.... Din două motive majore. Unul şi cel care atârnă poate cel mai greu în balanţă este conservatorismul crâncen al mediului academic şi universitar. Când toţi ştiinţifici lumii şi-au construit cariere universitare solide pe o teorie falsă le e imposibil să recunoască din poziţiile în care au ajuns datorită acestei falsităţi că au minţit… sau măcar că s-au înşelat…

Al doilea motiv foarte important este faptul că deşi definiţia electricităţii contrazice comportarea reală a naturii, modelul matematic al comportării electricităţii (legea lui Ohm şi cele ale lui Kirkoff) fiind rezultate din experimentările de laborator ci nu doar modele teoretice, definesc matematic corect comportarea reală a electricităţii… fapt ce permite perpetuarea unei definiţii false dar care e susţinută artificial de un model matematic real al naturii…

Ca urmare să lămurim mai întâi ce este, cel mai probabil, curentul electric şi ulterior să vedem dacă această definiţie ar putea susţine şi explica comportarea şi funcţionarea colectorului celor doi brazilieni.

Pentru a înţelege această perspectivă neconvenţională (dar mai apropiată de realitate) asupra electricităţii să ne amintim afirmaţia lui Nikola Tesla : ***« Dacă vrei să înţelegi Universul, gândeşte la energie frecvenţă şi vibraţie.»***

Ca urmare voi da aici o definiţie a curentului electric, alta decât cea oficială, fără a intra în amănuntele care m-au dus la stabilirea ei, cei interesaţi având, pentru mai multe lămuriri posibilitatea de a citi cartea mea „De la hidrocarburi al gravitaţie – normalitate sau revoluţie ?!...”.

Curentul electric este nimic altceva decât vibraţie a materiei indusă electrochimic, electromagnetic sau magnetic prin variaţia fluxului magnetic în timp. Din această perspectivă tensiunea este dată de amplitudinea de vibraţie a materiei indusă de densitatea şi sensul fluxului magnetic, iar intensitatea (curentul) este energia cinetică totală a tuturor atomilor conductorului respectiv care vibrează al unison.

Trebuie spus aici că întreaga materie care e formată din atomi, care sunt legaţi între ei prin câmpuri magnetice proprii (şi atât, nu există protoni, electroni neutroni, etc. !) vibrează. Doar că această vibraţie are o amplitudine mică, şi de asemenea câmpul electromagnetic indus de ea în spaţiul imediat înconjurător se anulează prin faptul că radiaţie este universală, egală şi omniprezentă. Ca urmare nu poate fi detectată de aparatele de măsură care au la rândul lor acelaşi nivel de radiaţie, şi deci nu au la ce să se raporteze pentru a o sesiza.

Din această perspectivă, ***curentul electric continuu este o inducere chimică sau cu ajutorul câmpului magnetic a creşterii amplitudinii de vibraţie naturală a conductorului până la o valoare ce duce la creşterea radiaţiei electromagnetice a vibraţiei naturale dincolo de nivelul radiaţiei din jur creând un dezechilibru de densitate energetică local care va fi sesizat de aparatele de măsură drept tensiune de curent continuu***.

Curentul electric pulsatoriu este acelaşi lucru doar că se induce cu pauze, adică există un mecanism care întrerupe periodic câmpul de influenţă.

Curentul electric alternativ este o creştere a amplitudinii vibraţiei materiei însoţită simultan de o modulaţie de sens a vibraţiei ce se petrece periodic, creştere obţinută pe cale electromagnetică sau magnetică fie cu ajutorul electromagneţilor fie a magneţilor rotativ, fie prin intermediul unor electromagneţi statici care induc electronic inductiv (cu ajutorul unor

bobine cu sau fără miez) această modulaţie însoţită de creşterea amplitudinii.

Din această perspectivă orice consumator conectat la o sursă de electricitate va intra instantaneu în rezonanţă cu sursa, adică întreaga materiei conductoare aflată în contact cu conductorul sursei va începe să vibreze instantaneu la unison cu sursa, fapt ce va duce la disiparea energiei acesteia pe volum crescut astfel că treptat pe măsură ce consumatorul va fi mai mare (volumetric) sau mai departe de sursă energia acestei vibraţii se va amortiza cedată fiind mediului prin „consumatorul respectiv”

Pornind de la aceste definiţii întreaga comportare a colectorului celor doi brazilieni capătă alt sens. Astfel … **primul aspect cel al funcţionării buclei în scurt circuit** este nimic altceva decât o inducere coerentă a creşterii amplitudinii de vibraţie a materiei conductoare a buclei, adică a curentului electric indus de cele două secundare în bucla închisă. Prin faptul că aceasta e închisă deci energia amplitudinii crescute de vibraţie a atomilor conductorului nu este disipată către un „consumator” se va auto-amplifica, însumându-se rezonant-armonic până la maximumul amplitudinii pe care o poate suporta conductorul respectiv la acea densitate de flux magnetic.

În acest caz, cu cât conductorul va fi mai gros cu atât volumul său va fi mai mare şi ca urmare energia acumulată cinetic prin vibraţie va fi mai mare. În acest caz se explică altfel tensiunea care e dată de tăria, (densitatea) fluxului magnetic exterior conductorului, care va induce o anumită amplitudine a vibraţiei. Iar intensitatea e dată de volumul atomilor intraţi în rezonanţă, cu cât aceştia sunt mai mulţi, adică conductorul e mai gros cu atât intensitatea e mai mare, adică energia cinetică a vibraţiei lor însumate a mai mare. (vezi definiţiile de mai sus).

Ca urmare fluxul magnetic extern corespunzător câmpului magnetic cules de cele două spire ale fiecărui secundar nu va putea induce în conductor o diferenţă de potenţial (dezechilibru local de densitate energetică) mai mare decât maximum ce poate fi cules de cele două spire şi având o intensitate maximă dată de grosimea (volumul) conductorului respectiv. Să spunem că conductorul nostru ar avea 2 mm iar numărul de spire pe volt al transformatorului ar fi de 10. În acest caz aparatele noastre de măsură ar înregistra o tensiune de 0,2 V şi o intensitate de aproximativ 40 – 50 A funcţie de cât este de lung conductorul de legătură dintre transformatoare adică din afara celor două secundare, conductor care să nu uităm se află în conexiune de scurt circuit.

Din această perspectivă se mai desprind câteva concluzii. Astfel dacă un conductor este legat în buclă închisă (regim de scurt circuit) amplitudinea de vibraţie a tuturor atomilor se ridică până al maximum indus şi permis de fluxul magnetic exterior, fapt ce duce la o creştere a energiei potenţiale a acelei bucle de conductor, care neavând unde disipa această energie, se va încălzi… Ca urmare orice consumator conectat la această buclă va duce la o disipare a energiei pe un volum mai mare de conductor şi urmare bucla se va răci proporţional cu creşterea puterii consumatorului… astfel că din această perspectivă un „generator” de acest fel va lucra prin entropie negativă, adică de ce consumatorul va fi mai puternic, de aceea conductorul său va lucra la o temperatură mai scăzută…

Al doilea aspect, cel al polarizării buclei. Datorită faptului că densitatea fluxului magnetic induce în cele două spire doar o amplitudine de vibraţie a buclei interpretată de voltmetru ca fiind 0,2 V chiar dacă intensitatea e mare un eventual consumator înserat între cele două bucle ale celor două grupe de transformatoare va extrage din buclă doar energia totală a acestora (adică pentru două perechi 2 x 0,2 V x 50 A adică doar 20 W).

Prin polarizarea directă a conductorului aflat în buclă închisă pe o pereche cu fază pe cealaltă cu nul, se creşte tensiunea indusă-n buclă dar după cum am văzut această nu creşte prea mult. Deci apare cea de-a doua faţă a polarizării cea legată de polarizarea inductivă de la împământare, sau de amplificarea câmpului electromagnetic de către cele două semi-sfere. Prin inducţie sau amplificare şi concentrare prin reflexii multiple în semi-sfere se poate aduce câmpul electromagnetic inductor

la o valoare suficient de mare încât să se inducă în cele două spire ale fiecărui transformator şi în bucla dintre ele o tensiune egală cu cea a reţelei, polarizarea directă neavând, în acest caz decât rolul de a stabili unde-i faza şi unde nulul…Ca urmare acest efect ar putea fi obţinut şi prin trecerea firului de fază pe o grupă, respectiv de nul pe cea de-a doua printr-un inductor fără miez, suficient de mare ca să inducă prin radiaţie electrică în conductor creşterea locală a tensiunii. Acest inductor ar trebui inserat pe conductorul buclei în imediata apropiere a prizei de ieşire sau chiar pe conductorul care pleacă de la aceasta spre priza de ieşire a întregului ansamblu (între legătura comună 8.1 – fază şi legătura comună 8.2 – nul)

Aici se mai impune remarca pe care nu o cunosc prea mulţi a faptului că inductorul fără miez magnetic va induce preponderent prin radiaţie electrică, radiaţie care nu duce la creşterea câmpului electromagnetic al miezului fapt ce nu va influenţa consumul primarelor transformatoarelor.

În privinţa celui de-al treilea aspect cel al aşezării grupelor de transformatoare astfel ca polarităţile miezurilor lor să fie opuse deci să se anuleze între ele, asta are legătură cu legea lui Lenz. Astfel primarele tuturor transformatoarelor se alimentează în paralel dar secundarele fiecărui transformator din fiecare grupă vor fi, probabil – nu se specifică nimic în brevete – bobinate în contrasens astfel ca câmpul magnetic al celor două secundare să aibă sens contrar şi să anuleze cu atât mai mult din câmpul primarului cu cât consumatorul va fi mai puternic… Ca urmare a celor spuse aici experimentele privind înţelegerea funcţionării şi realizării practice a modelului funcţional al dispozitivului colector ce face obiectul acestor brevete trebuie să urmărească stabilirea modului cum trebuie realizată polarizarea directă a fiecărei grupe, locul exact al acesteia, şi de asemenea a modului cum trebuie realizat efectul de creştere inductivă a tensiunii în buclele fiecărei perechi de transformatoare astfel ca tensiunea dina ceasta să fie cel puţin egală cu cea a reţelei, precum şi modalitatea practică de aranjare a transformatoarelor astfel ca acest efect de creştere inductivă a tensiunii în buclele în scurt să nu influenţeze consumul primarelor transformatoarelor.
14.03.2014

Considerente practice

Am plecat în analiza brevetelor de la fraza cu care încep acestea anume că dispozitivul e format din cel puţin trei generatoare de câmp electromagnetic… şi am făcut ca mulţi alţii pe planetă greşeala de a pleca de la o configuraţie de patru perechi de transformatoare. Pentru că în brevete se specifică că dispozitivul poate fi construit cu orice tip de generatoare de unde electromagnetice (inductoare) am folosit pentru primele încercări transformatoare clasice cu miez E+I pe care le-m aşezat normal în picioare şi căror secundarele le-am bobinat pe braţul central al E-ului deasupra primarului…

Rezultatele au fost neconcludente în orice configuraţie am fi aşezat transformatoarele, ceea ce ne-a dus la ideea că trebuie să existe neconcordanţe între conţinutul brevetelor şi colectoarele prezentate presei de către cei doi inventatori.

În paralel cu aceste experienţe am urmărit cu atenţie postările de pe YouTube şi discuţiile de pe forumul Overunity.com

http://www.overunity.com/13721/energy-from-the-ground-self-powered-generator-by-barbosa-and-leal/#.UzFbRs4mRac

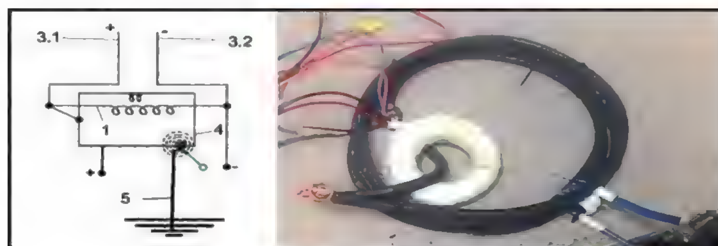

Tocmai pe când realizam că nu merge cu configuraţii de mai multe transformatoare şi începeam să fim din ce în ce mai convinşi că ceva nu e în regulă cu brevetele apare un anume domn Ariovaldo, brazilian, care reuşind să cumpere printr-un intermediar de la cei doi inventatori un colector de putere medie, îl demontează pentru a-l studia. După ce reuşeşte să înlăture răşina epoxidică constată că de fapt dispozitivul este format dintr-un singur transformator toroidal.

Fotografiile puse de acesta pe forumul de discuţii (paginile 35 – 40)… sunt însoţite de asemenea de un filmuleţ scurt postat pe YouTube:

https://www.youtube.com/watch?v=B5qw76Ay7kg

Dacă fotografiile ne arată ce este de fapt în „cutia magică” filmul ne arată replica a ceea ce a găsit acolo, replică funcţională care ne relevă că pentru alimentarea la tensiunea de 110 V dispozitivul consumă în regim de mers în gol, 0,8 A după care în momentul în care la bornele sale este conectat un bec de 100 W consumul creşte cu 0,3 A. Asta înseamnă că de fapt becul extrage din reţea doar 33 W restul provenind din înfăşurarea în scurt circuit.Iniţial am crezut că avem de-a face cu o modernizare a sistemului prezentat de brevete, pentru ca ulterior să realizez faptul că cei doi brazilieni nu au utilizat niciodată decât un singur transformator toroidal. Revelaţia a venit în momentul în care privind filmul şi pozele făcute de Ariovaldo am realizat că acestea reprezintă de fapt montajul practic al schemei prezente în dreapta figurii 7 din brevetul WO2013104042A1. Iată dovada:

Aici se observă clar corespondenţa între varianta specificată de altfel, de cei doi în brevet, cu un singur transformator şi realitatea practică. Se vede că consumatorul este conectat între borna marcată cu plus din partea de jos şi ceea ce am subliniat eu cu verde, legătura la pământ.

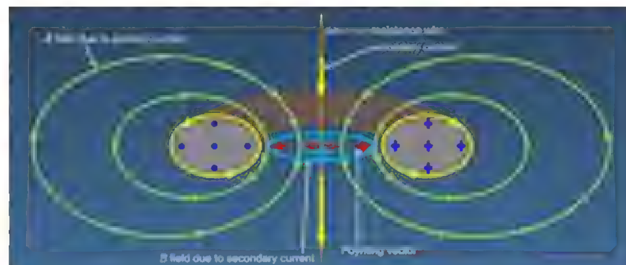
Din păcate testul efectuat de Ariovaldo în filmul său poate părea neconcludent în sensul că becul extrage o treime din puterea sa din reţea… ar fi fost mai concludent poate dacă inimosul brazilian ar fi conectat un consumator de putere mare…

Dar pornind de la ce se vede în fotografiile colectorului căsăpit, ce spun brevetele şi ce vedem în film, se poate judeca concret funcţionarea colectorului.

Reamintindu-ne fraza din brevete : „***legat inductiv la o priză de împământare; această legătură creând un nou efect tehnic constând în apariţia în circuitul închis a unui curent electric care rămâne în circulaţie şi care poate fi apoi utilizat pentru alimentarea consumatorilor exteriori***” este clar că cu cât curentul din circuitul de împământare va fi mai mare, adică consumatorul va fi mai mare, cu atât inductorul împământării va face ca consumatorul să extragă un procent mai mare din curentul de scurt circuit şi curentul extras din reţea să scadă odată cu creşterea puterii consumatorului.

Ca urmare se ajunge la situaţia în care consumatorul va extrage din reţea doar, cel mult atât cât

îi va permite grosimea conductorului de polarizare directă a buclei… sau poate nici atât. Ca urmare acesta e recomandat a fi cât mai subţire posibil… astfel ca curentul extras din reţea să fie limitat …

S-a ivit la un moment dat întrebarea: de ce consumul de mers în gol al dispozitivului prezentat de Ariovaldo este de 88 W ? Pur şi simplu pentru că acesta-i consumul de scurtcircuit al buclei ca sarcină pentru primar, care induce primarului acest consum prin firul care trece prin interiorul toroidului.

Un alt fapt interesant este acela legat de opţiune utilizării unui transformator toroidal. Acesta are întregul câmp magnetic concentrat în interiorul său, iar spre exterior radiaţia este preponderent electrică aşa cum ne arată imaginea următoare.

În aceste condiţii trecerea prin interiorul său a conductorului fără ca acesta să formeze o spiră completă duce la atenuarea puternică a efectelor inducţiei electromagnetice (legea lui Lenz). Practic câmpul electromagnetic al miezului nu creşte aproape de loc ca urmare a creşterii consumului în bucla aflată în scurt circuit indiferent dacă aceasta lucrează în gol sau cu sarcină.

Pe de altă parte deoarece inducţia electrică exterioară, este iarăşi una care nu are un efect prea mare asupra miezului, plasarea bobinei în scurtcircuit în afara miezului nu are influenţă asupra consumului din reţea prin primarul transformatorului ci doar prin firul de polarizare, şi asta cu atât mai mult cu cât bucla este bobinată în planul miezului adică exact în zona în care influenţa electromagnetică a miezului este minimă.

Acestea fiind concluziile mele teoretice şi mai puţin practice (căci nu am condiţiile tehnice de a efectua prea multe experienţe) rămâne ca cei care au aceste condiţii, plecând de la brevete şi de la cele prezentate de către domnul Ariovaldo, să treacă la fapte şi să duplice şi să răspândească acest colector.

Spor la treabă meşterilor ! Cătălin Dan Cârnaru 24.03.2014

Colectorul de energie Barbosa-Leal partea a II – a

Comentarii – partea a treia

A trecut jumătate de an de la momentul în care am scris prima partea a acestui articol. Acolo prezentam traducerea brevetelor colectorului şi făceam comentarii legate de funcționarea cea mai probabilă a acestuia. Între timp numărul celor care s-au ocupat de studiul acestui dispozitiv nu a crescut prea mult. La noi în ţară există un grup exclusivist şi foarte discret care după ce a efectuat un număr de teste pornind de la brevetele originale, traducerea mea şi informațiile de pe net, au ajuns la concluzia că acest dispozitiv ar fi de fapt unul menit a păcăli contorul electric, prin aceea că de fapt curentul electric folosit de consumatori ar proveni tot din rețea. În momentul în care au ajuns ei la această concluzie, m-au înștiințat oficial despre ea și apoi au încetat orice studiu.

Nici nu i-am contrazis, nici nu i-am aprobat căci sunt oameni de știință, probabil electroniști sau electricieni, unii dintre ei cu ani de experientă în meseria lor și poate cu cariere academice… sunt liberi să interpreteze funcționarea acestui dispozitiv așa cum le spune experienta și perspectiva cunoştințelor lor. M-am ales din colaborarea cu ei cu un titlu perfect gratuit și inutil de membru de onoare al grupului lor și cam atât… căci în ciuda faptului că au insistat o perioadă destul de lungă să-mi fac un card bancar atașat contului meu CEC în vederea unor contribuții bănești prin care să-mi răsplătească cumva munca, acele contribuții nu au venit niciodată.

Dar mai există aici, pe plaiurile noastre mioritice un om inimos care pornind de la afirmațiile pe care le fac eu în prima partea a prezentului articol, privind faptul că, după știința mea, oficiile de brevete și mărci nu fac farse, și analizând toate informațiile disponibile, a pornit în studiile sale de la convingerea că nu e nici un fals și dispozitivul ar fi funcțional.

Omul acesta, să-l poreclim Brigada Diverse căci preocupările sale sunt multiple iar calificarea lui oficială nu prea are de-a face cu electricitatea, cu toate că e un adevărat geniu în materie, dispunând de banii și condițiile necesare unor teste amănunțite și repetate, a efectuat sute de montaje practice în diferite configurații pornind de la informațiile şi filmul oferit lumii de către Ariovaldo.

În urmă cu vreo trei luni deja mă anunțase entuziast că a reușit și că este impresionat de rezultate. Dar așa cum afirma dumnealui conform concluziei de moment, toate informațiile oferite publicului sunt trunchiate şi neconforme cu realitatea. Astfel dumnealui era la acea dată convins că dispozitivul are structură şi funcționare total diferită pentru partea de electricitate față de partea de energie termică.

Entuziast mi-a propus o întâlnire pentru a discuta referitor la activitatea sa, recunoscând onest că printre factorii care l-au motivat să lucreze a fost pe lângă traducerea făcută de mine și afirmația mea că sunt convins că nu avem de-a face cu un fals… Numai că invitația a rămas în aer și domnul Brigada Diverse nu a mai dat nici un semn de viață o bună perioadă de timp.

La cele două încercări de a fi contactat, una din partea mea, una din partea unor amici domnul a fost foarte reticent, chiar suspect de reticent… așa că am renunțat să mai cred că voi mai avea vreodată contact cu dumnealui – concluzia mea de atunci fiind că de fapt dumnealui ar fi, fie un farsor, fie un cineva care a obținut rezultatele pe care le-a obținut trăgând curentul fără să-și dea seama din rețeaua clădirii unde-și desfășura experiențele.

La o scurtă perioadă după aceea (pe 20 iulie) am fost angrenat într-o aventură fără cap în care aceiași amici care încercaseră să-l contacteze au hotărât să le-ntâlnească, într-o localitate din nordul Moldovei plină de istorie cum e o bere agitată plină de spumă, cu cineva care ar fi realizat un grup cinetic motor – generator de 30 de kilowați.

Numai că după ce se cheltuiesc vreo 600 de lei și vreo cinci ore de mers înghesuiți într-un autoturism, pe drumul respectiv (și nu ne dă pe nici unul din noi banii afară din casă, mai ales pe mine – și de fapt nici timpul liber !) ne trezim că odată ajunși acolo, persoana respectivă nu mai răspunde la telefon iar conducătorul grupului nostru habar nu avea de fapt cum se numește și unde locuieşte cel cu care urma să ne-ntâlnim…

În disperare de cauză pe drumul de întoarcere, în ideea de a nu fi făcut o asemenea călătorie de pomană mă apuc și-l sun din nou pe domnul Diverse… și culmea acesta acceptă întâlnirea cu noi. Așa am ajuns să ne întâlnim cu domnul Brigada Diverse într-o altă localitate din Moldova vestită pentru istoria ei străveche… localitate situată mai la sud dar la fel de interconectată cu voievodul Ştefan Mușat zis cel Mare ca şi cea pe care tocmai o părăsisem cu buzele umflate şi orgoliul rănit de propria noastră prostie…

A fost revelația faptului că încă există genii necunoscute, a fost revelația faptului că neştiute, acestea lucrează, cheltuindu-şi averi pe experimente în vederea obținerii unor rezultate ce pot fi iluzorii, dar mânați în luptă de o pasiune arzătoare. A fost revelația descoperirii unui om jovial, trecut de mult de prima tinerețe dar având un suflet mai tânăr și mai arzător ca al nostru care, toți, fără excepție, i-am fi putut fi copii. A fost revelația faptului că încă există omeni care muncesc cu pasiune din dorința de a oferi lumii un strop de mai bine, în ciuda ocultei fie ea formată din capii finanțelor și complexului industrial petrolier mondial, sau mai mărunți, ai mediului politico-economic de aici de la noi de pe picioarele de plai ale mioriticei guri de rai numită mai nou, în batjocură, de către unii alogeni : „Romånica".

Au fost câteva ore de vis în care am avut confirmarea faptului că ceea ce am scris în prima parte a prezentului articol e corect și că colectorul Barbosa – Leal e funcțional… rezultatele modeste la acea dată erau totuși încurajatoare căci dispozitivul deși trăgea din rețea o mare cantitate de energie, furniza la ieșire, unde alimenta trei rezistențe de boiler totalizând circa șapte kilowați, mult mai multă energie decât trăgea din rețea.

Am plecat de acolo entuziaşti… mai ales eu… căci ceilalţi preocupaţi de alte domenii ale tehnologiilor energetice, cred că nu realizau deplin, însemnătatea momentului… poate şi datorită scepticismului căci în afară de mine doar unul din noi avea pregătire tehnică în domeniul electrotehnic.

Și a mai trecut o lună timp în care pornind de la principiul de funcționare al colectorului Barbosa – Leal, unul din noi a realizat în fază de prototip un model modest de centrală termică, care deși s-a dovedit a avea randament superior oricărei centrale termice existente pe piață la această oră, mai avea nevoie de îmbunătățiri… În încercarea de a găsi soluții ne gândim să-l sunăm pe domnul Brigada Diverse să vedem ce mai face, ce rezultate mai are și ce sugestii ne-ar putea da… Era într-o dimineață acum câteva zile (18 august 2014) undeva pe la ora 9… Înainte de ora 12 eram amândoi, atât eu cât și bunul meu prieten în mașina acestuia deplasându-ne din nou spre orașul înfipt ca o stâncă aprigă în poalele frumoşilor munți ai Moldovei.

Dacă precedenta întâlnire fusese ca o călătorie inițiatică pentru mine, fiind poate prima din acest an şi poate tot prima după mulți ani în care sărăcia şi condițiile din țară m-au împiedicat să-mi mai părăsesc localitatea unde trăiesc, aceasta a doua întâlnire a fost a treia călătorie inițiatică din acest an. A doua ? - veți întreba... A fost cu câteva zile mai devreme, dar are mai puțină legătură cu energia liberă și e mai personală, dar poate că o voi povesti și pe aceea într-o altă ocazie…

Domnul Diverse făcuse progrese uriaşe… și așa cum spun eu undeva în prima parte a articolului a înțeles câteva lucruri esențiale și a acționat în consecință… Informațiile erau trunchiate… dar erau… prezente acolo ! Un mozaic aşteptând să fie descifrat.

Undeva însuși marele Tesla spunea că odată ajuns în Statele Unite a învățat să desfacă o idee în mai multe brevete separate cu scopul de a-și proteja mai bine interesele… Așa cum remarcam și eu, cele trei brevete ale brazilienilor ale căror traducere tocmai am publicat-o anterior, se referă la unul și același dispozitiv, luat ca întreg… funcționarea lui nu poate fi înțeleasă deplin decât din perspectiva unei priviri cuprinzătoare care să înglobeze informațiile oferite de toate brevetele simultan… Dar nu e suficient ! Trebuie să ai o solidă cultură tehnică legată tocmai de activitatea și opera lui Tesla ca să înțelegi funcționarea acestui dispozitiv, căci funcționarea sa pleacă de la câteva dintre cele mai importante brevete ale lui Tesla… Cine nu a citit brevetele și articolele acestuia, cine nu are cunoştinţă mai ales de cercetările făcute de acesta la Colorado Springs… nu va putea vreodată să înțeleagă cum funcționează colectorul Barbosa – Leal… Aşa cum spuneam împământarea inductivă şi captorul de electroni, a căror rol nu-l înțelege nimeni… dar mai ales faptul că privit din perspectiva de ansamblu, dispozitivul e compus din două subansambluri descrise în două brevete diferite… Faptul că dispozitivul este în accepțiunea științei oficiale și a titlului său un colector de electroni din pământ sau/și din atmosferă… e doar una din cheile rezolvării acestui mister… Mai sunt și altele… asa cum spuneam trebuie apelat nu doar la citirea amănunțită a brevetelor celor doi brazilieni cât mai ales trebuie citită întreaga operă a lui Nikola Tesla referitoare la colectarea electricității din mediul înconjurător… Colectorul celor doi brazilieni nu e altceva decât o variantă modernizată a unuia din multele experimente pe care le-a făcut marele savant ce ne-a oferit electricitatea… Și tocmai asta a înțeles domnul Brigada Diverse ajutat de vasta sa cultură electrotehnică și de cele zeci dacă nu cumva sute de montaje practice pe care le-a făcut de când traducerea brevetelor pe care am făcut-o a fost disponibilă și până în prezent.

A înțeles și a reuşit ! Din partea mea rămâne un vag sentiment de invidie că nu eu am fost cel care să ajungă primul la rezultate… un sentiment nelămurit de ciudă că societatea în care am ajuns să trăiesc nu mai e cea în care am crescut şi am fost educat ci a devenit una profund coruptă şi viciată, una prost întocmită, și ca urmare că nu am avut posibilitățile materiale să fac eu acele mult experimente pe care le-a făcut acel om în singurătatea micului atelier pe care l-a realizat în cămăruța din mansarda clădirii unde locuiește și lucrează…

Şi totuşi am avut confirmarea faptului că considerentele teoretice pe care le-am sugerat în prima parte a prezentului articol se adeveresc în mod practic…

Întoarcerea din Moldova în aceiaşi seară târzie a fost de asemenea un semn… Era să lovim un cerb care ne-a sărit brusc în faţă. A făcut un salt impresionant în încercarea disperată de a evita maşina care se apropia…

Maiestuos… parcă ne transmitea un mesaj… o fi fost, n-o fi fost ?… nu ştiu… Cert e că următoarea oră a fost de necrezut… căci la intervale de circa un sfert de oră de pe aceiaşi parte ca şi cerbul, din dreapta, ne-au ieşit în faţă nu mai puţin de patru vulpi ultima din ele repezindu-se căţeleşte către roţile maşinii…

Semne!?… Poate că cineva acolo sus, ne transmitea pe această cale că suntem pe cale de a încălca ceva legi ale naturii… poate că poporul român şi în general omenirea actuală chiar nu merită să aibă acces la aceste tehnologii…

Din toată sărăcia mea, voi încerca să construiesc şi eu, o variantă a montajului care stă cuminte pe masa acelui om funcţionând neîntrerupt de zile-n şir… Şi poate că… într-un viitor… veţi afla şi dumneavoastră ce şi cum … dacă voi ajunge vreodată să-mi schimb părerea privitor la meritele pe care le-ar avea societatea românească în a primi şi folosi aceste tehnologii energetice…

Va urma .... Poate ! Cătălin Dan Cârnaru 23.08.2014

ANEXĂ la Colectorul Barbosa Leal
Nu exista materie! Doar energie condensată
de Adriana Vela | Apr 7, 2012

Până nu demult s-a crezut că în lumea noastră toate sunt de sine stătătoare, separate şi că lucrurile şi fiinţele nu se pot influenţa reciproc. Ultimele rezultate ale ştiinţei au dovedit exact contrariul: totul este interconectat cu tot şi în mod tainic interdependent.

La începutul anilor '90, fizicianul rus Vladimir Poponin a uimit lumea ştiinţifică cu experienţele realizate care, ulterior, au devenit de-a dreptul celebre. Respectiv, el a pus într-o eprubetă închisă ADN uman şi fotoni, vrând ca prin această alăturare să afle ce influenţă are ADN-ul uman asupra fotonilor. Astfel din una din eprubete el a extras tot aerul pentru a obţine vid (un spaţiu plin de informaţii şi energie, şi nu gol, cum se credea până recent, în care există fotoni care pot să fie măsuraţi destul de exact cu instrumente speciale). Astfel, în experimentul său, Poponin a constatat la început că fotonii din în vid sunt distribuiţi în eprubetă, aşa cum şi era de aşteptat, în mod dezordonat. Apoi a introdus ADN-ul uman. Şi... stupoare! În prezenţa ADN-ului, particulele de fotoni din vid s-au ordonat într-o formă anume. Concluzia cercetătorului a fost că ADN-ul uman are o influenţă directă asupra fotonilor ordonându-i în forme regulate. Prin extensie, s-a dedus că acest lucru dovedeşte că substanţa din care suntem creaţi, adică ADN-ul, are o influenţă directă asupra particulelor din care este creată lumea din jurul nostru. Faptul este fără precedent în cultura occidentală, în care o astfel de influenţă nu a fost niciodată menţionată şi nicidecum acceptată, ca în cazul culturii orientale. Dar experienţele lui Poponin sunt de netăgăduit tocmai pentru că au demonstrat negru pe alb, că fotonii atomilor se grupează după un model anume în prezenţa ADN-ului uman. Aşa, pentru prima oară, ştiinţa occidentală a demonstrat ceea ce tradiţiile spirituale străvechi spun dintotdeauna, anume că noi suntem parte integrantă din această lume şi că noi o influenţăm în permanenţă prin simpla noastră prezenţă.

Un gol... plin!

Poponin nu s-a oprit însă aici cu experienţele! El a extras apoi din eprubetă ADN-ul uman şi a descoperit un lucru şi mai uimitor: anume că fotonii rămaşi în eprubetă au continuat să se comporte ca şi când ADN-ul uman ar fi fost încă prezent, păstrând ordinea imprimată de acesta. S-a dedus că

fotonii şi ADN-ul uman păstrau cumva legătura, deşi fuseseră separaţi fizic de parcă un câmp subtil îi ţinea încă conectaţi. Experienţele au fost repetate de nenumărate ori până când şi ultimul sceptic a fost convins de noua realitate descoperită, anume că ADN-ul uman influenţează lumea din jurul lui. S-a demonstrat astfel că există un câmp cuantic de energie care ne uneşte cu tot ce există în jurul nostru chiar dacă înainte de aceste experienţe se credea că spaţiul care ne înconjoară este gol. Prin experimentele lui, Poponin a demonstrat că acest spaţiu nu este nici pe departe gol ci plin de energie şi informaţie.

Gândul care ucide

Poponin nu s-a oprit însă aici şi şi-a continuat experimentele încercând să afle dacă şi cum sentimentele, gândurile şi credinţele care izvorăsc profund din inima noastră, care sunt de fapt emisii de energie, modifică ADN-ul. Pentru aceasta, el izolat în câte o eprubetă ADN de la diferite persoane. Apoi acestea au fost supuse unor puternice câmpuri emoţionale şi au fost măsurate reacţiile electrice produse la nivelul ADN-urilor respective. Aşa s-a constatat că atunci când este înconjurată de stări de iubire, recunoştinţă, compasiune, bucurie etc. molecula de ADN se dilată, iar lanţurile de ADN se deschid şi se măresc. Când sunt scăldate în sentimente negative (furie, frustrare, stres), molecula de ADN se micşorează şi-şi blochează multe din coduri. S-a dedus că, de aceea, sentimentele negative ne separă de lumea din jurul nostru şi ne deconectează de fluxul miraculos al vieţii. Experimentele au demonstrat însă şi că această blocare poate să fie anulată de îndată ce experimentatorul emite, iarăşi, stări de recunoştinţă, iubire şi fericire. Ulterior, într-un alt experiment, au fost izolate mostre de ADN uman care de data asta au fost plasate la mari distanţe faţă de subiectul-sursă. În timp ce acesta trăia emoţii intense s-a descoperit că mostrele sufereau instantaneu aceleaşi modificări de parcă s-ar fi aflat încă în locul de origine. Timp de 20 de ani experimentele au tot fost repetate sub diferite forme. Concluzia a fost mereu aceeaşi: genele ADN sunt modificate de energiile din exterior. Ştiinţa care se ocupă cu studierea acestor fenomene a fost numită epigenetică.

Emiţători-receptori bipezi

În urmă cu câţiva ani se ştia că partea genetică a ADN-ului adică genele, nu reprezintă decât 10% din ADN. Despre restul de 90% nu se ştia nimic, fiind numit gunoi ADN. S-a trecut însă la studierea detaliată a genelor, la identificarea fiecăreia în parte şi s-a descoperit că genele reprezintă de fapt doar 5% din ADN. Restul de 95% continua să rămână un mister. Contrariaţi, cercetătorii ruşi Vladimir Poponin şi Pjotr Garajajev au emis un posibil răspuns: anume că 95% din ADN este de fapt folosit în procesul de comunicare cu ceilalţi. Moleculele de ADN din organismul uman fac parte dintr-o gamă mult mai largă de semnale biologice, pentru că asigură încărcarea organismului cu energie prin care se realizează regenerarea acestuia celulă cu celulă, moleculă cu moleculă. Prof. dr. Fritz A. Popp (renumit biofizician german) a descoperit şi că o mare parte din această comunicare se realizează prin lumină, prin aşa-numiţii biofotoni. Judecând după importanţa acestora era evident că ADN-ul trebuia să aibă un rol foarte important. Concluzia a fost că noi transmitem informaţii nu doar prin intermediul creierului şi al inimii, ci şi prin intermediul ADN-ului nostru. Tot prin el, putem să şi recepţionăm informaţia pe care apoi o înmagazinăm. Pe scurt, suntem într-o permanentă stare de emisie-recepţie.

Vârtejuri de energie

Fizica cuantică este total diferită de fizica mecanică clasică învăţată de părinţii şi bunicii noştri la şcoală. Potrivit acesteia din urmă, modelul unui atom este reprezentat de un nucleu în jurul căruia gravitează particule fixe de electroni şi protoni. Fizica modernă ştie însă astăzi că nu este vorba despre nişte particule fizice propriu-zise, ci de o concentraţie de energie în diferite zone ale atomului. De nişte unităţi de materie-energie, care conţin informaţie şi energie. Cu cât ne apropiem mai mult de electroni şi protoni şi chiar de nucleul atomului, cu atât acestea par că se... rarefiază. Ceea ce pe vremuri se credea că este format din particule fixe se dovedeşte a fi astăzi construit doar

din... vârtejuri de energie. În concluzie, atomul nu are nici un fel de structură fizică, materială! „Materia este, de fapt, o iluzie. Materia doar ne apare ca fiind materie, dar cercetată detaliat cu ajutorul unor microscoape electronice, se dovedeşte clar că este formată doar din energie", afirmă şi prof. dr. Ervin Laszlo, renumit savant filosof al sistemelor şi teoretician al evoluţiei generale. Prin urmare nu este nici o exagerare să declarăm că nu există materie propriu-zisă, ci doar energie. „În acest Univers nu există materie! – susţine şi prof. dr. James L. Oschman, biofizician şi expert în biologia celulei, de renume mondial. Tot ceea ce ne apare ca fiind fix sau dens, e de fapt energie condensată." Şi mai interesant este însă că energia unui atom este construită din acelaşi gen de energie din care sunt create gândurile, convingerile şi emoţiile noastre. „Nu suntem altceva decât energie pură care posedă informaţie şi care e integrată perfect în acest sistem macrocosmic", ne asigură oamenii de ştiinţă. Fizica cuantică ne învaţă astăzi că atomul se transformă singur când se schimbă câmpul său electromagnetic. Asta înseamnă că noi chiar putem să influenţăm orice atom din acest univers, indiferent de timp sau de distanţă, în funcţie de ce energii emitem. Mai rămâne doar să conştientizăm asta şi să învăţăm cum să o facem!

http://www.scoalaedu.ro/news/715/88/Nu-exista-materie-Doar-energie-condensata

Puterea reactivă și energia liberă

Orice electrician știe, căci asta e una din lecțiile de bază ale meseriei sale, că puterea reactivă este un fenomen păgubos datorat funcționării, cel mai adesea, a consumatorilor inductivi... Deși se explică în instituțiile de învățământ tehnic cum stă treaba cu puterea reactivă, apelându-se la grafice și funcții trigonometrice care arată ce și cum cu defazarea dintre curent și tensiune, la terminarea studiilor tehnice, specialiștii noștri habar nu au ce e de fapt puterea reactivă... Singurul lucru cu care rămân din toată „polilogia” e că această putere reactivă e o defazare dintre curent și tensiune, indusă de bobine și care opunându-se puterii active a rețelei este un fenomen extrem de dăunător care trebuie combătut pe orice cale...

De obicei această orice cale este banalul condensator care este montat în baterii formate uneori, chiar din zeci de condensatoare foarte mari care fiind conectate între distribuitor și consumator, în punctele de transformare și în tablourile electrice, redau sistemului energetic echilibrul necesar unei funcționări corecte...

Enciclopedia digitală Wikipedia descrie puterea reactivă ca fiind de două feluri, anume putere reactivă capacitivă și putere reactivă inductivă. În primul caz are loc o defazare a tensiunii în avansul curentului iar în cel de-al doilea o defazare a curentului în fața tensiunii. Se dau acolo mici formule de calcul, se prezintă triunghiul puterilor și de asemenea se subliniază că puterea reactivă e esențială pentru buna funcționare a sistemului energetic. http://ro.wikipedia.org/wiki/Volt-amper_reactiv .

Remarcăm că nu se spune nimic despre cauza reală a apariției defazării. Eu nu sunt ferm convins că nu se știe... În cel mai bun caz fiind vorba de o înțelegere greșită a fenomenului.

Dar adevărul este că puterea reactivă capacitivă este câștig prin creare de energie pe bază de tensiune datorită felului cum funcționează în mod real un condensator... (aici vorbim de colectare de energie radiantă din mediu prin încărcarea și descărcarea repetată a condensatoarelor care lucrează la tensiuni superioare celei a rețelei), iar puterea reactivă inductivă este colectare de energie din mediul prin autoinducția bobinelor, putere electrică bazată pe intensitatea crescută a curentului auto-indus în bobinaje.

De remarcat faptul că indiferent că vorbim de capacități sau de inductanțe ne referim la pulsații și oscilații amplificate rezonant și armonic. Ce nu se spune pe nicăieri cu subiect și predicat este faptul că puterea reactivă este energie electrică „creată” de către consumatorii inductivi (sau capacitivi) ca urmare a însăși funcționării lor, prin autoinducție în cazul inductanțelor și prin amplificare armonică a tensiunii în cazul condensatoarelor. Din fericire poezioara căreia nimeni nu-i

dă nici o atenție și nici importanța cuvenită : „eu curentul cel indus totdeauna m-am opus cauzei ce m-a produs”, ascunde tocmai acest adevăr...

Ce-i important aici e că dacă puterea reactivă capacitivă sau inductivă luate fiecare independent nu depășește puterea rețelei decât rareori, apariția simultană a amândurora face ca puterea reactivă totală rezultată să poarte imens de multă energie comparativ cu curentul electric alternativ sau pulsatoriu care a alimentat „producătorii” ei...

Acest curent electric reactiv e considerat de către electrotehnica clasică un fenomen nedorit căci, fiind uneori, mai puternic decât curentul electric care l-a generat, atunci când se întoarce în rețea, duce într-adevăr la destabilizarea sistemului energetic... Dar asta se întâmplă pentru că nu e folosit de noi – consumatorii... Adică de cei care l-am „produs”. Vom vedea un pic mai încolo că cineva, totuși folosește acest curent electric...

Nespecialiștii în marea lor majoritate nici măcar nu știu de existența lui iar cei mai mulți dintre specialiști, deși îl cunosc, așa cum am spus, nu consideră că această energie este energie utilă.

Și e normal căci fiind energie „produsă” de către aparatele inductive ale consumatorilor și ne-provenind din sistemul energetic, stăpânii acestuia au tot interesul ca noi să nu știm de ea și să nu o folosim... Ar putea însemna cheltuieli mai mici din partea noastră dar prin asta și câștiguri mai mici din partea lor.

Un articol interesant care evidențiază perspectiva actuală asupra energiei reactive poate fi citit aici : http://www.startere.ro/Intrebari-frecvente/Ce-inseamna-energie-reactiva--eID39.html

În acest articol se spune că energia reactivă este defazare a electricității pe care o primim de la distribuitor și se trage concluzia că această defazare duce la apariția unei puteri suplimentare în rețea, care încarcă nejustificat rețelele...

Dar faptul interesant este că se omite intenționat a se spune că puterea suplimentară nu are cum să apară din puterea furnizată (nu ai cum să obții mai mult curent electric dintr-o baterie decât are ea capacitatea de a furniza) Deci așa cum am spus mai sus, puterea reactivă e o putere care e „produsă” de bobinele (sau eventual de condensatoarele) din casele noastre... Iar defazarea ca atare nu e responsabilă de putere în plus căci simpla defazare nu aduce nici curent mai mare nici tensiune mai mare... Cele care aduc putere în plus fie în tensiune fie în curent sunt aparatele noastre fie ele capacitive fie inductive....

După cum observăm citind articolul acesta, nu se pomenește nimic despre autoinducție și despre rolul ei în apariția energiei reactive... cum nu se spune nici despre felul real de funcționare al condensatorului. Perspectiva oficială fiind aceea care dă impresia consumatorului că e culpabil pentru încărcarea rețelei naționale cu putere suplimentară și această reponsabilitate, ca oricare alta din cele sugestionate de cei puternici, presupune răspunderea pecuniară.

Dar adevărul este că de fapt ... și aici venim la fraza de mai sus... cei care utilizează energia produsă de bobinele din casele noastre sunt cei care ne distribuie curent electric, căci prin compensarea capacitivă a energiei reactive, puterea electrică produsă de noi este pusă sincron în fază cu cea a rețelei și ca urmare este distribuită odată cu aceasta, adică cu cea venită de la centralele electrice... C***u alte cuvinte, distribuitorii de electricitate nu doar că ne taxează pentru energia electrică pe care ne-o aduc la priză ci ne taxează și pentru cea pe care o producem noi înșine, furând-o pur și simplu și adăugând-o celei pe care ne-o furnizează.***

Dar perversitatea gândirii celor care stăpânesc sistemul energetic global e simplă... și e dictată doar de lăcomie.

Ei știu că puterea reactivă nu e produsă de ei... Știu și faptul că însăși generatoarele lor produc la rândul lor putere reactivă, și de asemenea știu și că nu există justificare pentru a taxa „consumatorii” de putere activă, respectiv „producătorii” de putere reactivă pentru producerea ei... dar prin judecata lor strâmbă ei consideră perfect justificat s-o facă din două motive importante...

Primul ar fi acela că tu ca simplu „consumator” de electricitate din sistemul energetic național

al țării tale, nu ai cum să verifici câtă putere activă e „produsă" de generatoarele lor și câtă putere reactivă totală e produsă de aparatele celor ca tine, adică a tuturor „consumatorilor" și ca atare nu poți face un bilanț energetic care să-ți permită să descoperi că ești furat...

Și al doilea motiv e unul și mai pervers și anume acela al faptului că ei consideră că de vreme ce energia care face să funcționeze aparatele tale „producătoare" de putere reactivă provine de la ei, automat și puterea reactivă produsă de tine le aparține...

Și acum să dăm câteva exemple de dispozitive „free energy" a căror funcționare se bazează pe „crearea" de putere reactivă.

MEG – Generatorul electric fără mișcare, a lui Thomas Bearden și colaboratorii, furnizează putere reactivă inductivă obținută prin oscilații în cele două bobine secundare simetrice,

BiTT – Transformatorul bitoroid al lui Thane C. Heins furnizează putere reactivă inductivă „creată" de cele două secundare simetrice, aproximativ la fel ca și precedentul,

Accelerația regenerativă a lui Thane C Heins de asemenea furnizează atât putere activă cât și putere reactivă inductivă prin circuitul rezonant magnetic dintre bobinele puse în scurt circuit și magneții ce se rotesc în fața lor,

QEG – Generatorul cuantic de energie a lui Timothy Thrapp și ulterior al lui James M. Robitaille furnizează putere reactivă inductiv–capacitivă fiind un circuit oscilant realizat între bobinele de pe stator și bateria de condensatoare de înaltă tensiune conectate cu ele,

Rotoverterul – furnizează putere reactivă inductiv – capacitivă prin oscilatorul realizat între bobinele motorului și bateria de condensatoare cuplate cu acestea

QMoGen – Orice tip de grup cinetic motor generator furnizează putere electrică reactivă inductivă obținută prin cuplajul inductiv dintre bobinele motorului și ale generatorului și prin cuplajul mecanic sincron dintre rotoarele lor.

Colectorul de electroni din pământ al brazilienilor Nilson Barbosa și Cleriston Leal fiind un circuit rezonant inductiv cuplat electric la condensatorul terestru furnizează cantități impresionante de putere reactivă inductivă.

Mai sunt multe alte dispozitive „free energy" de care putem vorbi aici... de fapt **toate cele care** pornind de la tensiunea alternativă a rețelei, **lucrează prin oscilații și pulsații electrice furnizează putere reactivă.**

Un dispozitiv "free energy" foarte puternic din categoria celor fără mișcare, care este încă în curs de testare și care furnizează putere reactivă inductiv–capacitivă este **GREIER-ul (Generatorul rezonant electric cu ieșire de energie reactivă)** inventat de conaționalul nostru IAS din Iași.

În încheiere trebuie totuși să clarificăm un lucru foarte important. Putem vorbi de putere reactivă doar în relație cu curentul alternativ al rețelelor naționale (globale) de electricitate... cu alte cuvinte putere reactivă este doar curentul electric „generat" de funcționarea aparatelor alimentate la rețeaua națională de electricitate, în rest vorbim de „generare" de curent electric, sau mai corect spus de colectare de energie din mediul înconjurător și conversie a ei în electricitate.

Cu speranța că prin articolul pe care tocmai l-ați citit, v-am mai deschis o fereastră interesantă spre cunoașterea lumii înconjurătoare vă mulțumesc pentru atenția acordată și vă salut cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru – Brazi – 6 mai 2015

Declarația de interes public

12.05.2015

Tot mai mulți dintre semenii noștri angrenați în activități ce țin de domeniul tehnic, care au parte de o oarecare trezire spirituală comparativ cu marea masă a celor din jurul lor, ajung să constate că de fapt sistemul de brevetare a invențiilor este doar o mare păcăleală... Sub pretextul protecției drepturilor intelectuale asupra unei invenții, cei ce controlează destinele omenirii, și

implicit şi guvernele iar prin ele ce ajunge sau nu să fie lansat în producție în fabrici şi uzine, pot permite sau nu ca o anumită idee sau invenție să fie preluată sau nu în producție...

Prin acest sistem orice invenție care se înscrie în tehnologia clasică actuală este aprobată, încurajată premiată şi ulterior luată în producție pentru realizarea ei ca produs de larg consum, în vreme ce ideile inovatoare care însă au „păcatul” că nu se supun tehnologiei globale actuale sunt doar încurajate de fațadă prin acordarea unor premii la marile saloane sau concursuri de inventică dar nu vor ajunge niciodată să fie preluate în producție de vreo fabrică de pe glob.

Dovadă stau cele peste o mie de invenții brevetate doar în S.U.A. în secolul trecut, având ca subiect economisirea de carburant sau chiar propulsia prin mijloace sau prin carburanți neconvenționali, invenții care deşi ar fi făcut ca orice maşină de pe glob să circule cu economii de peste 90 % nu au fost niciodată lansate în producție de vreun producător de mijloace de transport.

De fapt sistemul de acordare de brevete pentru invenții şi inovații este doar o metodă extrem de eficientă de control şi chiar de stopare a progresului omenirii.

Veți întreba poate : Bine, bine, dar cine ar avea interesul de a stopa progresul omenirii ? Păi primii sunt cei care stăpânesc sistemul energetic actual... Stăpânii concernelor şi multinaționalelor din industria petrolieră, cea atomo-electrică, cea chimică, cea farmaceutică cea de construcții de mijloace rulante, etc... ei nu nu au nici un interes ca pe piața mondială să apară tehnologii şi soluții tehnice care prin progresul adus i-ar elimina de pe piața mondială...

În acest context tot mai mulți devin conştienți că dacă vrem ca invențiile şi inovațiile noastre să poată fi folosite de către semenii noştri ar fi mai bine să evităm cumva oficiile de brevete şi invenții şi să declarăm invențiile ca fiind libere pentru a fi utilizate de oricine are condițiile tehnice necesare. Din păcate tributari educației primite în ultima sută de ani cei mai mulți dintre tehnicienii şi inginerii de pe planetă şi implicit şi de la noi din țară habar nu au cum s-ar putea face asta. Iată răspunsul pe care l-am dat unei întrebări privind acest aspect, întrebare pusă de cineva pe o rețea de socializare :

« *Dacă cunoaştem vreo modalitate ca o invenție să devină legal bun de interes public ?*

E simplu... :

Ori inventatorul respectiv o declară prin monitorul oficial al țării respective (în toate țările din lume există o publicație de tip legislativ cum e monitorul oficial la noi) ori prin hotărâre judecătorească sau declarație notarială după care o face publică pe internet însoțită de numărul şi data hotărârii judecătoreşti, al declarației notariale sau al publicației legale respective... Apoi trebuie să aibă grijă să anunțe oficial şi oficiul de brevete şi mărci al țării sale asupra acestui fapt căci nu sunt sigur dacă oficiile de brevete sunt sau nu obligate ca înaintea acordării unui brevet să verifice şi existența unei declarații de bun public... SIMPLU ! Şi vă garantez eu că dacă cineva va încerca apoi să breveteze invenția, chiar dacă va reuşi datorită neatenției oficiului de brevete respectiv, simpla încunoştințare oficială a acelui oficiu privind declararea anterioară a invenției ca bun public va duce la anularea acelui brevet... sau la un proces în justiție cu acel oficiu de brevete, dacă acesta nu se conformează să retragă brevetul respectiv. »

Cred că mai multe nu sunt de spus... Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru Brazi

Alte subiecte

Roşia Montană

Acest articol este urmare a evenimentelor care se petrec în ultimul timp şi a numeroaselor caricaturi cu caracter critic la adresa guvernanților țării mele, caricaturi şi imagini din care am selectat câteva pentru ilustrarea articolului de față.

„Să nu dea Dumnezeu cel sfânt
Să vrem noi, sânge nu pământ !
Când nu vom mai putea răbda,
Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa
Nici în mormânt ! " G. Coşbuc

23.09.2013

E miez de noapte. Un sfert de oră după ora 0. De câteva ore am pus pe sait un articol important şi de câteva minute am încetat să mai privesc la singurul post de televiziune care spune adevărul. Sunt obosit. Azi am fost plecat de acasă şi activitatea de peste zi a făcut ca acum să simt că mi se închid ochii. Dar chiar şi în aceste condiţii gândurile aleargă şi nu pot să nu gândesc la faptul că iată în a 22-a zi de când au început să iasă pe străzi, românii sunt tot mai mulţi.

Poate fi o surpriză pentru unii dintre dumneavoastră că pe blogul meu apare şi un alt fel de articol decât cele despre energia liberă. Adevărul este că energia liberă ca concept, este doar unul din multiplele domenii care mă preocupă. Unii dintre prietenii mei ştiu că în tinereţe am scris multă poezie… Poate că undeva poetul ascuns în adâncul sufletului meu e cel ce a hotărât să pun acest moto la începutul articolului… Sunt multe alte domenii … Protecţia mediului, fotografia, medicina alternativă, artele marţiale asiatice, dar şi autohtone. Legat de asta, anul trecut am scris o carte, pe care o voi publica anul care vine, intitulată „ Despre arcuri şi săgeţi… şi nu numai !"…

Dar ce mă preocupă şi m-a preocupat mereu a fost un adânc sentiment de deznădejde în faţa trădării permanente a poporului şi a patriei de către cei ce conduc această ţară de… iată mai e puţin şi se fac 25 de ani. Ceauşescu a condus România tot 25 de ani… să fie o coincidenţă ?... Eu sper că nu… Aşa cum am spus adesea citând pe cineva… am uitat de mult pe cine… „cine nu-şi cunoaşte istoria, riscă să o repete."… Şi se pare că indiferent de cât de mult vrem sau nu s-o repetăm, istoria are un ritm al ei… se pare că de ceva timp încoace, pentru poporul meu acest ritm are o cadenţă de 25 de ani... Ce e grav este că acum nu mai sunt suficiente elicoptere care să-i încapă pe toţi trădătorii !

Am crescut, am fost educat şi am şi apucat să muncesc o perioadă într-un regim blamat în prezent, dar care, fără nici o exagerare, a fost de multe ori mai echitabil decât ce se petrece în jurul meu de 24 de ani…

Unii spun că suntem mămăligari, alţii că avem prea multă răbdare, alţii că am fi sado-masochişti…

Eu spun că suntem binecuvântaţi cu multă răbdare şi un anumit gen de înţelepciune străveche, bătrânească care spune că pentru orice lucru există un timp anume…

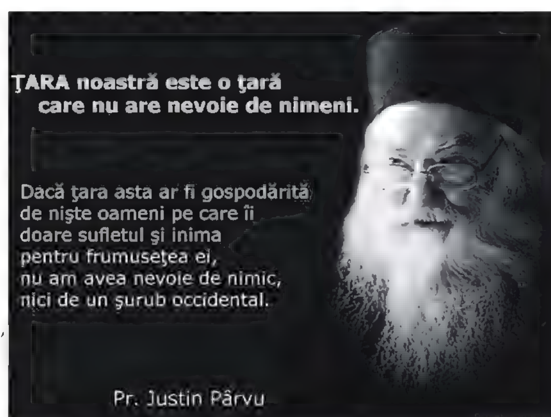
Eu nu ştiu ce să spun… De asemenea mai sunt unii care numesc aceste meleaguri „Grădina maicii Domnului"… alţi spun că aici a fost Edenul, …

Eu ştiu ceva

Eu ştiu sigur că aici a fost vatra întregii civilizaţii europene… Aici s-au născut şi mai târziu de aici s-au răspândit arienii… vechiul imperiu RAMAN…

Suntem prin traco-geto-daci urmaşii direcţi ai celui mai înţelept popor străvechi, a pelasgilor sau hiperboreenilor…

Şi mai ştiu un lucru. Ştiu că din cele aproape două sute de state câte există azi pe suprafaţa globului, există două care se pot dezvolta până la cele mai înalte culmi ale ştiinţei şi tehnologiei numai şi numai cu resurse proprii… Una din aceste ţări este ţara mea.

Cealaltă este Canada.

Şi atunci vine fireasca întrebare. Păi atunci de ce nu am fost niciodată şi noi la fel ca ceilalţi… aşa cum se mai spune uneori în ultimii ani „Vreau o ţară ca afară ! „ ?... astfel că întrebări ca acesta : „Şi atunci cum de se petrec toate acestea cu ţara mea ?..." par fireşti…Pentru că de-a lungul întregii istorii planetare au existat şi de fapt continuă să existe, tâlhari planetari… Imperii, state a căror unic scop existenţial a fost unul parazitar… entităţi statale care trăiau din jefuirea celor care munceau, a ţărilor unde exista un cult şi un respect deosebit pentru valorile umaniste… pentru muncă şi familie. Aceste imperii au fost iniţial conduse de familii regale, ulterior, acestora li s-au adăugat clanuri preoţeşti, după care acestora li s-au mai adăugat diferite societăţi secrete şi instituţii bancare toate de tip super-statal…

Şi mai ştiu că dacă în trecut un împărat, conducător de imperiu, dorea bogăţiile unui popor şi ale unui teritoriu, punea mâna pe sabie şi arc, încăleca calul şi trecea prin foc şi sabie acel popor făcându-se stăpân pe bogăţiile acelui popor şi ale acelui teritoriu…

Ne-am şmecherit !

Acum… Ne-am şmecherit… acum nu mai atacăm cu arme… Deşi dintre imperiile existente în prezent, există încă unul suficient de primitiv pentru a acţiona cu armele, (S.U. A.) cele mai multe acţionează prin puterea cuvântului şi a banului…

Şi dacă înainte stăpânul, imperialistul tăia capul conducătorului pentru a pune la conducere pe cine voia el, acum… îi sprijină să ajungă la putere pe cei mai oportunişti şi trădători cetăţeni ai poporului pe care vrea să-l cucerească şi prin intermediul lor, fără a mişca un deget, se face stăpân pe averile popoarelor…

NU cumva vi se pare cunoscut ? … citiţi „Confesiunile unui asasin economic" de John Perkins, „Stăpînii din umbră" de Daniel Estulin… şi câte şi mai câte asemenea cărţi există… sunt de asemenea sumedenie de documentare…

„Lume multă, oameni puţini"

Mircea Rusu

Doar cine-i prost cu crăci, nu vede situaţia planetară actuală…

Şi din păcate suntem înconjuraţi de mult prea mulţi proşti… Majoritarii în jurul nostru sunt proştii… Şi e grav şi foarte trist…

Zilele trecute pe blogul domnului Daniel Roxin a apărut un articol preluat de pe saitul domnului Laurenţiu Primo.

http://danielroxin.blogspot.ro/2013/09/de-ce-suntem-saraci-cand-avem-o-tara.html

http://meritocratia.ro/2013/09/de-ce-suntem-saraci/

Acel articol m-a făcut să mă îndoiesc de inteligenţa domnului Primo… urmare este că am răspuns acestui articol cu următorul mesaj, pe care se pare că domnul Laurenţiu l-a acceptat ca pe o critică constructivă căci l-a postat pe saitul dumnealui:

« Stimate domnule Primo, Am citit articolul acesta pe blogul lui Daniel Roxin. Vă spun sincer că ar trebui să vă cereţi scuze în mod public întregului popor român pentru acest articol. Păi, domnule toate statele pe care le invocaţi indirect prin trimitere la Canada şi Norvegia, sunt monarhii sau foste monarhii care în timpul întregii lor existenţe istorice de sute şi sute de ani nu au făcut altceva decât să jefuiască popoare ca al nostru. Şi vă miraţi dumneavoastră acum că ele o duc bine iar noi prost. Ar trebui să vă fie ruşine ! Cu alte cuvinte eu ca păgubit în urma unei tâlhării mă mir că tâlharul respectiv după ce m-a sărăcit, e mai bogat ca mine ! Domule, ştiţi dumneavoastră că dincolo de rezervele de aur ale băncilor naţionale ale acestor stare, tezaurele caselor regale respective sunt formate în proporţii aproape egale din aur provenit din Carpaţii noşti şi din cel al fostelor imperii din America Centrală ?… Atât Norvegia cât şi Canada sunt controlate de nişte case regale… şi dacă nu sunteţi capabil să înţelegeţi că după ce au jefuit sute de ani ajungând din ce în ce mai bogate şi mai puternice, aceste state care controlează de fapt direct sau prin interpuşi structurile

politico economice mondiale nu vor permite niciodată ca cei care au fost jefuiţi secole la rând să fie independenţi economic, înseamnă că v-am crezut mult ai inteligent decât sunteţi de fapt… Sănătate ! Cătălin Dan Cârnaru »

O altă întrebare care pare firească este : De ce nu reacţionăm, de ce permitem să fim jefuiţi ?... Aşa cum spuneam probabil că e un soi de răsplată pentru fapte vechi, sau un soi de răbdare a înţeleptului faţă de cel prost şi rău…

Ce mă bucură enorm este că în sfârşit, tineretul a început să înţeleagă că aşa nu se mai poate şi a început să iasă pe străzi conştient că viitorul lor şi al copiilor lor e periclitat… Ce nu se ştie prea bine este aceea că ingineria juridico-financiară, mega escrocheria sau marea ţeapă care se încearcă a ni se trage din nou, prin Roşia Montană, (a câta oară ?!) este doar vârful unui aisberg imens care este la fel de periculos pentru poporul meu şi pentru existenţa sau nu a ţării mele în viitor, la fel cum a fost pentru Titanic blocul de gheaţă ascuns în întunericul nopţii…

Povestea-i veche

Se încearcă şi nu de azi de ieri, dar acum poate cu ultimele puteri a se da o lovitură de graţie însăşi fiinţei naţionale a poporului român şi a integrităţii ţării mele… Pe mai multe căi…

Am să încerc pe cât mă pricep să vă explic ce am înţeles eu din întreaga tărăşenie care, iată ne ţine pe jar pe unii mai mult, pe alţii de loc, de circa 15 ani… Bazele mega-tîlhăriei numită azi Roşia Montană Gold Corporation au fost puse cu mult timp înainte, anume încă din momentul în care cei ce au preluat puterea politică după 1990 l-au asasinat pe Ceaşescu şi pe soţia sa şi au înfăptuit cea mai ordinară şi murdară lovitură de stat, aceea ascunsă în spatele unei „revoluţii" de faţadă…

Pentru a înţelege mai bine ce vreau să spun ar trebui să faceţi legătura între cele ce le-am spus domnului Primo şi cele spuse de domnul Ion Coja în articolul său din data de 17.10.2010, articol intitulat „Greşeala cea fatală a fie iertatului" :

http://ioncoja.ro/doctrina-nationalista/greseala-cea-fatala-a-fie-iertatului/

Va urma ! CCD

Partea a doua

Suntem condamnaţi

Într-un cuvânt niciodată unei ţări ca România nu i se va permite să fie independentă, să îşi vadă de viaţa şi năzuinţele ei paşnice… Asta pentru că e prea bogată…

Pentru că are „neruşinarea" fantastică de a avea pe teritoriul său suficiente rezerve de minerale care să-i permită să se dezvolte total independent de oricine… Practic dacă graniţele României ar fi închise cu nişte ziduri de doi kilometri înălţime, noi avem toate resursele să ne dezvoltăm fără nici un ajutor până la nivelul la care să putem călători în spaţiu…

Numai rezervele de uraniu de pe teritoriul ţării noastre sunt suficiente pentru a permite funcţionare centralei nuclear electrice de la Cernavodă, în varianta complet funcţională (adică cu toate cele 5 reactoare funcţionând din plin) timp de nu mai puţin de 200 de ani.

Aceiaşi este situaţia cu toate celelalte rezerve… Suntem a doua ţară din lume în care se regăseşte în subsolul patriei absolut, dar absolut întregul tabel al elementelor chimice, şi nu la modul de mostre demonstrative, ci în cantităţi industriale…

Şi cum credeţi că ne-ar permite nouă tâlharii planetari să fim independenţi şi să trăim liniştiţi când ei au râvnit, râvnesc şi vor râvni toate aceste bogăţii… Şi mai ales cum să ne lase-n pace când avem tupeul să fim atât de mici şi de sute de ori mai bogaţi decât oricare din ei ?!… Credeţi dumneavoastră, dragi cititori, că aurul şi argintul sunt miza întregii agitaţii de la roşia Montană ?...

Poate… la prima vedere aşa ar fi, mai ales că pe plan mondial organismele financiar bancare, conştiente de iminenta secătuire a rezervelor de hidrocarburi încep să se reorienteze spre a repune în drepturi acoperirea monedelor naţionale în aur şi argint…

Dar miza nu e deloc aurul şi argintul, ci bogăţiile de sute de ori mai mari ale celorlalte elemente rare care se găsesc în patrulaterul de aur din Carpaţi.

Şi mai credeţi dumneavoastră că aceşti tâlhari mondiali, care acum nu mai sunt doar nişte formaţiuni statale ci sunt mega-corporaţii şi carteluri industrial bancare cu puteri super-statale, vor permite unora ca noi să fim independenţi şi să ne vedem de viaţa noastră când pe lângă neruşinarea de a fi atât de mici şi atât de uriaş de bogaţi mai avem şi tupeul fantastic de a fi leagănul civilizaţiei euro-asiatice ?...

Dragii mei, încercaţi să vă documentaţi mai profund şi să înţelegeţi cine conduce lumea şi ce interese se ascund sub fiecare acţiune mare de pe glob ?...

Ce credeţi că e în spatele recentelor evenimente din Kenia ? … Teroriştii ?… Care terorişti, cei ai inexistentei Al Quaeda – care nu-i nimic altceva decât baza de date a serviciilor de informaţii americane cu numele agenţilor secreţi pe care i-au folosit în acte aşa zis teroriste de destabilizare a păcii globale în punctele în care aveau interes ?...

Tocmai s-au descoperit de ceva ani în Kenia nişte zăcăminte imense de aur şi argint, care au fost preluate prin corupţie şi şantaj, de către corporaţii private internaţionale pe o redevenţă ridicolă de doar 1 %. Ingineria s-a petrecut întocmai ca la Roşia Montană. La câteva zile după ce preşedintele Keniei i-a arestat pe cei care au permis această mega-escrocherie, au apărut teroriştii care au atacat magazinul unde se aflau … ce întâmplare tragică ! nişte rude ale acelui preşedinte care avea tupeul să revendice dreptul poporului Kenian asupra resurselor naturale ale patriei sale !...

Trist este că suntem înconjuraţi de mai mulţi proşti decât ar trebui … Zilele trecute mi-a povestit un prieten că un avocat cu care avea o problemă juridică, văzând ştirile despre mişcările de stradă legate de Roşia Montană ar fi exclamat ***„Şi ce mare scofală că vor aurul şi argintul nostru ? Să-l ia !”***

Atât prietenul meu cât şi nevasta lui au rămas stupefiaţi. După câteva secunde de gândire l-au rugat să le permită să se ducă la el acasă să-i ia maşina, mobila şi conturile bancare şi apoi să-i mai şi dărâme casa ! Fireşte că avocatul respectiv a sărit ca ars…

Dacă în jurul nostru majoritatea sunt atât de proşti încât nu realizează că resursele naturale din subsolul acestei ţări sunt ale noastre, ale tuturor şi sunt menite a ne asigura nouă, stăpânilor lor de drept, dreptul la viaţă şi la viitor, suntem condamnaţi…

Adevărul

Şi ca să înţelegeţi mai uşor am să vă dau în cifre absolute estimările la care am avut şi eu acces ca toată lumea de altfel, privind bogăţiile existente într-una din cele patru localităţi care delimitează zăcămintele de metale rare din Apuseni… anume cele din Roşia Montană. Subliniez : **numai pentru Roşia Montană !**

Munţii ce urmează să fie exploataţi acolo, sunt estimaţi la un volum de circa 200 milioane de tone. Fostul inginer geolog sef de la Roşia Montană, domnul Aurel Sântimbrean a făcut public rezultatul studiilor de prospecţiune la care a participat direct comunicând presei concentraţia principalelor metale rare pe care le-a depistat în urmă cu 30 de ani.

În aceste condiţii conform cu concentraţiile comunicate presei, cantitatea de metale rare care se pot extrage de acolo, în valoare absolută este următoarea:Pentru **aur** – 300 tone

Pentru **argint** – 1600 tone

Pentru **germaniu** – 4000 tone

Pentru **arseniu** – 1000 000 de tone (nu am greşit cu nimic : un milion de tone !)
Pentru **titan** – 200 000 tone
Pentru **molibden** – 2000 de tone
Pentru **vanadiu** – 500 000 de tone
Pentru **nichel** – 6000 de tone
Pentru **cobalt** – 6000 de tone
Pentru **crom** – 10 000 de tone
Pentru **galiu** – 60 000 de tone

Atenţionări !

Atrag atenţia că toate metalele acestea rare, care urmează după aur şi argint au valoarea de comercializare mai mare decât a aurului şi argintului, mai ales în condiţiile în care ele asigură dezvoltarea unor tehnologii de nivel înalt. De asemenea mai atenţionez cu privire la faptul că în afara acestor metale rare avem pentru alte două metale rare mult mai valoroase decât întreaga listă de mai sus, cel mai mare zăcământ din lume. Astfel aşa cum Afganistanul are cel mai mare zăcământ din lume de uraniu pur, la fel România are cel mai mare zăcământ din lume de **Wolfram (tungsten)** tot pur. El găsindu-se în minereu la fel ca şi aurul. Practic dacă macini acest minereu, vei obţine granule de wolfram la fel cum le obţii pe cele de aur, pe care apoi le poţi separa prin flotaţie, nemaifiind nevoie de nici o operaţie apoi, căci acele granule sunt din metal pur.

Al doilea metal foarte rar este **telurul…** De asemenea nu ştiu nici în valoare absolută cât e, nici în privinţa concentraţie pe tona de minereu. Singura informaţie certă pe care o am este că este cel mai bogat zăcământ din lume şi este doar unul din singurele două zăcăminte de acest fel din lume, al doilea fiind în China.

Fireşte telur se mai găseşte şi în alte locuri pe glob dar nu ca metal pur şi nici în cantităţi foarte mari, ci ca mineral cum ar fi spre exemplu silvanitul [$(Ag, Au)Te_2$], muthmannitul [(Ag, Au)]Te], etc. În afara acestora se pare că sunt cantităţi foarte mari de **seleniu** şi alte metale rare despre care nu am date concrete. Atenţionez de asemenea asupra unui alt aspect important, acela că această listă se referă doar la conţinutul în metale rare a celor doi munţi ce urmează a fi exploataţi la Roşia Montană. Dar aceştia sunt doar 10 - 20 % din suprafaţa perimetrului zăcămintelor de metale rare din Apuseni, şi acestea au în celelalte zone, pe lângă această listă pe care am pus-o aici şi alte metale rare. Din păcate secretizarea rezultatelor prospecţiunilor face ca noi, „proştii" să nu avem acces la a cunoaşte ce avere avem… ***Vi se pare normal să nu ştiţi ce aveţi în propria casă ?...***

Dar să nu scăpăm din vedere că în afara acestor munţi mai există şi haldele de steril rămase de-a lungul întregii istorii de când s-a tot extras aur din această zonă. Cantitatea totală de aur extrasă în întreaga istorie a ţării noastre din subsolurile patriei este de 14 000 de tone, reprezentând 10% din tot aurul extras în istoria umanităţii pe întreg mapamondul. Sterilul rămas este bogat în toate aceste metale rare de care am spus mai sus, căci înaintaşii noşti nu au fost interesaţi să extragă decât aurul şi argintul. Ca urmare cantitatea de metale rare totală este uriaşă….

De asemenea mai atenţionez asupra unui aspect important:

În condiţiile în care rezervele de hidrocarburi se vor epuiza în următoarele decenii, stăpânii lumii nu vor mai fi cei care vor controla sectorul energetic al umanităţii ci cei care vor controla sectorul tehnologic, al înaltelor tehnologii, cum ar fi electronica de vârf şi industria cosmică. Ori toate aceste metale rare nu se mai găsesc nicăieri pe planetă împreună în aceiaşi ţară şi mai ales toate sunt indispensabile aces***tor industrii.***

Va urma. CCD

Partea a treia

Vinovăţii

„Munţii noştri aur poartă,
Noi cerşim din poartă-n poartă"

spunea Octavian Goga…

Şi ce e mai trist este că această situaţie nu e de azi de ieri, ci a fost o constantă de-a lungul întregii istorii a poporului nostru. Bogăţiile de sub picioarele noastre au ademenit toţi tâlharii. Toate imperiile care s-au perindat mai mult sau mai puţin prin Europa au râvnit la bogăţiile noaste sărăcind poporul…

Şi de fiecare dată… le-a mers pentru că printre noi s-au aflat oameni de nimic, cozi de topor, trădători… De fiecare dacă când imperiile au vrut să ia ce ne aparţine au luat cu ajutorul unor trădători. De fiecare dată când am avut vreun conducător care a voit ce e mai bine pentru poporul lui a fost ucis sau alungat cu ajutorul aceloraşi cozi de topor…

Trădarea e o constantă… Nu sunt vinovaţi tâlharii internaţionali pentru că vin să ne tâlhărească… ***Suntem vinovaţi noi pentru că permitem ca printre noi, să fie trădători. Suntem vinovaţi noi pentru că permitem acelor trădători să ajungă în funcţii…***

Ei, acei tâlhari, fie ei imperialişti, corporatişti sau simpli escroci internaţionali, îşi fac meseria : caută de furat… Vinovat, când în tramvai ţi se fură portofelul nu e hoţul ci tu că nu ai ştiut să ţi-l aperi, să ţi-l păstrezi… Acelaşi lucru este şi cu ţara şi cu viaţa noastră în ultimul sfert de secol… vinovaţi pentru lovitura de stat or fi fost trădătorii şi criminalii care au asasinat cuplul prezidenţial şi pe şeful marelui stat major al armatei, dar mai vinovaţi au fost cei din spatele lor, şi la fel de vinovaţi am fost noi că ulterior le-am permis să se instaleze la putere…

Vinovat nu a fost primul ministru trădător care a declarat industria ţării un morman de fier vechi ci noi pentru că atunci când oamenii muncii au început să iasă-n stradă disperaţi că rămân fără locuri de muncă, în loc să ne alăturăm lor pentru a-i ajuta să-i zboare din funcţii pe cei care distrugeau ţara, am stat privind de la balcoane din casele noastre calde, mulţumiţi de salariile noastre bune şi de faptul că-n capitală eram mult mai puţin sau de loc, afectaţi de distrugerile care se petreceau… vinovaţi pentru distrugerea celor peste 5000 de fabrici şi uzine ale ţării nu au fost cei care i-au păpuşat pe politicieni ci politicienii că s-au lăsat cumpăraţi… cei care au semnat şi şi-au luat angajamentul de a-şi distruge ţara. Şi în ultimă instanţă nici aceştia nu au fost vinovaţi, ci noi că le-am permis să rămână în funcţii făcând asta, şi de asemenea judecătorii care au permis miile de infracţiuni la adresa siguranţei naţionale…

Una peste alta vinovaţi nu sunt cei de la Gabriel Resurces ci politicienii şi justiţia română, cum la fel de vinovaţi suntem noi, care i-am adus pe aceştia în funcţii…

ADEVĂRUL marţi, 5 septembrie 1995

PIATA I

Regia Autonomă a Cuprului Deva

Piaţa Unirii nr. 9, 2700 Deva, jud. Hunedoara,

intenţionează constituirea unei societăţi mixte sau altă formă de asociere cu participare străină având următorul obiect de activitate: „Prelucrarea sterilelor cu conţinut de metale preţioase din iazuri de decantare vechi în amestec cu minereu auro-argentifer din producţia curentă, în două instalaţii a câte 1 mil. tone pe an la Roşia Montană şi Gurabarza - Brad". Ofertele se primesc în termen de 30 zile de la data [illegible] ...entului anunţ.

Documentaţia şi informaţii privind proiectele obiectivelor se pot primi la sediul regiei.

http://www.riseproject.ro/articol/documentele-confidentiale-ale-afacerii-rosia-montana/

Vinovaţi nu sunt cei de la Regia Autonomă a Cuprului Deva, care la data de 5 septembrie 1995 dădeau anunţ în ziarul Adevărul că intenţionează să înfiinţeze o firmă mixtă româno… străină a cărei obiect de activitate să fie extragerea metalelor rare din haldele de steril şi din exploatarea curentă. ***Vinovaţi au fost cozile de topor de la conducerea ţării care şi-au luat mâna de pe firmele româneşti lăsându-i pe directorii acestora să facă ce vor ei ca şi cum ar fi fost pe moşia părinţilor lor…***

Vinovat nu e directorul de atunci al Regiei Cuprului, care probabil că prin acest anunţ pregătea escrocheria care a ajuns azi aşa cum ajuns, şi vinovaţi nu sunt nici cei care se află în spatele firmei cunoscută azi ca Roşia Montană Gold Corporation… ***vinovaţi sunt cei care au permis ca o firmă de stat a statului român să se asocieze cu un escroc internaţional…*** (Frank Timis – Traficant de droguri)

Vinovată este justiţia care nu a vegheat căci un asemenea contract într-o ţară normală, nu ar fi putut să se încheie între o firmă de stat şi un criminal internaţional…

Iar atunci când totuşi compania respectivă s-a înfiinţat sub nunele de Minvest Deva, având ca acţionar principal statul român care aducea în relaţia comercială cel mai important lucru anume licenţa de exploatare, vinovaţi nu au fost cei ce au realizat efectiv această asociere… Ei au fost doar nişte escroci care au profitat de slăbiciunile sistemului statal românesc… Au profitat de nişte politicieni corupţi şi de o justiţie nu doar coruptă dar cu adevărat oarbă… Şi de asemenea atunci când activul principal al societăţii, şi al părţii române, licenţa de exploatare, a fost eliminată din calcul în urma unei majorări de capital nu a fost de vină partea străină şi cei din cadrul părţii române care au făcut asta, ***ci vinovat principal a fost statul român şi justiţia din România care nu doar că nu trebuia să permită asta, dar trebuia imediat să-i pedepsească pe făptaşi…*** Când în urm majorării de capital activul principal al societăţii – licenţa de exploatare a fost transformată din procentul de peste 90 % cât îl reprezenta, într-unul de doar 20 % restul de 80 % fiind trecut ca activ străin, iar nu au fost vinovaţi juriştii şi contabilii care au făcut asta… ***vinovat a fost tot statul român şi justiţia din România care nu au pedepsit această faptă desfiinţând în acelaşi timp această firmă de escroci…***

Vinovaţi nu au fot cei care au făcut toate astea… Pentru că ei au făcut pentru că au putut şi pentru că li s-a permis… ***vinovaţi sunt procurorii şi judecătorii care au dat două sau trei verdicte de neîncepere a urmăririi penale, la sesizarea Agenţiei Naţionale a Resurselor Minerale… legalizând în felul acesta o escrocherie de proporţii internaţionale. Nu au fost şi nu sunt vinovaţi escrocii care au manufacturat această mega-escrocherie, ci statul român care a permis asta…***

Şi tot statul român este vinovat pentru toate celelalte mii şi mii de mega-escrocherii care s-au petrecut pe teritoriul acestei ţări, a ţării mele în ultimii 24 de ani…

Statul român e vinovat pentru că nu a băgat imediat în puşcărie pe cei care-şi permit pe teritoriul României să încalce Constituţia şi legile ţării, care încheie contracte secrete… Statul român e cel vinovat pentru că permite ca populaţia să nu afle că se vinde sau se tranzacţionează pe nimic averea întregului popor. Statul român e vinovat pentru faptul că pe teritoriul ţării pe care o administrează dispar fabrici şi uzine date la fier vechi, în urma unor tranzacţii comerciale care intră oriunde în lume, în sfera criminalităţii organizate… Tot statul român este vinovat pentru prăduirea muncii bunicilor şi părinţilor noştri cum e vinovat şi de aşa zisa îndatorare a ţării cu o sumă deja imensă…

Ceauşescu a împrumutat de la FMI prin anii '70, 12 miliarde de dolari cu care a ridicat întreaga industrie a ţării, peste 5000 de obiective economice… Statul român actual, a distrus totul şi a mai făcut şi împrumuturi de zece ori mai mari…

Cine-i statul român ?

Şi cine-i statul român ?... Cei care au semnat :… Începând cu Mugur Isărescu, Ion Iliescu, Petre Roman şi toată liota de auto-declaraţi politicieni care au distrus patria în aceşti 24 de ani. Păi dacă au semnat, n-au decât să plătească !… De ce am plăti noi crimele şi tâlhăriile pe care le-au făcut nişte criminali ? Sau se cred inviolabili dacă se autointitulează politicieni… ***Un criminal rămâne criminal indiferent cum are tupeul să-şi spună ! Iar trădare intereselor propriului tău popor este crima supremă !***

Ce e foarte grav şi foarte trist în acelaşi timp este faptul că mulţi din aceşti pigmei politici nici măcar nu sunt conştienţi de faptul că prin acţiunile lor îşi trădează patria şi poporul !...

Domnul Valeriu Zgonea, într-o clipă de pierdere a lucidităţii, căci altfel nu-mi explic cum de a putut face asta, a declarat zilele trecute că „Guvernul României are obligaţii internaţionale privind Roşia Montană" http://www.cotidianul.ro/zgonea-guvernul-romaniei-are-obligatii-internationale-privind-rosia-montana-223044/

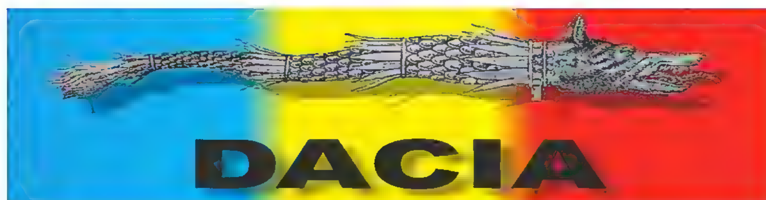
Păi, domnule Zgonea, prin această declaraţie, dumneavoastră recunoaşteţi implicit că guvernul

şi-a făcut obligaţii faţă de acele „internaţionale” promiţând ceva sau luând şpăgi pentru ceva… în cazul nostru pentru distrugerea ţării cu cianuri şi tâlhărirea poporului român de bogăţiile solului şi subsolului României…

Păi, domnule, aşa cum spuneam, dumneata nici măcar nu ai fost conştient probabil ce porumbel ai scos pe gură !... Şi dacă tot recunoşti dumneata că aveţi obligaţii, păi cine vă opreşte domnilor să vi le plătiţi ?… Duceţi-vă şi plătiţi din averile dumneavoastră personale, domnilor, obligaţiile pe care vi le-aţi asumat… nu tâlhăriţi poporul român în numele mişmaşurilor voastre politice… Cine a semnat, să plătească… cu bani, cu averi, cu case, cu ani de puşcărie şi dacă va fi nevoie şi cu viaţa. Căci nimeni, dar absolut nimeni în ţara asta nu are dreptul să amaneteze viitorul generaţiilor care vor urma şi nici să dea de pomană bogăţiile solului şi subsolului patriei.

Mai au şi un tupeu fantastic să mintă populaţia spunând că exploatarea cu cianuri ar fi singura soluţie tehnică şi că ea se aplică inclusiv în Finlanda… Şi vine frumuşel imediat sărind ca ars un parlamentar din acea ţară şi-i acuză de minciună. http://www.gandul.info/politica/un-europarlamentar-din-finlanda-il-acuza-pe-victor-ponta-ca-minte-cand-vorbeste-despre-minele-de-aur-din-laponia-11392116

Şi acum, probabil că sunt foarte prinşi dumnealor în corzi între promisiuni, şi şpăgi sau foloase necuvenite şi mişcarea populară care iată că nu mai e doar a poporului român ci s-a internaţionalizat… Va urma. CCD

Partea a patra

Soluţii

Roşia Montană este însăşi certificatul de naştere al neamului nostru. Minele străvechi care străbat acei munţi sunt cu mai bine de o mie de ani mai vechi decât ne spun nouă arheologii şi istoricii vânduţi occidentului. Acele mine existau când poporul dac era păstorit de Zamolxis, acele mine existau când poporul dac făcea parte din imperiul trac al lui Burebista. Acele mine există încă de pe vremea pelasgilor-arieni, a strămoşilor neamului nostru pierduţi în negura vremurilor, aceia care sunt strămoşii întregii civilizaţii euro-asiatice.

Roşia Montană este dovada că ne tragem din străvechii arieni, aceia dintre care au pornit valuri, valuri de civilizaţii, ce au ajuns până-n îndepărtata Indie înfiinţând imperiul RAMAN.

Roşia Montană e inima Daciei, acele mine de acolo sunt certificatul de naştere al civilizaţiei europene. Proiectul mega-escrocheriei guvern-RMGC le va face să dispară prin faptul că acei doi munţi vor fi pur şi simplu raşi de pe faţa pământului.

Şi pentru că veni vorba de mine… Să fie clar pentru toată lumea şi mai ales pentru dumneavoastră, cei care ne-aţi minţit pentru a obţine voturile noastre, cu scopul de a prădui ţara asta. Nimeni, nici un român nu e împotriva exploatării resurselor minerale ale ţării. Nici un român nu e duşmanul minerilor din zonele miniere care vor locuri de muncă. Românii sunt duşmanii guvernanţilor care după ce au distrus economia acestei ţări, au avut tupeul fantastic să închidă sectoarele minere ale ţării rând pe rând, pentru a găsi acum motiv să afirme că nu au posibilităţi de exploatare şi ca urmare să dea resursele ţării de pomană străinilor…

Cine vă împiedică dragilor, să reporniţi exploatarea tuturor resurselor naturale ale ţării ? Cine vă împiedică să redeschideţi toate minele ţării şi să scoateţi fier pentru a realiza oţel cu care să reconstruiţi ţara, şi alte şi alte minereuri necesare unei noi industrializări a ţării ?

Cine vă împiedică să reconstruiţi Întreprinderea de Maşini Grele Bucureşti ? Cine vă împiedică să reconstruiţi Întreprinderea Semănătoare, cine vă împiedică să reconstruiţi I.O.R.-ul,

cine vă împiedică să reconstruiţi Tractorul Braşov şi toate celelalte 5000 de fabrici, uzine şi cooperative meşteşugăreşti pe care le-aţi demontat şi le-aţi dat la fier vechi lăsându-vă concetăţenii pe drumuri muritori de foame şi cerşetorii Europei ?

Cine vă împiedică dragilor ?! Şi să nu-mi spuneţi că nu aveţi bani ! Păi danii pe care i-aţi luat pe fierul vechi reprezentat de fabricile şi uzinele ţării demontate ? Că au cărat vapoarele din Portul Constanţa zece ani fără întrerupere fier ! Banii luaţi pe petrolul şi gazele ţării date pe nimic, banii luaţi pe vânzarea flotei, care a fost a doua flotă comercială din lume după cea a Uniunii Sovietice, unde sunt ? Banii UGSR-ului unde sunt ? Fondul de pensii care era de zece ori mai mare decât necesarul de plată a pensionarilor unde este ? Sub Nicolae Ceauşescu în Republica Socialistă România s-au construit toate cele ce le-aţi distrus în doar zece ani, prin munca şi sudoarea întregului popor timp de peste 30 de ani, cu numai 12 miliarde de dolari. S-a putut. Se poate şi acum…

Ce-ar fi să-ncepeţi cu aurul şi argintul ţării ? Ce-ar fi să reporniţi exploatarea aurului şi să răscumpăraţi dreptul de poanson al Băncii Naţionale ?! Ce-ar fi să reporniţi exploatarea tuturor ***acelor metale rare, dar nu cu firme străine pentru firme şi cetăţeni străini ci cu firme româneşti şi cu forţă de muncă românească în beneficiul poporului român şi numai al poporului român !***

ANEXA I
Brevet de invenţie
Nr. 126480

Se poate. Dacă a putut s-o facă un cizmar incult, puteţi şi voi, care vă lăudaţi că aveţi mai multe facultăţi !

Cine vă împiedică s-o faceţi… poporul român ? Poporul român a construit marile şantiere de industrializare ale ţării, atunci când a fost nevoie chiar şi cu muncă patriotică, adică prin voluntariat… Bumbeşti - Livezeni, Salva - Vişeu, etc. … eu nu cred că e vreun român care să nu se bucure că va avea de lucru-n ţara lui !...Şi nu cu cianuri otrăvind solul şi subsolul patriei şi privând în felul acesta pe proprii dumneavoastră concetăţeni şi pe copii şi nepoţii noştri, ai tuturor, de hrana şi apa următoarelor secole, ci cu metode sigure, nedistructive, care există şi despre care dumneavoastră vă faceţi că nu ştiţi…

Oare chiar nu aţi auzit de metoda flotaţiei industriale ? Nu aţi auzit de metoda exploatării cu substanţe chimice alcaline, brevetată de un colectiv de ingineri şi chimişti români, cu brevetul RO 126480 ?… Şi mai sunt brevetate şi utilizate şi alte metode, care sunt folosite pe întreaga planetă… Sau domniile voastre nu ştiţi decât despre cele mai eficiente economic şi periculoase în acelaşi timp metode, pe care le agreaţi pentru că acest agrement a fost cumpărat de cei interesaţi ?…

Cine vă împiedică s-o faceţi ? Faptul că minţiţi că nu cunoaşteţi altă metodă decât cea cu cianurile sau faptul că v-aţi creat nişte obligaţii vechi, încă de acum circa 15 – 25 de ani când aţi promis cuiva să vă distrugeţi patria ? Cine vă împiedică domnilor să reconstruiţi patria ? Noi românii ? NU… Europa ? NU. Iată chiar Europa vă întinde o mână… Vi se permite o prelungire de termen pentru accesarea fondurilor europene… cine vă împiedică să luaţi cei … culmea ! - 4 miliarde de euro… (!... ce coincidenţă domnule, parcă tot atât pretindeau cei de la Gold despăgubiri în caz că proiectul cade !) Ce e oare cu aceşti patru miliarde, nu cumva sunt şpăgile pe care le-aţi luat din 1995 până în prezent ? Şi dacă aceştia sunt banii pe care i-aţi luat, cine vă împiedică să accesaţi banii europeni şi să înfiinţaţi rapid o firmă de stat, pe acţiuni, acţiuni pe care să le vindeţi numai şi numai cetăţenilor români, şi apoi să puneţi mâna să exploataţi acele resurse, nu doar de la Roşia Montană ci din întreg patrulaterul de aur, numai şi numai cu această firmă şi cu forţă de muncă românească, iar cu banii rezultaţi din vânzarea aurului şi argintului către Banca Naţională precum şi a celorlalte metale rare către cumpărătorii internaţionali să returnaţi frumuşel şpăgile luate şi să şi reconstruiţi ţara ?!...

NU UITAŢI !

Absolut nici un politician nu a respectat promisiunile făcute public în campania electorală, ci din contră le-au încălcat programatic. În douăzeci şi patru de ani de când există aşa zise alegeri libere şi democrate în ţara noastră, absolut niciodată nu s-a transmis în direct, pe posturile de televiziune, numărătoarea voturilor, pentru ca populaţia să vadă cu ochii ei, dacă voturile au fost sau nu, măsluite.

Absolut nici un guvernant în decursul exercitării funcţiei administrative în slujba poporului, nu a respectat jurământul pe care l-a depus la investitură, cu mâna pe Biblie şi pe Constituţie !

Când îţi pui semnătura din calitate de funcţionar sau de oficial, pe un act, o lege, un acord, ignorând interesul suprem al poporului, o faci în nume propriu ci nu în numele poporului.

Când îţi pui semnătura din calitate de oficial sau de funcţionar uitând că ai jurat să respecţi legile şi Constituţia ţării, nu mai eşti oficial şi nici funcţionar, eşti un simplu infractor. Infracţiunea de sperjur în dauna respectării legilor ţării şi interesului naţional este o crimă supremă, şi ca orice crimă este pasibilă de binemeritată pedeapsă, pedeapsă nu doar din partea legilor ci mai ales din partea poporului căruia i-ai trădat interesele. Eu personal nu-l văd bine pe cel pe care poporul l-ar linşa pentru asemenea crimă !

Şi nu uitaţi domnilor, faptul că aţi scos din codul penal articolele privitoare la infracţiunile legate de crima de înaltă trădare şi de subminare a economiei naţionale, nu vă absolvă de vinovăţia

de a fi părtaşi la fapte care se încadrează acelor articole… Iar faptul că aţi scos din acelaşi cod penal pedeapsa cu moartea care era aplicabilă acelor infracţiuni, nu vă scuteşte de aceiaşi vinovăţie… pedeapsa poate să vă vină din partea oricăruia din cetăţenii acestei ţări disperaţi că li s-a spânzurat copilul de dorul părintelui sau disperat de faptul că i-a murit o rudă în faţa unui spital închis, ori de la vreunul din românii căruia i-aţi luat pământul moştenit din moşi strămoşi, sau pe care l-a primit ca răsplată pentru c-a luptat riscându-şi viaţa în război pentru apărarea acestei ţări şi a averii poporului pe care voi aţi prăduit-o … Să nu credeţi că conturile pe care le aveţi prin bănci străine vă apără de consecinţele faptelor pe care le-aţi înfăptuit împotriva propriului dumneavoastră popor !…

De aceea vă atenţionez, dragi politicieni, atât în nume personal cât şi al tuturor concetăţenilor mei cărora le-aţi trădat interesele, asupra faptului că dacă veţi mai continua prăduind ţara şi dând-o de pomană la străini, s-ar putea ca noi, poporul acestei ţări, să ieşim în stradă să ne considerăm în război, adică sub asediul unor forţe străine intereselor noastre, şi ca atare vom face ceea ce au făcut islandezii – vă vom azvârli afară din ţară şi vă vom trimite să mergeţi la cei cărora le-aţi reprezentat interesele, să plătiţi toată datoria pe care credeţi că aţi făcut-o în numele poporului român.

Să vă fie clar : ***poporul român nu datorează absolut nici un ban în contul nici unei datorii făcută de voi după data de 1 ianuarie 1990 deoarece toate aceste datorii au fost făcute în dauna intereselor poporului român şi cu încălcarea legislaţiei în vigoare la acea dată.***

V-o spune Cârnaru Cătălin Dan, cetăţean al Republicii Socialiste România, (de naţionalitate dac) care nu a uitat că a jurat cu o mână pe drapel (un drapel care avea o stemă !) şi cu cealaltă pe armă să-şi apere patria chiar cu preţul vieţii, de va fi nevoie. Şi dacă voi credeţi că acea Românie nu mai există, vă înşelaţi amarnic. Nu uitaţi că aţi ajuns ***la conducere nu puşi de popor ci în urma unui şir întreg de alegeri măsluite, mereu ţinute secret faţă de popor, după ce în prealabil aţi înfăptuit o lovitură de stat şi mai multe asasinate care au culminat cu acel dublu asasinat comis în zi sfântă de Crăciun !***

Ca urmare reţineţi ceea ce subliniez eu acum : poporul român nu e dator cu absolut nimic faţă de nimeni. FMI şi toţi ceilalţi tâlhari internaţionali să facă bine să-şi pună coada pe spinare şi să se care dracului d-acia căci DACIA NU E MAIDANUL LOR DE JOACĂ, iar dacii nu au fost nu sunt şi nu vor fi niciodată datori, cu nimic, nimănui !

Eu cam atât am avut de spus…

Acum sperând că poate v-aţi făcut o idee mai concretă a dedesubturilor mega-tâlhăriei care se doreşte şi mai ales asupra gradului incredibil de decădere morală al trădătorilor de la cârma ţării, cu un sentiment de durere că poate pe mulţi v-am întristat, vă rog să mă iertaţi pentru asta şi închei cu convingerea că sunt în asentimentul tuturor atenţionându-i încă odată pe guvernanţii de azi asupra versurilor lui George Coşbuc :

« Să nu dea Dumnezeu cel sfânt, / Să vrem noi sânge, nu pământ ! / Când nu vom mai putea răbda, / Când foamea ne va răscula, / Hristoşi să fiţi, nu veţi scăpa / Nici în mormânt ! »

Cu stimă ! CCD.

Legalizarea sclaviei – legalizarea crimei

03.10.2013

O campanie neruşinată

Acest articol este prilejuit de campania neruşinată pe care o face de ceva timp Televiziunea Română, campanie prin care ar vrea să impună şi în România conceptul de voluntariat…

Se tot dau exemple din alte ţări precum şi ale unor diferite persoane care au veniturile asigurat din devalizarea acestei ţări, cum ar fi spre exemplu nevasta fostului ministru de externe Mircea Geoană, sau a fostului prim ministru Adrian Năstase…

Şi transpare din această campanie o nedumerire. Că… vezi Doamne ! – românii nu vor să facă muncă de voluntariat… că uite ce bine şi frumos e să faci voluntariat, iată cum fac alţii iar românii fug de munca de voluntariat …

S-a încercat chiar să se pretindă că această aversiune a românului faţă de munca de voluntariat ar fi datorită muncii patriotice efectuate înainte de 1989… Acea muncă era făcută peste cea realizată în fabrici şi uzine, muncă plătită decent şi în mod just şi din care orice român putea să trăiască. Cu un salariu minim pe economia de atunci oricine putea trăi chiar şi două luni dacă era gospodar şi chivernisit. Acum românii nu pot trăi nici o săptămână cu salariile pe care le oferă „statul" escroc împreună cu criminalii care au pus stăpânire pe mijloacele de producţie puţine care mai există în această ţară…

Câtă neruşinare trebuie să ai, ca în condiţiile în care ai distrus economia unei ţări, dând la fier vechi peste 5000 de unităţi economice, şi lăsând pe drumuri aproape întreaga populaţie aptă de muncă a unei ţări să ai acum pretenţia să încerci să impui munca voluntară… adică munca neplătită… Probabil că cei care fac asta, sunt cel puţin limitaţi mintal, căci altfel nu pot înţelege cum nu realizează că un om care nu are nici o sursă de venit preferă să muncească cu ziua contra unui salariu de nimic decât să vină să muncească pe gratis… Domnilor !... Nu vă mai ajung averile pe care le-aţi făcut din distrugerea acestei ţări ?! Sunteţi atât de lacomi şi de hulpavi încât aţi ajuns să nu mai fiţi în stare să acceptaţi că un om are dreptul la o remuneraţie contra muncii pe care o prestează ?! Atât sunteţi de escroci, hoţi şi lacomi încât nu puteţi accepta nici să plătiţi un salariu celui care munceşte pentru voi, şi vreţi acum ca întregul poporul român să muncească pentru voi pe gratis… după ce i-aţi distrus patria ?!

Şi mai momiţi tinerii cu promisiuni legislative prin care vezi doamne, cineva într-un viitor incert va lua în considerare munca voluntară la firme de escroci, încadrând-o ca experienţă profesională… Oare chiar atât de proşti ne credeţi ?! Oare chiar credeţi că vreun tânăr din ţara asta ar fi atât de prost să accepte să muncească pe gratis pentru că cineva într-un viitor incert îi va considera această muncă ca experienţă în muncă ? Şi acel tânăr din ce trăieşte în timpul în care efectuează această muncă pe care voi pretindeţi că o veţi considera într-un viitor ca experienţă !? Vindeţi blana ursului din pădure, sau aveţi tupeul să ne luaţi de proşti în faţă ?!

Să vă văd eu pe voi aceştia de acum ce veţi face atunci când un asemenea tânăr, ajuns om matur şi accidentat pe undeva pe la unul din locurile de muncă voluntare pe care le pretindeţi să le accepte el, va constata că nu-i va fixa nimeni nici un fel de pensie pentru că el a făcut muncă voluntară, nu muncă plătită – să vă văd atunci ce o să-i spuneţi dacă el disperat va veni să vă ia gâtul ?... Oricare din cei pe care-i daţi voi ca exemplu de prin occident are un salariu care-i asigură cu mult mai mult decât necesităţile vitale pe timpul unei luni, astfel că poate oricând să efectueze şi o perioadă oarecare de muncă voluntară… Dar nu aveţi voi tupeul şi neruşinarea supreme să cereţi unui popor adus în sapă de lemn să facă voluntariat !...

În loc să le oferiţi tinerilor această minciună sfruntată că le-ar considera cineva odată-ntr-un viitor oarecare, experienţă profesională, perioada de voluntariat, mai bine puneţi mâna şi obligaţi pe escrocii de angajatori să facă angajări şi să plătească corect forţa de muncă pe care o folosesc…

Domnilor de la televiziune, ce faceţi acum este nimic altceva decât campanie pentru

legalizarea unei crime... o crimă la adresa unui popor pe care tot voi, l-aţi distrus... şi să nu cumva să vă consideraţi jigniţi de această afirmaţie, căci pentru distrugerea acestei ţări sunteţi, ca unic post de televiziune de atunci, la fel de vinovaţi pentru lovitura de stat din decembrie 1989 cât şi pentru distrugerea iminentă a ţării, în calitate de complici direcţi... ca şi cei care au avut şi au tupeul să se autointituleze politicieni, reprezentanţi ai poporului român. L-aţi acuzat pe Nicolae Ceauşescu de genocid şi subminare a economiei naţionale în condiţiile în care România de atunci avea cea mai ridicată rată a natalităţii şi cel mai ridicat indice de creştere economică din Europa ! Cum se numeşte ce-aţi făcut din ţara asta şi din poporul ei, în ultimii 24 de ani ? Dacă nu minţeaţi poporul, şi dacă nu făceaţi jocurile celor care s-au instalat fără drept la conducerea ţării acum aţi mai avea o patrie şi nu aţi trăi într-o colonie, având iluzia că trăiţi în democraţie...

Cineva mi-a reproşat că degeaba folosesc acest mod de adresare directă în articolele mele, căci nimeni dintre cei vizaţi nu va citi vreodată aceste articole... Eu am serioase îndoieli că ar fi aşa, de vreme ce sunt aproape convins că sunt supravegheat şi ca urmare acest articol va ajunge şi la televiziunea română atunci când îl voi publica...

Orice fiinţă munceşte

Orice fiinţă de pe planetă munceşte. Plantele în creşterea lor către lumină efectuează permanente rotaţii ale ramurilor lor, în căutarea soarelui şi tatonează şi sfredelesc solul cu rădăcinile după umiditate. Aceste acţiuni se petrec secundă de secundă, întreaga lor viaţă, chiar dacă viteza acestor mişcări e imperceptibilă pentru ochiul nostru.

Animalele muncesc în egală măsură întreaga lor viaţă. Permanenta zbatere pentru procurarea hranei şi asigurarea unui adăpost este o muncă perpetuă... râma care sfredeleşte solul digerându-l, mărunţindu-l şi afânându-l o face inconştient căutându-şi hrana şi un loc mai sigur de trai dar această zbatere a ei se constituie în munca care-i asigură traiul... alergarea prădătorului după vânat în calitate de potenţială masă sau a vânatului în faţa prădătorului în disperata încercare de a-şi salva viaţa este munca lor pentru asigurarea traiului...

Deci, orice fiinţă de pe planetă munceşte.... Dar nici una, fie ea plantă sau animal, fie tigrul sau râmă, fie lichen sau arbore secular nu munceşte în beneficiul altei fiinţe... Munca este o acţiune eminamente personală menită să asigure traiul numai şi numai fiinţei care o efectuează sau cel mult familiei acelei fiinţe.

Nici un tigru nu vânează pentru alt tigru decât dacă acel alt tigru este puiul său. Nici o zebră nu paşte pentru a hrăni o altă zebră, nici o râmă nu scormoneşte pământul în beneficiul altei râme...

Subliniez încă odată : ***munca este ceva pur şi eminamente personal şi are unica menire de a asigura traiul unei singure fiinţe sau al familiei ei...***

Singura specie de fiinţe de pe glob care munceşte în folosul altor indivizi decât al ei personal şi al familiei ei este omul... Pentru că omul e dotat cu ceea ce el denumeşte inteligenţă. Eu nu aş numi-o astfel, căci prima consecinţă a unei gândiri inteligente este şmecheria...

Dacă celelalte fiinţe de pe planetă, muncesc pentru a-şi satisface traiul şi adăpostul, omul a descoperit că poate munci pentru mai mult... şi mai ales că poate profita nemeritat de munca semenului său.

Doar omul e mai şmecher

Odată cu avantajele de a fi inteligent, omul a descoperit avantajele de a fi mai inteligent decât ceilalţi, sau cum se mai spune uneori mai egal ca ceilalţi... de a fi mai şmecher.

Astfel a inventat exploatarea omului de către om şi o modalitate de a înşela semenul exploatat cu ideea că munca îi e răsplătită corect, anume banul...

În vechime chiar au existat fiinţe umane care au muncit în beneficul altor fiinţe umane altele decât familia lor, pentru satisfacerea minimului din cele mai elementare şi unice necesităţi, masa şi adăpostul... Aceştia erau sclavii.

Dar cel în beneficiul căruia munceau, câştiga însutit mai mult... Şi această situaţie s-a

menţinut sub diferite forme până în zilele noastre. Numai că în prezent pentru a nu fi acuzaţi de practicarea sclaviei, cei care îşi exploatează semenii o fac contra unei sume de bani modică, care dacă analizăm cu atenţie, vedem că satisface exact aceleaşi nevoi pentru care munceau sclavii antichităţii, adică acea sumă abia ajunge pentru satisfacerea necesităţilor de hrană şi de adăpost…

Echitabil ar fi, spre a da un exemplu, ca dacă eu unul muncesc timp de 80 % din timpul vieţii mele active pentru tine, care te autointitulezi patron, angajator, fie că eşti particular fie al unei structuri de tip statal, eu să primesc 80% din valoarea acelei munci prestate iar dumneata să primeşti 20 %. Prin însumarea procentelor de 20% de la mai mulţi muncitori, ai avea un beneficiu echitabil şi totul ar fi corect. Aşa trebuie să fie normal şi de bun simţ. Din păcate totul se întâmplă pe dos şi asta datorită lăcomiei criminale care ne stăpâneşte. Orice angajator de pe planeta asta reţine 80 % din valoare muncii prestate de muncitorii săi şi îi plăteşte pe aceştia cu un procent de doar 20 %. Se face asta sub diferite pretexte, cum ar fi taxele mari, impozitele, investiţii, dezvoltare, mediu economic ostil, etc. … şi pretinsele motive ar putea umple tomuri întregi.

Din cele spuse până aici se deprinde o idee foarte importantă. Anume aceea legată de ceea ce reprezintă de fapt munca pentru individ, în raport cu el însuşi şi mai ales în raport cu societatea :…

E drept sau obligaţie ?

Şmecherii care au făcut ca încet, încet viaţa noastră să fie controlată de legi şi de bani ci nu de reguli de bun simţ, afirmă de ceva timp că munca ar fi un drept. Poate că este un drept, dar de vreme ce pentru mine ca fiinţă ea este obligaţie primordială, care face ca eu să-mi pot duce traiul mai departe, apare aici o mare contradicţie, şi un principal motiv de neînţelegere a situaţiei…

Anume, munca chiar dacă în raport cu propria mea persoană este o obligaţie, este o obligaţie numai şi numai pentru mine însumi, adică am obligaţia de a o presta numai şi numai în beneficiul propriei mele persoane, pentru că doar prin muncă pot să-mi câştig masa şi adăpostul. Ca urmare nimeni, şi niciunde nu are dreptul să-mi impună în vreun fel cum şi când să muncesc. De aceea munca fiind declarată de către societate ca fiind un drept fundamental, dă ocazie şi motiv celor care au organizat funcţionarea economiei mondiale să pretindă că de vreme ce munca e un drept ci nu o obligaţie, el nu e obligat cu nimic să-ţi permită ţie ca individ să munceşti, şi mai ales să-ţi mai şi plătească echitabil această muncă.

De vreme ce munca e un drept nimeni nu are voie să-mi impună cum şi când s-o fac, şi odată ce am prestat o muncă oarecare nimeni nu are dreptul să mi-o plătească injust sau să nu mi-o plătească de loc. Iar statul care permite asta, este mai criminal decât escrocul care nu-mi respectă munca. De fapt aşa cum pentru mine munca e principala obligaţie care-mi asigură hrana şi adăpostul, pentru societate trebuie să reprezinte obligaţia supremă de a-mi asigura condiţiile de a o presta.

Trebuie să fiu plătit pentru a munci, nu să muncesc pentru a fi plătit

Trebuie să înţelegem un lucru elementar o dată şi pentru totdeauna. Atât timp cât în raport cu societatea vom continua să considerăm că trebuie să muncim pentru a fi plătiţi, nimic nu se va schimba. Căci această mentalitate permite şi dă motiv celui care plăteşte munca şi care implicit beneficiază majoritar de rezultatele ei, să o plătească după bunul său plac adică să se aleagă cu beneficiile materiale ale muncii şi să plătească contravaloarea unui procent minimal din munca prestată.

Dacă înţelegem că trebuie să fim plătiţi pentru a munci, atunci se schimbă radical situaţia… În acest caz, nimeni nu va mai putea avea tupeul de a-ţi plăti munca inechitabil deoarece inversarea condiţionalităţii implică faptul că nimeni nu e obligat să muncească nu doar fără a fi plătit sau plătit pe nimic ci din contră, nimeni nu ar mai fi obligat să muncească înainte de a fi plătit…

Asta va face ca nimeni să nu te poată obliga să munceşti pentru altcineva decât pentru tine personal şi pentru familia ta… Iar dacă vei accepta să o faci vei putea să o faci pe suma pe care o

pretinzi tu, nu pe ce vrea orice escroc să-ţi ofere pe munca ta. Abia atunci munca ta va avea cu adevărat valoare.

Din păcate aşa cum am spus, mentalitatea indusă prin propagandă mincinoasă timp de sute de ani a adus conştiinţa umanităţii la situaţia credinţei că fiecare individ trebuie să muncească pentru a fi plătit… nu la aceea că trebuie să fii plătit pentru a munci.

Asta a fost posibil datorită faptului că odată cu apariţia şi răspândirea monedei, munca nemaifiind plătită direct în bunuri prin troc, a putut fi subevaluată de către cei care aveau mijloacele de plată şi implicit stăpâneau şi accesul la resurse…

Perpetuarea acestei situaţii a fost sprijinită de faptul că accesul la resurse a fost mereu şi mereu, tot mai puternic restricţionat de cei care au stăpânit banul, astfel ajungându-se în prezent la situaţia că cea mai mare parte a resurselor planetare este controlată de un grup mic de oameni care stăpânesc atât sistemul bancar mondial cât şi cele circa 150 de corporaţii internaţionale ale complexului militaro-industrial, care controlează peste 80 % din economia globală.

Ori în prezent s-a ajuns la un grav impas… Pe măsură ce mecanizarea şi robotizarea a crescut eficienţa muncii, astfel că un om a ajuns să producă nu pentru doi sau trei cât făcea în evul mediu, ci pentru sute şi chiar pentru mii de oameni, numărul oamenilor care au ajuns să nu mai aibă acces la un loc de muncă a început să crească treptat, astfel că acum industria globală se confruntă cu un paradox. În ciuda faptului că are loc o aşa zisă criză de supraproducţie, numărul şomerilor este din ce în ce mai mare în toate ţările lumii, fie ele industrializate sau nu, iar procentul de oameni care nu au o ocupaţie este imens de mare…

Şi datorită acestui fapt, angajatorii, cei care stăpânesc şi controlează mijloacele de producţie au devenit şi mai criminali, sălbatic de nesimţiţi şi lipsiţi de scrupule, prin faptul că profitând de numărul mare al oamenilor fără slujbă au impus iniţial faptic şi ulterior prin tot felul de legi care încalcă atât drepturile omului cât şi legea supremă a fiecărui stat, ca omul să muncească pe sume din ce în ce mai mici, care nu mai au nici un fel de legătură cu faptul că un salariu trebuie să asigure măcar nevoile elementare decente ale unei fiinţe umane.

Asta-i nimic altceva decât nu doar legalizarea sclaviei, cât mai ales legalizarea unui genocid generalizat la adresa întregii umanităţi. Să fie clar un lucru, indiferent cum e numită munca, atât timp cât e efectuată pe nimic sau pe sume care nu pot acoperi traiul decent al omului, ea se numeşte sclavie…

De geaba stipulezi dreptul la muncă prin legea supremă şi prin carta drepturilor omului, dacă faptic şi prin tot felul de chiţibuşuri juridice şi administrativ – fiscale acel om ajunge să nu poată să trăiască din munca lui…

Fie că-i spui muncă patriotică, voluntariat, sau muncă prost plătită, orice muncă care se desfăşoară în beneficiul altei persoane decât a celui care munceşte sau al familiei lui, ea nefiind plătită echitabil este nimic altceva decât sclavie.

Ca urmare reţineţi… **Până când nu vom învăţa că trebuie să fim plătiţi pentru a munci ci nu să muncim pentru a fi plătiţi nu se va schimba nimic.** Cu stimă ! CCD

Criminalul suprem ?...

Pe la începutul acestui an mi-am pus o serie de întrebări… Nici până azi nu sunt ferm convins că ştiu răspunsul la ele… sunt multe… M-am gândit să vi le pun şi dumneavoastră, poate mă puteţi ajuta să găsesc răspunsul, şi ajutându-mă poate că vom înţelege împreună în ce lume trăim.

Iosif Visarionovici Stalin spunea odată:

« Să omori un om e o crimă, dar să omori o mie este o chestiune de statistică. »

Ce e mai rău : să omori un om sau să omori o mie ? Ce e mai rău, să omori un om, sau să minţi şi să înşeli în faţă o mie de oameni ? Ce e mai rău : să omori un om sau să minţi milioane cu

scopul de a ajunge la putere, pentru a fura apoi din bugetele ministerelor, adică din banii celor ce te-au ales? Ce e mai rău : să omori un om sau să-i confişti drepturile civile, în vreme ce declari pe toate mijloacele media că la tine în ţară nu se încalcă drepturile omului? Ce e mai rău : să omori un om sau să-l bagi în puşcărie pe nedrept ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să plăteşti medicii mizerabil, astfel încât să-i determini să-şi părăsească ţara lăsându-şi concetăţenii fără asistenţă sanitară ? Ce e mai rău : să omori un om, sau să închizi spitalele omorând astfel mii de oameni ? Ce e mai rău : să omori un om sau să subfinanţezi sistemul medical al ţării furând fondurile de sănătate ce s-au adunat de pe urma unui popor întreg după o viaţă de muncă ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să omori o mie furându-le fondurile de pensie pentru care aceştia au muncit o viaţă? Ce e mai rău: să omori un om sau să omori sute de mii de familii închizându-le fabricile şi uzinele pentru a le da la fier vechi ? Ce e mai rău : să omori un om sau să-i confişti dreptul la muncă şi prin acesta toate drepturile civile care decurg implicit din el ? Ce e mai rău : să omori un om sau să distrugi agoniseala de-o viaţă a mii prin legi strâmbe?

Ce e mai rău : să omori un om sau să furi agoniseala tuturor oamenilor muncii a unei ţări prin desfiinţarea bazelor de odihnă care le aparţin ? Ce e mai rău : să omori un om sau să distrugi bazele de tratament balnear ale unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om sau desfiinţezi şi să furi hotelurile industriei turistice ale ţării ?

Ce e mai rău: să omori un om sau să te angajezi că vei lăsa sute de mii de oameni fără locuri de muncă ? Ce e mai rău : să omori un om sau să desfiinţezi o mie de şcoli ? Ce e mai rău : să omori un om sau să predai unor generaţii întregi de copii o istorie mincinoasă ? Ce e mai rău : să omori un om sau să desfiinţezi industria unei ţări în vreme ce, cu promisiuni mincinoase, pregăteşti în continuare copii ţării în meserii pe care tocmai le-ai desfiinţat ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să defrişezi sute de mii de hectare de pădure fără a planta un arbore în loc ? Ce e mai rău : să omori un om sau să închizi toate fabricile de maşini agricole ale unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om sau să desfiinţezi industria agrochimică a unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om sau să arunci la fier vechi întregul sistem de irigaţii al unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om sau să desfiinţezi zeci de mii de hectare de sere şi solarii ? Ce e mai rău : să omori un om sau să desfiinţezi sute de mii de hectare de livezi şi de plantaţii de viţă de vie ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să organizezi timp de ani de zile o super-inflaţie menită a falimenta toate unităţile economice ale unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om sau să conduci desfiinţarea sistemului bancar al ţării tale ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să-ţi trădezi patria şi poporul ? Ce e mai rău : să omori un om sau să-ţi încalci jurământul militar de credinţă faţă de poporul tău ? Ce e mai rău : să omori un om, sau să desfiinţezi armata regulată a unei ţări ? Ce e mai rău : să omori un om apărându-ţi ţara şi drepturile sau să omori mii lăsând ţara cucerită de străini ? Ce e mai rău : să omori un om sau să minţi mii de oameni cu scopul de a-i face să-i omoare pe alţii ? Ce e mai rău : să omori un om sau să vinzi pe nimic sectoarele strategice ale ţării, infrastructura energetică şi de transport şi resursele pământului strămoşesc al ţării tale ?

Ce e mai rău : să omori un om sau să-ţi distrugi propria ţară vânzând-o pe-o vilă şi-o maşină unor străini ? Ce e mai rău : să omori un om sau să îndemni oamenii muncii ai ţării tale să-şi părăsească ţara ? Ce mai rău : să omori un om sau să încalci Constituţia ţării pe care o conduci, omorând în felul acesta mii de concetăţeni de-ai tăi ?

Oare de ce a scăzut populaţia ţării în douăzeci şi trei de ani de la peste douăzeci şi trei de milioane de locuitori în 1990, la sub optsprezece milioane, când normal, azi ar fi trebuit să fie de circa treizeci de milioane ? Nu cumva statul, cei care ar trebui să vă reprezinte interesul şi să vă asigure viitorul dumneavoastră şi copiilor dumneavoastră, este criminalul suprem ?...

Scris azi 03.04.2013 Cătălin Dan Cârnaru

Nibiru ?...

29.10.2013

Noi îi spunem Luna

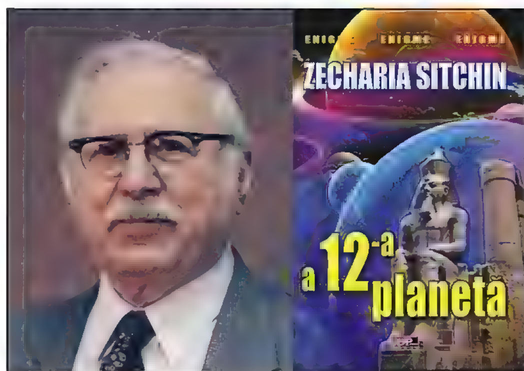
Hai să vă spun cum am ajuns să scriu acest articol… În decursul acestei veri, prietenul care mi-a pus la punct saitul, m-a sunat de mai multe ori să-mi atragă atenţi asupra unor lumini deosebite pe cerul ţării… Am avut astfel ocazia să vedem împreună, el din judeţul Timiş eu din Dâmboviţa, mai multe fenomene cereşti pe care nu ni le-am putut explica.

Acum circa două luni m-a sunat să-mi spună că vede pe cer o lumină mare, mult mai puternică decât cea mai strălucitoare stea de pe boltă. L-am întrebat care-i unghiul şi direcţia la care trebuie să privesc, (direcţia sud, elevaţia circa 20 – 30 de grade) dar… din curtea mea, singura lumină cu adevărat mare ce se vedea, (dar spre est !) şi care era galbenă aşa cum spunea el, era… Luna … I-am spus chiar : „Sorine, ştii, noi aici, la lumina asta aşa mare şi imensă îi spunem Lună…”

A insistat că ce vede e real şi ca urmare să nu fac mişto de el căci el, acolo în vestul ţării, chiar vede o „stea” galbenă mult mai mare decât luceafărul…

Eu nu o vedeam… Abia peste circa o săptămână aveam să o văd şi eu… Aici unde locuiesc, ***spre sud*** unde apare această nouă „stea” am un deal înalt… Ca urmare după apusul soarelui, eu văd strălucitorul corp ceresc doar timp de circa o jumătate de oră, maximum o oră după care dispare sub orizont.

Dar din momentul în care am văzut prima dată acest corp ceresc am avut convingerea că e cu adevărat ceva serios, că prietenul din celălalt capăt al ţării nu vorbea prostii şi chiar am fot uimit de faptul că pe posturile de televiziune nu se spune nimic. Şi nu s-a spus de loc timp de luni de zile de când eu văd în fiecare seară misteriosul corp ceresc…

Asta m-a făcut să-mi amintesc de cărţile lui Sitchin, care afirma că Nibiru ar trebui să intre-n sistemul solar din nou, în primii ani după 2010.

Anunaki şi istoria falsă a omenirii

În urmă cu câteva decenii, făcea vâlvă apariţia cărţii „A douăsprezecea planetă” scrisă de arheologul american de origine azeră Zecharia Sitchin. Cartea era rezultatul muncii de mai mulţi ani ai autorului care a lucrat întreaga sa viaţă la traducerea unora din plăcuţele străvechi cu scriere sumeriană cuneiformă. Cartea aceea a fost urmată de altele căci povestea cuprinsă în scrierile străvechi era cu adevărat şocantă şi era una destul de amplă.

Scrierea cuneiformă străveche povesteşte despre evenimente care au avut loc cu mai multe sute de mii de ani în urmă anume epopeea zeilor civilizatori ai omenirii Anunaki, civilizaţie extraterestră venită pe planeta noastră pentru a exploata aur şi alte metale preţioase.

Aceşti Anunaki conform scrierilor străvechi erau de fapt vecini de-ai noştri fiind locuitorii unei planete – nave care, la început, avea o orbita pe care o completa in 25 920 de ani, ceea ce însemna distanta de la Rizq, planeta natala a Anunnakilor, la Terra. Odată cu construirea bazei de pe Orion, acum durează 3600 de ani să facă o rotaţie completă.

Ce era mai de neconceput cu atât mai mult cu cât majoritatea omenirii are convingerea că zeii erau nişte fiinţe nemuritoare supranaturale, a fost faptul că prin munca sa Sitchin a găsit dovezi ale faptului că Anunaki au intervenit în dezvoltarea prehominizilor şi apariţia omului modern… Iată unde era vestita verigă lipsă dintre Homo Sapiens şi predecesorul său !

Dacă atunci când a apărut prima sa carte, în 1971, totul a fost considerat o fantasmagorie, o

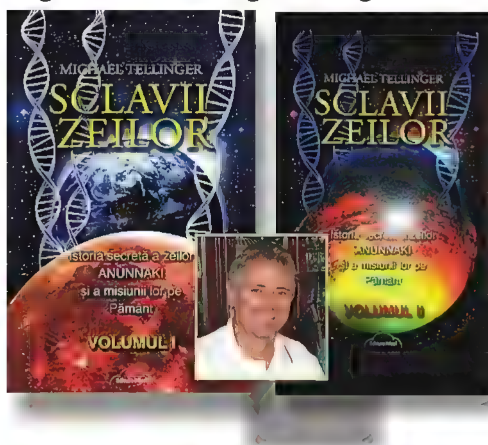
literatură SF, existând o puternică opoziţie din partea cercurilor ştiinţifice oficiale… în decursul anilor lucrurile s-au mai schimbat.

Cărţile sale s-au tradus între timp în toate limbile de circulaţie internaţională şi nu numai. De asemenea multe din cele spuse de scrierile străvechi s-au confirmat prin descoperiri arheologice ulterioare…

Şi chiar dacă ştiinţa oficială continuă să-l catalogheze pe Sitchin ca pe un exaltat care crede în basme şi legende… noi ar trebui să ne amintim că înainte de apariţia culturii moderne istoria s-a transmis din tată-n fiu prin basme, povestiri şi legende…

Eu consider sincer că de fapt legendele sunt depozitarele preistoriei…

Între timp, cum spuneam, scrierile traduse de Sitchin au fost confirmate şi nu doar de descoperiri arheologice ci şi de cercetări paralele care au abordat subiectul din perspectivă lingvistică, sociologică, religioasă, etc. …

Astfel unul din cercetătorii care s-au aplecat foarte serios asupra subiectului aducând mai ales dovezi depozitate în miturile şi credinţele religioase străvechi de pe întreaga planetă este cercetătorul şi scriitorul, fost muzician din Africa de Sud, Michael Tellinger, prin cartea sa de succes internaţional „Sclavii zeilor" În momentul de faţă din ce în ce mai mulţi cetăţeni de pe tot cuprinsul planetei au ajuns să fie convinşi de adevărul celor scrise de aceşti cercetători. Şi ca o confirmare a acestui fapt sunt zecile de filme documentare, şi de scrieri care fac referire la cea de-a zecea planetă a sistemului solar (în cartea lui Sitchin e considerată a 12-a ca urmare a faptului să sumerienii luau în calcul atât soarele cât şi luna, ca fiind planete ale sistemului solar).Şi mi-am mai amintit de vestitul ufolog Bob Dean fost cadru militar în structurile serviciilor secrete americane care în interviul pe care-l dădea în 2008, pentru echipa „proiectului Camelot", afirma că Nibiru va fi vizibil pe cerul planetei după 2012. http://www.youtube.com/watch?v=AbgHyrmgRZM

Cenzura

Ce mă frapează şi mă enervează în egală măsură este obstinaţia şi perseverenţa cu care oficialităţile, fie că vorbim de cele politice, de presă sau de specialiştii astronomi, tac… Şi ce e mai grav este, nu doar că tac, dar informaţiile din ce în ce mai dese despre acest corp ceresc sunt cenzurate, şterse, eliminate cu neruşinare.

Iată, astfel saitul următor care poate fi încă accesat, (http://wingsoflyra.blogspot.ro/2012/08/nibiru-only-real-evidence-21-august.html) spunea*:* ***„ Nibiru the Only Real Evidence 21 August 2012 (Video)"*** Acest videoclip a fost şters atât de pe saitul respectiv cât şi de pe YouTube, rămânând doar o imagine care era prima fotogramă a filmului.

De asemenea un alt sait (http://raptureimminent.wordpress.com/2012/05/17/it-is-official-wise-telescope-confirms-nibiru-a-rogue-planet-outside-of-neptune-and-uranus/) pe care am găsit informaţii este unul care a prezentat filmări făcute de astronomi, prezentate cu titlul : ***„It Is Official : WISE Telescope Confirms Nibiru A Rogue Planet Outside Of Neptune And Uranus!!"*** . Cele circa zece filme de pe acest sait fiind de asemenea şterse. Şi aici a rămas doar o fotografie, pe care o vedeţi alăturat…

Situaţia e cumva similară cu toate informaţiile care se pretind a fi reale privitor la planeta Nibiru căci aceste două saituri nu sunt unice. De când am urmărit interviul lui Bob Dean acum

câţiva ani, am căutat de mai multe ori informaţii despre Nibiru şi m-am lovit adesea de saituri a căror situaţie era similară acestora două pe care le-am dat acum exemplu.

Cineva de curând mi-a spus că s-ar fi anunţat undeva că planta Marte se va vedea mai mare anul acesta… L-am întrebat pe respectivul… cum crede el că ar fi posibil ca planeta noastră vecină care se vede cu ochiul liber ca o steluţă mică de culoare roşie, să crească brusc până la a fi mai strălucitoare decât cea mai strălucitoare stea de pe boltă (Sirius) ?

E adevărat, că ce văd eu seară de seară de circa două luni, pare cu ochiul liber, foarte asemănătoare planetei Marte în sensul că văd o „stea" galben – roşietică dar la atât se reduce asemănarea… Doar nu om fi atât de cretini încât să putem crede că brusc, s-a hotărât vecina noastră de culoare roşie să devină de circa zece – douăzeci de ori mai mare… O fi umflat-o cineva cu pompa ?!... Sau poate că nu a devenit mai mare, ci i s-a făcut brusc dor de noi şi a venit mai aproape cu vreo douăzeci – treizeci de milioane de kilometri… Chiar atât de cretini ne pot crede oficialii încât să lanseze asemenea petarde ?... ***În plus lucru extrem de important: în această perioadă a anului Marte nu se vede fiind sub linia orizontului în partea de nord.*** Va urma. CCD

Partea a doua

Ce văd eu de fapt e o planetă galbenă

Deci „steaua" mai strălucitoare decât Sirius, de culoare galben – roşie pe care o văd eu seară de seară este de fapt o planetă care s-a dovedit că are şi un satelit. Şi am ajuns la concluzia asta după ce folosindu-mă de aparatul meu, nu foarte performant care are o putere de mărire optică de 18 ori, am fotografiat-o.

Să nu-mi spună mie vreun ştiinţific că poţi fotografia planeta Marte cu un aparat de fotografiat oleacă mai răsărit decât un binoclu !

Deci am pus frumuşel aparatul pe trepied, am reglat timpul de expunere la 4 secunde şi am folosit funcţia de teleobiectiv la maximum. Vedeţi în stânga imaginea obţinută doar cu zoom optic, iar alături este o mărire digitală de cinci ori a imagini din stânga. În dreapta am adăugat o altă mărire a zonei unde se vede satelitul.

Dacă va fi senin şi-n zilele următoare voi mai face câteva fotografii cu speranţa de a prinde mai bine şi satelitul.

Se dovedeşte clar din imaginea aceasta că ceea ce vedem întreaga ţară de circa o jumătate de an, nu are cum să fie Marte, care ar fi trebuit să apară de culoare roşie ci nu galbenă ca planeta ce se vede în această imagine şi care în nici un caz nu poate fi văzut cu un instrument optic cu putere de mărire de 15 – 20 ori, altfel decât un mic punct roşu cu raze la fel ca orice stea mică. Şi aşa cum am mai spus, în această perioadă a anului, planeta Marte nu e vizibilă pe timpul nopţii din emisfera nordică căci se află sub orizont, ca de altfel majoritatea planetelor sistemului solar.

Perseverăm în fals şi minciună

Acestea fiind spuse, probabil că mulţi dintre dumneavoastră care încă nu au înţeles care sunt

implicaţiile reale ale acestei situaţii se întreabă încă : De ce ar tăcea oficialii, şi de ce ar minţi ? Ce mare scofală să spună că avem pe cer un nou corp ceresc ? Ce, nu se anunţă mereu că cutare sau cutare asteroid a ratat ciocnirea cu Pământul ?

Ei dragii mei, implicaţiile sunt uriaşe şi pleacă de la faptul că falsificarea istoriei nu a fost făcută de ştiinţificii ultimelor două secole ci ea are rădăcini adânci la fel de vechi ca şi istoria cunoscută, oficială a omenirii…

Pe scurt privitor la planeta X sau Nibiru, dacă oficialii (fie ei academii sau politicieni şi presă) ar recunoaşte că ceea ce se vede pe cerul planetei este planeta a zecea sistemului solar, cea care vine pe la noi odată la 3600 de ani, ar avea o mare problemă. Căci recunoscând asta ar trebui să recunoască implicit că scriitori ca Sitchin, van Daniken şi atâţia alţii care ne povestesc că de fapt suntem produsul intervenţiei genetice făcută de o civilizaţie extraterestră, au avut toţi dreptate. A recunoaşte asta înseamnă a recunoaşte două imense falsuri. Ar fi a recunoaşte falsitatea istoriei predate în toate şcolile de pe planetă, dar totodată şi falsitatea tuturor religiilor propovăduite mincinos de bisericile lumii.

Ar însemna recunoaşterea faptului că carierele academice şi clericale ale tuturor ştiinţificilor şi prelaţilor lumii sunt construite pe fals şi minciună, ar însemna recunoaşterea acestei minciuni… ori, care mincinos de pe planeta asta ar avea tăria să-şi recunoască minciuna ?!

De aceea continuăm să afirmăm senini că e un mister faptul că oraşul Mohenjo Daro, din Pakistan ar fi fost părăsit de către populaţia lui în anul 1800 înaintea erei noastre, în vreme ce de fapt la dezgroparea lui străzile acestuia erau pline de sute de schelete radioactive, de aceea continuăm să povestim copiilor în şcoli că piramidele ar fi morminte, şi că toate construcţiile megalitice cu blocuri de sute şi chiar mii de tone ar fi fost cioplite cu dălţi din bronz şi cupru şi ridicate cu frânghii şi pârghii, de aceea continuăm să ignorăm şi să facem dispărute miile de artefacte care au fost realizate cu mii, zeci de mii sau chiar sute de mii şi milioane de ani mai vechi decât istoria cunoscută a omenirii… De aceea perseverăm în fals şi minciună…

Şi aşa cum în ştiinţă prin predarea în şcoli a unor teorii false sau omiterea unora valide s-a reuşit crearea în conştiinţa populaţiei planetare a unei imagini false privitor la realitatea universului în care trăim, în istoria civilizaţiei şi a religiilor, şi-n arheologie s-a reuşit crearea unei imagini şi mai false asupra realităţii istoriei omenirii…

Cu alte cuvinte societatea planetară actuală este construită pe trei mari falsuri care se străduiesc fără prea mari sorţi de izbândă să se susţină reciproc… Şi această construcţie a imaginii false a realităţii noastre a început de mult, atunci când poporul planetar era unul „barbar" care punea repede mâna pe sabie şi pe arc sau coasă. Pentru a fi mai uşor controlat şi stăpânit de către unii autodeclaraţi regi, şi autonumiţi stăpâni ai omenirii, s-a recurs la falsificarea informaţiilor despre trecutul apropiat care din aproape în aproape a devenit în timp trecutul îndepărtat… s-a recurs la inventarea unor poveşti despre creatori supranaturali ai omului, iniţial numiţi zei, ulterior aceştia reducându-se pentru fiecare regiune a globului ca număr până la a ajunge chiar zei unici şi atotputernici…

Când poporul trăieşte în necunoaşterea adevăratei sale istorii şi cu frica faţă de o forţă supranaturală care-l pedepseşte dacă nu îndeplineşte dorinţele absurde ale stăpânilor regali, se va supune singur acestora, nu va mai trebui să luptăm prea mult pentru a-l controla…

Pe mine mă enervează la culme faptul că tac…

Şi situaţia s-a menţinut sute de ani, secol după secol, până azi când iată, că Nibiru iese din colbul istoriei sumeriene ca să ne spună povestea celor care ne-au creat ca specie inteligentă, dar totodată să ne demaşte imensul fals şi uriaşa minciună pe care este construită întreaga noastră civilizaţie…

Şi cum nici un mincinos nu-şi poate recunoaşte minciuna fără a fi forţat de evenimente exterioare, atât ştiinţificii fie ei din domeniul tehnic fie cei din domeniul social şi istoric cât şi

clericii planetei perseverează diabolic în fals şi minciună, prinşi de fapt în capcana propriei lor minciuni… şi ca urmare tac şi se eschivează.

Eu nu spun neapărat că ceea ce văd eu acum pe cer ar fi Nibiru. Dar pun două întrebări la fel de îndreptăţite:

De ce nu ne spune nimeni dintre cei în drept s-o facă ce este acest nou corp ceresc asemănător cu o stea care străluceşte portocaliu pe cerul apusului seară de seară înspre miazăzi ? Şi mai ales dacă nu spun ce e, de ce nu spun ?… Oare nu cumva pentru că de fapt acest corp ceresc ar putea fi Nibiru ?... Indiferent ce este cu adevărat această planetă, tăcerea vinovată a celor în drept mă enervează… Pe mine nu mă interesează ce spun sau ce politică duc ştiinţificii şi prelaţii din restul lumii. Mă enervează la culme că nici Observatorul Astronomic din Bucureşti, nici Institutul Astronomic al Academiei Române nici alte foruri astronomice din ţară nu spun nimic

Ce tupeu ar trebui să ai, ca să taci din gură în faţa concetăţenilor tăi, când pe cerul ţării tale apare un nou corp ceresc ?!... Cu stimă ! CCD

Partea a treia

Îmi cer scuze

Iniţial am construit articolul acesta ca având două părţi.

Înainte de a continua cu principalul motiv pentru care am scris şi o parte a treia acestui articol, am să vă aduc la cunoştinţă motivul secundar. Acesta a fost un mesaj primit de la un cititor mesaj pe care de altfel îl puteţi citi la comentariile părţii a doua. Acest mesaj sună astfel :

« Ar fi trebuit amintit şi un român de-al nostru, care a scris o carte cu un astfel de subiect. ***Toni Victor Moldovan „Programul Terra – Un atentat extraterestru asupra omenirii”****; mai mult cunoscut in afara tarii decât la noi. În carte se specifică, intervenţia mai multor rase extraterestre asupra pământenilor şi împărţirea acestui areal în zonele Lor de influenţă. Acest SISTEM (creat de mii de ani), de care te întrebi de ce tace. Păi, este foarte simplu. Nu au de ce s-o facă, nu le pasă de marea masa de oameni, decât de Ei şi hibrizii Lor! Nimic mai mult! Acest SISTEM, declasat, dement, chiar daca este din ce in ce mai blamat de tot mai mulţi cetăţeni ai acestei planete nu se va schimba decât daca cineva din Interior (ul Sistemului) sau Exterior (ul planetei Pământ) doreşte să ajute pe cetăţenii acestei planete! În rest, degeaba N-şpe mii de articole, documentare Anti Sistem! Vise şi iară Vise!»*

Răspunsul meu a fost următorul :

« Aveţi dreptate. Trebuia să amintesc şi de cartea domnului Toni Victor Moldovan, cu atât mai mult cu cât am citit-o şi pe aceea... A fost o scăpare regretabilă şi-mi cer scuze. Voi remedia această eroare, căci am scris o parte a treia a articolului pe care urmează să o public mâine. Ca urmare voi modifica această parte a treia cu scuzele de rigoare faţă de cititorii mei.

Sunt de acord şi cu părerea dumneavoastră că sistemul care conduce actualmente planeta nu are nici un interes ca situaţia de fapt să se modifice, de aceea schimbarea trebuie să vină de jos în sus, de la noi ci nu de la ei, sau de la nişte eventuale intervenţii extraterestre… deşi prin acţiunile asupra accidentelor reactoarelor nuclear-electrice şi a rachetelor cu focoase nucleare, au dovedit până acum că se implică… probabil că doar atât le e permis… Poate au coduri morale mai presus de înţelegerea noastră!… Cine ştie?… Eu ştiu însă un lucru : că nu trebuie să stăm în speranţa vreunei intervenţii exterioare, fie ea divină sau mai materialistă, ci trebuie să ne controlăm singuri destinul… Ori, atât timp cât nu suntem informaţi, fie din ignoranţă, fie din prostie, fie chiar din rea voinţă, nu vom schimba nimic… ***Deci premiza elementară a oricărei schimbări este cunoaşterea… fără cunoaştere nu ai cum să schimbi ceva… căci nu ştii de unde pleci şi unde urmează să te***

îndrepţi…»

Aluzia mea la intervenţia extraterestră se referă la faptul că în timpul accidentului de la Cernobîl din 1986 capacul reactorului care cântărea circa două mii de tone nu avea cum să sară de pe reactor la o distanţă atât de mare, şi să rămână şi în stare intactă integrală, indiferent cât ar fi fost explozia de puternică. În al doilea rând cea mai mare parte a combustibilului nuclear (peste 90 %) a dispărut, iar în locul lui s-a găsit, o cantitate similară de aluminiu… care nu avea de unde să provină… În acelaşi timp sunt martori care spun că între cele două explozii care s-au auzit până departe a fost o diferenţă de 30 de secunde în vreme ce cei implicaţi în accident spun cu toţii că exploziile au fost aproape simultane distanţa dintre ele ne fiind mai mare de două, trei secunde. De asemenea explozia nu a fost una nucleară ci una termică, manifestarea exploziei nucleare fiind împiedicată de câteva obiecte zburătoare neidentificate care au trimis către reactor mai multe raze energetice de mare putere, lucru confirmat de martorii oculari care au văzut desfăşurarea accidentului.

Aproape acelaşi lucru s-a întâmplat şi în cazul accidentului de la Fukushima din 2011, ba chiar am găsit undeva informaţii conform cărora americanii ar fi încercat să împiedice obiectele zburătoare neidentificate care au intervenit pentru micşorarea pagubelor, să-şi facă treaba, atacându-le…

În privinţa rachetelor cu focoase nucleare mă refer la faptul că nici o rachetă nucleară indiferent că este proprietate a armatei sovietice sau a celei americane nu a mai explodat după primele experienţe efectuate în deceniul 6 al secolului trecut. Asta deoarece toate rachetele cu focoase nucleare au fost în mod sistematic dezactivate prin raze de energie trimise de obiecte zburătoare neidentificate. Există documente, rapoarte semnate de ofiţerii conducători ale silozurilor şi bazelor de lansare a respectivelor rachete, precum şi filmări ale sistemelor de supraveghere ale acestor baze… Doar proştii sau cei cărora le e frică de adevăr, nu vor să creadă aceste lucruri.

Sunt luat de prost

Acum motivul principal :… aşa cum spuneam în încheierea părţii a doua enervat fiind de ideea că avem pe cer un corp ceresc pe care nu l-am mai văzut până anul acesta, fără ca oficialii să ne spună ceva am făcut demersul de a încerca să contactez specialiştii în domeniu.

Aşa că am intrat pe pagina Institutului Astronomic al Academiei Române, unde am constat surprins că aceştia nu oferă ca mijloace de contact decât nişte numere de telefon şi de fax. Nici un e-mail. Am apelat deci la cealaltă autoritate de marcă în domeniu din ţara noastră anume la saitul Observatorului Astronomic Amiral Vasile Urseanu din Bucureşti (în parcul Carol). Aici există două adrese de e-mail drept modalitate de contact. Am trimis o scrisoare în care spuneam pe scurt că am scris un articol ca urmare a observaţiei timp de o vară întreagă a unui nou corp ceresc şi că am cunoştinţe de astronomie deci doresc ca răspunsul să fie sincer ci nu „abureli" căci ştiu bine că nu am văzut ceva obişnuit. La scrisoare am ataşat şi articolul în formatul de două părţi.

Ce credeţi că se întâmplă, dragi cititori ? Iniţial primesc un răspuns categoric că ceea ce am văzut ar fi planeta Venus căci ştiu dumnealor sigur că asta e căci şi ei se uită adesea la ea cu luneta împreună cu cetăţenii care vizitează observatorul.

Am atras atenţia celui care mi-a scris că eu descriu în articol un corp ceresc care se află la sud ci nu le sud vest, aflat la înălţimea de 30 de grade, că la ora când eu observ acest corp ceresc Venus este deja pe linia orizontului coborând în continuare sub ea şi deci ce văd eu în nici un caz nu e Venus, fiind vorba de un corp ceresc mai strălucitor de culoare roşie situat pe direcţia sud..

Ce credeţi că primesc ca răspuns la asta ?... Mi se sugerează că nu aş şti ora şi locaţia observaţiei şi că dacă nu a fost planeta Venus probabil că eu m-am uitat dimineaţă la Sirius…
(care fie vorba între noi este cea mai strălucitoare stea de pe cer, de culoare albă, dar este de fapt un dublet, o stea dublă aflată la 8,6 ani lumină, în constelaţia Câinele Mare; de pe sistemul acestor

stele provenind una din civilizaţiile extraterestre care supraveghează Terra).

Cu alte cuvinte se încerca să mi se sugereze cumva că aş fi nebun şi nu ştiu de unde şi când am făcut observaţia… că am ajuns să confund apusul soarelui cu răsăritul… nu ştiu prea bine… dar am simţit că iau foc… L-am întrebat pe domnul respectiv dacă e sănătos căci nu puteam să-mi închipui că poate să spună aşa ceva după ce eu i-am spus şi pe scurt despre ce e vorba, i-am mai trimis şi întregul articol să-l citească şi i-am spus clar în a doua scrisoare că nu e vorba de planeta Venus ci de un corp ceresc de culoare roşietică mai strălucitor decât planeta Venus care se află deasupra sudului.

Primesc un răspuns prin care mi se reproşează adresarea… Am rămas stupefiat de asta… adică dumnealui încearcă să mă convingă că aş fi vreun prost care nu ştie ce a văzut iar eu trebuie să-i vorbesc frumos în timp ce el mă ia de prost !... Sunt un pic cam iute la mânie, mai ales atunci când am de-a face cu o rea voinţă evidentă. Aşa că i-am trimis domnului ca ataşament imaginea următoare care reprezintă ***poziţia bolţii cereşti la momentul în care a fost făcută fotografia din partea a doua a articolului*** şi l-am atenţionat că dacă va mai continua să încerce să mă convingă că am privit la sud şi am văzut la vest voi face publică întreaga corespondenţă cu dumnealui, cuvânt cu cuvânt. Rezultatul este că, cel puţin până în prezent, nu am mai primit nici o scrisoare de la dumnealui. Dar fireşte nici nu am putut afla ce este de fapt acel corp ceresc pe care l-am fotografiat în seara de 29 octombrie.

Bolta cerească

Acum, hai să privim un pic imaginea de mai sus:

Pentru cei nefamiliarizaţi cu programele de simulare a bolţii cereşti, hai să analizăm ce se vede în această imagine. Vedem marcat cu litere roşii punctele cardinale sud şi vest. Peste ele şi un pic deasupra este o dungă neclară albicioasă. Această dungă este linia orizontului.

Ca urmare tot ce se află sub această linie este invizibil la ora observaţiei, fiind acoperit de pământ. Ora observaţiei este ora la care am făcut fotografia din partea a doua anume ora 18 şi 10 minute pe data de 29 octombrie 2013. Se vede atât în tabelul de setări a programului unde am stabilit ora cât şi pe bara de titlu a programului în partea stângă. În centru barei de titlu este numele programului (Stellarium varianta 0.9.0.) precum şi locaţia pe care eu am setat-o aproximativ locaţiei unde locuiesc, anume Moreni.

Trebuie să ştiţi că dealul despre care vorbesc în articol s-ar încadra acestei capturi de imagine, marginii superioare a liniei orizontului, adică cam la o înălţime de o literă şi jumătate

peste cele două litere marcând sudul şi vestul. Dealul respectiv este lung, împădurit şi acoperă întreg orizontul pe toată direcţia sud – vest făcând deci ca linia orizontului la mine să fie mai sus cu circa 5 - 10 grade elevaţie – ca urmare am marcat poziţia relativă a coamei dealului cu o dungă galbenă pe toată lungimea imaginii. Se remarcă că soarele (cercul mare luminos format din lumini concentrice şi raze, din dreapta) este imediat sub vest, fiind deja apus de aproximativ două ore. De asemenea în imediata lui apropiere programul marchează poziţia planetelor Mercur şi Saturn şi de asemenea imediat sub linia orizontului, aproximativ la jumătatea distanţei dintre sud şi vest, deci la sud-vest câteva grade mai spre vest de centru este planeta Venus, adică cunoscutul Luceafăr de seară, care ştim toţi că e de culoare alb strălucitoare cum de altfel îl prezintă şi programul aici. Mai vedem marcat de către program, deasupra liniei orizontului şi poziţia planetei Pluto, care fireşte că e invizibilă cu ochiul liber…

Ei bine ceea ce am fotografiat eu se află în locul unde am adăugat un cerculeţ roşu pe care l-am indicat în plus şi cu o săgeată galbenă. Dimensiunea cerculeţului roşu este reprezentativă pentru strălucirea aparentă care este comparabilă cu cea a planetei Venus ba chiar un pic mai strălucitoare (Venus are magnitudinea strălucirii în jur de patru).

Poziţia exactă ar fi cam la 30 de grade deasupra punctului cardinal sud. S-ar afla undeva deasupra constelaţiei Microscopul la jumătatea distanţei dintre aceasta şi Capricorn.

Se vede clar că nu aveam cum să mă înşel interpretând Luceafărul de seară (planeta Venus) care are culoare albă strălucitoare şi era sub linia orizontului cu o stea cel puţin la fel de strălucitoare ca el dar care aparent cu ochiul liber are culoare roşie şi este la 45 de grade mai la stânga adică exact pe linia punctului cardinal sud la o înălţime aparentă de circa 20 – 30 de grade..

Credeţi ce vreţi !...

Din atitudinea ştiinţificului de la observator nu pot să trag decât concluzia că e „ceva putred în Danemarca”. Eu am mai încercat să contactez şi o societate astronomică de amatori, dar până în acest moment nu am primit nici un răspuns de la ei… şi de asemenea am trimis un mesaj unui astronom amator membru al unui grup de astronomi amatori de pe facebook dar de asemenea nu am primit nici un răspuns.

Aşa cum spuneam în partea a doua a articolului eu nu spun neapărat că ceea ce am fotografiat şi văd seară de seară în locul indicat cu săgeată galbenă ar fi Nibiru, dar doresc să aflu ce este, căci acea stea strălucitoare nu a existat până acum acolo (de altfel nici o stea de culoare roşie atât de strălucitoare nu a existat pe întreaga boltă cerească până anul acesta), dovadă că în programele de simulare a bolţii cereşti nu se arată acolo nici o stea de o asemenea magnitudine. Priviţi imaginea alăturată care arată acel sector de cer în acelaşi program în acelaşi moment cu captura de imagine de mai sus:

Înainte de a încheia am să vă mai aduc în atenţie câteva filme de pe YouTube despre acest subiect şi am să mai pun o întrebare:

http://www.youtube.com/watch?v=j-1GNe52Iq8
http://www.youtube.com/watch?v=J7PA6VauZP4#t=13

http://www.youtube.com/watch?v=JLpF5PRPOgQ
http://www.youtube.com/watch?v=gv0bIjl7ykY
http://www.youtube.com/watch?v=XrhFJZLL0MU

După cum vedeţi deşi oricine poate, în prezent, graţie tehnologiei foto-video tot mai performantă, accesibilă maselor, să filmeze sau să fotografieze fenomene cereşti neobişnuite, oficialităţile tac cu obstinaţie… Observaţi filmări ale aceluiaşi corp ceresc pe care l-am fotografiat eu şi pe continentul american iar o căutare amănunţită pe YouTube va releva faptul că asemenea filmări se fac pe toată suprafaţa globului. Printre filmele semioficiale care circulă pe internet sunt unele (este unul şi-n legăturile date de mine aici) care pe lângă scenariul catastrofic al apropierii planetei Nibiru afirmă foarte convenabil că planta va fi vizibilă doar din Antarctica… Dar dacă s-ar face o analiză a direcţiei de unde se presupune că ar trebui să vină raportată la planul orbital al sistemului solar şi la poziţia Pământului în această perioadă, se observă că nu prea ţine această afirmaţie, planeta mai ales dacă se consideră că ar fi de circa patru cinci ori mai mare ca Pământul ar trebui să fie vizibilă de pe cea mai mare parte a suprafeţei terestre…

Şi trecând peste faptul că deja au apărut falsuri care prezintă o aşa zisă planetă Nibiru filmată din Antarctica, falsuri care reprezintă fie faţa nevăzută a lunii, fie o lună răsucită într-o altă poziţie decât cea normală, rămâne întrebarea retorică : Oare de ce se afirmă că va fi vizibilă doar de pe continentul Antarctic ? Nu cumva pentru că acesta-i continentul care are cel mai mare număr de locuitori dintre toate continentele (doar câteva zeci de oameni de ştiinţă care au depus nişte „jurăminte de credinţă” faţă de sistem) ?...

Încă odată o spun, eu nu afirm că ce am văzut e Nibiru… Eu doar doresc să ştiu ce e !...

Şi nu vreau să influenţez părerea cu care veţi rămâne după citirea acestui articol… deci nu am să vă spun ce am ajuns eu să cred, în urma celor întâmplate. V-am prezentat cât am putut de obiectiv realitatea… şi rămâne ca fiecare să tragă propriile sale concluzii…

Cu stimă ! CCD.

Teroriştii printre noi – combatere şi anihilare

12.11.2013

Asediu la poarta familiei Schuster

Acest articol este prilejuit de o ştire găsită pe facebook. Această ştire aduce la cunoştinţă concetăţenilor noştri printr-un filmuleţ postat pe Youtube faptul că poliţia sprijină infractorii de drept comun, care se prezintă în calitate de angajaţi ai unor firme ce au încheiat contracte ilegale de prospecţiuni pe suprafaţa ţării, pe terenurile particulare ale cetăţenilor României şi care vin pentru a instala cabluri şi explozibil.

https://www.youtube.com/watch?v=FiQL3AZyNRs

Infracţiunile sunt multiple, încălcare a proprietăţii, manipulare de material explozibil în zone populate – adică la mai puţin de 200 m de localităţi, (infracţiune la legea privind regimul armelor şi muniţiilor) pătrundere fără aprobare pe teren particular, deteriorare a proprietăţii, etc.

Văzând acel film şi remarcând că cetăţeanul Shuster nu pune corect problema în faţa slugoiului cu şapcă al celor de la firma respectivă care-l şi însoţeau de altfel, care s-a declarat a fi organ de ordine, am pus pe facebook comentariul următor:

« Oamenii aceştia nici nu au ştiut cum să pună problema. În momentul în care slugoiul cu şapcă a afirmat că acele cabluri nu le-ar aparţine gospodarul Shuster ar fi trebuit să pună o singură întrebare : "de când lucrurile din curtea mea sunt proprietatea altuia ?..." În felul acesta i-ar fi obligat pe cei care revendică această proprietate să declare cum au ajuns acele cabluri pe proprietatea gospodarului respectiv... Dar cu cine să faci asta, cu oameni care nu ştiu cum să pună problema în faţa unor slugi în uniformă ?... De fapt am dreptul să fac ce vreau cu ce există-n curtea mea, iar acei săteni sunt liberi să arunce cablurile respective pe foc. Scurt şi fără nici un

comentariu ! Ulterior nu va exista nici o dovadă a faptului că firma a avut vreodată vreo instalaţie pe proprietatea omului, dar nici nu va mai avea posibilitatea de a-şi duce la bun sfârşit prospecţiunile ilegale pe terenurile oamenilor, căci nu va putea învinui un sat întreg pentru distrugerea unor instalaţii aflate ilegal în curţile oamenilor... căci aşa cum am spus apare o contradicţie juridică, ori erau ilegal puse ori n-au existat... »

Dar cine-sunt familia Shuster ? O căutare după numele lor a relevat faptul că avem de-a face cu nişte orăşeni stabiliţi în localitatea Moşna din Sibiu, unde au înfiinţat o fermă legumicolă numită „Biocoop"

Iată prezentarea pe care o au pe pagina lor de internet:

«Biocoop Sibiu

Scurtă cronică a familiei: Lavinia şi Willy au împreună 5 copii, născuţi între 1991-2004, sunt amândoi orăşeni de origine, Willy din Oradea şi Lavinia din Mediaş. Din 1998 trăiesc la ţară în propria microfermă certificată de vaci cu lapte în Moşna. Cu agricultura ecologică am intrat în contact prima data în 1994 în Elveţia la Colegul Agricol "Strickhof" şi la Centrul de formare a Gospodinelor din zona alpină "Hondrich" unde am practicat ca translatori la cursuri intensive şi vizitări ferme pentru practicanţi din România, până în 2005. Ca şi pionieri în agricultura ecologică românească noi ne vedem rolul de gospodărie familială model pentru cât mai multe familii ai micilor gospodării ţărăneşti. Din anul 2000 foarte multe grupuri şi oameni din ţară şi străinătate ne vizitează.»

http://www.biocoop.ro/langro/schuster.php

Combatere şi anihilare

Aş adăuga la comentariul făcut la filmul respectiv câteva cuvinte.

E clar că autorităţile române îi sprijină pe infractorii care ne distrug ţara încălcând Constituţia şi drepturile omului. Ca urmare dacă ei procedează în felul acesta trebuie să găsim căi inteligente de a contracara aceste acţiuni. Una din ele ar fi cea pe care am sugerat-o în comentariul de mai sus. Orice cetăţean din ţară, din oricare localitate a ţării care va găsi pe proprietatea lui instalaţii amplasate fără aprobarea lui, e liber să le distrugă deoarece proprietatea este garantată de Constituţie, şi ca urmare nimeni nu va putea ulterior să demonstreze că a montat acele instalaţii căci ar trebui să conteste contractul încheiat cu cetăţeanul pe teritoriul căruia au montat numitele instalaţii. Deoarece asemenea contracte nu se fac pentru că ar însemna de fapt să fie plătite nişte sume foarte mari pentru accesul şi utilizarea temporară a terenului, firmele care montează asemenea instalaţii, fac lucrul acesta ilegal şi vor fi puse în imposibilitatea juridică de a demonstra că au avut instalaţii montate pe teritoriul cuiva, iar dacă vor insista vor fi obligate să dovedească odată cu dovada faptului că au montat acele instalaţii şi faptul că au pătruns fără aprobare pe acea proprietate.

DAR ATENŢIE CETĂŢENI ! După distrugerea instalaţiilor respective, de orice natură ar fi ele, descotorosiţi-vă urgent de ele, fie şi prin a le arunca în stradă sau într-o râpă de la margine a satului. În felul cesta evitaţi riscul de a fi acuzaţi de furt de către firma respectivă.

Atenţie lucraţi cu mănuşi pentru a nu rămâne amprente pe instalaţiile respective. Dacă vor aduce acuza de furt vor pretinde că instalaţiile respective au fot furate din altă parte nu au ajuns a fi puse de ei înşişi pe proprietatea dumneavoastră. Aşa dacă sunt distruse iremediabil şi găsite undeva pe domeniul public, nu au cum să acuze pe nimeni, doar în cel mai rău caz, vor avea un conflict cu primarul care le-a permis accesul pe teritoriul localităţii.

În acest fel creaţi şi o contradicţie juridică în care orice jurist cu capul pe umeri nu va căuta să intre deoarece dovada faptului că au fost montate fără aprobare instalaţii de prospecţiune nu încalcă doar regimul proprietăţii private, acordul dumneavoastră sau o prezumată înţelegere verbală ci înainte de orice încalcă regimul armelor şi muniţiilor, adică manipularea explozibililor, care nu au voie a fi instalaţi şi folosiţi în intravilan şi nici în extravilan dacă terenul este proprietate particulară.

Ca urmare, liber la distrugerea oricărei instalaţii găsite pe proprietatea dumneavoastră care a ajuns acolo fără acordul scris dintre dumneavoastră şi cel ce a pus-o, acord semnat de dumneavoastră şi de cel puţin doi martori pe care-i cunoaşteţi personal!

Şi încă o precizare,mai ales pentru cei care nu au făcut armata. Explozibilul folosit de aceste firme este dinamita. Dinamita nu explodează decât dacă este declanşată de o capsă pirotehnică, adică de o altă explozie iniţiată prin curent electric – pentru asta sunt cablurile.

Un baton de dinamită poate fi rupt, turtit îndoit, frământat, nu va exploda. Deci nu vă fie teamă să le scoateţi din pământ şi să le distrugeţi.

Cablurile pot fi aruncate fără grijă în foc căci o capsă pirotehnică pocneşte ca o pocnitoare de Crăciun. (deci staţi departe de foc şi nu va fi nici un pericol !)

Dinamita o lăsaţi îngropată unde e sau o scoateţi şi o îngropaţi undeva-n afara satului urmând ca după ce se liniştesc treburile să o predaţi autorităţilor…

De altfel autorităţile locale sunt inconştiente că permit acestor firme să pătrundă şi să monteze aceste instalaţii căci prin asta încalcă ele însele regimul manipulării materialelor explozibile, şi permit a se răspândi necontrolat material explozibil pe teritoriul ţării… Dar asta-i altă poveste şi e legată atât de incompetenţa autorităţilor cât şi de gradul lor de corupţie…

O altă situaţie care vi se poate întâmpla este următoarea. Găsiţi angajaţii acelei firme pe teritoriul proprietăţi dumneavoastră iar aceştia bazându-se pe asigurările pe care le-au primit de la angajatorii lor au tupeul de a refuza să părăsească proprietatea ştiind că pentru o tulburare de proprietate nu pot fi traşi al răspundere atât timp cât au venit ca simpli angajaţi.

Nimic mai fals !… ***Orice angajat al oricărei firme din lume şi deci şi din România nu are voie să pătrundă fără permisiunea proprietarului pe proprietatea particulară a cuiva, deoarece în acel moment se transformă din angajat al unei firme într-un infractor de drept penal, care răspunde personal pentru infracţiunea de încălcare a proprietăţii. Cu atât mai mult dacă are asupra sa material explozibil căci în acest caz infracţiunea pe care o face nu e doar de încălcare a proprietăţii ci este una extrem de gravă anume aceea de terorism… deoarece manipularea şi utilizarea materialului exploziv în localităţi sau în zone locuite reprezintă atentat la siguranţa populaţiei, adică terorism.***

Ca urmare, orice angajat care face acest lucru ori e prost, ori e prost, din două una… căci indiferent cât ar fi firma care l-a angajat de mare şi de bogată el nu va mai fi angajatul acelei firme în momentul în care cel care l-a prins pe proprietate îl acuză de încălcarea proprietăţii şi de atentat terorist.

Ca urmare sunteţi liber să-l imobilizaţi pe acel individ, să-i confiscaţi actele pe care le are asupra sa, (să notaţi toate datele de pe acele acte, să le fotografiaţi sau copiaţi la xerox) şi să-l predaţi poliţiei împreună cu reclamaţie penală în care să specificaţi clar că v-a încălcat proprietatea pentru a instala pe proprietatea dumneavoastră material exploziv cu intenţie de a-l detona, adică reclamaţie penală pentru încălcarea a cel puţin trei legi : Regimul proprietăţii private, (Constituţia României, Codul civil, Codul silvic, Legea fondului funciar, etc.) regimul armelor, muniţiilor şi materialului exploziv(L. 295/2004, L.126/1995 şi L. 406/2006) şi regimul siguranţei naţionale şi al combaterii terorismului (L.51/1991, L535/2004, şi convenţii şi acorduri internaţionale) adică într-un cuvânt intenţie de atentat terorist cu explozibil asupra familiei dumneavoastră şi a vecinilor dumneavoastră.

Şi pentru a fi siguri că veţi reuşi să urniţi autorităţile sfatul meu este ca înainte de a chema autorităţile, după ce l-aţi imobilizat pe respectivul să rugaţi pe oricare femeie din casa dumneavoastră să îl zgârie pe ochi şi ulterior să meargă la poliţie cu hainele rupte pentru a-l reclama pe respectivul şi cu privire la infracţiunea de viol, sau măcar de tentativă de viol care e cam acelaşi lucru. Orice femeie va şti cum să convingă un medic legist că a fost violată….

În felul acesta oricare muncitor, de oriunde, va risca cel puţin şapte ani de puşcărie pentru

aceste fapte… e suficient ca unul singur din muncitorii care pătrund acum ilegal pe proprietăţile românilor să ajungă să păţească ce vă spun eu acum, şi absolut nici un muncitor din lume nu va mai accepta să pătrundă pe proprietatea vreunui român, fără acordul scris încheiat între firma lui şi proprietar, acord scris care nu se încheie decât la un notariat public, în urma unei plăţi substanţiale. Practic pentru accesul pe proprietatea dumneavoastră a unei firme particulare în scopul prospecţiunilor geologice ar trebui să primiţi contravaloarea unei sume ce trebuie să vă asigure traiul, întregii familii timp de cel puţin zece ani.

Puteţi face liniştiţi tot ceea ce vă spun eu aici căci este perfect legal, deoarece cei care pătrund pe proprietăţile dumneavoastră având asupra lor instalaţii electrice şi explozibil sunt infractori de drept comun care încalcă cel puţin trei legi penale grave, Constituţia şi drepturile omului, şi riscă direct, ani mulţi de puşcărie.

Şi dacă autorităţile se fac că nu ştiu, şi nu vor să ia atitudine, prin acuzaţii de viol şi de atentat armat de tip terorist, adică cu explozibil, împotriva familiei dumneavoastră veţi obliga oficialităţile să-i pedepsească pe făptaşi, ceea ce va avea ca urmare, refuzul altor muncitori de a mai executa asemenea fapte indiferent ce le-ar promite firma angajatoare.

Am o rugăminte mare: acest articol, copiaţi-l şi împrăştiaţi-l în întreaga ţară să cunoască toţi cetăţenii României ce drepturi au şi cum trebuie procedat cu aceşti infractori..

Cu stimă ! CCD.

Complexul complexităţii

În copilăria şi tinereţea mea am citit mult… copil fiind eram abonat la toate bibliotecile din oraş… Şi mai aveam şi în casă o bibliotecă considerată mare la acea vreme…

Nu citeam ca alţi copii doar literatură considerată pentru copii şi tineret… citeam de cele mai multe ori romane mari şi cărţi de popularizare a ştiinţei…

Şi cunoştinţele se acumulau rapid… astfel că la un moment dat, prin adolescenţă am simţit un fel de preaplin… o nevoie de a înceta să primesc… o nevoie de a da… de a dărui din cunoştinţele pe care le-am acumulat…

Dar… paradoxal, un fenomen pe care l-am simţit încă de atunci era faptul că cei din jur nu voiau să primească…

Nu ştiam şi nu ştiu nici acum dacă acest refuz era normal… îl simţeam ca parte integrantă a unui fenomen mai amplu… al respingerii… Încă de prin primele clase de şcoală primară remarcasem că nu eram acceptat în preajma unor colegi de joacă…

Trăiam în lumi diferite… eu citeam, ei nu, lor le plăcea să se murdărească alergând după o minge jegoasă pe maidane prăfuite, mie-mi plăcea să alerg cu fileul prin poiene după fluturi… Eu iubeam florile, ei le omorau rupându-le… şi lista asta de nepotriviri s-ar prelungi pe multe pagini. Îmi plăcea complexitatea infinită a naturii… în care încă de atunci întrezăream simplitatea unui tipar repetitiv pe care, însă nu reuşeam să-l definesc.

Nici nu am ajuns vreodată să o fac. Au făcut-o alţii mult mai deştepţi ca mine, relevând raportul de aur, şirul lui Fibonaci şi progresia fractalică a lor după care e construit întreg universul…

Şi pe măsură ce această complexitate a simplităţii se releva intuiţiei mele constatam tot mai îngrijorat că, în şcoală total paralel cu funcţionarea şi legile naturii, total pe dinafară, după legi şi concepte total artificiale mi se impunea o complexitate matematică, anormală, rece şi inutilă…

O simţeam cu toată fiinţa mea… Chiar dacă nu puteam încă să o definesc… simţeam implacabilitatea prin care eram forţat, eu şi colegii mei să ne rupem total de natură, de legile ei, de normalitate şi în ultimă instanţă de tot universul simţirilor naturale… pierdeam naturaleţea, pierdeam iubirea !

Şi aşa cum am spus şi continui s-o spun, în acele momente am înţeles că nu e bine ce mi se

predă, că nu e normal şi că nu doar că acel munte de informaţii matematice care se ascundeau sub mare parte din ce mi se predă e inutil, ba chiar simţeam că e malefic…

De aceea pentru mine matematicile au încetat să mai existe în momentul când predarea a trecut de la aritmetică la analiză matematică şi de la geometrie la trigonometrie…

Descopeream speriat că suntem transformaţi în nişte roboţi care nu pot accepta simplitatea legilor naturii… descopeream că ni se implementează treptat dar implacabil un complex… un handicap major… Neacceptarea naturalului… complexul complexităţii…

Aşa că acum câteva zile, aflat fiind în staţiunea turistică Bran, când am făcut remarca << e mai simplu să fie complicat decât să fie simplu ! >> prin care făceam de fapt referire la inacceptarea de către minţile tehnice ale celor din jur, a simplităţii mecanismelor şi legilor care stau la baza funcţionării majorităţii dispozitivelor << free energy >> spuneam de fapt, fără să realizez, un mare adevăr, aplicabil întregii noastre vieţi.

Dar rapid… experienţă ultimelor două săptămâni m-a făcut să am revelaţia faptului că acest complex căruia i se supune întreaga noastră viaţă, întregul nostru psihic, şi prin el toate trăirile noastre fizice şi morale, ne dictează viaţa fără ca măcar să fim conştienţi făcând cu adevărat din noi nişte roboţi…

Nimeni nu e capabil să observe că acceptă să dea brânci în marile supermagazine ale multinaţionalelor tot pentru că nu mai e în stare să observe şi să înţeleagă simplitatea unei vieţi normale…

Nimeni nu e conştient că acceptă senin să fie exploatat la locul de muncă pentru că nu e capabilă să constate că viaţa poate fi mult mai simplă şi mai naturală decât cea pe care o duce el. Nimeni nu observă că se poate trăi şi cu mai puţini bani, şi fără dorinţa implacabilă şi artificială de acumulare, de avere, de iluzorie bună stare şi siguranţă pe care ţi-ar oferi-o banul.

De fapt cu cât ai mai mulţi bani şi mai multă acumulare materială cu atât viaţa ta devine mai complicată, mai supusă regulilor şi legilor societăţii, băncilor, multinaţionalelor, politicului şi câtor şi câtor altor factori externi vieţii noastre care ne sug energia, viaţa, trăirile lăsându-ne nişte coji goale şi lipsite de conţinut şi de sentimente.

Trăim încă de pe băncile şcolii sub teroarea consumismului şi a tehnicităţii exacerbate, fără să înţelegem că asta ne distruge iremediabil sufletele…

Educaţi prin sloganuri şi formule, de şcoală şi mai ales de mijloacele media, trăim artificial într-o lume normală… dorindu-ne să avem destinele personajelor de film…

Şi vine viaţa peste noi cu normalitate şi simplitate şi ne distrugem moral şi psihic datorită conflictului major dintre ce credem că e şi trebuie să fie viaţa, şi ce e ea cu adevărat…

Până şi iubirea nu o mai putem trăi altfel decât subsumată sloganurilor televizate şi tiparelor holiudiene…

Atunci când în preajma noastră din când în când viaţa ne oferă oportunitatea de a avea un trai frumos, plin de iubire de înţelegere pentru noi înşine şi roata jurului, intrăm în panică incapabili să realizăm momentul şi speriaţi de anormalitatea normalului care ni se oferă…

Când întâlnim iubirea curată, sinceră, bolnavi de spionită, îi suspectăm pe cei ce încearcă să ni se apropie, de cine ştie ce interese murdare… şi transformăm simplitatea iubirii în complexitate neîncrederii…

Şi în felul acesta respingem iubirea, respingem trăirile adevărate, respingem tot ce derivă din ele şi în ultimă instanţă respingem oportunitatea de a avea o viaţă normală…

Complexul complexităţii e cel care face din noi sclavii perfecţi… aşa cum bine spunea Voltaire : << e dificil să eliberezi proştii de lanţurile pe care le venerează . >>

Căci teama de simplitate şi de normalitate e atât de mare că le respingem cu toată fiinţa noastră ! 27.08.2014 Cătălin Dan Cârnaru – Moreni carnaruc@gmail.com

Gogorița militară

Pentru că de o bucată de vreme se tot vehiculează prin presă, mai ales cea digitală niște articole care afirmă că, urmare a contextului geopolitic local actual, tinerii cu vârsta între 20 și 35 de ani devin apți de a fi mobilizați ca urmare a nu știu cărui ordin care îi obligă să completeze o anumită fișă medicală cu care apoi să se prezinte obligatoriu la centrele militare locale, și mai ales datorită faptului că am fost deja contactat de tineri îngrijorați că ar putea fi mobilizați pentru a participa la războiul altora (americanii cu rușii) împotriva voinței lor, am luat hotărârea să expun pe scurt cauzele pentru care acest lucru nu are temei legal. Și voi începe pur și simplu cu răspunsul dat cuiva pe una din rețelele de socializare la afirmația cestuia cum că statul român actual ar avea dreptul să te ia la armată/război de oriunde ai fi indiferent că ești în țară sau în străinătate cam cum se luau tinerii cu arcanul acum peste două secole... :

«Domnule **D.** ...aici vă-nșelați : Organele statului actual nu au absolut nici un temei legal pentru a obliga tinerii să se prezinte sub arme, pentru simplul motiv că :

- 1 - statul român actual e unul ilegitim și ilegal... nu există lege de înființare a lui... (Reamintesc că Constituția nu e lege de înființare a unui stat ci lege care stabilește liniile directoare de funcționare și guvernare a unui stat);

- 2 - ca o continuare a punctului 1 atât timp cât legea 363 din 30 dec. 1947 e în vigoare nici un tânăr născut înainte de 1989 nu poate fi obligat să se prezinte sub arme;

- 3 - deoarece schimbarea formei de guvernământ a țării după 1 ianuarie 1990 nu s-a făcut în urma unui referendum popular, ea nu are acceptul poporului și ca urmare iarăși orice cetățean născut înainte de 1989 are dreptul să nu recunoască autoritatea statului actual...

- 4 - deoarece intrarea în UE și în NATO s-au făcut tot fără acordul poporului (și în aceste cazuri era obligatoriu organizarea câte unui referendum care, din nou, nu s-a făcut) iară situația actuală geopolitică nu are nimic de-a face cu poporul român și cu uneltirile clasei politice mafiote dedicate interesului propriu, ca urmare n-au decât să plece la război cei care au adus țara în situația actuală...

- 5 - de asemenea un motiv mai puțin legal dar nu lipsit de bun simț și conform dreptului elementar este faptul că tinerii de azi nu au absolut nici un motiv să meargă la război, pentru a apăra ce ? Fosta avere a poporului român care între timp a devenit a unor corporații multinaționale care, culmea, sunt la originea declanșării majorității războaielor din ultima sută de ani ?

- 6 - conform regulamentelor militare, dacă te declari pacifist și împotriva oricăror forme de agresiune asupra altor ființe, ești de asemenea catalogat de către regulamentele militare neîncorporabil (respectiv nemobilizabil) De asemenea mai există o serie de alte temeiuri legale prevăzute de regulamentele militare ale oricărei armate din lume care dau dreptul oricărui cetățean să refuze mobilizarea (cauze de ordin religios, de sănătate, de instabilitate psihică - ești fricos congenital, sau de asemenea declarația pe propria răspundere că ești cetățean suveran și nu accepți ordin din partea nimănui și ca urmare vei folosi arma atunci când vei pune mâna pe ea împotriva celor care (în această accepțiune) te înrobesc psihic și fizic......

- 7 - orice mobilizare fără acceptul persoanei mobilizate, este o încălcare a celui mai important elementar din drepturile fundamentale prevăzute de Carta Internațională a Drepturilor Omului, anume dreptul la libertate și la a-ți hotărî singur soarta. Iată o scurtă listă a motivelor pentru care nimeni nu poate fi înrolat sau mobilizat de către statul român actual... (și de fapt de către nici un stat) indiferent ce declară ei prin presă... Dacă vor să poarte războaie să și le poarte ei între ei cei care le-au declarat și declanșat... În altă ordine de idei referitor la cei care au apucat să facă armata înainte de 1989 însăși jurământul militar depus atunci impune acestor cetățeni să nu recunoască autoritatea statului actual... »

Și pentru că nu e prima oară când având această atitudine sunt catalogat ca fiind comunistoid și extremist nostalgic al regimului Ceaușescu, subliniez faptul că nu l-am iubit în mod deosebit pe

Nicolae Ceaușescu, nu am fost membru de partid, în schimb am suficientă minte ca să înțeleg că regimul socialist (România nu a fost stat comunist ci socialist, la fel cum este și o altă republică mult mai veche și mai recunoscută pe plan mondial anume Franța) a fost și va rămâne consemnat în istorie ca fiind net superior celui actual... Și de asemenea ca să răspund întrebării ulterioare atât a celui căruia i-am dat răspunsul de mai sus cât și altora care m-au chestionat cu privire la temeiurile legale ale afirmațiilor mele iată-le...

În privința legalității și legitimității statului actual: Legea 363 din 30 decembrie 1947 este legea de înființare a Republicii Populare Române și este încă în vigoare. Legea a rămas în vigoare și după 1965 când s-a schimbat numele țării deoarece forma de guvernământ a rămas neschimbată... Această lege fiind în vigoare face ca întregul eșafodaj legislativ și instituțional al statului actual să fie unul ilegal...

Acesta este și temeiul legal pentru care evenimentele din decembrie 1989 nu au constituit o revoluție așa cum s-a mințit și se minte în continuare în presă ci au constituit o lovitură de stat regizată și pusă-n operă de către puteri străine intereselor României (agenturile străine – cum le numea Nicolae Ceaușescu) prin intermediul trădătorilor de neam care ulterior au ajuns la conducerea actualului stat... Totalul celor ieșiți în stradă la acel moment la nivelul întregii țări nu fost mai mare de 10 – poate cel mult 15 % din populația de atunci a României care era de aproximativ 23 500 000 locuitori. Asta este categoric o minoritate. Pentru ca evenimentele de atunci să fi constituit cu adevărat o revoluție – care reprezintă interesul și acțiunea voinței întregului popor – ar fi trebuit ca FSN-ul imediat după constituire să organizeze un referendum național prin care să ceară acordul poporului român privind schimbarea formei de guvernământ a țării. Acceptând că s-ar fi obținut acest acord, ulterior urma ca legea 363/1947 să fie abrogată prin emiterea unei legi care să stipuleze în mod explicit acest lucru și care să aibă două articole. Unul prin care să se anunțe înființarea noului stat român cu noua sa denumire având ca formă de guvernământ pe cea pentru care s-a obținut acordul poporului prin referendum... Și al doilea articol cel prin care se declară explicit că odată cu intrarea în vigoare a acelei legi legea 363/1947 se abrogă...

Nu s-a făcut acest lucru – după părerea mea datorită însăși a ilegitimității și ilegalității acțiunilor din decembrie 1989, de asemenea poate de teama că nu s-ar fi obținut acordul poporului privind schimbarea formei de guvernământ și ca atare riscul de a pierde „ciolanul” pe care tocmai se pusese stăpânire și nu în ultimul rând poate datorită incompetenței celor care conduceau acel FSN... Pe de altă parte având în vedere ce urma să fie există și posibilitatea (despre care eu am de fapt convingerea) că s-a urmărit în mod expres a se realiza un stat ilegal cu scopul de a putea declanșa ulterior un război civil ce ar fi avut ca protagoniști pe cei care au construit țara în ultimii 50 de ani și care majoritatea lor depunând și un jurământ militar s-ar fi văzut nevoiți să ia atitudine împotriva celor care au distrus țara în acești ani... Nu s-a reușit asta, cu toate încercările din primii ani de după 1989 (mineriade și așa zisele revolte ale maghiarilor). În schimb s-a mers „pe șipcă” și datorită acestui fapt ne-am ales cu un stat ilegitim și cu o formă de guvernământ unică-n lume... (care fie vorba între noi nu e în nici un caz democrat-capitalistă așa cum se declară ci este o formă de organizare de tip hai să-i spunem capitalism-mafiot neoliberal)...

Subliniez că Constituția actuală nu are temei legal, deoarece legea 363/1947 e în vigoare și ca atare contravine prevederilor ei, și atât timp cât Constituția actuală nu este sprijinită pe o lege de înființare a statului actual... așa cum spuneam întregul eșafodaj legislativ și administrativ al statului actual este nul de drept ...

În privința ilegitimității acordurilor și alianțelor internaționale la care România e parte după 1989, această ilegitimitate decurge pe două căi... una tocmai datorită celor pe care le-am spus în rândurile precedente, iar a doua cale se referă la principiul de drept internațional care spune că orice acțiune a conducerii unui stat care implică soarta acelei țări și a poporului respectiv trebuie să

se facă cu acordul acelui popor. Acordul se obține numai și numai prin referendum.. de aceea toate statele europene au aderat la UE sau NATO doar în urma unor referendumuri naționale. La noi aceste referendumuri nu au avut loc... Nici nu aveau cum să aibă loc căci conducerea statului actual este așa cum am subliniat anterior ilegitimă și ilegală atât conform normelor elementare de drept civil, comercial și penal intern și internațional, cât și în privința acordului poporului la schimbarea formei de guvernământ a țării. Ca urmare obligațiile internaționale ale României atât față de UE, cât și față de NATO precum și de finanța mondială (FMI) sunt de fapt obligațiile clasei politico-mafiote și nu au nici o legătură cu voința sau acordul poporului român ca urmare sunt nule de drept... De aici rezultă și faptul că poporul român a fost pur și simplu jefuit de către organismele internaționale respective, cu ajutorul conducerii ilegale și ilegitime autointitulată stat din ultimii 25 de ani... Și cum orice jaf intră în sfera penalului, toți cei care constitui statul actual sunt pușcăriabili... articolele de lege conforme acestei afirmații decurg din cele ce le-am spus până acum și sunt o sumedenie... începând de la crime de înaltă trădare, subminare a economiei naționale și crime de genocid și terminând cu banala lipsă în gestiune...

Cum unii mai înguști la minte s-ar putea să fie ofuscați de afirmația mea privind genocidul le atrag atenția că urmare a politicii duse de conducerea mafiotă din ultimul sfert de secol, populația româniei a scăzut sub 19 milioane de locuitori în loc să crească cum ar fi fost normal cu o conducere responsabilă. Eu personal am învățat la orele de geografie din școala primară că populația României în 2010 conform cu o probabilă menținere a indicelui natalității de la acea dată, va fi undeva la 30 de milioane de locuitori... Deci adevărata scădere a populației țării noastre nu e de doar 4 milioane de locuitori așa cum afirmă mincinoșii din presă care se referă la cei plecați din țară (care atenție sunt încă cetățeni români cu acte românești deci fac parte din populația actuală !) ci adevărata scădere a populației este de peste 11 milioane de locuitori... În această scădere intră și morțile premature prin spitale sau la domicilii a oamenilor săraci ca urmare a înrăutățirii condițiilor economice ... și de fapt cifra reală este dată de totalul avorturilor care au avut loc în acești ultimi 25 de ani care se apropie de 20 de milioane... Aceste avorturi s-au petrecut, cele mai multe dintre ele, ca urmare a conștientizării de către tinerele mame a faptului că în condițiile socio economice oferite de statul actual acel copil nu poate fi crescut... Dacă ăsta nu e genocid... atunci ce e ?!...

În privința argumentelor ce țin de legislația și regulamentele militare țin să subliniez că regulamentele militare sunt într-o destul de mare măsură asemănătoare la toate armatele lumii. Ca atre motivele pentru care un tânăr este declarat apt/inapt pentru serviciul militar sunt similare pe tot globul... În privința afirmației mele legate de jurământul militar care el însuși nu-mi permite să recunosc autoritatea statului actual e simplu. Iată acel jurământ pe care l-am depus în urmă cu treizeci de ani:

« ***Pentru îndeplinirea datoriei sacre de apărare a patriei înscrisă în Constituţie, eu ..., cetăţean al Republicii Socialiste România, intrând în rândurile forţelor armate, jur credinţă nestrămutată poporului român şi patriei mele socialiste. Jur să respect legile ţării, să execut întocmai ordinele comandantului suprem, cerinţele regulamentelor militare şi ordinele comandanţilor şi şefilor mei, atât în timp de pace cât şi în timp de război. Jur să nu-mi precupeţesc sângele şi viaţa pentru a apăra pământul strămoşesc, independenţa şi suveranitatea patriei, cauza socialismului. Dacă voi călca jurământul meu, să suport pedeapsa aspră a legilor Republicii Socialiste România.*** » Extras din Legea nr.14 din 28 decembrie 1972, publicată în B.O. nr. 160 din 29 decembrie 1972.

Atât timp cât am jurat credință patriei mele socialiste și comandantului suprem (care era tovarășul Nicolae Ceaușescu și care a fost asasinat) și deoarece schimbarea formei de guvernământ a țării nu s-a făcut printr-un referendum iar legea de înființare a statului căruia i-am jurat credință nu a fost abrogată pentru a fi înlocuită cu alta conform referendumului popular, nu am voie să recunosc autoritatea statului actual... E simplu !... În privința impunerii ierarhice de credință față de popor și

autoritățile statului aici constatăm că poporul român nu mai e un bloc de populație monolitic ca urmare nu se mai poate numi popor, căci e răspândit prin toate colțurile Europei, iar cei rămași acasă deja sunt amestecați cu un număr din ce în ce mai mare de cetățeni de alte etnii, cei mai mulți fiind evrei sau arabi. De asemenea între timp suveranitatea țării a fost cedată unor puteri străine. Ca urmare nu se mai pune problema că aş fi obligat față de ce a mai rămas din poporul actual.. iar apărarea patriei... o faci doar dacă patria are o conducere responsabilă față de țară și popor... nu una care are ca unic scop distrugerea țării și desființarea poporului...

Ca urmare singura obligație de apărare care-mi rămâne în virtutea acestui jurământ militar este nu împotriva unor puteri străine care ar veni să cucerească cu arma-n mână teritoriul strămoșesc ci însăşi împotriva celor care în ultimul sfert de secol mi-au distrus patria căreia i-am jurat credință.

De asemenea celor care au creierul cât o nucă și unii dintre ei culmea cu grade militare mari prin armată, și care afirmă că renegarea jurământului militar depus înainte de 1989 ar fi un lucru normal, care chiar fac un titlu de onoare din asta... trebuie să le subliniez faptul că acest jurământ militar și-ar fi pierdut valabilitatea doar dacă statul român actual ar fi fost înființat cu acordul întregului popor, adică după acel referendum care am spus că nu a avut loc, referendum care ar fi adus după sine obligația abrogării legii 363/1947, a emiterii unei legi de înființare a noului stat și ulterior acestui fapt concentrarea tuturor rezerviștilor pentru prelucrarea privind noile norme militare și depunerea unui nou jurământ de credință... Altfel afirmațiile unor generali și ofițeri de genul acelui Opriş care făcea un titlu de onoare pe postul național de televiziune, din faptul că după 1989 a depus nu unul ci două jurăminte militare, nu sunt altceva decât recunoaşterea oficială a sperjurului, adică a trădării căci jurământul militar depus înainte de 1989 nu poate fi anulat decât în modul în pe care l-am descris mai sus...

De asemenea aş mai adăuga un comentariu pentru cei care nu o dată mi-au reproşat că statul am fi noi, toți. **NU E ADEVĂRAT !**. Noi toți suntem poporul.

Statul e format din totalitatea celor numiți sau aleși în funcții administrative juridice și militare, pe teritoriul întregii țări și care sunt plătiți din taxele și impozitele noastre ale tuturor (deci sunt slujitorii poporului) pentru a administra economic o țară și social un popor... Adică statul este un administrator aflat în slujba poporului. Dacă nu-și face bine treaba trebuie să fie schimbat și să răspundă penal. În privința atitudinii pe care o vor lua tinerii eventual confruntați cu posibilitatea de a fi mobilizați, deși argumentele aduse de mine aici sunt de ordin juridic, militar și de bun simț, asta nu implică faptul că statul actual le va recunoaște...

Deci rămâne la latitudinea fiecăruia ce atitudine va adopta atunci când se va confrunta cu situația concretă... Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 11.02.2015

La modificarea constituției

Acest articol este de fapt o scrisoare de răspuns către domnul economist Constantin Cojocaru care-mi supunea atenției proiectul său de modificare a constituției actuale :

Stimate domnule CC, Daţi-mi voie să fac câteva comentarii plecate de la proiectul pe care mi l-aţi trimis. Înainte de orice vă atrag atenţia cu respectul cuvenit, că înainte de a modifica o lege supremă a unei ţări, trebuie ca acea lege să fie acceptată de bună credinţă, de către poporul trăitor pe teritoriul acelei ţări. Constituţia postdecembristă a ţării noastre nu este acceptată de bună credinţă de majoritatea poporului român ci acest accept a fost obţinut prin înşelătorie… Ori dacă nu mă înşeală pe mine memoria un acord obţinut prin înşelătorie este nul de drept juridic conform normelor elementare de drept… Care a fost înşelătoria ? S-a pornit de la premiza că de vreme ce în primele articole ale noii constituţii se va stipula că România este stat democrat şi bla, bla, bla, implicit se va considera că poporul a fost de acord cu schimbarea formei de guvernământ… Ce vreau să spun.

Schimbarea formei de guvernământ a ţării trebuia să se facă numai şi numai după

consultarea voinţei poporului. Atenţie nu aprobarea noii constituţii !! Doar schimbarea formei de guvernământ. Abia apoi trebuia făcut un referendum legat iniţial de abrogarea vechii Constituţii şi ulterior aprobarea uneia noi. Deoarece Constituţia RSR a fost în vigoare până la data de 21 noiembrie 1991 când a fost înlocuită de cea actuală, toate legile, decretele, hotărârile de guvern şi orice act juridic sau administrativ ce au fost emise în perioada 1 ianuarie 1990 - 20 noiembrie 1991 şi chiar şi în continuare înlănţuite de la acestea, până în prezent sunt lovite de nulitate prin caracterul lor anticonstituţional… Marea greşeală pe care a făcut-o iliescu şi clica lui a fost să nu organizeze referendum cu privire la schimbarea formei de guvernământ a ţării. Şi de asemenea iar marea greşeală pe care a făcut-o iliescu şi clica lui a fost să nu organizeze referendum cu privire la abrogarea Constituţiei din 1965, sau măcar s-o abroge pe data de 1 ianuarie 1990. Nu au făcut-o ori din prostie ori din frica că vor fi puşi în situaţia de a nu fi recunoscuţi de popor… Din păcate a fost o greşeală fatală, căci urmare a acestui fapt statul român actual este unul ilegitim şi ilegal… ***o formaţiune statală impusă de către o minoritate fără acordul şi sprijinul implicit a majorităţii poporului nu este un stat legitim… e doar o administraţie impusă prin lovitură de stat şi poate fi echivalată cel mult cu o cucerire, în urma unui război…*** Ca atare… proiectul dumneavoastră nu vă supăraţi că v-o spun, din punctul meu de vedere ar trebui să plece nu de la modificarea constituţiei ci de la punerea în discuţie publică şi în atenţia întregului popor a legităţii şi legalităţii statului actual…

Conform oricăror norme de drept internaţional şi de bun simţ schimbarea formei de guvernământ a unei ţări pentru a fi legitimă şi legală în faţa poporului acelei ţări trebuie să se facă numai după consultarea voinţei acelui popor…Orice altă modalitate de schimbare a formei de guvernământ este un act unilateral înfăptuit de o minoritate care nu poate în nici un caz reprezenta voinţa întregului popor şi în acest caz poartă numele de lovitură de stat, puci militar sau oricum se mai numesc acest gen de schimbări ilegitime în ochii poporului… Acest aspect pe care vi-l aduc eu în atenţie acum implică o importanţă covârşitoare, căci, deschide din punct de vedere juridic, şansa ca poporul român, dacă este reprezentat corect de către o organizaţie juridică să poată să obţină la instanţele internaţionale nu doar condamnarea ci chiar recunoaşterea ilegitimităţii statului actual, fapt ce poate aduce în acelaşi timp recuperarea întregii averi a poporului român stipulată de articolele 5, 6 şi 7 ale fostei Constituţii… Nu glumesc, deşi poate părea nebunesc, orice jurist specializat în drept internaţional dacă va fi de bună credinţă va fi de acord cu ce spun eu acum. În felul acesta, spolierea poporului făcându-se cu legi strâmbe şi neconstituţionale, sau în dauna interesului poporului român, prin obţinerea recunoaşterii legale prin justiţie a ilegitimităţii celor care au condus statul român după 1989 se va putea nu doar recupera averea poporului dar ce e mai important se va putea degreva poporul de obligaţia de a plăti împrumuturile uriaşe făcute de camarila politico mafiotă, acestea trecând în sarcina celor care le-au angajat, adică în răspunderea juridică a persoanelor care au făcut parte din conducerea statului în aceşti ani… Prin lege s-a furat prin lege trebuie reparat…. În privinţa obţinerii acordului dat de către popor pentru constituţia actuală, el nu înseamnă că se referă şi la schimbarea formei de guvernământ a ţării. Atenţie în nici un articol din constituţia actuală fie în varianta originală fie în cea modificată nu se specifică pe undeva că România nu mai este stat socialist ci este stat capitalist… atenţie formularea stat democratic nu este una corectă căci stat democratic era şi statul socialist…. Nu există în titulatura statului actual numele republică democratică România ci doar România. Acesta-i un artificiu, nu are, din câte ştiu eu, suport juridic. Republica poate fi populară, socialistă, comunistă, capitalistă… dar trebuie ca acest lucru să fie nu doar specificat în constituţia ei ci şi pe însemnele ei oficiale. Ori deşi se spune la articolul 1 alin 2 că România este republică, această republică nu este specificat de ce fel este în aceiaşi frază … e doar republică… cum o fi asta ? Republică. Nu-i nimic… Spunem în alineatul următor… că e democratică… da. Dar nu spunem ce fel de republică e… în fraza în care am spus că-i republică… e foarte important asta… Şi

de asemenea nici în denumirea oficială a statului român actual şi a ţării… nu se spune ce fel de republică ar fi România… Vă aduc în atenţie articolul 1 din Constituţia RSR : **<<ARTICOLUL 1. România este republică socialistă. Republica Socialistă România este stat al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, suveran, independent şi unitar. Teritoriul său este inalienabil şi indivizibil.>>**

Constituţia Franţei din care „adunarea constituantă" din '91 ne-a minţit că s-ar fi inspirat la alcătuirea celei actuale: **<<ARTICOLUL 1. Franţa este o Republică indivizibilă, laică, democratică şi socială. Ea asigură egalitatea tuturor cetăţenilor în faţa legii, fără deosebire de origine, de rasă sau de religie. Ea respectă toate credinţele. Organizarea sa este descentralizată. Legea favorizează accesul egal al femeilor şi bărbaţilor la mandatele electorale şi la funcţiile elective, precum şi la responsabilităţile profesionale şi sociale.>>**

Deci Franţa este republică socială laică, adică republică socialistă… (sau cumva, republica socialistă nu e una şi aceiaşi cu cea socială ?...) Nu ştiu cum or fi altele dar eu ştiu aşa, că forma de guvernământ a ţării trebuie să fie specificată nu doar în constituţie ci şi în numele şi însemnele oficiale…poate greşesc… şi-n altă ordine de idei, aşa cum specificaţi dumneavoastră că ***poporul român este continuatorul civilizaţiei geto dace, ar trebui de fapt ca numele României să fie Dacia ci nu România… Căci România este un nume ce a fost impus de nişte masoni în slujirea interesului unor puteri străine…*** Nu discut acum contextul. A fost, dar ar trebui să renunţăm la acest nume care nu ne reprezintă… În aceiaşi ordine de idei vă mai atrag atenţia că alineatul 1 articolului 1 este şi acesta unul mincinos. ***Un stat, o republică sau o organizaţie social economică a unui popor poate fi independentă şi suverană doar în măsura în care resursele sale sunt ale poporului.*** Din păcate din acest punct de vedere poporul român nu mai este unul independent iar statul român unul suveran din momentul în care s-au instalat la putere actualii conducători care au sclavizat poporul şi au vândut ţara distrugând industria şi agricultura şi permiţând ocuparea ţării de către oligarhiile industrial bancare internaţionale, nu discut acum ale căror interese le reprezintă acestea…

Deci… e clar că constituţia încă de atunci de la început a fost o făcătură, un praf aruncat în ochii poporului. Referendumul pentru aprobarea constituţiei pentru a fi fost măcar şi acela legitim ar fi trebuit să fie precedat de unul prin care poporului român ar fi trebuit să i se ceară acordul cu privire la o prealabilă abrogare a Constituţiei din 1965. În plus fără referendum privind schimbarea formei de guvernământ totul e doar praf în ochi…

Şi voi exemplifica în continuare, pe marginea unora din articolele din constituţie de ce e praf în ochii poporului, de ce e statul actual ilegitim şi ilegal şi de ce poporul român are tot dreptul să nu recunoască acest stat, Şi nu o spun doar că sunt eu, Gică Contra, şi nu-mi place de statul actual…

Vă reamintesc că un mare procent din populaţia acestei ţări a depus în calitate de soldaţi ,gradați sau ofițeri şi subofițeri ai armatei populare a Republici Socialiste România, un jurământ militar…

În virtutea acestui jurământ, orice cetăţean de sex masculin şi nu numai, care a făcut armata înainte de 1989 nu doar că are dreptul să nu recunoască administraţia statală actuală ci chiar este obligat să nu o recunoască deoarece aceasta este instalată la conducerea ţării prin voinţa unei minorităţi şi ca urmare poporul român de sex masculin care ştie ce înseamnă armata şi rigorile ei trebuie şi este obligat să considere administraţia statală actuală drept armată de ocupaţie …. nişte cotropitori… În acest context… să vedem ce complicaţii mai pot apărea…

Atât suveranitatea cât şi teritoriul sunt deja încălcate, şi eu ca cetăţean român de sex masculin în virtutea acelui jurământ militar pot oricând să mă apuc, aşa… de bezmetic că vreau eu

să-mi respect jurământul să îi omor pe inginerii reprezentanţi ai „investitorilor străini” care se plimbă cu maşinile de teren printre sondele de pe dealurile celei mai mari schele petroliere a ţării şi scot petrolul şi gazele din pământul strămoşilor mei, pentru a le da de pomană austriecilor …. sau pe cei care tocmai îmi sapă-n acelaşi pământ strămoşesc pentru a otrăvi cea mai mare pânză freatică a ţării sub pretext că vor scoate petrol din şisturi… pe cei de la Chevron pe care eu nu-mi amintesc să-i fi invitat în ţara mea. Sau poate-mi vine chef să-i omor pe străinii care au cumpărat mii de hectare de teren agricol, din pământul apărat cu sânge şi sudoare de strămoşii mei, ori pe cei care tocmai se pregătesc să fure tot din pământul strămoşilor mei, pentru a nu ştiu câta oară, aurul acestei ţări… şi aceiaşi atitudine o pot avea faţă de toate aşa zisele „firme străine” care fac ce vor în ţara asta bătându-şi joc de poporul român girate fiind de mafioţii de la Bucureşti…. Mă refer aici la toţi cei care fac parte din domeniile care odată erau strategice pentru poporul român cum ar fi producerea şi distribuţia de energie, căile ferate, exploatările resurselor naturale de orice fel, etc. …

Unitatea poporului… hai să fim serioşi, încă din 22 decembrie când s-a strigat prima oară „teroriştii printre noi!”… poporul român nu mai e unitar… şi iar intervine acelaşi jurământ pe care l-am depus…. Aş putea avea ceva cu domnii Lazslo Tokes sau Marko Bella sau cu cei care au aprobat manualele de istorie ale populaţiilor de limbă maghiară din Harghita şi Covasna…

Cetăţenia – dreptul la identitate… recunoaştem cetăţenia vorbitorilor de limbi străine dar nu recunoaştem ca cetăţeni români pe cei care au edificat această ţară… Eu nu mai am dreptul la muncă şi nici toate celelalte drepturi care decurg din acesta nu doar pentru că industria ţării s-a distrus ci şi pentru că cetăţenii Republicii Socialiste România sunt nişte paria pentru statul actual… De ce ? Oare ei nu sunt născuţi pe teritoriul acestei ţări ?… Ba da, numai că ei au ridicat ţara pe care tocmai noi am căsăpit-o şi ei sunt duşmanii noştri cum şi noi suntem duşmanii lor… Şi-n altă ordine de idei mi s-a reproşat cu o anumită ocazie că aş avea gura cam mare şi că risc sancţiuni, că aş aduce ofensă statului român actual. Şi spunea acel cineva că m-aş putea trezi că mi se va retrage cetăţenia… Hai nu mai spune ! ? Oare cetăţenia nu cumva poate fi retrasă doar de statul care a acordat-o. Mie ca cetăţean al Republicii Socialiste România nu-mi poate retrage cetăţenia decât un oficial al Republicii Socialiste România. Adică un ofiţer al trupelor de Miliţie care lucrează la evidenţa populaţiei sau un membru al corpului diplomatic al Republicii Socialiste România. Oricine altcineva ar face asta ar face un abuz, o gravă nedreptate juridică… o crimă în ultimă instanţă… Fireşte că puterile statale ale oricărui stat din lume, indiferent de ce tip ar fi el, pot lua măsuri drastice împotriva unor cetăţeni, dar atunci când ele nu sunt justificate şi nu respectă legea nu sunt altceva decât crime… de care se face vinovat în primul rând cel care le execută şi apoi cel care a ordonat executarea lor.

Cetăţenii din afara ţării Mulţi dintre ei sunt cozile de topor ale poporului, pe care le-a alungat vechiul regim, şi care au revenit acum pentru a distruge totul ca o răzbunare împotriva celor care le-au alungat odată, părinţii din ţară… nu comentez motivele, unele întemeiate altele mai puţin…

Sindicatele… punem în constituţie un articol despre sindicate dar distrugem industria şi în general economia ţării şi pe deasupra abrogăm dreptul normal al muncitorului român de a avea continuitate în muncă şi un salariu plătit decent conform acelei continuităţi… Spunem c-avem sindicate… Ale căror muncitori, căci i-am alungat din ţară ? !… Nu mai spun că nu doar abrogarea plăţii conform calificării şi continuităţii vechimii în muncă a fost o crimă ci şi abrogarea articolului din vechea Constituţie în care se spunea clar că ziua de muncă nu trebuie să depăşească opt ore (articolul 19 (şi 20) din Constituţia RSR) cu acel articol muncitorul român era muncitor, fără acest articol muncitorul român nu e altceva decât un sclav şi ce e mai rău e că-i un sclav oriunde pe planeta asta, şi-n străinătate şi-n propria lui ţară. Conform constituţiei actuale modificate sau a celei rezultate în urma modificării pe care o intenţionaţi mi-aţi putea spune şi mie cine-mi va asigura mie dreptul la o bătrâneţe decentă după ce în tinereţea mea am muncit la ridicarea unor obiective

industriale ale ţării, iar de cincisprezece ani nu mă mai angajează nimeni ? Vor mai trece încă zece, şi de asemenea datorită vârstei, din ce în ce mai mică va fi speranţa de a fi angajat pe undeva… şi voi ajunge la vârsta de pensionare… De unde ?

Poliţia m-a ameninţat că mă va sancţiona pentru calomnie, şi minciună, când l-am reclamat pe şeful oficiului de forţă de muncă din localitate pentru că timp de mai mulţi ani şi-a bătut joc de mine trimiţându-mă săptămână de săptămână la firme fantomă şi locuri de muncă inexistente. La fel a procedat şi procurorul de la procuratura de pe lângă judecătoria din localitate trimiţându-mi un răspuns oficial prin care mă anunţa că reclamaţia mea nu face obiectul ministerului public… Dar al cui obiect face ? Deci să înţeleg că statul român nu e interesat de respectarea dreptului la muncă şi în general al legilor pe teritoriul ţării pe care o administrează…

Cine-mi va da pensia ? Conform fostei noi constituţii sau a celei actuale, sau a oricărei constituţii ? De ce oare ? Nu cumva pentru că sunt cetăţean al RSR, care împreună cu tatăl şi bunicul său a ridicat toate acele obiective industriale din care s-au îmbogăţit toţi miliardarii trădători de neam şi ţară ?... Cine-mi va da pensia … dacă nu am muncit ? Nu am muncit înregistrat pe undeva… că aşa fireşte că muncesc căci altfel nu aş putea trăi… Şi ce mi-ar rămâne de făcut ?

Atunci când va fi să ies la pensie, în virtutea aceluiaşi jurământ militar dar şi a documentului oficial de la procurorul din acest oraş, aş putea merge la dumnealui acasă şi-i aş putea să-i crăp capul… Apoi aş putea invoca acel jurământ militar şi aş ajunge la puşcărie, nu ştiu dacă politic sau pentru crimă, dar aş avea bătrâneţea asigurată cu recuperarea unei părţi din drepturile civile pe care le-am avut la naştere şi pe care acum nu le mai am, adică cu acoperiş deasupra capului, cu masă şi asistenţă sanitară asigurată, şi probabil că până atunci şi cu televizor şi calculator în celulă… Şi dacă voi fi eliberat înainte de termen pe motiv că-s bătrân şi nu pot ispăşi toată pedeapsa, aş putea să mai „găbjesc” unul sau doi din demnitarii statului actual şi atunci vor fi 5 nevoiţi să-mi asigure vrând nevrând condiţii de viaţă decente, chiar dacă din păcate, vor fi pe cheltuiala restului acestui popor… căci doar nu sunt prost să-mi închipui că vor scoate ei bani din propriul lor buzunar, adică din cei pe care i-au agonisit din tâlhărirea ţării, pentru a mă ţine pe mine în puşcărie conform standardelor impuse de UE…

Relaţiile internaţionale… După ce nu mai ai nimic al tău, şi nici armată proprie, relaţiile tale nu pot fi de nici un alt fel decât paşnice, cu gura la şliţul celorlalţi dacă s-ar putea… şi mare grijă să nu cumva să-ţi clănţăne dinţii să-i muşti cumva de zonele sensibile…

Dreptul internaţional… corolar al articolului precedent… ne obligăm să sugem sau să lingem… eventual ce e la şliţ sau mai jos… nu ?...

Simbolurile naţionale şi limba… Oare chiar este … de vreme ce deja pe o sumedenie de locaţii în ţară au apărut simbolurile altor state, se vorbeşte în localuri oficiale altă limbă decât româna şi de asemenea românii sunt sclavi în ţara lor ?… Pe toate mijlocele media se vorbeşte o caricatură de limbă română împănată cu sumedenie de cuvinte provenite în special din limba engleză, de parcă în dicţionarul limbii române nu am avea destule cuvinte care să denumească tot ce e necesar… Şi ni se impun tot felul de tradiţii ale altora, şi ni se impun tot felul de manuale şi legi şi mâncăruri şi medicamente şi în general nu mai avem viaţa noastră, ***suntem de mult o colonie, nişte sclavi nenorociţi, şi am fost făcuţi sclavi de cei care au tupeul să se autointituleze stat român…***

Capitala… Capitala ar trebui rasă de pe faţa acestei ţări. Ştiu că locuiţi acolo, dar gândiţi-vă un pic şi veţi vedea că am dreptate… Cetăţenii oraşului numit Bucureşti sunt principalii vinovaţi ai distrugerii acestei ţări… cu politicienii, militarii, ziariştii, bancherii, economiştii şi toţi ceilalţi… De acolo din acel oraş a pornit urgia distrugerii acestei ţări, iar atunci când minerii au venit acolo disperaţi că-şi pierd locurile de muncă în zone monoindustriale, i-am etichetat drept huligani, bătăuşi, şi am fugit de ei. Erau murdari, miroseau urât a cărbune şi în general nu inspirau prea multă încredere… Apoi în anii care au urmat am stat la ferestre în blocurile noastre calde şi am, privit cum grupuri, grupuri de năpăstuiţi din ţară, veneau şi-şi strigau disperarea în faţa zidurilor impasibile ale

unor ministere în care mafioţii se îmbuibau apăraţi de jandarmi şi poliţişti… Nu am coborât să-i ajutăm… să ne alăturăm lor. Erau din altă ţară, nu erau din lumea noastră!… Noi trăim bine ! Cum să aibă ei doar 500 de lei salariu ?… E imposibil, doar trăim în aceiaşi ţară!… Noi găsim de lucru, ei cum să nu găsească… precis sunt nişte răzvrătiţi, elemente antisociale… Am stat în continuare la ferestre după perdelele noastre înconjuraţi de electronice şi electrocasnice de ultimă generaţie şi nu ne-a păsat de ei… Ei îşi plângeau închiderea uzinelor şi a fabricilor, distrugerea serelor a SMA-urilor şi a canalelor de irigaţii precum şi a miilor de alte obiective economice… plângeau disperaţi căci se vedeau nevoiţi să-şi părăsească ţara pentru a aduce din ţări străine un ban să pună ceva la gura copiilor care nu-i mai recunosc, care se spânzură sau devin nişte hoţi şi nişte criminali… Bani aduşi lingându-i pe alţii la şliţ şi mai jos… De ce ? Pentru că aşa au hotărât concetăţenii noştri din oraşul Bucureşti. Şi ei trăiesc bine chiar şi acum când peste 90% din ţară e pustie… ei sunt altă lume,.. ei sunt 1,8 milioane care trăiesc bine, nu pot crede sau nu vor să creadă că ceilalţi vreo… din ce în ce mai puţini… vreo cin-şpe milioane sunt din ce în ce mai săraci… tocmai pentru că ei cei 1,8 milioane sunt din ce în ce mai bogaţi…

Drepturile, libertăţile şi îndatoririle fundamentale Eu cetăţeanul C. D., m-am născut în urmă cu aproape 50 de ani, fiind proprietar prin naştere asupra a 22-a milioana parte din ţara mea, proprietate stipulată de Constituţia ţării mele… şi având de asemenea absolut toate drepturile şi libertăţile stipulate de Carta Internaţională a Drepturilor Omului… Nu glumesc şi nu vorbesc prostii, chiar şi mult blamatul drept la libera circulaţie şi la libera exprimare le aveam… Nu le aveau leprele, cei care fugeau de muncă, cei care urau munca şi societatea de atunci care era una bazată pe muncă… chiar şi criticii aveau dreptul la opinie, dacă ştiau cum să şi-o expună… Dar dacă erau proşti cu crăci şi indolenţi şi puturoşi pe deasupra, normal că urau atât statul socialist cât şi partidul comunist precum şi pe concetăţenii lor dorind să fie altfel ca ei, mai bogaţi ca ei, mai cu şapte ouă, căci aşa voiau ei… bogăţie fără muncă… Acum… eu cetăţeanul liber în ţara mea, C. D, nu mai am absolut nici un drept… Nici chiar pe cel la libera exprimare, căci degeaba scriu, şi vorbesc, căci nici o editură din ţara asta nu vrea să-mi publice scrierile… şi nici un post de radio sau televiziune nu mă primeşte. Cum să publice scrieri care spun concetăţenilor mei cum să-şi recapete libertatea, cum să se rupă de sistemul corupt… şi altele… cum să permită cuiva să spună adevărul ?... Eu nu mai am drepturi în ţara mea, în schimb au toate drepturile tocmai leprele care în tinereţea mea înjurau partidul şi-şi blamau ţara… Ei sunt acum la conducere… eu nu mai sunt decât un vierme… ei aveau dreptul la muncă pe vremea aceea, dar nu voiau să muncească… eu vreau să muncesc dar nu mai am dreptul căci ei mi-au ras de pe faţa pământului atât munca mea cât şi pe cea a lui tata şi a lui bunicul… toate fabricile şi uzinele ţării. Asta-i cu drepturile… le avem toţi prin constituţie, dar nu ni le respectă nimeni… sau altfel spus suntem egali dar unii-s mai egali ca alţii… Şi să nu fim ipocriţi, societatea de atunci, cu toate racilele ei, căci a avut, de ce să mâniem pe Dumnezeu, era de sute de ori mai democrată şi mai corectă decât e cea de azi… Vedeţi dumneavoastră, domnule C, aş putea să continui în acelaşi mod comentând fiecare articol din constituţie… Nimic nu e corect sau nu se respectă din ea…

Dumneavoastră vă gândiţi s-o modificaţi. Eu vă spun că nu o constituţie modificată ne trebuie, ci trebuie scos în afara legii şi alungat din ţară însuşi statul român, căci nu e un stat, e doar o organizaţie mafiotă. Voi încheia doar cu o ultimă remarcă stârnită de următoare frază din proiectul dumneavoastră:

<<Alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) În caz de mobilizare sau de război ori la instituirea stării de asediu sau de urgenţă, Guvernul poate contracta împrumuturi pentru acoperirea cheltuielilor bugetului de stat, cu aprobarea Parlamentului, în condiţiile legii.">>

Comentariul este lung şi-l voi pune bold-italic căci el este definitoriu pentru tot.. totul pleacă de la cine suntem, şi ce-am fost… Indiferent ce cred că au făcut cei ce conduc acum această ţară !!

Noi, majoritatea cetăţenilor acestei ţări, suntem încă cetăţeni ai Republicii Socialiste România, fie că vrem s-o recunoaştem fie că nu vrem, cu atât mai mult cu cât un drept de proprietate avut prin naştere nu poate fi prescris de nici o lege de pe planeta asta:

Nu poţi efectua mobilizare dacă nu ai o armată populară regulată. Şi în plus… ce face statul român actual pentru poporul acestei ţări pentru a merita ca acest popor să mai accepte să-şi dea viaţa pentru el… Regimurile anterioare i-au împroprietărit pe cetăţeni pentru serviciile militare prestate, regimurile anterioare le-au asigurat urmaşilor celor morţi pe fronturi pensii de urmaşi şi de veterani demne de serviciile militare aduse, pensii care erau echivalente cu un salariu mediu de la data respectivă sau chiar mai mari, şi care asigura acelor urmaşi un trai decent…

Ce face statul român actual pentru urmaşii celor morţi pe fronturi străine ? Nu cumva ceva de genul „Ce, mă, după ce că ai murit mai ai şi tupeu să ai pretenţie la pensie de urmaş !? urmat şi de un şpiţ în partea dinapoi care ar însemna ceva de genul „ Du-te dreacu, cine te-a pus să mori !?” Pentru servicii aduse statului, ce a făcut statul actual cu revoluţionarii şi urmaşii lor ? Ceauşescu pentru aceleaşi servicii aduse statului i-ar fi împroprietărit cu teren agricol şi le-ar fi asigurat loc de muncă „unde dorea muşchii lor” alături de o indemnizaţie decentă…

Statul român actual le-a dat o bătaie de joc de pensie, pe care acum după 23 de ani o contestă şi pe care de-a lungul acestor ani a anulat-o prin inflaţie şi distrugerea economiei ţării… Ce face statul român actual pentru cetăţenii săi ca aceştia să merite să-şi dea viaţa ? - cumva le asigură pensii decente cu care să poată să călătorească prin toată lumea aşa cum fac pensionarii altor state ? Sau nu cumva toţi cei care au muncit din greu sacrificând-şi viaţa şi sănătate pentru a ridica ţara asta într-un timp record pe culmi neatinse de nici o altă ţară din Europa, au acum o pensie de mizerie căci fondurile de pensii au fost tâlhărite de mafioţii care ne conduc actualmente ?... Şi ce fac aceştia ? Se împăunează cu canalul construit de aceşti bătrâni canal pe fundul căruia zac sute de camioane de mare tonaj în chip de sicrie pentru şoferii care le conduceau, sau se împăunează cu cea mai mare şi luxoasă clădire din Europa pe care au construit-o tot aceşti bătrâni… părinţii lor, de care ei acum îşi bat joc ?...

Ce motiv să am eu să accept a mă prezenta sub arme în cazul că statul actual ar declara mobilizare ?! – un singur motiv vă rog !

M-a educat gratuit acest stat ? Mi-a dat loc de muncă acest stat ? Mi-a asigură sănătate măcar la standard mediu, acest stat ? … Acest stat nici măcar propria lui constituţie de rahat n-o respectă… şi nu o va respecta nici dacă va fi modificată sau schimbată !

În cazul meu, care am depus un jurământ de credinţă faţă de RSR şi în baza acestui jurământ nu pot recunoaşte autoritatea statului actual instaurat prin lovitură de stat, eu voi refuza să mă prezint la mobilizare invocând tocmai acel jurământ militar prin care am jurat credinţă faţă de Republica Socialistă România şi faţă de comandantul suprem al armatei tovarăşul Nicolae Ceauşescu ci nu faţă de clica de mafioţi care mi-a distrus patria…

În baza aceluiaşi jurământ militar pot oricând să refuz recunoaşterea autorităţii oricărui organ de stat al statului actual fără a risca juridic ofensa adusă statului decât în cazul în care acesta va face un abuz juridic… Nimeni de pe această planetă nu mă poate obliga să-mi reneg acel jurământ militar şi în conformitate cu asta eu sunt perfect îndreptăţit să nu recunosc organele statului actual… şi chiar mai mult, acel jurământ mă obligă la asta !!

În acelaşi timp pot invoca acel jurământ în cazul în care mi-ar veni chef să-l omor pe orice demnitar al statului român actual, deoarece schimbarea formei de guvernământ a

ţării în decembrie 1989 s-a făcut fără consultarea voinţei poporului, de către o minoritate, o armată de ocupaţie, ca urmare pot în acelaşi timp într-o asemenea situaţie conform dreptului internaţional să recuz orice complet de judecată de pe teritoriul României şi să cer azil politic în orice stat socialist de pe glob.

În aceiaşi ordine de idei orice ofiţer, subofiţer sau cadru militar de orice fel ar fi el (fie MApN, forţe de ordine sau de securitate) care a depus jurământ de credinţă faţă de RSR la terminarea şcolii militare, înainte de 1989 se face vinovat de trădare prin participare la lovitura de stat din decembrie 1989, fie activ fie prin neimplicare prin asta călcându-şi acel jurământ. În acelaşi timp în momentul în care au depus un nou jurământ faţă de statul actual nu au făcut altceva decât un alt act de înaltă trădare căci primul jurământ nu le dădea voie să depună un al doilea faţă de o formaţiune statală instaurată de o minoritate, adică nerecunoscută şi neaprobată implicit de întreg poporul român. Schimbarea formei de guvernământ a ţării trebuia făcută doar în urma unui referendum. Pe mine nu m-a întrebat nimeni printr-un referendum dacă renunţ la administrarea ţării **ca stat socialist** ***(atenţie socialist, nu comunist cum se tot vehiculează de 23 de ani în media !) în favoarea unui stat colonial mafiot fie el autointitulat democrat sau capitalist sau oricum s-ar autointitula.***

În aceiaşi ordine de idei, ofiţerimea română se mai face vinovată de înaltă trădare prin complicitate şi neimplicare în decursul celor 23 de luni în care proaspăt instalaţii la putere au emis pe bandă rulantă peste 1500 de acte normative (majoritatea hotărâri şi decrete) a căror scop şi finalitate a fost distrugerea Republicii Socialiste România şi sclavizarea poporului român, precum şi în momentul în care au acceptat prin neimplicare înregimentarea ţării în organisme internaţionale ale căror interese sunt contrare interesului naţional al poporului român suveran (mă refer aici la NATO şi la Uniunea Europeană) şi de asemenea în momentul în care au acceptat să-şi părăsească cazărmile atunci când armata regulată a ţării a fost desfiinţată… deoarece toate aceste acţiuni s-au făcut împotriva interesului poporului român, de către o minoritate instalată la putere prin lovitură de stat, minoritate autointitulată stat român democratic, care însă nu are recunoaşterea şi acceptul întregului popor … Poporul care s-a născut proprietar pe patria lui, proprietate consfinţită prin articolele 5, 6 şi 7 al Constituţiei ţării sale.

Ce va face constituţia revizuită prin proiectul dumneavoastră ? Îmi va reda cumva integral proprietatea aceasta de care am fost tâlhărit şi-mi va reda în acelaşi timp şi drepturile civile pe care în acest moment nu le mai am ?

În acea zi de decembrie la ora 11 când gaşca de huligani condusă de ion iliescu, petre roman şi brukner (sau brucan) au pătruns în studiourile televiziunii mă aflam la locul meu de muncă în secţia montaj a Întreprinderii de Strunguri Automate SARO Târgovişte unde lucram ca lăcătuş. Una din secţiile acelei întreprinderi a fost construită, utilată şi condusă pentru o lungă perioadă de timp de tatăl meu… deci pot spune fără a greşi că această întreprindere a fost construită de tatăl meu, şi de părinţii colegilor mei de aceiaşi vârstă cu mine… La data aceea era cea mai modernă fabrică de maşini unelte din ţară. În acelaşi timp peste drum era cea mai nouă şi modernă asociaţie de sere pentru cultura legumelor, care avea peste 160 ha şi la poarta căreia stăteau la coadă cam zece „tiruri” (maşini de transport internaţional) zilnic…

Noi, muncitorii din secţia montaj a întreprinderii SARO ne pregăteam atunci să scoatem pe poarta fabricii două noi modele de strung. Un strung automat multiax şi un strung de masă aşa numit strung de ceasornicărie. Strungul de ceasornicărie care se găseşte acum în comerţul românesc, anume modelul de 3800 de lei de la firma Einhel are o bătaie a axului principal mai mare de două zecimi… Pe vreme aceea cel mai mare strung produs de SARO - SPA 1100 cu batiu de 7 metri (Strungul paralel cu cutia de viteze de un metru şi zece şi batiu de şapte metri, care putea

prelucra piese cu diametrul de doi metri, avea bătaia axului principal mai mică de o zecime) …

Acel mic strunguleţ de numai un metru lungime avea o bătaia a axului de cincizeci de sutimi de milimetru. Iar strungul automat multiax era identic constructiv cu strungurile actuale comandate de calculator aşa numitele CNC-uri, doar că era comandat la data aceea de cartele. Sunt convins că oricând acel strung prin modificarea tabloului său electric ar fi putut fi comandat chiar de calculatorul la care în acest moment vă scriu această scrisoare. Şi atât politicienii cât şi mijloacele media în toţi aceşti ani m-au îndobitocit afirmând că industria românească de atunci era neperformantă, prost construită, depăşită şi aservită CAER-ului… „un morman de fier vechi" spunea unul din acei huligani… Mai mult de trei sferturi din producţia de export a întreprinderii, producţie care se suplimenta în decursul aceleiaşi luni, lună de lună, cu circa 10 – 20 % mergea nu în CAER ci în ţări capitaliste de pe toată suprafaţa globului… Această fabrică ultra modernă la acea dată din care ar fi trebuit ca peste câţiva ani să ies la pensie, şi pe care a construit-o tata precum şi cea de sere de vizavi au fost rase de pe faţa pământului…

De către statul instaurat la conducerea ţării în acele zile… de gaşca de huligani care apăreau chiar în acea dimineaţă la televizoarele din toate birourile întreprinderii… Eu în calitate de soldat al armatei ţării mele m-am bucurat atunci când la scurtă vreme, înainte de terminarea zilei de muncă au început să treacă prin faţa întreprinderii coloanele de tancuri… Îmi închipuiam că dacă acea gaşcă a pătruns în televiziune, masa de huligani şi trădători e mult mai mare decât vedeam eu pe ecranul alb negru sau color (existau şi la noi televizoare color - în ciuda minciunilor proferate de mas media (Elcrom parcă se numeau)). Atunci m-am bucurat, căci mi-am închipuit că armata va pune ordine în acel oraş…

Începeam să înţeleg de ce intenţiona Ceauşescu să mute capitala la Târgovişte… Probabil că constatase de ceva vreme că se cam umpluse Bucureşti-ul de lepre… Când seara, în camera de cămin unde stăteam am constatat că situaţia e mai groasă decât crezusem dimineaţă, am aşteptat comunicatul de presă de radio sau curierul din partea Comisariatului Militar local prin care să fiu chemat sub arme… Aşteptam ca ofiţerii armatei ţării mele să mă mobilizeze pentru a pune ordine în ţară… Până dimineaţă aveam însă să constat stupefiat că ofiţerii aceia pactizau cu trădătorii… Ce va face constituţia modificată de dumneavoastră ? Îmi va reda fabrica, anii de muncă pierduţi, salariul mediu pe care-l aveam echivalent cu orice salariu mediu din economiile europene de la acea dată ? Îmi va reda drepturile civile pierdute şi în general acea a 22-a milioana parte din ţara mea ?

Vedeţi dumneavoastră, o reparaţie corectă ar însemna să mi se reconstruiască fabrica, să fiu reangajat, să mi se treacă în cartea de muncă drept continuitate în muncă cei peste 15 ani de când nu m-a mai angajat nimeni pe nicăieri, inclusiv creşterile în grad şi salariu aferente acestei vechimi şi experienţe în muncă adică să mi se redea salariul şi toate beneficiile rezultate din calitatea de salariat, cetăţean liber al ţării mele… Asta nici o modificare de constituţie nu o poate face, asta o poate face doar condamnarea şi confiscare averii tuturor celor care ne-au distrus patria în aceşti ani…

Şi nici atunci reparaţia nu ar fi corectă căci ar trebui apoi din banii recuperaţi să mai şi reconstruiţi cele 5500 de obiective industriale pe care actualul şef al statului s-a obligat să le radă de pe faţa pământului atunci când a semnat aderarea României la UE în calitate de negociator şef… Cine l-a investit cu această calitate ? Poporul român cumva ? Eu nu-mi amintesc să se fi organizat vreun referendum pe această temă … Cel ce a semnat atunci acel angajament ar trebui pus să ridice cu cârca toată industria distrusă a ţării, împreună cu toţi mafioţii care au distrus-o în ultimul sfert de secol, aşa cum au făcut boierii lui Ţepeş la Poienari…

Asta trebuie să faceţi, nu să modificaţi constituţii… Asta aşteaptă poporul român de la dumneavoastră cei ce vă tot ridicaţi înfiinţând noi şi noi partide în acel cuib de vipere numit Bucureşti… Ce vrea să facă domnul Primo este chiar blând… nu desfiinţarea partidelor politice trebuie făcută ci desfiinţare însăşi a statului român actual… Daţi afară absolut toţi

funcţionarii şi „demnitarii" actuali… Ce punem în loc ? Ceilalţi specialişti pe care ţara-i are din plin. Pentru fiecare mafiot din funcţiile de decizie şi control există cel puţi alţi doi sau trei oameni care integri fiind, au fost daţi afară din serviciu, au fost alungaţi, obligaţi să-şi prăsească ţara…

Eu am printre altele şi calificare de pădurar… Am aflat acum ceva timp că o sumedenie de firme ciudate de prin ţară ar şcolariza pădurari, cică… vezi Doamne nu există pădurari… Oare ?

Numai eu ştiu sigur că din promoţia mea nu mai lucrează în sistemul silvic mafiot actual decât vreo cinci inşi, din 50… Şi sistemul de învăţământ de dinainte de '89 pregătea la fiecare doi trei ani câte o nouă promoţie de pădurari cu armata făcută şi şcoală postliceală, în afară de absolvenţii liceelor silvice…

Deci ca o încheiere, încă odată vă supun atenţiei necesitate nu de a modifica constituţia ci de a pune în discuţie legitatea şi legalitatea organizaţiei mafiote care ne-a distrus patria, organizaţie care are tupeul de a se autointitula stat (cu toate instituţiile sale aşa zis democratice, în fapt clanuri mafiote…) Cu stimă ! C.D.

Sunt un om realizat

Cineva mi-a reproșat ieri că m-aș lăuda cu cunoștințele mele și că prin asta jignesc pe cei din jur. Departe de mine acest lucru ! Niciodată, dar absolut niciodată nu m-am lăudat cu cele pe care le cunosc... De asemenea reproşul se referea şi la faptul că cei ca mine nu sunt doriți pe nicăieri căci ei, cei care s-au realizat, şi au făcut ceva în viață în calitate de angajatori, nu au nevoie de oameni ca mine... care tocmai din cauza cunoştinţelor pe care le au sunt excluși de la a avea șanse de a fi angajați... Normal ce angajator pus pe îmbogățire rapidă are nevoie de oameni care-și cunosc drepturile și nu se lasă călcați în picioare, și jefuiți prin salarii de mizerie ?! Mi se recomanda să-mi schimb atitudinea căci precis din cauza cunoștințelor pe care le am sunt singur, și fără servici... exclus social... Nu e prima persoană care-mi pune astfel problema... și pentru că asemenea reproșuri au cam început să se adune pe măsură ce degradarea morală a societății a crescut în paralel cu distrugerea țării și cu îmbogățirea celor realizați în viață, mă văd nevoit să scriu cele pe care le voi spune acum.

Suntem un suflet, o matrice energetică și informațională... care, la venirea pe această lume materială, primește un trup și prin asta capacitatea de a interacționa activ cu materia... Această interacțiune care susține nu doar evoluția noastră ca indivizi ci și pe cea a speciei este însă puternic dependentă de gradul de evoluție spirituală, cu alte cuvinte de creșterea capacității informaționale a spiritului nostru adică a sufletului nostru... E deja dovedit științific faptul că informația pe care o purtăm în suflet este capabilă să influențeze însăși ADN-ul nostru adică să ne determine direct modificările genetice de care depinde specia...

De asemenea este la fel de dovedit științific că sufletul nostru chiar există și s-a stabilită că este măsurabil, detectabil... S-a stabilit că toată informația aceasta, tot spiritul nostru, tot ceea ce obișnuim să numim suflet are cam 21 de grame, în care se poate concentra o cantitate infinită de informație, și care constituie tot ceea ce „luăm" cu noi pe lumea cealaltă...

Deci indiferent câtă avere acumulăm pe lumea aceasta și cât de deștepți ne considerăm pentru că am reușit să acumulăm conturi prin bănci, ziduri de palate-n jurul locului unde trăim sau vehicule care mai de care mai scumpe, mai sofisticate și mai poluante, toate astea nu reprezintă nimic...

Oricât de mult am distrus planeta, am tăiat pădurile, am exterminat semenii vii din alte specii sau am ridicat ziduri de cărămidă sau socio-economice între noi din ce în ce mai bogați și semenii noștri din ce în ce mai săraci și mai lipsiți de resurse, asta nu înseamnă că ne-am realizat, nu înseamnă că ne-am căpătuit și nici că am evoluat... toate astea nu înseamnă decât îngâmfare, iluzia de a confunda fondul cu forma, iluzia de a crede că suntem cineva și suntem superiori celorlalți ... prostie, orgoliu, deșertăciune.. atât... Nimic mai mult...

O lume în care călcăm pe cadavrele semenilor noștri pentru a acumula mereu și mereu mai

multe bogății în vreme ce în tot acest timp spiritul nostru sărăcește tot mai mult...

Și ajungem pe patul de moarte când trecând pe lumea cealaltă lăsăm toată această zbatere inutilă de-o viață-ntreagă urmașilor care văzându-se bogați fără muncă își vor bate joc de munca și amintirea nostră, risipind în zile, luni sau cel mult câțiva ani toată munca noastră de-o viață... Cu alte cuvinte anulând întreaga rațiune pentru care noi am trăit pe lumea asta...

Și ce rămâne ?... Doar informația pe care o poartă sufletul nostru pe drumul său spre alte tărâmuri... adică nimic... Zero... căci preocupați o viață-ntreagă de a aduna averi, nu am avut timp și nici nu ne-a interesat să ne îmbogățim spiritul, să citim o carte, să înțelegem care e rostul lumii în care trăim și care e rostul nostru în această lume...

Și ne trezim pe lumea cealaltă, unde averea materială nu există și singura noastră avere este constituită de bogăția spirituală a matricei informaționale pe care o reprezentăm... Ne trezim cei mai săraci dintre săraci, cei mai proști dintre proști într-o lume în care singura avere este cunoașterea... spiritul... Dacă soarta e binevoitoare cu noi și dacă ciclurile carmice există cu adevărat poate că vom fi trimiși iar pe lumea asta, într-o nouă reîncarnare... Poate !... doar că... cei mai mulți intre noi, odată ajunși iar în această lume o vom lua de la capăt adunând averi și disprețuindu-i pe cei pentru care evoluția spirituală e totul, iar banul și palatele nimic...

Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 17.02.2015

Trădarea

***„Lumea nu va fi distrusă de cei* ce *fac rău*, ci de aceia care doar îi privesc și refuza să intervină." Albert Einstein.**

Zilele acestea am fost contactat pe rețeaua de socializare pe care am cont, de o distinsă doamnă… un pic trecută de 40 de ani… M-a abordat cu familiara întrebare „Ce faci ?". La o asemenea întrebare răspunzi cunoscând pe cel ce ți-o pune în funcție de cât ai în comun cu persoana respectivă. Am mers rapid la contul doamnei și acolo am constatat că o am în lista de prieteni… și că… dumneaei nu există… În afară de vârstă, și de nume, nu exista absolut nici o informație nici o fotografie nici un indiciu care să mă facă să pot da un răspuns corect întrebării sale… Așa că răspunsul meu a fost de natură să o facă conștientă de acest fapt și a adăugat rapid o fotografie… simultan cu asta mi-a comunicat că meseria dumneaei este cu totul alta decât cea pe care o comunica pe cont…

În contrapartidă i-am comunicat că toate informațiile de pe contul meu sunt adevărate și că în ciuda faptului că ocupându-mă de studiul energiei libere am primit adesea amenințări și injurii consider de bun simț să nu mint pe cei care ajung pe pagina mea…

Doamna, contabil șef la una din instituțiile de opresiune numite pompos de ordine, care au contribuit din plin la distrugerea, jaful și decăderea morală din ultimii 25 de ani… probabil că avea toate motivele să se ascundă la umbra anonimatului..

Am purtat o discuție cu maximum de bună creștere de care sunt în stare, și așa cum mă îndeamnă bunul simț să fac și cum o fac cu toți cei care mă contactează zilnic (nu-s foarte mulți ci undeva între 2-3 și 10 inși pe zi) mai târziu am trimis către doamna o caricatură simpatică și pe seară urarea de „somn ușor"… Nu am mai primit nici un semn de la dumneaei…

Analizându-i comportarea mi-am dat seama că a fost înșelată, cum au mai fost și alții, de informațiile de pe contul meu… Spun acolo că am facultatea de stat drept… adică prin educația primită am căpătat facultatea de a nu mă lăsa călcat în picioare de nimeni… de a nu permite nimănui să-și bată joc de mine… capacitatea de a-mi cunoaște drepturile și în virtutea celor multe calificări și competențe facultatea de a pretinde ca ceea ce sunt și reprezint prin competențele și cunoștințele mele să fie respectat… Doamna probabil că a crezut că am studii superioare în domeniul dreptului… și fiind cum spunea proaspăt divorțată … căuta un potențial partener care să aibă o meserie la fel de „frumoasă" ca a ei… Probabil că mai târziu urmare a convorbirii cu mine și

din propriile cercetări pe care le-o mai fi făcut pe contul meu și-a dat seama că s-a înșelat amarnic…

Dar ulterior acestei întâmplări, cum am prostul obicei de a căuta esența tuturor celor ce se-ntâmplă în jurul meu și cu mine însumi, am realizat că cei care au preluat frâiele conducerii țării noastre după 1989 au reușit dincolo de distrugerea acestei țări un lucru mult mai grav…

Au reușit să transforme poporul nostru într-unul scindat în două mari categorii, cel al celor ca mine, mai mult sau mai puțin patrioți dar cu coloană vertebrală și conștiința apartenenței la istoria și demnitatea umană și a poporului din care se trag și care-și cunosc drepturile și nu permit să le fie încălcate, și cei care din contră, oportuniști și lipsiți de demnitate și mai ales de minte sub imperiul propriei lor bunăstări și-au trădat poporul și pun umărul din greu la distrugerea și poate că-ntr-un viitor nu prea-îndepărtat la dispariția patriei lor… și mi-am dat seama că aceștia sunt mulți extrem de mulți și ce e mai tragic, aceștia îi disprețuiesc pe cei care au ridicat această țară și datorită muncii cărora iată, ei trăiesc în huzur de mai bine de douăzeci și cinci de ani… Ca să fiu mai clar :…

Țara asta fost ridicată preponderent, de cei ca mine… oameni cu studii tehnice : muncitori, maiștri, tehnicieni, ingineri… care începând din 1947 au construit marile obiective industriale, agricole și economice ale acestei țări…

Cei ca mine în tinerețea lor, au muncit fiecare la locul lui de muncă fie pe șantierele de construcții civile pentru a construi zecile de mii de blocuri, fie pe șantierele industriale pentru a ridica fabricile, fie prin mine, fie prin grânarele, livezile sau fermele zootehnice ale țării…

Noi…cei din generația mea, părinții mei și ai celor ca mine, și părinții lor au ridicat cele peste o mie cinci sute de mari fabrici și uzine ale țării, tot noi, părinții și bunicii noștri am ridicat miile de întreprinderi agricole și CAP-uri, miile de cooperative meșteșugărești, miile de hoteluri și cabane și zecile de baze de odihnă și tratament… tot noi și părinții și bunicii noștri am construit cele peste trei sute de vapoare ale celei de-a patra mare flotă comercială a lumii și tot noi și părinții și bunicii noștri suntem cei care am scos din măruntaiele pământului natal petrolul, gazele, aurul argintul, cuprul și toate celelalte metale precum și tot cărbunele care au făcut posibil aceste efort uriaș de ridicare fulgerătoare a celei de-a doua dintre cele câteva cele mai bogate țări ale lumii… noi constituim clasa muncitoare care a ridicat societatea socialistă multilateral dezvoltată…

Și nu am făcut-o așa cum se minte cu nerușinare azi mânați cu biciul de la spate ci de bună voie conștienți că fiecare obiectiv industrial, fiecare bloc sau fiecare hotel finalizat și dat în folosință contribuie la bunăstarea noastră a tuturor, la un nivel de trai mai ridicat și la independența, libertatea și neatârnarea țării… Și toți am făcut asta, pentru că eram conștienți permanent că prin munca noastră asigurăm un viitor nu neapărat strălucit, dar în mod categoric unul sigur copiilor și nepoților noștri…

Și am muncit și mai abitir timp de zece ani să plătim niște datorii închipuite, de fapt dobânzi către o instituție financiară de tip mafiot, conștienți că plătindu-ne datoria aceasta putem să rupem definitiv orice legătură cu asemenea escroci…

Și noi, muncitorii acestei țări eram remunerați pentru această muncă corect astfel ca din salariul primit să putem să trăim decent… poate nu chiar la același nivel cu cei din Germania sau din Franța, dar nu prea departe de nivelul lor de trai…

Numai că printre noi, cei mulți care am ridicat această țară, au existat permanent și un număr substanțial de omeni cărora nu le-a plăcut munca… …dar care iubeau al naibii de mult banul și bunăstarea adusă de el… Și de ei s-a folosit occidentul și mai exact cei cărora nu le-a plăcut faptul că poporul acesta dorește să nu fie dator nimănui. Un om care nu-ți e dator e neșantajabil... ori instituțiile financiare globale a căror gândire și mod de a acționa e unul de tip infracțional, dictat de fapt de cei care le-au înființat, tocmai asta urmăresc... ca prin mecanismul îndatorării să acapareze resursele globale... Știa Nicolae Ceaușescu ce știa când pomenea mereu de „agenturile străine”... doar că noi, la fel de proști ca și acum... nu pricepeam nimic...

După 1989 au apărut oameni ca John Perkins, Daniel Estulin și alții care au confirmat acest

mecanism de jefuire a resurselor țărilor, mecanism care pune popoarele respective în imposibilitatea de a avea vreun cuvânt de spus...

Ori tocmai asta sa întâmplat atunci în 1989... nu doar cu noi ci cu aproape tot lagărul comunist... doar că noi... Noi suntem raportat la suprafața țării și la numărul de locuitori, cea mai bogată țară din lume... La noi lăcomia de a jefui a fost și este încă maximă... Deci prin uneltiri specifice, s-a pus de o regie imensă, pentru prostul de popor român care habar nu avea de funcționarea mecanismelor capitaliste... și ne-am trezit deodată că avem „revoluție" înfăptuită de oameni scoși cu japca din case și din unitățile militare... japcă care a costat în manipulări și incitări ale posturilor străine... așa că... o minoritate de nici 10% din populația de atunci a României Socialiste... a făcut „revoluție" pretinzând că ei sunt majoritatea poporului român... Doar că cei care au organizat toate astea, în special un anume magnat american de origine maghiară vârf al ocultei mondiale sprijinit de diferite agenții de spionaj în cea mai mare parte ale unor interese financiare și corporatiste și mai puțin ele unor puteri statale, și-au ales prost uneltele... cozile de topor ale poporului nostru. Cei din eșalonul doi și trei al conducerii comuniste și al securității, nu prea „le-au avut" cu dreptul internațional...

Așa că după ce am avut o mascaradă de revoluție, ne-am mai ales și cu un stat ilegitim și ilegal... căci... puțină lume știe... și tocmai de asta această „omisiune" nu a deranjat pe nimeni...

Adunarea constituantă din 1990 -1991, condusă de senatorul Antonie Iorgovan... firai-ar de râs să-i fie studiile de drept... și Dumnezeu să-i odihnească oasele căci ulterior și-a dat seama ce se-ntâmplă și pentru asta a și fost otrăvit, a elaborat o constituție pentru un stat inexistent... câci...

Constituția este legea supremă de funcționare a unui stat nicidecum de înființare a lui !

Pentru a avea o constituție trebuie în prealabil să ai un stat înființat... cu alte cuvinte există o singură lege mai presus de constituție și aceea e legea de înființare a statului... și acea lege poate fi nu neapărat o lege organică ci un decret regal, unul prezidențial, o hotărâre de consiliu de miniștri, etc... dar orice fel ar fi ea, având două articole... unul de abrogare a legii prin care a fost înființat statul precedent, și unul care declară înființarea noului stat și forma sa de guvernământ...

Practic pentru ca ceea ce s-a întâmplat în 1989 să fie legal și legitim ar fi trebuit să se procedeze în felul următor... Atunci când acel FSN s-a înființat, trecând peste legalitatea și legitimitatea înființării sale și peste faptul că cuplul Ceaușescu a fost pur și simplu asasinat..., ar fi trebuit ca primă și unică acțiune imediată a sa să fi fost organizarea unui referendum popular prin care poporul român să fie chestionat asupra schimbării sau nu a formei de guvernământ a țării... Și admițând că s-ar fi obținut acceptul poporului pentru schimbarea formei de guvernământ, ar fi trebuit ca pe baza acelui acord să se abroge legea 363 din 30 decembrie 1947 prin care s-a înființat statul numit Republica Populară Română a cărei formă de guvernământ a fost continuată de Republica Socialistă România odată cu venirea la putere a lui Nicolae Ceaușescu...

Și abia ulterior acestei acțiuni ar fi trebuit elaborată noua constituție, și ar fi trebuit trecut la schimbarea tuturor actelor și înscrisurilor oficiale ale țării precum și la schimbarea în consecință a denumirii și regulamentelor de funcționare a instituțiilor statului... Totodată urmare a înființării statului prin această unică procedură legală (nu există alta !) cetățenii apți de serviciu militar și cei retrași la vatră ar fi trebuit concentrați pentru a depune un nou jurământ militar...

Nu au făcut asta pentru că ... după părere mea, le-a fost teamă că nu vor obține acordul poporului pentru schimbarea formei de guvernământ... Știau că „revoluția" lor a fost înfăptuită de o minoritate formată din scursori ale poporului și nu voiau să riște să fie înlăturați de la ceea ce reușiseră să obțină, anume ciolanul puterii...

Doar că neorganizarea referendumului, ne-abrogarea legii 363/1947 și ne-emiterea unei legi sau decret de înființare a noului stat pe baza voinței poporului, au fost trei fantastic de mari greșeli făcute atunci care îndreptățesc pe orice cetățean al României de azi să nu recunoască

autoritatea statului actual...

În plus... ulterior tot fără consultarea voinței poporului prin referendum obligatoriu și-n aceste cazuri, România a fost înregimentată ca vasală a unor organizații internaționale de tip imperialist-mafiote anume Uniunea Europeană și Organizația militară a Tratatului Nord Atlantic... NATO. Datorită prostiei generalizate urmare a înrăutățirii condițiilor de trai dar și a manipulării și îndobitocirii prin mijloacele media, în special televiziuni, (a căror patroni de cele mai multe ori sunt evrei) poporul român habar nu are că de fapt Uniunea Europeană este un imperiu de tip industrial bancar continuator al celui de-al treilea Reich care nu s-a desființat legal ci el este încă în funcțiune, la fel cum e încă și Republica Populară Română... și de asemene tot la fel de puțini sunt cei care știu că NATO nu mai e de mult o organizație de securitate militară internațională ci este una de tip terorist prin care sunt îndeplinite interesele de jefuire a națiunilor de către trusturile industrial bancare care lucrează pentru acapararea puterii și tuturor resurselor globale sub numele de globalizare... (au iești în presă, oficiali militari cu diferite grade și au declarat fățiș acest lucru ! ... doar că pe posturile de televiziune românești nu se transmit asemenea știri minore. Pe posturile de televiziune românești se transmit știri de importanță națională cum ar fi ce silicoane și-a mai pus nu-ș ce fufă de beizadea sau curvă de lux pe sub piei, sau ce model de chiloți se poartă pe sub fustele prea scurte de prin barurile mondene din capitală, ori care-i ultimul model de mașină de lux pe care și-o achiziționează progeniturile mafioților care au devalizat România ...)

Acest mod total greșit (dar sunt tot mai convins că intenționat) prin care s-a procedat atunci nu doar că îndreptățește pe cetățenii români să nu recunoască autoritatea statului actual, dar totodată legitimează încă legalitatea jurământului militar depus înainte de 1989 de toți cetățenii care au efectuat stagiul militar, jurământ, atenție ! de credință față de „patria mea socialistă" :

„*Pentru îndeplinirea datoriei sacre de apărare a patriei înscrisă în Constituţie, eu ..., cetățean al Republicii Socialiste România, intrând în rândurile forțelor armate, jur credință nestrămutată poporului român și patriei mele socialiste. Jur să respect legile țării, să execut întocmai ordinele comandantului suprem, cerințele regulamentelor militare și ordinele comandanților și șefilor mei, atât în timp de pace cât și în timp de război. Jur să nu-mi precupețesc sângele și viața pentru a apăra pământul strămoșesc, independența și suveranitatea patriei, cauza socialismului. Dacă voi călca jurământul meu, să suport pedeapsa aspră a legilor Republicii Socialiste România*". (Legea nr.14 din 28 decembrie 1972, publicată în B.O. nr. 160 din 29 decembrie 1972).

Dacă s-a făcut cu intenție, și așa cum spuneam, eu am tendința să cred că da, intenția a fost una malefică menită a ușura planurile de cucerire a țării și acaparare a resurselor sale... căci...

Prin ne-abrogarea legii 363/1947, menținându-se ca stat Republica Populară România și forma de guvernământ popular-socialistă se recunoaște implicit că noul stat e de fapt o putere de ocupație fățișă reprezentând interese străine poporului român și României Socialiste. Asta dă dreptul oricărui cetățean care a făcut armata și a depus un jurământ militar să treacă al acțiune (care e perfect legală și îndreptățită conform dreptului internațional) în a-și apăra patria... S-a crezut că românii vor pune mâna pe arme și vor ieși-n stradă să-i linșeze pe cei care le vând pe nimic la fier vechi industria țării și prin asta viitorul copiilor și nepoților...

Asta se urmărea de fapt, declanșarea unui război civil care ar fi îndreptățit apoi ca puterile Ocultei Mondiale să intervină pentru a ocupa de facto țara, așa cum s-a întâmplat cu fosta Iugoslavie... planul acest nu a reușit cu toate încercările reprezentate de așa zisele revolte ale maghiarilor de la Târgu Mureș (vă amintiți de Cofariu ?) sau ulterior de exacerbarea revoltelor îndreptățite de altfel ale minerilor care-și vedeau minele închizându-se și ei ajungând pe drumuri... De fapt minerii au fost singura categorie socio-profesională care au luat cu adevărat atitudine în fața distrugerii economiei naționale...

Nu s-a reușit declanșarea unui război civil în schimb s-a reușit ceva mult mai subtil și mai

periculos... s-a reușit prin distrugerea programatică a întregii economii naționale, a muncii noastre a întregului popor, alungarea din țară a cetățenilor apți de muncă... (și totodată de a purta o armă în mână) și urmare, jefuirea țării fără a mai avea nevoie de justificarea „ordinii impuse după un război civil”... S-a reușit o dihotomie clară între noi, cei din țară stăpânii de drept ai resurselor de orice fel ale acestui teritoriu străbun și cei din afara ei, care slujindu-se de servitorii din interior jefuiesc de peste două decenii acest teritoriu... furându-ne pur și simplu țara de sub picioare... Și s-a mai reușit și o a doua dihotomie, la fel de marcantă : noi cei de aici, poporul român, am ajuns să fim rupți în două categorii principale... **noi și ei...** structurate de asemenea în două mari grupe sociale... Astfel suntem :

- **noi,** românii din țară care o ducem greu suportând rigorile vieții într-o țară distrusă stăpânită de mafioții care-au distrus-o **și ei** românii din afara granițelor care alungați din țară, dar având încă rădăcini aici, trimit bani acasă și perfect justificat de vreme ce plătesc, ne tot dau sfaturi și ne ceartă că nu facem și nu dregem, ne-realizând că după plecare lor din țară nu mai are cine să facă și să dreagă...

- **noi**, cei tot mai săraci cărora odată cu distrugerea economiei naționale ne-a fost confiscat dreptul la muncă și prin el majoritatea drepturilor fundamentale, precum și orice viitor decent, **și ei** cei care organizați în mafii perfect structurate, numite partide politice, precum și rudele și prietenii lor, trăiesc cu firimiturile care cad de la „masa” celor care se înfruptă gras din jefuirea națiunii române și a resurselor țării... Cele mai multe bogății iau calea străinătăților intrând în conturile marilor trusturi industriale, comerciale și bancare internaționale, și doar o mică, o infim de mică parte ajung în buzunarele celor care au ocupat după 1989 toate pozițiile de conducere și control ale țării...

Și s-a reușit asta extrem de simplu... prin dispariția industriei și în general a celei mai mari părți a economiei socialiste multilateral dezvoltate... pe care unii dintre noi nici azi nu o înțeleg...

Iar poporul român a fost pus în situația de a alege... ori cu ei, sau cum vor ei și-un trai bun ori cu noi și vai și amar. Cei cărora demnitatea, simțul patriotic, bunul simț, simțul dreptății, și mai știu eu câte altele caracterizează un om adevărat, nu le-au permis să-și părăsească țara dar nici să se alăture jefuirii propriei lor țări prin înregimentarea în structurile de partid... au devenit treptat din ce în ce mai săraci, mai lipsiți de drepturi și chiar au fost excluși social... O societate care e controlată de cei care vor să distrugă țara, nu are nevoie de omeni cu demnitate, cu calificări înalte sau multiple, și culmea tocmai cu calificări tehnice, de vreme ce industria se dă la fier vechi... Deci acești oameni, cei care au reprezentat clasa muncitoare, milioanele de muncitori, maiștri și ingineri care au ridicat țara... s-au trezit pe drumuri... și așa cum spuneam unii pe care conștiința sau alte condiții sociale, nu i-a lăsat să se-nregimenteze în vreun partid dar care nici nu au acceptat traiul de aici din ce în ce mai greu au părăsit țara... Cei care nu au acceptat nici să-și prăsească țara nici să se-nregimenteze tagmei jefuitorilor, au ajuns să fie mai mult sau mai puțin excluși social...

Dar ceilalți acea categorie de omeni care au existat mereu printre noi, cei cărora le plăceau banii și beneficiile aduse de ei, dar nu le plăcea munca... cei mai mulți dinte ei de profesii neproductive, (și în special juriști și economiști !) au ales bunăstarea adusă de jaful generalizat care tocmai începuse să se petreacă... Unii au făcut această alegere conștienți de ceea ce fac... Ei fiind de fapt uneltele prin care „agenturile” au distrus și continuă să distrugă și să jefuiască țara... Nu ați observat că cei mai mulți dinte politicienii de vârf ai țării, fie ei parlamentari, guvernanți, șefi de consilii județene sau primari sunt fie juriști fie economiști ?...

Dar cei mai mulți au făcut-o inconștienți, mânați doar de instinctul de conservare, de voința legitimă și de înțeles de altfel al unui trai decent și al bunăstării... Numai că asemeni doamnei contabile șef despre care vorbeam la începutul articolului, ei nu au realizat că poziționându-se astfel în contextul socio-economic al României de azi se înscriu automat printre cei ce trădează interesul național, își trădează poporul, copii și nepoții... Căci aflați în funcțiile pe care le ocupă și acceptând

să fie plătiți de cei care conduc acum țara, fie în calitate de funcționari ai statului ilegal actual, fie de funcționari ai multinaționalelor sau băncilor internaționale care jefuiesc resursele țări, ei sunt nimic altceva decât niște trădători..

Și unii dintre ei chiar dacă nu sunt pe deplin sau poate chiar de loc conștienți de asta, simt undeva, ancestral că nu e bine ca ei să trăiască boierește în vreme ce conaționalii lor care au clădit această țară și de urma muncii cărora ei acum trăiesc, ajung, cei mai mulți dintre ei, pe drumuri, sau bejeniți prin țări străine...

Și această palmă morală pe care o primesc zilnic pe obraz de fiecare dată când văd un conațional de-al lor sărăcit de mediul politic actual, nu-i face așa cum ne-am aștepta să îi respecte, ci din contră să-i urască și să se teamă de ei.. Căci ce hoț, ce tâlhar în toată istoria omenirii l-a respectat vreodată pe cel pe care l-a jefuit ?!...

Iată de ce auzim adesea din gura politicienilor sau a funcționarilor din oricare structuri statale și administrative actuale, mesaje jignitoare, denigratoare și disprețuitoare la adresa conaționalilor lor, adică a noastră a tuturor...

Așa că de înaltă trădare nu sunt vinovați doar cei care din funcții înalte au dat de pomană străinilor resursele țării, ci și o mare parte dintre conaționalii noștri, o parte substanțială dintre cei de lângă noi... toți cei care fie au ajutat activ la distrugerea țării fie au ajutat-o prin neimplicare... vecini, prieteni sau rude...

Cu stimă ! Cătălin Dan Cârnaru 03.02.15

Laşitatea puterii

De o bucată de vreme am renunţat să mai urmăresc posturile de televiziune. Sunt sătul de cantitatea imensă de trădare, manipulare şi minciună care se vehiculează drept informaţie pe acestea.

Dar la destul de scurt timp am descoperit pe Internet un post de televiziune înfiinţat prin subscripţie publică, poate că singurul post cu adevărat liber din ţara aceasta postul Naşul TV.

Îl urmăream pe internet deoarece pe reţelele de televiziune nu se transmitea. Spun îl urmăream deoarece în scurt timp am descoperit că nici acolo nu poate fi urmărit. Dacă emisiunile obişnuite referitoare la subiecte banale cum ar fi discuţii în studio, sau emisiuni medicale, turistice, religioase, etc., puteau fi urmărite, de fiecare dată când se transmiteau emisiunile care făceau referire la istoria naţională ca un făcut, „net”-ul pica. Nu definitiv, ci cu pauze, suficient cât să nu poată exista acuza că este sabotaj, dar nici destul cât să mai poţi urmări un fişier video…

Treaba a devenit cu adevărat supărătoare şi chiar enervantă şi jignitoare la adresa bunului simţ şi al inteligenţei noastre în momentul în care la acest post a fost deschisă o nouă emisiune, anume emisiunea domnului Primo Laurenţiu intitulată Meritocraţia.

Emisiunea pornind de la cartea de succes a domnului Primo, „Meritocraţia sfârşitul democraţiei” pune în discuţie însăşi legitimitatea existenţei structurilor statale şi de guvernare actuale, nu doar la noi în ţară ci în general pe întreg mapamondul…

Această emisiune pătrunde prin analiza făcută cu ajutorul invitaţilor emisiunii, până în cele mai adânci caracteristici negative ale societăţii actual. Numai că această emisiune nu doar pune în discuţie forma de guvernământ actuală ci vine cu soluţia cea mai normală şi de dorit, anume un sistem statal meritocratic bazat pe capacităţile şi valorile individuale, un sistem în care furtul, tâlhăria înşelătoria şi trădarea naţională nu are ce căuta.

Iniţial, am gândit că măcar la acest post de televiziune independent există, iată, o enclavă de normalitate…

Aş ! De unde !? De la a treia sau a patra ediţie a acestei emisiuni ce se transmite în reluare în timpul nopţii şi a doua zi de dimineaţă, netul a început să funcţioneze cu întreruperi dese şi agasante (practic merge cinci zece minute, se întrerupe tot atât şi tot aşa) care fac imposibilă

recepţia postului. Şi totul cu regularitate săptămânală începând cu o oră două înainte de începerea emisiunii până a doua zi după amiază fapt ce face imposibilă orice încercare de vizionare, fie măcar la una din cele două reluări. Deci…

Probabil că şi cea mai proastă oaie, sau găină şi-ar da seama că e vorba de sabotaj din partea puterii…

Vedeţi dumneavoastră dragi cititori, aici este un exemplu clasic de mentalitate şi de modalitate de acţiune a mafioţilor ocultei care construiesc încet şi sigur globalizarea…

Ce-i oculta ? E o structură superstatală, a unei minorităţi din populaţia globală, minoritate formată din societăţi secrete, case regale, structuri religioase, politice, militare, industrial bancare şi de crimă organizată care conlucrează între ele cu scopul unic de a pune stăpânire pe resursele globale şi de a sclaviza populaţia planetei interesului lor. Această acţiune de cooperare nu este nici asumată nici recunoscută conştient de nici una din aceste structuri luate separat, dar colaborarea dintre ele există fiind potenţată de interesele materiale şi de putere. Există totuşi o anumită pătură de indivizi care fac parte din toate aceste structuri, care constituie nucleul, sau conducerea superioară care are asumat în mod conştient planul imperialist asupra întregii lumi. Aceasta-i adevărata ocultă mondială, e de fapt conducerea ei din umbră …

Globalizarea, cum spuneam, este planul de cucerire a întregii lumi prin luare în stăpânire a tuturor resurselor planetei… Nu ar fi nimic grav. O globalizare chiar ar fi de dorit fiind în mod normal calea de progres a umanităţii ca civilizaţie universală. Dar atât timp cât această globalizare are la bază furtul, lăcomia şi setea de putere, nu este de loc bine…şi nici nu are prea multe şanse de izbândă…

Doar că, acest plan se desfăşoară printr-o metodă perversă, murdară şi care poate fi numită fără nici un fel de greşeală satanică.

În primul rând pentru că printre direcţiile de acţiune asumate în vederea realizării globalizării este genocidul generalizat. Practic oculta şi-a propus ca scop principal în vederea unei mai uşoare acaparări a puterii, nici mai mult nici mai puţin decât reducerea populaţiei globale la cel mult 10 % din cât este ea în prezent.

Această acţiune este în curs de desfăşurare prin numeroase căi, printre care principalele sunt otrăvirea în masă a populaţiei prin tratamente chimice aplicate culturilor agricole, alimentelor şi apei potabile, şi de asemenea prin impunerea practicării unui model de medicină bazată pe cuţit şi pe substanţe chimice străine corpului, adică tot otrăvuri.

În acelaşi timp, o sumedenie de legi restrictive impuse guvernelor prin tot felul de modalităţi de şantaj, duc la îngreunarea efectivă a vieţii maselor largi de populaţie, creştere a stresului, a nesiguranţei zilei de mâine, încurajarea micii criminalităţi a utilizării anumitor droguri, şi o sumedenie de alte modalităţi prin care se atentează faptic asupra vieţii cetăţenilor.

Concomitent prin îndatorarea artificială a guvernelor şi implicit a popoarelor, unor structuri bancare internaţionale corupte şi aservite ocultei, se acaparează fizic din aproape în aproape prin politica paşilor mărunţi proprietatea asupra teritoriilor naţionale, popoarele pierzându-şi suveranitatea şi integritatea naţională fără să-şi dea seama.

Toate acestea se fac din umbră, practic cei care pun la punct şi impun aceste proceduri satanice nu sunt cunoscuţi de multe ori nici de către şefii de stat şi de guvern ai ţărilor direct implicate în aceste planuri.

Grav este că împinsă de mijloacele media, populaţia din ce în ce mai incultă prin degradarea sistemelor de învăţământ, şi din ce în ce mai îndobitocită de grijile zilei de mâine, pune din greu umărul la realizarea acestor planuri prin sumedenia de trădători care apar împinşi în faţă de viaţa din ce în ce mai grea… Atunci când viaţa e grea, totdeauna apar oportuniştii care din lăcomie şi dorinţă de mai bine nu mai sunt în stare să înţeleagă că acţiunile lor sunt unele criminale, îndreptate cel mai adesea împotriva propriilor lor popoare… propriilor lor rude, împotriva viitorului propriilor

lor copii.

Cel mai concret exemplu în acest sens este cel al ţării noastre. De peste 23 de ani suntem minţiţi în faţă pe toate mijloacele media că ţara noastră a fost un stat comunist şi că comunismul a fost o racilă a societăţii.

Cum se numea ţara noastră ? Căutaţi o fotografie a stemei, sau o bancnotă dinainte de 89 şi cercetaţi cu atenţie denumirea oficială a ţării noastre. Nu cumva se numea Republica Socialistă România ?

Ştiţi cum suna articolul unu al Constituţiei dinainte de 1989, Constituţie intrată în vigoare odată cu venirea la putere a lui Nicolae Ceauşescu în 1965 ?

Iată-l :

<<ART. 1 România este republică socialistă. Republica Socialistă România este stat al oamenilor muncii de la oraşe şi sate, suveran, independent şi unitar. Teritoriul său este inalienabil şi indivizibil.>>

Ştiţi cum sună acelaşi articol 1 din Constituţia Franţei ? Iată-l şi pe acesta :

<<ARTICOLUL 1. Franţa este o republică indivizibilă, laică, democratică şi socială. >>

Nu vi se pare că ceva cam sună al fel ? Să ştiţi că cuvintele social şi socialist sunt sinonime… Veţi spune unii dintre dumneavoastră că nu e de loc adevărat ce spun. Că Franţa e o republică guvernată pe un sistem capitalist… Nu-i adevărat. E o republică socialistă, doar că acolo capitalul privat, datorită faptului că aristocraţia ei e foarte veche şi pentru că acolo nu a venit ciuma comunismului sovietică peste ea, a supravieţuit şi s-a deszvoltat.

La noi, de capitalul privat s-au ocupat ocupanţii… sovietici ajutaţi şi de administraţia românească de după război…

Dacă nu ar fi fost evenimentele din Decembrie 1989 probabil că noi am fi fost în continuare o republică socialistă din punct de vedere administrativ dar cu o economie de tip capitalist, exact cum e acum China…

Părerea mea e că la venirea sa la putere Nicolae Ceauşescu a vrut să se desprindă definitiv de imperiul sovietic dar neavând cum să se opună făţiş partidului comunist român şi mai ales camarilei sovietice şi celei a lui Gheorghiu-Dej, a făcut un lucru inteligent. A păstrat la putere acelaşi partid, pe care l-a reformat din aproape în aproape, de-a lungul timpului, dar a schimbat forma de guvernământ a ţării din republică populară (adică comunistă) în republică socialistă…

Nu uitaţi că zecile de mii de deţinuţi politici atât de plânşi de doamna Lucia Hosu Longin în documentarul său „Memorialul durerii” nu au fost opera lui Ceauşesc ci a camarilei sovietice şi a lui Gheorghe Gheorghiu Dej. Celor care mai supravieţuiseră până în 1965 Ceauşescu le-a redat libertatea…

Doar că noi, proşti, şi incapabili să vedem mai departe de buzunarul şi egoismul nostru… nu am realizat adevăratele intenţii ale lui Nicolae Ceauşescu decât prea târziu…

Marea majoritate a dumneavoastră concetăţenii mei nici acum nu sunteţi conştienţi de asta. Cele ce vi le spun eu acum s-ar putea să constituie un şoc pentru unii dintre dumneavoastră. Dar eu am ferma convingere că Nicolae Ceauşescu a dorit cu adevărat independenţa şi binele ţării şi poporului său… În ce măsură a reuşit sau nu asta… probabil că abia acum ne dăm seama. (unii dintre noi !)

Da, numai că atunci când în 1989 o mică minoritate a poporului nostru, anume urmaşii acelei camarile dinainte de 1965, au preluat puterea printr-o lovitură de stat pe care au intitulat-o prin tam-tam şi regie strălucitoare televizată în direct, „Revoluţie”, ne-am lăsat păcăliţi ca proştii. Ce e mai grav e că cei care prin natura meseriei şi funcţiei nu ar fi trebuit să poată fi păcăliţi s-au lăsat înşelaţi mai rău ca noi, practic ca nişte copii de grădiniţă …

NU mai există de mult revoluţii. Pentru că o revoluţie înseamnă ca cel puţin 60 % din

populaţia unei ţări să iasă în stradă, să se revolte… Ştiţi câţi cetăţeni au ieşit atunci în decembrie 1989 în stradă la nivelul întregii ţări? Sub 500 000 de locuitori, adică aproximativ 2% din populaţia ţării.

Schimbarea formei de guvernământ a unei ţări prin impunerea de către o minoritate se numeşte lovitură de stat, de palat, militară sau de altă natură, dar în nici un caz revoluţie…

Toate aşa zis revoluţiile de pe planetă din ultimele două secole au fost opera ocultei mondiale şi au fost doar lovituri de stat. Nici una din ele nu a fost o revoluţie…

Singura revoluţie care a existat cu adevărat dar despre care oculta a avut grijă să nu fim informaţi a fost revoluţia islandeză de acum doi trei ani.

Oculta a reuşit să impună schimbarea formei de guvernământ a ţării noastre şi înlăturarea unui guvern şi a unui competitor economic extrem de puternic, prin minciuna că am fi fost o ţară comunistă şi că golanii care au ocupat atunci în 1989 televiziunea, ar fi liderii unei revoluţii.

Ca urmare Armata, Miliţia şi trupele de securitate ale ţării, s-au alăturat imediat loviturii de stat convinşi că se supun voinţei întregului popor…

Doar că ofiţerii care au făcut asta, şi ulterior au şi depus un jurământ de credinţă faţă de noua putere, nu au făcut altceva decât să-şi încalce jurământul militar şi prin asta să-şi trădeze poporul şi patria…

A jura credinţă poporului tău înseamnă a jura credinţă unui procent de peste 60 – 70 % din populaţia ţării tale, ci nu unui procent de 2 %...

Practic toţi acei ofiţeri indiferent de ce tip au fost ei, care au făcut asta, nici nu aveau voie, să o facă căci jurământul militar de credinţă faţă de poporul lor jurământ pe care-l depuseseră atunci când intraseră în armată, nu le dădea voie s-o facă…

Îmi amintesc cu câtă mândrie se împăuna generalul care conduce STS-ul cu faptul că a depus chiar trei jurăminte militare de-a lungul vieţii sale… păi primul din aceste jurăminte îi interzicea categoric să mai depună vreun jurământ de credinţă faţă de altă structură decât cea care ar fi fost consfinţită printr-un referendum naţional…

Numai că oculta prin manipulare mediatică şi minciună dusă la perfecţiune ne face să devenim trădători ai propriilor noastre popoare , fără măcar să fim conştienţi de asta…

Şi revenind la emisiunea „meritocraţia” pe care nu o pot vedea… credeţi că acel tehnician care supraveghează funcţionarea corectă a reţelei de internet a Romtelecom-ului, e conştient că-şi trădează poporul atunci când execută ordinul şefului său de a reduce lăţimea de bandă a reţelei între anumite ore ?...

Dar el asta face… fără să ştie că prin asta, îndeplineşte nişte planuri satanice ale unora aflaţi cu mult, mult mai sus decât şeful său care-i dă acest ordin…

Cetăţenii ţării noastre sunt de asemenea hărţuiţi şi ameninţaţi cu legea şi justiţia, de către tot felul de firme care au reuşit să-i înşele să se împrumute atunci când mergea economia şi după ce tot ca urmare a maşinaţiunilor celor de deasupra guvernului nostru aceasta a căzut au fost puşi în imposibilitate de a-şi plăti acele datorii…

Asta este parte integrantă din strategia de acaparare fizică a proprietăţilor popoarelor…

Dar este o altă modalitate mârşavă şi satanică de a duce la îndeplinire planul imperialist de cucerire a globului…

Şi toţi cei care sunt acolo inimaginabil de sus deasupra guvernelor lumii şi implicit şi al nostru, se cred extrem de puternici procedând astfel…

Doar că a te ascunde după legi strâmbe, în spatele unor numere de telefoane trecute la secret sau a unor citaţii şi ameninţări, precum şi în spatele unor conturi bancare şi a unor telefoane de şantaj, sau a modalităţilor mârşave de sabotare, prin ordine date de sus în jos, a sentimentelor şi valorilor naţionale ale popoarelor, nu reprezintă altceva decât laşitatea dusă până la extrem…

Nici unul din acei păpuşari din umbră nu ar avea curajul să vină în faţa oricărui cetăţean din

ţara asta să-şi asume faptele murdare prin care, ca un criminal ordinar de cea mai joasă speţă, ce este, execută un genocid generalizat asupra celor din aceiaşi specie cu el…

A fi puternic nu înseamnă a te ascunde în spatele legilor strâmbe şi a hârtiilor de ameninţare…şi nici a telefoanelor de şantaj… Asta-i doar cea mai josnică laşitate…

Scris azi 05.04.2013 Cătălin Dan Cârnaru

P.S. Nici azi nu am putut urmări emisiunea „Adevăruri tulburătoare" a domnului Daniel Roxin emisiune în care domnul istoric de prestigiu Gheorghe Iscru a pus în discuţie desfiinţarea sentimentului naţional al copiilor noştri, prin eliminarea istoriei patriei din programa de studii a învăţământului preuniversitar… Practic de la asta a pornit acest articol.

Libertatea

Acest articol este rezultat al următorului e-mail primit de la unul din cititorii mei, în urma lecturării articolului intitulat „Realitate şi tendinţe" :

<< Da, aşa se prefigurează, scumpirea cu 40 % a energiei electrice. Ce facem?. A reuşit un cititor să facă ceva din cărţile tale?. Ai totuşi o schema de dispozitiv care să producă curent electric util la care ai toate datele.? Nu este mai important asta decât oculta mondială pe care oricum nu o poţi opri?. Ai mulţi cititori, hai sa ne unim şi să facem ceva împreună. >>

Trecând peste evidenta lipsă de bun simţ a adresării la per tu, i-am răspuns civilizat, deşi un pic cam dur… În scrisoarea de răspuns trimisă acestui om este sâmburele ideii scrierii acestui articol…

V-aţi întrebat vreodată cine sunt cei mai liberi oameni de pe planetă ? Probabil că majoritatea dintre dumneavoastră veţi răspunde în cor că bogătaşii. Şi veţi spune asta pornind de la ideea că banii le permit să aibă acces la a-şi îndeplini aproape orice dorinţă…

Eu vă contrazic şi vă spun că nu ei sunt cei mai liberi. Cei mai liberi, adică cu adevărat liberi sunt băştinaşii diferitelor triburi de oameni din zonele sălbatice şi neatinse de civilizaţie, acei oameni care trăiesc încă undeva între epoca pietrei şi cea a metalelor… adică forma lor de organizare socio-economică este caracteristică comunei primitive. Aceia sunt oameni cu adevărat liberi. Bogătaşii nu sunt altceva decât, la fel ca şi noi toţi ceilalţi, nişte sclavi. Noi suntem sclavii lor, iar ei sunt sclavii banului şi ai puterii…

A fi bogat nu înseamnă a fi fericit… ei nici nu-şi dau seama cât sunt de nefericiţi… De multe ori mai fericit este un om al străzii din oricare din marile metropole ale lumii decât oricare din marii magnaţi ai finanţelor sau industriei mondiale…

Şi de fapt noi de ce nu suntem liberi ? Păi nu suntem liberi în primul şi-n primul rând pentru că avem acte. Din momentul în care te naşti, părinţii tăi te declară statului care administrează teritoriul pe care trăieşti şi prin asta te fac sclav al sistemului corupt şi mafiot, pentru toată viaţa…

Din acel moment, tot ce faci, tot ce gândeşti, tot ce eşti sau tot ce vrei să fii poate fi controlat şi amendat de către stat… stat care în ciuda părerii prosteşti a majorităţii, nu e nici pe departe slujitorul nostru al celor care i-am adus pe funcţionarii săi în funcţiile respectiv, ci este sluga obedientă a acelor structuri superstatale cunoscute în ultimul timp din ce în ce mai mult publicului larg ca „guvernul din umbră", „guvernul mondial", sau „oculta mondială".

Să nu cumva să credeţi vreo clipă că atunci când mergeţi la vot să vă exercitaţi dreptul de a alege… îndeplinind în acelaşi timp celor pe care-i votaţi dreptul de a fi ales… faceţi asta cu voinţă proprie !

Atunci când mergeţi la vot pentru a pune o ştampilă pe un buletin de vot, sunteţi deja dresaţi… cineva foarte sus, departe de orizontul dumneavoastră de percepţie, a hotărât de mult timp cine trebuie să fie alesul dumneavoastră, iar dumneavoastră îl alegeţi…

„Fugi, dom-le d-aici ! Ce-i porcăria asta ? Cum adică ?! E democraţie ! Aşa ceva e imposibil !" – veţi spune. Şi eu vă întreb acum: ce credeţi dumneavoastră că sunt campaniile

electorale ?...

Campaniile electorale, sunt nimic altceva, decât programe de dresare a populaţiei pentru a o determina să bage în urnă votul pentru cel ales de ocultă cu mult timp înainte de a veni vremea alegerilor în ţara dumneavoastră !

Să vă dau cel mai simplu şi mai elocvent exemplu în favoarea celor ce vi le-am spus aici. Ştiţi câte partide sunt în ţara dumneavoastră ? Cei mai mulţi nu ştiţi. Sunt unele partide care, deşi există şi sunt chiar foarte vechi, majoritatea dintre dumneavoastră nu aţi auzit de ele. Poate că sunt, şi în mod cert unele dintre ele chiar sunt, partide care vă vor mult mai mult binele şi prosperitatea decât cele pe care le ştiţi şi de care vă loviţi zilnic în toate mijloacele de presă… Să ştiţi că oriunde în lumea asta, partidele ecologiste sunt de zeci sau chiar de sute de ori mai preocupate de soarta dumneavoastră şi a copiilor dumneavoastră decât partidele scoase în faţă de presă… doar că acestora nu li se face publicitate pe nicăieri, sau mai bine spus, publicitatea care li se face este atât de slabă încât creează impresia că aceste partide sunt o adunătură de câţiva exaltaţi care nu au nici o şansă să ajungă să vă conducă ţara.

Cine face să aveţi această impresie ? Nu cumva presa ? Căci ea e cea care face publicitate în orice campanie electorală. Impresia aceasta face nu doar să nu ştiţi despre aceste partide, nu doar să nu credeţi în ele, dar de asemenea face ca nici numărul de membri ai acestor partide să nu crească prea mult căci sunt puţini care au auzit sau ştiu cu adevărat ce sunt şi ce vor aceste partide…

Şi iată cum sunteţi dresaţi să alegeţi între două, trei partide, pe care vi le scoate la înaintare presa, care presă, prin cele câteva trusturi mediatice internaţionale este în totalitate manipulată, controlată şi stăpânită de oculta mondială. Şi iată cum dreptul fundamental al dumneavoastră de a alege, însăşi esenţa democraţiei este în acest fel transformat în obligaţia de a îndeplini ordinul de a alege pe un anumit personaj care de fapt nu vă reprezintă interesul ci doar dă această impresie prin minciuni meşteşugite publicate cu insistenţă de presă..

A îndeplini ordinele cuiva înseamnă a fi servitorul cuiva. Ai fi servitorul cuiva nu înseamnă în esenţă altceva, decât sclavie…

Şi astfel se procedează, pe diferite căi, cu toate drepturile dumneavoastră fundamentale, iar dumneavoastră sunteţi nimic altceva decât nişte sclavi… animalele de producţie ale stăpânilor turmei mondiale…Şi dacă nu suntem stăpâni pe dreptul nostru fundamental de a alege, ce vă face să credeţi că am fi stăpâni pe restul aspectelor vieţii noastre ?

De fapt întreaga societate mondială actuală, în orice punct de pe glob, este astfel întocmită încât populaţia, adică dumneavoastră, cei mulţi, să-i slujească pe cei care se cred mai „cu cinci perechi de ouă” şi se auto-declară stăpânii lumii…

Felul cum sunt educaţi copii începând încă din grădiniţă şi până la terminarea facultăţii, nu depinde de noi, părinţii acelor copii, ci de hotărârile luate de politicieni la ordinele ocultei.

Cuprinsul manualelor după care învăţăm este hotărât tot de ei. Felul cum ne practicăm meseria aleasă şi cât anume din munca depusă de noi ne revine, este tot controlat de ocultă.

Locul de unde ne aprovizionăm cu haine, alimente şi medicamente, şi de ce fel şi calitate sunt acestea, este hotărât tot de ocultă…

Cine credeţi că a permis marilor trusturi comerciale ale lumii să vină să-şi planteze ca nişte baligi imense supermagazinele în mijlocul oraşelor ţării ? Oare noi cetăţenii care înaintea venirii acestor super-magazine aveam magazinul nostru de cartier la parterul blocului ? Şi ce rezultat a avut apariţia acestor „baligi corporatiste”, nu cumva acela de a falimenta sute de mii de mici comercianţi care asigurau loc de muncă la tot atâtea sute de mii de vânzători ? Şi ce erau aceia nu concetăţenii noştri ? Noi am avut interes să-i lăsăm fără locuri de muncă, fără dreptul de a-şi câştiga traiul prin munca lor ?...

Eu nu ţin minte ca eu, cetăţeanul Cârnaru să fi fost întrebat de cineva privind acceptul meu de a desfiinţa toate acele mici magazine de cartier ! Dumneavoastră aţi fost întrebaţi ?...

Totul, dar absolut totul este astfel conceput încât să facă din noi turmele de muls care asigură unora extrem de puţini, a căror suflet este de mult vândut satanei, siguranţa creşterii permanente a sumelor din conturile pe care le au în bănci din întreaga lume…

Suntem prinşi în această turmă imensă la fel cum e prins un copil în mijlocul unei mulţimi imense care se înghesuie disperată spre o direcţie anume într-un spaţiu prea strâmt…

Suntem strânşi puternic din toate părţile, în mod egal de obligaţii create artificial, de natură socială, economică şi politică care ne ţin la dispoziţia celor care hotărăsc deasupra capetelor noastre, la fel cum un cioban hotărăşte unde, când şi cum să-şi ducă turma la păscut…Şi pare imposibil de scăpat din strânsoarea aceasta…

Dar totuşi există o posibilitate de eliberare, o posibilitate la îndemâna tuturor.

Vedeţi dumneavoastră ?: ***fundaţia capcanei în care suntem prinşi este formată din trei elemente : acte, energie şi bani…***

Actele sunt cele prin care suntem controlaţi şi doar cu ajutorul lor ne putem îndeplini obligaţiile faţă de „societate" şi putem beneficia de ceea ce credem că ne sunt drepturile civile acordate de aceiaşi „societate"…

În momentul în care nu mai ai acte, societatea, adică cei care conduc, nu te mai pot controla căci nu au nici o modalitate prin care să dovedească că cel căruia-i dau o amendă sau îi cer vreo taxă e chiar persoana ta… Nici măcar arestat şi condamnat pentru unele fărădelegi mărunte nu vei putea fi, căci nici un judecător nu va emite un mandat de arestare şi încarcerare sau nu va prezida un proces împotriva unei persoane despre care nu poate şti cine este…amintiţi-vă de tânărul din judeţul Timiş care de mulţi ani de zile, trăieşte din furturi mărunte şi niciodată nu a fost încarcerat mai mult decât pe perioada preventivă, deoarece nici un judecător nu a putut să-i elibereze un mandat de arestare… Pentru a dovedi cine eşti ai nevoie de buletin de identitate. Dar dacă nu ai certificat de naştere nimeni nu-ţi eliberează un buletin, şi viceversa… E un cerc vicios din care administraţia nu poate ieşi, dar nici nu-şi asumă riscul de a te aresta decât dacă eşti vreun ucigaş… Fără acte, între tine şi administraţia statală nu există aşa numitul contract social, practic eşti în afara societăţii, eşti independent, eşti paralel cu orice administraţie…

Energia este cea care ne face cu adevărat sclavi… electricitatea prin felul cum este construit sistemule energetic mondial, nu ne permite să ne stabilim în locuri unde nu există reţele electrice, iar a se aduce electricitate în locuri izolate doar pentru o singură gospodărie estre o imposibilitate. Dar nu doar electricitatea ne leagă de glie. De asemenea sursa energetică care ne asigură căldura, acolo unde este alta decât electricitatea (gazul metan).

La fel ca şi reţeaua de electricitate şi reţeaua de gaze este construită doar pentru comunităţi mari. Şi astfel suntem obligaţi să stăm în comunităţile respective, sub privirea iscoditoare a vecinilor noştri, suspectându-ne reciproc unii pe alţii şi toţi, la dispoziţia celor care deasupra noastră, stăpânesc cu adevărat oraşul…

Şi oricât ar părea de paradoxal şi a treia formă de energie, cea destinată deplasării, reprezentată de hidrocarburile cu care merg autovehiculele noastre, este tot un factor de sclavizare şi de legare de glie. Mergem cu autoturismul nostru confortabil. ultimul răcnet, doar acolo unde putem să alimentăm… Dacă vrem să străbatem Sahara, trebuie să plecăm la drum cărând după noi o cantitate mare de carburant, căci pe parcursul drumului nu sunt pompe de benzină… Şi-n plus pe acest carburant trebuie să dăm sume enorme reprezentând un procent important din munca noastră, adică banii noştri ajung tot în buzunarul unora…

Banii - deşi unii cred că de la ei pleacă drepturile şi libertăţile noastre, adevărul este că nu e chiar aşa. E drept că cu bani îţi poţi cumpăra drepturile pe care în mod normal ar trebui să le ai gratuit prin însăşi faptul să sunt nişte drepturi, dar nu banii îţi asigură libertatea. Banul este un alt instrument prin care suntem controlaţi. Indiferent cât de mult sau de bine ai lucra în domeniul meseriei tale, soarta ta e stabilită de cei care hotărăsc cum şi cât să-ţi fie plătită munca… Astfel

pentru aceiaşi muncă unii mai cu „cinci perechi de ouă" sunt plătişi boiereşte de-şi permit să plece anual câteva luni în vacanţe pe toată suprafaţa planetei, în vreme ce alţii, în alte părţi, nu primesc pentru exact aceiaşi muncă nici suma necesară pentru a putea trăi câteva zile… Banul e doar un alt mijloc de sclavizare şi ce e mai grav este că cea mai mare parte a populaţiei globului, în acest moment, este sclava lui.

Şi trăindu-ţi viaţa, fiecare clipă a traiului tău, înnebunit de ideea de a găsi noi şi noi soluţii prin care să ai bani, face ca spiritul tău să decadă până în cele mai josnice şi adânci hăuri… Decăderea morală înseamnă de asemenea sclavie. Mulţi speră la o ridicare spirituală, o emancipare morală a omenirii care ar schimba situaţia actuală.

Fals !… Total fals : ridicarea spirituală nu e permisă de felul cum e întocmită societatea… Nu ridicarea spirituală schimbă societatea ci schimbarea societăţi aduce ridicarea spirituală… Schimbarea modalităţii prin care ne trăim viaţa, eliminarea sclaviei în care trăim acum va aduce după sine şi emanciparea spirituală. Nu invers…

Aşa cum spuneam, atât timp cât societatea te-a făcut sclavul banului şi nu-ţi permite să trăieşti fără a ieşi din normele şi dogmele ei, nu vei putea să te ridici spiritual…

Eliberarea însă, aşa acum spuneam, este la îndemâna noastră a tuturor… nu trebuie decât să eliminăm acele trei componente ale fundaţiei capcanei în care suntem prinşi…

Prin eliminarea dependenţei de actualul sistem energetic, adică prin adoptarea altui tip de energie decât cea folosită actual, o energie pe care să o poţi colecta din mediul înconjurător în orice punct de pe glob, fără a depinde de ţevi sau cabluri, face să fii liber să te stabileşti oriunde vrei.

Prin eliminarea importanţei pe care o acorzi actelor, după ce ai adoptat o nouă paradigmă energetică vei descoperi că nu mai eşti nici sclavul celor care hotărăsc cât şi cum să îţi plătească munca, din acel moment munca ta va fi apreciată la justa ei valoare şi banul va veni de la sine la tine, nu va mai trebui să alergi tu după el… Căci atunci doar tu vei hotărî cum, cât şi pentru cine vei lucra.

În oricare din aceste situaţii şi în toate la un loc nu mai eşti o persoană şantajabilă prin nimic. Nimeni şi nicăieri nu va mai putea face presiuni asupra ta, nu vei mai putea fi obligat să stai într-un loc, iar stând acolo să fii supus la nedreptăţi. Dacă nu-ţi va place un loc, nu-ţi vor fi pe plac vecinii, administraţia locală, magazinele, etc., nu va putea nimeni să te împiedice să pleci în altă parte şi să-i laşi cu ochii-n soare… Vei putea locui într-un cort sau într-o casă construită oriunde vei dori, fără a fi dependent de avize şi aprobări, de şantajul funcţionarilor corupţi.

Din acel moment nu vei mai putea fi obligat să plăteşti taxe şi impozite, nu vei mai putea fi ameninţat că dacă nu plăteşti o factură umflată abuziv, ţi se va tăia furnizarea energiei… etc. … etc. …

Şi scăpat de grija şi stresul zilei de mâine, vei avea timp să gândeşti la viaţa ta, la dorinţele şi aspiraţiile tale, cele adevărate, nu cele induse artificial de stăpânii turmei, vei putea, cu alte cuvinte, să te ridici spiritual… Vei fi liber !

Doar că… Pentru a ne căpăta această libertate, chiar trebuie să ne urnim din loc. Trebuie să luăm taurul de coarne şi să facem efectiv ceva în sensul îndeplinirii acestor trei deziderate.

Atât timp cât vom aştepta ca alţii s-o facă pentru noi, sau ca alţi s-o facă înaintea noastră, pentru a avea cumva dovada că o libertate astfel câştigată e fiabilă, vom rămâne în continuare sclavi… sclavi, înainte de orice, ai lenei şi prostiei noastre.

Scris azi 08.04.2013 Cătălin Dan Cârnaru

Proștii

Mi se reproșează mereu că nu e frumos să tot spun că-n jurul meu sunt o grămadă de proști… ca urmare hai să vedem ce e prostia… Conform unei definiții destul de simple prostia e caracterizată de îndeplinirea cumulată totală sau parțială a câtorva caracteristici intelectuale… dintre care principale sunt următoarele:

- PERSEVERENȚA ÎN REPETAREA ACELORAȘI GREȘELI FĂRĂ A ÎNVĂȚA CEVA DIN ELE. Românii merg de 25 de ani la vot validând la conducerea țării o clică de mafioți care au ca unic scop îmbogățirea personală prin orice mijloc, fapt ce a avut ca urmări directe distrugerea țării într-o măsură mult mai mare decât au făcut-o ambele războaie mondiale la un loc…. Și de două decenii și jumătate românii sunt incapabili să-nțeleagă că nu există democrație, dreaptă, stângă, interesul poporului sau al țării ci doar interesul de îmbogățire al unei mafii unice care e-mpărțită de ochii proștilor în găști sau familii numite partide politice;

- REFUZUL LA FEL DE PERSEVERENT DE A ÎNVĂȚA ATUNCI CÂND AI OCAZIA S-O FACI. Totalitatea mijloacelor de informare reprezentată de internet, biblioteci și posturi de televiziune de tip cultural, este atât de mare încât oricine, poate învăța orice, la orice nivel, și în orice domeniu, mult mai bine decât se poate face prin sistemul de învățământ oficial… Cu toate astea românii refuză cu obstinență să folosească internetul cu scop educativ, refuză cu obstinență să citească în schimb stă cu ochii beliți în televizoare urmărind posturile manipulatorii ale televiziunilor evreiești așa zis comerciale… unde este promovată nonvaloare, prostul gust, nesimțirea și în general cele mai urâte aspecte ale vieții umane;

- GRAVE PROBLEME DE LOGICĂ, SPIRIT CRITIC ȘI ANALITIC. Românii nu au discernământ, nu sunt capabili să-nțeleagă atunci când sunt mințiți în mod repetat, nu au spirit critic, nu analizează informația primită și nu rețin de pe o zi pe alta informații minore care să-i ajute să înțeleagă că sunt manipulați… Nu sunt capabili să realizeze corelații și conexiuni logice de idei. Cei mai mulți români nu sunt capabili să-nțeleagă pricipiul de funcționare al unor mecanisme simple pe care le utilizează în viața de zi cu zi, cum ar fi o foarfecă, un spărgător de nuci, o mașină de tocat, și alte asemenea;

- ANALFABETISM PROPRIU ZIS ȘI ANALFABETISM FUNCȚIONAL. Poporul român are din ce în ce mai mulți analfabeți datorită sărăciei accentuate dar nu numai. Datorită degradării sistemului de învățământ există tot mai mulți tineri care chiar după terminarea unei facultăți (te-ntrebi cum au făcut-o) sunt incapabili să povestească o pagină citită în urmă cu doar câteva secunde… sunt din ce în ce mai mulți incapabili să citească traducerea filmelor și tot mai mulți nu sunt în stare să-nțeleagă ideea de bază a unui film, nu sunt capabili să facă un rezumat al unei nuvele iar dintr-un roman nici măcar nu-s în stare să citească un capitol întreg… căci creierul lor nu reușește să transforme textul în idee;

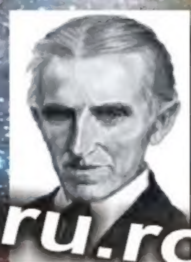
- LIPSA BUNULUI SIMȚ, A SENTIMENTELOR DE BUNĂTATE, EMPATIE ȘI RESPECT. Acestea sunt caracteristice de obicei celor care analizează lumea din jur pe baza unor criterii pur animalice, care nu dovedesc o gândire superioară… Românii sunt din ce în ce mai nesimțiți și brutali, atât cu viața lor și a familiei lor cât și cu cei din jurul lor, sunt lipsiți de maniere și nu au nici un fel de respect pentru viața celui de lângă ei… În plus cei mai mulți dintre concetățenii noștri sunt incapabili să priceapă că animalele sunt asemeni nouă, au sentimente și simțuri, se bucură și suferă la fel ca noi și de asemenea nu-s capabili să-nțeleagă că plantele sunt ființe vii și au aceleași drepturi la viață ca și regnul animal...

Acestea ar fi cele mai importante caracteristici care definesc un prost… Mai sunt câteva de importanță mai mică dar pe care nu stau acum să le mai analizez…

Mai multe nu cred că sunt de spus !... Cătălin Dan Cârnaru 01.02.2015

www.blog.catalindancarnaru.ro
www.catalindancarnaru.ro

În situația în care s-a ajuns ca 1% din populație să dețină peste 50 % din averea totală a planetei, sărăcirea accentuată a lumii începe să se facă simțită... Omul, indiferent de locul său de origine, de cultura sau de religia sa, caută rezolvări...

În contextul acesta se înscriu și cărțile și articolele mele din ultimii ani, pe care le-am oferit cu generozitate tuturor celor care scotocesc prin internet după informații utile unei vieți fără conveniențe sau restricții materiale și spirituale...

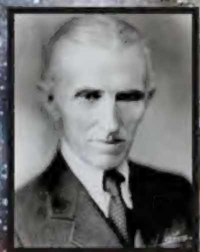
Pentru că deja numărul articolelor pe care le-am publicat în ultimii doi ani în diferite locuri pe net, este destul de mare, m-am gândit că este util să le grupez într-un volum pentru a ușura cumva accesul la ele. Le aveți dar în volumul de față și vă urez lectură plăcută. Cu stimă !

Cătălin Dan Cârnaru
Mănăstirea Brazi
10 mai 2015

ISBN 978-973-0-19244-5

“Energia electrică este omniprezentă în cantități nelimitate și poate propulsa toate mașinile din lume fără utilizarea petrolului, cărbunelui, gazului metan sau a oricărui alt combustibil.”

Nikola Tesla
1856 - 1943